Національна академія наук України
Інститут історії України НАН України
Головна редакційна колегія науково-документальної серії книг «Реабілітовані історією»
Служба безпеки України
Національна спілка краєзнавців України
Українське культурно-просвітницьке товариство «Меморіал» імені В. Стуса
Волинська обласна державна адміністрація
Волинська обласна рада

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

Науково-документальна
серія книг

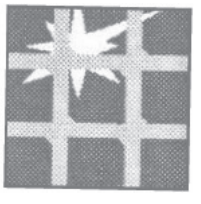

ПАМ'ЯТІ ЖЕРТВ ПОЛІТИЧНИХ РЕПРЕСІЙ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

КИЇВ – ЛУЦЬК
2019

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

У ДВАДЦЯТИ СЕМИ ТОМАХ

ГОЛОВНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

СМОЛІЙ В. А.
(голова редколегії)
РУБЛЬОВ О. С.
(заступник голови)
РЕЄНТ О. П.
(заступник голови)
БІРЧАК В. М.
(заступник голови)
ПОДКУР Р. Ю.
(відповідальний секретар)
БАЖАН О. Г.
БАЖАН О. В.
БОРЯК Г. В.
В'ЯТРОВИЧ В. М.
ГАЛАЙКО Б. М.
КІСІЛЬ І. М.
КОКІН С. А.
ЛИТВИН В. М.
ЛИТВИН М. Р.
МАКОВСЬКА Н. В.
МАРЧУК Є. К.
ПАПАКІН Г. В.
ПИРІГ Р. Я.
ТАХТАЙ О. В.
ТЕРЕЩЕНКО Ю. В.
УСЕНКО І. Б.

КИЇВ – ЛУЦЬК
2019

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга п'ята

ОБЛАСНА РЕДАКЦІЙНА КОЛЕГІЯ

МИШКОВЕЦЬ С. Є.
(голова)
КУЧЕРЕПА М. М.
(відповідальний секретар, керівник авторського колективу і колективу укладачів)
БАРАН В. К.
БОНДАРЕНКО Г. В.
БУЛАВІН О. О.
ВІВЧАРИК Б. І.
ДМИТРУК В. Ю.
КАРАСЮК С. В.
ПАСІЧНИК Н. М.
ПЛАХОТНА Л. В.
СИЛЮК А. М.
СОВИНСЬКИЙ Д. О.
ФЕДОРУК-ЄГОРОВА В. О.
ЧУБАРА О. С.
ШВАБ А. Г.

АВТОРСЬКИЙ КОЛЕКТИВ: КУЧЕРЕПА М. М. **(керівник),** БАЛЕЦЬКА Л. В., БЕРДНІКОВА І. В., НИКОНЧУК О. С. **(відповідальна за випуск),** ОНИЩУК О. Л., СУЩУК О. П., ТКАЧУК В. В.

У підготовці книги брали участь: Вісин В. В., Міхно О. В., Хмеляр А. М.

У книзі використано матеріали Вільчинського П. Я., Куделі М. П., Царука Я. В.

Луцьк
Вежа-Друк
2019

УДК 94(477.82)
Р 31

Видається відповідно до постанов
Президії Верховної Ради України від 6 квітня 1992 р.
та Кабінету Міністрів України
від 11 вересня 1992 р.

Рецензенти:
В. К. БАРАН,
доктор історичних наук, професор;
Г. В. БОНДАРЕНКО,
кандидат історичних наук, професор;
С. В. ГАВРИЛЮК,
доктор історичних наук, професор;
М. Р. ЛИТВИН,
доктор історичних наук, професор;
В. В. ТРОФИМОВИЧ,
доктор історичних наук, професор.

У книзі публікуються документи і матеріали з архівів України, які висвітлюють процес становлення, функціонування радянського тоталітарного режиму на території Волинської області. Значне місце займають біографічні нариси про наших земляків і спомини громадян, які зазнали безпідставних переслідувань. Поміщено короткі біографічні довідки про громадян, прізвища яких починаються на літеру К, а саме склад: Каб-Коз.

Для широкого кола читачів: наукових працівників, викладачів, студентів, учнів, службовців органів державної влади й управління – всіх, хто небайдужий до минулого України, хто прагне знати правду про її трагічні сторінки, хто виявляє зацікавлення історією Волині, а також для тих, хто особисто зазнав репресій.

Видання здійснене за фінансової підтримки
управління культури, з питань релігій та національностей
Волинської обласної державної адміністрації
в рамках Регіональної програми увічнення пам'яті учасників АТО,
жертв війни і політичних репресій на 2016–2020 роки.

© Рада редакційно-видавничої групи «Науковий центр історичних студій Волині», 2019
© Колективи авторів і упорядників, 2019
© Кумановський М. І., графіка, 2019
© Ніл Хасевич, графіка, 2019

ISBN 978-966-361-559-2
ISBN 978-966-940-280-6 (Кн. 5)

КНИГА П’ЯТА

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ

Рос. абр.	Укр. абр.	Повна назва
	а/рад.	антирадянський
	АК	Армія крайова
	АЛ	Армія людова
	арк.	аркуш
АССР	АРСР	Автономна Радянська Соціалістична Республіка
	Архів РВГ «НЦІСВ»	Архів редакційно-видавничої групи «Науковий центр історичних студій Волині»
	БУНД	Загальний єврейський робітничий союз у Литві, Польщі і Росії – єврейська соціалістична організація.
ОББ	ВББ	Відділ боротьби з бандитизмом
ВОВ	ВВВ	Велика Вітчизняна війна
	ВВ МДБ	внутрішні війська МДБ, у 1945–1947 рр. боролися з українським озброєним підпіллям
	в заміж.	в заміжжі
	в-во	воєводство
	винищ.	винищувальний
	ВК ВС СРСР	Військова колегія Верховного Суду СРСР
	ВКМ	Волинський краєзнавчий музей
	ВКП(б)	Всесоюзна комуністична партія (більшовиків)
	ВКР «Смерш»	Військова контррозвідка «Смерть шпигунам»
	ВЛКСМ	Всесоюзна ленінська комуністична спілка молоді
ВМН	ВМП	вища міра покарання
	ВО	військовий округ
	Волин. обл.	Волинська область
	Володимир-Волин. р-н	Володимир-Волинський район
	ВС	Верховний Суд
	ВТ	Військовий трибунал
ВЧК	ВНК	Всеросійська надзвичайна комісія
	ВУНК	Всеукраїнська надзвичайна комісія
	ВУЦВК	Всеукраїнський центральний виконавчий комітет
ИТК	ВТК	виправно-трудова колонія
	ВТР	виправно-трудові роботи
ИТЛ	ВТТ	виправно-трудовий табір
	ВУО	Волинське українське об’єднання
	г-во	господарство
	Ген.	Генеральний (а)
	ГОГП	Група охорони громадського порядку
ГОКО		Государственный комитет обороны
ГУГБ	ГУДБ	Головне управління державної безпеки
	губ.	губернія
	ГУТ	Головне управління таборів
	Держархів Волин. обл.	Державний архів Волинської області
	держ.	державного
	дів.	дівоче
	діяльн.	діяльність

ГПУ	ДПУ	Державне політичне управління
ДТО	ДТВ	дорожньо-транспортний відділ
	ЄХБ	Євангельські християни-баптисти
	заарешт.	заарештований (а)
з/к	засудж.	засуджений (а)
	зах.	західний
	звинувач.	звинувачуваний (а)
	ЗПУ	«Захист польського уряду»
СЗ	ЗЗ	Збірник законів
	Камінь-Кашир. р-н	Камінь-Каширський район
	КВ	Книга вступу Волинського краєзнавчого музею
КГБ	КДБ	Комітет державної безпеки
	КДФ	(Група зберігання) Книги, документи, фото Волинського краєзнавчого музею
	КЕЧ	квартирно-експлуатаційна частина
УК	КК	Кримінальний кодекс
	кл.	клас
	к/м	конфіскація майна
	ковел.	ковельський (а)
	кол.	колонія
	КОВО	Київський особливий військовий округ
	КОП	Корпус охорони прикордоння
	КПЗБ	Комуністична партія Західної Білорусії
	КПЗУ	Комуністична партія Західної України
	КПСГ	Комуністична партія Східної Галичини
	КРПП	Комуністична робітнича партія Польщі
	КПП	Комуністична партія Польщі
КРО	КРВ	контррозвідувальний відділ контрразведовательное отделение
УПК	КПК	Кримінально-процесуальний кодекс
КПЗ	КПУ	камера попереднього ув'язнення
	к/р	контрреволюційний (а)
	КСМЗУ	Комуністична спілка молоді Західної України
	КТР	каторжні роботи
	КФРСР	Карело-Фінська Радянська Соціалістична Республіка
	Львів.	Львівська (е, ий)
	ЛКСМУ	Ленінська комуністична спілка молоді України
	м.	місто
	мешк.	мешкав, мешканець
ГО	МВ	міський відділ
МВД	МВС	Міністерство внутрішніх справ
МГБ	МДБ	Міністерство державної безпеки
	МК	міський комітет
	МОН	Молодіжна організація націоналістів
	нац.	націоналістичний
	нар.	народився (народилася)
	нар.	народним
НКВД	НКВС	Народний комісаріат внутрішніх справ
НКГБ	НКДБ	Народний комісаріат державної безпеки
	НКФ	Народний комісаріат фінансів
	НКЮ	Народний комісаріат юстиції
	НТС	Народно-трудовий союз

НТС	НТС НП	Народно-трудовий союз (нового покоління)
	обл.	область
ОО	ОВ	обласний відділ
ОО	ОВ	особливий відділ
ОС	ОН	Особлива нарада
ОГПУ	ОДПУ	Об'єднане державне політичне управління
	ОЗН	Обуз з'єдночення народового (Табір національної єдності)
	оп.	опис
	орг-ції	організації
	ОУН	Організація українських націоналістів
л/с	п/в	позбавлення волі
ПВС	ПВР	Президія Верховної Ради
	певн.	певного
	п/з	прикордонний загін
	п/с	поштова скринька
	ПЗУП	Північно-західний український провід (УПА)
	ПЗП	Польскі звьонзек повстаньчи (Польський повстанський союз)
	ПОВ	Польска організація войскова (Польська організація військова)
	ППС	Польська партія соціалістична
	пов.	повіт
	пол.	польський
	поруш.	порушенні
б/п	п/парт.	позапартійний
л/п	п/п	позбавлення прав
	приналеж.	приналежність
	псевд.	псевдонім
	ПрикВО	Прикарпатський військовий округ
сов.	рад.	радянський (а)
РО	РВ	районний відділ
	РВТ	Революційний військовий трибунал
	РВК	районний військовий комісаріат
СНК	РНК	Рада народних комісарів
	р-н	район
	р. н.	рік народження
РОА	РВА	Російська визвольна армія
	РВР	Революційна військова рада
РСФСР	РРФСР	Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка
РККА	РСЧА	Робітничо-селянська Червона армія
	РК	районний комітет
	р/у	райуправа
	РУ	районне управління
СМ	РМ УРСР	Рада Міністрів УРСР
	СБУ	Служба безпеки України
	СЗБ	Союз збройної боротьби
	СВУ	Спілка визволення України
	с.	село
с. х.	с. г.	сільське господарство
	СД	стрілецька дивізія
	СК	стрілецький корпус

	СП	стрілецький полк
	СК ВС СРСР	Судова колегія Верховного Суду СРСР
	СДП Австрії	Соціал-демократична партія Австрії
пгт	смт	селище міського типу
	с/п	спецпоселення
дело	спр.	справа
сел. совет	с/р	сільська рада
	с/у	сільська управа
	СРСР	Союз Радянських Соціалістичних Республік
	ст.	станція
	ст.	стаття
восточ.	сх.	східний
	сх. обл.	східні області
поселок	с-ще	селище
ТО	ТВ	транспортний відділ
	теп.	тепер
	укр.	український
	УВО	Українська військова організація
УГБ	УДБ	Управління державної безпеки
	УКДБ	Управління комітету державної безпеки
УМГБ	УМДБ	Управління Міністерства державної безпеки
	УМВС	Управління Міністерства внутрішніх справ
	УМЮ	Управління Міністерства юстиції
	УНАКОР	Український національний козачий рух
	УНДО	Українське національно-демократичне об’єднання
УНКВД	УНКВС	Управління народного комісаріату внутрішніх справ
УНКГБ	УНКДБ	Управління народного комісаріату державної безпеки
	УНР	Українська Народна Республіка
	УНРА	Українська народна революційна армія («Поліська Січ»)
	УНПО	Українська національна повстанська організація
	ун-т	університет
	УПА	Українська повстанська армія
	УралВО	Уральський військовий округ
	УСО	Українське селянське об’єднання
УССР	УРСР	Українська Радянська Соціалістична Республіка
	УРПО	Українська революційна повстанська організація
	УСБУ	Управління Служби безпеки України
	УЦР	Українська центральна рада
	УЧПА	Українська червона повстанська армія
	ф.	фонд
	ф. п.	фонд припинених (справ)
	ФЗУ	фабрично-заводське училище
	ФНЄ	Фронт національної єдності (політична партія)
	ХЄВ	Християни євангельської віри
	хут.	хутір
ЦИК	ЦВК	Центральний виконавчий комітет
	ЦК	Центральна комісія
	чл.	член
КА	ЧА	Червона армія

СЛОВО ДО ЧИТАЧА

У пропонованій читачам п'ятій книзі «Волинська область» із багатотомної науково-документальної серії «Реабілітовані історією» продовжуємо публікувати оригінальні документи і матеріали з архіву управління Служби безпеки України у Волинській області, спогади репресованих осіб, мешканців нашої області, нариси і біографічні довідки про них. Цим виданням повертаємо історії прізвища тисяч безневинних волинян, які зазнали репресій жорстокого радянського тоталітарного режиму. Це ті, хто за волею тодішніх можновладців опинилися на безмежних просторах сталінського ГУЛАГу, в далеких від рідних домівок спецпоселеннях. Багато з них там загинули, залишившись у чужинській землі назавжди. Світла їм пам'ять.

П'ята книга видання «Реабілітовані історією. Волинська область» включає розділи – «Мовою документів», «Спогади», «Нариси», а в останньому, четвертому, опубліковано короткі біографічні довідки репресованих громадян. В книзі поміщено блок оригінальних ілюстрацій, що дають змогу читачам краще зрозуміти суть нелюдського сталінського режиму.

Документи, публіковані у книзі, відтворюють морально-психологічну атмосферу тоталітарної доби, деталі функціонування механізму беззаконня, спрямованого на знищення так званих «ворогів народу». Документи розташовані у книзі в хронологічному і алфавітному порядку та пронумеровані. Вони подаються мовою оригіналу, із збереженням орфографії та стилістики. Крапками у квадратних дужках позначаються редакційні купюри у текстах документів чи спогадів. Водночас квадратними дужками позначені виправлення механічних описок та пропусків, розшифровка незрозумілих скорочень і абревіатури. Публікація документів і спогадів супроводжується коментарями (примітками).

Цінними вважаємо спогади учасників та очевидців трагічних подій, поміщені у другому розділі. У них йдеться про долю наших земляків, які дотримувалися своїх, відмінних від нав'язуваних владою поглядів, і боролися за них усіма доступними способами, нерідко наражаючись при цьому на смертельну небезпеку.

До третього розділу книги включено біографічні нариси, що конкретизують перебіг політичних репресій на Волині через висвітлення долі окремих людей, які стали їх жертвами. Автори нарисів розкривають і аналізують широкий спектр «репресивної» тематики.

Найбільше сторінок книги займає четвертий розділ – мартиролог репресованих громадян, мешканців області. У нього увійшли короткі біографічні довідки на 2256 осіб, прізвища яких починаються від літери – К (склад КАБ до КОЗ). Насправді ж репресованих осіб на ці літери було значно більше, адже багато архівно-кримінальних справ репресованих у 1939–1941 роках безслідно зникли.

Автори й упорядники намагалися подати у книзі найточніші і перевірені біографічні дані репресованих і реабілітованих громадян, проте зіткнулися з численними труднощами.

По-перше, на багатьох осіб, репресованих у 1917–1941 рр., справи втрачено, вони відсутні в архівах через різноманітні причини. Не вдалося нам відшукати повних списків в'язнів, розстріляних у волинських тюрмах і камерах попереднього ув'язнення при відступі радянських військ у червні 1941 року.

Внаслідок скрупульозного вивчення цих трагічних подій, з допомогою краєзнавців, ентузіастів, людей небайдужих, більшість прізвищ жертв удалося встановити. Більшість, але, на жаль, не всі. Ведуться подальші пошуки. Всі прізвища, в міру їх відновлення, будуть вміщені у наступних книгах.

По-друге, справи на заарештованих громадян велися російською мовою, їхні прізвища, імена і по батькові слідчі часто перекручували, писали нерозбірливо, подавали у російській вимові, що не завжди відповідає українському правопису. А тому в книзі, незважаючи на проведену велику роботу, можливі деякі неточності.

По-третє, багато населених пунктів Волинської області через різні обставини тепер уже не існує. У післявоєнний період відбулися значні зміни в адміністративно-територіальному поділі області, в назвах населених пунктів. У книзі, за змогою, наведено їхні старі й нові назви, а належність до районів подається відповідно до нинішнього адміністративно-територіального поділу. За усі неточності і розбіжності просимо вибачення. Книгу доповнює ілюстративний матеріал, а також перелік умовних скорочень, іменний і географічний покажчики.

Висловлюємо подяку за допомогу керівництву Волинської обласної державної адміністрації і обласної ради. Їх працівники постійно допомагали у зборі інформації про репресованих і реабілітованих громадян. Видання книги було б неможливим без розуміння і підтримки з боку управлінь Служби безпеки України і Міністерства внутрішніх справ України у Волинській області, які надали нам можливість ознайомитися із величезним пластом архівних справ, котрі зберігаються у їхніх відомствах. Висловлюємо щиру вдячність за допомогу працівникам Державного архіву Волинської області, Волинського краєзнавчого музею. Теплі слова подяки заслуговують члени Головної редакційної колегії, а також конструктивні поради та слушні зауваження рецензентів цієї книги – професорів В. К. Барана, Г. В. Бондаренка, С. В. Гаврилюк, М. Р. Литвина, В. В. Трофимовича, до думки яких прислуховувалися укладачі.

Велику допомогу у підготовці видання надавали колишні заступники голів облдержадміністрації В. О. Ворон, Є. М. Шиманович, П. В. Онищук, С. В. Родич, В. Г. Карпук, О. І. Курилюк, які в різний час очолювали редколегію та докладали зусиль для створення необхідних умов для роботи редакційно-видавничої групи. Складаємо слова щирої подяки й усім іншим, хто долучився до появи цієї праці.

Редакційно-видавнича група
«Науковий центр історичних студій Волині»

РОЗДІЛ ПЕРШИЙ

МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ

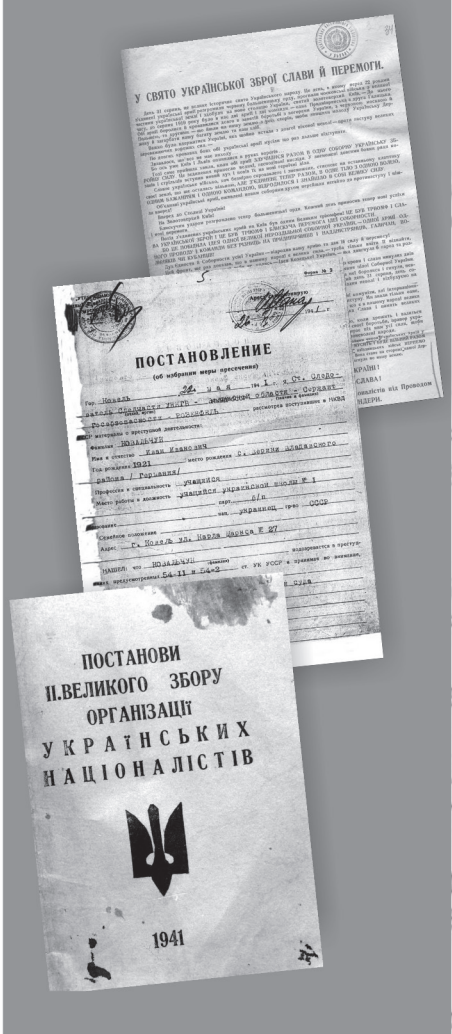

Документ № 1
ПОСТАНОВА III НАДЗВИЧАЙНО ВЕЛИКОГО ЗБОРУ ОУН «ЗА ЩО БОРЕТЬСЯ УКРАЇНСЬКА ПОВСТАНЧА АРМІЯ (УПА)»*

Без місця, серпень 1943 року

Українська Повстанча Армія бореться за Українську Самостійну Соборну Державу і за те, щоб кожна нація жила вільним життям у своїй власній, самостійній державі. Знищення національного поневолення та експлуатації нації нацією, система вільних народів у власних, самостійних державах – це єдиний лад, який дасть справедливу розв'язку національного і соціального питання в цілому світі.

УПА бореться проти імперіялістів і імперій, бо в них один панyючий народ поневолює культурно і політично та визискує економічно інші народи. Тому УПА бореться проти СРСР і проти німецької «нової Європи».

УПА з усією рішучістю бореться проти інтернаціоналістичних і фашистсько-націонал-соціалістичних програм та політичних концепцій, бо вони є знаряддям завойовницької політики імперіялістів. Тому ми проти російського комуно-большевизму і проти німецького націонал-соціялізму.

УПА проти того, щоб один народ, здійснюючи імперіялістичні цілі, «визволяв», «брав під охорону», «під опіку» інші народи, бо за цими лукавими словами криється огидний зміст – поневолення, насильство, грабунок. Тому УПА бореться проти російсько-большевицьких і німецьких загарбників, поки не очистить Україну від усіх «опікунів» і «визволителів», поки не здобуде Української Самостійної Соборної Держави, в якій селянин, робітник і інтелігент могтиме вільно, заможно і культурно жити та розвиватися.

УПА за повне визволення українського народу з-під московсько-большевицького ярма, за побудову УССД** без поміщиків, капіталістів та без большевицьких комісарів, енкаведистів і партійних паразитів.

В українській державі влада вважатиме за найвищий свій обов'язок інтереси народу. Не маючи загарбницьких цілей та поневолення країн і пригноблених народів у своїй державі, народна влада України не витрачатиме часу, енергії та коштів на творення апарату гноблення. Українська народна влада всі економічні ресурси та всю людську енергію спрямовує на побудову нового державного порядку, справедливого соціяльного ладу, на економічне будівництво країни та культурне піднесення народу.

В лавах УПА борються українські селяни, робітники та інтелігенти проти гнобителів, за УССД, за національне і соціальне визволення, за новий державний порядок та новий суспільний лад:

1. За знищення большевицької експлуататорсько-кріпацької системи в організації сільського господарства. Виходячи з того, що земля є власністю народу, українська народна влада не накидуватиме селянам однієї форми користування землею. Тому в українській державі допускатиметься індивідуальне та колективне користування землею, в залежності від волі селян.

2. а) За те, щоб велика промисловість була національно-державною власністю, а дрібна – кооперативно-громадською.

б) За участь робітників у керівництві заводами, за фаховий, а не комісарсько-партійний принцип у керівництві.

3. а) За загальний 8-годинний робочий день. Понаднормова праця може бути тільки вільною, як і кожна праця взагалі, і робітник отримуватиме за неї окрему зарплату.

б) За справедливу оплату праці, за участь робітників у прибуткових підприємствах.

Робітник отримуватиме таку зарплату, яка потрібна для забезпечення матеріальних і духовних потреб цілої його сім'ї. При річних підсумках господарського стану підприємств кожний робітник одержуватиме: у господарсько-кооперативних підприємствах дивіденд, а в національно-державних – премію.

в) За вільну працю, вільний вибір професії, вільний вибір місця праці.

г) За свободу профспілок. За знищення стахановщини, соцзмагань, підвищування норм та інших способів експлуатації працюючих.

4. За вільне ремесло, за добровільне об'єднування ремісників у артілі, за право ремісника вийти з артілі та індивідуально виконувати працю і вільно розпоряджатися своїм заробітком.

5. За національно-державну організацію великої торгівлі, за громадсько-кооперативну дрібну торгівлю та за дрібну приватну торгівлю, за вільні базари.

6. За повну рівноправність жінки з чоловіком у всіх громадських правах та обов'язках, за вільний доступ жінки до всіх шкіл, до всіх професій, за першочергове право жінки на фізично легшу працю, щоб жінка не шукала заробітку в шахтах, руднях та на інших важких промислах і внаслідок цього не руйнувала свого здоров'я. За державну охорону материнства. Батько сім'ї одержуватиме, крім плати за свою працю, додаткову платню на утримання жінки і неповнолітніх дітей. Лише в таких умовинах жінка матиме змогу виконувати свій важливий, почесний і відповідальний обов'язок матері і вихователькі молодого покоління.

7. а) За обов'язкове середнє навчання. За піднесення освіти і культури широкої народної маси шляхом поширення мережі шкіл, видавництв, бібліотек, музеїв, кіно, театрів тощо.

б) За поширення вищого і фахового шкільництва, за невпинний ріст висококваліфікованих кадрів, фахівців на всіх ділянках життя.

в) За вільний доступ молоді до всіх вищих навчальних закладів. За забезпечення студентства стипендіями, харчами, помешканнями та навчальними приладдями.

г) За всебічний гармонійний розвиток молодого покоління – моральний, розумовий та фізичний. За вільний доступ до всіх наукових і культурних надбань людства.

8. За пошану до праці інтелігенції. За створення таких матеріальних основ праці, щоб інтелігент, будучи цілком спокійним про завтрашній день та про долю сім'ї, міг віддатися культурно-творчій праці: мав потрібні умовини до праці над собою, постійно збагачував свої знання та підвищував свій розумово-культурний рівень.

9. а) За повне забезпечення всіх працюючих на старість та на випадок хвороби та каліцтва.

б) За широке запровадження охорони народного здоров'я, за поширення сітки лікарень, санаторіїв, курортів та будинків відпочинку. За збільшення лікарських кадрів. За право працюючих на безплатне користування всіма закладами охорони здоров'я.

в) За особливу державну опіку над дітьми та молоддю, за поширення сітки дитячих ясел та садків, санаторіїв, таборів відпочинку, за охоплення всієї дітвори та молоді державними закладами опіки та виховання.

10. а) За свободу друку, слова, думки, переконань, віри і світогляду. Проти офіційного насаджування суспільності світоглядних доктрин і догм.

б) За вільне визнавання і виконування культів, які не суперечать громадській моралі.

в) За відокремлення церковних організацій від держави.

г) За культурні взаємини з іншими народами, за право виїзду громадян за кордон для навчання, лікування та пізнання життя і культурних надбань інших народів.

11. За повне право національних меншостей плекати свою власну по формі і змісту національну культуру.

12. За рівність усіх громадян України, незалежно від їх національності, в державних та громадських правах і обов'язках, за рівне право на заробіток і відпочинок.

13. За вільну українську по формі і змісту культуру, за героїчну духовність, високу мораль, за громадську солідарність, дружбу та дисципліну.

Серпень 1943 р. Українська Повстанча Армія.
(Листівка УПА).

Мірчук Петро. Українська Повстанська армія 1942–1952. – Мюнхен, 1953. – С. 269–272.

*Подається без стилістичних правок.
**Українська Самостійна Соборна Держава.

Документ № 2
ПРОТОКОЛ ДОПИТУ СТЕПАНА ЙОСИПОВИЧА КОВАЛЯ (ВІН ЖЕ ДМИТРО ПЕТРОВИЧ ЛИТВИН)*

м. Луцьк, 15 липня 1954 року

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА

15-го июля 1954 года гор[од] Луцк

Ст[арший] следователь след[ственного] отдела УНКГБ при Совете Министров УССР по Волынской области капитан ШИБАЛОВ допросил обвиняемого: КОВАЛЬ Степана Иосифовича, он же ЛИТВИН Дмитрий Петрович.

ДОПРОС начат в 10. 30.

ВОПРОС: Назовите села, которые проходили Вы с бандой «*ДУБОВОГО*» рейдом по установлению потерянной связи с территориальными организациями украинских националистов?

ОТВЕТ: Я припоминаю, что, восстанавливая связь со звеньями «ОУН» после гибели руководителя «УПА» «*КЛИМА САВУРЫ*»,** «*ДУБОВОЙ*» прошел Маневичский, Камень-Каширский, Ковельский районы. Затем, кажется, мы прошли Голобский район, Торчинский и Сенкевичевский. Причем я совершенно не могу назвать тех сел в указанных районах, где мы были, ибо не помню этих сел.

Мне также не известно, с кем встречался тогда «*ДУБОВОЙ–МАКСИМ*» из местного населения.

Припоминаю, что из Сенкевичевского района «*ДУБОВОЙ*» провел банду через Берестечковский район и мы прошли дальше часть Львовской области. В каких районах Львовской области мы тогда находились, не помню.

ВОПРОС: Уточните, когда именно Вы вернулись в село Корчин Радеховского района после службы в польской армии?

ОТВЕТ: Я уже показывал, что к началу войны Германии с Польшей в 1939 году я находился в польской тюрьме, откуда был освобожден польскими властями и я пришел домой в с[ело] Корчин примерно в начале сентября 1939 года.

Территория Радеховского района еще тогда оставалась под Польшей.

Спустя примерно неделю Советская Армия освободила территорию Западной Украины от польских панов и граница установилась по реке Буг.

Вот после этого, прожив в селе Корчин недели две, я и перешел госграницу из СССР в Польшу, боясь быть арестованным советскими органами за мою прежнюю националистическую деятельность.

Вернулся в село Корчин я уже в июне 1941 года, т. е. дня четыре спустя после начала войны Германии против СССР. Территория Радеховского района уже была оккупирована немцами.

ВОПРОС: Скажите, кто изображен на данной фотографической карточке и к какому периоду времени она относится?

ОТВЕТ: На фотографической карточке за № 1 изображен я – КОВАЛЬ Степан Иосифович. Я фотографировался примерно в 1941–[19]42 году, проживая в городе Луцке и учась в сельскохозяйственной школе на Красном.***

Я тогда фотографировался в вышитой украинской рубашке, в костюме.

ВОПРОС: Кто изображен на фотокарточке за № 2?

ОТВЕТ: На фотокарточке за № 2 сфотографирован тоже я – КОВАЛЬ Степан Иосифович. Эта фотокарточка относится к периоду 1949–[19]50 года, когда я проживал и работал в городе Станиславе.

Фотографировался я тогда в сером костюме, свитере. Фотокарточка мне нужна была для документов.

ВОПРОС: Кого Вы опознаете на фотокарточке за № 3?

ОТВЕТ: На фотокарточке за № 3 я опознаю крайнего слева, сидит, перетянутый ремнями через левое и правое плечо, с автоматом, комендант окружного «СБ»**** бандит «*ПЕТРО*», он же «*ЗАЛИСНЫЙ*».

Сидит крайний справа, с усами и бородой, главарь банды «УПА» – окружной проводник, он же краевой проводник, член Центрального провода «ОУН» «*ДУБОВОЙ–МАКСИМ*». О их преступной деятельности я рассказывал на предыдущих допросах.

Участников банды «ОУН», изображенных на фотокарточке № 3, которые стоят сзади «*ДУБОВОГО*» и «*ПЕТРА*», я совершенно не знаю.

ВОПРОС: Вы поддерживали связь с участниками «ОУН» и подпольем на территории Станиславской области?

ОТВЕТ: Нет, никакой связи с участником банды «ОУН» на территории Станиславской области я не имел.

(подпись) КОВАЛЬ.
Допрос окончен в 13. 45.
Протокол с моих слов записан верно, мною прочитан.
(подпись) КОВАЛЬ.

Допросил: ст[арший] следователь с/о УНКГБ
При СМ по Волынской обл[асти] капитан (подпись) ШИБАЛОВ.

Рукопис.
Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6180, т. 1, арк. 180–184.

*Подається без стилістичних правок.
**_Клим Савура_ (псевд.) – Клячківський Дмитро.
***Територія м. Луцька.
****Служба безпеки ОУН.

Документ № 3
ПРОТОКОЛ ДОПИТУ СТЕПАНА ЙОСИПОВИЧА КОВАЛЯ (ВІН ЖЕ ДМИТРО ПЕТРОВИЧ ЛИТВИН)*

м. Луцьк, 15 вересня 1954 р[оку]

ПРОТОКОЛ
(допроса обвиняемого)

15 сентября 1954 года гор[од] Луцк

Пом[ощник] Военного Прокурора ПрикВО** по Волынской области, подполковник юстиции СТАРУЕВ с/числа допросил в качестве обвиняемого: КОВАЛЬ Степан Иосифович, он же ЛИТВИН Дмитрий Петрович.

Другие анкетные данные в деле имеются.

По существу показал:

Русским языком я владею достаточно свободно и хочу давать показания на русском языке.

Я уроженец 1914 года. Родился в Польше в селе Корчин Радеховский повит Львовской области.

Кажется, в 1933 году я вступил членом так называемой «Просвиты»***, где я занимался в хоровом и драматическом кружках. Эта организация была легальной.

В то время я знал, что на территории Польши и в особенности в восточных ее районах существуют нелегальные Организации Украинских Националистов (ОУН), но полностью не понимал их целей, и не имел к ним никакого тяготения.

В 1936 году я был призван в Польскую Армию и служил тогда в артиллерийской части в г[ороде] Остров Целикопольский.

Там я познакомился с некоторыми своими сослуживцами из числа украинцев, а при встречах мы читали украинскую литературу ОУНовского направления, и видимо, под воздействием этой литературы и наших общих разговоров, я стал сочувствовать Украинским националистам.

С этого времени я стал так называемым «симпатиком» ОУН.

Осенью 1938 года я был арестован польскими органами безопасности и обвинен в принадлежности к «ОУН», а весной 1939 года я был осужден за это на 5 лет заключения.

В связи с нападением Германии на Польшу я был освобожден в сентябре 1939 года самими поляками и вернулся домой.

В конце сентября или в начале октября 1939 года в нашу местность пришли Советские войска и Львовская область была воссоединена с Советской Украиной. Таким образом я оказался на территории СРСР.

Вскоре на нашей территории стали организовывать милицию и местные органы власти, и в народе пошел разговор, что кто судился Польским Судом «за политику», те органами Советской власти будут тоже арестовываться.

Боясь ответственности перед Советскими органами, я вместе с ШУЛЬГАН Демьяном и СОЛДАТ Василием нелегально перешел границу и ушел на территорию Польши, оккупированную тогда немцами и устроился на жительство в селе Жужель Люблинской области.

Первое время я был без работы, а затем устроился кладовщиком на мельнице. Здесь я вступил в комитет помощи оуновцам и по заданию этого комитета я организовал в селе Жужель молодежную организацию оуновского направления, так называемую «Сич».

Это было глубокой осенью 1939 года или начало 1940 года. Тогда от члена комитета ЛАВРУК я получил оуновскую кличку «*РУБАЩЕНКО*» и с этого время я считаю себя членом оуновской организации.

Вначале я был кущевым войсковиком «ОУН», а затем комитет поручил мне приблизительно через полгода исполнять обязанности районного войсковика в с[еле] Долобычев, где и находился около 6 месяцев.

Как только началась война Германии против Советского Союза, я вернулся в свое родное село, а затем осенью 1941 года поехал в г[ород] Луцк с целью поступить на работу или на учебу.

В городе я увидел афиши, что производится прием в сельскохозяйственную школу, и я поступил в эту школу.

Эту школу организовал некий «*ОРЛИК*», из числа около сотни учащихся и «*ОРЛИК*» был организатором этой школы. «*ОРЛИК*» находился где-то в городе, а приблизительно через три недели «*ОРЛИК*» не явился на работу. Потом мы узнали, что «*ОРЛИК*» арестован немцами за оуновскую деятельность вместе с группой националистов. До ареста я с ним по оуновской деятельности связан не был. После «*ОРЛИКА*» начальником школы стал майор ГОГЕ. В это время в школе была оуновская организация, ей руководил Кузьма по кличке «*МОРОЗ*», и я тоже состоял в этой организации, но никакой работы националистического характера я тогда в этой организации не проводил.

Я был шефом в этой школе или, попросту выражаясь, старшиной школы и боялся подозрений со стороны немцев, а поэтому и воздерживался от активной оуновской работы. В этой школе я был до марта 1943 года. В марте 1943 года мне как члену организации «*МОРОЗ*» заявил, что по решению «ОУН» я должен школу вывести в лес и ночью весь состав школы с имеющимся у нас в школе оружием (от 15 до 20 винтовок). Я увел в лес вначале в Луцкий район, а затем перешел в лес Цуманского района.

Всего мною было уведено в лес 250 – 260 человек, так как к этому времени состав школы увеличился до такого количества.

В лесу мы встретили «*МОРОЗА*», который привел всю группу до бандглаваря по кличке «*ОЛЕГ*» и передал ему всех людей, доложив что его приказ выполнено.

Нашу группу «*ОЛЕГ*» влил в загон под названием «Котловина», которым и стал командовать.

Я был назначен шефом загона по хозяйственной части и находился на этой должности до декабря 1943 года, выполняя различные хозяйственные функции.

В декабре 1943 года «*ОЛЕГ*» приказал мне принять от него загон «Котловина», а сам перешел в непосредственное подчинение к «*КЛИМУ САВУРУ*»****, который был тогда командующим Северной группой «УПА». «*ОЛЕГ*» мне заявил, что я вхожу в подчинение «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*», который командовал группой «Заграва». Я принял от «*ОЛЕГА*» загон «Котловина», в котором насчитывалось 300 человек. «Котловина» состояла из 3-х сотен, одной сотней командовал «*МОРОЗ*», одной «*РЫБАК*», и одной сотней «*БОГДАН*».

«*ДУБОВОЙ–МАКСИМ*» прислал ко мне своего шефа «*БОРИСТЕНЬ*», который и принял наш загон в подчинение «*МАКСИМА*».

Командиром загона «Котловина» я находился с декабря 1943 года до июня или июля 1944 года.

Когда загон «Котловина» принимался «*БОРИСТЕНЕМ*» в группу «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*», «*БОРИСТЕНЬ*» от имени «*МАКСИМА*» поставил нам задачу о переходе фронта.

Было сказано, чтобы переходить фронт мелкими группами, уклоняясь от боя с Советскими войсками, и как можно лучше сохранить численный состав.

Сотенный «*МОРОЗ*» за невыполнения приказа о переходе фронта был расстрелян, о чем нам объявили приказ «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*».

Я лично перешел фронт лишь с десятью человеками моей охраны.

В общей сложности из загона «Котловина» осталось человек сорок. Остальные разбежались и собрать их не удалось.

В июне или июле 1944 года ко мне в Мицкий лес Колковского района приехал «*ДУБОВОЙ–МАКСИМ*», который констатировал, что загон «Котловина» не собран и отдал распоряжение, что я перехожу в его распоряжение в качестве адъютанта, а людей принял «*ЧЕРНОТА*».

В качестве адъютанта «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*» я состоял до августа 1945 года, т. е. до ареста меня «*ДУБОВЫМ*» за подозрение в связях с Советскими органами и до побега меня от «*ДУБОВОГО*».

Я обеспечивал «*ДУБОВОГО*» картами и всеми необходимыми материалами, нужными ему как командиру «УПА».

ВОПРОС: Не было ли случаев использования Вас «*МАКСИМОМ–ДУБОВЫМ*» по сколачиванию бандитских групп?

ОТВЕТ: Таких случаев в этот период не было.

ВОПРОС: Не было ли случаев использования Вас «*ДУБОВЫМ*» как его адъютанта по восстановлению провода «ОУН?»

ОТВЕТ: Таких поручений мне «*ДУБОВОЙ*» как своему адъютанту не давал.

ВОПРОС: Расскажите о своей практической деятельности в качестве командира загона «УПА», в каких боевых операциях против советских войск и Советских партизан Вы участвовали?

ОТВЕТ: После перехода фронта (зима 1944 г[ода]) весной 1944 года в лесу между селами Тельче и Б[ольшая] Осница в Колковском районе, когда в моем загоне было человек 40 бандитов, мы столкнулись с частью Советской армии. Мы в это время расположились в лесу и были обстреляны Советскими бойцами. В бой мы не вступили и стали отступать. Какие были потери с нашей стороны, я сейчас не помню. Были ли потери со стороны советской части, я не знаю.

Весной 1944 года у нас был бой в Цуманском лесу, в так называемом «Чертово болото».

Командир группы «*РУДОЙ*» шел на связь к «*ДУБОВОМУ*» и зашел ко мне. Он просил меня проводить к «*ДУБОВОМУ*».

У «*РУДОГО*» было человек десять, я взял с собой столько же, и с этой группой мы пришли на «Чертово болото».

Там мы встретили людей «*ДУБОВОГО*», но самого его там не было. Мы должны были день пробыть тут, а затем ночью пойти на розыск «*ДУБОВОГО*».

Здесь на нас напала засада Советских войск и обстреляла нас, но мы в бой не вступили, а укрылись в глубь леса. Какие были потери с обеих сторон, я не знаю.

Зимой 1944 на 1945 год «*ДУБОВОЙ*» (а я был его адъютантом) совершил рейд по установлению связей «ОУН» по районам Волынской области. У нас было человек 40. Ночью мы расположились в колонии Куренные. В этой колонии мы были обстреляны Советскими бойцами, но нам удалось сесть на лошадей и уехать без потерь в Галицию.

Об этом случае давала показания одна свидетельница на очной ставке со мной (фамилии ее не помню), но она меня не опознала и я ее не опознал. Видимо, я ее просто не запомнил в лицо. Но само событие, о котором она рассказывала на очной ставке, я подтверждаю.

Когда я был шефом у «*ОЛЕГА*», у нас был встречный бой с советскими партизанами летом 1943 года между селами Черныж и Журавичи. Из Журавичей мы переходили в с[еле] Черныж. Наши дозоры завязали бой и я потом узнал, что это был бой с Советскими партизанами.

Я тогда был в обзоре и лично в бою не участвовал. Какие были тогда потери с обоих сторон, я не знаю.

Какие-то бои были в районе Берестяны – Цумань, но в тех боях участвовал «*ОЛЕГ*», я же в это время был в Колковском р-не и об этих боях сказать ничего не могу.

Тоже могу сказать о бое на реке Стырь. В этом бою участвовал «*ОЛЕГ*», а я был на каком-то другом задании по заготовке и в этом бою не участвовал.

ВОПРОС: Что Вы можете сказать по поводу боев по уничтожению польского населения?

ОТВЕТ: По поводу моего участия в вооруженном нападении на польские колонии я дал подробные показания следователю и сейчас эти показания полностью подтверждаю.

ВОПРОС: Приходилось ли Вам лично давать указания о повешении Советских граждан?

ОТВЕТ: Таких случаев в моей деятельности не было. Правда, следователю я показал, что во время перехода через одно село в Голобском р-не бандитами был повешен один советский работник, но фактически этого не было.

Такие показания я дал потому, что мне говорили, что я не о всем рассказываю, и я выдумал эпизод об этом повешении. Я знал, что «УПА» производила расправу с местными советскими работниками, допускала случаи казни и вот я придумал такой факт. Но сейчас я заявляю, что такого случая я не знаю и мне никогда не приходилось давать указания о повешении кого-либо из советских работников.

ВОПРОС: Что Вы можете сказать о захвате старшины и двух советских бойцов и о допросе их Вами?

ОТВЕТ: Такого случая я не знаю. Допросом захваченных занималось «СБ» и я никогда в допросах не участвовал. Показания по этому поводу некоторых свидетелей я подтвердить не могу.

Никакой группы *«ОРЕХА»* и диверсионной группы на Волыни я не организовывал и по этому поводу сказать ничего не могу.

ВОПРОС: Почему Вы не явились с повинной?

ОТВЕТ: Я не знал Советских законов по этому поводу и боялся ответственности за свою прошлую деятельность.

ВОПРОС: Что Вас побудило встать на путь активной борьбы против Советской власти?

ОТВЕТ: Идея борьбы за создание так называемой «Самостийной Украины» возникла у меня еще в молодости.

Оуновцы вели тогда борьбу против Польского Панства под флагом создания Самостоятельной Украины. Потом я втянулся в эту организацию и выйти из нее было весьма трудно.

Когда эта борьба с Польского Панства была перенесена на Советскую власть – я продолжал ее, не совсем сознавая ее бесплодность.

ВОПРОС: Сколько Вы лично погубили Советских граждан?

ОТВЕТ: Никого из Советских граждан лично я не уничтожил.

ВОПРОС: Что Вы желаете дополнить к своим показаниям?

ОТВЕТ: Дополняю, что организовывал увод школы в лес, в банду, «*МОРОЗ*», а я выполнял лишь его приказы, как приказ организации.

Показания, которые я дал следователю, сейчас их полностью подтверждаю, за исключением эпизода с повешением советского работника. Я дал следователю подробные показания и дополнить сейчас мне их нечем.

Записано верно и мне прочитано вслух, в чем и расписуюсь.

(подпись)

Допросил подполковник (подпись) СТАРУЕВ.

Рукопис.

Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6180, т. 1, арк. 185–196.

*Подається без стилістичних правок.

**Прикарпатський військовий округ.

***«Просвіта» – українська громадсько-освітня організація.

****_Клим Савура_ (псевд.) – Клячківський Дмитро.

Документ № 4
ПРОТОКОЛ ДОПИТУ СТЕПАНА ЙОСИПОВИЧА КОВАЛЯ (ВІН ЖЕ ДМИТРО ПЕТРОВИЧ ЛИТВИН)*

м. Луцьк, 23 вересня 1954 року

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА

23-го сентября 1954 года гор[од] Луцк

Ст[арший] следователь след[ственного] отдела УНКГБ при Совете Министров УССР по Волынской обл. капитан ШИБАЛОВ допросил Обвиняемого: КОВАЛЬ Степана Иосифовича, он же ЛИТВИН Дмитрий Петрович.

Допрос начат в 9. 30.

ВОПРОС: Уточните, в каком году Вы были арестованы польскими властями?

ОТВЕТ: Я уже показывал, что с 1936 года находился на службе в польской армии, где в 1938 году, осенью, меня подвергли аресту за националистическую деятельность.

В течении пяти месяцев велось следствие, затем меня судили к 5 годам заключения и, когда началась польско-германская война, меня из под ареста освободили польские власти.

ВОПРОС: Какого числа Вы были освобождены?

ОТВЕТ: Как мне помнится, я был освобожден 7-го сентября 1939 года, после чего дней 9–10 я шел домой и числа 17-го сентября уже был дома.

ВОПРОС: На допросе 27-го августа 1953 года Вы показали, что были освобождены 9-го сентября, на данном допросе и ранее Вы показывали, что освободили Вас из тюрьмы 7-го сентября 1939 года. Что считать правильным?

ОТВЕТ: Я прошу считать правильным, что освобожден из тюрьмы 7-го сентября 1939 года, а не 9-го, как я ошибочно показал на допросе 27 августа 1953 года, после освобождения из тюрьмы числа 17–18 сентября я уже был в Радеховском районе Львовской области. Затем, через неделю, Львовская область была присоединена к Советскому Союзу.

ВОПРОС: На допросе 27 августа 1953 года Вы показывали, что уходя в банду из сельскохозяйственной школы, были взяты из школы до ста винтовок, и дальше указали, что «*ОЛЕГ*» Вас сразу же назначил командиром загона. На последующих допросах Вы изменили эти показания. Объясните это?

ОТВЕТ: Я прошу считать правильными мои показания на допросах после моего ареста, ибо на допросе 27 августа 1953 года, будучи разоблаченным как бывший участник банды «ОУН», я оговорил себя. В частности по указанию «*КУЗЬМЫ*» мною действительно до 300 человек учащихся школы были уведены в банду «*ОЛЕГА*», причем из школы мы захватили не более 10 – 15 винтовок иностранных марок, ибо большего количества оружия в школе не было.

После того, как я и учащиеся школы встретились с «*ОЛЕГОМ*», последний назначил меня не командиром загона, а шефом загона «Котловина», т. е. хозяйственным руководителем, и прошу это считать правильным.

На допросе 27 августа 1953 года оговорил себя в том, что якобы участвовал в повешении одного советского активиста в Голобском районе Волынской области, чего в действительности не было.

Эти показания я дал потому, что допрашивающий меня следователь в разговоре со мной сказал, что будучи в банде, конечно, должен был я участвовать в убийствах советских граждан, и даже стал настаивать, чтобы я дал об этих фактах показания. Мне нечего было рассказывать о фактах участия в убийствах, ибо я никогда убийства не совершал, однако подумав, что

мне будут больше доверять, я придумал «факт» повешения советского гражданина группой «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*», в которой я являлся адъютантом.

В действительности же такого факта не было.

ВОПРОС: На том же допросе рассказывая о переходе в группу «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*» Вы указали, что это произошло в конце 1944 года. Позднее Вы стали давать показания, что это произошло летом 1944 года. Что считать правильным?

ОТВЕТ: Фактически я был переведен «*ДУБОВЫМ–МАКСИМОМ*» в его группу в качестве адъютанта летом 1944 года, а не в конце 1944 года. На первом допросе я дал не совсем точные показания, поэтому прошу считать правильными мои показания на допросах после моего ареста.

ВОПРОС: Однако о факте повешения Вами советского активиста, Вы показывали и после Вашего ареста, чем это объяснить?

ОТВЕТ: Я не хотел изменять свои показания на следствии с данными мною ранее показаниями. Но когда меня стал об этом допрашивать прокурор и уточнять обстоятельства, я не мог больше скрывать о том, что данный факт мною вымышленный.

ВОПРОС: Покажите в погромах каких колоний Вы участвовали?

ОТВЕТ: Я лично участвовал в погроме колонии Пшебражье Киверцовского района Волынской области летом 1943 года. В погромах других колоний я участия не принимал. Для уничтожения колонии Пшебражье было собрано большое количество участников банды ОУН–УПА, с целью уничтожения колонии и польского населения, которое обычно из «мелких» – маленьких колоний на территории Волынской области бежали в колонию Пшебражье, где была организована ими оборона и вооруженная охрана. Другие мелкие колонии на территории Волынской и части Ровенской области были уничтожены отдельными сотнями и группами бандитов, причем в этих погромах я участия не принимал.

ВОПРОС: На допросе 27 августа 1953 года Вы показали, что лично по Вашему распоряжению были уничтожены колонии Рафаловка, Гута, Софиевка и другие. Так было?

ОТВЕТ: Я уже объяснил на данном допросе, что мои показания на допросе от 27 августа 1953 года неправдивые, я во многом тогда оговорил себя. Оговорил себя и в вопросе участия в уничтожении польских колоний – Рафаловка, Гута, Софиевка, а также уничтожения населения указанных колоний. Я лично никаких распоряжений бандитам и подчиненным «*ОЛЕГУ*» сотням не давал и в погромах указанных колоний не участвовал.

ВОПРОС: Знаете ли Вы бандита по кличке «*ЧЕРНЫЙ*» – ШАРУК Ивана Ивановича и какие имели с ним взаимоотношения?

ОТВЕТ: Да, бандита «*ЧЕРНОГО*» по имени Иван я знаю. Он находился, кажется, в банде «*БОРИСТЕНЬ*», а затем у «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*». Взаимоотношения с ним имел нормальные.

ВОПРОС: Допрошенный в качестве свидетеля ШАРУК Иван Иванович показал, что летом 1943 года Вы выступали перед бандитами и давали указания от имени руководства ОУН** об уничтожении всех польских колоний на территории Волынской области и уничтожении населения этих колоний, невзирая на лица. Это было в селе Журавичи, перед нападением на Пшебражье. Расскажите об этом?

ОТВЕТ: В бою против жителей колонии Пшебражье я был, но перед нападением банд на эту колонию я не выступал и распоряжений об уничтожении колонии и населения этих колоний не давал.

ВОПРОС: ШАРУК так же показал, что, отступив от колонии Пшебражье, бандитами были уничтожены колонии Александрия, Вулька Котовская, Кошары и другие. Вы участвовали в этом?

ОТВЕТ: После того, как населению колонии Пшебражье была оказана помощь со стороны советских партизан, я с группой бандитов отошел в Колковский район и в погромах колонии

Александрия, Вулька Котовская и др. в Теремневском районе не участвовал. Но слышал, что эти колонии были уничтожены.

ВОПРОС: ШАРУК показал так же, что летом 1943 года Вы принимали парад бандитских сотен в селе Ситница и др[угих] селах Колковского р-на. Вы помните об этом?

ОТВЕТ: Может быть, была произведена какая-либо проверка или смотр бандитских сотен, на которых я присутствовал, но сейчас этих фактов я не помню.

ВОПРОС: Из документов советских партизан отрядов видно, что Вы – «*РУБАЩЕНКО*», будучи полковником по званию в «УПА» и являлись заместителем командира крупных бандитских соединений в Колковском и др[угих] районах области. Значит непосредственно участвовали в уничтожении польских колоний. Отдавали об этом распоряжения и командовали боями против советских партизан в отсутствие «*ОЛЕГА*». Так это было?

ОТВЕТ: Я утверждаю, что будучи в банде «*ОЛЕГА*» с марта 1943 года до осени 1943 года, являлся шефом загона «Котловина», но не заместителем «*ОЛЕГА*». Каких-либо крупных распоряжений я давать бандитам не имел права. Звания «полковника» у меня никогда не было.

Утверждаю, что участвовал только в нападении на колонию Пшебражье. Где я находился во время погромов бандитами других колоний, не помню, ибо отдельные маленькие колонии уничтожались отдельными сотнями и группами бандитов, в которых я не находился.

ВОПРОС: ШАРУК показал, что будучи в банде «*ДУБОВОГО*», Вы посылали его – ШАРУКА – «*ЧЕРНОГО*» в разведку, за продуктами и давали другие распоряжения. Вы подтверждаете это?

ОТВЕТ: Да, я помню, что посылал ШАРУКА Ивана по кличке «*ЧЕРНЫЙ*» за продуктами для банды «*ДУБОВОГО*». Эти продукты они по моему указанию отбирали у местного населения.

Может быть, я давал ему и другие поручения. Тогда я являлся адъютантом «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*», а не начальником штаба, как показывает «*ЧЕРНЫЙ*».

Подтверждаю показания «*ЧЕРНОГО*» в той части, что высказывался перед бандитами, чтобы не выходили с повинной в органы советской власти, и призывал бороться против Советского государства, но конкретных фактов, где и когда – не помню.

ВОПРОС: Знаете ли бандита по фамилии ЗИНЧУК?

ОТВЕТ: Нет, такого бандита я не помню.

ВОПРОС: Свидетель ЗИНЧУК показал, что он обучался в школе УПА в селе Рудня, и Вы «*РУБАЩЕНКО*» приезжали в указанную школу с целью инспектирования. (Показания ЗИНЧУК зачтены на первой–седьмой страницах). Вы подтверждаете показания свидетеля?

ОТВЕТ: Показания свидетеля мне зачтены. Подтверждаю их в том, что действительно в 1943 году в селе Рудня Колковского района была организована школа «УПА» – роевых, куда как шеф загона приезжал для проверки работы и обучения бандитов. В банде меня называли не командующим, а командиром, и я подчинялся «*ОЛЕГУ*», а позднее «*ДУБОВОМУ*».

В бою против подразделения советских партизан, между селами Журавичи и Черныж, я участвовал. Тогда вела бой сотня *«БОГДАНА»,* в которой я тогда находился.

Действительно, я выступал перед бандитами и местным населением, на которых призывал к борьбе за «самостийную Украину».

Лично никаких парадов войск «УПА» я не принимал, но делал смотр отдельных сотен.

Группа «СБ»*** под руководством «*КОРНИЕНКО*» мне не подчинялась, и к ней я никакого отношения не имел.

ВОПРОС: Как же нужно понимать Ваши показания на допросе 27 августа 1953 года, что как только Вы влились в банду «УПА» и были назначены командиром загона, Вы передали 100 бандитов «*ВЕРЕЩАКУ*», а Ваш загон стал пополняться из местного населения?

ОТВЕТ: После того как мною и «*КУЗЬМОЙ*» была уведена в банду сельскохозяйственная школа и мы влились в загон «Котловина» командира «*ОЛЕГА*», действительно 100 бандитов

из числа прибывших из школы были переданы «*ОЛЕГОМ*» бандиту «*ВЕРЕЩАКУ*», а загон «Котловина» стал пополняться кадрами из числа местного населения, которое мобилизовалось в банды Организацией украинских националистов и передавалось в «УПА». Я показывал «мой загон» в смысле того, что я в нем находился и занимал положение шефа.

ВОПРОС: Вам предъявляется фотокарточка, обнаруженная в архивах УМВД. Кого Вы опознаете на ней и что она изображает?

ОТВЕТ: На предъявленной мне фотокарточке я опознаю строй учащихся сельскохозяйственной школы «Ляндвиртшафт». Вне строя, крайним слева иду я – КОВАЛЬ Степан Иосифович, ибо мне было поручено как шефу школы вести похоронную процессию на кладбище.

Сзади идет машина с гробом одного из учащихся школы, который погиб на территории школы от несчастного случая, т. е. его придавило железным ломом, сваленным кучей во дворе школы. Во время отдыха этот учащийся – фамилии его не помню, сел на какую-то железную балку, торчащую в куче лома, она упала и придавила его. Возле машины идут родные погибшего. Эта процессия идет по какой-то из улиц города Луцка, но по какой именно, не помню.

Похоронен учащийся был на русском кладбище в гор. Луцке, но места я сейчас не помню. Какого-либо памятника и надписи на могиле школа не делала.

Как видите, все учащиеся одеты в военную форму, которую мы носили, будучи в школе, форму мы шили для себя сами.

ВОПРОС: Вам предъявляется еще одна фотокарточка, обнаруженная в архивах правления МВД. Вы можете пояснить, что изображено на ней?

ОТВЕТ: На предъявленной мне фотокарточке я опознаю учащихся сельскохозяйственной школы «Ляндвиртшафт». Эта фотокарточка заснята во время нахождения учащихся на практической работе в селе Лавров Луцкого р-на летом 1942 года. В первом ряду в белом фартуке сидит повар школы, в этом же ряду пятым слева сфотографирован я – КОВАЛЬ Степан Иосифович. Двое из указанной группы вооружены винтовками, очевидно, в этот момент они являлись дежурными по лагерю и были вооружены. Назвать фамилии сфотографированных на карточке в настоящее время не могу – не помню. Однако хорошо опознаю руководителя школы по оуновской работе «*КУЗЬМУ*», в последствии бандит «*МОРОЗ*», он сфотографирован во весь рост, стоящим в первом ряду, вторым слева, с заложенными назад руками.

Сфотографировал эти моменты кто-то из учащихся, он имел фотоаппарат.

ВОПРОС: Допрошенный в качестве свидетеля КОСЮК Дмитрий Федорович показал, что Вы, уходя в банду, забрали с собой и жену КОСЮК Ольгу. Так ли это в действительности?

ОТВЕТ: Я уже показывал на следствии, что уходя с учащимися школы в банду «УПА», я знал, что немцы предпримут розыск меня и в первую очередь будут искать у родственников жены в селе Лавров. Поэтому я предупредил свою жену КОСЮК Ольгу, что ухожу в лес, и ввиду того, что немцы могут подвергнуть репрессии ее, велел ей временно скрыться из села Лавров, что она и сделала.

Таким образом, из того, что я ушел в банду и одновременно ушла из дома КОСЮК Ольга, ее брат КОСЮК Дмитрий сделал вывод, что я взял ее с собою в банду.

Фактически Ольга скрывалась определенное время от немцев, а уже позднее она ушла в банду «УПА» и работала санитаркой в бандитском госпитале.

ВОПРОС: Можете ли Вы сказать, к какому району и области по административному делению относится колония Лысыще?

ОТВЕТ: Эта колония располагалась на стыке четырех районов Колковского, Цуманского Волынской области и Рафаловского, Дераженского и даже Степанского р-нов Ровенской обл.

К какому району приписана колония Лысыще, я не знаю. Думаю, что к Колковскому или Дераженскому.

ВОПРОС: Знаете ли Вы, ЛИТВИН Дмитрия Петровича, под фамилией которого Вы проживали с 1947 года?

ОТВЕТ: Нет, ЛИТВИН Дмитрия Петровича я никогда не видел и такого не знаю.

Каким образом переселенческий лист ЛИТВИН Дмитрия Петровича оказался у Александра из села Зубково, я совершенно не знаю. У Александра я об этом не спрашивал.

Допрос окончен в 17.40.
с перерывом на обед с 14.00 до 15.00.
(подпись) КОВАЛЬ.

Протокол с моих слов записан верно, мною прочитан.
(подпись) КОВАЛЬ.

Допросил: Ст[арший] следователь след[ственного] отд[ела]
Капитан (подпись) ШИБАЛОВ.

Рукопис.
Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6180, т. 1, арк. 218–234.

*Подається без стилістичних правок.
**Організація українських націоналістів.
***Служба безпеки ОУН.

Документ № 5
ПРОТОКОЛ ДОПИТУ СТЕПАНА ЙОСИПОВИЧА КОВАЛЯ (ВІН ЖЕ ДМИТРО ПЕТРОВИЧ ЛИТВИН)*

м. Луцьк, 27 вересня 1954 р[оку]

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА

27-го сентября 1954 года гор[од] Луцк

Ст[арший] следователь след[ственного] отдела УНКГБ при Совете Министров УССР по Волынской обл[асти] капитан ШИБАЛОВ допросил Обвиняемого:

КОВАЛЬ Степана Иосифовича, он же ЛИТВИН Дмитрий Петрович.

допрос начат в 10.00.

ВОПРОС: На допросе 27 августа 1953 года Вы показали, что, проживая на территории Польши в 1939 – [19]41 годах, организовали и руководили националистическими организациями «Сич» и «Запорож». Позже Вы назвали только «Сич». Поясните?

ОТВЕТ: Проживая на территории Польши в селе Жужель, я по заданию «ОУН» организовал молодежную организацию «Сич», о чем я давал подробные указания после моего ареста. Никакой организации «Запорож» не существовало. На допросе от 27 августа 1953 года я говорил, что организация «Сич» была мною создана по принципу «Запоржской Сичи». Это объяснение очевидно следователь понял по-иному и записал в протокол, что якобы я создал организацию «Запорож». Повторяю, что «Запорож» я не создавал.

ВОПРОС: На предыдущих допросах Вы поясняли, что летом 1945 года по заданию «*ДУБОВОГО*», Вы закопали документы, бланки комсомольских и партийных билетов, военные билеты, штампы и печати советских учреждений. Скажите, знал ли место, где это было закопано, бандит «*ДУБОВОЙ*».

ОТВЕТ: Да, «*ДУБОВОЙ–МАКСИМ*» знал место, где мы закопали указанные документы.

ВОПРОС: В архивных документах управления КГБ Волынской области обнаружен Акт от 22 мая 1946 года, согласно которому, в одном из обнаруженных бункеров в Теремневском районе изъято один партбилет, три комсомольских билета, много печатей и штампов советских учреждений. Те ли это документы?

ОТВЕТ: Мне кажется, что 22 мая 1946 года были обнаружены именно те документы, которые я закапывал в землю по распоряжению «*ДУБОВОГО*», между селами Тельчи, Липно и Гута. Очевидно, после моего ухода из банды, «*ДУБОВОЙ–МАКСИМ*», перейдя в Теремневский район, перенес и имеющиеся в его распоряжении, изъятые у парашутистов бланки комсомольских и партийных билетов, другие бланки и штампы, печати советских учреждений.

ВОПРОС: Знаете ли Вы бывшего участника банды УПА КОРУНЕЦ Гаврила Мефодьевича?

ОТВЕТ: Нет, такого человека я не знаю – не помню.

ВОПРОС: Будучи арестованным, 20 февраля 1944 года КОРУНЕЦ показал, что в декабре 1943 года Вы приезжали в сотню «*МОРОЗА*» для осмотра-инспектирования. Вы помните об этом?

ОТВЕТ: Да, такой факт имел место. Я действительно с «*БОРИСТЕНОМ*» приезжал в сотню «*МОРОЗА*», и «*МОРОЗ*» был взят «*БОРИСТЕНОМ*» за невыполнение распоряжения «*ДУБОВОГО*», и впоследствии расстрелян. В то время я уже являлся командиром загона «Котловина».

ВОПРОС: Свидетель ПОЛИЩУК Василий Харитонович показал, что Вы учились в сельскохозяйственной школе, затем несли охрану в Лавровском имении от нападения со стороны советских партизан. Кроме того, Вы являлись командиром загона и приезжали в сотню «*МОРОЗА*». Вы подтверждаете его показания?

ОТВЕТ: Показания свидетеля ПОЛИЩУК я подтверждаю в том, что учился в школе с 1941 до 1943 года, но не на полицейского, а очевидно для работы в немецких маентках. Действительно проходил практику в Лавровском имении, но задачи охраны этого имения от партизан у нас не было.

Командиром загона «Котловина» я являлся с осени 1943 года до лета 1944 года. Неоднократно бывал в сотне «*МОРОЗА*».

Личность бандита ПОЛИЩУКА и его кличку, я не помню.

ВОПРОС: Знаете ли Вы бывшего участника «ОУН–УПА» НИКИТИЧ А. З.?

ОТВЕТ: Нет, такого бандита я не помню.

ВОПРОС: На допросе 8.III.[19]45 г. он показал, что Вы проводили совещание участников банды «ОУН» в Паридубском лесу, это было в конце 1944 года. После чего ушли в Турийский район в село Вербично 2. При этом находились «*ДУБОВОЙ*», «*КРЫЛАЧ*», «*ОРЕХ*», «*МАЯК*», Вы – «*РУБАЩЕНКО*» и др. Расскажите об этом.

ОТВЕТ: Такого факта я не помню. С «*ДУБОВЫМ*» я принимал участие в рейде по районам Волынской обл. Может быть, в это время и находились в Паридубском лесу, но точно этого я не помню, и показать ничего по данному вопросу не могу. Бандита «*КРЫЛАЧ*» я помню как одного из крупных территориальных руководителей, но в каком районе, не помню.

ВОПРОС: Бывший участник банды УПА ГАВРИЛЮК Николай Васильевич показал, что в августе 1945 года он видел Вас на Липенских хуторах, где Вас обстреляли советские войска. Что Вы можете рассказать об этом?

ОТВЕТ: Как я помню, с лета 1945 года «*ДУБОВОЙ*» и я с ним, как его адъютант, больше находились в Луцком, Теремневском районах Волынской области. В Цуманском районе были очень редко и факты, чтобы банда «*ДУБОВОГО*» имела столкновение или же была обстреляна советскими войсками на Липенских хуторах, я не помню.

ВОПРОС: 17 апреля 1945 года был допрошен задержанный АРЕНДАРЧУК Владимир Антонович по кличке «*ЖЕЛЕЗНЯК*», который показал, что в марте 1944 года, находясь в

Вашей банде (в банде «*РУБАЩЕНКО*»), участвовал в бою против подразделения Красной Армии в районах колонии Ромашково. Вы подтверждаете показания «*ЖЕЛЕЗНЯКА*» – АРЕНДАРЧУКА В. А.?

ОТВЕТ: Личность бандита «*ЖЕЛЕЗНЯКА*» я не помню. Был ли он – «*ЖЕЛЕЗНЯК*» – в моей банде, сказать затрудняюсь. Показания АРЕНДАРЧУКА я подтверждаю в том, что весной 1944 года банда, которой я командовал, вела бой против бойцов Красной Армии в районе колонии Ромашково – Лысыще, недалеко от «Чертова болота».

Сотня «*ЧЕРНОТЫ*» подчинялась мне как командиру загона.

ВОПРОС: АРЕНДАРЧУК показал, что к апрелю 1945 года банда «*РУБАЩЕНКО*» насчитывала вместе с охраной «*ДУБОВОГО*» до 200 человек кавалеристов, около 20 пулеметов, до 60 автоматов и много винтовок. Вы подтверждаете это?

ОТВЕТ: Личной охраны «*ДУБОВОЙ–МАКСИМ*» в апреле 1945 года имел не более 40 человек кавалеристов, оружия не более 4 пулеметов, остальные были вооружены автоматами и винтовками. Я лично являлся уже адъютантом «*ДУБОВОГО*», личной охраны я не имел. В подчинение «*ДУБОВОМУ*» входило несколько банд – банда «*КОРЫ*» – до 100 человек, банда «*ДОВБНИ*» – до 100 человек и несколько мелких групп. Но к себе этих бандитов он не приближал.

ВОПРОС: Кто такой бандит «*ЛЕВ*» – КВЯТКОВСКИЙ Данил Константинович?

ОТВЕТ: Таких псевдонимов было очень много, поэтому бандита КВЯТКОВСКОГО по кличке «*ЛЕВ*», я не помню. Взаимоотношений с ним каких-либо не имел.

ВОПРОС: Зачитываются Вам показания КВЯТКОВСКОГО от 10 сентября 1945 года и обзор по его делу. Вы подтверждаете показания бандита «*ЛЕВ*?»

ОТВЕТ: Показания свидетеля КВЯТКОВСКОГО я слышал, их подтверждаю в том, что действительно, летом 1944 года «*ДУБОВЫМ–МАКСИМОМ*» я и часть моих бандитов была переведена им в его личную охрану, а часть он подчинил одному из своих сотенных, но это было летом 1944 года, а не зимой 1944 – [19]45 года, об этом показывает КВЯТКОВСКИЙ – «*ЛЕВ*». Во время встречи с «*ДУБОВЫМ*» я выстраивал бандитов в шеренгу, но был ли тогда в банде у меня КВЯТКОВСКИЙ – «*ЛЕВ*» – не помню.

По материалам обзора дела КВЯТКОВСКОГО я хочу сказать, что совершенно не помню его и не помню, передавал ли он в мою банду мобилизованных бандитов, лошадей и седла, а если и передавал, то не в таком большом количестве.

Находился ли бандит «*ЛЕВ*» в охране «*ДУБОВОГО*», не помню.

Я лично никогда не назначал кого-либо из бандитов в подчиненные коменданта СБ** «*ПЕТРА*». Мне кажется, КВЯТКОВСКИЙ в своих показаниях многое перепутал.

ВОПРОС: Уточните, до какого времени Вы находились в банде «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*?»

ОТВЕТ: Адъютантом «*ДУБОВОГО–МАКСИМА*» я являлся с лета 1944 до конца августа или начала сентября 1945 года. Об этом я подробно рассказывал на предыдущих допросах.

ВОПРОС: Кто такой бандит «*ГОРДЕЙ*?»

ОТВЕТ: Такого бандита я не знаю.

ВОПРОС: Знаете ли Вы начальника оперотдела при штабе «*ДУБОВОГО*» – ПАВЛОВИЧ Николая – «*ЯВОРЕНКО*?»

ОТВЕТ: Когда я работал адъютантом у «*ДУБОВОГО*», он никаких штабов не имел. Вся его банда состояла из нескольких сотен, которые действовали по его распоряжению в разных районах Волынской области, и небольшой группы охраны его, не более 40 – 50 кавалеристов, в состав которой входил и я. ПАВЛОВИЧ Николая по кличке «*ЯВОРЕНКО*» я совершенно не знаю.

ВОПРОС: Вас видел ПАВЛОВИЧ вместе с «*ДУБОВЫМ*» в октябре 1944 года в лесу Камень-Каширского района. Вы можете рассказать об этом?

ОТВЕТ: Да, в Камень-Каширском районе я был тогда, когда «*ДУБОВОЙ*» восстанавливал связь с бандитскими звеньями «ОУН», после смерти «*КЛИМА САВУРА*»*** и ареста

«*РУДОГО*». Очевидно, в это время меня и видел свидетель ПАВЛОВИЧ в Камень-Каширском районе вместе с «*ДУБОВЫМ–МАКСИМОМ*». Других случаев нахождения меня в Камень-Каширском районе я не помню.

ВОПРОС: ПАВЛОВИЧ, будучи арестованным, назвал следующих бандитов, находившихся при «*ДУБОВОМ*»: «*ОСТРИЖНЫЙ*» – нач[альник] штаба, «*ЧУТКА*» – нач[альник] учебного отдела, «*ПОГИДНЫЙ*» – политрук-водитель, «*РУБАШ*» – нач[альник] личного отдела, «*ВИТАЛИЙ*» – командир по тылу, «*БЕЛАЯ*» – по санитарной части; Бригады – «*КУБАНА*», «*ВЕРХОВИНЦА*», «*ИГОРЯ*», «*БУРИ*», «*ГАЛАЙДЫ*» и некоего «*ПРАВОСЛАВНОГО*» – нач[альник] хоз[яйственного] отдела. Вы можете рассказать что-либо об указанных бандитах и их преступной деятельности?

ОТВЕТ: Нет, ни одного из указанных выше бандитов, входивших в штаб «*ДУБОВОГО*», я не знаю. Может быть, такой штаб был создан «*ДУБОВЫМ*» до лета 1944 года или после моего ухода из банды осенью 1945 года.

Я показываю только то, что знаю лично сам. О создании и существовании какого-либо штаба при «*ДУБОВОМ*» мне ничего не известно.

ВОПРОС: Знаете ли Вы повара банды «*ЧЕРНОТЫ*» и если знаете, какие имели с ним взаимоотношения?

ОТВЕТ: Нет, в настоящее время я не помню, кто являлся поваром в сотне «*ЧЕРНОТЫ*». Поясню, что сотня «*ЧЕРНОТЫ*» входили в мое подчинение.

ВОПРОС: Допрошенный в качестве свидетеля 4 марта 1954 года бывший повар сотни «*ЧЕРНОТЫ*» – ПУГАЧ Дмитрий Петрович показал, что, участвуя в бою против советских войск в районе колонии Лысыще, видел Вас и Вы командовали боем. Вы подтверждаете это?

ОТВЕТ: Да, показания свидетеля ПУГАЧ я полностью подтверждаю. Этот бой имел место в районах колоний Лысыще – Ромашково, недалеко от «Чертова болота».

ВОПРОС: Об этом же бое дал показания допрошенный в качестве свидетеля бывший участник банды «ОУН–УПА» – ПОЙКО Петр Федотович по кличке «*ОЛЬХА*».

ОТВЕТ: Я лично не помню личности бандита «*ОЛЬХА*», но его показания в части моего участия в бою против советских войск весной 1944 года, в районе колоний Лысыще – Ромашково я полностью подтверждаю. Я действительно командовал боем против советских войск.

ВОПРОС: Вы наказывали когда-либо бандита «*ОЛЬХА*?»

ОТВЕТ: Этого я не помню.

(подпись) КОВАЛЬ.
допрос окончен в 14.00.

Протокол с моих слов записан верно, мною прочитан.
(подпись) КОВАЛЬ.
Допросил: ст[арший] следователь с/о УНКГБ
капитан (подпись) ШИБАЛОВ.

Рукопис.
Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6180, т. 1, арк. 235–246.

*Подається без стилістичних правок.
**Служба безпеки ОУН.
***_Клим Савура_ (псевд.) – Клячківський Дмитро.

Документ № 6
ЛИСТ СЕКРЕТАРЯ ВОЛИНСЬКОГО ОБКОМУ КП УКРАЇНИ І. ГРУШЕЦЬКОГО СЕКРЕТАРЕВІ ЦК КПРС М. С. ХРУЩОВУ ІЗ ПРОХАННЯМ ЗАЛИШИТИ ЛЮБОМЛЬСЬКИЙ ПРИКОРДОННИЙ ЗАГІН В СКЛАДІ ПІВДЕННО-ЗАХІДНОГО ОКРУГУ ПРИКОРДОННИХ ВІЙСЬК МВС СРСР*

01-16/11. *м. Луцьк, 15 липня 1955 року*

Совершенно секретно**

СЕКРЕТАРЮ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМИТЕТА КОММУНИСТИЧЕСКОЙ ПАРТИИ СОВЕТСКОГО СОЮЗА ТОВАРИЩУ ХРУЩЕВУ Н. С.

Согласно приказа Министра Внутренних Дел Союза ССР, тов. КРУГЛОВА С. Н., Любомльский пограничный отряд, входящий в состав Юго-Западного округа пограничных войск МВД СССР, передается в подчинение командования Западного округа.

Все подразделения Любомльского пограничного отряда находятся на территории Украинской ССР, причем подавляющее большинство их расположено в пограничных районах Волынской области. Выполнение всех общественно-политических и хозяйственных мероприятий в пограничных районах, а также выполнение основных задач, возложенных на пограничные войска, проводится в тесном контакте с населением пограничных районов и местными советско-партийными органами.

Оперативные мероприятия по обеспечению надежной охраны государственной границы осуществляется в тесном взаимодействии с территориальными органами КГБ – МВД.

Штаб Юго-Западного округа пограничных войск МВД дислоцируется в 300 километрах от подразделений Любомльского пограничного отряда, а штаб Западного округа в 530 километрах, что также может отрицательно повлиять на оперативную работу.

Кроме этого, снабжение и обеспечение личного состава Любомльского погранотряда осуществляется через республиканские организации Украины и местные организации Волынской области.

Исходя из вышеизложенного Волынский обком КП Украины считает, что перевод Любомльского пограничного отряда в подчинении Западного округа является нецелесообразным и просит оставить его в составе Юго-Западного округа пограничных войск МВД СРСР, штаб которого находится в г. Львове.

СЕКРЕТАРЬ ВОЛЫНСКОГО
ОБКОМА КП УКРАИНЫ (подпись) (И. ГРУШЕЦКИЙ).

Машинопис, оригінал.
Держархів Волинської обл., ф. П-1, оп. 2, спр. 354а, арк. 52–53.

*Подається без стилістичних правок.
**В документі це слово викреслено.

Документ № 7
ДОПОВІДНА ЗАПИСКА СЕКРЕТАРЯ ВОЛИНСЬКОГО ОБКОМУ КП УКРАЇНИ І. ГРУШЕЦЬКОГО СЕКРЕТАРЕВІ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ С. В. ЧЕРВОНЕНКУ ПРО ПРАЦЕВЛАШТУВАННЯ І ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЖИТЛОВОЮ ПЛОЩЕЮ СІМЕЙ ГРОМАДЯН І. М. АНДРІЙЧУК, С. Й. ПАВЛЮКА, О. Я. ІВАНЮКА*

№ 01–7/158 *м. Луцьк, 25 жовтня 1956 року*

СЕКРЕТАРЕВІ ЦЕНТРАЛЬНОГО КОМІТЕТУ КП УКРАЇНИ ТОВАРИШУ ЧЕРВОНЕНКУ С. В.

ДОПОВІДНА ЗАПИСКА
про трудовлаштування і забезпечення житловою площею сімей гр[омадян] АНДРІЙЧУК І. М., ПАВЛЮКА С. Й. і ІВАНЮКА О. Я.

Протягом 1955 – 1956 років з Аргентини у Волинську область, разом з іншими сім'ями, прибули сім'ї гр[омадян] АНДРІЙЧУК І. М., ПАВЛЮКА С. Й. і ІВАНЮКА О. Я. З приїздом цих сімей місцевими партійними і радянськими органами області були вжиті заходи по забезпеченню їх житловою площею, трудовлаштуванню і наданню матеріальної допомоги, але повне вирішення цих питань вимагало деякого часу. Всім членам цих сімей було роз'яснено про те, що незважаючи на окремі труднощі, які будуть мати місце, їм будуть створені нормальні життєві умови. Але деякі члени цих сімей, особливо сім'ї ПАВЛЮКА С. Й., не хотіли цього приймати до уваги і вимагали для себе таких умов, яких в цей період не можна було створити.

В зв'язку з обмеженістю комунального житлового фонду в області ряд сімей, в тому числі і сім'ї гр[омадян] АНДРІЙЧУК І. М. і ІВАНЮКА О. Я., тимчасово були розташовані в приватних квартирах, де вони платили підвищену квартирну плату, яка складалася в місяць до 150 крб., а сім'я гр[омадянина] ПАВЛЮКА С. Й. тимчасово була поселена в пристосованому для житла приміщенні.

Крім цього значна частина членів цих сімей, до повернення в Радянський Союз, за кордоном працювала в таких галузях промисловості, яких немає у Волинській області, а окремі з них зовсім не мали ніякої спеціальності, в зв'язку з чим деякі члени сімей вимушені міняти кваліфікацію, а інші придбати її. Наприклад, це мало місце в сім'ї АНДРІЙЧУК, де всі працювали ткачами, гр[омадянин] ПАВЛЮК С. Й. працював столярем-краснодеревщиком індивідуальних заказів, а діти його зовсім не мали спеціальності.

Все це незадовільно відбилось на життєвий рівень цих сімей, в зв'язку з чим вони звернулись з проханням про повернення їх до Аргентини.

Внаслідок вжитих заходів, зараз вирішені питання про трудовлаштування і забезпечення житловою площею сімей гр[омадян] АНДРІЙЧУК І. М., ПАВЛЮКА С. Й. і ІВАНЮКА О. Я.

1. АНДРІЙЧУК Ірина Митрофанівна – голова сім'ї, 1899 року народження, домогосподарка, в листопаді 1955 року з членами сім'ї повернулась з Аргентини в місто Луцьк.

АНДРІЙЧУК Василь Мусійович – син, 1926 року народження, працює радіотехніком Волинського обласного відділу зв'язку з місячним заробітком 400 крб.

АНДРІЙЧУК Олена Мусіївна – дочка, 1927 року народження, працює вишивальницею в артілі Луцького міськпромкомбінату з місячним заробітком 700 – 850 крб.

Сім'я АНДРІЙЧУК І. М. в 1956 році одержала одноразову грошову допомогу в сумі 900 крб., а в жовтні місяці ц. р. одержала в комунальному будинку м. Луцька, по вул. Сталіна № 60, кімнату площею 18 кв. метрів і кухню на дві сім'ї.

2. ПАВЛЮК Семен Йосипович – голова сім'ї, 1911 року народження. В лютому 1956 року з Аргентини повернулась його сім'я, а в червні 1956 року повернувся і сам ПАВЛЮК – за спеціальністю столяр, зараз тимчасово не працює, так як зайнятий виготовленням меблів для особистого користування. Після закінчення цих робіт буде трудовлаштований в м. Луцьку.

ПАВЛЮК Василина Степанівна – дружина, 1908 року народження, домогосподарка.

ПАВЛЮК Альберт Семенович – син, 1936 року народження, учень Одеського художнього училища.

ПАВЛЮК Тереза Семенівна – дочка, 1936 року народження, працює швеєю-вишивальницею артілі імені Червоної Армії з місячним заробітком до 400 крб.

ПАВЛЮК Сара Семенівна – дочка, 1936 року народження, працює ученицею масового пошиву артілі ім. Червоної Армії з місячним заробітком 220 крб.

ПАВЛЮК Володимир Семенович – син, 1932 року народження, працює учнем-електромонтером управління № 11 з місячним заробітком 500 – 550 крб.

ПАВЛЮК Едвард Семенович – син, 1940 року народження, навчається у 8 класі вечірньої школи.

Сім'я гр[омадянина] ПАВЛЮКА С. Й. в 1956 році одержала грошову допомогу в сумі 3100 крб., а в жовтні місяці ц. р. одержала в комунальному будинку м. Луцька, по вул. Міцкевича № 3, дві кімнати площею 40 кв. метрів і окрему кухню.

3. ІВАНЮК Олексій Якович – голова сім'ї, 1916 року народження, в червні 1946 року повернувся з сім'єю з Аргентини, не працює в зв'язку з хворобою. Зараз йому підібрана робота електрозварника на механічному заводі в м. Ківерцях з місячним заробітком 900 крб., де він буде працювати після виздоровлення.

ІВАНЮК Альбіна Антонівна – дружина, 1927 року народження, домогосподарка.

ІВАНЮК Георгій Олексійович – син, 1948 року народження, навчається в першому класі середньої школи.

ІВАНЮК Антон Олексійович – син, 1950 року народження, дошкільного віку.

Сім'я гр[омадянина] ІВАНЮКА О. Я. в 1956 році одержала одноразову грошову допомогу в сумі 800 крб., а в жовтні місяці ц. р. одержала в комунальному будинку м. Ківерці, по вул. Леніна № 25, кімнату площею 20 кв. метрів і окрему кухню.

В зв'язку з тим, що за останній час цим сім'ям багато приділяється уваги з боку місцевих органів влади в їх трудовлаштуванні, забезпеченні житлом і наданні матеріальної допомоги, ставити перед ними питання про те, щоб вони відмовились від своїх листів, в яких вони прохали повернути їх до Аргентини, вважаємо передчасним.

З боку обкому КП України і облвиконкому встановлений контроль за дальшим вирішенням цього питання.

СЕКРЕТАР ВОЛИНСЬКОГО
ОБКОМУ КП УКРАЇНИ (підпис) І. ГРУШЕЦЬКИЙ.

Машинопис, оригінал.
Держархів Волинської обл., ф. П-1, оп. 2, спр. 392, арк. 42–45.

*Подається без стилістичних правок.

Документ № 8
ПРО РЕЗУЛЬТАТИ ПЕРЕВІРОК, ЗРОБЛЕНИХ НА ОСНОВІ ПОСТАНОВИ БЮРО ОБКОМУ КОМПАРТІЇ УКРАЇНИ (ПРОТОКОЛ ЗАСІДАННЯ БЮРО № 35 §4 ВІД 4.07. [19]80 р.).*

м. Луцьк, 9 липня 1980 року

Герб СРСР
Прокуратура СРСР

ПРОКУРАТУРА
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

31.10.80 № 0013-366
м. Луцьк
кутовий штамп

Кутовий штамп
НЕ ТАЄМНО

СОВ. СЕКРЕТНО**
экз. № /
ИНФОРМАЦИЯ
ВОЛЫНСКИЙ ОБКОМ
КОМПАРТИИ УКРАИНЫ
на № Б-34/4 от 09.07.[19]80 г.

О результатах проверок, произведенных на основании постановления бюро обкома Компартии Украины. (протокол заседания бюро № 35 §4 от 4.07.80 г.).

Проверками установлено, что в 1979 – 1980 г. г. в исполкомы Советов народных депутатов и административные органы гор. Луцка и Иваничевского района заявления и сигналы о враждебной деятельности бывших участников националистического подполья, распространения ложных измышлений, порочащих советский государственный и общественный строй, не поступали.

В Гороховском районе житель села Охлопов КАТРУШИН Адам Адамович, 1927 года рождения, работающий в ПМК–172 в качестве рабочего, был ранее судим за активную деятельность в ОУН. Он являлся руководителем оуновской молодежной организации на Ровенщине. До настоящего времени КАТРУШИН продолжал оставаться на националистических позициях и имел склонность к распространению заведома ложных измышлений на советскую действительность. Однако после проведения с ним соответствующей профилактической работы, он в сентябре 1980 года выступил в селе Охлопов на тематическом вечере по развенчанию идеологии украинско-буржуазных националистов, где прилюдно раскаялся, осудил свою прошлую деятельность и идеологию ОУН, о чем 25 сентября 1980 года в районной газете «Будівник комунізму» была опубликована статья под заглавием: «Нема у пам'яті прощення».

Прокуратурой области на основании заявлений жителей села Крымно Старовыжевского района БАНДУРЫ И. И. и ЧИКУНА К. Т. о преступной деятельности бывшего коменданта Заболотьевской районной немецко-украинской полиции ДУФАНЦА Н. Г., полицейского этой же полиции, а затем участника банды ОУН–УПА РЫБАЧУКА Ф. Е., было назначено дополнительное расследование по архивным уголовным делам, по которым эти преступники были ранее осуждены. Дополнительным расследованием установлено, ДУФАНЕЦ и РЫБАЧУК понесли наказание не за все совершенные ими злодеяния, в связи с чем был поставлен вопрос об отмене ранее вынесенных в отношении их судебных приговоров и проведении по этим делам расследования по вновь открывшимся обстоятельствам. В процессе расследования ДУФАНЕЦ Н. Г. и РЫБАЧУК Ф. Е. были арестованы и их уголовные

дела объеденены в одно производство. По этому делу был также арестован и привлечен к уголовной ответственности бывший полицейский, а потом ставший бандитом УПА БУБЕЛА Артем Лукашевич, который за совершенные им вместе с ДУФАНЦЕМ и РЫБАЧУКОМ злодеяния к уголовной ответственности не привлекался из-за отсутствия достаточных доказательств о его преступной деятельности.

Судебная коллегия по уголовным делам Волынского областного суда признала виновным: ДУФАНЦА Н. Г. в совершении преступлений, предусмотренных ч. 1 ст. 56 УК УССР, а БУБЕЛУ А. Л. и РЫБАЧУКА Ф. Е. в совершении преступлений, предусмотренных ч. 1 ст. 56 и ст. 64 УК УССР и 28 августа 1980 года приговорила их всех троих к исключительной мере наказания – расстрелу с конфискацией всего пренадлежащего им имущества.

На основании заявления жителя гор. Ковеля ЛАЗАРУКА М. А., в 1980 году после проведения дополнительного расследования по архивному уголовному делу, был также отменен ранее вынесенный судебный приговор в отношении бывшего осужденного бандита УПА ЛАЗАРУКА Александра Никоновича и, в связи с вновь открывшимися обстоятельствами, проведено расследование.

Заявление гр-на ЛАЗАРУКА М. А. также подтвердилось. Следствием установлено, что ЛАЗАРУК Александр Никонович, будучи участником банды ОУН–УПА, кроме преступлений, за которые был осужден в 1947 году, совершил еще террористический акт над жительницей хутора Пеньки села Кругель бывшего Луковского района Волынской области, активной комсомолкой КИСЕЛЮК Евой Филипповной.

Приговор Судебной коллегии по уголовным делам Волынского обласного суда от 25 апреля 1980 года ЛАЗАРУК А. Н. признан виновным в совершении всех вменявшихся в его вину преступлений, во время пребывания в УПА, в том числе, личного убийства комсомолки КИСЕЛЮК Е. Ф. и осужден к 15 годам лишения свободы в ИТК строгого режима с конфискацией всего принадлежащего ему имущества.

Проверкой соблюдения земельного законодательства при выделении участков под индивидуальное строительство бувшим участникам оуновского подполья и членам их семей, соблюдения требований жилищного законодательства и Положения о паспортах в отношении поселения и прописки таких лиц в городах и районах области, установлено следующее:

Бывший надрайонный проводник ОУН САЦЮК П. П. работает в настоящее время старшим прорабом Любомльского ремстройучастка № 7 Волынского облремстройтреста и имеет в г. Любомле собственный дом. Его сын, САЦЮК П. П. проживает и работает в гор. Артемовске Приморского края, но не смотря на это Любомльский горисполком решением от 11 февраля 1977 года незаконно выделил ему земельный участок в размере 0,06 га для индивидуального строительства. На этом участке САЦЮК П. П. построил второй дом для своего сына САЦЮКА П. П. Прокурор района внес Любомльскому райкому Компартии Украины информационную записку, в которой поставил вопрос о привлечении председателя Любомльского горисполкома тов. КОВАЛЬЧУКА Ф. М. к партийной ответственности. Одновременно райпрокурором внесено представление исполкому Любомльского районного Совета народных депутатов об устранении нарушений земельного законодательства.

В Ратновском районе у 12-ти бывших участников оуновского подполья и членов их семей выявлены самозахваты земельных участков от 0,05 до 0,20 га общей площадью свыше одного гектара, в том числе: – 10 случаев у Велимчанском и 2 случая в Датынском сельских Советах народных депутатов. На устранение указанных нарушений земельного законодательства, прокурором района внесено представление исполкому Ратновского районного Совета народных депутатов, решением которого за отсутствие контроля за соблюдением требований земельного законодательства, председателя Велимчанского сельисполкома ДАРЧИКА Г. А. привлечено к дисциплинарной ответственности, а председатель Датынского сельисполкома САВЛУК И. С. предупрежден. Излишки земельных участков изъяты, нарушение земельного законодательства устранено.

Случаев, когда лицам указанной категории необоснованно представлялись льготы для принятия их в жилищно-строительные кооперативы, не выявлено. Не установлено также фактов незаконной прописки таких лиц в областном центре и других населенных пунктах области.

Прокурор Волынской области (подпись) Н. Н. НАЙДЕНКО.

На першій сторінці документа стоїть кутовий штамп: «Волынский обком КП Украины -ВХ. № 01-5/743 на 4 листах «3».11.19]80 г. Не подлежим возврату, в общий отдел».

Машинопис, оригінал на друкарському бланку.

*Подається без стилістичних правок.
**Це слово викреслено.

Документ № 9
ЛИСТ ЗАСТУПНИКА НАЧАЛЬНИКА УВС ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ВИКОНКОМУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ ПРО РОЗГЛЯД ЗАЯВИ УСТИНІЇ САВІВНИ ДМИТРУСИК (ДІВ. КОЗЕЛ) ЩОДО ЇЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ*

Герб УРСР
УРСР
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

УПРАВЛІННЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
263025 м. Луцьк, вул. Радянська, 69
тел. 98-304

2І.02.І99І г. № 13/160

На № _____ *от* _____

м. Луцьк, 21 лютого 1991 року
УССР
ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ
ВОЛЫНСКОГО ОБЛАСНОГО
СОВЕТА НАРОДНЫХ ДЕПУТАТОВ

УПРАВЛЕНИЕ ВНУТРЕННИХ ДЕЛ
263025 г. Луцк, ул. Советская, 69
тел. 98-304

Экз. № 2

Прокурору Волынской области
тов. ЗАПЛОТИНСКОМУ И. Д.
г. Луцк

Копия: 264410, г. Ковель Волынской области
пер[еулок] Достоевского, 2
ДМИТРУСИК У. С.

При этом направляем заявление жительницы г. Ковеля ДМИТРУСИК (дев. КОЗЕЛ) Устиньи Савовны для решения вопроса по существу, реабилитации и ответа заявительнице. Учетное архивное дело № І369 – СО на ее семью хранится в УВД.

Приложение: заявление на І листе.

Заместитель начальника
УВД Волынской области
полковник вн. службы
(подпись) И. И. ЕРКО.

Машинопис на друкарському бланку, копія.
Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369.

*Подається без стилістичних правок.

Документ № 10
ДОВІДКА ДЕРЖАВНОГО АРХІВУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ ПРО ВІДНЕСЕННЯ САВИ ЮХИМОВИЧА КОЗЕЛ ДО КУРКУЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА*

Герб УРСР
УРСР
ВИКОНАВЧИЙ КОМІТЕТ
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ РАДИ
НАРОДНИХ ДЕПУТАТІВ

ДЕРЖАВНИЙ АРХІВ
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ
263024, м. Луцьк,
вул. Ветеранів, 21
Телефон 5-75-33
31.07.91 № 987/1-37
На № ____

м. Луцьк, 31 липня 1991 року

УССР
ИСПОЛНИТЕЛЬНЫЙ КОМИТЕТ
ВОЛЫНСКОГО ОБЛАСНОГО СОВЕТА
НАРОДНЫХ ДЕПУТАТОВ

ГОСУДАРСТВЕННЫЙ АРХИВ
ВОЛЫНСКОЙ ОБЛАСТИ

263024, г. Луцк, ул. Ветеранов, 21

м. Ковель
пер. Достоєвського, 2
ДМИТРУСИК Ю. С.

АРХІВНА ДОВІДКА

В погосподарських книгах Замшанівської сільської Ради Старовижівського району за 1947–1952 роки значиться:
КОЗЕЛ Сава Юхимович, 1887 року народження, голова господарства;
КОЗЕЛ Христина Іванівна, 1888 року народження, дружина;
КОЗЕЛ Степан Савович, 1913 року народження, син;
КОЗЕЛ Оксана Савівна, 1922 року народження, дочка;
КОЗЕЛ Надія Савівна, 1927 року народження, дочка;
КОЗЕЛ Юстина Савівна, 1929 року народження, дочка;
КОЗЕЛ Володимир Савович, 1933 року народження, син;

Господарство: землі – 7,24 га; корів – 2; коней – 1; вівців – 2; хата побудована у 1947 році.
В господарській книзі за 1950 – 1952 роки є відмітка: вивезені. Число і рік не вказані.
Рішенням виконкому Старовижівської селищної Ради /номер протоколу не вказаний/ від 12 липня 1947 року господарство КОЗЕЛ Сави Юхимовича віднесено до куркульських.
Примітка: Документів про конфіскацію майна в архіві немає.

Кругла печатка Державного архіву Волинської області.
Директор (підпис) В. М. ГИКА.
Архівіст (підпис) А. П. КРАВЧУК.

Машинопис на друкарському бланку, копія.

Держархів Волинської обл., Р- 1178, оп. 2, спр. 21, арк. 95, 97, 106;
Р-2538, оп. 1, спр. 17, арк. 57, спр. 35, арк. 47.

*Подається без стилістичних правок.

Документ № 11
РІШЕННЯ РАЙФІНВІДДІЛУ ПРО ВІДШКОДУВАННЯ ВАРТОСТІ КОНФІСКОВАНОГО МАЙНА УСТИНІЇ САВІВНІ КОЗЕЛ*

смт Ратне, 21 травня 1992 року

КОПІЯ

Комісія з питань поновлення прав реабілітованих
Ратнівської районної Ради народних депутатів

РІШЕННЯ
З питань поновлення прав реабілітованих
по відшкодуванню вартості конфіскованого майна
від 21 травня 1992 р. № 66
смт Ратне

Розглянувши заяву гр[омадянки] ДМИТРУСИК (КОЗЕЛ) Устинії Савівни, уродженки с. Замшани, в даний час проживає в м. Ковелі, провулок Достоєвського, 2, комісія відмічає, що згідно Архівної довідки обласного управління внутрішніх справ № 13/573 від 13.09.[19]91 р. в 1945 році були виселені з с. Замшани на спец. поселення в Іркутську область з конфіскацією майна:

КОЗЕЛ Христина Ляшівна** – мати
КОЗЕЛ Володимир Савович – брат
КОЗЕЛ Устинія Савівна – сестра
КОЗЕЛ Степан Савович – брат
НАУМОВИЧ (КОЗЕЛ) Надія Савівна – сестра
НАУМОВИЧ Микола Петрович – племінник
ГЕРАСИМЧУК В'ячеслав Петрович – племінник

На основі Закону України від 17.04.[19]91 р. ст. 3 всі реабілітовані.

Архівні документи про вилучення майна відсутні. На підставі свідчень гр[омадян] с. Замшани майно конфісковане.

Керуючись чинним законодавством, постановою Кабінету Міністрів України від 24.06.[19]91 р. № 48 п. 5, 8, 11 комісія

ВИРІШИЛА:

Райфінвідділу (РУМОВСЬКА Г. П.) відшкодувати вартість конфіскованого майна спадкоємцям КОЗЕЛ Христині Ляшівни в сумі 3000 крб.

Печатка організації, що видала документ.
Голова комісії (підпис) Г. Г. ГОРОБЕЦЬ.
Секретар (підпис) П. М. ЛІЩУК.

[Кругла печатка Міністерства юстиції УРСР
3 грудня [19]92 р.
Гурська В. С.
Ковель
Зареєстровано […]*** 3-2299
Стягнуто державного мита звільнена****].

Державний нотаріус (підпис) *****.

Машинопис, копія.
Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369, арк. 2, 3, 7, 14.

*Подається без стилістичних правок.
**Тут помилка. Правильно: Іванівна.
***Пропущена дата.
****Слово «звільнена» написано від руки.
*****Підпис нерозбірливий.

Документ № 12
АРХІВНА ДОВІДКА ЛІДІЇ ФЕДОРІВНИ КОЗАЧУК*

м. Луцьк, 21 серпня 1992 року

Герб України
МВС УКРАЇНИ
УПРАВЛІННЯ ВНУТРІШНІХ СПРАВ
ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ
263025 м. Луцьк, вул. В. Винниченка, № 11
тел. 98-304
21.08.[19]92 № 13/59–М
На № __ від ___

АРХИВНАЯ СПРАВКА

По архивно-учетному делу № 2665 о ссылке семьи КОЗАЧУК Лидии Федоровны, 1908 г. р., жительницы с. Торговище Турийского района Волынской области.

На основании постановления Особого совещания УНКВД Волынской области от 3 ноября 1945 года (протокол № 41-а)

КОЗАЧУК Лидия Федоровна, 1908 г. р.

МОЙСЕЮК Агафия Трофимовна, 1875 г. р.

МОЙСЕЮК Иван Алексеевич, 1930 г. р.

сосланы в Молотовскую область сроком на 5 лет, считая срок с 13 марта 1945 года.

Имущество конфисковано.

Начало ссылки 13.03.[19]45 г.

Освобождены из ссылки 18.02.[19]60 г.

В деле документов о конфискованном имуществе не имеется.

На основании ст. 3 Закона УССР от 17.04.[19]91 г. «О реабилитации жертв политических репрессий на Украине» все по делу выселения реабилитированы.

Круглая печать
Зам[еститель] Начальника отдела УВД (подпись) В. Я. ЗИНЧУК.

Машинопис на друкарському бланку, копія.
Архів РВГ «НЦІСВ».

*Подається без стилістичних правок.

Документ № 13
РУКОПИС ВІРШІВ ОЛЕКСАНДРА ПИЛИПОВИЧА КАЛІЩУКА, СКЛАДЕНИХ В ТАБОРІ*

Етапи, етапи, конвої,
Тайга і колючі дроти.
Лиш небо одне наді мною
Де вільно пташина летить.

Усе навкруги заніміло,
Кругом тільки морок і страх...
А як ми на волі хотіли
Піднять український наш стяг!

Не чуть тут пісень українських
І, навіть, російських не чуть.
Щодня – і в мороз, і в дощисько
В тайгу на роботу ведуть.

Повій, вітре, на Вкраїну,
Розкажи, як я тут гину.
Кожен день як нишком плачу,
Що вже волі не побачу.

На Вкраїні батько й мати,
Тут – колючий дріт і грати.
Тяжка праця на повалі,
Як же маю жити далі?

Повій, вітре, над тайгою,
Забери мене з собою.
Понеси на Україну,
Бо в неволі я загину.

Рукопис.
Архів РВГ «НЦІСВ».

*Подається без стилістичних правок.

Документ № 14
АКТ ВИЯВЛЕННЯ КРИЇВКИ ВОЯКІВ УПА*

с. Іваничі, 23 жовтня 1948 року

АКТ

23 октября 1948 года, с. Иванычи.

Мы, ниже подписавшиеся: Начальник Иванычевского РО МГБ подполковник НЕИЖКО, начальник 2 отделения Отдела 2-н УМГБ капитан ИЗОТОВ, пом[ошник] ком[андира] взвода 1 с/р, 277 С/П сержант ЗОТОВ, рядовые: ПЕТРОВСКИЙ, ВОЛКОВ, СУРОВ, боец истреб[ительной] группы ГОРДЕЙЧУК составили акт в нижеследующем:

23 октября 1943 года в лесном массиве Завыдов (2606) был вскрыт выше поименованный бандитский схрон, находившиеся там бандиты, оказав вооруженное сопротивление, пытались бежать, однако, принятыми мерами были убиты:

1. «*КОХ*» – МАЗУРОК Федор Карпович, 1912 г. р., уроженец с. Порицк Иванычевского района Волынской области, на нелегальном положении с 1939 года, господарчий надрайонного провода «ОУН».
2. «*ОЛЕГ*» – ЛИТВИН Александр Саверьянович, 1923 г. р., уроженец с. Кучков Иванычевского района Волынской области, на нелегальном положении с 1943 года, районный проводник «ОУН».

Захвачены живыми:

3. «*БОГДАН*» – НОМИНАТ Иван Антонович, 1928 г. р., уроженец с. Завыдов Иванычевского района Волынской области, на нелегальном положении с 1948 года, участник банды «ОУН» с 1945 года, рядовой банды.
4. «*СОКОЛ*» – ПАРАДУХА Дмитрий Михайлович, 1928 г. р., уроженец с. Завыдов Иванычевского района Волынской области, на нелегальном положении с 1948 года, участник банды «ОУН» с 1945 года, рядовой бандит.

У убитых и захваченных бандитов взяты трофеи:

1. автоматов – 5
2. винтовок – 3
3. пистолетов – 3
4. «наганов» – 2
5. гранат – 2
6. различных боевых патронов около 600 шт.
7. ОУНовские архивы за 1945 год 8 районов.
8. ОУНовская переписка и документы за 1947–1948 гг.
9. ОУНовская литература.
10. Одежда и другое имущество бандитов.
11. Документация с/совета Милятин.
12. Телефон с/совета Милятин.

В чем и составлен настоящий акт.

Начальник Иванычевского РО МГБ
Подполковник НЕИЖКО,
капитан ИЗОТОВ, рядовые ПЕТРОВСКИЙ, СУРОВ, ГОРДЕЙЧУК.

Копия с копии верна: ст[арший] уполн[омоченный]
Иванычевского РО МГБ майор (подпись) (ЯКУШЕНКО).

(печать) Верно: Следователь Иванычевского РО МГБ
ст[арший] лейтенант (подпись) (фамилия неразборчива).

Машинопис на друкарському бланку, копія.
Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4515, арк. 91.

*Подається без стилістичних правок.

Документ № 15
СКАРГА СОФІЇ ІВАНІВНИ КОБИСЬ ПРОКУРОРУ ВОЛИНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

Копія
26 липня 1991 року

КОБИСЬ Софії Іванівни, с. Ватин Горохівського району Волинської області

СКАРГА
(в порядку нагляду)

Мій батько, ГОЛОВЧУН Іван Андронович, 1900 р. народження, жив з сім'єю в с. Ватин Горохівського району, мав 25 га землі. В 1939 році його, як багатого, заарештували і тримали в тюрмі в м. Луцьку, а сім'ю – його дружину (мою матір), мене, двох моїх братів і сестру виселили в Казахстан, а все майно нашого господарства конфіскували.

Батька мого, ГОЛОВЧУНА І. А., чи судили, чи ні – ми не знаємо, бо були вже вислані і остаточно справи його не знаємо.

Один з тих, що був в тюрмі в м. Луцьку, в охороні і залишився живим, повідомив нам, що ГОЛОВЧУНА І. А. розстріляли в тюрмі в м. Луцьку в 1941 році 23 червня, а чи судили його чи ні – невідомо, скоріше всього, що не судили.

Мати моя вже померла.

Для порушення клопотання про повернення конфіскованого майна мені необхідний документ. Про реабілітацію батька (якщо його судили), або що його без суду, невинного розстріляли.

На підставі наведеного та керуючись ст. 7 Закону Української РСР від 17.04.1991 р. «Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні» прошу переглянути справу на мого батька, ГОЛОВЧУНА Івана Андроновича, і надіслати мені відповідний документ про його реабілітацію або про те, що його без суду, невинного розстріляли і тому його слід вважати реабілітованим.

(підпис) С. І. КОБИСЬ.
26.07.1991 р.

Рукопис, копія.
Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5267.

РОЗДІЛ ДРУГИЙ

СПОГАДИ

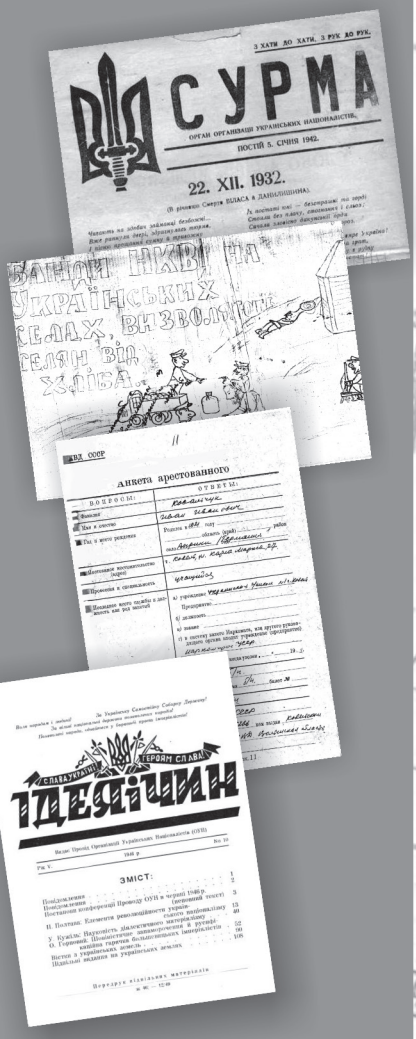

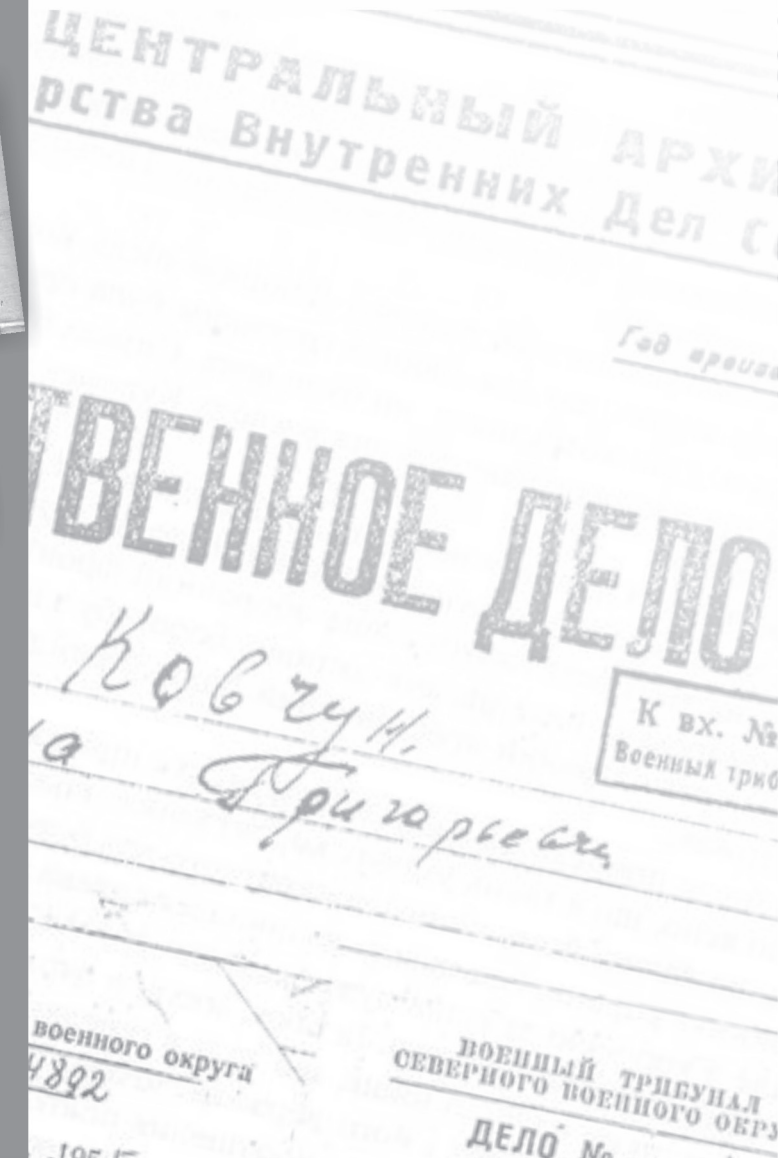

Наталка СЛЮСАР

«ПРИЇХАЛИ БАНДЕРІВЦІ З ІНТИ І ТРИЗУБ НА ХАТІ ЗРОБИЛИ!»

Про це гудів весь Камінь на початку 70-х

«Ви не можете у нас працювати, бо ваш батько – судимий», – сказали Богдану Калюху кадровики районного відділку міліції у 1995 році.

Богдану Івановичу не вистачало слів – тато Іван Калюх і мама Євдокія Гуцуляк були засуджені радянською владою за те, що хотіли бачити Україну вільною! І тепер у незалежній українській державі їхньому сину відмовляли у роботі, а він був пожежним!

Тричі на суді відмовлялася від свідчень

Богдан Калюх був справжнім сином своїх батьків, не звик пасувати перед труднощами. Рішення прийняв миттєво – тата потрібно реабілітувати.

– Я читав справи своїх батьків. Татову, дуже тоненьку. І мамину, яка заледве вміщалася в руку, – в очах цього солідного чоловіка й досі прихований біль. – Тато мав дуже велику родину. У нього було 12 братів і сестер. Вони жили у великій хаті на хуторі біля села Хотешова. А в 1944 році тут була столиця УПА. Вступив туди і мій 22-річний тато. Два його брати також у повстанцях були. Після вишколу отримав псевдо *Лищинюк.* Його призначили у Ратнівський відділ зв'язку їздовим. Тато більше по господарству був, допомагав продукти заготовляти. На початку весни 1944 року ще з двома хлопцями у Хотешівському лісі попав в облаву енкаведистів. Один повстанець почав відстрілюватися, і його вбили. Тата ж з другим товаришем арештували, забрали у Луцьку тюрму, де тримали до осені. Дали 10 років таборів. Відсидів від дзвінка до дзвінка.

Діда з бабою на Сибір не вивезли тільки тому, що один з їхніх синів служив у Червоній армії, дійшов до Берліна, де й загинув.

Мама Богдана Івановича, Євдокія Михайлівна (в дівоцтві Гуцуляк), родом з Худіївців Борщівського району Тернопільської області. Його жителі були патріотами, багато з них вступили в лави УПА. Та знайшлися і зрадники, які донесли, що 20-річна Євдокія Гуцуляк і станична села Марія – це одна й та ж дівчина. Дев'ять місяців Євдокію катували у Чортківській тюрмі! Дев'ять місяців побоїв, допитів, знущань. Її виводили на так званий розстріл, серед зими голою закопували у сніг, проводили всілякі провокації. Звірства були люті. І все для того, щоб дівчина написала зізнання.

– Вони не мали ніяких доказів проти мами, жодного свідчення. Тому потрібно було, щоб вона сама у всьому зізналася, – розповідає сьогодні син Євдокії Гуцуляк. – Вона й признавалася. Тричі. А потім тричі на суді від своїх свідчень відмовлялася, і все починалося знову. Щоб ви розуміли, що таке Чортківська тюрма, я тільки одне скажу – тих виродків-беріївців, які працювали у ті роки, розстріляли під час хрущовської відлиги. Вони були справжніми відморозками. Мамі дали 10 літ рішенням трійки МДБ.

Так в один і той самий час в далекій північній Інті опинилися хлопець з Хотешова і дівчина з Худіївців. Довгий час вони й не знали один про одного. Адже Іван відбував покарання у таборі, а Євдокія – на лісоповалі. І коли чоловік, зціпивши зуби, мовчки ніс свій хрест, дівчина писала лист за листом до самої Москви: «За що її покарали? Де докази?»

Напередодні 1956 року Євдокію Гуцуляк реабілітували. Вона стала вільною птахою і могла летіти додому, до своєї річечки, лісу, родини. Та не полетіла. Бо вже тоді зустріла поліського парубка, Івана. Молоді люди покохали один одного, мріяли одружитися. Та Іван,

навіть відсидівши 10 літ, не міг нікуди їхати з далекої Півночі ще п'ять років. А потім не мав права жити у західних областях України. Так і залишилися Євдокія з Іваном Калюхом в Інті. Тут у них народився син Богдан.

Замість себе на Північ послала начальника міліції Каменя

У пам'яті Богдана Івановича назавжди залишилися найбільш яскраві фрагменти їхнього життя в Інті.

– На стіні у нас завжди висів портрет Шевченка, розмовляли вдома тільки українською. У школі, садочку, звісно, була російська. Поруч жило багато родин з України. Ми всі дружили. На свята разом збиралися. На Різдво колядки співали. Паску святили. Тут же і священики сиділи. Ще пам'ятаю листи, які приходили з Америки від маминої подруги, та відкритки-вітання з Тернопільщини.

Ці листівки нині зберігаються у Камінь-Каширському музеї – з портретом Шевченка, зображенням Матері Божої, святкуванням Різдва... Це просто неймовірно. Богдан Іванович усміхається і каже, що швидше за все, це було підпільне видавництво. У 1968 році родині Калюхів дозволили переїхати в Україну. Скільки ж то було радості. Жити вирішили на малій батьківщині тата – у Камені-Каширському. На той час з його великої родини залишилися тільки мама і одна сестра. Першими приїхали Євдокія з сином, Іван залишився стаж допрацьовувати. Та коли жінка прийшла до місцевого начальника міліції просити про прописку, той розізлився: мовляв, ще нам тут бандерівців не вистачає, і пожбурив її паспорта.

– Мама у мене була пробивною жінкою, не розгубилася – і відразу в Москву написала, що такий-то не поважає радянський паспорт, кидається цим святим документом. Цього начальника не розстріляли, не той час був, але покарали – відправили в Інту простим дільничним, – усміхається Богдан Іванович.

З Півночі привезли найцінніше – портрет Шевченка

Так родина Калюхів почала будуватися у Камені. Серед нехитрих пожитків, привезених з Півночі, – портрет Кобзаря. Сьогодні він теж зберігається в музеї, де його працівники називають «репресований Шевченко». Хата Калюхів тепер стоїть майже у центрі міста, а у ті часи тут було болото, води по коліна. Та хіба їм звикати до труднощів?

– Мама підгледіла у прибалтів, як ті на даху прибудови у вигляді зубів робили. Вийшов один більший зуб посередині і два менших – збоку, як український герб. Весь Камінь тоді ходив дивитися! – з усмішкою пригадує Богдан Іванович. – Люди шепотілися: «Приїхали бандерівці з Інти і тризуб на хаті зробили!» Звісно, їх викликали куди слід, і в результаті два зуби замурували.

Євдокію Михайлівну після цього сусіди інакше як бандерівкою не називали. А вона ходила і все промовляла: «Щоб ви не казали, а Україна рано чи пізно стане незалежною». Така була у неї сильна віра! У 1991-му сусіди тільки дивувалися: «Як вона знала, що Союз розпадеться?»

Євдокія Калюх не дожила до проголошення незалежності лише декілька місяців.

– Активіст місцевого Руху Заблоцький приніс у нашу хату синьо-жовтий прапор – мама його в руках ще встигла потримати... А тато на рік раніше помер, – з болем згадує Богдан Іванович.

Івана Лукашевича Калюха на псевдо *Лищинюк* реабілітували лише у 1995 році посмертно.

Микола МИХАЛЕВИЧ

СПОГАДИ ПОВСТАНЦЯ

(спогад про мешканця с. Замшани Ратнівського р-ну Козел Андрія Савича)

Козел Андрій Савич народився в селі Замшани на Ратнівщині, 1 вересня 1922 року. У сім'ї було дев'ять дітей – 5 братів і 4 сестри. Ще двоє померли маленькими. Батько мав пару коней і п'ять-шість корів, 30 гектарів землі із сінокосами (дісталася в спадщину). Біля хати був гарний садок: груші, яблуні, сливи, вишні. Батько орав кіньми.

В селі Замшанах комасація була проведена у 1932 – 1933 роках. Люди виїжджали на хутори і там будувалися та вирощували садки. Мали 8 гектарів власної землі на хуторі Хочево по дорозі на Ковель, де пасли корів. При Польщі були податки на землю і на худобу. Якщо їх не сплачували, приходив екзекутор і продавав майно. Штрафували, якщо біля хати не було туалета.

У селі Замшанах жило 16-ть сімей євреїв, які займалися торгівлею і ремеслом. Робили олію з льону і конопель. Один єврей мав автобус, який раз на день їздив із Ратне у Ковель. Дорога у той час була гравійна. Ще один замшанівський єврей був чудовим ковалем і міг сам втримати будь-якого коня та підкувати його за декілька хвилин. На землі євреї не працювали і в суботу нічого не робили. З українців магазин мав лише Бірук Петро Захарович, який очолював осередок КПЗУ. Після приходу радянської влади він став першим головою сільської ради, потім лісничим. За зберігання зброї отримав півтора роки ув'язнення і на початку війни був розстріляний у Луцькій тюрмі.

За Польщі в селі була п'ятикласна школа. У п'ятий клас ходили два роки. Хто не ходив до школи, платив штраф – два злотих. Директором школи був польський офіцер – Войцех Новак. На початку Другої світової війни він був мобілізований і попав у полон до Червоної армії. Написав листи чотирьом знайомим, щоб дали на нього характеристику, але люди боялися писати. Був розстріляний під Смоленськом.

За свідченням Андрія Савича, в Замшанах ще з початку тридцятих років, діяли організації як комуністів, так і націоналістів. Старший брат Степан вступив в ОУН у 1940 році, а потім заагітував і його. В організації була дуже сувора конспірація, і тому вона була поділена на трійки. Члени трійки знали лише один одного та свого керівника.

На Поліссі великий вплив мала комуністична агітація, і тому більшість людей з радістю зустрічали у вересні 1939 року прихід Червоної армії та встановлення радянської влади. Але дуже швидко настало розчарування.

Особливо важкими були поставки продуктів державі та податок на фруктові дерева. Щоб його не платити, батько просвердлив буравом майже всі дерева в садку і в отвори понасипав сіль, щоб дерева засохли. Для сім'ї було визначено поставку зерна в 1940 році чотирнадцять центнерів, але як тільки її виконали, знову було призначено ще стільки ж. Довелося вивезти майже все зерно: жито, ячмінь і гречку. Собі майже нічого не лишилося. Щоб заплатити податки, батько мусив продати одного коня. У тих, хто не виконував поставку, влада сама забирала. Восени 1940 року в Замшанах було розкуркулено декілька сімей. Усе їх майно забрали у колгосп, а людей вивезли вантажними машинами і відправили в Сибір. Серед вивезених були Дудка Михайло, Михалевич Йосип, Козел Йосип і Савлук Денис із сім'ями. Жінка і двоє дітей Савлука Павла померли в засланні від голоду, а його самого в 1943 році польські офіцери заагітували в польську армію.

В Сибір першого вивезли Дудку, який мав вітряний млин біля озера. Всього в Замшанах було три вітряки. За створення колгоспу велася дуже сильна агітація, і в нього добровільно записалися сорок сімей. Після початку війни колгосп розпався і люди розібрали майно.

Старостою села за Польщі був Савлук Іван Денисович. При радянській владі був арештований і сидів у Ковельській тюрмі. Під час наступу німців в'язні зламали двері, і частині з них вдалося врятуватися, а інші були розстріляні або закидані гранатами. На початку німецької окупації замшанівці знову обрали Савлука І. Д. старостою села. В 1942 році його вбив за дорученням партизанів лейтенант-оточенець, який у нього жив перед тим, як піти у загін.

Перший раз німці з'явились у селі на мотоциклах. Частина людей зустрічала їх з радістю, бо надіялись на справедливість і порядок так, як це було при німецькій окупації в 1915 – 1918 рр. під час Першої світової війни. Брат Степан навіть повірив агітації і добровільно поїхав на роботу в Німеччину. Уже звідти у листах розповів про важкі умови і зверхнє ставлення німців.

Ще жорстокішою була влада нацистів на окупованих територіях. У 1942 році партизани порізали телефонний дріт біля села Замшани. За це німці розстріляли двох євреїв і двох українців. Пізніше українські поліцаї підводами вивезли замшанівських євреїв в село Седлище, а потім у Ковельське гетто.

Гетто було загороджено дошками і колючим дротом. Охорона складалася з шуцманів, які забирали у в'язнів всі цінності. Коли євреїв везли вантажними машинами на розстріл, то вони викидали по дорозі гроші і золоті речі.

Розстрілювали їх біля села Кошари. Лише ковельських євреїв було 18 тисяч чоловік. Із села Замшани тільки один єврей-столяр пішов у партизани. Після війни ніхто із євреїв у село не повернувся.

У 1942 році Андрій Савич почав працювати у Ковелі на залізниці. Там же працювали військовополонені, які були дуже голодні. Їх охороняли переважно татари. У суботу працювали до обіду, на неділю йшли додому. Одного разу влітку 1943 року залишився на тиждень без дозволу вдома збирати врожай. За це німці забрали у жандармерію, а потім у табір, де були військовополонені. Довелось спати на голих нарах і потерпати від вошей. Для знесилених людей робота була дуже важкою. За зміну три чоловіки мали розвантажити вагон із 60 тоннами вугілля. Потім можна було помитися й одержати черпак смердючої баланди. Охоронці постійно били гумовими палицями. Зрозумів, що треба втікати, поки ще є сили, бо інакше загибель неминуча. Під час миття у бані вдалося втекти через вікно без верхнього одягу. У цей день батько мав привезти передачу. Пішов йому назустріч. На Брестській вулиці узяв у нього їжу та одяг. Батько повернувся підводою додому, а сам змушений був добиратися у Замшани навколишніми шляхами, бо на гравійці Ковель – Брест скрізь були пости.

Після цього довелося постійно переховуватися спочатку від німецької, а потім і від радянської влади. Улітку 1944 року попав під радянську облаву. Мали забрати в армію, але в Луцьку вдалося втекти ще з одним чоловіком, який був зв'язаний із УПА. У Датинському лісі разом із іншими чотирма замшанівцями прийняв присягу. Отримав псевдо *Кучер*. Псевдо призначав командир. Командиром боївки служби безпеки ОУН був ще один замшанівець – Михалевич Андрій Сергійович на псевдо *Кос*. Він був дуже сильним і досвідченим командиром. Постійно проводив навчання своїх бійців. Одягнутий був у німецьку військову форму. На озброєння Андрій Савич отримав автомат ППШ, який за наказом *Коса* забрав у селі Видраниці в одного чоловіка. Був також запас патронів. Постійно пересувалися по території кількох районів. Заготовляли продукти для підрозділів УПА. Передавали грипси із завданнями своїм людям.

Одного разу перегородили зрізаною сосною дорогу біля села Вужиська і затримали броньовик. Солдата пожаліли і відпустили, а з броньовика забрали зброю і скинули його у рів.

Весною 1945 року отримав завдання: у ніч на Паску повісити синьо-жовтий прапор на дереві біля замшанівської церкви. Завдання було складним, бо у Замшанах було багато «стрибків» та радянських активістів, але вдалося виконати його успішно. Для переховування боївка *Коса* мала декілька надійно замаскованих схронів, але взимку в них було холодно і сиро. Тому, коли була можливість, намагався поспати в хаті.

В квітні 1945 року, коли повертався із завдання, залишився відпочити в сестри Марії. Енкаведисти напали несподівано, не встиг навіть схопити зброю. Напевне, хтось доніс. Допитували спочатку в селі Седлище, а потім відправили в Луцьк. Били і знущалися дуже жорстоко, щоб видав своїх товаришів. Чекістів цікавило особливо ж, де можна знайти *Коса.* За зраду обіцяли волю і двадцять тисяч карбованців. Але завдяки молитвам до Бога вдалося витримати всі катування і нікого не видати.

Кос продовжував боротьбу до кінця 1951 року. На початку грудня цього року був оточений і загинув у криївці біля села Нові Червища Камінь-Каширського району. Слідство в Луцькій тюрмі тривало два місяці, а потім за вироком Військового трибуналу Андрій Савич отримав 15 років каторги та 5 років позбавлення прав. У червні 1945 року його відправили в Архангельськ, а потім пароплавом у містечко Норильськ в Заполяр'ї.

У Норильських таборах у той час лише політичних в'язнів було 35 тисяч чоловік. Був я там майже 10 років у третій каторжній зоні. Ця зона пізніше найдовше трималася під час повстання. Жили в бараках, які майже не опалювалися. Бані спочатку не було, заїдали воші. Одночасно з містом будували шахти. У бригаді було 30 – 40 чоловік. Одягалися у ватяні бушлати, штани, шапки і рукавиці, кожухів було мало, валянки підшивали войлоком. Багато людей обморожувались через лютий мороз і вітер. Якщо мороз був більше 42 градусів – на роботу не йшли. Гарантійний пайок – 500 грамів хліба, черпак каші і баланда, часто давали рибу.

Політичні і кримінальні в'язні були розділені в 1948 році. Після цього можна було покласти пайку на тумбочку, і її ніхто ніколи не візьме. Політичні в'язні були дуже згуртовані. Донощиків, які працювали на адміністрацію, вбивали. Серед політичних найбільше було українців. Це були не лише повстанці, але й власовці, яким давали по 10 років. Багато було також прибалтійців і татар. У бригаді був навіть німецький офіцер-танкіст, який потрапив у полон під Сталінградом. Охоронці запитували його, скільки він убив радянських солдатів. Відповідав, що десь близько 15 тисяч, але це всеодно мало, треба було вбивати більше. Незважаючи на таку поведінку німецького офіцера, після закінчення терміну, відпустили додому.

Після смерті Сталіна в'язні не хотіли більше терпіти жахливих умов та знущань. У таборах ГУЛАГу прокотилася хвиля страйків і повстань. Норильське повстання влітку 1953 року було одним з найбільших. Безпосереднім приводом до нього стала жорстокість охорони.

Під час руху колони в'язнів на роботу, один з них, помахом руки привітав знайому дівчину. За це охоронець з автомата дав довгу чергу по колоні. На землю впало більше десяти вбитих і поранених. Це стало останньою краплею, яка переповнила чашу терпіння. В'язні відмовилися виходити на роботу і почали запроваджувати свої порядки в таборах. Для озброєння використовували підручні матеріали і цеглу з розібраних грубок. На переговори до повсталих з Москви прилетів заступник генерального прокурора Вавілов. Він переконував в'язнів негайно вийти на роботу, а свої вимоги викласти у письмовому вигляді для розгляду в Москві. Але повсталі відмовлялися виходити на роботу і вимагали негайного покращення харчування та умов перебування в таборі, а також переговорів із наступником Сталіна – Маленковим.

Кілька тижнів тривали переговори. В'язні нікому не вірили і сподівались на делегацію з Москви. Проте замість переговорників в Норильськ було відправлено війська з танками. Повстанці до останнього подиху чинили опір, але неможливо було цеглинами зупинити танки

і автоматників. Лише в третій зоні було вбито 70 і поранено понад 100 чоловік. Але ці жертви не були даремними.

Щоб не допустити нових повстань, радянська влада була змушена покращити умови перебування в таборах, і почала переглядати справи політичних в'язнів. Із Андрія Савича зняли п'ять років каторги і дали два роки заслання. Спочатку літаком відправили в Красноярськ, а потім більше двох років він працював у Казахстані на будівництві житлових будинків. Так само, як і в Норильську, тут найбільше було українців. Вразили маленькі діти, які при зустрічі зі старшими низько кланялися і віталися «Слава Ісусу!» Тут харчування було вже нормальним і навіть видавали зарплату.

В 1957 році був звільнений і відразу ж поїхав в Іркутську область, куди ще в 1950 році було вислано найближчих рідних – матір, братів і сестер. Батько помер ще раніше, в 1948 році, а брат Федір пропав безвісти на фронті. У Казахстані познайомився з Людмилою, яка приїхала з Рівненської області провідати батька. Після одруження ще деякий час жили в Казахстані, а потім повернулися в рідні Замшани. П'ять місяців жили в Андрійового племінника, поки не вивільнилася батькова хата, у якій була колгоспна молочарня.

До кінця своїх днів Андрій Савич залишався справжнім патріотом України. Після проголошення незалежності України був обраний головою районного Братства вояків ОУН–УПА, постійно брав участь у патріотичних акціях, докладав зусиль, щоб пам'ять загиблих вояків була належно вшанована.

Навіть у віці 90 років зберігав світлу пам'ять і про минулі події розповідав із найменшими подробицями. Помер у серпні 2013 року. Він був останнім вояком УПА в Ратнівському районі, який зі зброєю в руках боровся за вільну і незалежну Україну. Слава героям!

Михалевич Микола Андронович,
директор Кортеліського історичного музею.

Петро БОЯРЧУК

КАТОРЖАНКА

(спогад про Карпунь Марію Василівну, 1926 р. н., мешканку с. Ощів Горохівського р-ну)

Енкаведе в Горохові було за костьолом. На місці костьолу тепер пошта. А там далі був ксьондзів будинок і ще один. То в ньому було, коли скрізь тихо, а в кабінеті слідчого голосна розмова, то в моїй камері чути. От й чую одного разу, – вичитує комусь: «Дурак, кого ти мнє подсунул! Протів нейо нічєго нєт! Наоборот поручітєльства із двух сьол прішлі!» «Не вірте, товаришу начальник, нікому, – такий знайомий мені голос голови нашої сільради у відповідь. – Бандитка вона. Викручується, бреше. Через неї вже мене погрожують забити. Мені совєтская власть оружиє довірила, бо голова, а вони – забити». «Дураку і довєріла», – слідчий йому. – Нужна очная ставка с кєм-нібудь, кто би показал протів нєйо». «Буде вам, товаришу начальник, очная ставка. Сам свідка привезу. Покаже...»

Далі тихо, не чути. Здогадуюсь, – мова про мене. Кого ж то вже, думаю, привезуть? Аж через день ведуть до кабінету. Бачу, на кушетці лежить голови сільської ради дочка. Моя ровесниця. Накрилась шинеллю слідчого. З-під шинелі голі плечі виглядають. Дивиться наглими очима. А зо мною не знаю, що робиться. Оце тобі і очная ставка! Оце тобі й приклад, як з енкаведистами треба вестись! Ах ти ж!.. За табуретку, і до неї. Слідчий вирвав з рук табуретку, ну я чорнильницю на його столі вхопила і межі очі. Сама у двері. Ускочила зопалу в кабінет, де енкаведисти якогось хлопця допитували, знущались над ним. Скрутили

мене. Кинули в камеру. Через трохи – назад до слідчого. Вже сам він. «Віжу так ти нічего і не поняла. Что ж, чтоби стала понятлівєє, посадім в камеру к мужикам. Єсть здесь у нас несколько «особо опасных». Так і зробили. Чоловіки ті дивляться, не знають, що думати. Розказала усе, як є. Назвала і слідчого. «Ого, дівонько! – почула у відповідь. – Він тут не просто слідчий. Поки свого не доможеться, не викрутишся. Але... спробуй інакше. Будуть на допити викликати, не йди з камери. А ми всі перед дверима станемо. Дасть Бог, не посміють силою. Вимагай іншого слідчого. А нас не бійся. Ніхто не зобидить».

Не знаю, хто вони були, ті «особо опасны», але так все склалося, як говорили. Через трохи дали мені другого слідчого. Цей не бив, не погрожував, ні на що не зазіхався. Тільки попередив: «Домой тєбя отсюда не випустят. Слішком много наболтать можеш. Потому, чтоби самой лучшє, хоть в чьом-нібудь сознайся. Ти вєдь на хуторе жила? Ну вот і скажи, что собірала лєкарственниє растєнія, бінти для бандітов дєлала». Сказала, – чотири кілограми трав, двісті метрів бинтів. Він записав, і на цьому слідство закінчилось. Завезли в Луцьк, в емгебе.

Перед Новим роком викликали, наказали в коридорі позамітати. Наглядач десь відійшов, а я, що домету до якої камери, у вічко дверях загляну і привітаю, хто там є, з Новим роком. А наглядача, коли вернувся, не помітила. Попалась на гарячому. Мене в карцер. В одному платтячку, босу. Карцер, як той шкаф у стіні, але без дверей. Тільки стояти. Підлога цементована. Зверху на голову вода капає і по стінах вода тече. Не прихилитись до них. Під ногами вода, як лід. За сторожа поставили собаку, самі пішли. Мені ноги мліють, тіло від холоду дубіє, а не ворухнутись. З ноги на ногу спробую переступити, чи пальцями на руці ворухнути, – вівчарка ікла шкірить, от-от кинеться. А така здорова! Я почала до неї говорити. Щось про те, що доля в обох нас підневільна. Ну, балакаю так з нею. Вона сіла, голову відвернула. Потім лягла. А як воно далі так вийшло, то не знаю. Не почула, коли ноги мені підігнулись і стала на коліна, коли заснула. Пробудилась від крику. Бачу, лежу головою на вівчарці. А емгебісти вже б'ють. Летять нагайки і по мені, і по ній. «Ви гірші від тої собаки!»… Отак я зустріла Новий 1945 рік.

Відправили в тюрму. Камера № 26. Тіко заходити, то зразу по коридору наліво. У ній нас було як оселедців у бочці. Лягти нема де. Сидимо. Одна, Таня звалась, коса до колін. Встала, каже, сьогодні Святий вечір, дівчата, давайте помолимось. А тут вже замок у дверях гримить, визивають: «Кучер Татьяна с вещамі на виход! «Вона: – «Прощайте, дівчата!» Шум у коридорах, у дворі. Дівчата стали під стіною, де вікно, я їм на плечі видерлась. Бачу, під стіною тюрми, так метрів чотири від неї, яма метрів два на шість. Зліва дерево. Наче яблунька. Чоловіків, жінок з камер вивели, роздіваються догола, складають речі всі під тим деревом. Такий, видно, приказ получили. Потім стають всі над тою ямою і... кулеметна черга. Отакий Святвечір нам влаштували. До ранку ніхто не спав.

Вранці мене на суд. Воєнний трибунал засідав у підвалі тюрми. Троє тих суддів. Одна – жінка. Дали 15 років каторжних робіт і п'ять – позбавлення прав. По статтях 54-1 (а) та 54-11 КК УРСР. Після суду – 41 камера. На другому поверсі. Тоже не повернутись у ній. А в правому куточку від вікна – нікого. На підлозі і на стіні якісь руді плями. На стіні, то такі, ніби долоні хто притулив. Більша і меншечка. Питаю: – «А чого тут ніхто не сидить?» «Бачиш, – кажуть мені, – плями? Ми пробували, не змиваються. То кров матері і дитини, яких тут замордували. Святе місце. Ми на ньому Богові молимось». Доки була у 41 камері, той куток так і залишався незайнятим. Клава Стасюк в ній сиділа, Ніна Комаревич.

З тюрми завезли у Тайшетські табори. А вже по світі не можу ходити. Потрапила в лікарню. Тут померла станична загальної сітки села Ярівки Марія Парій-Шваївська. А я якось видряпалась. Пересилка в Маріїнську. Від станції до лагера кілометрів 30. Женуть пішком по снігу. Пити хочеться – їмо сніг. До вечора половина попростуджувались. Запалення легень. Жінка якась коло нас клопочеться і розказує: – Марія Грушевська, дружина відомого українського історика.

Потім попала в Дудінку, звідси в лагер на 102-й кілометр. Строїли аеродром. «Надєжда» звався. Скільки там людей позамерзало, то важко навіть сказати! Особливо на площадці «А», де мужчини були. А на площадці «Б» і я мало не замерзла. Мотовоз не прийшов і сіла відпочити. Заснула. Приснилось, що лежу вдома на печі, а мама хліб печуть. І так той хліб пахне, так пахне! Дівчата, як згадали про мене та відживляти взялися, валянки з ніг разом із шкірою стягли. Направили на пункт «усіленного пітанія». Тут з Ніною Комаревич вдруге зустрілась. Знов Дудінка. Копаємо канал. Для пароходів. Свята Пасха іде. На каналі знайшли згорток. Хтось із вольних згубив. Хліб. Прийшли з ним в обогріваловку. «Дівчата, – кричу, – Христос Воскрес! Я вже, – хвалюся, – паску посвятила і принесла!» Отой кусочок хліба, ну, грамів триста його було, ми по такій от кришечці на всіх поділили. Три бригади в обогріваловці зібралось, шістдесят чоловік. Тої Пасхи ніколи не забуду.

Норильськ. У лагерах забастовка. Ми тоже бастуєм. Над бараками чорні прапори з червоними стяжками. В мене за поясом так і залишився молоток, яким прапора прибивала. Увірвалась у лагер охрана, нагнали пожарних і машин. Б'ють нас, водою із брандспойтів обливають. Все. Латишка була. Така ж каторжанка. Скомандувала лягати. Мовляв, лежачих бити не будуть. А вони просто по нас ходять і гамселять, по чім попало. Латишка на коліна стала: – «Ізвергі, что ви дєлаєте!» Якийсь до неї підскочив і кругляком по голові. Тільки мозок бризнув. Тоді я на ноги зірвалась і молотком його. І вже всі посхоплювались. Мене в гурті затерло, загубилась у ньому.

Ну, зломили нас, вигнали на ніч в тундру. То була ніч на Івана Купала. Страшна ніч. Багато кому – остання. Коли бастували, була в 9-му Горному лагері. Звідси – у 7-й Горний, спеціального режиму. Тут мене дівчата поставили бригадиром. Тут, після смерті Сталіна, почали писати про помилування. І я написала. Ворошилову. «Мєня, – написала, – суділі за ізмєну Родінє. Какой же із меня ізмєннік Родіни, єслі я не знаю, что такоє Родіна? Я росла под Польшей. Ми ждалі пріхода Совєтской власті. Вєрілі і жаждалі освобождєнія. Сказалось, напрасно. Із-за завістлівих і ненавістних людей мне далі 15 лєт каторжних работ і 5 лет пораженій в правах. Гдє же правда?»

Ну от, написала й послала. Робили в кар'єрі. Я мотористом на камнєдробілці. Через кожну годину відмічаємось. На прохідній начальник конвоя до мене: – «Останься». Думаю, може прибрати треба, підбілити? А він двері на гачок. «Ти мнє нравішся, – каже. – Будеш моєй». «А ти мене питав, – я йому, – хочу того чи ні?» Він: – «Я і спрашивать не буду. Раздєвайся». Бачу, не відбалакаюсь. А коло грубки кочережка залізна. Вхопила, і по голові його. Упав, кров'ю залився. Я в двері. До дівчат своїх. Кажу: – «Начальника конвоя забила». «Ти здуріла?!» – дивляться перелякано. «Може й здуріла, – відказую, – але схотів каторжанки, то хай має».

Переоділи мене у щонайгірше лахміття, вимазали сажою, – рідна мама не взнає. Пов'язку бригадира інша взяла. На перевірці начальник конвоя, я його тільки оглушила, – придивляється, а не та бригадирка. Під номером моїм 582 – тоже інша. Женуть у лагер і де щонайбільша грязь: – «Ложись!» Отак від баюри до баюри. Навмисне, щоб бригада мене видала. Вже нитки ні на кому сухої нема. Забрьохані – очей не видно. Вирішили не вставати. Конвой: – «Встать!», а ми лежимо. Вимагаємо начальника лагера. Прибув. Вимагаєм заміни начальника конвоя. Пояснили, через що. «Ладно, помєняєм. Но просто так ето тебе, дєвка, не пройдьот. Пообщіпают тебе пьоришкі, можеш нє сомвєваться».

Не знаю, чим би те все скінчилось, аби раптом не прийшов мені визов у спецотдєл. Всім руки поопадали. Думалося, то вже й кінець. На смерть кличуть. Дівчата не спали цілу ніч. Організували проводи. Що в кого було, все на общий стіл. І співали, і молилися, і розказували, хто що знав. Вранці всі бригади, поки не попрощалися, за прохідну не вийшли. А тут і з нічної зміни бригади вернулися, – з ними прощання. Дозя Майкут, бригадир, валянки мені принесла. Хто що має, те і пхає мені у торбу. Я за прохідну вийшла, розмахнулася, і назад тую торбу через браму в лагер: – «Приймайте, дівчата, подарок з волі!» А в спецотделі до

вечора в коридорі просиділа і нікому нема до мене діла. Знов не знаю, що думати! Давай сама по кабінетах заглядати. Порожньо вже, і в одному, і в другому, і в третьому. Четвертий, зі зла ногою відкрила. Як копнула двері валянком, двері відкрилися, а там сидить сивий такий з борідкою. В полковницьких погонах. Побачив мене: – «А, єто ти, дочка! Помилование тебе…»

Така ось розповідь Марії Василівни. Коли закрити очі і уявити все те – справді, як в гостросюжетному пригодницькому фільмі. Тільки...ой, які ж то жорстокі пригоди! І чомусь не вкладаються в їхню низку «кадри», де дев'ять дівчат-політкаторжанок на чолі з молодою поетесою – Стефою Чабан з Тернопільщини. Не зізнаються під час спіритичного сеансу, – «то Стефа вміла духів викликати, ми тільки помагали»... Сталін перебуває вже, як то кажуть, між небом і землею. Не ймуть віри. Але невдовзі стає відомо, – тиран умер. І «кадри», де вона, Марія Карпунь, говорить з вчорашнім зеком Петром Остапчуком. Не підозрює, що юридично є вже йому дружиною. За досить таки незвичних обставин вони познайомилися в кар'єрі за колючими дротами. На його намагання «облапати і поцілувати» відповіла замашним ляпасом. Засміявся у відповідь: – «Тепер знаю, хто мені жінкою буде». На волю вийшов раніше. Нікуди не поїхав. Ждав, доки не звільнять її. Хоч не міг навіть знати, скільки триватиме те чекання. Нарешті сталося. Вже обоє мають паспорти. Зустрічаються, подобаються одне одному. Але не було ще і слова про «женячку». І Марія не здогадується, що Петро потайки взяв її паспорта, пішов у комендатуру, де поставили в його та її паспортах написи про одруження. Петро скаже їй про це ще тільки вечором, після зміни.

– А знаєте, як Петро потрапив до Сибіру? – запитує у мене. І тут же розказує. – За окупації його вивезли на роботу до Німеччини. Коли звільнили, там же, в Німеччині, після перевірки забрали в армію. Ну от, діжурив уночі по місту. Воєнний патруль. А тут шум якийсь, крик. Патрульні туди. Виявляється, двоє офіцерів ґвалтують молоду німкеню. Ну, затримали їх, відвели в комендатуру. Там записали й прізвища патрульних, послали їх далі діжурити. А вранці Петра заарештували. Так став «ворогом народу». Ті ґвалтівники та грабіжники, бачте, не вороги. Вони – «по праву победітеля». А ти – «к бєлим мєдведям»…

Разом з Петром Остапчуком повернулася Марія на Україну. Разом з ним і живуть відтак уже ген скільки літ. Мають троє дітей, внуків. Я ще ніколи нікому не розповідала про ці свої «пригоди», то, – сказала, – «той ситий полковник дав мені таку от товстелезну книгу і я у ній на десятьох, мабуть, листках розписалась, що мовчатиму геть про все. Там, на каторзі, страху не мала, а на волю вийшла, відчула, що то таке. От і мовчала. Лікарські трави, наприклад, і тепер боюся збирати. Чи крайку яку від полотна відрізати. Все, здається, хтось знов звинуватить»...

Іван КІНАХ

«МІЙ ДІД БУВ ГОСПОДАРЕМ…»

(спогад про Кінаха Івана Йосиповича, 1888 р. н., мешканця с. Цуцнів Володимир-Волинського р-ну (тепер с. Петрове Іваничівського р-ну)

Дозвольте Вам розповісти про таку сім'ю волинського хлібороба, яка несправедливо, безневинно була засуджена, виселена з рідного краю, все майно, будівлі були відібрані і конфісковані.

До кінця 1944 р. в селі Цуцнів Володимир-Волинського району (нині село Петрове Іваничівського району) проживала сім'я Кінахів (по-вуличному їх звали Войтки). Главою сім'ї був Кінах Іван Йосипович, 1888 р. н., мав дружину, Кінах Дарію Михайлівну, 1894 р. н. З ними проживали сини: Кінах Степан Іванович, 1916 р. н., з дружиною Ганною і двома малолітніми дітьми.

В цій сім'ї ще жив молодий син, Кінах Михайло Іванович, 1921 р. н., неодружений. Також в сім'ї проживала дочка Кравчук (по чоловікові) Анастасія Іванівна. Вона була заміжня, але з чоловіком не жила.

Проживали вони на хуторі біля річки Західний Буг. Хутір із заходу омивався водами Бугу, а з півдня – джерельною річечкою, що витікала з джерел гори-підвищення в центрі села. Річечка не замерзала і поїла, хто жив біля неї, джерельною водою зимою і літом. Біля джерел стояла капличка. Впадала річечка в Буг. Орної землі сім'я мала біля десяти гектарів і два гектари сіножаті. Іван Йосипович гордився своїм маленьким хутором, викликаючи в декого заздрість. Господарем він був добротним.

Мав він кремезну статуру з дужими руками селянина. Характер у нього був жорсткий, часто конфліктував з сусідами. Через те його недолюблювали в селі.

Було в нього дві улюблені справи: сад і любов до коней. Навколо будинку (який стояв на пагорбі, дерев'яний, критий оцинкованою жерстю) і за господарськими будівлями, ріс великий сад.

Заклав Іван Йосипович його із синами. В саду росли груші сорту Березимова Починки, яблуні сорту Ранет, Сніговий кальвіль, сливи Ренклод білий і рожевий, венгерки, волоські горіхи, ранньостиглі черешні. Це був, як на той час, сад з набором культурних сортів. Такого саду ні в кого не було. А коней Іван Йосипович доглядав краще, ніж іншу живність.

Часто влітку ночував біля них. Ось так жила і працювала ця сім'я на своїй землі, на своєму райському солов'їному хуторі, де солов'ї витьохкували радість життю і праці.

Настав вересень 1939 року. Прийшла радянська влада, прийшли «перші совєти». Вони зразу поклали край хліборобській ідилії.

Західний Буг став державним кордоном між Радянським Союзом і гітлерівською Німеччиною. Тому всіх жителів села на віддалі одного кілометра від Бугу відселили з будинків, помешкання розібрали, насадження знищили. Навіть вирубали верболіз, що ріс на березі Бугу зі сторони совєтів.

Розчищена територія на віддалі кілометра була відгороджена стіною із колючого дроту і контрольною полосою. Так Сталін укріплював безпеку своїх кордонів. Відселених жителів с. Цуцнів вивезли в Горохівський район в село Божів (тепер с. Бистровиця), і поселили в будинки польських колоністів, а поляків радянська влада теж кудись вивезла.

Відселені жителі с. Цуцнів в с. Божів прожили до початку війни 1941 р. Тільки фронт відійшов на Схід, як всі жителі повернулись на свої хутори.

Повернулася і сім'я Кінаха І. Й. на свій хутір. На щастя їх будинок не був розібраний. В ньому жили сім'ї командирів прикордонної застави. Не був знищений і сад.

В цей час в сім'ю прийшло горе. Загинув син, Степан, на польсько-німецькій війні у вересні 1939 р. Степан проходив строкову службу в польській армії в 27-й дивізії, 23-му піхотному полку, що знаходився в м. Володимир-Волинську.

Перед війною в серпні 1939 р. дивізію перекинули в польське місто Бедгощ. Пізніше із розповідей однополчан Степана (що повернулися з німецького полону) стало відомо, що загинув Степан біля польського містечка Ілув (недалеко від Варшави, де 27-ма дивізія захищала станцію Польщі від німецьких танків). На фронті Степан був кулеметником.

І ось з того часу ця сім'я, ніби за вироком якоїсь злої сили, почала зазнавати удару долі.

Сина Михайла німецька окупаційна влада визначає на примусові роботи в Німеччину. Замість нього їде його сестра Анастасія, а Михайло із своїми товаришами-односельцями, Дукельським Іваном Степановичем (по вул. Марків), Ковальчуком Іваном Йосиповичем (по вул. Федик), Вишняком Степаном Михайловичем (по вул. Вороб'ї) йдуть в підпілля ОУН.

Через підпільну участь Михайла, сім'я переслідується військовою організацією

мельниківців, що базувалася в сусідньому селі Лудин. Навіть була спроба розстрілу сім'ї з боку мельниківців.

Зазнав переслідувань від німців і сам Іван Йосипович. Все через коні. Німці конфіскують коней, через кілька днів Іван Йосипович їх викраде у німців і заховає у родичів в сусідньому селі.

Через те він неодноразово піддавався арешту німецькою комендатурою с. Сліпче (тепер територія Польщі). Під час одного з арештів, він вчинив втечу, був поранений. Довго лікувався, переховуючись у родичів сусідніх сіл. Із звільненням Волині від німецьких окупантів, почалося переслідування сім'ї вже радянською владою.

14 серпня 1944 р. органами НКВС був заарештований син Михайло. Заарештовані були і його товариші-односельці: Дукельський І. С., Ковальчук І. Й., Вишняк С. М. та інші.

21 жовтня 1944 р. ВТ військ НКВС Волинської області за ст. 54-1а, ст. 54-11 КК УРСР їх засуджено на 20 років каторжних робіт і 5 р. заслання з конфіскацією майна.

Відбував покарання Кінах Михайло Іванович (і його односельці) на вугільних шахтах Воркути. В 1955 р. у вересні м-ці Михайла звільнено (на його скаргу) з ув'язнення.

В своє село Цуцнів він не повернувся (не було до кого, і не було де жити). Працював і далі на шахтах Воркути. Створив сім'ю. Помер в 1980 р., прах його спочиває у вічній мерзлоті Заполярного кола. Реабілітований згідно Закону України в 1991 р.

Після засудження Михайла, його батьків в кінці 1944 р. виселяють із власного будинку (виселили і невістку – дружину Степана з двома дітьми).

Будинок, господарські будівлі, майно конфісковують. А батьків Михайла везуть під конвоєм на спецпоселення в ліси Кіровської області, селище Сухоторка Слобідського району, на лісоповал. В лютому 1949 р. Дарія Михайлівна Кінах помирає і її прах спочиває в кіровських лісах Росії. Кінах Іван Йосипович в 1956 р. повертається в своє село. Жити не було де (хоч своя хата на той час ще стояла). Жили в ній сім вчителів, медиків. Поневірявся по чужих людях, родичах. Помер в 1975 р., перебуваючи на той час в будинку-інтернаті для пристарілих смт Іваничі.

Реабілітований згідно закону України в 1991 р.

До самої смерті Іван Йосипович так і не зміг зрозуміти, за що над ним, його сім'єю зроблена така наруга? За які злочини і провини?

Зазнала поневірянь і невістка (дружина Степана) з своїми дітьми. Десятки років вона так і була бездомна, жила в чужих покинутих напівзруйнованих холодних будинках, аж поки син (агроном колгоспу) не забрав її до себе в сусідній район.

В чужих людей померла і дочка Анастасія.

Ось так війна і тоталітарна радянська система безневинно знищила працьовиту хліборобську сім'ю волинського селянина. Їх прах розкиданий по чужих країнах, спочиває у чужій землі, а не на цвинтарі рідного села.

Земля, колись райського хутора, полита потом цієї сім'ї, ось вже 67 років лежить біля Бугу, безрідна, безплідна, покрита бур'янами, сухостоєм відмерлої трави, ніби ця земля ніколи не родила пшениці як стіна, ніби на ній не цвів найкращий сад в селі. Стирається пам'ять про цю сім'ю.

Ще живі старші поодинокі жителі, які пам'ятають сім'ю Кінахів.

В своїй пам'яті зберіг і я цю сім'ю – колишній член сім'ї Кінахів. Кінах Іван Степанович – син Степана і Ганни, внук Івана Йосиповича і Дарії Михайлівни.

Мені було 8 – 9 р., коли я був свідком цих подій, трагедії цієї сім'ї. Ось тепер Ви просите розповісти про долі таких сімей, що я і роблю.

Я детально розповів про цю сім'ю, розповів правду, без прикрас, без героїзації.

Ірина НАДЮКОВА

ЗУСТРІЧ ІЗ БАНДЕРОЮ

З п'ятого поверху Віра Кобець сходить раз на день. Досить молоде обличчя зменшує її вік років на 15. Насправді їй уже 82, хоча за паспортом вона – з 1928 року. Сталася помилка, бо документи їй виробляв один з братів ще у далекому Сибіру. А потрапила у ці краї велика сім'я із с. Садів, що неподалік Торчина, через сина, котрий був членом ОУН. Кобці, як і тисячі інших родин, мусили покинути рідну землю, нажите майно, зазнати поневірянь у чужих краях через, здавалося б, природне для кожного почуття національної гідності.

Найстарший із восьми дітей Феофіла й Уляни Кобців – Петро – до війни встиг відслужити в польській кавалерії. Сестра пригадує, яким гарним приходив у відпустку – високий, ставний, у військовій формі. А ще був дуже добрим і лагідним, «мав ангельський характер».

Наша сім'я була весела, співоча й дружна, – розповідає Віра Феофілівна. Ми всі любили читати. Обоє батьків – письменні, мали багато книг. Діти ходили до польської семирічки. Сестри грали у самодіяльних виставах, які влаштовував садівський осередок «Просвіти». Петро працював у домашньому господарстві (бо сім'я володіла 20 гектарами землі), був членом ОУН, мав наречену. Старші сестри розказували Вірі, що влітку 1938-го чи 1939 року під селом Садів, у лісі, відбулася зустріч місцевого націоналістичного осередку з самим Степаном Бандерою.

За Польщі сільська молодь збиралася у «Рідній хаті» (щось на зразок теперішнього клубу). Коли у вересні 1939-го прийшли радянські «визволителі», Кобці глибоко у яму заховали загорнуті у церату книжки, боячись звинувачень у націоналізмі.

У 1940-му Петро спочатку не вірив, що його шукають, аби заарештувати: «Я ж нічого поганого не зробив». Тоді вдалося втекти, хоча мчав кілька кілометрів та оглух від свисту куль. Вбігши в ліс, присів перепочити, сперся на якусь палицю, а хлопцю, котрий його наздоганяв, здалося, ніби то зброя. «Тікайте! У нього автомат!» – крикнув він міліціонерам. У цей день Віра бачила брата востаннє. Петро перейшов у Польщу, але скоро одержав наказ повернутися на Волинь і відтоді перебував у підпіллі. Родину через кілька місяців вивезли із села.

Сім'я нічого не знала про Петра, аж поки у 60-х роках не повернулася на Волинь. У Садові односельчанка, зустрівши матір, обцілувала її, дякуючи за добре синове серце. Трапилося так, що наприкінці війни один з місцевих вояків УПА заарештував її чоловіка й 16-річного сина, Івана. У лісі їх уже поставили до розстрілу, аж раптом звідкись повернувся в табір Петро Кобець. «За що ти їх? Що поганого встигла зробити ця дитина?» – спитав і зупинив страту.

Розказали рідним і про загибель Петра. Перед його приходом до зв'язкової Палажки зайшов разом із переодягнутими енкаведистами колишній підпільник. Жінка, ще не знаючи про зраду, запросила почекати й сказала, що зараз має прийти референт районного проводу УПА. Петра повідомити не встигли, і той спокійно ввійшов до хати. Тільки відчинив сінешні двері, як упав, підкошений автоматною чергою. Палажка втекла через вікно. А Петра з простріленим животом жбурнули на підводу й повезли до Торчина, ще живого вкинули в помийну яму, де він і сконав. Цей факт для рідних – найболючіший.

За рік до війни, після того, як Петро втік від арешту, Кобців повідомили про вивезення до Сибіру. Спочатку пощастило, що трапився міліціонер зі Львівщини, який пошкодував велику сім'ю й дозволив перед від'їздом заколоти свиню. Дорослі казали, що кабанисько мав пудів із 18, тобто – до трьох центнерів ваги. Та потім, як на станції не дозволили брати свіжину

в дорогу, батько мусив продати всього кабана за копійки: не до торгу було. Взяли лише кілограмів із тридцять старого сала.

В Усичах усіх репресованих, (а тільки з одного села Садова таких було до двох десятків сімей) посадили у потяг, повезли спочатку до Мінська, потім повернули до Луцька, а звідти вже – до Києва, де приєднали молдаванів. Ешелони з «вредителями» ніколи не ставили на вокзалах, зупиняли завжди за містом. Правда, годували якоюсь юшкою.

Завезли в Омськ, потім – у райцентр Казанка. А у 1942-му Віру взяли на роботу в рибкоп: треба було годувати фронт. Батьки з молодшими дітьми переїхали на острів на річці Об, де жили ще царські поселенці. Це вже у Тюменській області за 200 кілометрів від Салехарда. У 1943-му застудився і помер батько. Збереглася сибірська фотографія, де стоять вивезена з сусіднього села Білосток Ганна Горобець, Уляна Кобець та її донька Федора.

Віра була веслувальницею, напарник-кормувальник старшого віку, оберігав дівчину від тяжкої роботи. Рибу ж ловила велику – бувало, як тягла 30-кілограмового осетра, то напарник тримав її за ноги, щоб не випала з човна. Виловлювали нельму, стерлядь, сирка.

Два роки відрибалила. Потім працювала в магазині, на склодувному заводі, на складі в геологічній експедиції. Мала багато друзів. Від батька успадкувала гарний голос, тому з подружками – такими ж дітьми висланих – співала у заслуженому академічному народному хорі, який виступав у Ханти-Мансійську. Скрізь зустрічалися Кобцям добрі люди.

Якось знайомий чоловік, дізнавшись, із якої вона сім'ї, порадив Вірі написати заяву, щоб матір визнали багатодітною. Завдяки цьому у 1956 році Уляна Кобець одержала медаль «Мати-героїня» і була звільнена на чотири роки раніше строку. Але на той час усі її доньки повиходили заміж за росіян, син Антон одружився з молдаванкою. Тому в Україну зібралися лише через 10 літ.

Спочатку приїхав брат, який, не заставши в Садові ніякого житла, зупинився у Володимирі-Волинському. До нього приїхали сестри з сім'ями, а з ними – й матір. Довго жили на приватних квартирах. Незважаючи на хворе серце, Уляна Кобець померла у 90 років. «Бережених і Бог береже, – каже пані Віра, – наша мати часто молилася і нас научила. Удома ніколи не чули ні матюків, ні сварок».

Тепер із великої родини лишилося двоє сестер – Віра й Надія, які проживають у Володимирі, та наймолодший брат Іван – у Луцьку. У Садові бувають рідко, зважаючи на вік. Добиватися втраченого майна ніколи не намагалися. Віра, якій у 1940-му вже минуло 15, добре пам'ятає, де була їхня земля. Але шкодує не стільки за нею, скільки за надірваним тяжкою роботою здоров'ям, за тим, що свого часу не змогла здобути хорошої освіти.

Віра Феофілівна любить розказувати про свого тата, який, за її словами, мав тенор, ніжніший, як в Івана Козловського, співав у церковному хорі. На столі в неї – пісенники: маленькі, кишенькові й товсті, українські та російські. Вона й мені заспівала старовинні пісні: «Ой піду я до млина», «Ой видно, видно, хто кого любить», «Ой летіла горлиця». Як і в молоді роки, пісні лишилися її найпершою розрадою.

Адам КОВБАСЮК

Я БУВ МАЛОЛІТНІМ В'ЯЗНЕМ У КОЛОНІЇ

Ковбасюк Юхим Андрійович народився в 1912 році в селі Довжиця, проживав в селі Боровичі Маневицького р-ну. Мав псевдо «*Лисенко*». Загинув 23.11.1952 р. в селі Семки. Він і «*Калина*» були на домівці у жінки, син якої повернувся з армії. Він і доніс в НКВС. Хату оточили енкаведисти, повстанці відстрілювались до останнього набою, а в кінці

застрілились з пістолетів. Трупи їх забрали в Колки, там вони і поховані на старому цвинтарі.

Розповідь Адама Ковбасюка, сина командира УПА, Юхима Андрійовича.

Я народився 1 жовтня 1941 р. в селі Боровичі Маневицького р-ну, що на Волині. Мій тато був командиром боївки УПА. В 1945 році мою маму, Пестину Терентіївну, було вислано в Удмурдію. Мені тоді було 4 роки, мама передбачаючи репресії, віддала мене татовій сестрі Тетяні, в якої було своїх двоє дітей. Чоловік тітки був на виселенні в Кемеровській області. Жили ми з тіткою в селі Довжиця Маневицького р-ну. В 1948-му році я пішов до школи. Вона знаходилася в будинку виселених до Сибіру, бо ж хата була під бляхою, тому і родину виселили. В 1950-му році в серпні місяці, виселили і мою тітку з дітьми в Томську область. Мене під вартою двох «яструбків» відправили в Колки в райуправління НКВС. Наді мною знущались, називаючи сином «ворога народу». Кілька днів я був там, ночував в приймальні камери попереднього ув'язнення. Годувати мене водили в їдальню селища. Думали, що тато захоче мене відбити, і вони його спіймають. А коли того не сталося, то мене відправили у Луцьк в дитячий «прийомник», зараз там готель спортивного товариства «Динамо». Звідси мене відправили в дитячий будинок с. Любитів Ковельського р-ну. Там я пробув 1 рік. Потім мене перевели в дитбудинок с. Вовняна (зараз м. Рожище), пробув там 1,5 року, а потім перевели у Володимир-Волинський.

До школи ми ходили разом з місцевими дітьми. За те, що я відмовлявся вступати в піонери мене дуже били, підвішували, вибивали з рук їжу і т. п. Закінчив 5 класів, хоч і почався новий навчальний рік, але мене до школи вже не пускали, готували документи на відправку в колонію малолітніх злочинців, як сина «ворога народу». Я ж ніякого злочину не зробив, а наді мною знущались всі, хто хотів. В кінці вересня 1953 року мене відправили в дитячу колонію м. Кременчука Полтавської області. Там раніше була в'язниця для дорослих, де знаходилися чотири будинки і навчальний, спальні корпуси, їдальня, лазня, медчастина та приміщення для охорони.

Ось так в 12 років я став в'язнем. Територія колонії була огороджена муром висотою в 5 метрів з «козирком». На території колонії не було ні деревця, ні травинки, вся площа була засипана відходами черепашника, з якого робили ґудзики. Жили ми в камерах з «очком» по 20 – 25 дітей. Все робили самі, прибирали приміщення, прали і т. п. В одному приміщенні жили колоністи 12 – 16 років. Кожну неділю проводився «смотр строевой подготовки».

Заставляли марширувати солдатським «строєм» з піснями. На тому огляді всі повинні були бути в піонерських галстуках, в піонери заставляли вступати всіх, а хто не хотів, дуже били і підвішували на тих же галстуках. Старші колоністи за віком працювали в слюсарній і столярній майстернях. Одного разу колоністи зробили втечу, підкопались під мур. Втекло 12 осіб, але через три тижні їх зловили. Я участі у втечах не приймав, від частих побоїв захворів на сколіоз IV ступеня.

У 1954 році сталося повстання через нестерпний режим у колонії. Били у вікна, поламали двері, побили сексотів, підлиз та тих, хто заставляв вступати в піонери та відрікатись від своїх батьків, побили і командирів відділень. Після цього колонію розформували, всіх колоністів розподілили по інших колоніях. Я попав в колонію № 1 м. Городок Львівської області.

Колонія була розташована в колишньому військовому містечку льотчиків, тут росли дерева, скрізь росла трава. Майстерень не було. Літом возили пісок, цеглу для ремонту приміщень колонії. Тут вже були гуртки: моделістів, автомобілістів, столярів та багато інших. В 1956 році мене перевели в колонію № 5 м. Львова, там був завод, який виготовляв труборіз, насоси ручні. Всі колоністи працювали на заводі, вчились на токаря або слюсаря. Я закінчив навчання і отримав спеціальність токаря 3-го розряду. Зарплату нам платили тільки 50 %. В двох останніх колоніях режим був не такий жорстокий, як у попередніх. Вчили нас на

російській мові. Вихователями були офіцери НКВС. В 1957 році мене звільнили, і я поїхав до своєї мами в Томську область, яку також звільнили з виселення, але не дозволяли повернутись в Україну. Вона там працювала в лісовому господарстві сучкорубом. В 1959 році я переїхав в м. Акмолінськ (м. Целиноград) і поступив в машинобудівельний технікум, який закінчив у 1963 році. Чотири роки працював на машинобудівному заводі в м. Гур'єво. З великим трудом в 1966 – 1969 рр. влаштувався на роботу в м. Рожище, що на Волині. Згодом перебрався у м. Луцьк, де і проживаю зараз.

Моя мама в 1947-му році втекла із заслання, і до 1950-го року переховувалась на Волині у родичів та знайомих, розшукувала мене. В 1950 році була заарештована і засуджена Військовим трибуналом на 25 років. Перебувала в таборах Шариїнська, Твайшена, Усть-Куті. В 1957 році мама переїхала в Томську область, де на виселенні перебували мої двоюрідні сестри Степанюки: Антоніна, Марія, Ганна та Анатолія. Там я і зустрівся зі своєю мамою. Їй повернутись в Україну не дозволяли. Та вона кілька разів до мене приїздила, тут і померла.

МЕДСЕСТРА ШПИТАЛЮ УПА З УРОЧИЩА ВОВЧАК

(спогад про Ковальчук Олену Олексіївну, 1923 р. н., мешканку м. Володимир-Волинський)

Ковальчук Олена Олексіївна народилася у 1923 році в місті Володимир-Волинську в сім'ї службовця, батько був інженером-електриком, мати – домогосподарка. Це відбувалося за часів Польщі. В нашій сім'ї було троє дітей – дівчат.

Через декілька років батьки побудували будинок в селі Острівок Володимир-Волинського району, і вся сім'я переїхала на постійне місце проживання.

В селі Острівок я закінчила 4 класи початкової школи і перейшла у м. Володимир-Волинський в школу № 4, що знаходилась на вулиці Островецькій (теперішня гімназія), де провчилася до вересня 1939 року.

В 1939 році, за часів радянської влади, я почала навчатися в педагогічному училищі, провчилася більше року і почалася війна 22 червня 1941 року, яка принесла багато горя: сестру забрали на роботу в Німеччину. Я постійно переховувалася, а потім наш сусід, офіцер петлюрівської армії, влаштував мене на роботу в магазин, в якому за карточками видавали хліб. Довго там я не пропрацювала, мене попередив шкільний товариш, який був заступником начальника української поліції, Пасальський Сергій про облаву і вивезення абсолютно всіх на каторжні роботи до Німеччини. На роботу я не пішла, довго переховувалася, а потім в липні-серпні 1943 року пішла в підпілля. За мною приїхав родич Маркіян Сергій і разом зі мною поїхали Музика Настя, Ліщук Валя, Калінчук Тамара і Коханська Галя. Ми прибули в село, не знаючи його назви, все було законспіровано. Там ми виконували різні доручення. Літом 1943 року я працювала медсестрою в шпиталі УПА в урочищі Вовчак, багато бачила горя, смертей наших вояків УПА, які помирали в мене на руках. Наш шпиталь обстріляли з Турійська німці з гармат і ми евакуювалися в Свинаринський ліс, де в бараках був шпиталь.

Ще у селі Вовчак я зустріла свого майбутнього чоловіка на псевдо *Гіркий,* а моє псевдо було *Леся.* Невдовзі вийшла заміж, вінчалися в селі Осекрів. В квітні 1944 року совєти заарештували мого чоловіка за доносом. Заявник на очну ставку не з'явився, і в 20-тих числах травня, під конвоєм його відправили у Сенкевичівський військкомат, а далі етапом в штрафбатальйон на фронт у Східну Пруссію. На фронті він втратив ногу і з війни повернувся інвалідом.

Після війни ми проживали у м. Володимир-Волинський. В 1994 році мого чоловіка не стало. На теперішній час я проживаю в нашому місті.

Записала пошуковець м. Володимир-Волинський
Сорочинська І. О.

ВОНИ БОРОЛИСЯ ЗА УКРАЇНУ

(спогад про Ковальчука Григорія Павловича, який об'єднав навколо себе 22 борці за незалежність України, мешканців с. Терешківці Горохівського р-ну)

Село Терешківці, що на Горохівщині – невеликий населений пункт нашої мальовничої Волині. Але його минуле таке велике, як сама історія.

Доля мого рідного села була важкою протягом усього його існування. Проте воно піднімалося з руїн, хоч його кілька разів спалювали, воно жило, але його кращі сини і дочки відходили у вічність.

Працюючи за напрямком експедиції «З попелу забуття», ми разом з нашим керівником Т. І. Середою, натрапили на факт, який нас зацікавив і схвилював. Мешканець нашого села, Ковальчук Євген Григорович (нині покійний), показав нам список двадцяти двох наших односельчан, які в 1941 році разом з його батьком загинули в Луцькій тюрмі. У нас виникло багато запитань, адже ми не знали – хто ці люди, чому загинули, за що були розстріляні? І ми пішли до старожилів.

Було дуже важко встановити істину…Свідків цих подій не було в живих. Найстаріші жителі села не могли нічого конкретного пригадати. Родичі загиблих пам'ятали дуже мало, або й не пам'ятали зовсім нічого. Події цих страшних днів оживали по крупинці із скупих спогадів родичів і близьких. І дякуючи цьому, на сьогоднішній день, нам частково вдалося розкрити забуту, або вірніше, замовчувану сторінку історії села Терешківці.

Це були 1939 – 1941 роки… В наше село із сусідньої Галичини проникла національна ідея. А торкнулася вона наших односельчан з приходом в наше село Ковальчука Григорія Павловича, який був родом із Львівщини. В 1939 році він став зятем в родині Марчуків. Григорій Павлович був людиною освіченою. Мав велике прагнення бачити Україну вільною, самостійною. І своє бачення цієї ідеї він задумав передати терешківчанам. Навколо себе він об'єднав в основному молодих людей віком 16 – 35 років, їх було двадцять двоє. Його помічником і однодумцем був Гуцик Степан Іванович.

Основна більшість людей, що входили до оточення Ковальчука Г. П., були не грамотні. Не вміли ні писати, ні читати. Дехто читав по складах.

Старожили згадують, що всі ці 22 хлопці для того, щоб вступити в групу Ковальчука Г. П. платили внески, якою була сума внесків – ми точно не дізналися. Тільки дочка страченого в Луцькій тюрмі Порванського Олександра – Зайцева Віра Олександрівна, під час зустрічі нам сказала: «Тато був зовсім не грамотний. Не знаю, за що він загинув. Мама розповідала мені, що тато заплатив два рублі у якусь спілку, за що і загинув». Отже, внески платили. Кажуть, що ще і продукти кудись зносили, готуючись до боротьби за вільну Україну.

Чим же займалися наші борці за вільну Україну? Як свідчать зібрані нами спогади, вони збиралися на сходках. Збиратися мусили таємно у лісі, що неподалік села, або в лузі посеред поля. Запитаєте чому? Тому що представники радянської влади переслідували їх, а уряд Й. В. Сталіна не хотів бачити Україну вільною.

На сходках Г. П. Ковальчук читав присутнім твори Т. Г Шевченка, – якісь брошури і газети, переконуючи їх, що Україна повинна бути вільною. Вони слухали, вірили переконанням свого

керівника, та в щасливе майбутнє українського народу. Хто вмів читати – самі читали, а хто вмів писати – переписували собі в зошити найцікавіше про волю України. Дочка Порванського Івана Васильовича – Софія Іванівна Тимощук згадувала: «Іноді тато давав мені переписувати якісь конспекти. Одного разу я писала, що «…Україну заплутав червоний імперіалізм». Тоді я не розуміла написаного, а тепер переконана, що тато боровся за вільну Україну».

Напередодні 1941 року Г. П. Ковальчука хтось видав владі. Його заарештували і заставили назвати однодумців. Він назвав всіх. В січні 1941 року в сім'ї терешківчан прийшло горе. Кожну ніч заарештовували по 2 – 3 чоловіки. Люди жили в страху і тривозі, бо забирали зовсім молодих і невинних хлопців. Ми зібрали спогади рідних про ці страшні дні у Терешківцях, від яких серце стискається від болю і кров холоне у жилах.

Забрали усіх двадцять двох. П'ятеро з них засудили до страти, це: Ковальчука Г. П., Гуцика С. І., Ілова Олександра, Лотоцького Марка. П'ятого ніхто не пам'ятає. Всіх інших мали вивезти на каторгу. Але почалася війна.

Німці наближалися до Луцька… А вирок суду був ще не виконаний. В тюрмі було не спокійно. В'язнів зігнали в одне приміщення і по звірячому стратили.

Проте Бог милосердний. Двоє наших односельчан під час розстрілу опинилися під трупами і чудом залишилися живі. Це Захарчук Григорій і Антонюк Михайло Гнатович. Антонюк М. Г. розповідав, будучи ще живим, своїй сім'ї про пекло у Луцькій тюрмі, а ми вже про це дізналися з уст його сина, Антонюка Гната Михайловича.

Важкою була доля сімей в'язнів Луцької тюрми і після війни. По-перше, вони втратили годувальників своїх сімей або просто членів сім'ї, а по-друге – стали «ворогами народу». В своїх спогадах вони розповіли, що односельчани їх підозрювали в зраді радянської влади, не допомагали у важкі хвилини, насміхалися. В школі їх не приймали в піонери, комсомольці. «Було нестерпно боляче» – згадує Антонюк Гнат Михайлович. Але, не дивлячись на всі труднощі, вони все пережили. Час залікував всі рани. Всі сім'ї стали прекрасними хліборобами, всі виховали хороших дітей, внуків і правнуків.

Знову і знов перечитуємо списки односельчан, розстріляних у Луцькій тюрмі. Знову йдемо в домівки до їх рідних, друзів і близьких. І як було б добре, якби живими були всі свідки тих страшних подій. Проте доля розпорядилася по-своєму. Живих на сьогодні нікого немає. Але все-таки, на сьогодні нам вдалося дізнатися і встановити точні дати народження восьми в'язнів із двадцяти двох по списку. Десять чоловік знаємо як по батькові. Написали ми також три листи до родичів тих, які проживають за межами нашого села.

Дуже шкода, що ми не змогли дістати фотографії, тому що загинули наші односельчани напередодні війни. До цього часу не всі мали можливість фотографуватися. В інших фотознімки згоріли під час війни, адже наше село було спалене фашистами дотла, і як таке значиться у переліку на Луцькому Меморіалі Слави.

Маємо фотознімки лише Антонюка Михайла Гнатовича, який чудом залишився живим, і Ковальчука Григорія Павловича, який фотографію колись привіз із Львівщини. Є фотознімки, які ми зробили під час зустрічі з рідними жертв сталінських репресій.

Я хочу сказати, що робота наша дуже цікава, вона захоплює своєю складністю, таємничістю, невідомістю. Найближчим часом ми звернемося по допомогу у Волинський архів. І, можливо, тоді документи заговорять про забуту і не розкриту сторінку села Терешківці, що на Горохівщині.

А зараз ми в пошуку. І я вірю, що незабаром збудеться мрія родин розстріляних у Луцькій в'язниці. Імена їхніх батьків і братів будуть увічнені на меморіальній плиті Пагорба Слави, що височить у центрі нашого села.

Записала Середа Тамара Іванівна,
вчитель історії Ощівської СШ.

ЗА ЇЖУ ДЛЯ ВОЯКІВ УПА – 10 РОКІВ ПОКАРАННЯ У НОРИЛЬСЬКУ

(спогад про Клімєнтієву Варвару Максимівну, 1912 р. н., мешканку с. Кам'януха Маневицького р-ну)

Мої дитячі роки проходили на хуторі біля села Кам'януха Маневицького району. Життя було нелегким та бідним. Та коли прийшла юність, подружилася з юнаком поляком. Вийшла за нього заміж. Здається, життя вже почалось налагоджуватись. Не стало бідності, тому що сім'я мого чоловіка Володимира, який був поляк, жила трохи заможніше, ніж жили наші прості, сільські українці.

Та незабаром, скоро прийшла біда, яка зруйнувала сім'ї та забрала життя у багатьох людей. Мов чорна хмара нависла над тодішнім СРСР війна.

У воєнні роки, коли всі були під страхом, що в кожну годину можуть лишитися життя, не боячись смерті, пішов до війська мій чоловік. Тримаючи маленького сина на руках, і залишившись одна, була в тривозі. Та не залишив мене Бог без милості. Була поранена в плече військовим поляком, лиш за те, що була українка. Переховувалася від поляків, перебуваючи деякий час в Польщі.

Та по милості Божій вдалося повернутися в Україну, в рідне село. Та коли утворилася українська підпільна армія, то партизани української армії (УПА), яких тоді називали бандерами, приходили до нашої оселі, щоб ми помогли їм з харчуванням. Просили у нас їсти. І я не відмовляла, а годувала, коли вони до мене приходили.

І знайшлася така жінка, яка сказала (військовим), що я підтримувала українську підпільну армію, годувала бандерівців. І за це мене було засуджено на 10 років ув'язнення. Нічого і ніхто допомогти на той час не міг. Не дивились на маленького сина, якому було на той час три роки. Згадую, як гнали мене конвої напівголою, а було холодно, і пхали в плечі, а маленький Сашко біг слідом. Сиротою зостався на 10 років мій синок, якого годували мама і моя сестра Оля. На засланні у Норильську працювала важко, погане дуже харчування скосило моє здоров'я. Тяжко захворіла, та після хвороби поставили на легшу роботу, складати дерев'яні ящики і рахувати їх. Коли повернулася додому, люди рахували і поводилися зі мною як з ворогом. Моєму синову також прийшлося з часом важко. Бо ж маму було засуджено, яка допомагала воякам УПА.

Прийшли роки, коли наші люди стали їхати на заробітки до Казахстану. Поїхав і мій син Сашко, та й залишився там на постійне мешкання.

Клімєнтієва Варвара Максимівна, яка народилася 1912 року у селі Кам'януха, проживала на хуторі, який був розташований близько села, а потім переїхала до самого села Кам'януха і проживала всі свої роки там. Шість років тому Варвара Максимівна померла. Та її розповіді, які я чула, ще й досі живуть в моїй пам'яті.

Записала пошуковець Мельник Валентина Сергіївна, с. Будки Маневицького р-ну.

Леся БОНДАРУК

ЗНИЩЕННЯ В'ЯЗНІВ У ЛУЦЬКІЙ ТЮРМІ. 70 РОКІВ БІЙНІ НКВД

«Чую, як навалюються трупи розстріляних в'язнів. Один накрив мою голову животом. Його кров потекла на моє обличчя. Непосильний тягар усе збільшується. Подумав: «Якщо куля не влучила, то трупи задушать...»

«Історична Правда» продовжує серію публікацій про масове винищення ув'язнених і заарештованих, здійснене співробітниками Народного комісаріату внутрішніх справ (НКВД) СРСР у червні 1941 року. В першій частині ми розповідали про знищення органами радянської влади людей у тюрмах Львова, у другій – про братську могилу в соляній шахті на Львівщині. Сьогодні – про побоїще у Луцькій тюрмі.

За ними плаче небо і земля

У часи незалежності України щороку 23 червня вулицями Луцька йде жалібна процесія. Із квітами та вінками у ній найбільше сивочолих людей, проте кожного року приєднується чимало молоді. 70 років уже віддаляють нас від того пекельного дня...

«Боже! Що вони роблять? Іроди? Розстрілюють, рвуть гранатами. Хто б міг подумати! Варвари, душогуби! Світ такого не бачив, не чув... Люди рятуйтеся, хто як може!» На західному подвір'ї хвилин 10 – 15 клекотіло, як десь у розжареному котлі. Торохкотіли кулемети, рвались гранати. Тим часом на східному подвір'ї група в'язнів, приблизно 40 – 45 чоловік, кинулась до дерев'яної брами, яку хотіла повалити, але по втікачах застрочив кулемет.

Подвір'я встелялось трупами, запливало гаряче-червоною кров'ю. Далі невідь звідки посипались кулі на нас усіх. Бачу, як до східного муру, який був найдовшим, спритні хлопці ставлять дошки, що тут валялися із розбитої кошари, і тими дошками піднімаються на мур, пролазять через чотирирядний колючий дріт і перестрибують на той бік, на волю. Багатьом з них вдалося перепливти Стир і зникнути з очей катів. Я теж підбігаю до муру, піднімаюсь по дошці вслід за якимсь юнаком, але його скошує куля і він мертвий падає на мене. Ми обидва летимо вниз. В цей час енкаведисти зорієнтувалися в ситуації, і увесь вогонь скерували по втікачах. Я ще встиг піднятися, відбігти кілька кроків з нахиленою головою вниз від свистячих куль. Впав. Притих. Чую, як на мене навалюються трупи розстріляних в'язнів. Один накрив мою голову животом. Його кров потекла на моє обличчя. Потому знову – трупи, трупи, трупи... Деякі з них непосильним тягарем падають на мене. Я подумав: «Якщо куля не влучила, то трупи задушать...» Моя ліва рука була так причавлена, що потім я ще довго лікував її. Кати увесь час стріляли по людях, які бігали туди-сюди, наче загнані олені, збиваючи з ніг одні одних, рятуючись від смерті. Поранені благали добити їх. Хтось милостиво просив Бога прощення і царства небесного, а хтось безперестанку закликав до помсти. Помсти катам, вбивцям, варварам. Саме під час такого передсмертного волання поранених, над нами з'явилася хмаринка, і з неї сипнув краплистий дощ. В цей момент, немов з небес, почулися чиїсь голоси: «Люди! Люди! Дивіться, небо плаче за нами!»

Ці моторошні спогади про розстріл у Луцькій тюрмі написав Микола Куделя, якого Бог дивом врятував, щоб він проніс цю правду через усе своє життя.

Із початку 1940-го року на Волині розпочалися масові депортації, арешти, вбивства. До Луцька звозили «неугодних» з усіх куточків Волині.

Архівні документи свідчать, що на 10 червня 1941 року у Луцькій в'язниці утримувалося 2 117 ув'язнених. Серед них – патріотично налаштована молодь, активісти Організації українських націоналістів, священнослужителі, представники наукової та творчої інтелігенції. Усіх їх планувалося евакуювати у Вологду та Астрахань. Для цього виділялося 75 вагонів.

22 червня, приблизно о 14.00, Луцька тюрма була піддана бомбардуванню з ворожих німецьких літаків. Після закінчення бомбардування в'язні вчинили бунт. Але утекти пощастило одиницям. Навздогін утікачам були вислані наряди НКВС, які розстрілювали їх на місці або повертали до тюрми.

Сержант держбезпеки Стан та інші працівники НКВД у доповідних записках начальнику тюремного відділення управління НКВД по Волинській області зазначали, що 23 червня 1941 року, у зв'язку з бойовими діями біля Луцька, з-під варти було звільнено малоліток

«указників» та засуджених за малозначні злочини, всього 84 особи, а решта ув'язнених чисельністю до 2000 осіб, була розстріляна на території Луцької в'язниці.

Цю чорну справу робила оперативна група працівників УНКВД по Волинській області під керівництвом капітана держбезпеки Розова, особовий склад 233-го конвойного полку військ НКВД, керівний склад та наглядачі в'язниці.

Розстріли здійснені на підставі директиви народного комісара Держбезпеки СРСР Меркулова № 2445-М від 23 червня 1941 року, згідно з якою на осіб, що утримувалися в тюрмах західних областей України, складались списки, за якими вони підлягали розстрілу за місцем їх утримання, у зв'язку з початком війни з Німеччиною.

Розстрілювались не тільки особи, щодо яких були винесені вироки про вищу міру покарання, але і засуджені до позбавлення волі, та ті, щодо яких тільки розпочалося слідство.

Усю ніч і до самого ранку 23 червня, поки німці не увійшли в місто, в Луцькій тюрмі розстрілювали арештантів, поспіхом прибирали їхні тіла.

«Мы немедленно приступили к уборке трупов. Все трупы, 70 с лишним осужденных к ВМН и около 800 подследственных нами закопаны, и место на местах нахождения трупов полито керосином и выпалено, а после этого все эти места посыпаны известью...», – із рапорта сержанта Стана начальству.

Земля і стіни тюрми були просякнуті кров'ю. У Луцькій тюрмі розстріляно понад 2000 тисячі мешканців сорока міст і сіл Волині. У в'язниці залишалося ще 625 живих людей.

За що? За Україну!

Масові репресії, що охопили більшість населення західноукраїнських областей, насильницька колективізація породжували антикомуністичні настрої серед населення, яке йшло в Організацію українських націоналістів і піднімалося на боротьбу за Українську самостійну соборну державу.

Поява ОУН, (а згодом і УПА) на політичній арені України, була закономірним наслідком поразки національно-визвольних змагань перших десятиліть XX ст., чергового поневолення України іноземними державами, актуалізації українського питання у політиці країн Європи напередодні та на початковому етапі Другої світової війни, а у зв'язку з цим – активізації боротьби за державну незалежність та соборність України.

Період із вересня 1939 р. до червня 1941 р. супроводжувався утворенням достатньо потужної підпільної організації ОУН. За відомостями з архівних документів Волинського проводу ОУН, націоналісти розпочали підготовку до повстання, яку мали завершити до весни або літа 1941 р.

Керівник обласної екзекутиви ОУН Іван Скоп'юк отримав завдання посилити військову підготовку серед всіх членів ОУН, сформувати бойові групи. До 20 березня 1940 р. в Україну перебазувалася частина провідних кадрів ОУН, які на місці мали визначити прерогативи організаційної роботи на найближче майбутнє.

Передислокація керівників підпілля до УРСР стала результатом рішень, прийнятих Революційним проводом ОУН на нараді 10 березня 1940 р. Планувалося, що новоприбулі кадри стануть організаторами штабів національного повстання на Галичині та Волині.

Занепокоєні помітною активізацією ОУН та підігріті повідомленнями від своєї закордонної агентури про підготовку націоналістами загального повстання на квітень-травень 1940 р., радянські спецслужби провели масові арешти всіх запідозрених у причетності до підпілля.

Найсильніші удари були нанесені осередкам ОУН у Львові, Тернопільській, Рівненській і Волинській областях. До тюрем потрапило 658 оунівців, з них шестеро членів Крайової екзекутиви, члени обласних і районних проводів, керівник Львівського міського проводу.

Ці «успіхи» НКВД пояснювалися насамперед майже повальними арештами серед суспільно активної молоді, зокрема серед осіб, які згідно з наказом командування НКВД

СРСР від 11 жовтня 1939 р. «Про введення єдиної системи обліку антирадянських елементів, виявлених агентурною розвідкою» підлягали спецреєстрації.

До «ворогів радянського ладу» належали всі колишні члени діючих за часів панування Польщі легальних партій, національних, релігійних і молодіжних організацій, раніше засуджені радянською владою, та члени сімей розстріляних більшовиками «контрреволюціонерів», громадяни, які мали родичів за кордоном та інші.

Функціонування тюрем визначалось наказами НКВД СРСР від 11 грудня 1939 р. та НКВС УРСР від 25 грудня 1939 р. «Про оголошення штатів загальних в'язниць НКВД СРСР». Зокрема, станом на квітень 1941 р. в УРСР було 62 в'язниці, з них 26 тюрем у Західній Україні.

Ховаючись за тезою про «загострення класової боротьби» органи НКВД розгорнули в західних областях широкомасштабні заходи з їх «ізоляції», що супроводжувалися арештами, розстрілами, виселеннями за політичними, національними, релігійними та соціально-становими ознаками.

У 1939 році, відступаючи перед гітлерівськими нацистами, поляки просто лишили тюрми так, як вони були, внаслідок чого багато політичних в'язнів того часу змогли врятуватися. Відступаюча у 1941 році радянська влада знищувала своїх в'язнів у Луцьку, Тернополі, Львові, Добромилі, Самборі, Дрогобичі, Станіславі (Івано-Франківськ), Дубно, Ковелі – у 35 містах, що становить понад 20 тисяч осіб розстріляних.

Пам'ять і пересторога

Колишній в'язень Луцької тюрми Іван Гедз згадує, що прийшовши в Луцьк, німці від побаченого остовпіли:

«Німці одразу нічого не зачіпали, натомість багато фотографували. За годину привели католицького священика, який відправив службу за убитими. Викопали під стіною яму й поскидали туди тіла. Свої замордували, а вороги хоронили... Тих в'язнів, кому пощастило вижити, німці не затримували».

За кілька днів, коли позиції німців у Луцьку зміцнилися, вони дозволили пройти до кривавих тюремних ям.

«Від Троїцького собору люди, чиїх родичів розстріляли, із більше ніж 70 священиками пройшли процесією до в'язниці. Там відправили панахиду і поклали вінки», – розповідає лучанка Надія Кліщук.

Була створена комісія, яка в липні 1941 року за допомогою громадськості Волині зробила насип над могилами, обклала їх дерном, встановила дубові хрести-фігури, обгородила низенькою огорожею, встановила таблички з написами, де вказувалась кількість похованих в'язнів – відповідно 1200, 800, 300, 1800.

З ініціативи комісії в останню неділю серпня 1941 року відбувся офіційний похорон, покладання вінків і відправа панахиди. Це була остання панахида на цьому місці до 1991 року, коли з ініціативи громадськості в трьох місцях, де були поховані в'язні, встановили пам'ятні знаки та меморіальні дошки.

Після визволення Луцька в 1944 році тюрма знову використовувалась радянською владою за призначенням до 1958 року. Микола Куделя у своїй книзі посилається на розповідь І. Мануйлика, який в 1944 році був в'язнем Луцької тюрми, бачив ці могили і був свідком того, як за наказом енкаведистів на чотирьох могилах хрести-фігури були зрізані, а могили зрівняні із землею і заасфальтовані.

Після переобладнання у приміщенні Луцької тюрми до 1998-го розміщувалося музичне училище. Увесь цей час над неодспіваними душами лунала музика. Коли музучилище перейшло в іншу будівлю, ця залишилась пусткою. 25 вересня 2001 року на цьому місці засновано монастир Різдва Христового. Для облаштування церкви виділили три невеликі кімнати, а перша літургія відбулася 18 грудня 2001 року.

Восени 2009 року на території Луцької тюрми розпочалися ексгумаційні роботи щодо виявлення останків в'язнів, розстріляних 22 – 23 червня 1941 року, які здійснювало комунальне підприємство Львівської обласної ради з питань здійснення пошуку поховань учасників національно-визвольних змагань та жертв воєн, депортацій і політичних репресій «Доля».

Як «Доля» знайшла масові поховання бійців Карпатської України

Проведенню ексгумації передували тривалі дослідження, пошукові заходи, збір свідчень очевидців тих подій. Начальник відділу охорони культурної спадщини Луцької міської ради, який був одним з ініціаторів розкопок, Сергій Годлевський зазначив:

«У ході розслідування фахівці опрацювали книгу спогадів колишнього в'язня Миколи Куделі «Під мурами Луцької тюрми», звіт про археологічне дослідження під керівництвом Святослава Терського, яке провели ще у 1991 році. Також організували приїзд свідка тих трагічних подій Григорія Покотила, який дав свідчення у прокуратурі Луцька, вивчили архівні документи.

Нині відомо про чотири масові могили на території Луцької тюрми та численні поодинокі поховання. Окремі відомості нам подала обласна прокуратура, адже в липні 1989 року там порушили за заявами громадян кримінальну справу за фактом розстрілу в'язнів Луцької тюрми.

Серед інших «речових доказів» справи – фотографія, що зображує мітинг на подвір'ї тюрми у червні 1941 року, під час якого там було поставлено хрест».

Ексгумаційні роботи у червні 2010 року були припинені, їх продовження планується у квітні 2012 року. У зазначених місцях масових поховань не було віднайдено. Пошукова група в одному місці знайшла окремі людські кістки, що дозволяє стверджувати, що у післявоєнний час поховання могло бути знищене, а остеологічні залишки вибрані і вивезені у невідомому напрямі.

В іншому місці було виявлено масове захоронення загальною кількістю 281 чоловік. За словами С. Годлевського, експертиза підтвердила, що рештки належать радянським військовополоненим, які перебували в нацистському концтаборі в Луцьку і загинули на початку 1942 року від виснаження і хвороб. 22 червня 2010 р. відбулося перепоховання цих тіл на Гнідавській горі в Луцьку.

Дмитро СНЄГИРЬОВ

УПА ПРОТИ НАЦИСТІВ. БІЙ ПІД ЗАГОРОВИМ

Проти чоти з 44-х повстанців було кинуто роту німецької жандармерії, роту донських козаків і роту поліції – всього близько 400 осіб. Увечері до німців прибуло підкріплення – десять легких танків. Три німецькі літаки розпочали бомбардування монастиря. Новий Загорів – невеличке село в Локачинському районі Волинської області. Основна його пам'ятка – Загорівський монастир, заснований, за переказами, ще з другої половини XII століття ченцями з Києва, які рятувалися від татаро-монгольської навали.

Заснований монастир був Петром Загоровським у XVI ст. Перша згадка про монастир датується 1566 р. і повідомляє, що за своє зцілення від хвороб шляхтич Загоровський розпочав будівництво мурованого храму на місці дерев'яного. Наступний власник Нового Загорова – Фадій Чацький прибудовує до вівтарної частини новий монастирський двоповерховий братський корпус.

Монастир до 1719 року був православним, потім прийняв унію. В монастирі перебував живописець Іов Кондзелевич, відомий перш за все п'ятиярусним іконостасом для монастирської Воздвиженської церкви у Скиті Манявському (1698 – 1705 рр.). Український іконописець у Загорові впровадив малярську й різьбярську школи. На той час ще молодий Іов для монастиря виготовив кіот (престол).

З Візитації 1824 р. довідуємося, що місцеві жителі з унії перейшли на православну віру. У 1886 р., під час експедиції по Волині, Загорівський монастир відвідав професор А. Прахов. Він виконав ряд фотографій, фіксуючи загальний вигляд головної монастирської споруди та її інтер'єр, які можна вважати першим відомим нам іконографічним матеріалом святині.

Відомо, що станом на 1908 р. в монастирі існувало три церкви: головна – Різдва Пр. Богородиці, приділена тепла Трьох святих (на першому поверсі південно-східного монастирського корпуса) і Воздвиження Чесного Хреста – в південному монастирському корпусі. Тоді ж у монастирі існувала початкова школа в пам'ять 900-ліття Волинської єпархії.

Після громадянської війни землі Західної України, в тому числі Володимир-Волинського повіту, куди входило село Новий Загорів, перейшли під юрисдикцію Польської держави. У 1921 р. Загорівський монастир знову повернули греко-католикам.

Влітку 1943-го року німецькі окупанти оголосили Україну «зоною антипартизанських операцій». До боротьби з українськими повстанцями було залучено Еріха фон дем Баха-Зелевскі – командувача німецьких військ проти партизанських формувань на Східному фронті.

На початку червня 1943 р. відділи УПА прогнали німецьку адміністрацію і встановили своє правління в кількох регіонах Волині – Турійську, Маційові, Голобах, Селищі, Шацьку. Населення цих районів надавало їм усебічну допомогу як дійсним господарям рідної землі.

Українські патріоти нападали на залізниці, порушували план руху поїздів, якими окупанти намагалися своєчасно доставляти військову техніку і військову силу для підкріплення своїх сил на тій чи іншій ділянці фронту, де зазнавали невдачі. Так, у ніч з 23 на 24 червня 1943 р. було перервано залізничну лінію між станціями Немовичі – Малинськ по шляху Рівне – Сарни.

В передніх вагонах їхало 150 гестапівців карного загону. Вони верталися з погрому польських та волинських сіл, а в останніх вагонах були гармати, танки, амуніція та всякі припаси. Заспані гестапівці ще не встигли відчинити двері своїх вагонів, щоб довідатися про причину зупинки поїзда, як у передніх двох вагонах пролунали постріли. Сотенний командир *Ярема* із другом *Дорошем* стріляли по карателях. Гестапівці пробували тікати через вікна, але влучні постріли не давали ворогам вирватися з пастки. Вранці повстанці зі зброєю та амуніцією повернулися в ліс.

У травні і червні 1943 р. відділи УПА в постійних боях з гітлерівцями контролюють усе Полісся і Волинь, обмежують володіння окупантів лише територіями головних шосейних шляхів та залізничних ліній. На початку серпня 1943 р. відділ УПА напав на непрошених гостей, які грабували населення Гнідави (Луцький район). У запеклому бою, що почався, повстанці знищили грабіжників, а пограбоване майно було повернено населенню.

В ніч із 19 на 20 серпня відбувся напад повстанців на м. Камінь-Каширський. Після жорстокого бою повстанці перемогли і здобули цінні трофеї: понад 20 тис. набоїв, 5 кулеметів, 4 машини, понад сотню пістолетів, 16 друкованих машинок, 4 радіоприймачі, 11 коней з сідлами, 7 мотоциклів, 1 легкову машину, 15 полонених і багато продуктів. Ворог втратив 100 чоловік убитими.

Вдень 8-го вересня 1943-го року повстанська чота особливого призначення під керівництвом Андрія Марценюка *Берези* увійшла до Нового Загорова. Повстанці розташувалися біля Загорівського монастиря, який на випадок зустрічі з німцями мав стати надійною точкою

оборони. Довго на «гостей» чекати не довелося. Проти чоти з 44-х повстанців було кинуто роту німецької жандармерії, роту донських козаків і роту поліції із фольксдойчів – всього близько 400 осіб. Необережно наблизившись до повстанських позицій, вони потрапили під шквальний кулеметний вогонь, втративши близько 40 бійців.

Німці спробували підпалити смолоскипами монастир і піти на штурм. Однак, все це виявилося безрезультатним – окрім нових втрат, окупанти не домоглися нічого.

Зі спогадів учасників того бою: ***«Загупали міномети, заторохкотіли кулемети, автомати... Одна за одною вибухали гранати, все злилося в один жахливий гул. Бій кипів, німці лізли як сарана, а разом з ними власівці та «фольксдойчі». Бій тривав цілу ніч. До повстанців долинали крики німецьких радистів, які викликали допомогу. Коли стало розвиднятися, бійці побачили, що до німців прибули нові машини з солдатами. Береза* обміркував ситуацію і дав наказ відступити з шанців до монастиря»***.

Тоді німцями було прийнято рішення запросити підкріплення. Повстанці ж, розуміючи трагічну складність свого положення, вирішили закріпитися в монастирі і тримати оборону в святих стінах.

Вранці 9-го вересня до Нового Загорова були перекинуті додаткові сили жандармерії. Підмога до німців прибула з трьох боків: з Володимира-Волинського, Горохова і Луцька. Перешикувавшись, вони негайно пішли в атаку, тож відступати було не просто. Але монастир був сполучений із шанцями ровом, завбачливо викопаним раніше, ним повстанці і скористалися.

Тепер проти повстанців виступало понад 700 бійців, котрі мали на озброєнні міномети та артилерію. Обстріл монастиря тривав цілий день, а увечері до німців прибуло підкріплення – десять легких танків. Також три німецькі літаки розпочали бомбардування монастиря. Повстанці витримали авіаудари, сховавшись у глибоких підвалах храму, і відбили нічний штурм.

10-те вересня стало справжнім випробуванням повстанського духу. Протягом цілого дня німецькі сили штурмували монастир. Але кулеметник Коцюба, який сидів на дзвіниці, безперебійним кулеметним вогнем відкидав навалу противників. З 44-х повстанців живими залишилося всього 18. З ночі 10-го до середини дня 11-го вересня німецькі окупанти обстрілювали монастир з артилерії, танків та мінометів, а надвечір знов пішли на штурм монастиря.

Повстанці втратили пораненими ще трьох побратимів, в тому числі і свого командира *Березу*, але позицій не здали. Вночі на 12-те вересня вони вирішили прорватися з оточення. Сховавши у підвалах храму поранених товаришів, повстанці розділилися на дві групи по шість чоловік і, вдаривши по німецьким окупантам одразу у двох напрямах, вирвалися зі смертельного кільця. О 5-й годині ранку, користуючись густим туманом, упівці кинули на позиції ворога гранати і у спричиненому безладді пішли на прорив...

Кулеметнику Коцюбі, який лежав поранений на дзвіниці, пощастило також врятуватися, вже після того, як затих бій.

Зранку 12 вересня 1943 року німці увійшли до монастиря. Почувши стогін, вони виявили одного зі схованих поранених і повісили його того самого дня. Трупи 29 захисників монастиря зібрали й поховали місцеві селяни. Вони ж увечері 12 вересня, після відходу німців, знайшли у підвалах і врятували ще двох поранених. Повстанці втратили 29 осіб у бою, один був убитий у полоні, дванадцятеро вирвалися, а двох врятували місцеві жителі. Німецькі втрати оцінюються в 90 – 100 чоловік убитими та 150 – 200 пораненими. За іншими джерелами, німецькі втрати оцінюються в 540 чоловік убитими та більше 700 поранених. Монастир був зруйнований, але частково уцілів до наших днів.

Про боротьбу чоти *Берези* видана повість-хроніка Петра Боярчука «Бій під стінами храму» та поема поета-шестидесятника Миколи Холодного «Пам'яті 29».

В Загорові на горі (повстанська пісня)
(слова та музика невідомого автора)

1. В Загорові на горі,
у старім монастирі,
у неділю, рано-вранці,
там молилися повстанці.

2. «Благослови, Божа Мати,
на ворогів міцно стати,
боронити Україну
по лицарськи – до загину».

3. «Борітеся, мої діти,
бідну землю бороніте,
за прикладом мого Сина
встане з мертвих Україна».

4. В понеділок, на світанку,
в Загорові блищать танки,
гудуть авта й літаки –
облягають німаки.

5. «Друзі, алярм, гей вставайте,
монастиря не давайте,
бороніте Україну».
«Здобудемо або згинем!..»

Іван КАПІТУЛА

ТУТ БУЛА СТОЛИЦЯ УПА НА ПОЛІССІ

Напередодні свята Покрови, Дня захисника України, Дня українського козацтва та 75-ї річниці утворення Української повстанської армії в урочищі Зарічки, що між селами Хотешів та Котуш Камінь-Каширського району, на висипаному кургані відкрито пам'ятний знак у вигляді дубового хреста на честь борців за волю України. На табличці напис: «На цьому місці 1943 – 1944 рр. розташовувалась база з'єднань та загонів УПА – «Північ». Слава Україні! Героям слава!»

Пам'ятний знак спорудили працівники Добренського лісництва. Районна рада виділила кошти для встановлення на ньому спеціальної таблички. Як розповів помічник лісничого Віталій Карпук, чимало зроблено в цьому мальовничому, святому місці, щоб обладнати тут відпочинкову зону. Це місце вибрано не випадково. За свідченням старожилів, тут була досить потужна господарська база упівців, оточена з одного боку непрохідним болотом, а з іншого – лісом. Село Хотешів, до сільради якого належить і село Котуш, називають столицею УПА на Поліссі. Тут дислокувалося одне із найбоєздатніших угруповань УПА – «Північ».

Після окупації фашистами Волині багато хотешівців записалися до української поліції. А наприкінці 1942 року, на заклик двох прибулих із Галичини членів ОУН, поліцаї переходять у підпілля, в ліс. Першим таким серед них був Петро Маковецький *(Вовчок*). Він разом із місцевим священиком Олександром Білецьким стає організатором УПА на Хотешівщині. З часом охочих вступити в ряди повстанців стає більше, ніж зброї. У селі Котуш було влаштовано військовий комісаріат. Новобранці дали клятву на символічній могилі Тараса Шевченка, яка була споруджена в селі неподалік від церкви.

Разом із оунівцями в Хотешівський ліс прийшли з міста лікар Євген Каранович та медсестра Марія, які організували лісовий госпіталь.

25 квітня 1943 року, на другий день після Пасхи, під час служби в церкву в'їхав на коні місцевий житель Василь Наумік, і двома пострілами вбив організатора боївок УПА Олександра Білецького. Із засідки в районі Мельників-Річицьких партизани вбили Сушка – провідника групи «Північ». Тоді ж із ним загинув і лікар Євген Каранович. У 1944-му після запеклого бою з партизанами Федорова за Камінь-Каширський повстанці змушені були відступити в район Підгір'я, Щитиня і Щедрогора. Останній свій бій прийняла найкраща сотня УПА на Поліссі під командуванням Івана Кобця (*Мазепи*). Він загинув у Гуті-Камінській. Останнього вояка у Хотешові спіймали у 1952 році. Це був Михайло Маковецький на псевдо *Джумко*. Його було засуджено в Луцьку до розстрілу.

Свою історію хотешівці бережуть. Ось уже понад 20 років опікується пам'яттю про полеглих героїв Ростислав Кухтей – член громадської ради при Волинській облдержадміністрації. Ще у 1990 році за його сприяння, поруч із базою УПА в урочищі Зарічки, було встановлено символічний пам'ятний знак на честь повстанців, але, на жаль, вандали його знищили. У 1994-му за ініціативою Ростислава Адамовича там розпочалися археологічні дослідження бази спільною експедицією «Волинських старожитностей» і Волинського регіонального музею українського війська та військової техніки. У 2015 році розвідкові дослідження продовжили. У результаті на природному підвищенні серед боліт, на площі близько 200 гектарів, виявлено і обстежено 41 об'єкт. Вони, ймовірно, й були землянками – «схронами». На дні однієї з таких землянок знайдено шматки берести – так звані грипси, на яких повстанці писали записки, та фрагменти військової форми.

…І ось в урочищі Зарічки встановлено новий пам'ятний знак. У заходах із нагоди його відкриття взяли участь голова Камінь-Каширської райдержадміністрації Валерій Дунайчук, заступник голови районної ради Сергій Дмитрук, член громадської ради при облдержадміністрації Ростислав Кухтей, голова Братства ветеранів ОУН–УПА Волинського краю Богдан Вівчарик, голова Союзу українок Волині Любов Ганейчук, духовенство, громадськість. Настоятель Свято-Миколаївського храму, що в Камені-Каширському, декан Камінь-Каширського району – отець Володимир Мицько звершив чин освячення пам'ятного знака.

Ігор МАРЧУК

«НЕПТУН – 47» – ТАЄМНА ЗБРОЯ МГБ

Для боротьби з українськими повстанцями співробітники МГБ УРСР на початку 50-х років застосовували спеціальні засоби, які дозволяли отруїти або знешкодити людину, а потім у непритомному стані захопити її.

Одним із них був спецзасіб «Нептун – 47» – хімічний препарат, який спеціально підібрані агенти непомітно підсипали в їжу, додавали у воду. Він майже не мав запаху та смаку. Звісно, що підпільники, яким підсипали таку «хімію» у страву, навіть не здогадувалися про можливі наслідки її вживання. Після споживання їжі отрута починала діяти через 15–20 (іноді 5–6) хвилин: людина втрачала здатність пересуватися або засинала на 6–8 годин (іноді й більше). Про хімічний склад цього спецзасобу мало що відомо. Є припущення, що в основі був рослинний алкалоїд – скополамін («сироватка правди»), який використовувався під час допитів. Препарат викликав галюцинації, просторову дезорієнтацію, нестерпну спрагу та інші побічні ефекти. Людина після пробудження ще годину залишалася із затьмареною свідомістю, цей стан був зручним для «активного допиту».

Активно препарат почали застосовувати з 1950 року. Він зберігався в управліннях МГБ Західної України і застосовувався тільки з санкції керівництва Управління. «Нептун» додавався у рідку їжу – молоко, суп, горілку.

1951 року Служба безпеки ОУН, отримавши інформацію про часті випадки застосування якоїсь снодійної хімічної речовини проти повстанців, розробила інструкцію «Про снодійні засоби», що мала убезпечити діючих підпільників від отруєння «Нептуном». Автором інструкції, ймовірно, був окружний референт СБ Коломийщини Роман Тучак *«Клим».* Паралельно було розроблено ще один документ під назвою «Пересторога», у якому аналізувалися способи і форми використання чекістами отруйних речовин, містилися рекомендації, як діяти в тій чи іншій ситуації.

На Тернопільщині співробітники МГБ, полюючи на українських повстанців за допомогою снодійного спецпрепарату, захопили кількох місцевих керівників ОУН. Збаразький райвідділ МГБ завербував агента *«Ворона»*, який систематично зустрічався з повстанцями *«Шпилем»* та *«Нечаєм».* Чекісти вирішили використати цей момент і захопити їх за допомогою «Нептуна», щоб ввести у лінію зв'язку свою агентуру на терені Збаразького району.

8 вересня 1951 року агент під прикриттям опергрупи МГБ на зустрічі зі *«Шпилем»* та *«Нечаєм»* передав їм продукти та горілку, заправлену «Нептуном». Під час гостини спецпрепарат подіяв і повстанці були захоплені живцем.

По агентурній справі «Прохвости» розроблявся районний провід ОУН, що діяв на території Шумського району. Його очолював М. Тарановський – *«Яструб».*

У ході агентурної розробки встановлено, що у склад цього райпроводу входять чотири повстанці: *«Яструб», «Смерек», «Юра»* і *«Богдан».* Група діяла в лісах, що оточують села Антонівці, Іловиця, Стіжок та на хуторі Майдан Шумського району Тернопільської області. Для проведення операції була завербована агент *«Світлана»,* яка на зустрічі 31 серпня 1952 року повідомила, що напередодні, 29 серпня, до її хати приходили *«Яструб», «Богдан»* і *«Смерек». «Світлана»* давала їм хліб та молоко. Повстанці пообіцяли згодом зайти і принести для прання білизну. 30 серпня, вже четверо повстанців приходили до неї вдруге і принесли 19 пар брудної білизни та 50 кг жита. Крім того, просили придбати мило, гас та інші побутові предмети. На світанку 6 вересня 1952 року у господарство *«Світлани»* прибула оперативна група у складі 6-ти офіцерів МГБ. Група чекала до 18 вересня, коли о 2-й годині ночі, у вікно кімнати *«Світлани»* постукали повстанці, і попросили її вийти надвір. *«Світлана»* вийшла, у цей час один з оперативних працівників влив «Нептун» до молока. Прийшовши назад у хату агентка сказала, що прийшло четверо і вони хочуть їсти. Вона взяла чотири кружки з молоком і винесла повстанцям, які одразу його випили. *«Світлана»* повернулась у хату і подала білизну через вікно та домовилась про наступну зустріч. Повстанці пішли. Офіцери МГБ тихцем рушили слідом за повстанцями. *«Яструб»* та його охоронці пройшли майже кілометр і на полі почали засинати. Там їх було обеззброєно та захоплено.

Влітку 1952 року на території Здолбунівського району Рівненської області рідна тітка окружного референта СБ *«Сірого»* пригостила останнього відповідно заправленим молоком, оскільки перед тим її схилили до співпраці співробітники Рівненського УМГБ. *«Сірий»* прийшов до неї ще з одним повстанцем *«Славком».* Він наказав тому не вживати їжу, а певний час спостерігати за ним. Через кілька хвилин *«Славко»* помітив, що *«Сірий»* засинає, тому прийняв одразу непросте і радикальне рішення. Оскільки на дворі був білий день, а поруч була засідка співробітників МГБ, *«Славко»* дістав власний пістолет і вбив *«Сірого».* Потім забрав його польову сумку з документами, особисту зброю та врятувався втечею. Про трагічну ситуацію він доповів керівнику окружного проводу А. Маєвському *«Уляну».*

Типовим прикладом використання засобу «Нептун – 47» є емгебістська операція із захоплення керівника Луцького окружного проводу ОУН Олександра Савири – *«Ярош».* Чекісти знали про діяльність одного з найважливіших керівників підпілля на Волині ще з 1945 року, однак, незважаючи на всі вжиті заходи, не могли виявити місця його перебування.

На початку 1953 року *«Ярош»* залишився лише з кількома побратимами і діяв десь у Берестечківському, Теремнівському районах Волинської області, іноді з'являвся на Демидівщині. Того ж року співробітники органів держбезпеки УРСР залучили до співпраці мешканця одного із сіл Теремнівського району Волинської області, який раніше мав контакт із підпільниками та надавав їм матеріальну допомогу. Він особисто знав оточення О. Савири, і тому чекісти сподівалися, що рано чи пізно підпільники звернуться до нього по допомогу. 13 травня 1953 р. він повідомив Теремнівський райвідділ МГБ, що О. Савира – *«Ярош»* та його заступник, колишній надрайонний провідник М. Стасюк *«Василь»* перебувають у нього на обійсті, у хліві.

Оскільки співробітники МГБ хотіли захопити О. Савиру живим, щоб отримати від нього свідчення про діяльність підпілля та місця перебування його учасників, то вирішили застосувати проти нього спеціальний засіб «Нептун – 47». Господареві будинку, де перебували підпільники, таємно передали «Нептун». Йому поставили завдання розчинити спецзасіб у молоці й віддати повстанцям як тільки стемніє. Аби уникнути розправи підпільників над господарем у разі виявлення спеціального засобу, неподалік від будинку зробила засідку чекістсько-військова група, яка мала роззброїти й доставити в УМГБ захоплених учасників ОУН. Дружина селянина влила препарат у молоко і, скуштувавши його виявила, що молоко гірчить. Незважаючи на це, вона розлила молоко у дві півлітрові кружки й віднесла у стодолу підпільникам. Перевіривши стодолу через півгодини, дружина господаря виявила, що підпільники випили молоко і… зникли. Судячи з усього, *«Ярош»* і *«Василь»* помітили щось підозріле й намагалися якнайшвидше і якнайдалі втекти з місця події. При цьому їхній відхід залишився непоміченим як для господарів будинку, так і для чекістсько-військової групи, яка перебувала неподалік.

Хоча в документах цього не зазначено, але не виключено також, що господар будинку, вимушений під тиском обставин співпрацювати з радянськими карально-репресивними органами, переживав за долю своєї родини й просто не захотів своєчасно повідомити оперативників МГБ про застосування препарату. Він розумів, що під час стрільби може згоріти його господарство. Через 20 хвилин, коли, за розрахунками, підпільники вже мали перебувати під дією «Нептуна», по їхніх слідах пішли дві службово-розшукові собаки. Однак слід вони не взяли. У зв'язку з цим, чекісти на місце подій кинули чисельний військовий підрозділ, щоб оточити місце ймовірного перебування втікачів. При цьому враховували, що підпільники, будучи під впливом «Нептуна», могли пройти півтора-два кілометри, після чого перебували б у безпомічному стані протягом 5–6 годин. Це дозволило б виявити їх до світанку.

Близько 6-ї години ранку, 14 травня 1953 р. пошукова група з трьох солдатів, виявила обох підпільників ОУН, що лежали на полі за два кілометри від будинку, де їх отруїли. Побачивши, що до них наближається молодший сержант Ворков, *«Ярош»* і *«Василь»* піднялися і спробували втікати, причому один із них відкрив вогонь з автомата. Та сутичка була нетривалою і обидва повстанські керівники були вбиті.

Подібну пастку із застосуванням «Нептуна» було організовано для захоплення керівника Волинського крайового проводу ОУН Василя Галаси – *«Орлана»,* його дружини-підпільниці Марії Савчин *«Марічки»* та охоронця Миколи Примака *«Чумака».* Співробітники МГБ УРСР створили з числа захоплених підпільників колишнього Кам'янець-Подільського окружного проводу ОУН новий фальшивий окружний провід на чолі з перевербованим керівником цього проводу *«Скобом».* Він відновив зв'язок з волинськими підпільниками за допомогою групи агентів-зв'язківців. 28 червня 1953 року *«Орлан»,* нічого не підозрюючи, вийшов на зустріч зі *«Скобом».* Він був переконаний, що на сході діє значна група підпільників, яка ще може певний час протриматися і вести організаційну роботу. Про це В. Галаса одразу на місці написав у листі до В. Кука – *«Леміша»* й вирішив перенести свою діяльність у східні області України. Після кількаденної мандрівки, 11 липня 1953 року крайовий провідник ОУН на ПЗУЗ *«Орлан», «Марічка», «Чумак», «Скоб»* та троє його охоронців прибули у лісовий масив біля села Ямпіль Білогірського району нині Хмельницької області. Після сніданку о 7.30 ранку В. Галаса та його дружина почали засинати (у продукти було додано снодійний препарат «Нептун»). Марія Савчин те що відбулося, описала так: «На місці постою чекав на нас свіжий хліб, сало, навіть білі коржики. Яка розкіш – ми й на Великдень білого хліба не бачили. *«Скоб»* не їв, лишень відразу положився спати. Голодні, ми обоє поїли зі смаком, і сон нас прямо сидячки звалив. Ще підклала під голову свою «скарбонку», пересунула кобуру з пістолею, щоб не давила мене в бік, і зразу заснула кам'яним сном. А все ж засинала з нерозгаданим питанням: хто вони такі??? Тільки но я твердо заснула, коли мене розбудив один зі зв'язкових.

– Що сталося? Облава, може? – прокинувшись, запитала.

– Ви аґенти, ви зліквідували провідника *«Уласа»,* і ми беремо вас на слідство, – відповів мені. Сон магічною паличкою відняло. Глянула на *«Орлана»,* а біля нього вже їх двоє порається. Ще коли він спав, *«Скоб»* відкинув від нього автомат, а тепер відчеплював пістолет. Другий «зв'язківець», сильний, виспортований, тримав *«Орлана»* за руки. Мою пістолю відчепили ще під час сну. Нам зв'язали руки шнурками. Вправлені у своїй «роботі», аґенти з подиву гідною швидкістю впоралися з нами.

– Хлопці, ви збожеволіли? Ми й не бачили *«Уласа»*, – наче громом вражений, видно, ще не збагнувши ситуації, відказав *«Орлан».*

Проте я відразу все зрозуміла.

– Кому ти пояснюєш? Невже не бачиш, що ми попались в руки аґентів? – розпачливо мовила.

– Так, ми аґенти, – підтвердив той, що раніше називав себе *«Олесем»*. – Ви в руках МГБ, і навіть не робіть жодних зусиль втікати, бо вони марні, ви й так не вирвитеся звідсіль. Лісок цей тісно оточений військом, ми тут уже кілька днів на вас чекаємо. Не було потреби їм, відживленим, озброєним, боятись нас, до краю виснажених дорогою, без зброї, зі зв'язаними руками. Я сиділа і навіть не намагалася вставати. В голові шуміло від насонного порошку, яким накормили нас враз із смачним хлібом і коржиками».

Аґенти вилучили у підпільників 21 тисячу карбованців, самозарядну гвинтівку, автомат, пістолет «ТТ» і револьвер системи «Наган». Незабаром прибули оперативні працівники

з військовою групою. Вони із задоволенням потирали руки, адже у їхніх руках був сам *«Орлан»*. Через деякий час, подружжя, закуте кайданками, відправлено у Київ для проведення допитів. Так протягом 1953 року емгебісти, застосувавши «Нептун – 47», ліквідували кількох керівників ОУН на Волині.

Каленик РОЖКО

РОЗПОВІДЬ ПРО ПОДІЇ НА КОЛКІВЩИНІ, ВОЛИНЬ

У 1943 році 11 березня була організована сотня з членів ОУН для нападу на районний центр м. Колки, де засіли німці. Там була німецька жандармерія та українська шуцполіція, якою керував комендант Сачковський, родом з села Розничі. Операцією керував районний керівник ОУН, мешканець села Ситниця Макар Гайдучик на псевдонім *Дід.*

При наступі шуцполіція опору не чинила, бо було домовлено з комендантом Сачковським, що проти УПА виступати не буде. Німців було ліквідовано, дехто втік, напад відбувся вночі. Забрано багато зброї та набоїв. На другий день з шуцполіції була організована сотня УПА, яку очолив мешканець села Яблунька Маневицького району *Желізняк.* Ця сотня під командою *Желізняка* діяла на території Волині до кінця 1946 року. Сам *Желізняк* був убитий у бою з чекістами в кінці 1946 року. Після його смерті сотню приєднали до других відділів.

На другий день, 12-го березня 1943 року з Луцька прибуло ґестапо і почало набирати шуцполіцію із поляків, з ними були і німці. В травні УПА почала готовити другий напад на м. Колки. На цей раз було кинуто дві сотні вояків УПА. Та, очевидно, що хтось німців та поляків попередив про напад і вони ганебно втікли на автомашинах через село Розничі на село Копилля, не приймаючи бою від упівців.

Наші наступали зі сторони села Ситниці. Разом з німцями втік і комендант Сачковський. УПА в Колках господарювала спокійно до вересня 1943 року. У вересні 1943 року німці з літаків почали бомбити м. Колки і частково його спалили. Потім прибули німці з Маневич і зайняли м. Колки.

Наші змушені були відступити, бо сили були далеко не рівні... Німці постріляли багато людей. Гайдучика Макара – *Діда,* в квітні 1944 року схопили чекісти і розстріляли в Луцькій в'язниці.

В кінці грудня 1943 року зі станції Маневичі, група німців в кількості 300 осіб, рухалася в сторону Луцька. По дорозі розташувалася на нічліг в селі Розничі. Сотня УПА під командою *Богдана* дислокувалась у селі Куликовичі. Коли сотнику стало відомо, де ночують німці, то сотня негайно переправилась через річку Стир і вечером підійшла до села Розничі, де і дала бій німцям.

Захоплені зненацька німці були побиті, рештки втікли до лісу. Повстанцям дістались багаті трофеї, цілий обоз зі зброєю. В тому бою був тяжко поранений сотенний *Богдан*. По дорозі до села Куликовичі він помер і був похований біля церкви у селі Куликовичі.

29 березня 1943 року шуцполіція м. Цуманя розбила німецьку жандармерію, забрала всю зброю і в кількості 120 чоловік перейшла на сторону УПА. Очолив її мешканець села Липне, член ОУН, Лисюк Григорій, псевдонім *Дуб*. З Цуманя вони перейшли в село Берестяни і розташувались в лісі, в гаївці, де мешкав лісник.

30 березня 1943 року вночі на них напали червоні партизани із з'єднання Мєдвєдєва при підтримці поляків. Там відбувся жорстокий, нерівний бій. У цьому бою загинуло 22 вояки УПА. Зі сторони більшовиків і поляків втрат було набагато більше. Наші вояки поховані в лісі у братській могилі, там де відбувся бій. У цьому бою загинув член обласного проводу ОУН з села Ситниця Маневицького району Юрій Наумов.

У червні 1943 року на терені Цуманського і Колківського районів сили УПА становили 8-м сотень.

[...].

Володимир ЗАСЄКІН

ГРУНТОВНО ВИВЧЕНО ФАКТ-ПОДІЮ, ЩО СТАЛАСЯ В СЕЛІ БОРОВИЧІ МАНЕВИЦЬКОГО РАЙОНУ 26 ГРУДНЯ 1943 р.

У період німецької присутності в Україні, за вказівкою московського НКВС, на Волинь були спрямовані банди головорізів і грабіжників під назвою «Красные партизаны», у завдання яких входило знищення визвольного національного руху ОУН–УПА.

У серпні 1943 року в селі Боровичі з'явилася східна боївка *Чорного*, організована НКВС. До її складу входили 24 особи, серед яких були дві жінки-кухарки, грузини, узбеки та інші.

На той час боровицькі повстанці після знищення Колківської республіки знаходились у підпіллі.

Спочатку східна боївка жила у Миколи Шидловського, потім у Зубаля Антона, під лісом. Несподівано 23 грудня 1943 року в Боровичах було знищено сім'ю директора школи Олексія Стокаліча, його дружину, теж вчительку, Ірину Стокаліч, їхню матір.

Їх знищила боївка *Чорного*, чим себе і викрила. Це і стало приводом для знищення цієї боївки народними месниками, вояками УПА, 24 грудня 1943 року.

26 грудня 1943 року, за планом московського НКВС по знищенню сіл та жителів Колківської республіки, (село Боровичі входило до цієї ресрубліки) перший партизанський загін здійснив переправу через річку Стир в урочищі Стачин, вони оточили село зі сторони лісу.

Два вершники червоних партизан знаходилися за будівлями в селі Боровичі, де в цей час наближався другий партизанський загін зі сторони села Четвертня до села Боровичі. Ці два партизани провокаційно здійснили декілька пострілів по своїх і повтікали на конях. У відповідь партизани відкрили кулеметний та мінометний вогонь по будівлях села Боровичі. Після переправи через річку Стир розлючені душогуби почали кривавий терор. Забили чотирьох селян: Білана Гната Дмитровича, Білана Каленика Юхимовича, Лучка Ісака Гнатовича, Якимчука Касяна Тихоновича та розшукували бійців руху опору, одночасно комуністичні виродки грабували людей, забрали чотирьох коней, дві корови, десяток кожухів і багато продуктів харчування, а також забрали із собою двох чоловіків.

Врешті, після відходу із села, червоні партизани замінували шлях в село Боровичі.

Через кілька годин до села Боровичі із м. Колок наблизилася колона німецьких карателів, складена з двох танкеток та піхоти.

Жителька села Зінаїда Шопулко, помітивши це, вийшла назустріч німців і попередила про замінована дорогу, тим самим відвернувши неминучу розправу над боровиччанами та спаленням села, врятувавши від смерті більше 1500 жителів села Боровичі. Не повторилася доля сусідніх сіл Грузятин, Четвертня, Навіз, Сокіл, Кортеліси та декількох десятків сіл

Волині.

Всі ці події на Волині продовжувались за схемою провокацій червоних партизан та польської Армії крайової.

Цю подію підтверджують своїми підписами шість жителів села Боровичі як історичну подію.

Громада села Боровичі звернулась із Зверненням до сесії Боровичівської сільської ради про подання листа до Президента України про героїчний вчинок Зінаїди Шопулко та про надання їй звання Героя України (посмертно).

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ

НАРИСИ

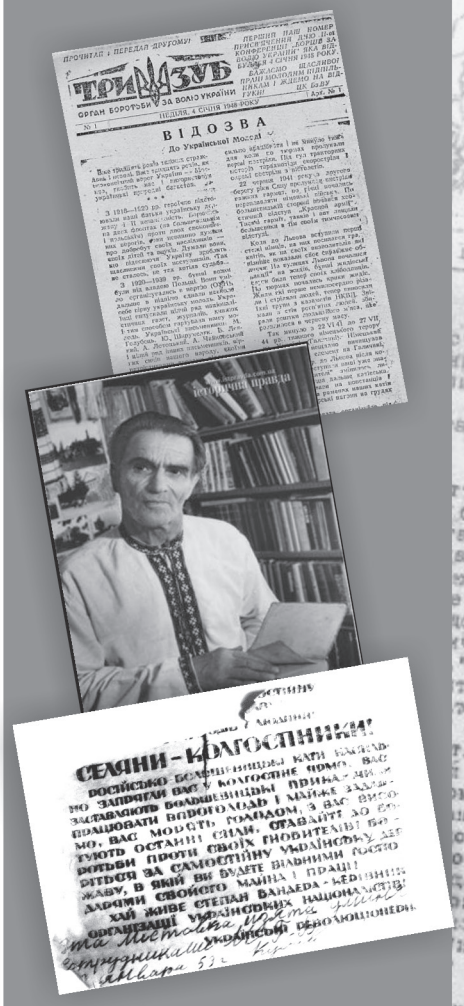

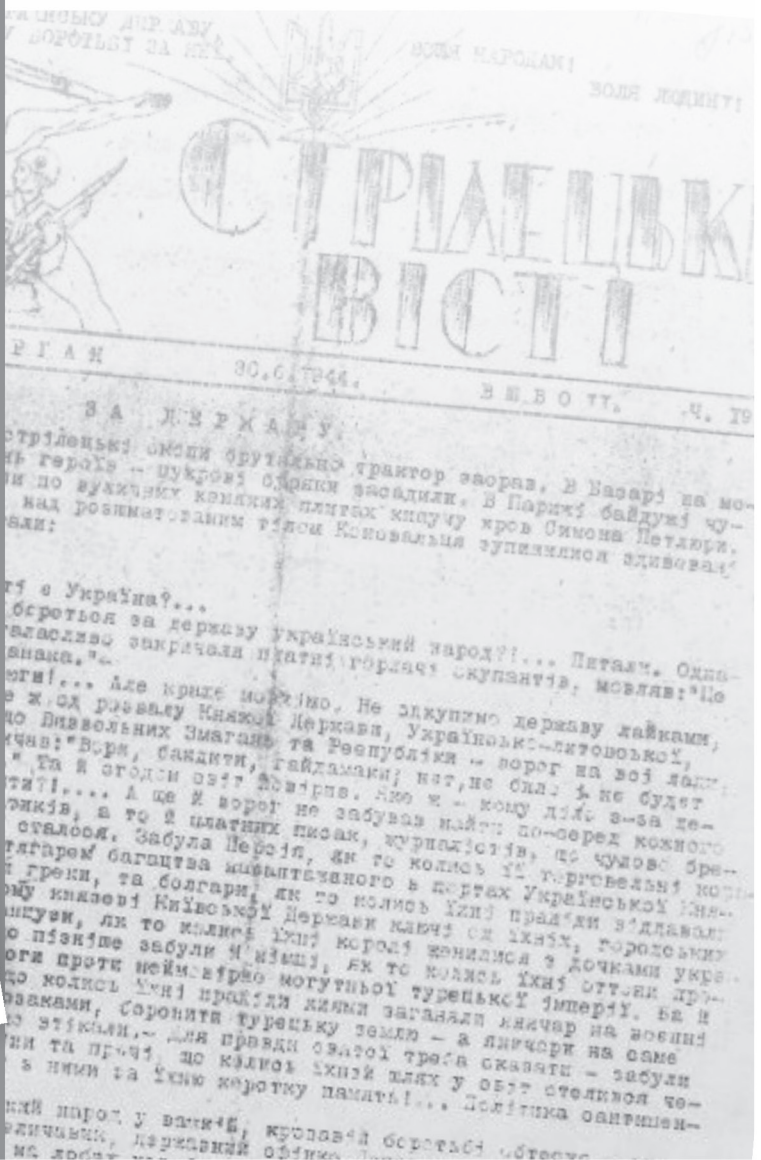

Кость ГАРБАРЧУК

СПОДВИЖНИЦЯ В'ЯЧЕСЛАВА ЧОРНОВОЛА ЖИВЕ У КОЛКАХ

(нарис про Каразію Наталію Хомівну, члена Гельсінської спілки, мешканку смт Колки Маневицького р-ну)

Наталія Каразія свій унікальний архів хоче передати в обласний краєзнавчий музей.

Як розповісти читачам, особливо молодшому поколінню, хто такі дисиденти і як виник дисидентський рух в радянській Україні? Хочеться бути об'єктивним, щоб нічого не упустити. Це зараз нам легко судити, а спробуйте себе поставити на їхнє місце. В країні «розвинутого соціалізму» жили люди, які думали не так, як всі, які не боялися і йшли проти течії. Їх було не так багато.

Словник іншомовних слів дає таке пояснення терміну «дисидент», яке походить від латинського слова «dissidentis» – незгодний, інакодумець, який виступає проти панівної в країні ідеології, суспільного ладу.

Енкаведист скакав по мертвих повстанцях

Нещодавно я познайомився з цікавою людиною, волинською дисиденткою Наталією Каразією. Вона живе в селищі Колки Маневицького району на Волині, у старенькій напіврозваленій ще батьківській хатинці, яка складається із сіней та двох крихітних кімнаток. Над ліжком – великий портрет Лесі Українки, на підлозі та на письмовому столі – книги. Пані Наталя зберігає унікальний архів, у якому є листи відомих українських дисидентів Івана та Надії Світличних, Івана Дзюби, Євгена Сверстюка, Михайлини Коцюбинської, В'ячеслава Чорновола.

У неї тихий, лагідний голос, розмовляє жінка чистою українською мовою, дуже гарною та образною. Коли домовлялися про публікацію, пані Наталя зазначила, що вона скромна людина і про неї не треба писати, а краще розповісти читачам про покоління шестидесятників.

– Я – маленька людина, просто Бог допоміг мені, і в своєму житті зустріла таких неординарних людей, каже моя співрозмовниця.

Ми хочемо зробити серію матеріалів про дисидентський рух в радянській Україні, але розпочнемо все-таки з нашої землячки, Наталії Хомівни Каразії.

Вона з багатодітної колківської сім'ї, у її батьків, Хоми та Олени Каразії, було семеро дітей. Тато працював кравцем, був щирим українським патріотом, активістом «Просвіти», співав у церковному хорі. Своїх дітей батьки навчали любові до рідного краю. Старший син активно співпрацював з ОУН, за що у 1952 році отримав 10 років концтаборів.

– Я з дитинства стала бандерівкою, – розповідає вона.

А її дитинство припало на роки війни, тоді в їхньому селищі, у квітні 1943 року була утворена знаменита Колківська республіка, яка проіснувала до листопада і була розгромлена німцями.

Коли на Волинь повернулася радянська влада, то почалися розправи над повстанцями УПА. Якось восьмирічна Наталка зовсім випадково опинилася біля місцевої тюрми НКВС. До цих пір стоїть у неї перед очима жахлива картина, яку побачила за парканом. Там лежали без сорочок закатовані колківські хлопці, а по їхніх мертвих тілах, з живота на живіт, скакав енкаведист. Дитина була шокована, у неї мову відняло, прибігла перелякана додому і два дні не могла говорити. На таких страшних випробуваннях гартувався її дух.

З 12 літ – туберкульоз кісток

Кажуть, Бог дає кожній людині стільки випробувань, скільки вона може витримати. А їх на долю цієї жінки випало чимало. Судіть самі. Ще в третьому класі дівчинка захворіла туберкульозом кісток, і з 12 літ розпочалися її поневіряння по лікарнях та госпіталях. Ходити у звичайну школу в неї не було можливості. Хвора фізично, але незламна духом, Наталія Каразія наполегливо займалася самоосвітою. Дуже багато читала, особливо українську та світову класику. Через постійні проблеми зі здоров'ям школу закінчувала заочно, хотіла стати педагогом, деякий час навіть вчителювала у селі Підкормілля Любешівського району.

З часом сама пробувала писати, спочатку невеличкі твори, які нікому не показувала. Після перших оповідань Наталя написала великий твір – роман «Надія», обсягом 800 сторінок друкованого тексту, про життя медиків та їхніх пацієнтів. Авторка нічого не придумувала, адже мала власний багаторічний досвід перебування у різноманітних медичних закладах.

Показати свій творчий доробок волинянка повезла у столицю до молодого, але вже відомого літературного критика Івана Дзюби. Київський літератор дуже привітно прийняв провінціалку, взяв роман і згодом надіслав у Колки величезну рецензію на 19 сторінках на твір волинянки. Пані Наталія зберігає її у своєму архіві. Я з інтересом читав ці пожовклі від часу аркуші, списані розмашистим почерком Івана Михайловича Дзюби.

Варто виділити кілька моментів: «Цей чималий за розміром роман написаний людиною, яка вперше спробувала свої сили в літературі. Мені здається, що в рукописі можна знайти свідчення про певний літературний хист молодої авторки...»

Роман «Надія» настільки цікаво і детально проаналізований, що відчувається – критик читав його дуже уважно. А в кінці рекомендації зазначив: «Авторці слід серйозно зайнятися самоосвітою, читанню кращих зразків художньої літератури, вивченням історії й теорії літератури, психології, філософії – тільки тоді можна по-справжньому розвинути задатки природного хисту, краще відчувати людські душі, – щоб писати цікаво, змістовно, сильно. 06. VII. 1963. Іван Дзюба».

Друкувала роботи дисидентів

З того часу розпочалося їхнє спілкування та листування. Коли Іван Дзюба у 1964 році написав книгу «Інтернаціоналізм чи русифікація?», відразу розпочалося брудне пропагандистське цькування літератора, у пресі з'явилися замовні статті, направлені проти нього.

– Коли я запитала в Івана Дзюби, за що так його переслідують, – згадує жінка, – він дав мені рукопис праці «Інтернаціоналізм чи русифікація?» Я забрала книгу додому, всю ніч читала, була приголомшена прочитаним. На своїй старенькій друкарській машинці передрукувала цю роботу і привезла до Києва. Це справило дуже велике враження, адже мене ніхто про це не просив.

Мужній вчинок волинянки зробив її своєю в колі столичної інтелігенції. Дзюба познайомив Наталію з Євгеном Сверстюком, Іваном Світличним і Леонідою та Надією Світличними, Аллою Горською, Людмилою Семикіною. Наталія без зайвих слів передруковувала твори дисидентів і возила до столиці. Таким чином, заборонене радянською цензурою вільне слово правди приходило до людей. За тодішніми законами така діяльність трактувалася як «розповсюдження антирадянської літератури» і загрожувала серйозною кримінальною відповідальністю. Але невтомна волинянка продовжувала працювати над передруками.

– Я всіх робіт вже не пам'ятаю, – розповідає вона. – Там були найрізноманітніші статті, твори Солженіцина. Якось на прохання Івана Світличного передруковувала «Репортаж із заповідника імені Берії» Валентина Мороза. Буваючи у Києві наїздами, жила на різних квартирах. Якось ночувала у Світличних, і господар привів Михайлину Коцюбинську. Тоді

вони й познайомилися, згодом подружилися. З тих пір донька Михайлини, Тетяна, щоліта гостювала в Колках. Таким чином, Наталія Каразія допомагала подрузі. Не раз вона бувала і в майстерні відомої київської художниці Алли Горської. Але ближче познайомитися вони не встигли. У грудні 1970 року в Колки надійшла печальна звістка від Михайлини Коцюбинської – за таємничих обставин загинула Алла Горська.

У 1972 році розпочалася нова хвиля репресій проти українських дисидентів. У січні заарештували Євгена Сверстюка. Щоб підтримати однодумців, Наталія поїхала в Київ. У столиці її затримали, а в цей час у Колках місцеві кадебісти проводили обшук. Тоді конфіскували щоденники, листи та рукописи. Цих документів їй так і не повернули.

Наталія Каразія повернулася в Колки і потрапила під контроль місцевого КДБ. Але це волинянку не зломило, і вона продовжила листуватися з репресованими політв'язнями: Іваном Світличним, Василем Стусом, Євгеном Сверстюком. Збираючи копійку до копійки, відправляла їм посилки.

З особливою теплотою в голосі згадує Наталія Хомівна свої зустрічі та листування з Іваном Світличним. У книзі «Доброокий» є спогади Наталії Каразії про Івана Світличного.

Хату облили соляркою і підпалили

У середині 80-х років у Радянському Союзі розпочалася горбачовська перебудова. Наталія стала членом Української Гельсінської спілки. Деякий час жила у Львові в родині політв'язнів Шастківих. Активно співпрацювала з В'ячеславом Чорноволом, на його прохання друкувала окремі випуски самвидавного «Українського Вісника». Допомагала редагувати газету «Молода Україна», редактором якої був Тарас Чорновіл. З тих часів пані Наталія зберігає записки, зроблені рукою В'ячеслава Максимовича. Вже тоді вона усвідомлювала, що вони колись стануть історичними документами тієї епохи. А приносив ті записки Тарас Чорновіл.

Жінка повернулася зі Львова в рідне селище, у свою стареньку хатинку, і з новою енергією включилася в громадське життя. Першим про неї написав наш маневицький колега Іван Романик. Але влада залишилася байдужою до цих публікацій. А напередодні перших демократичних виборів до Верховної Ради її хатинку облили соляркою і підпалили.

Непросто зараз живеться цій жінці. Вона ніколи нічого не просила, а їй так зараз потрібна допомога.

– Я мушу бути сильною, – каже пані Наталія. – Для мене шестидесяті роки ніколи не закінчувалися. А щоб майбутні покоління більше знали про дисидентів, всі документи, які в мене є, хочу передати у Волинський обласний краєзнавчий музей.

Про останні вибори Наталія Хомівна зазначила:

– Сили були розпорошені, партій багато. То наша біда. А провідників нормальних і немає.

Коли ми розмовляли, до хати зайшла жінка. Наталія Хомівна з теплотою в голосі сказала про неї:

– Це – моя помічниця і рятівниця з Червоного Хреста, Надія Матвійчук. Кожного дня ходить мене провідати, тиск поміряти. Я щиро вдячна всім людям, які мені допомагають та підтримують.

***

Ця хвора фізично, але сильна духом жінка, все життя йде своєю власною дорогою. Її не зламали ні хвороби, ні переслідування, ні погрози. І статків великих у цьому житті вона не нажила, але залишилася справжнім патріотом України.

Яна САВІК

НАГОРОДЖЕНИЙ ОРДЕНОМ ЯРОСЛАВА МУДРОГО

Воскресла Вкраїна
Небо голубить блакиттю,
Лан золотить прапори.
Друже, це наше суцвіття
Щастям свободи горить.
Дзвони Софії заграли,
Хвилі Дніпра клекотять.
Друже, це звуки цимбалів
Вільно у далеч летять.
Мова Шевченка в ефірі,
Пісня повстанська в серцях.
Друже, предвічної ліри
Лине могутній розмах.
Ранок розцвів на калині,
Наче нескорений стяг.
Друже, воскреслій Вкраїні
Жити безсмертно в віках

Ці чарівні патріотичні рядки належать мужній людині, відчайдушному герою, колишньому сотнику та голові Нововолинської міської організації ветеранів ОУН і УПА Сергію Каліщуку.

Сергій Романович Каліщук народився 24 жовтня 1925 року в селі Відути Турійського району, що на Волині. Ще з дитячих літ він проник духом патріотизму. Навчаючись у школі, був членом місцевої «Просвіти», читав книги та журнали українською мовою, брав активну участь у проведенні Шевченківських свят. Тому і не дивно, чому він є автором цих прекрасних рядків. Вже із перших днів Другої світової війни пан Сергій допомагав підпільним членам ОУН збирати й перевозити зброю. У кінці 1942 року вступає у лави УПА. Закінчує підстаршинську школу, стає головою боївки. У 1943 році Сергій Каліщук був призначений бунчужним сотні *Нерозлучного*, у 1944 році – сотенним.

Важкохворим попав у руки фашистів, перебував у польському концтаборі. Звідки його визволили радянські війська, після чого забрали в армію. На місце служби надійшли з Києва документи про приналежність Сергія Романовича до ОУН.

«Трійка» за зраду Батьківщини присудила йому 25 років ув'язнення. Після звільнення більше 30-ти років пропрацював у Нововолинську. Із моменту проголошення незалежності України Сергій Романович – голова меморіалу Нововолинської організації Братства ОУН–УПА.

Родом Сергій Каліщук з маленького села Відути, яке складалось з однієї вулиці. Проте свою малу батьківщину любить до сьогодні, бо вона – частинка справжньої України, яка виростила і пустила в світ дійсних своїх патріотів.

Невеличке турійське село, де до війни і ста хат не налічувалося, дало національному підпіллю 4 сотенних, 3 чотових, багатьох зв'язкових, політреферентів, підхоружних – усього 39 осіб. Живими з них залишилися одиниці. Ще 23 сім'ї, (а це 50 чоловік), було вивезено і засуджено. Серед них і батько Сергія Каліщука – Роман Іванович, який провину сина перед радянською владою спокутував на спецпоселенні в Архангельській області. А менший брат на Донбасі, на «Азовсталі», де пропрацював машиністом крану до самої пенсії. У селі

Відути народився і знаний бандурист Адам Шашкевич. Там, відколи себе пам'ятає Сергій Романович, існував осередок «Просвіта», розміщений у хаті сина петлюрівського старшини Василя Киричини. Це був справжній центр культурного й духовного просвітництва, де організовувались маленькі свята до Шевченківських днів, дня народження Лесі Українки і т. д.

Варто сказати, що молодь туди тягнулась. Без жодного примусу, а з внутрішньої потреби. Сільські дядьки для своїх синів у Львові придбали шапки-мазепинки і кучми, як атрибут національного одягу. Звідки у мешканців села Відути узявся отой національний дух – Сергій Романович і досі не може пояснити. Може тому його земляки обрали такий непростий шлях, що бачили далі за поріг власного обійстя, бо сама назва села спонукала їх до цього. За давніми переказами, назва села пішла від слова «відити», тобто бачити. Відутивці й уявляли своє місце в історії трохи не так, як інші.

Й до сьогоднішнього дня Сергій Романович глибоко поважає українські атрибути.

Також Каліщук шанує українських письменників, зокрема Івана Нечуя-Левицького.

– Що казати, коли наш односелець, трохи старший за мене, Адам Рашкевич, продав корову, поїхав до Львова і купив бандуру! Грав на ній і тішився, як дитина. Убила Адама червона партизанка, бо дуже допомагав він підпіллю... – згадує Сергій Романович. – А скільки вистав побачили ми в постановці нашого сільського театру! Режисери були талановиті, диригент свій – Гнат Карпук. Хоч село наше – це одна вулиця, затиснута з обох боків поселеннями польських осадників. Розкидала та війна нас по всіх світах. А скільки односельців постраждали від рук нещадних ворогів? Їх долі ламали, нищили сподівання на краще життя. Так, хлопці-комуністи після 1939-го року, як до нас радянська влада прийшла, вирішили їхати до Києва працювати. Думали, дадуть їм там хорошу роботу, якісь посади за те, що радянську владу допомагали наближати. А їх поселили в якийсь гуртожиток і примусили на залізниці рейки класти і шпали тягати. А коли прийшли німці, ці ж хлопці, члени КПЗУ, йшли служити в українську поліцію. І першими, забравши зброю, у 1943-му році перейшли на бік українських повстанців. Завдяки їм, ми ще з 1941 року, зберігали зброю для українського підпілля. За білого дня ми з *Рудим* (Юрій Стельмащук) їхали до Мацейова (нині село Луків), де дислокувалися 103-й шуцбатальйон і поліційна школа. Він з ними домовлявся, відкривалися всі склади, ми брали, що нам треба було, а вночі підводами вивозили. І амуніцію всяку брали, бінокли, форму. Зберігали зброю у старому млині, у «Просвіті». Все було у нас: гвинтівки, «дегтярі», скорострільні, навіть Сімонова і два «максими». Зброю на зубочок знав. Перший вишкіл проходили у 1941-му році. Підстаршинська школа була у селі Сьомаки Луківського району. Пам'ятаю: довгий стіл, завалений зброєю, лави по обидва боки, і ми вчимося розбирати й складати зброю. А ще вчимо напам'ять, що з чого складається. Лягаєш спати і повторюєш подумки, бо вранці командир спитає на екзамені. І досі пам'ятаю ту теорію військової справи, хоч серед ночі збуди.

З його великої родини (у бабусі було 13 дітей, семеро з яких не повернулись із фронту) Сергій Романович, в першу чергу, назвав би тітку Ольгу, дружину згаданого Василя Киричини, яка дала притулок двоюрідному брату Каліщука – Володі, що залишився сиротою. Жили вони на хуторі, який, можна сказати, і дав Сергію путівку у визвольний загін. Заагітували старші брати, Володимир й Петро, які вже раніше мали зв'язок із ОУН, були причетні до «опікунства» зброєю, що залишилася після відступу поляків. Власне, вони й створили у селі Відути політичний осередок.

Уперше Сергій Романович до рук узяв зброю при кумедній ситуації:

– Якось прийшов Петро і запропонував: «Давай візьмемо карабін та налякаємо Смоленського (це поляк, який мав у селі маєток), хай знає, як нас наказувати за дрібні хлопчачі витівки». Пішли, коли смеркало, вибрались на вал, що навпроти панського замку. Як стрільнемо – і навтьоки! Таки, напевно, налякали...

Свідоме юнацтво почало збиратись, обговорювати ситуацію, ділитись інформацією, хто скільки має зброї, як чинити далі.

– Пам'ятаю, як село готувалось до зустрічі «визволителів». Із двох кінців поставили брами з квітами, а вершник прибув зовсім зненацька і так само зник, розчарувавши усіх. Згодом частина молодих комуністів стала нашими прибічниками, – розповідає Сергій Романович.

Діяльність ОУН на теренах рідного краю Каліщука розпочалась, коли у 1941 році до тітки Ольги і дядька Василя прибув Юрій Стельмащук (*Рудий*).

Час був непростий: у селах хазяйнували німці, створювались осередки поліції. Ускладнилась ситуація після проголошення у Львові відродження державності. Молодь заарештовували і відправляли до Німеччини. Потрібно було рятувати ситуацію.

– Якось Володя попросив поїхати з ним до Турійська забрати зброю. Тоді я вперше зустрівся з *Рудим* – високий, стрункий. З рішучим поглядом. З його рук саме тієї ночі я отримав пістолет. Признаюсь: було страшно, адже мені, шістнадцятирічному, жодного разу не доводилось поночі бути біля самого цвинтаря. Тривожно: скрізь видніються вогненні заграви, гавкають пси...

Уже в свої юнацькі літа Сергій Романович та його друзі мали патріотичні думки та мужні обличчя.

– Повертались під ранок з цілою підводою зброї. По дорозі розмовляли про необхідність починати боротьбу в підпіллі, масово зміцнювати вишколи, один з яких розміщувався у Мацейові (тепер село Луків). До речі, саме голова селища Михайло Лебідь був справжнім націоналістом, робив усе, аби на каторгу потрапило менше наших хлопців і дівчат. У той час чимало з поліції пішли в ОУН. Усе, про що ми розмовляли по дорозі з *Рудим*, мало стати вказівкою для подальших дій. Адже він тримав зв'язок з Головним проводом ОУН, який призначив його командиром Ковельської округи.

Окрилений завданнями, які дав сам «головний», повертався додому. А там батько остудив мій оптимізм: «Ти хочеш, щоб не лише нас, але й ціле село спалили?» Але згодом розм'як і відпустив нам цілий млин, де ми могли ховати зброю. 14 юнаків вели роз'яснювальну роботу в межах села Мацейова, Шацька, Любомля. Мацеївський вишкіл вів ще й охорону військових складів, які залишились після відступу Червоної армії. Зброю ящиками розвозили по «точках». До роботи прилучились *Біла*, *Яцур*, *Дорош*, *Шварц*, які очолювали медичний, господарчий та інший відділи. Керував усім *Рудий*, який спочатку був військовим референтом, а згодом – головнокомандувачем Південно-Західних теренів Волині, – згадує Сергій Романович.

Фактично в кожному селі вони мали своїх людей. А вже у 1942-му році по селах почали організовуватися боївки. У першу чергу – для оборони своїх сіл від німців та поляків. З-за Бугу на Волинь пішли потужні підрозділи Армії крайової, які чинили набіги на українські села. Їм у відповідь ОУН–УПА створювала загони самооборони. І вже тоді пробігла чорна кішка між двома гілками ОУН – мельниківцями й бандерівцями. Молодим хлопцям, які готові були воювати до згину за Україну, за свою землю, боронячи від ворогів різної масті, найважче було зрозуміти причини цієї ворожнечі. Сотенний *Сурмач*, розповідаючи про це, не приховував гіркої правди. Час справді був такий, що свій приходив до свого зі зброєю і міг розстріляти за те, що ти мельниківець, а не бандерівець, і навпаки.

– У нас, дякувати, такого не було, як на Володимирщині. Але мене теж ледве не розстріляла СБ *Рудого*, з яким я починав у підпіллі, трохи полякала, бо був я мельниківцем. Зв'язали, везли кудись на базу й казали, що розстріляють, бо ми ніби зброю бандерівцям не даєм. Але після зустрічі з *Рудим* порозумілися. Мені доручили зібрати всіх мельниківців у хаті Адама Рашкевича. Того самого, що продав корову і купив бандуру. Переговори відбулися, ми тоді дали бандерівцям зброї на два курені. Далі я вже воював під проводом *Рудого*. Так з мельниківця став бандерівцем.

Ішов 1943 рік. У лісах організовували курені. *Лисий*, *Байда*, *Голубченко* – це ті нові люди, з якими довелось пліч-о-пліч ділити будні боротьби. Небезпека чатувала і з боку поляків, оскільки Армія крайова дала вказівку захоплювати ті населені пункти України, які були до 1939 року під Польщею. Спочатку керував першою боївкою з 18-ти чоловік. Пригадую, як з *Рудим* об'їжджали вишколи не лише біля села Мацейова, але й ті, що далі – у селі Сьомаках на Старовижівщині, там, власне, і проводили підготовку відутивські хлопці.

Поїхали туди – клуня очищена, на току два ряди столів, лавки – усе необхідне для теоретичних і практичних занять. Там і залишився. Зранку – молитва, зарядка, зброєзнавство, тактика... Вчили вести господарку, співати. Кожну галузь вів окремий інструктор. Найбільше уваги відводилось, звичайно, військовій справі. За три місяці довелось пройти добру школу гарту, після чого отримав звання підхоружний і був призначений військовим референтом ковельської округи для роботи з молоддю. Багато довелось проводити вишколів, їздити з організаторською місією по селах, добиватись, аби в кожному селі був свій осередок, у якому мали б зброю. У селах Ружині, Білині, Купичеві поляки не давали спокою, потрібно було чинити опір. Саме тоді й отримав доручення організувати сотню й очолити її. Отже, я отримавши псевдо *Сурмач*, спочатку став головою боївки, потім сотенним, – щиро розповідає Сергій Романович.

Каліщук згадав ще одну дуже цікаву історію:

– Якось прибули люди зі Служби безпеки і сказали, що терміново викликає *Рудий*. При тому запитавши, чому не заступаємо, мовляв, червона партизанка душить... Їхали у супроводі озброєного конвою. Спочатку запропонували здати автомат і маузер біля Машівського лісу. Про всяк випадок, зв'язали руки, біля Любомля іде бій: крики, дим, гуркіт гармат...

Минаємо, рухаємось далі. Біля лісу завели в клуню. Штовхнули в плечі і почали бити, вигукуючи: «Ми задихаємось, а він зброї не дає». Потому запроторили в одне якесь приміщення. Розумів, що вийшла якась помилка, але марно було чинити опір, щось пояснювати. Коли стемніло, прив'язали до воза і почали рухатись. Періодично зупинялись. Щоразу ловив себе на думці: от і кінець... До нас пристав обоз із 20 – 30 фірманок. Кінцевий «привал» – аж у селі Кукуріках Старовижівського району. Мене прив'язали там до яблуні, поруч поставили двох охоронців. З'явився той самий, що бив, як згодом з'ясувалось – шеф групи «Турів» УПА, заступник *Рудого Вовчак*. Вибачався, бо отримав від *Рудого* об'єктивну інформацію щодо мене, повернув зброю, дав нові настанови. Тобто, прикра помилка могла коштувати мені життя.

...Недільного дня домовились зустрітися у домі Адама Шашкевича у селі Відути усі мельниківці. Прибув сам *Рудий,* який говорив про необхідність організувати кілька куренів і їх озброїти. Сотенним поставили *Богуна*, почали готуватись до збройної сутички. У напрямку Ковеля, поблизу села Ружина, розмістилась польська застава. Потрібно було пробитись у напрямку до села Олеська. Підійшли сотні *Нерозлучного* і *Байди*... Кінні бійці зі скорострілами. Поляки зауважили, що наші бійці наблизились майже впритул, чого явно не очікували. Почали зі скорострілів. Потім у хід пустили гармату.

Поляки стали відступати. Наших двох було поранено. З протилежної сторони полягло майже двадцять...

Після розформування мельниківців – став бунчужним сотні *Нерозлучного*. Свою діяльність перенесли у Свинаринську січ, де були зосереджені основні сили УПА. Пізніше керував двома чотами, «опікали» ще чеську колонію Дажва. Згодом долучились до команди *Рудого* і *Клима Савури*, які мали на меті вигнати червону партизанку за Дніпробузький канал... А далі були бої з різними ворогами: поляками, власовцями, німцями, червоною партизанкою, яку вони мали відкинути з теренів Волині. Що прикметно – за будь-яких обставин, вони не мали права приймати бій у селах, щоб не накликати біду на місцеве населення. У 1944-му році, коли Червона армія визволяла Волинь, повстанські підрозділи, зробивши двомісячний запас

продовольства, були розставлені від Бреста до Володимира-Волинського й шукали місця, де можна прорватися через лінію фронту. Німецьку вони пройшли без проблем, а радянську лінію прорвати виявилося складніше.

– Терен наш був у Білорусі. Я пішов із сотнею туди, але в бою мене поранило в руку. Хлопці вирішили повертатися у Ковель. Мені довелося залишитися в селі, у білоруській хаті, щоб трохи підлікувати рану. Аж тут німецька облава, і мене забирають в гестапо до Бреста. Під ударами Червоної армії нас перекидають у Польщу, і я опинився в концтаборі. Визволили нас Радянська армія та Армія крайова. Ось такий парадокс. Коли почали «просіювати», думав, поляки мене зі своїх рук не випустять. Та повернуло по-іншому. Радянський командир вишикував в'язнів на плацу і запитує: «Хто в німецькій техніці розбирається, три кроки вперед!» Виходять два хлопці. Дай, думаю, і я спробую. І ступив уперед...

Як виявилося, господарчий відділ 8-ї Гвардійської армії, шукав механіків для ремонту трофейних німецьких автомобілів. І хоч Сергій не дуже в цьому «шарив», але біля хлопців швидко навчився. Так він дійшов до Ельби. До 1947 року служив у тому ж господарчому підрозділі в Німеччині, возив дружин і дітей офіцерів по магазинах, у школи, полковників – на полювання.

– Де я їх тільки не возив! По всій Німеччині. Мені навіть мотоцикл подарували і рушницю трихцівкову «Целамеліс», хоч я мав свою зброю – автомат і пістолет.

Якось знайшли ми у млині «Опель-капітана» без коліс. Щоб забрати це авто, потрібен був дозвіл зі штабу. Офіцери швиденько документи зробили, я того «Опеля» відремонтував, і їздило ним все штабне начальство. Гарна була машина. А потім мені строк впаяли ще і за... вкраденого «Опеля», на якому самі ж їздили. Викрили мене штабісти незадовго до моєї мобілізації у 1947 році. Викликали у штаб, а там сидять прокурор і два полковники: «Ну что, сукин сын, поедем в курень *Лысого*?» Я кажу: «Чого до нього їхати, хіба він живий?»

Перед ним поклали на стіл фотографію їхнього куреня. Червона стрілка вказувала на нього, *Сурмача*. І він пригадав, як це фото робилося. Якось їхні дівчата у мадярів у селі Лукові (там стояв угорський підрозділ) виміняли на щось фотоапарат. Ним і зазнімкувалися на згадку. А виявилося – на біду. Бо те фото стало чи не головним доказом причетності Сергія до українського підпілля. Пізніше він дізнався, хто його виказав, – на знімку його впізнали сільський староста і поліцаї із шуцбатальйону. Найцікавіше те, що Сергій Каліщук служив усі ці роки в Радянській армії, не прийнявши присяги. Щоб замести сліди свого недбальства, командири приписали Каліщуку, крім традиційної «измены Родине», ще й крадіжку приватної власності (той злощасний «Опель-капітан»), незаконне присвоєння орденів і медалей, незаконне носіння зброї. Все разом у сумі потягнуло на 25 років тюрми, 5 років позбавлення прав і п'ять років спецпоселення.

– У 1953-му році потрапив я в Олександрівський централ. Кого там тільки не зустрічав! І японців, які готували бактеріологічну зброю проти СРСР.

І генералітет квантунської армії, і німців, і троцькістів, і секретарів обкомів КПРС. Через деякий час японців забрали в Японію, німців теж забрали, троцькістів перевели в Норильськ. А нас, політичних, – у Володимирську тюрму на Клязьмі. Заходжу в камеру й очам своїм не вірю – Юрко Шухевич! Ми з ним ще в Олександрівській тюрмі познайомились. Хрущовська відлига, тюремний режим дещо послабила. Юрка вже випускали в коридор із бачками отримувати обід. На кухні можна дістати конверти, папір і передати лист.

Якось Юрко Шухевич каже мені: «Пиши братові, хай беруть у Польщі довідку, що ти поляк. Може, переведуть тебе у Польщу». Спочатку не дуже хотів, а Юрко каже: «Ти ж не витримаєш тут стільки років. Це ж тюрма». І я написав. Сестра двоюрідна з Польщі домовилася зі священиком. Він дав довідку, що я її чоловік. І просила перевести мене для відбування покарання в Польщу. Через якийсь час повезли мене по етапу: Москва, Харків, Київ і знову Брест. А в Бресті тримають, у Польщу «до дружини» не відпускають. Хлопці

кажуть: пиши, хай замінять 25 років тюрми на табори, а я затявся і край: хай до Польщі висилають! Капітан тюремний сам написав за мене апеляцію і дав мені лише підписати. Так замінили тюрму на табори. Добував термін уже в Маневичах, на Волині. У 1961-му році за хорошу поведінку звільнили достроково.

Через двадцять літ Сергій повернувся додому. Але в рідному селі навіть у колгосп його не взяли працювати. Єдине місце, де не побоялися бандерівця, – будівельне управління «Нововолинськпромбуд». До самої пенсії Сергій Романович працював тут механіком. У шахтарському місті збудував він дім, звив сімейне гніздечко, посадив сад, тут народився його єдиний син, татом він став майже у 42 роки. І нині він проживає тут із сином Сашком, невісткою, онучкою й онуком.

Проте, він не забуває своє рідне село Відути. Сергій Романович відвідує могили найрідніших: матері та брата Віталія.

Сьогодні Каліщук – голова Братства ветеранів ОУН–УПА імені *Клима Савура*. Він та його побратими роблять усе заради блага нашої держави та міста: проводять різноманітні збори, демонстрації, акції, повчальні та цікаві зустрічі з учнями Нововолинської гімназії та інших шкіл.

Міська влада від щирого серця нагороджувала героя багато разів грамотами та подяками за мужність і стійкість у лавах ОУН–УПА, за активну участь у розвитку народовладдя, поєднання місцевих і державних інтересів у розв'язанні завдань життєзабезпечення міста, за багаторічну сумлінну працю, за відвагу тощо.

А нещодавно Президент нагородив Сергія Каліщука орденом Ярослава Мудрого V ступеня.

Сергій Романович вважає себе щасливою людиною, бо має хорошого сина, гарну невістку і добрих онуків. Проте на його обличчі все ж і досі присутні смуток, туга та біль, які довелося пережити ветерану за своє життя.

...Більше двадцяти довгих, важких, пекельних років Сергій Романович Каліщук провів у засланні. Розповідати про них – то гортати не одну сторінку нелегкої життєвої біографії людини, яка у різноманітних колізіях, при непередбачуваних ситуаціях не зрадила своїм моральним принципам і щаслива тим, що Бог подарував можливість пожити в незалежній Україні.

ОЛЕКСАНДР КАЛІЩУК – УКРАЇНСЬКИЙ ПАТРІОТ І ВОЛИНСЬКИЙ СОЛОВЕЙКО

Погляд в минуле – це, в принципі,
спроба повернутися до вічних істин.
Народна мудрість

Слова, як люди – у кожного своя доля та історія. Іноді, вживаючи їх, ми не підозрюємо, яке велике значення вони мають для кожного із нас з Вами.

Одні приходять до нас, як прийнято казати, із молоком матері, інші відкрилися зі сторони букварів і читанок, підручників народознавства та історії України. Інші з наполегливих пошуків і досліджень, з розповідей та спогадів самих учасників цих історичних подій, доленосних подій. Проте є й такі слова, які входять у наше життя, в нашу повсякденність не за допомогою механічних заучувань з підручників, словникових запасів, чи з вуст односельців, – вони народжувалися, а отже усвідомлювалися разом з нами, в міру нашого становлення, мужніння, усвідомлення та життя. До таких слів належать: Берегиня, Батьківщина, Україна та

Українець. Одному з таких Великих Українців – в'язню сумління радянського ГУЛАГу 50-х років, заслуженому працівнику культури України, почесному громадянину м. Нововолинська Волинської області, присвячена наша пошукова робота.

Дитячі юнацькі роки

Усе в природі має свій початок. Так і в житті, доля кожної людини має свій початок, те життєдайне джерельце, звідки вона почерпнула натхнення, прагнула до знань та творчості, які з роками, розвиваючись та вдосконалюючись, дають поживу для всебічного розквіту здібностей та таланту, збагачують душу, доповнюючи власними надбаннями дерево свого родоводу.

Село Перевали (тепер Турійського району) Волинської області – це край, де 9 грудня 1931 року народився Олександр Пилипович Каліщук.

Батьки його – прості селяни. Мама – Текля Йосипівна (1891–1983 рр.), батько – Пилип Прокопович (1893–1987 рр.). Він ріс у хатинці на горбочку на селянському хуторі – навкруги лише безкраї поля, біля батьківської хати курна дорога, що вела до села.

«Моя мама, – згадує О. П. Каліщук, – була досить грамотною на той час, і рано мене навчила читати і польською, і українською, і церковно-слов'янською мовами. «Кобзар» і «Біблія» – були моїми друзями ще в дошкільному віці».

А справжнім відкриттям для малого Сашка були знайдені на горищі скрині з книгами його дядька – Сидора Сакидона (1901–1974 рр.), перекладача та поета, просвітителя та борця за волю України, який навчався в київському університеті, досконало вивчив світову і національну культуру, історію. Він знав 13-ть іноземних мов. Приятелював з Максимом Рильським та прогресивними людьми того часу. За антирадянську діяльність, ще перед війною був висланий до сталінських таборів, тому тривалий час родина Каліщуків нічого не знала про долю Сидора Сакидона. Але ще досі в Олександра Пилиповича зберігаються переклади дядька з німецької, французької та інших мов, зроблені після заслання.

Щедро засіяні дядьком в дитячу душу зерна добра, чесноти, справедливості, жаги до знання рясно проросли в майбутньому. Любив Сашко слухати пісні і казки, які знала і розповідала йому мама, або співала, прядучи взимку.

Ще не навчившись читати, він не тільки з цікавістю слухав свою маму, але й переглядав картинки в англійських, німецьких, французьких, російських енциклопедіях, яскраві книги з казками. Пізніше перечитав майже всю цю літературу. Що і казати – потяг до знань у хлопчика був великий.

У п'ять років він уже знав три мови: українську, російську та польську і в оригіналі прочитав роман Генріха Сенкевича «Вогнем і мечем», швидко сприймав і засвоював усе, чого вчила старша сестра.

Батьки Олександра тішилися з таких здібностей сина і казали, що він вдався у свого дядька – Сидора Сакидона.

У перший клас Олександр пішов у рідному селі Перевали, спочатку у польську школу.

Коли прийшли «перші совєти» – 17 вересня 1939 року – провчився при них 2 класи, прийшли німці – навчання велося українською та німецькою мовами. Отак вдалося йому закінчити тільки 4 класи.

Важким випробуванням для хлопчика було те, що у війну згоріла батьківська хата з усіма пожитками. Із рідної хати його матері вдалося винести лише одну ікону. По Другій світовій війні знов пішов у четвертий клас, тепер досконало прийшлось вивчати російську мову.

В цей важкий післявоєнний час, його батька, Пилипа Прокоповича, за доносом засудили за те, що він нібито вкрав у клубі дошки. А пізніше виявилось, що вкрав не він, а голова сільради. Батька звільнили, але здоров'я у нього було дуже підірване.

Навчання продовжив у містечку Мацієві, теперішньому смт Лукові у середній школі. Якось один із однокласників запитав у Олександра, чи хоче прочитати «Історію України» Михайла Грушевського. Він, звичайно, погодився, як і більшість його однокласників. Той же шкільний «товариш» став приносити йому заборонену літературу та брошури про злочини КДБ. І, лише пізніше, пройшовши сталінські тюрми та табори Олександр зрозумів, що це був підісланий провокатор. Бо серед 16-ти засуджених однокласників того шкільного «товариша» не було.

Тоді, навесні 1951 року у містечку Лукові була створена і діяла, хоча й не довго, молодіжна національна організація (МОН). Під грифом «Цілком таємно» 9 травня 1951 року тодішній перший секретар Волинського обкому КП(б) Іван Грушецький надіслав першому секретареві ЦК КП(б) Леоніду Мельникову доповідну записку про викриття і ліквідацію молодіжної націоналістичної організації у містечку Лукові.

У ній зокрема писалося: «Усі учасники цієї організації були учнями старших класів Луківської середньої школи, організатором і керівником яких був учень 10 класу Мелещук Віталій Самойлович, 1934 року народження, із селян-середняків, член ВЛКСМ. Учасники організації МОН систематично влаштовували зборища, де читали націоналістичну літературу, писали антирадянські вірші та листівки, які розповсюджували серед населення міста Лукова. На одному зі своїх зборищ дали клятву проведення активної боротьби проти радянської влади. У день Першого травня мали намір розкидати антирадянські вірші та листівки і вивісити націоналістичний прапор над будинком райвиконкому».

Вони згуртувалися, збиралися таємно, прийняли клятву – боротися і, якщо треба, віддати життя за Україну.

Це, звичайно, була наївна думка в умовах сталінського режиму. Але факт є фактом. Їх було 16-ть, не рахуючи провокатора (можливо, він був завербований НКВС). У середині весни 1951 року їх усіх заарештували, і 10-й клас перестав існувати.

Після цього потягнулися 100 днів нескінченних допитів, побоїв та знущань, кошмарних днів і ночей… Та кати не добилися зізнань, чи були у них ще спільники. На все життя запам'ятався Олександру один із таких допитів. Дивлячись в очі юнаку, голосом, повним ненависті та люті, кат цідив крізь зуби:

– Ти – Олександр Пушкін,

– Ти – Олександр Невський,

– Ти – Олександр Македонський,

– Ти – «мог бы быть ими, но мы тебя сгноим в тюрме…»

Та все ж якими жорстокими не були допити, ніхто із 16-ти луківчан не покаявся у своїй діяльності, швидше, навпаки – побачивши справжнє обличчя комунізму, юнаки ще глибше переконалися у правильності національної ідеї. І, єдине, за чим шкодували хлопці, стікаючи кров'ю у сталінській катівні, що не встигли випустити до весняно-польових робіт листівки і вивісити жовто-блакитний прапор. На суді вони зустрілися всі разом. Стояли з високо піднятою головою. Кожному дали останнє слово. Останнім словом Олександра було: «Я прочитав багато націоналістичної літератури й ідею націоналізму вважаю правильною».

Судова трійка винесла усім стандартний вирок КК УРСР за статтею 58 – 25 років ВТТ (виправно-трудових таборів). Після винесення вироку – місяць у пересильній тюрмі у Луцьку. Там уже не били, оскільки був засуджений. До речі, після звільнення Олександр Каліщук закінчив Луцьке музичне училище і вчився в тому класі, тобто колишній камері, де сидів… Парадокс, чи іронія долі? Далі була Київська пересилка. Там через вікно-грати побачив свого батька, який уже повертався додому. І, їдучи до нового місця «табірного призначення», із душі юного поета полинули такі віршовані слова:

Україно, Україно,
Мій далекий, рідний краю,
Я про тебе, Україно,
День і ніч не забуваю.
На Вкраїні батько й мати
І уся моя родина.
Там проста селянська хата,
Що навіки я покинув.
Я за себе не журюся,
Що в неволенці загину,
За Вкраїну я молюся,
За свободу України.

Гулагівські «університети»

16-ть його однокласників після суду розвезли у різні місця Радянського Союзу. «Відправляли нас, – розповідав О. П. Каліщук, – по одному з групи. Я був останнім і опинився в Молотовській (Пермська) області, Солікамському районі, табір «Сєрдух». Тайга, болота, лісоповал. Чотири роки зрізував, розпилював, вантажив, вивозив, складав лісоматеріал, який потрібен був для «побудови соціалізму», щоб було до чого чіпляти колючий дріт для огорожі СРСР від навколишнього світу».

У виправно-трудовому таборі «Сєрдух» Олександр був наймолодшим і його всі «зеки» жаліли. Тут проходив свої подальші «життєві університети». Там були люди різних національностей. Особливо запам'ятався йому один молодий татарин, від якого Олександр вперше дізнався про депортацію і про бажання більше 250 тис. татарин повернутися на рідну землю – в Крим. Ще вдячний росіянину Олексію Митрофанову, до якого він заходив ввечері в тюремну комірчину, той діставав клапоть цигаркового паперу і юнак записував туди свої вірші, котрі народилися у нього вдень, адже засудженим заборонялося користуватись ручкою та папером. Але Олександр лише з крапок та ком розробив свій код, яким в одному рядку міг записати цілого вірша:

Хоч я в тюрмі, та знаю лиш одне –
Не вічні за колючим дротом зони.
Українець я, й не знищити мене,
Бо нас, таких як я, мільйони.
І житиме вкраїнський наш народ,
Бо серце в нього до свободи рветься.
Він не боїться тюрем і незгод
І ворогам в бою він не здається.
Нехай тюрма, неволя, рабський труд,
Та все одно нас віра не покине.
Хоч нас не буде – інші в бій підуть
І буде, буде вільна Україна.

Відбувши в таборі «Сєрдух» чотири роки, після смерті «батька» Сталіна, йому зменшили термін заслання до 10-ти років. Потім ще була амністія – малолітнім скасували 2/3 терміну. І ось він «вільний»…

Повертаючись із заслання на рідну Волинь, відразу поїздом дістався у Ратне до сестри Олени. Погостював кілька днів у неї – і мерщій додому. Батько з матір'ю, на той час жили вже в селі Охотники Турійського району. Отак просто серед ночі, сівши з сестрою на підводу,

поїхали до батьківської оселі, але по дорозі зламався віз. Та так не терпілося синові побачитись з батьками, що далі пішов у темряві ночі пішки. Дійшовши до батьківської хати, постукав у вікно, попросився переночувати. Впустили, запитали, чи голодний, поставили, що мали на стіл, і лише тоді розпізнали свого сина, коли той розсміявся від радості із сльозами на очах.

Погостювавши у батьків деякий час, Олександр став думати, чим зайнятись. Душа лежала до музики, творчості. Перебуваючи у таборі активно займався художньою самодіяльністю, гарно співав. Часто згадував випадок, коли з табору «Сєрдух» їх під конвоєм повезли до «битовиків» – злодіїв, грабіжників «ставити» концерт. Олександр заспівав, та так душевно, що зал став кричати «біс», викликаючи його на сцену знов і знов.

У далекому 1955 році жінку – завклубом з їхнього села перевели працювати в селище Іваничі, а та, бачачи неабиякі здібності О. Каліщука, запрошує його з собою в агітбригаду. Через деякий час його запросили очолити художню самодіяльність у школі села Павлівка Іваничівського району. Погодився при умові, що візьмуть навчатися у 10-й клас, який так і не довелося йому закінчити. Але через рік, у 1956 році уже їздив з художньою самодіяльністю, якою керував, виступав в Києві.

Отоді то й припала до душі Олександру однокласниця – голубоока Галина. Ті очі заворожили його так, що більше ні на кого не дивився. Галина після закінчення школи пішла вчитися у Львівське медучилище на зубопротезне відділення, а Олександр поступив на вокальне відділення Львівського музичного училища. Проте провчився у ньому лише два місяці, бо потрібно було мати прописку, а в міліції сказали, прочитавши його автобіографію: «Щоб через 24 години покинув Львів!» Лише у 1961 році, коли у Луцьку відкрили заочне відділення в музичному училищі, Олександр Каліщук поступив туди на диригентський відділ, яке закінчив з відзнакою у 1966 році.

Після одруження та розподілу дружини приїхали до Нововолинська. Це був 1959 рік, коли Олександра Пилиповича прийняли в Палац культури на посаду керівника художньої самодіяльності.

От тоді самодіяльний поет і композитор О. Каліщук і написав свою знамениту пісню «Волиняночка», яка сьогодні облетіла весь світ. Ця пісня стала його «лебединою піснею». Коли він розучив і вперше виконав її з хором, це викликало справжній фурор в залі. Це дуже налякало тодішній відділ пропаганди і агітації Нововолинського міськвиконкому партії, очолюваний Єфремовим С. В.

«А раптом він щось напише про нас, влади і розучить з хором? – забив він на сполох на черговому партбюро. – Краще його прибрати». Та колектив Нововолинського міського Палацу культури пішов просити в міський комітет партії, аби залишили цю, безсумнівно, талановиту людину хоча б акомпаніатором.

Але місцеві партійні ідеологи поставили умову – 10 років нічого не писати, та ні з ким не розмовляти на політичні теми…

Ці роки були викреслені із життя, творчості самодіяльного митця. Тихенько жив. Грав усім колективам художньої самодіяльності м. Нововолинська.

Дещо пізніше надумав писати під чужим іменем, тому що музика, вірші линули з усіх найпотаємніших куточків його серця і душі.

І саме у цей час Олександр Каліщук пише новий віршований твір:

Так, я – українець. І горжуся
Тим, що я українцем народився.
І катів я зовсім не боюся,
Хоч на світі мало так прожив.

Так, я – українець зроду-віку,
Як діди і прадіди мої.
Бо крізь нас тече Дніпро великий,
А на ньому Київ-град стоїть.
Він стоїть і буде ще стояти
В славі, синьо-жовтих прапорах.
Ще воскресне Україна-мати,
Ще надійде воленьки пора.
Хай кати ламають руки-крила,
Душу у кайдани не скують.
Нездолання є у мене сила –
Україною її зовуть.

Творче горіння душі

Любов до українського слова і пісні та нестримна жадоба до знань, бажання стати професійним музикантом привели уже в зрілому 40-річному віці Олександра Каліщука знову на студентську лаву.

У 1971 році О. Каліщук поступив у Львівську консерваторію на заочне відділення, яку закінчив у 1976 році. Навчався під керівництвом відомих українських композиторів і професорів І. Небожинського та М. Колеси.

Успішне навчання в консерваторії поєднував із творчою працею і вдосконалював свою професійну майстерність. Навчаючись на 4-му курсі, керував хором шахтарів, який пізніше переніс у чоловічу капелу. Поштовхом до цього були здобуті ним золоті медалі на Всесоюзних конкурсах художньої самодіяльності.

З ініціативи та наполегливості поета у Нововолинську було створено хор ветеранів війни і праці, хор «Просвіта», ансамбль «Райдуга», які успішно виступали в Україні та за кордоном, і були лауреатами обласних, республіканських, всесоюзних конкурсів та фестивалів.

Кожному самодіяльному мистецькому колективу не відмовляв Олександр Каліщук у допомозі, відгукувався на перше прохання, знаходив час, бо душа поета і митця випромінювала творчу енергію. І народжувалися нові поезії, які невдовзі лягали на власну музику. І летіли до людей, які підхоплювали і виконували її з задоволенням та великою насолодою. А теплоти серця вистачало для всіх, бо життям його була музика, поезія і улюблена пісня.

З 1981 по 1991 рік Олександр Каліщук працює із ансамблем «Райдуга», який був створений на Нововолинському заводі СТО. Невдовзі цей колектив виборює звання «народного». Десять років творчого горіння віддав заводу, де очолювана ним художня самодіяльність «гриміла» і в місті, і далеко за його межами.

Протягом усього цього періоду за поетом і митцем незримо, а часом і відкрито, слідкувало пильне і всевидяще око та вухо КДБ, що змушувало знов автора писати свої твори під різними псевдонімами. Починаючи з 1989 року, Олександр Каліщук бере найактивнішу участь у політичних та просвітницьких акціях національно-патріотичних сил, як вірний син свого народу, відданий патріот України, автор та виконавець української поезії та пісень. Разом з іншими патріотами та хором «Просвіта» виборював незалежність, брав участь у всіх заходах, поїздках, не тільки в місті Нововолинську, але на всій території України. Його поезія, його пісня, мов птах, що вирвався з клітки, полетіла по всій Вкраїні:

Давно згнили ті, що мене судили,
Згнили і ті, що допити вели.
А я іще живий і повний сили,
І крила зламані у мене відросли.

Крізь темряву ми йшли завжди до світла,
Із болем в серці та з піснями на вустах,
Боролись, щоб Вкраїна знов розквітла
І майорів над нами синьо-жовтий стяг.
Одні з нас падали, одні вставали
І далі йшли, мов на круту вершину,
Усе життя всі сили віддавали
У боротьбі за честь і волю України.

Із здобуттям Україною незалежності відчув, нарешті, простір для нових творчих злетів та здобутків. І, незважаючи на те, що у 1991 році Олександру Каліщуку виповнилися 60, він іде з ВО «Оснастка» на пенсію, але й далі продовжує очолювати хор «Просвіта» при Нововолинському Палаці культури, пише нові твори і займається творчою діяльністю, як поет і самодіяльний композитор.

У цей час він пише пісню «Два кольори» (за Д. Павличком):

Коли прийшли «совєти» в наш край,
Я був малим та надивився вволю,
Яким він був той більшовицький рай,
А як змінив моє життя, як понівечив, покалічив долю.
Червоний кат тут сіяв чорну смерть
І кров'ю окропив ці кольори оба.
На них тримавсь тоді СРСР.
Червоне – то терор, а чорне – то тюрма.
Мене водило безвісти життя,
І скрізь дихнути вільно не давали.
Пропало все. Як мамине шиття.
І весь наш рід, й батьківський слід,
І віра, і надія теж пропали.

Приспів:
О, скільки не вернулося з доріг,
Лягли кістьми в далеких десь Сибірах.
Тож пам'ятаймо вічно ми про них
Хай будить нас, хай кличе нас,
Хай гріє нас любов, надія й віра.

Червоний кат не сіятиме смерть,
На наших рушниках – любов, а не журба.
Вже розлетівсь навік СРСР,
Лишилось задушить в душі своїй раба.

Творчі здобутки

У кожної людини своя доля і світ широкий. Знайшов свою долю і пішов у свої поетичні світи Олександр Каліщук. Про це свідчать його творчі здобутки. Його теперішній талант, надзвичайно висока працездатність, самовіддана любов до музики, поезії та до людей, яка не залишилася поза увагою уряду, громадськості та численних цінителів його самобутнього таланту від Бога.

За свою самовіддану працю на теренах самодіяльного мистецтва О. Каліщук був удостоєний низки заслужених нагород: медалі «За доблесний труд» (1970 р.), численних медалей учасника Всесоюзних і республіканських конкурсів художньої самодіяльності, багатьох грамот і дипломів.

У 1992 році поету було присвоєне звання «Заслужений працівник культури України» та «Почесний громадянин м. Нововолинська». Ці високі нагороди засвідчили про всенародну любов і визнання його як українського патріота і волинського соловейка, який з такою шаною пише про свій рідний край в поезії «О, Волинь моя мила»:

Краю мій дорогий, синьооке Полісся,
Ти волинська земля, де родився я і ріс.
Хай лунає твоя солов'їная пісня,
Я до тебе любов в своїм серці проніс.
Тут поля неозорі, пшениці наче море,
І озера глибокі, і вишневі садки,
Шлях чумацький далекий, і у гніздах лелеки,
І, умиті дощами, в синім небі зірки.
Я тебе не шукав – ти завжди була поруч
В материнський піснях я з дитинства купавсь.
В моїм серці живуть твої радощі й горе,
Я б за тебе життя без вагання віддав.
Тут ходив я стежками, що лягли між житами,
Босі ноги колов я на пшеничній стерні.
Тут я вперше промовив слово вдячності мамі,
Що своєю любов'ю гріла душу мені.
Ти для мене, Волинь, наче сонячне літо,
Наче вітер в жнива, наче цвіт навесні.
Я б без тебе не зміг, мабуть в світі прожити,
Бо жагу до життя ти зростила в мені.
О, Волинь моя мила, розправляй свої крила,
Незалежній Вкраїні будь як вірна дочка.
Хай же шлях твій освітить життєдайна сила,
Хай тебе не спіткає більше доля гірка!

Більшість поетичних творів Олександра Каліщука покладено на музику. Тому не дивно, що він є дійсним членом Ліги Композиторів України.

Багатою, патріотичною і задушевною є поезія Олександра Каліщука. У 1998 році побачила світ перша поетична збірка «Волиняночка», до 2000-річчя Різдва Христового вийшла його пісенна збірка «Дзвонять в церкві дзвони». Ще дві збірки з ініціативи друзів та його прихильників готується до друку: «Подарунок душі» та «Я – українець».

Незважаючи на свій поважний вік, 9 грудня 2001 року йому виповнилося 70 років, він повний життєвої енергії та творчих задумів. Щодня продовжують народжуватися нові твори. Готується до друку пісенна збірка «Квіт любові», підібраний матеріал ще на 2 книги з релігійною поезією «Круг життя» та «Безцінний скарб». А львівські друзі попросили автора підготувати до друку збірочку – цикл дитячих пісеньок. Цікаве велике творче життя Олександра Каліщука. Але й сьогодні він знаходить своє щастя не тільки у творчості, а й в родинному колі.

Подружжя Каліщуків: Галина Олексіївна та Олександр Пилипович зростили та виховали доньку Наталку й сина Юрія. Мають трьох онуків: Христинку, Тараса і Галю.

Ті підростають, тішачи дідуся і бабусю. Особливо радує 9-річна Христинка, яка навчається у Львівській спеціалізованій музичній школі ім. С. Крушельницької і, безперечно, має неабиякий талант музиканта. Дівчинка є тричі лауреатом Міжнародних конкурсів юних піаністів. Останню перемогу – 3-тє місце та два дипломи отримала у такому престижному конкурсі, який нещодавно відбувся у Сімферополі. Отже, одна гілочка родинного дерева потягнулася до музики, розквітаючи у лоні мистецтва, творчості та українського національно-культурного відродження.

Повний творчих сил і планів, Олександр Каліщук, самодіяльний поет і композитор, Заслужений працівник культури України та Почесний громадянин міста Нововолинська Волинської області. Вірить в щасливу долю України і молиться за неї. Щоб Бог дав нам розум, не знищити своїми чи чужими руками у таких тяжких муках здобуту незалежність. Про це він пише у своїй новій поезії «Бог допоможе нам» (з неопублікованої збірки):

Нам горювати негоже,
Плакать не треба нам.
Якщо самі не зможем,
Бог допоможе нам.
Він про усіх подбає,
Хоч ми щось й зробим зле.
Він не лише карає,
Але і милість шле.
Божа на все є воля,
Всі ми в його руках!
Нам усміхнеться ще доля,
Щастя нас всіх спітка.
Отже, утрімо сльози,
Буде усе гаразд.
Як прошумлять всі грози,
Сонце засвітить враз.
Буде Вкраїна! Буде!
Буде! Вона вже є!
Тож потерпім ще, люди,
Ми ще візьмем своє.
Небо над нами синє,
Поле у нас – без меж.
Буде ще Україна,
Вільна й багата теж!

Кліндухов Є. П., керівник краєзнавчо-пошукового гуртка Нововолинського ВПУ.

Володимир ДАНИЛЮК

ПСЕВДОНІМ *«ЛИПА»*

(нарис про Ковальчука Михайла Андрійовича, у 1944 р. засудженого на 10 р. ВТТ).

Капітан «Смершу» Іванов уважно перечитував донесення одного з агентів у 168-му батальйоні 312-го Запасного стрілецького полку. Декілька куцих, розірваних між собою фраз.

Хотів кинути папірець у шухляду, але ще раз увімкнув лампу, знову перечитав написане. Рядовий Михайло Ковальчук, «западенець», який нещодавно прибув у полк, до призиву в Червону армію, скоріше всього, був в «бандерах». Ясно, що на цій справі акцій не набереш: навіть якщо Ковальчук і зізнається у недавньому членстві в ОУН–УПА, а він це зробити мусить, то один викритий «ворог народу» в кар'єрі Іванова погоди не зробить. А коли він був не один? А якщо разом з Ковальчуком у полк прибув цілий підрозділ «бандер?!»

Іванов більше не розмірковував. Дістав папку з чистими ордерами на арешт і добре натренованим почерком почав заповнювати. В кінці виконаного друкарським способом тексту поставив на жовтуватому папірці підпис, звання, прізвище і дату – 4 травня 1944 року… Доля Михайла Ковальчука була вже практично вирішеною.

Так, чи приблизно так, почалася чорна сторінка в житті простого селянина, Михайла Андрійовича Ковальчука. Його рідні звернулись у групу громадських зв'язків Управління Служби безпеки України у Волинській області, бо багато років не знали про істинні мотиви арешту, ув'язнення та заслання свого чоловіка, батька, дідуся. Через деякий час з архівів Рівненського управління надійшла справа в жорсткій картонній обкладинці з написом угорі «Хранить вечно». А в ній, серед інших документів, – той страшний ордер на арешт, підписаний «смершівським» Івановим.

Рядового Ковальчука на перший допит привели одразу після арешту. Слідчий неквапливо повів розмову: хто, звідки, де хрестився-женився, яка сім'я, чи правда, що селянин-середняк, чи служив за Польщі у польській армії, що робив на початку війни, і поступово підійшов до головного запитання. Коли став «бандерівцем?»

Михайло Андрійович, як видно з протоколу допиту, спочатку добре не зрозумів суті, а згодом став казати все, що було і про що знав. Так, узимку 1944 року в хату прийшли якісь озброєні люди. А чого саме його дім вибрали – хтозна, може тому, що в центрі села стоїть? Пожили декілька днів, а потім і пішли собі. З тих пір більше не зустрічав. Якщо товариш капітан стверджує, що то були «бандерівці», то, певно, ними й вони були, але не пустити в хату людей зі зброєю в руках, під час воєнного лихоліття, не міг. Чим захистишся?..

Тому, де у протоколі має стояти підпис арештанта, проглядається лише три хрестики. І довідка, яка говорить про те, що внаслідок неграмотності Ковальчука, декілька «смершівців» засвідчують правильність написаного в протоколі зі слів схопленого рядового стрілецького полку. Так що, розповідаючи про дальший хід подій, слід зробити поправку на те, що, скориставшись неграмотністю Михайла Андрійовича, запобігливі служаки могли понаписувати у ті протоколи все, чого душа забажає.

Так воно, зрештою, і вийшло.

Наступні допити почали доповнювати картину «злочинів» Ковальчука. Особливо запам'ятався один з цілої низки. Розпочався о 22-й годині, закінчився о 6-й ранку…

Тут уже хвороблива уява слідчого знайшла собі місце. У солдата з'явився «бандерівський» псевдонім – *«Липа»*, безпосередній керівник (теж солдат, з одного села в армію йшли), і посада вималювалася серйозна – «чотовий».

Тобто, за нинішніх часах – командир відділення. А раз командир – значить, мусив мати підлеглих. І їх склали цілий список. Аж сімнадцять чоловік знайшли. Добре, що ходити далеко не треба було – всі з села призвалися, і всі в один полк на Харківщину потрапили. Тих, інших солдатів, врятував від тюрми тільки фронт. Маршовими ротами вони були відправлені воювати з фашистами. Хто вижив, хто загинув – кому що судилося…

А Ковальчука продовжували «душити». В результаті з'явилися якісь покази про те, ніби «чотовий» за селом декілька разів вчив «підлеглих» військовій науці. Мабуть, «смершівці» мали на увазі якусь стройову підготовку сільських дядьків для боротьби в складі ритуальної служби УПА, бо не здогадалися навіть приписати дядькам факти, які свідчили б хоча про те, що зброю до рук брали!

Сяк-так зліпивши обвинувальний висновок, справу направили в окружну військову прокуратуру. І – диво! Військовий прокурор відіслав папери назад, на дослідування, бо узрів там багато неув'язок та проколів.

Ляпас капітану Іванову і компанії додав лише енергії. Тепер вони вже точно не мали права не довести вини *«Липи»*.

У жовтні 1944 року вони роблять декілька очних ставок (на яких ніхто толком нічого сказати не може), додають декілька довідок і, з благословення свого начальства, відправляють справу в Москву. 19 травня 1945 року, через 10 днів після Перемоги і майже рік після арешту, «Особое совещание при народном комиссариате внутренних дел» вирішило визнати М. А. Ковальчука винним і засудити його на десять років ув'язнення. Тюремний лікар перед відправкою засудженого за колючий дріт благословив його в далеку дорогу довідкою про відмінний стан здоров'я і повну придатність до фізичної праці.

Як же інакше – хіба можна було допустити, щоб світле майбутнє на зоні будували хворі люди?!

Так за спиною *«Липи»* надовго зачинилися двері свободи. Вже давно повернулися з війни односельчани, поволі ставали на ноги, а його дружина з трьома малолітніми дочками на руках, і з ганебним клеймом дружини «ворога народу» мусила вижити сама. А роки текли нестерпно довго. Вже й десять минуло, і замість рідного села – Казахстан, малесенька станція Кокчетов.

В радгоспі Ковальчук, як і десятки інших вчорашніх «зеків», почав піднімати цілину. І в якийсь вечір не витримав, попросив товариша: «Напиши Генеральному прокурору Руденку, хай хоч з цілини відпустять, раз уже десять років відсидів, яких не повернеш».

Заява теж підшита у цій картонній справі. З секретаріату Генерального прокурора СРСР пішла відповідна вказівка в «компетентні органи», до роботи приступив районний співробітник органів держбезпеки. Поставився до дорученого з усією сумлінністю – опитав і склав протоколи на всіх солдатів, які призивалися з Ковальчуком у 1944 році, і які чудом вціліли на фронті, поговорив з «командиром» *«Липи»* по «бандерівському підрозділу», який уже теж відбув покарання і повернувся додому, знайшов час записати свідчення дружини Михайла Андрійовича…

А потім було підведено риску. Хоч і не вдалося встановити приналежності Ковальчука до УПА, але й реабілітовувати його не можна, бо був «пособником бандерівців!»

Це зараз здається абсурдом звинувачувати всіх людей, до яких самовільно приходили під час воєнного безладдя якісь озброєні чоловіки, у пособництві з «бандерівцями». А тоді така постановка відповіді задовольняла усіх. Бо в голові сидів багнет безапеляційного вислову: «Органи не помиляються. Якби не було за що – то й не посадили б!»

І що з того, що через десять років після війни, жоден з допитаних не пригадав навіть такого факту, що до Ковальчука приходили саме вояки УПА?

«Крутые, скользкие края имеет эта колея…» – співав Висоцький. Потрапив до неї – до смерті не виберешся.

Підірване у таборах здоров'я не дозволило М. А. Ковальчуку прожити довго. В 1971 році помер і вже ніколи не дізнається про те, що відбулося в вересні 1989 року в Рівненському обласному суді.

Президія обласного суду на чолі з головою облсуду В. Г. Довгалюком, розглянула кримінальну справу по звинуваченню М. А. Ковальчука за зв'язки з УПА і постановила: «Зібрані слідством матеріали не доказують провини Михайла Андрійовича, тому справа ця припиняється за відсутністю складу злочину»…

Майже п'ятдесят років знадобилося радянському правосуддю для того, щоб встановити істину і реабілітувати безневинно репресовану людину. Але, навіть такого довгого проміжку часу виявилося недостатньо, щоб публічно визнати страшні помилки попередників. Ні дружина, ні діти М. А. Ковальчука і досі не отримали з Рівненського облсуду ніякого документа про перегляд цієї справи. Може, тому, що мокре рядно надмірної секретності так і продовжує лежати на багатті правди?

…Невідомо, чи отримав підвищення по службі, звання майора чи бойовий орден капітан «Смершу» Іванов за «розкриття» весною 1944 року в запасному стрілецькому полку діяльності цілої групи «бандерівців». Але як би хотілося, щоб Бог продовжив йому віку, і доля піднесла до його старечих рук цю публікацію. Нехай він і йому подібні знають: псевдонім *«Липа»* добре пасує не неграмотним ковальчукам – він найкраще характеризує тих, хто гострими кутами червоної зірки проколював серце власного народу.

Олександр НАГОРНИЙ

ПОРОМІВСЬКИЙ «КУРКУЛЬ»

(нарис про Ковальчука Данила Прокоповича, 1899 р. н., мешканця с. Поромів Іваничівського р-ну)

«Треба рішуче зривати маску з куркуля, в яку б він шкуру не рядився. Не можна його пускати в колгосп, – говорить товариш Сталін про куркуля. – Не можна, бо він є заклятим ворогом колгоспного руху» (Газета «Радянська Волинь» за 6 вересня 1947 року, зі статті «Куркуль – найлютіший ворог трудового селянства»).

Помічник прокурора Волинської області, старший радник юстиції А. С. Сухомлин постановив: «Припинити кримінальну справу по статті 6 пункт 2 КПК УРСР, тобто за відсутністю в діях Ковальчука Д. П. складу злочину, про що повідомити його родичів». Прокурор області М. М. Найденко затвердив постанову. Таким чином, селянин-одноосібник з села Поромів Володимир-Волинського району (тепер Іваничівський), Данило Прокопович Ковальчук, 1899 року народження, малограмотний, через 41 рік після своєї смерті, яка сталася внаслідок дистрофії (інакше кажучи, від виснаження та голоду) в лікарні колонії № 1 Тайшетського табірного відділення, повністю реабілітований.

Не був злочинцем Д. П. Ковальчук, а, отже, засуджений у 1947 році безневинно. Постраждав, як кажуть, ні за цапову душу.

Молодший син реабілітованого селянина Петро Данилович, з яким я зустрівся в його домівці на окраїні Нововолинська, не обрав собі хліборобську долю: 36 років працював шахтарем. Він довго, наче цілу повість, читав копію постанови, яку я йому показав, і плакав, раз у раз схлипуючи, і витирав скупі сльози загрубілою долонею. І біль, і радість, і скупі спомини знову нахлинули на чоловіка.

Розхвильований Петро Данилович довго не міг зосередитися і відразу не відшукав листа, який на його ім’я надіслав незнайомий чоловік з далекого Тайшета, а тому по пам’яті переказав його. Коли згодом я звірив свій запис з оригіналом, то з’ясував, що син вивчив листа напам’ять, слово в слово.

Вістку надіслав ув’язнений, останній свідок мук його батька, його земляк: «Письмо писане 07.11.1948 року. Пише письмо дядя Кость. Напишу тобі, дорогий синок, як твій татуньо помер. Твій татуньо був зі мною весь час. Посилку получив і ви йому прислали трохи тлущу (на посилку збиралися односельчани – пояснення Петра Даниловича). Він його з’їв, і це йому трохи пошкодило. Мало того, ви йому написали, що у вас все забрали і ви зосталися під голим небом, і його зараз стало пекти коло серця, і він упав на ноги так, що я його носив на плечах. Потім його забрали в больницю. Я до його ходив, молоко діставав, і він не казав, що вмре, а все казав, що йому лучче, і висох, як тріска.

14 вересня по новому стилю помер і винесли його в кузню голого. Лежав три дні, зробили корито і його поклали в нього. Поховали ми на Золотій Горі в гаї під кущами, і можете за його Богу помолитися».

Офіційне повідомлення про смерть батька родина з Поромова так і не одержала. Очевидно, в той час для таких відомостей треба було б цілу канцелярію утримувати: так їх багато було. Згодом Петро Ковальчук вступив у технікум, але не зміг протриматися на мізерну стипендію і пішов працювати.

Служив в армії, де невдовзі після закінчення школи став сержантом, командиром. Тоді й написав про несправедливість до батька Міністру оборони СРСР, звідки повідомили, що листа переслано у Верховний Суд. На тому й заглохло все.

Так би мовити, батькову естафету перейняв син Петра Даниловича – Василь, інженер-програміст заводу СТО, котрий особливо часто почав звертатися в різні інстанції в останні роки загального потепління в країні.

Спочатку одержував стереотипні відписки: справа Ковальчука Д. П. не зберігається. Так і думалося, що пропала. Та знайшлася вона близенько, в архіві Володимира-Волинського. Треба було лише докласти трохи рук та серця.

Я перегортав тоненьку кримінальну справу, розпочату 12 вересня 1947 року, завершену через тиждень, і дивувався, як у ній усе шито білими нитками.

Дивувався, як легко можна з трудящої людини зробити «найлютішого ворога трудового селянства». І це сталося не стільки тому, що комусь став поперек горла кусок хліба, котрий інколи позичав Ковальчук, а в першу чергу – завдяки запопадливості і старанню працівників адміністративно-командного апарату.

У серпні 1947 року в обласній газеті «Радянська Волинь» секретар обкому КП(б) України з пропаганди і агітації нагадував триєдине завдання партійної роботи на селі, висловлене Й. В. Сталіним: а) зіприся на бідноту; б) налагоджуй угоду з середняком; в) ні на хвилину не припиняй боротьбу з куркулем. А трохи раніше в газеті писалося: «В ряді районів куркульські елементи саботували виконання планів хлібозаготівель і, між тим, не завжди одержували належну відсіч з боку радянських, заготівельних організацій, а також від органів прокуратури і суду».

Я вбачаю прямий зв'язок між цими заявами і постановою № 632 виконкому Володимир-Волинської районної ради депутатів трудящих «Про внесення до списку кулацьких господарств господарства Ковальчука Д. П.», прийнятої у серпні 1947 року. Зокрема, в ній говорилося, що «Ковальчук має кінну молотарку з приводом, яку використовує на кабальних умовах по обмолоту хліба в односельчан, мав парового млина, який давав йому великі прибутки. Використовував постійно найману робочу силу (Шоломай Мусій – батрак), а також сезонну. Крім того, має власні землі 12,7 га, коней – 2, молодняка – 1, корів – 2, свиней – 4 голови». Один з пунктів постанови велів «Уповмінзагу тов. Довгополому і зав. райфінвідділом тов. Афонченку оформити документи і своєчасно довести до гр. Ковальчука зобов'язання по індивідуальному обкладенню його сільськогосподарською продукцією і податком на кулацьке господарство».

Можна сказати, що постанова з таким суровим присудом запізнилася. Ще 24 липня райуповмінзаг тов. Довгополий виписав на господарство цього «громадянина», як його почали іменувати, зобов'язання № 3565 як на куркульське, тобто непосильне. Приміром, в 1946 році Ковальчук чесно вніс 29 центнерів хліба у фонд держави, а тепер йому виписали 81,89 центнера.

Постанова начебто узаконила беззаконня. Головне було навісити ярлик, а вже потім справу залишалося лише оформити документально, дотримуючись деяких формальностей. Це був випробуваний сталінський метод виявлення і знищення «ворогів народу». Так і сталося з поромівським хліборобом.

А все почалося із заяви голови Поромівського сільвиконкому М. І. Тимовського і десятника В. О. Ревули про те, що Ковальчук, незважаючи на попередження, категорично відмовляється вивозити хліб державі. А це вже був кримінал… Народний слідчий прокуратури Володимир-

Волинського району П. Д. Павлюткін порушив кримінальну справу проти упертого селянина і приписав: «Міру позбавлення способів ухилення від слідства і суду вибрати: утримання під вартою в тюрмі». Щоб не втік у ліс від землі, парового млина, наймита, молотарки, хати під бляхою…Ось так селянин, котрий ще вчора припадав над тією господаркою, наче пташка над гніздом, несподівано потрапив за грати.

Газети у цей час не вгавали: «Зламати куркульський саботаж, піднести темпи хлібозаготівель». А ставлення до куркуля в області, судячи з критичних статей, було «примиренським», йому «потурали», виявляли «поблажливий лібералізм». І якщо не вкладаються селяни у накреслений графік здачі хліба, то хтось же повинен бути винним? Шукай шкідника, ворога. А виявити жорстокість до заможного селянина було наче справою честі і обов'язку. Совість не мучила.

Цифри не зданої Ковальчуком сільськогосподарської продукції вражають: картоплі – 1735 кілограмів, овочів – 449, молока – 673 літри, м'яса – 81 кілограм, а ще ж не додано держпоставок по зобов'язаннях за 1946 рік і теж – молоко, м'ясо, зерно… Райуповмінзаг тов. Довгополий попросив прилучити до справи цивільний позов на суму… 73206 карбованців. Якщо врахувати, що згідно з описом усе майно Ковальчука, включаючи дім, худобу і молотарку кінну з приводом (яка, до речі, оцінена на суму 500 карбованців, а корова тоді коштувала 2000 карбованців), вартувало трохи більше 20 тисяч карбованців, то фактично йшлося про горезвісне знищення куркуля як ворожого класу.

У той час «Радянська Волинь» дала портрет, як було сказано, «сьогоднішнього куркуля»: «Серед усіх хат села Біличі Іваничівського району, його подвір'я особливо відокремлюється своїми розмірами. Два великих будинки, один з них цегляний, дві клуні, молотарка, сівалка, жатка, соломорізка, бурякорізка, кінні граблі, млиновий постав з кінним приводом, п'ять коней, п'ять корів, п'ять свиней, 12 овець, 17 га землі, 2 постійних і 3–4 сезонних робітників».

Портрет Д. П. Ковальчука дуже програвав у порівнянні з цим зразковим куркулем. Перші допити свідків відразу показали, що в постанові райвиконкому – чистісінький вимисел, а точніше – наклеп. Зроду-віку парового млина Д. П. Ковальчук не мав, жодного «батрака» – Шоломая чи когось іншого – не тримав. Якщо молотаркою молотив збіжжя сусідам, то сам стояв зі снопами… Яке ще особливе багатство? Підозріла хата на дві кімнати під бляхою? Хата, як на сьогоднішній день, хлівом виглядає.

Д. П. Ковальчук клявся, що всі постановки за 1946 рік виконав, пред'явив на те квитанції, доводив, що картоплю і овочі просто не встиг вивезти, що ніколи не заявляв, наче не хоче віддавати хліб, адже одержав нове додаткове зобов'язання перед арештом… Нічого не допомогло. Нарслідчий П. Д. Павлюткін встановив, що зібрано достатньо доказів, щоб пред'явити Д. П. Ковальчуку звинувачення в злочині, передбаченому статтею 51-1, ч. 2 КК УРСР. У постанові про направлення справи в суд, яку затвердив виконуючий обов'язки міськрайпрокурора юрист третього класу В. Д. Пічко, вказано, що «обвинувальний висновок відповідає матеріалам справи і фактичним обставинам».

Та жорстока комедія, яку було поставлено в народному суді, просто не піддається описанню. Свідки – ті ж таки М. І. Тимовський і В. О. Ревула, яких навряд чи можна звинуватити в симпатіях до Ковальчука, говорили в основному правду. Наприклад, Тимовський сказав, що «ми перевірили садибу Ковальчука разом з підсудним і там не було намолоченого і немолоченого».

Ревула заявив: «У нього не було часу везти продукцію. Ми перевіряли його поле і встановили, що посів у нього поганий». Справа в тому, що члени комісії по оцінці стану озимих посівів встановили, що озима пшениця на двох гектарах загинула на 80 процентів, а посів жита на такій же площі пропав на половину. Що ж було возити, якщо не вродило і ще не все зібрано? Але такий доказ не поставив в тупик голову народного суду В. Т. Іванова і народних засідателів. Суд, порадившись на місці, ухвалив відхилити клопотання адвоката

(аякже, і захисник був!) про те, що слід справу послати на дослідування, бо «обставини для суду зрозумілі». Суддя весело посміхався до свідків, як помітив тоді Петро Ковальчук.

І винесли судді вирок: «Позбавити Ковальчука Д. П. волі на 8 років з конфіскацією всього майна і обмежити в правах строком на 4 роки». Як бачимо, судді знайшли якісь об'єктивні обставини і не дали хліборобові повноцінну «десятку», як належало по статті, взяли гріх на душу. Ось таке послаблення вчинили. До речі, ще одне пом'якшення допустили: «Цивільний позов райуповмінзагу слід залишити відкритим через недоцільність його задоволення». А даремно. Певно, нагінку одержали від начальства. Хай би Ковальчук відробляв у тайзі оті 73206 карбованців. Щоправда, судді, мабуть, здогадувалися, що не дуже розженешся на тюремних харчах і всього життя не вистачить, щоб заробити таку суму.

Взагалі, всі документи того часу викликають деякий подив. Ніколи не міг би подумати, що так можна дипломатично написати касаційну скаргу.

Починається вона таким догідливим реченням: «Не ставлячи питання про ревізію рішення райвиконкому, згідно якого наказано віднести моє господарство до куркульських, все ж прохав би суд послати скаргу на дослідування…» Адвокат і про свою безпеку, очевидно, дбав.

Під головуванням Бєлова, Судова колегія обласного суду дійшла висновку, що «суд правильно урахував усі обставини справи…» А якщо правильно, то прощайся дядько з рідним краєм.

Наведу ще цитату з обласної газети, де сказано, що 11 липня 1947 року на зборах партійного активу Володимир-Волинського району «ряд комуністів у своїх промовах піддали критиці роботу райпрокуратури і нарсудів, які не вели достатньої боротьби з саботажем куркулів по виконанню державних зобов'язань». Ось після розправи з Ковальчуком боротьба виглядала достойно, на високому рівні.

Як же потрапив поромівський мужик у куркульські списки? Розповідає його син – П. Д. Ковальчук:

– У Першу імперіалістичну, коли німці наступали, сім'я евакуювалася на схід. Не знаю, як воно вийшло, але батько застряв на західній частині, а дід ще з трьома дітьми залишилися в селі Шепетівці. Таким чином, батько став одноосібним господарем на землі. Дід обіцяв у листах: «Як повернемося, то поділю землю». І не було в батька іншої думки, як про той поділ і про те, як нажити ще земельки. Він собі і жінку взяв з дитиною за дружину, котра мала аж три гектари лану. Згодом, коли нарізали пустуючу землю, то батько знову ж таки намагався побільший шмат взяти – хай менш родючої, аби більше. Наш наділ був не з кращих – пагорби і долини. Але батько так комбінував, що мав зерно на тій землі. По війні батько виділив прийомній дочці лан і вона рахувалася на окремому номері, так і податок сплачувала. А як нас окуркулювали, то її наділ приєднали, щоб більше було, бо, мовляв, це фіктивний поділ.

Батько завжди на тому стояв: ти – мені, я – тобі, одне слово, жив на засадах взаємодопомоги з громадою. А Тимовський – то ж був наш сусід. Якось попросив: «Позич зерна». А згодом обурився і пред'явив претензії: «Ти дав мені бузи». Інакше кажучи, неякісне зерно. І пішло слово за слово, зуб за зуб. А як став він головою сільради, то прямо осатанів. Одна поставка кінчається, друга починається. А батько ніколи нікому не служив. Він світа не бачив за хазяйством. Прийдуть вночі п'яні керівники: «Чому не везеш?..» Батько писав заяву, щоб прийняли до колгоспу, але її порвали. Таким, мовляв, не місце в колективі. В суді я питав його, чого він підписував ці папери. Били, каже, в підвалі, де дінешся? До останньої хвилини він був упевнений, що його випустять: «Побачиш, синку, що мене виправдають».

Після суду хату в нас забрали, жили в льоху. Про батька ніхто поганого слова в селі не скаже.

А ось повідав ближній сусід Ковальчука І. Г. Чугай:

– Той чоловік сам хліба не їв. Щось появляється, везе на продаж. В свято і будень – у домотканому. Чи він коли сто грамів випив? А в Тимовського було 5 гектарів землі, а свого хліба не мав, позичав.

Ось яке письмове пояснення в редакцію дав житель Поромова М. П. Петрович: «Ніяких наймитів він не тримав. Працював сам із своєю сім'єю, допомагав людям збирати врожай, а односельчани віддячували йому, він не був експлуататором. Він був засудженим, але ми, народ, вважаємо неправильно, вини за Ковальчуком нема. То був чоловік, який трудився». Тільки хороше говорили про свого колишнього сусіда Г. Ф. Ривула і його дружина, К. І. Прус, С. А. Кралько, М. Г. Прихода, М. А. Румно…

Спасибі вам, люди, за добрі слова, тільки ж до них у свій час ніхто не прислухався, та й говорили тоді односельчани тишком-нишком.

Я ще хотів почути, що скажуть люди, які прямо причетні до ув'язнення безневинної людини. У Володимирі-Волинському перебувають на заслуженому відпочинку колишні нарсуддя В. Т. Іванов і слідчий П. Д. Павлюткін. Іванов 19 років судив людей, а згодом їх захищав – був адвокатом. Дядька з села Поромова вони не пам'ятають, чи не хочуть його згадувати. Скільки таких пройшло через їхні руки?

В. Т. Іванова я застав за читанням преси.

– Надто багато в нас виходить періодики, – підняв повчально палець вгору Володимир Тимофійович. Але ж в інших країнах її ще більше, – пробую я сперечатись. А контроль? Як здійснити контроль? Про ті часи, коли, як Іванов каже, «окуркулювали» господарів, він розповідав так: «У той час була боротьба. А у нас мала освіта – шестимісячні юридичні курси. Були перегини. Я показував списки в райкомі партії: «Хіба то куркулі? За що їх до суду арештовувати?» А до мене з апломбом: «Ти хто такий?» Хай спробує суддя рот роззявити і призначить замість 10 років половину строку. То викликають в обласний суд, в управління юстиції на екзекуцію. «Це не вашого розуму справа», – кажуть. А хіба мені як судді не видніше?

Я ще пам'ятаю колективізацію у себе на Дніпропетровщині: як плакали люди, коли вивозили такого собі Мельничука за те, що в нього хата під бляхою.

В 1947 році була голодуха на півдні України. Викликав партактив: перший секретар міськкому партії Кононенко і наказував: «Взять картоплю!»

Хтось запитав, а як? То я думав, що він стріляти почне з пістолета. Я по погребах не лазив.

П. Д. Павлюткін в свою чергу послався на рішення райвиконкому, а його готували не без участі сільвиконкому, а він тут при чому?

– Тим господарствам доводилися додаткові завдання в такому розмірі, що необхідно три роки, щоб їх виконати, – сказав він, – всі названі селяни, я вважаю, не були куркулями. А що зробиш? Директива. Я наведу приклад із недавнього минулого. За Хрущова завели дві кримінальні справи і притягли до відповідальності директора технікуму і директора Овраднівського профтехучилища за те, що вони, вирощене в своїх підсобних господарствах, продавали людям. Примусівки дали. Ось що таке директива.

Жаль, що шановні юристи призабули ці сумні історії. Годилося б пам'ятати, бо не кожну з розглянутих справ повертають на додаткове розслідування по протесту голови Верховного Суду УРСР в порядку нагляду.

Все-таки, очевидно, дійшла якась скарга в столицю і там неозброєним оком побачили, наскільки халтурно склеєна арештантська роба. Судова колегія по кримінальних справах Верховного Суду УРСР вирок і ухвалу облсуду відмінила 29 липня 1948 року, але Данилу Прокоповичу залишилося топтати ряст на землі зовсім не довго. Його довго шукали, послання з позначкою «таємно» не один раз летіли на інший край землі. Нарешті нарслідчий прокуратури кримінальну справу закрив у 1949 році в зв'язку зі смертю обвинувачуваного.

Як склалася б доля Ковальчука, якби він був етапований у Володимир-Волинський, як було велено? Думається, не безхмарні виднокола його чекали б.

Це видно хоча б з повторного допиту тих же свідків іншим слідчим. М. І. Тимовський на цей раз говорив: «В 1945 році Ковальчук зумів незаконно розділити землю між собою і дочкою. Мав постійну найману силу – батрака. Наймав тимчасово по 5–10 чоловік. І я в нього працював в 1935–1937 роках…»

Неважко здогадатися, звідкіля вітер віє. І це розумів Максим Ісакович. Визнати, що невинного Ковальчука свідомо запроторили до тюрми, означало б, що треба карати всіх, хто причетний до сфабрикованої справи. А карати самого себе адміністративний апарат без поштовху зверху зроду-віку не буде.

Давайте ж замислимося, чому ж трапилася ця історія з маленькою людиною – чи не найпрацелюбнішим поромівським селянином? Таких вироків чимало було наштамповано в період колективізації. А якщо взяти в цілому по країні – згадати тридцяті роки, то постраждали мільйони селян. Тепер за це розплачується все наше суспільство продуктовими дефіцитами.

Чому ж ті, що виступали в ролях суддів і їх натхненників, і тоді, і зараз спокійно і впевнено себе почувають? Та тому, що вони, мовляв, виконували свій обов'язок – чесно, благородно, так, як їм веліли. Прийшла рознарядка на куркуля – знайшли його і судили. Хлібозаготівлі були виконані достроково. Ще одне підтвердження сталінського висновку про розгортання класової боротьби на селі при подальшому поступі до соціалізму.

Пригадується, як в ті часи, від хати до хати, ходили схудлі «мішочники» з півдня України, із Брянщини, де після війни трапилася посуха. Поліщуки відривали від себе жменю квасолі, картоплі, пшона і давали для голодних. І, мабуть, коли б тоді звернулися по-людськи до сердець селян, то було б більше користі, ніж від непосильних хлібозаготівель, податків, зобов'язань, позик, які тяжким ярмом навалилися на виснажений війною край.

То хто ж все-таки винен в усіх отих безчинствах? Окремі нечесні люди? Система безправ'я? Диктатор? Чи всі ми до цього причетні?

Болюче питання, над яким потрібно думати, інакше, не з'ясувавши причини, не будемо знати, як жити далі. Тому й повертаємося до фактів минулих років, щоб знову не проникла в наші душі брехня, нібито заради високих ідеалів все дозволено, щоб не виникло відчуття не свободи, а з ним і стереотипне мислення: є директива – треба виконувати за будь-яку ціну. А зміни в підході, в оцінках можливі лише в правовій державі, при повній демократії і гласності.

Володимир ДАНИЛЮК

ГЕРОЇ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ – В УПА

Мінімум двоє волинян, у роки Другої світової війни, удостоєні найвищої на той час нагороди Країни Рад – звання Героя Радянського Союзу, після повернення на рідну землю стали жертвами… цієї ж влади!

Отже, доля уродженців с. Старий Чорторийськ Маневицького р-ну Волині Івана Сокола та с. Острів Володимирецького р-ну Рівненської обл. Івана Кілюшика – унікальна, героїчна і трагічна. По прямій від нашого Старого Чорторийська до сусіднього села Острова – якихось зо два десятка кілометрів. І шлях до героїзму на фронті та після повернення додому в Івана Григоровича та Івана Сергійовича – дуже схожий… Єдина відмінність: Іван Сокол повоював в УПА до мобілізації в РККА, а Іван Кілюшик був із повстанцями вже після демобілізації.

Золота Зірка з Гіркої Полонки

Про існування Івана Кілюшика автор цих рядків довідався зовсім випадково. Якось до рук потрапив архівний документ зі звітом про результати ліквідації криївки УПА в с. Гірка Полонка Луцького р-ну. Побоїще відбулося 24 серпня 1953 р.: у День, який згодом став днем незалежності України, і в рік, який ознаменувався смертю тирана Сталіна. Чекісти тоді не тільки ліквідували одного повстанця та двох жінок (їхні тіла вивезли в невідомому напрямку і десь закопали в землю), але й виявили та описали знайдені в криївці речові докази «злочинної діяльності» одного з останніх керівних проводів ОУН і УПА. Серед вилучених радянських бойових нагород була й Зірка Героя за № 4142! Довго довелося шукати по архівах, кому вона належала. І ось із Москви отримали відповідь: нею нагороджено Івана Кілюшика! Ще за якийсь час з'ясувалося, що Іван Сергійович живий і здоровий та проживає в Іркутській обл. Росії. Щоправда, він уже давно не був ні Героєм, ні навіть учасником бойових дій Великої Вітчизняної… Чому?

Щоб відповісти на це запитання, прокрутимо колесо часу у зворотному напрямку і повернімося в роки війни.

Іван Кілюшик народився 19 грудня 1923 р. у с. Острів Володимирецького р-ну в селянській родині. Під час гітлерівської окупації перебував у рідному селі, будував моста через річку Стир. Одружився з Ганною, що врятувало від вивезення в рейх. У березні 1944 р. був мобілізований Рафалівським райвійськкоматом. Став рядовим 801-го стрілецького полку 235-ї Вітебської стрілецької дивізії 92-го стрілецького корпусу 43-ї армії 1-го Прибалтійського фронту.

Буквально через 3 місяці відзначився мужністю та героїзмом під час захоплення плацдарму на березі ріки Західна Двіна. Ось як про це сказано в нагородних документах:

«24 июня 1944 года минометный взвод лейтенанта Симона из 801-го стрелкового полка первым вышел к реке Западная Двина в районе деревни Гринево Шумилинского района Витебской области Белоруссии. Лейтенант, не дожидаясь приказа, самостоятельно на подручных средствах – бревнах, плотах – организовал форсирование водной преграды. Под огнем противника плот с отважными воинами подошел к берегу. Лейтенант Симон с гранатой в руке устремился на врага. За ним последовали парторг Каменев и рядовой Килюшик. В ходе боя Килюшик убил немецкого офицера и внес замешательство в ряды противника, чем способствовал закреплению на захваченном пятачке. В течении суток бойцы отразили несколько контратак противника, уничтожили около 150 фашистских солдат и офицеров. Удержав позицию, они обеспечили переправу через реку других подразделений».

Указом Президіума Верховного Совєта СССР від 22 липня 1944 р. Іванові Сергійовичу вручили орден Лєніна (№ 19246) та медаль «Золота Зірка» (№ 4142).

Наступного дня, 23 липня, рядовий Кілюшик отримав відпустку і поїхав додому. Дістався в Рафалівку, де на той час був райцентр. Місцеве начальство рекомендувало Героєві не їхати в рідне село, адже ця територія контролювалася відділами УПА. Це зараз під боком у селі – Кузнецовська АЕС, а 70 літ тому тут були суцільні болота та густі ліси… Але 21-річний Герой не послухався і поїхав…

Що сталося далі – невідомо, але 10 серпня 1944 р. у хату його батьків прийшли повстанці. І солдат пішов із ними… У радянські часи вважалося, що Іван Кілюшик добровільно вступив у боївку УПА «*Богдана*», керував надрайонною сіткою ОУН «Юнаків», навіть був у Службі безпеки. Згодом сам Іван Сергійович, його сестра, з якою зустрічався кілька років тому в с. Острів, та архівні документи свідчили, що Герой перебував на нелегальному становищі не з власної волі…

14 березня 1945 р. опергрупа НКВС виявила Івана Кілюшика на горищі рідної хати. Заарештували, відправили в тюрму м. Рівне. Слідчі вважали, що арештант в УПА «проводил активную контрреволюционную деятельность против Советской власти, участвовал в расстреле семьи партизана, занимался вербовкой молодежи…»

Вироком Воєнного Трібунала 13-ї Армії 29 вересня 1945 р. його засудили на 10 років позбавлення волі, покарання відбував у Колимських таборах ГУЛАГу. Після дострокового звільнення в 1952 р. поїхав жити в Іркутську обл. Працював водієм на лісозаготівлях. Вийшовши на пенсію, оселився у молодшої доньки. Оскільки в 1944 р. Воєнний трибунал просто забувся позбавити Івана Кілюшика звання Героя Радянського Союзу, то цю «помилку» «виправив» ПВС СССР 6 вересня 1971 р. Він кілька разів намагався відновити справедливість, але всі спроби виявились марними: тавро «українського буржуазного націоналіста» міцно закарбувалося на всіх сторінках його справи…

І ось повернемося вже в близькі до нас часи, коли доля Івана Кілюшика зробила черговий крутий віраж. Різноманітні запити в Росію таки дали результат, і колеги-журналісти з газети «Тракт», довідавшись від «Волинської газети» про унікальну долю Івана Сергійовича, зустрілися з ним особисто.

Репортерка Людмила Чєрних так подала кілька епізодів цікавої бесіди.

Про обставини героїчного бою: «Ничего не забыл о тех днях 85-летний Иван Килюшик. Он помнит, как под покровом ночи, в проливной дождь, они втроем отыскали старую лодку, погрузили в нее миномет, а когда поплыли, вынуждены были утопить его. «Потом достали, – вспоминает рядовой стрелкого полка, – зато лопаты, оружие, каска были при себе». Немцы выслеживали их, но смельчаки им не давались. Больше того, они вступили в бой. Когда часть взвода под шквальным огнем все-таки высадилась, Ивана поставили часовым. Это была уже третья ночь их пребывания на позициях врага. В какой-то момент молодой боец расслышал в кустах шорох. Не успел сделать несколько шагов, как оказался лицом к лицу с немецким офицером, который уже наставил на него оружие. Иван успел выстрелить первым. Потом обнаружили, что в планшете фрица оказались секретные документы. Но самое-то главное – за ним шла цепь фашистов. Если бы убили Килюшика, вся эта вражеская сила обрушилась на батальон, который продолжал форсировать Западную Двину. Группировка немцев была окружена, один за другим они начали сдаваться.

Минометчики третьего стрелкового батальона, в котором служил и Иван Килюшик, сыграли значительную роль в захвате плацдарма на Западной Двине 24 июня 1944 года. Тогда у молодого солдата был свой трофей – браунинг убитого офицера».

Про обставини потрапляння в УПА: «Их всех тогда отпустили в отпуск. Добрался до своей деревни в Ровенскую область и Иван. Он держал маленькую дочку на коленях, на его груди красовалась Золотая Звезда, родные не могли на него наглядеться. Сбежались в дом Килюшиков односельчане, расспрашивали, не встречал ли на фронте кого из их родных. Гости разошлись, но вся семья была еще в сборе, когда в дверь хаты раздался стук. И тут же в ее проеме появилась фигура в форме советского офицера. «Откуда?» – этот вопрос почти машинально промелькнул в голове Ивана, по груди прошла тревожная волна. Странный гость с угрозой в голосе спросил: «Дезертир?» И тут же приказал: «Собирайся!...» – и вскинул автомат. Когда Ивана под дулом вывели на улицу, то он увидел, что дом окружен бандеровцами. Молодой боец был нужен им для пропаганды: мол, смотрите, в наших рядах даже сам Герой Советского Союза! Ивана же бандиты предупредили: «Если сбежишь, вырежем всю твою семью, и женушку с дочкой не пожалеем». Когда возвращались в расположение, Звезду Героя забирали, а к бойцу приставляли охрану».

Про звільнення та переселення в Сибір: «Его отправили на Колыму, а родителей с детьми и его жену с малышкой – в Сибирь в Нижнеудинский район. Родители оказались в поселке Красивая Елань, где располагался участок химлесхоза. А когда его спустя уже годы закрыли, они перебрались в поселок лесозаготовителей Балакшин Бор. Анну же с маленькой дочкой поселили в маленьком селе, в стороне от поселка Атагай. Молодая женщина не выдержала и вскоре сбежала из Сибири на свою родину. Долгие недели добиралась на товарняках, с маленьким ребенком на руках, в родное украинское село. Не успела отогреться дома, как на нее донесли. Анну вернули в Сибирь, правда, дочку она оставила на Украине у родных. Жена приехала к Ивану на Колыму, когда их дочере было уже восем лет. Иван Сергеевич держит в дрожащих руках портреты обеих своих дочерей. На них они еще совсем девочки. Темноглазая Галя и светленькая Таня. «Наша послевоенная», – ласкаво сказал отец.

– Папа и сейчас все помнит, не забыл своего командира, товарищей, – вступает в беседу Галя. – С мамой нашей ему повезло, она всюду следовала за ним и никогда не жаловалась. С Колымы мы приехали к папиным родителям в Балакшин Бор – старые они совсем были. А когда их не стало, мама сильно уже болела, я к себе их с папой забрала. Сдал он сильно, когда потерял маму. Теперь мы с ним вдвоем живем, мужа-то я похоронила».

Зрозуміло, що російська влада (особливо тепер!) ніколи не поверне таким, як Іван Кілюшик, здобуту в героїчних боях проти гітлерівців Золоту Зірку Героя. Єдине, що втішає, так це хоча б те, що вже ветераном почали вважати… А що й досі Іван Сергійович применшує свою участь в УПА… Хіба після смерті Сталіна в Росії щось реально змінилося?

Несподівана соколина пісня

Іван Сокол – іншої закваски! Ніколи нікого нічого не просив, ні на що не скаржився, а коли довелося, то один із голими руками не тільки на фронті проти німців кидався, але й мордяки енкаведистів у тилових Колках добряче міг начистити!

Про нього довгий час говорили «не рекомендувалося». В усякому випадку, вже покійний архівіст Владислав Наконечний, коли поцікавився, чому в його книзі про Героїв Радянського Союзу немає й згадки про Івана Сокола, лише посміхнувся та відрізав:

«Так кто об этой бандеровской сволочи напоминать будет?»

Тому в книжечці про всіх інших Героїв інформація була, а про Івана Сокола – зась.

Привідкрив завісу таємничості останній в історії області «Почесний співробітник органів держбезпеки», полковник у відставці Зіновій Петрик, який у молоді роки починав службу саме в Колківському райвідділі.

«Іван Сокол був дуже цікавою людиною… Оскільки була негласна вказівка не чіпати Героїв Радянського Союзу, то, як розповідали тодішні співробітники райвідділу МГБ, з Іваном Григоровичем старалися справи не мати, хоча, звичайно, спостереження за ним велося. Але потім усе змінив один-єдиний епізод, який трапився в одному з колківських кафе. Група офіцерів «відпочивала» за одним зі столів, коли в приміщення зайшов Іван Сокол. Він щось замовив, потім примостився за іншим столиком. Зараз важко з'ясувати, з чого почалася словесна перепалка, але в якийсь момент у хід пішла груба фізична сила. Івана Сокола сильно побили, і згодом він помер. А офіцерів-дебоширів «покарали» тим, що відправили служити в інші регіони країни. Від гріха подалі».

Як же викувався такий сталевий характер у простого селянського сина?

Про дитячі роки Івана Григоровича, який народився 12 травня 1925 р., відомо мало. Єдина помітна віха в біографії – спроба гітлерівців відправити його на примусові роботи в Німеччину: у 1942 р. «новий порядок» провів реєстр всього працездатного населення, і в третій рейх один за одним потягнулися ешелони з «українським ясиром». У 16-річному віці і його

записали в «остарбайтери», але на одній зі станцій Іван Сокол зумів зістрибнути з вагона… Потім – лісові мандрівки в пошуках дороги додому, відділ УПА, в якому поліщука прийняли як рідного сина. Так майбутній Герой пройшов повний бойовий вишкіл. Наразі невідомо, чи готували з нього рядового стрільця, чи прагнули долучити до старшини. Але що основні елементи тактики бою стрілецького підрозділу він засвоїв, як і навчився вправно орудувати німецьким кулеметом «МГ – 42» – незаперечний факт. І всі ці бойові якості рядовому РККА Іванові Соколу знадобилися на фронті, куди він потрапив після мобілізації в березні 1944-го. Звичайно, чекісти володіли інформацією про «бандьоровскоє» минуле молодого відчайдуха, проте вирішили: нехай спочатку повоює… А «для страховки» записали, що під час окупації перебував у …«партизанському загоні ім. Щорса».

У складі 6-ї Гвардійської Рівненської дивізії 13-ї Армії 25-го Гвардійського стрілецького корпусу І Українського фронту він одразу прославився сміливістю та відважністю. Спочатку в боях під Бродами, потім – на території Польщі та в захопленні Сандомирського плацдарму під час Вісло-Одерської наступальної операції. А справді, геройські подвиги зафіксовано в нагородних документах, де, зокрема, йшлося:

«12 января 1945 года, преодолевая заграждение противника, он со своим пулеметом первым ворвался в логово врага и шквальным огнем из пулемета уничтожил более 70-ти немецких солдат и офицеров.

15 января 1945 года в боях в районе реки Чарна-Нида (восточнее города Енджеюв, Польша), отбивая вражескую контратаку, И. Г. Сокол подпустил врага на близкое расстояние и внезапным огнем из пулемета уничтожил более 100 гитлеровцев.

В числе первых, 26 января 1945 года, с пулеметом переправился на правый берег Одера у города Штейнау (Сыцынава, Польша) и занял рубеж. Отражая вражеские атаки, уничтожил более 60 немцев и удержал рубеж, чем обеспечил форсирование реки другими подразделениями полка».

Указом Прєзідіума Вєрховного Совєта СССР від 10 квітня 1945 р. гвардії сержантові, Іванові Соколу, присвоєно звання «Герой Радянського Союзу» з врученням ордена Леніна та медалі «Золота Зірка» № 4773.

Повернувся з армії гвардії сержант Іван Сокол лише 1950-го. Оселився в Колках, адже селище було тоді районним центром. Почав працювати фінагентом. Здавалося б, життя увійшло в спокійну та доволі комфортну колію… Але!

«Як розповідають земляки Івана Григоровича, він ніколи не приховував свого патріотизму та любові до України. А це ой як не подобалося товаришам, які працювали в кабінетах відповідних служб. Вони і так його «розробляли» і сяк, але результат завжди був той самий – чітка вказівка зверху: Героя не чіпати, – розповідав про долю Івана Сокола на сторінках газети «Сім'я і дім» Андрій Собуцький. – Та не тільки цінна золота нагорода у формі п'ятикутної зірки неодноразово рятували життя мешканцеві Старого Чорторийська. Янголом охоронцем поліщука можна також вважати однополчанина Георгія Іванова, з яким постійно листувався Іван Сокол. І цей однополчанин, як з'ясувалося, був не простим жителем Москви, а носив на ту пору вже погони генерал-майора. Саме листи від нього також неабияк «муляли» доблесним співробітникам КДБ. Адже тільки найвірніший соратник, незважаючи на свій високий статус, не цурався дружби із колишнім вояком УПА і тримав із ним зв'язок. В одному з листів він написав:

«Мій бойовий друже! Воїн-богатир! Красеню, ясний соколе! Мій дорогий і рідний побратиме, Іване Григоровичу. Бойова дружба не горить і не тоне. Солдатська дружба міцніша за все. Вона скріплена кров'ю, а Герой Радянського Союзу – це народний герой, гордість

всього народу. Обіймаю тебе, мій дорогий і рідний, цілую по-солдатському. Будь до кінця гідним сином нашої Батьківщини. Люби її так, як любив раніше. Ваш Іванов».

Помер Іван Сокол 2 лютого 1974 р. У Старому Чорторийську названо на його честь вулицю, 1983-го встановлено скромний обеліск. Незважаючи на всі зусилля громадськості та журналістів, досі на Луцькому меморіалі «Вічна слава», серед інших героїв війни, немає й згадки про вояка УПА, який став Героєм Радянського Союзу. Як сказав би одіозний російський телеведучий Дмітрій Кісільов: «Думаете случайное совпадение? Отнюдь!» Бо й справді: Іван Григорович, як справжній український патріот, воював не за «Сталіна і Родіну», а проти гітлерівських окупантів. А що не відхрещувався від славного «жовто-блакитного минулого», то це тільки робить йому честь!

Тільки нам усім від цього не легше: так і не спромоглися гідно пошанувати унікального земляка… Власне, як і сусіди з Рівненщини свого та нашого Івана Кілюшика… І це – найвагоміший аргумент капітальної реконструкції меморіалу «Вічна слава!»

ГЕРОЇ НЕ ВМИРАЮТЬ
(За матеріалами Волинської преси)

ІІ Великий Збір ОУН започаткував всебічну підготовку до визвольної боротьби за самостійну державу. Визвольна державницька політика була чітко сформульована в політичних вказівках «Боротьба і діяльність ОУН та час війни»[1], затверджених в травні 1941 р.

22 червня 1941 р., в день початку війни, на схід України вирушили 3 похідні групи ОУН, в тому числі, спеціальна група у складі 100 чоловік з дорученням виголосити Акт відновлення Української держави і організацій державного апарату.

30 червня 1941 р. до Львова увійшла група українських націоналістів під командуванням сотника Романа Шухевича і група Я. Стецька.

О 8-й годині вечора в Домі товариства «Просвіта» (Ринок, 10), були скликані громадські збори, де в урочистій обстановці проголошено відновлення Української держави.

Впродовж кількох днів було встановлено повітове управління в Західних областях. На головних будівлях повітів та районів вивішені синьо-жовті прапори. З далеких сіл, групами і поодинці, йшли селяни, щоб вклонитись рідному прапору.

Одночасно народ почав вшановувати героїв, полеглих за незалежність України. Скрізь відбувалась посвята могил.

24 серпня 1941 р., при участі великої кількості народу, така посвята відбулася в Луцьку.

«Для організацій посвяти було створено комітет, завданням якого була турбота про охорону та впорядкування могил полеглих. Для цієї цілі комітетом була створена комісія з п. д-р Єрмолаєвою на чолі. Ця комісія розслідила місця похорону забитих українських в'язнів, упорядкувала ці могили та опікується ними. Комітетом спільно з комісією було влаштовано урочистість, присвячену пам'яті полеглих, що відбулася в Луцьку при великому здвизі народу дня 24 серпня 1941 р. Під час свята на впорядкування могил і поставлення пам'ятника проведено збірку, яка дала суму 15000 карбованців».[2]

Особливо урочисто свято могил в м. Луцьку відбулося наступного 1942 р.

«23 червня 1941 р. перед своєю втечею з Луцька, большевицькі кати в нелюдський спосіб, почали мордувати в'язнів відомої Луцької в'язниці. Геройською смертю від руки

[1] Український голос (Луцьк). – Ч. 7 (22). – 1942. – 12 лют.

[2] Український голос (Луцьк). – Ч. 7 (22). – 1942. – 12 лют.

московсько-більшовицьких насильників полягло близько 2000 українців, переважно молоді. В'язничні мури і подвір'я підпливли кров'ю жертв, закатованих найжорстокішим ворогом українського народу. Навколо в'язниці виросли нові дороги для нас і незабутні могили, які вічно свідчитимуть проти «найдемократичнішої» держави в світі, проти комунізму.

В першу річницю цієї трагічної події українське громадянство Луцька й околиць вшанувало пам'ять полеглих. В кафедральному соборі в неділю, 28 червня, архієпископ Полікарп у сослуженні чинного духовенства відправив заупокійну службу Божу і панахиду. Перед панахидою відповідне слово виголосив о. прот. М. Малюжинський.

Після Богослужіння з собору вирушила процесія до місця спочинку полеглих. Попереду хрести і хоругви, далі багато вінків від родин полеглих та установ, архієпископський хор під керуванням о. диякона Клим'юка, численне духовенство на чолі з архієпископом Полікарпом і маси народу. Процесія пройшла вулицями Франка, Шевченка, Кафедральною та через Замкову площу направилась до місця мученицької смерті полеглих та їх могил. Не багато, здається, могил. Більших чотири. Але придивіться на написи на них: в одній лежить вічним сном – 800 осіб, а вдругій 600 – 700, в двох менших – 350 і 180.

Крім того, багато окремих могил жертв розкидані недалеко в'язниці. Починаються знову панахиди над могилами, голосно несеться «Вічна пам'ять», і в той же час чуються голосні ридання тих, яких найближчі лежать тут. Навіть, здається, людина зі сталевими нервами не може не хвилюватися. Перед очима стають жахливі картини минулого большевицького панування, страшні сцени мордування близьких нам людей. Ці події – це вічна ганьба Москви, яку не забудуть навіть далекі українські покоління. Ми, що залишились живими, в цю першу річницю, коли вшановуємо пам'ять полеглих, тим більше не повинні забувати звіряче обличчя большевизму, – з такими думками покидаєш ці могили мучеників – жертв большевицького терору».[3]

11 вересня в селі Лаврові відбулося свято-посвячення могил борців за волю України. «На це свято запрошено ансамбль ім. М. Левицького з Луцька, що складається з капели бандуристів під керівництвом відомої бандуристки п. Г. Білогуб і чоловічого хору під диригуванням п. В. Волонсевича.

О 2-й годині відбувся похід до могили, в якому взяла участь молодь околичних сіл, що прибула сюди з прапорами, і мешканці с. Лаврова. Біля могили відправлено урочисту панахиду за полеглих героїв. У ті хвилини присутні подумки полинули до тих, що в чорних в'язничих мурах закатовані і впали в нерівному бою. Після панахиди виголосив промову п. Яньо. У палких словах він змалював картину минулого і сучасного життя українського народу; особливу увагу він звернув на боротьбу, яка безперервно точилася за наше визволення, і від усього українського народу висловив подяку німецькій армії, що бореться з червоним наїздником; на рівні з тим підкреслив великий героїзм української молоді, що для України не пожаліє віддати своє життя.

Урочистість біля могили закінчено декламацією «Спіть, хлопці, спіть», – сл. Б. Лепкого, яку виконав п. М. Семенюк під гру бандуристів, що немов Шевченківські «перебенді» посідали на могили. Вже перші слова, надзвичайно здібного декламатора, витиснули сльози з очей, а далі плач все зростав, сильнішав і змінився на одне велике ридання українського народу за своїми вірними синами, що їх жидо-большевицькі кати навіки відібрали від нас. Слова зливалися зі звуками бандур і неслися на хвилях вітру, ген-ген понад широкими ланами...

О четвертій годині відбувся під відкритим небом загальний обід, влаштований громадянством с. Лаврова. По обіді відбувся концерт.

[3] Український голос. – Ч. 7 (42). – 1942. – 2 лип.

Зала не могла помістити усіх людей, що прийшли послухати українські думи й пісні після 2-річного большевицького «раю». Концерт розпочався, і зі сцени пролунало могутньо «Ще не вмерла Україна». Після цього ансамбль бандуристів виконав «Шумку» – муз. Завадського і «Виклик» – муз. Ємця. Наступним номером був виступ хору. У його виконанні присутні прослухали пісні: «Ми – українські партизани», «Сибірські тундри», далі були сольні виступи. При бурхливих оплесках глядачів вийшла на сцену п. Г. Білогуб і виконала під бандуру думу про Морозенка. Другим сольним номером виступив керівник хору п. В. Волонсевич і проспівав «Аве Марія» – Шуберта в німецькій мові і «Гетьмани» – сл. Шевченка, муз. Лисенка.

На закінчення цілий ансамбль виконав: «Марш українських націоналістів», народну пісню «Ой у полі вітер віє» і «Де Крим за горами».

Концерт залишив у присутніх глибоке й незабутнє враження. Вони почули справжню народну українську думу й пісню, та були захоплені її невимовною красою».[4]

Скупі рядки газети «Український голос» повідомляють нам про урочистості з посвяти могил у м. Колки 11 вересня 1941 р.

«З цілого району прибуло багато молоді та старшого громадянства. Всіх учасників було понад 6 тисяч. Організованість і почуття дисципліни – ось те, що можна було завважати на перший погляд. Перед могилою урочисто на українській мові відправлено панахиду за полеглих героїв. Виголошено ряд промов, які без огляду на те, що різнилися від себе змістом, всі підкреслили, що борці за велику ідею, помордовані та замучені по в'язничих келіях та подвір'ях, на далеких засланнях, з рядів партизанки, в честь яких висипано могилу, будуть завжди доказом невмирущості українського духу».[5]

Нікого не залишили байдужими повідомлення про посвячення могили у селі Романові.

«5 жовтня в с. Романів Луцького повіту відбулося посвячення могили в честь полеглих героїв. Над могилою відправлено панахиду. А після неї присутні вислухали промову про геройське життя і смерть тих, яких пам'ять житиме вічно в народі. Велике враження на присутніх зробив виступ маленького хлопчини – сина, замордованого у в'язниці Кравчука, особливо тоді, коли ця дитина присяглась на могилі героїв помститися за смерть закатованого батька. Незабутнє враження викликала в присутніх гра ансамблю бандуристів з Луцька після виступу хору з Луцька, під орудою п. Волонсевича. Свято пройшло в піднесеному настрої, і в пам'яті присутніх залишилося назавжди приємним спогадом».[6]

Відрадним є те, що ініціатором впорядкування могил полеглих героїв виступала молодь. Довкола могили, насипаної, впорядкованої та прикрашеної руками молоді села Журавичі, на якій закопано високий дубовий хрест, зібралися сотні селян з околичних сіл, щоби віддати пошану тим, що для народу життя не пожаліли.

Після служби Божої була відправлена на могилі панахида по душах померлих.

На могилі промовляв між іншими голова сільської управи с. Журавичі п. Чайка, який вказав на те, що могила полеглих героїв в с. Журавичі, стане одною з тих, з яких нарід черпатиме силу й завзяття до дальшої боротьби з його відвічними ворогами. Урочистість закінчилась відспіванням молитви «Боже, Великий, Єдиний...»[7]

Велично й урочисто відбулась посвята могил і в селі Топільному Рожищенського району. У неділю, 21 вересня, в день Різдва Пресвятої Богородиці, в селі Топільному відбулося урочисте посвячення пам'ятника борцям-мученикам за визволення України.

---

[4] Український голос. – Ч. 2. – 1941. – 24 верес.

[5] Український голос. – Ч. 5. – 1941. – 16 жовт.

[6] Український голос. – Ч. 5. – 1941. – 16 жовт.

[7] Український голос. – Ч. 6. – 1941. – 23 жовт.

Заходами місцевого настоятеля п. О. Ліхнякевича, при допомозі 12 родин борців, замучених в Луцькій тюрмі, збудовано величавого пам'ятника в церковній ограді. Службу Божу відправляло 5 священиків. З усіх околиць зібралось багато народу. Пам'ятник вкрито багатьма вінками і національними прапорами. Свято закінчено співом національного гімну і молитви «Боже, Великий, Єдиний...»[8]

Василь КУШНІР

БОЛЮЧІ ВТРАТИ ОЗИВАЮТЬСЯ СУМОМ І ЖАЛОБОЮ

12–14 грудня 1945 року в селі Романові (нині Луцького р-ну), через підступ і зраду, був знищений провід УПА на північно-західних українських землях (ПЗУЗ)

Після капітуляції Японії, Друга світова війна для українців тривала ще майже 10 років. У цей час війська НКВД, звільнені від обов'язків стріляти по своїх відступаючих солдатах (як це було в «заградотрядах»), направили на придушення «сепаратистських» виступів у Середній Азії і в Західній Україні. Основною ударною силою стали колишні «смершівці» та «червоні месники», стрілкові і пограничні війська.

Українська повстанська армія (УПА) створена у 1942 році Організацією українських націоналістів для захисту населення краю від свавілля окупантів – німецьких, польських чи совєтських. Вона гуртувалася з ідейно переконаних, свідомих молодих юнаків та дівчат, і в умовах бездержавності, була сильною, завдяки підтримці цивільного населення – батьків, родичів, взагалі українців, які стали головними постачальниками продуктів та одягу.

Червоні партизани, ще в період німецької окупації, мали завдання провокувати каральні операції проти населення, міжетнічні конфлікти та боротьбу з націоналістичним підпіллям. Тому, найчастіше саме з них, формувались «спецбоївки», що під виглядом повстанців УПА творили нечувані звірства і знущання над мирним населенням, щоб підірвати довір'я, посіяти панічний жах і люту ненависть до «хлопців із лісу».

Для більшої правдоподібності включали в такі спецбоївки колишніх перевербованих повстанців, що вийшли «з повинною», і під страхом смерті, виконували «каїнову» роботу. Тільки на території Волині і Рівненщини діяло 176 таких боївок, що налічували до 2 тисяч бойовиків.

На Волинь і Полісся, як найбільш охоплених повстанським рухом, більшовицька імперія кинула регулярні війська, тисячі досвідчених енкаведистів, розвідників. У повстанські ряди «вживляли» своїх агентів-шпигунів. Уже в лютому-березні 1945 року, як йдеться у звіті Волинського обкому КП(б)У, загальна кількість резидентів НКВД і НКГБ на ПЗУЗ становила 181, агентів внутрішніх – 1328, таємних співробітників (сексотів) – 9079. До окремої категорії належали спеціальні бойові групи «перевербованих» колишніх повстанців (контрбанди) – 91 група із загальною чисельністю їх членів – 1481.

На 10 лютого 1946 року було призначено вибори до Верховної Ради СРСР. Уже 1 грудня 1945 року до більшості населених пунктів Західної України введено підрозділи Червоної армії, прикордонних і внутрішніх військ НКВД (у середньому по 20–40 осіб на село), які взяли «активну участь» у підготовці і проведенні виборів. Ця військово-чекістська операція

[8] Український голос. – Ч. 5. – 1941. – 16 жовт.

отримала назву «великої блокади» і на 2,5 місяця паралізувала діяльність повстанців і підпільників у селах.

У січні 1945 року з колишніх повстанців була створена спецгрупа на чолі з керівником зв'язку Луцької (Волинської) округи Йосипом Кравчуком, що мав псевдо *«Комар»,* а тепер став *«Твьордим».* Ця спецгрупа завдала підпіллю величезної шкоди. То ж у січні 1946 року командир і члени групи були представлені до нагородження високими державними нагородами.

Саме в результаті дій групи «*Твьордого*» радянським спецорганам вдалося виявити місце перебування проводу ПЗУЗ у селі Романів, тодішнього Теремнівського району Волині.

Під час проведення цієї спецоперації загинули майже всі члени проводу. У довідці про результати операції 12–13 грудня 1945 року майор Гриценко – заступник начальника УНКВС Волинської області – назвав і прізвища жителів села, в яких були виявлені схрони. Загинули в схронах Марії Панасюк і Марії Дзиканської підпільники: *«Чуприна», «Модест», «Архип», «Вік», «Улас», «Сизий», «Бурмило», «Макар».* Від ворожих куль полягли *«Еней», «Докс»,* Гудзоватий. Загинув і провідник Волинської округи *«Жен»,* був поранений і заарештований спецгрупою *«Твьордого»* командир з'єднання груп «44» майор Федір Воробець. Але завжди на зміну полеглим приходили нові і нові звитяжці, а тому боротьба продовжувалася.

Тож вшануймо у ці дні світлу пам'ять полеглих синів і дочок України, що загинули геройською смертю у нерівній боротьбі з окупантами за волю, честь і гідність української нації.

Василь Кушнір, колишній голова Братства ветеранів ОУН–УПА Волинського краю ім. полковника *Клима Савури.*

Данило ЗАБАЙКАЛЬСЬКИЙ

ШЛЯХ БАНДЕРИ ЧЕРЕЗ ВОЛИНЬ

На відміну від «вождя світового пролетаріату» Владіміра Лєніна, нога якого ніколи не ступала на нашу землю, але пам'ятники котрому бовваніли чи не в кожному селі. Провідник однієї з гілок ОУН Степан Бандера таки побував на Волині! Хоча монументів йому не збудували ніде – навіть у Луцьку…

13 вересня 1939 р., коли ще гітлерівські полчища продовжували наступ на Варшаву, а західні області Білорусі та України вважалися спокійними тиловими районами, у Брестській тюрмі стався бунт. Група в'язнів-націоналістів, скориставшись розгубленістю наглядачів та адміністрації, зуміла звільнити самих себе, а ще – свого провідника, який перебував в одиночній камері під особливою охороною. Так Степан Бандера зумів вирватися на волю значно раніше, обумовленого 13 січня 1935 р. судовим вироком пожиттєвого терміну: вже через 5 років після ув'язнення!

За ґрати Степан Андрійович, як і решта 11 подільників, потрапили не тільки за приналежність до Організації українських націоналістів, але й за організацію вбивства тодішнього міністра внутрішніх справ Другої Речі Посполитої Броніслава Пєрацкі. Спочатку всіх засудили до смертної кари, але згодом варшавська Феміда змилостивилася, що, врешті-решт, і врятувало Степанові Бандері життя.

Досі тривають дискусії про маршрут пересування Степана Бандери з Бреста до Львова.

Зрозуміло, що елементарний аналіз карти бойових дій того часу показує: на польську територію – по той бік нині прикордонної річки Західний Буг – він рухатися не міг. Тому прямував, найімовірніше, на південь у бік або Шацька, або Ратного. Дорога виявилася не тільки далекою, але й небезпечною. Як на кожній війні, поряд із героями, які воювали з коричневою навалою на фронті, в тилу з'являлися банди злочинців та мародерів, які нерідко скоювали навіть убивства. Загальну нестабільність доповнювала й та обставина, що буквально за 4 дні після втечі Степана Бандери, з польської катівні зі Сходу, почався наступ «червоних визволителів». А це загрожувало майбутньому провідникові однієї з гілок ОУН неминучою загибеллю – тільки вже в безкрайніх просторах сталінського ГУЛАГу…

Ось як згадував цей епізод свого життя Степан Бандера: «Ми пробиралися бічними дорогами, здалека від головних шляхів, стараючись оминати зустрічі як із польськими, так і з німецькими військами. Ми користали з допомоги українського населення. І на Волині, і в Галичині, вже від Ковельщини, ми пов'язалися з діючою організаційною мережею ОУН, яка почала творити партизанські відділи, дбаючи про охорону українського населення, заготовляючи зброю та інші бойові припаси для майбутньої боротьби».

Оце, власне, й усе, що особисто написав про пересування нашим краєм в охопленому війною вересні 1939-го Степан Андрійович. Із Волині, до речі, він потрапив до Сокаля, а звідтіля – до Львова і, таємно перебравшись через уже радянсько-польський кордон, емігрував в Італію.

А тут, до речі, залишився на чолі оунівців, які вціліли після польських та радянських репресій, Іван Скоп'юк, який на початку німецько-польської війни теж зумів достроково звільнитися з тюрми, де відбував 10-річний термін ув'язнення за так званою «Коломийською справою». Фактично, це його зв'язкові й вивели Степана Бандеру з побратимами через наш край на Галичину, і це саме він, втративши після еміграції всіх видних членів ОУН на Заході, будь-які контакти з Центральним проводом, до березня 1940-го розбудував в області доволі потужну та дієву сітку націоналістів-нелегалів. Виступаючи проти політики налагодження контактів із представниками третього рейху, Іван Скоп'юк потрапив у немилість до керівників Центрального проводу ОУН, перейшов на нелегальне становище, де, врешті-решт, був заарештований органами НКВД СССР. 13 липня 1941 р. за вироком Військового трибуналу його розстріляли.

Аналізуючи організаційну мережу ОУН на Волині того періоду, слід зазначити, що польські каральні органи доволі ефективно її знищували. Але основоположні структури – вціліли. Вони створювалися, як зазначалося в березневому звіті Головного управління Центральної слідчої служби до Волинського воєводства управління «Про хід ліквідації ОУН на Волині», найбільш активно у 1937 р. зусиллями Івана Климіва, який разом із Василем Савичем і Василем Коханським організували з центром у Володимирі-Волинському Окружний провід ОУН.

І саме ті, хто на низовому рівнях і належали до підпільних осередків волинських націоналістів, і допомогли Степанові Бандері цілим та неушкодженим пробратися через Волинь у безпечніше місце.

Існує така версія, що Степан Андрійович, якийсь час переховувався чи то в смт Луків Турійського р-ну, чи то в смт Голоби Ковельського р-ну. Мало того, вербальні свідчення (перекази слів тих, хто розказував) навіть доводять, що Степан Бандера зумів налагодити настільки тісний контакт із представниками місцевого населення, що відчув глибоку симпатію до однієї з молодих волинських зв'язкових ОУН. Але документальних підтверджень цього немає.

Відтак, лише вересневий шлях Степана Бандери з Берестейщини на Галичину, саме через Волинь, і залишається єдиним достеменним фактом цікавої, героїчної та трагічної біографії Провідника однієї з гілок ОУН, в'язня польських, німецьких тюрем, концтаборів та жертви підлих убивць із НКВД. Щоправда, досі в нашій області не збудовано жодного пам'ятника на честь Степана Бандери, і навіть у Луцьку, зведений кілька років тому постамент, досі залишається без скульптурної композиції…

РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ

БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ

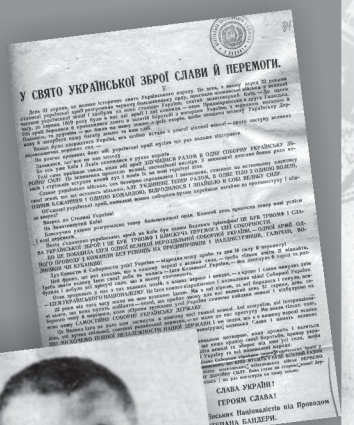
У СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ЗБРОЇ СЛАВИ Й ПЕРЕМОГИ.

СЛАВА УКРАЇНІ!

ГЕРОЯМ СЛАВА!

Письмах Націоналістів під Проводом
СТЕПАНА БАНДЕРИ.

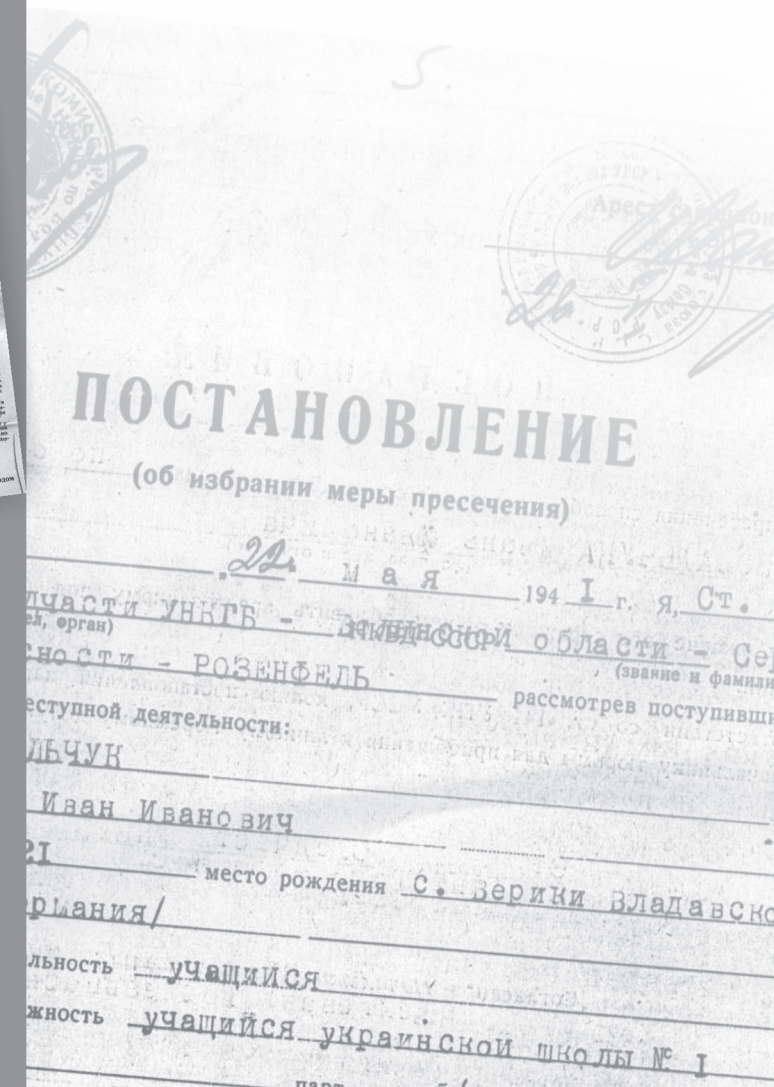
ПОСТАНОВЛЕНИЕ
(об избрании меры пресечения)
22 мая 1941 г. я, Ст.
...дчасти УНКГБ - ...ской области - Се...
...ел, орган)
...сности - РОЗЕНФЕЛЬ (звание и фамили...
...ступной деятельности: рассмотрев поступивши...
...ЛЬЧУК
Иван Иванович
...21 место рождения с. Верики Владавско...
...рмания/
...льность учащийся
...жность учащийся украинской школы № 1
парт. б/п
нац. ...

К

1. **КАБАН (КАБАНОВ) Іван Климентійович,** 1920 р. н., с. Буцин Старовижівського р-ну, українець, голова Буцинської с/р, п/парт. Заарешт. 27.12.1949 р. органами НКВС. Старовижівським нар. судом 12.01.1950 р. засудж. згідно з Указом від 04.06.1947 р. на 11 р. ВТТ. Покарання відбував на ст. Куштим Півд.-Уральської залізниці. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2547, арк. 273, 297, 347).

2. **КА(О)БАЧ Ганна Карпівна,** 1936 р. н., с. Малі Голоби Камінь-Кашир. р-ну, українка, освіта 1 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 09.12.1952 р. виселена в Кокчетавську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 06.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1107, арк. 1, 17).

3. **КА(О)БАЧ Устина Захарівна,** 1912 р. н., с. Малі Голоби Камінь-Кашир. р-ну, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 02.08.1946 р. виселена в Кокчетавську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 06.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1107, арк. 1, 53).

4. **КА(О)ВЕР Володимир Володимирович,** 1894 р. н., м. Кременчук Полтавської обл., мешк. у м. Луцьк, освіта середня, зі службовців, бухгалтер Луцького міськводоканалу, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.03.1950 р. виселений у с. Троїцьке Нанайського р-ну Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 13.02.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1585, арк. 2, 5, 9, 25).

5. **КА(О)ВЕР Софія Тимофіївна,** 1896 р. н., с. Семенівка Полтавської обл., мешк. у м. Луцьк, освіта середня, зі службовців, регістратор дитячої консультації м. Луцьк, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.03.1950 р. виселена в с. Троїцьке Нанайського р-ну Хабаровського краю за приналеж. до ОУН. Звільнена 13.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1585, арк. 2, 5, 8, 46; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6404, арк. 33, 34, 42; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 589, арк. 24, 203).

6. **КАВИЦЬКИЙ Станіслав Андріанович,** 1882 р. н., уродж. Летичівського р-ну Вінницької обл., мешк. у с. Чаруків Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, управляючий поміcттям, голова Союзу поміщиків у м. Луцьк, п/парт. Заарешт. 01.10.1939 р. міліцією с. Несвіч Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну. Звинувач. у боротьбі проти комуністичного руху. ОН НКВС СРСР 10.02.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Карлазі. Реабілітований 15.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2151; Молода Волинь. – 1992. – 15 лют.; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 19535).

7. **КАВСЬКИЙ Мар'ян Валер'янович,** 1910 р. н., м. Вадовіце Краківського в-ва (Польща), мешк. у м. Львів, з вересня 1939 р. – у м. Варшава, поляк, музикант на радіостанції, п/парт. Заарешт. 10.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 07.04.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Абезь (Комі АРСР). Звільнений 30.09.1941 р. Реабілітований 11.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2798; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3595; о. ф., спр. 20874).

8. **КАВУЛЯК Андрій Йосипович (Юзефович),** 1904 р. н., мешк. у с. Пнівне Камінь-Кашир. р-ну, українець, із селян, комендант поліції. Заарешт. у 1940 р. органами НКВС. Розстріляний у 1940 р. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2121, арк. 18).

9. **КАВ'ЮК Микола Іванович,** 1925 (1926) рр. н., с. Микуличі Володимир-

Волин. р-ну, українець, із селян, солдат ЧА в/ч 75290, п/парт. Заарешт. 27.07.1949 р. ВКР МДБ в/ч 92943. Звинувач. у пособництві німцям, зраді Батьківщини, а/рад. агітації та пропаганді. ВТ в/ч 10109 13.10.1949 р. засудж. за ст. 58-1а КК РРФСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ в/ч 19854 12.12.1949 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений 20.07.1954 р. Реабілітований 30.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6224; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 703).

10. **КАГАН Олександр Павлович,** 1929 р. н., с. Велимче Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 10.02.1949 р. Старовижівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.04.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений 13.05.1955 р. Реабілітований 18.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7764).

11. **КАДЕНЧУК Ніна Антонівна**, 1922 р. н., с. Вічині Рожищенського р-ну, українка, із селян, станична ОУН, псевд. *Тамара.* Заарешт. 12.05.1944 р. Рожищенським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Подальша доля невідома. (ГДА СБУ, ф. 2, оп. 65, спр. 7, т. 2, арк. 94; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 297).

12. **КАДИРА Антон Протасович,** 1887 р. н., м. Камінь-Кашир., українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 31.03.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2193, арк. 2, 42).

13. **КАДИРА Іван Антонович,** м. Камінь-Кашир., українець, із селян, поліцейський у 1941–1943 рр., вояк УПА з 1944 р., п/парт. У грудні 1949 р. сім'я виселена в Сибір. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 618, арк. 6, 7).

14. **КАДИРА Марія Антонівна,** 1926 р. н., с. Застав'є Камінь-Кашир. (теп. Любомльського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Нар. судом Шостаковського р-ну 30.05.1946 р. засудж. за ст. 82, ч. 2 КК РРФСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбувала у В'ятлазі. Звільнена 31.10.1947 р. і направлена на попереднє місце заслання. Померла 09.11.1947 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2193, арк. 2, 18, 22).

15. **КАЗВАН Дмитро Прокопович,** 1915 р. н., с. Охматків Демидівського р-ну Рівненської обл., татарин, із селян, навчався у Крем'янецькій духовній семінарії, чл. і провідник ОУН, вояк УПА, псевд. *Черник, Гриць, Юхим,* капрал, підхорунжий. У вересні 1939 р. заарешт. органами НКВС і відправлений у Дубненську в'язницю. Звільнений. Працював директором школи у с. Копачівка Рожищенського р-ну. Вдруге заарешт. органами НКВС влітку 1940 р. Втік від розстрілу. Бувши вояком УПА воював з партизанами і німцями, які давали за його голову винагороду. Загинув 14.03.1946 р. в с. Глибока Долина Дубненського р-ну. (Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 157; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 239).

16. **КАЗИМИРЧАК-ПОЛОНСЬКА Олена Іванівна,** 1902 р. н., с. Селець Володимир-Волин. р-ну, українка, із заможної родини, п/парт. Мешк. в м. Ленінграді, репресована. Після звільнення захистила докторську дисертацію. У 1968 р. удостоєна премії ім. Ф. Бредихіна за праці, присвячені рухові малих тіл сонячної системи. Подальша доля невідома. (Сергійчук В. Що дала Україна світові. – К. – 2008. – С. 244; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за

незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 254).

17. **КАЗМЕРЧУК Павло Гнатович,** 1925 р. н., с. Вулька-Порська (теп. с. Бортівка) Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 22.03.1946 р. Долобським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 20.04.1953 р. Реабілітований 12.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12427).

18. **КАЗМЕРЮК Олександра Павлівна,** 1923 р. н., с. Пірванче Горохівського р-ну, українка, із селян, освіта 4 кл., домогосподарка, п/парт. Виселена на с/п. Подальша доля невідома. Реабілітована згідно ст. 3 Закону України від 17.09.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6311).

19. **КАЗМИРУК (КАЗЬМІРУК) Володимир Адамович,** 1928 р. н., с. Олексіївка Камінь-Кашир. р-ну, українець, мешк. у м. Брест (Білорусь), студент Брестського залізнодорожного технікуму, учень Володимир-Волин. школи механізації с/г, чл. ОУН. Заарешт. 17.06.1948 р. УМДБ у Волин. обл. Волин. обл. судом 05.11.1948 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 1, 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ. ВС УРСР 09.10.1964 р. вирок відмінено, справу закрито. Звільнений у 1953 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1987).

20. **КАЗМИРЧУК Микола Павлович,** 1913 р. н., с. Тайкури Здолбунівського р-ну Рівненської обл., українець, із селян, солдат ЧА, вояк УПА, п/парт., псевд. *Окунь*. Заарешт. 16.09.1944 р. Шацьким РВ. Звинувач. у дезертирстві та зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 09–10.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітований 08.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12198).

21. **КАЗМІРУК Ілля Олександрович,** 1913 р. н., с. Меркуви Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6311).

22. **КАЗМІРУК Марія Микитівна,** 1924 р. н., с. Колодеже Горохівського р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 23.03.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 04.03.1950 р. засудж. на 10 р. заслання. Покарання відбувала в Красноярському краї. Реабілітована 08.09.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3341; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2566).

23. **КАЗУРА Вацлав Степанович,** 1909 р. н., м. Колпіно Ленінградської обл. (Росія), поляк, начальник артмайстерні 66 АП, воєнтехнік 2-го рангу, п/парт. Заарешт. 08.07.1938 р. ОВ НКВС 10 КА. Звинувач. як учасник троцькістської змови. ОН НКВС СРСР 05.08.1939 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1301, арк. 24, 63, 75).

24. **КАЗЬМИРУК Лідія Олександрівна**, Іваничівський (Володимир-Волин.) р-н, українка, із селян, п/парт. У 1955 р. виселена в Тиретський р-н Іркутської обл. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 691, арк. 19, 24, 25, 29, 30, 33).

25. **КАЗЬМІРУК Володимир (?),** 1928 р. н., Камінь-Кашир. р-н, українець, із селян, п/парт. Звинувач. у зв'язках з УПА. Засудж. на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Спогади Є. Тишик, с. Обенижі Турійського р-ну).

26. **КАЙДИК Афанасія Сидорівна**, 1893 р. н., с. Сокіл Рожищенського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 23.02.1960 р.

Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6541).

27. **КАЙДИК Олена Юхимівна**, 1928 р. н., смт Колки Маневицького р-ну, мешк. у с. Сокіл Рожищенського р-ну, українка, освіта 6 кл., селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 23.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6541).

28. **КАЙДИК Павло Юхимович**, 1921 р. н., смт Колки теп. Маневицького р-ну, українець, освіта 6 кл., селянин-одноосібник, кущовий УПА, чл. ОУН, псевд. *Бондаренко*. Заарешт. 21.02.1944 р. ВКР «Смерш» 13-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 13-ї Армії 08.03.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 12.03.1944 р. Реабілітований 28.06.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8993; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6541; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1378, арк. 222).

29. **КАКЕТ (?).** Заарешт. 06.12.1939 р. Звинувач. у поруш. держ. кордону. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1677, арк. 12).

30. **КАЛАКОВСЬКИЙ Станіслав Вікентійович,** 1898 р. н., м. Варшава, мешк. у кол. Стасин (теп. с. Білин) Володимир-Волин. р-ну, поляк, селянин-осадник, агент пол. генштабу, п/парт. Заарешт. 02.02.1940 р. ДТВ НКВС Ковел. залізниці. Звинувач. у боротьбі проти комуністичного руху. ОН НКВС СРСР 25.10.1940 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Утримувався у Ковельській в'язниці. Покарання відбував у Івдельлазі. Реабілітований 05.06.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2343; Молода Волинь. – 1992. – 13 берез.; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3106; о. ф., спр. 19387; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 139, 144; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941 року. – Друге видання. – Львів–Нью–Йорк. – 2003. – С. 240).

31. **КАЛАКУЦЬ Афанасій Миколайович**, 1893 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 11.10.1948 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5973).

32. **КАЛАКУЦЬ-КОВАЛЬ Ганна Гнатівна**, с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 22.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3084, арк. 2, 5, 8).

33. **КАЛАКУЦЬ Горпина Василівна**, 1895 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5973).

34. **КАЛАКУЦЬ Ольга Панасівна**, 1926 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, освіта 4 кл., селянка, повітова господарча ОУН, чл. ОУН, псевд. *Кропива*. Заарешт. 04.03.1947 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 01.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітована Волин. обл. судом 11.07.1990 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5973; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4094).

35. **КАЛАКУЦЬ Уляна Афанасіївна**, 1920 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5973).

36. **КАЛАПУЦЬ Василь Федорович**, 1922 р. н., с. Бірки Ратнівського (теп. Любешівського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 22.11.1951 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 26–29.02.1952 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 7 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 16.02.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений 24.03.1955 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 10.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 17911).

37. **КАЛАПУША Іван Васильович**, с. Топільне Рожищенського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

38. **КАЛАХАН Василь Андрійович**, 1922 р. н., с. Борисковичі Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, чоботар, вояк УПА з 1944 р., п/парт. Заарешт. 25.09.1944 р. Берестечківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 15.11.1944 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 15.08.1954 р. і направлений на с/п у Кемеровську обл. Звільнений зі с/п 10.05.1956 р. Реабілітований 10.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6782).

39. **КА(О)ЛАХАН Олексій Єфимович**, 1904 р. н., с. Брани Горохівського р-ну, мешк. у с. Довгів Горохівського р-ну, українець, із селян, сторож ст. Стоянів Ковел. залізниці, п/парт. Заарешт. 17.03.1945 р. ТВ НКДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ТВ НКДБ Ковел. залізниці 17.05.1945 р. направлений у спецтабір НКВС для фільтрації. ТВ НКДБ Ковел. залізниці 30.05.1945 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 625).

40. **КАЛАЧУК Анастасія Федорівна**, 1878 р. н., с. Замшани Ратнівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена з сім'єю в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.06.1956 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 550, арк. 10, 17, 20, 38, 43; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5229, арк. 108).

41. **КАЛАЧУК Антон Іванович**, 1935 р. н., с. Замшани Ратнівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 17.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6783).

42. **КАЛАЧУК Василь Іванович**, 1926 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт., псевд. *Кучеренко*. У 1947 р. виселений у сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6783; Спр. 550, арк. 3, 4; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5229, арк. 64, 108; Спр. 5957, арк. 11, 16, 20).

43. **КАЛАЧУК Василь Степанович**, 1877 р. н., с. Замшани Ратнівського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений з сім'єю у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 03.04.1948 р. на засланні. Реабілітований згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 550, арк. 10, 17, 20, 43).

44. **КАЛАЧУК Зінаїда Іванівна**, 1933 (1932) рр. н., с. Замшани Ратнівського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 06.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6783).

45. **КАЛАЧУК Матвій Никифорович**, 1920 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 20.10.1948 р. Старовижівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МВС СРСР 15.01.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р.

ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 24.09.1955 р. Реабілітований 09.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6096).

46. **КАЛАЧУК Секлета Григорівна**, 1902 (1890) рр. н., с. Замшани Ратнівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 09.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6783, арк. 25).

47. **КАЛАШНЮК Василь Фотійович**, 1927 р. н., с. Хмелівка Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, освіта 7 кл., солдат ЧА, вояк УПА, чл. ВЛКСМ, чл. ОУН. Заарешт. 29.12.1949 р. ВКР МДБ ЗабВО. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН МДБ СРСР 02.09.1950 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-10 ч. 1, 58-11, 121 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Озерному ВТТ Магаданської обл. Звільнений 28.02.1955 р. ВТ ЗабВО 02.04.1957 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1825; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7979; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 883).

48. **КАЛАШНЮК Василь (?),** 1915 р. н., с. Житані Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, вояк УПА, п/парт. У 1944 р. засудж. органами рад. влади на 25 р. ВТТ. Після звільнення у 1956 р. повернувся у село. Помер у 1990 р. Похований на кладовищі с. Селець. (Свідчення Хом'юка Н. Г. від 08.06.1998 р.; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 17926; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 857).

49. **КАЛАШНЮК Ганна Савівна**, 1910 р. н., с. Хмелівка Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка-колгоспниця, п/парт. Засудж. за крадіжку 1 відра картоплі на 5 р. ВТТ. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 842; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 7, арк. 35).

50. **КАЛАШНЮК Семен (?),** с. Хобултова Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. Засудж. у 1940 р. за зберігання зброї. Вступив в Армію Андерса, звідки потрапив в Англію, де й помер. (Свідчення Ничипорука С. Г., Огороднічука О. О. від 24.02.1998 р.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 898).

51. **КАЛАШУК (КАЛАПУЦЬ) Кирило Трохимович**, 1919 р. н., с. Хотешів Ратнівського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН з 1942 р., провідник Ратнівського райпроводу ОУН у 1944 р., псевд. *Зарічний*. Заарешт. 01.12.1945 р. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4266; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3260, арк. 4; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3084, арк. 1).

52. **КАЛЕГІН Терентій (?),** росіянин, власник господарства в с. Переславичі Іваничівського р-ну. Заарешт. у березні 1941 р. органами НКВС. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Інформація Переславичівської с/р Іваничівського р-ну від 05.04.2001 р. № 57; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

53. **КАЛЕНИК Євдокія Олеферівна**, 1919 р. н., с. Боровичі Маневицького р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5399).

54. **КАЛЕНИК Меланія Іларіонівна**, 1880 р. н., с. Боровичі Маневицького р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 13.10.1950 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин.

обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5399).

55. **КАЛЕНСЬКА Марія Гнатівна (Йосипівна),** 1895 р. н., с. Верьовка Житомирської обл., мешк. у м. Луцьк, полячка, із селян, монахиня при костьолі, п/парт. Заарешт. 11.01.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. УНКДБ у Ростовській обл. м. Шахти 04.10.1945 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 25; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 42, арк. 5, 8, 21).

56. **КАЛЕНЧУК Григорій Олексійович,** 1929 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, неписьменний, селянин, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. 10.02.1949 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 14–16.05.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений 16.08.1956 р. Реабілітований 07.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6393, арк. 392; Спр. 5481; Спр. 6043, арк. 96, 99; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1666, арк. 1–4, 39).

57. **КАЛЕНЧУК Олексій Омелянович,** 1892 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, неписьменний, селянин, колгоспник, вдівець, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1666, арк. 2, 6, 14, 21; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5882, арк. 129).

58. **КАЛЕНЧУК Степан Олексійович,** 1920 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, неписьменний, селянин, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1666, арк. 2, 5, 13; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6393, арк. 400).

59. **КАЛЕНЧУК Федір Олексійович,** 1933 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 1 кл., селянин, колгоспник, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1666, арк. 2, 4, 10, 29).

60. **КАЛЕНЮК Олександр (?),** с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

61. **КАЛЕЩУК Іван Тихонович,** 1922 р. н., с. Низкиничі Іваничівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ 13-ї Гвардійської армії 23.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7069).

62. **КАЛЕЩУК Олена Григорівна,** 1925 р. н., с. Низкиничі Іваничівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 18.12.1946 р. виселена в Кокчетавську обл. як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7069).

63. **КА(О)ЛЕЩУК Софія Марківна,** 1890 р. н., с. Стулинські Малоземці (Польща), мешк. у м. Любомль, українка, із селян, п/парт. Заарешт. 02.07.1940 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 10.02.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбувала в Карлазі. Реабілітована 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3048).

64. **КАЛИНОВИЧ Григорій Степанович,** 1926 р. н., с. Печихвости Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 01.04.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та зраді командира виниш. загону. УМВС у Волин. обл. 31.05.1946 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти

звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 449).

65. **КАЛИНОВСЬКИЙ Єгор Якович,** 1900 р. н., с. Купичів Турійського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 2-ї ЗІСБ, чотовий УПА, п/парт. Заарешт. 29.09.1944 р. ВКР «Смерш» 2-ї ЗІСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та а/рад. агітації. ОН НКВС СРСР 21.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений і направлений на с/п. Помер 02.02.1956 р. на засланні. Реабілітований 31.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4103).

66. **КАЛИНСЬКИЙ А. В.,** заарешт. у 1940 р. за поруш. держ. кордону. Подальша доля невідома. (Архів РВГ «НЦІСВ»).

67. **КАЛИНЧИК Кирило Йосипович,** 1894 р. н., с. Велимче Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт., псевд. *Веселий*. Заарешт. 11.05.1941 р. (15.05.1941 р.) УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації та приналеж. до ОУН. Утримувався у Ковельській в'язниці. Звільнений 23.06.1941 р. німецькими військами. Старовижівським РВ МДБ 31.03.1949 р. (08.04.1949 р.) справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 273; Спр. 7932; Молода Волинь. – 1992. – 1 трав.).

68. **КАЛИНЧИК Микита Миколайович,** 1909 р. н., с. Велимче Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, селянин, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. у травні 1941 р. РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з ОУН. Звільнений німецькими військами у червні 1941 р. із Седлищенської КПУ. Повторно заарешт. у 1943 р. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА. ВТ БараничВО 10.09.1945 р. засудж за ст. 58-1б КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. ВТ в/МВС Волин. обл. 13.08.1948 р. засудж. за ст. 19, 58-1б КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Подальша доля невідома. Реабілітований 09.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4667, т. 1, арк. 54).

69. **КАЛИ(Е)НЧУК Агафія Михайлівна,** 1872 р. н., с. Туропин Турійського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.02.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.06.1952 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 527).

70. **КАЛИ(І)НЧУК Адам Михайлович,** 1934 р. н., с. Козин Рожищенського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1951 р. Рожищенським РВ. Звинувач. у недонесенні на ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.07.1951 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Востуралазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 22.11.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8062).

71. **КАЛИНЧУК Антоніна Никифорівна,** 1921 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Волин. обл. виконкомом 05.04.1951 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6468).

72. **КАЛИНЧУК Василь Лук'янович,** 1930 р. н., с. Гірники Ратнівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 05.02.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 495).

73. **КАЛИ(Е)НЧУК Василь (?),** мешк. у с. Ниці Старовижівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1944 р. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3384, арк. 32).

74. **КАЛИ(Е)НЧУК Галина Степанівна,** 1923 р. н., с. Вікторини Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 04.09.1945 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.11.1945 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 3 р. ВТТ з п/п на 2 р. Звільнена 20.08.1948 р. Реабілітована 10.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл.

(Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12757).

75. **КАЛИНЧУК Іван Лук'янович,** 1938 р. н., с. Гірники Ратнівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 25.06.1949 р. виселений у Читинську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.04.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6384).

76. **КАЛИНЧУК Іван Никифорович,** 1917 р. н., с. Велимче Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, селянин, чл. КПЗУ. У 1936 р. засудж. за приналеж. до КПЗУ. У 1940 р. засудж. за незаконне зберігання зброї. У 1945 р. засудж. за службові злочини. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1154, арк. 93).

77. **КАЛИНЧУК Катерина Лук'янівна,** 1924 р. н., с. Гірники Ратнівського р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 25.06.1949 р. виселена в Читинську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6384).

78. **КАЛИНЧУК Марія Михайлівна,** 1920 р. н., с. Козин Рожищенського р-ну, українка, із селян, малописьменна, домогосподарка, п/парт. Заарешт. 16.05.1951 р. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 14.07.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Кемеровським обл. судом 09.02.1956 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого. Покарання відбувала в Сиблазі. Звільнена 24.03.1956 р. Реабілітована 22.11.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8062).

79. **КАЛИНЧУК Мефодій Якович,** 1912 р. н., с. Ниці Старовижівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, конфідент, п/парт. Заарешт. 30.06.1940 р. УДБ НКВС Волин. обл. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 21.05.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Реабілітований 24.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2436, арк. 1, 3, 34, 35; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3199; о. ф., спр. 19664).

80. **КАЛИНЧУК Михайло Іванович,** 1883 р. н., с. Козин Рожищенського р-ну, українець, освіта 4 кл., колгоспник, п/парт. Заарешт. 16.05.1951 р. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 14.07.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Рівненським обл. судом 19.10.1955 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого. Покарання відбував у Рівненському ВТТ. Звільнений 20.10.1955 р. Реабілітований 22.11.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8062).

81. **КАЛИНЧУК Федір Лук'янович,** 1929 р. н., с. Гірники Ратнівського р-ну, українець, селянин, вояк УПА, псевд. *Федло*, чл. ВЛКСМ, чл. ОУН з 1947 р. Заарешт. 07.06.1948 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 05.02.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у Мінеральному ВТТ. Звільнений. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4198, т. 2, арк. 276).

82. **КАЛИНЧУК Хома Лук'янович,** 1922 р. н., с. Гірники Ратнівського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 25.06.1949 р. виселений у Читинську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.04.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6384).

83. **КАЛИНЮК Антон Власович,** 1929 р. н., с. Білашів Ковельського р-ну, українець, із селян, боєць виниш. загону, неповнолітній, п/парт. Заарешт. 29.04.1946 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.07.1946 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Усольлазі. Помер 30.04.1948 р. в ув'язненні. Реабілітований 19.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл.

(Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6127).

84. **КАЛИНЮК Галина Павлівна,** 1934 р. н., с. Любитів Ковельського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР 06.05.1946 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. У листопаді 1947 р. здійснила втечу. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 366).

85. **КАЛИ(Е)НЮК Домна Денисівна,** 1879 (1869) рр. н., с. Клепачів Ківерцівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.12.1944 р. виселена в Тайшетський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.04.1952 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6914).

86. **КАЛИНЮК Євген Павлович,** 1939 р. н., с. Любитів Ковельського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МВС СРСР 06.05.1946 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Звільнений 20.08.1954 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 366).

87. **КАЛИ(Е)НЮК (КОЛЕНЮК) Іван Якович,** 1912 р. н., с. Лучиці Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 13.03.1944 р. ВКР «Смерш» 389-ї СД. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ 18-ї Армії 20–21.04.1944 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6079).

88. **КАЛИНЮК Микола Андрійович,** 1910 р. н., с. Радехів Любомльського р-ну, українець, селянин-одноосібник, конфідент, п/парт. Заарешт. 17.04.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 07.04.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 29.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2427; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3190; о. ф., спр. 19655).

89. **КАЛИНЮК Олександра Павлівна,** 1929 р. н., с. Любитів Ковельського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР 06.05.1946 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Звільнена 31.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 366).

90. **КАЛИНЮК Онуфрій Демидович,** 1904 р. н., с. Любитів Ковельського р-ну, мешк. на хут. Видвин Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 21.01.1949 р. Голобським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям. Військовим прокурором в/ч 64116 24.08.1949 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнений 19.10.1949 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 557; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 357).

91. **КАЛИ(Е)НЮК Петро Іванович,** 1921 р. н., с. Лучиці Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 13.03.1944 р. ВКР «Смерш» 389-ї СД. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ 18-ї Армії 20–21.04.1944 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 7 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Особлазі. Звільнений 27.12.1950 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений зі с/п 10.04.1956 р. Реабілітований 13.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6079).

92. **КАЛИНЮК Павло Мартинович,** 1903 р. н., с. Любитів Ковельського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 20.04.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям, а/рад. агітації та пропаганді. ВТ 06.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП. ВК ВС СРСР 23.11.1944 р. термін покарання зменшено до 20 р. ВТТ. Звільнений 01.12.1955 р. зі зняттям судимості. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4077, арк. 185–187).

93. **КАЛИНЮК Таїсія Павлівна,** 1932 р. н., с. Любитів Ковельського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР 06.05.1946 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. У листопаді 1947 р. здійснила втечу і повернулася у с. Любитів Ковельського р-ну. Заарешт. 24.01.1949 р. Звинувач. за ст. 78, ч. 3 КК УРСР. Справу закрито у зв'язку з неповноліттям і направлена на попереднє місце заслання. Звільнена зі с/п 23.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 366).

94. **КАЛИНЮК Уляна Миколаївна,** 1907 р. н., с. Голоби Ковельського р-ну, мешк. на хут. Видвин Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 21.01.1949 р. Голобським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям та а/рад. агітації. УМДБ у Волин. обл. 17.11.1949 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 557; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 357).

95. **КАЛИНЮК Юлія Олексіївна,** 1907 р. н., с. Любитів Ковельського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МВС СРСР 06.05.1946 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Звільнена у липні 1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 366).

96. **КАЛИТА Валентина Василівна,** 1929 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, мешк. на хут. Свирипниця Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 14.09.1948 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 22.10.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 05.08.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Сєвуралазі. Подальша доля невідома. Реабілітована 07.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5549).

97. **КАЛИТА Віцентій Людвигович,** 1907 р. н., із селян, п/парт. Заарешт. 02.02.1941 р. органами НКВС. Звинувач. у поруш. держ. кордону. У 1941 р. засудж. на 7 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Молода Волинь. – 1992. – 1 трав.; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 19453).

98. **КА(О)ЛИТЮК Василь Петрович,** 1925 р. н., с. Уховецьк Ковельського р-ну, українець, селянин, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 17.05.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 16.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Усольлазі. Помер 02.10.1950 р. в ув'язненні. Реабілітований 10.10.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4051).

99. **КАЛИТЮК Іван Семенович,** 1909 р. н., с. Залужжя Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, поліцейський, п/парт. У 1949 р. заарешт. і засудж. за зраду Батьківщині. Подальша доля невідома. (Свідчення Оліфіровича Василя Олексійовича від 21.05.1992 р.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 54; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 7, арк. 50зв.).

100. **КАЛИТЮК Іван Карпович,** 1924 р. н., с. Підліси Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, вояк УПА, із селян, солдат ЧА, п/парт., псевд. *Ярема*. Заарешт. 13.01.1945 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ 24-ї Артдивізії 05.02.1945 р. засудж. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 06.06.1954 р. Реабілітований 06.11.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4541; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3474, арк. 70, 109).

101. **КАЛИТЮК Кузьма Федорович,** 1892 р. н., с. Лапні Ковельського р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 04.03.1950 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 12.05.1951 р. виселений на 10 р. у Кустанайську обл. (Казахстан). Подальша доля невідома. Реабілітований 08.09.1989 р.

прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2576; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3352).

102. **КАЛИТЮК Онисій Лазарович,** 1924 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 3-го ЗСП, п/парт. Заарешт. 21.10.1944 р. ВКР «Смерш» 2-ї ЧА. Звинувач. у к/р діяльн. ОН НКВС СРСР 06.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Помер 07.01.1952 р. в ув'язненні. Реабілітований 10.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 22650).

103. **КАЛИШ Анастасія Олексіївна,** 1928 р. н., с. Павловичі Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 10.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1088, арк. 2, 21; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5898, арк. 7).

104. **КАЛИШ Анастасія Семенівна,** 1936 р. н., смт Маневичі Маневицького р-ну, українка, освіта 7 кл., селянка, неповнолітня, чл. ВЛКСМ з 1953 р. ОН МДБ СРСР 20.06.1950 р. виселена в Чунський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.03.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1311, арк. 2, 5, 11).

105. **КАЛИШ Андрій Петрович,** 1921 р. н., с. Шепель Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин, солдат ЧА 47-го УСП, чл. ОУН. Заарешт. 10.06.1944 р. ВКР «Смерш» УралВО. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 27.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Особлазі. Звільнений і направлений на с/п у Кустанайську обл. (Казахстан). Звільнений зі с/п 07.04.1956 р. Реабілітований 16.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5784; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3491; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2933, арк. 1, 2).

106. **КАЛИШ Антоніна Олексіївна,** 1929 р. н., с. Павловичі Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, освіта 5 кл., селянка-одноосібниця, кравчиня, п/парт. Заарешт. 10.03.1948 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.06.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 11.09.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в с-щі Явас (Мордовія). Звільнена 14.05.1955 р. і направлена на с/п в Іркутську обл. Звільнена зі с/п 19.03.1956 р. Реабілітована 26.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5898; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1038, арк. 2, 13, 18).

107. **КАЛИШ Василь Олексійович,** 1934 р. н., с. Павловичі Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 11.01.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1038, арк. 2, 38; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5898, арк. 7).

108. **КАЛИШ Володимир Семенович,** 1930 р. н., мешк. у смт Маневичі Маневицького р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин-середняк, статистик, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.06.1950 р. виселений у Чунський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.03.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1311, арк. 2, 11, 14, 15).

109. **КАЛИШ Ганна Петрівна,** 1923 р. н., с. Шепель Луцького р-ну, мешк. у с. Потреби (теп. с. Першотравневе) Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 21.02.1949 р. Торчинським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 11.06.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. ВТ ПрикВО 09.03.1956 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ. Покарання відбувала в Береговому

таборі (Магадан). Звільнена 22.02.1955 р. Реабілітована 04.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4249; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3259).

110. **КАЛИШ Євгенія Олексіївна,** 1941 р. н., мешк. у с. Павловичі Локачинського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. У 1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5838, арк. 31).

111. **КАЛИШ Євгенія Петрівна,** 1929 р. н., с. Шепель Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 03.08.1949 р. виселена в Бурят-Монгольську АРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 31.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2933, арк. 26).

112. **КАЛИШ Єлизавета Пилипівна,** 1900 р. н., с. Шепель Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 03.08.1949 р. виселена в Бурят-Монгольську АРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 29.05.1953 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2933, арк. 26).

113. **КАЛИШ Єфим Іванович,** 1891 р. н., с. Потреби (теп. с. Першотравневе) Луцького р-ну, мешк. у с. Шепель Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 02.02.1949 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 11.06.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. ВТ ПрикВО 09.03.1956 (19.08.1955) рр. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ. Звільнений 12.11.1954 р. Реабілітований 04.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4249; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3259).

114. **КАЛИШ Капітоліна Максимівна,** 1902 р. н., с. Павловичі Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Качугський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 04.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1038, арк. 2, 6, 15, 24; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5898, арк. 7).

115. **КАЛИШ Катерина Семенівна,** 1932 р. н., мешк. у смт Маневичі Маневицького р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.06.1950 р. виселена в Чунський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.03.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1311, арк. 2, 6, 14, 15).

116. **КАЛИШ Ксенія Яківна,** 1893 р. н., с. Цевеличі Локачинського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 01.11.1946 р. Локачинським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 13–14.01.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 29.12.1954 р. Реабілітована 27.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 384).

117. **КАЛИШ Лариса Тимофіївна,** 1913 р. н., мешк. у смт Маневичі Маневицького р-ну, білоруска, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.06.1950 р. виселена з сином Григорієм Семеновичем, 1943 р. н. в Чунський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.03.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1311, арк. 2, 7, 11, 24).

118. **КАЛИШ Марія Олексіївна,** 1942 р. н., с. Павловичі Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Качугський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 20.10.1952 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1038, арк. 1, 15, 19).

119. **КАЛИШ Марія Федотівна,** 1895 р. н., с. Шепель Луцького р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт.

Заарешт. 02.02.1949 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 11.06.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. ВТ ПрикВО 09.03.1956 р. термін покарання зменшено до 7 р. Покарання відбувала на ст. Тайшет. Звільнена 07.03.1955 р. Реабілітована 04.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4249; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3259).

120. **КАЛИШ (КЛІЩУК) Надія Юхимівна,** 1926 р. н., с. Потреби (теп. с. Першотравневе) Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, продавець, станична УПА, п/парт., псевд. *Леся, Олеся*. Заарешт. 06.11.1948 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 14.05.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11, 109 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнена у 1955 р. Реабілітована 09.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4622; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3364, арк. 65; Спр. 3259, арк. 13, 145, 245–249, 267, 268).

121. **КАЛИШ Оксентій Антонович,** 1907 р. н., с. Шепель Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 17.03.1949 р. Торчинським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.04.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п і к/м. Покарання відбував на ст. Тайшет-Братськ. Помер 17.12.1950 р. в ув'язненні. Реабілітований 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7538).

122. **КАЛИШ Олександр Петрович,** 1908 р. н., с. Мельниця Ковельського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 73-го ЗСП, п/парт., псевд. *Голуб*. Заарешт. 12.07.1944 р. ВКР «Смерш» ПрикВО. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 18.11.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Рєчлазі. Звільнений 12.06.1954 р. і направлений на с/п у Комі АРСР. Звільнений зі с/п 05.05.1956 р. Реабілітований 19.04.1991 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4208; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3249).

123. **КАЛИШ Олексій Дмитрович,** 1900 р. н., с. Павловичі Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, освіта 1 кл., колгоспник, столяр, репатріант, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 10.03.1948 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.05.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Мінлазі. Звільнений 11.01.1953 р. і направлений на с/п у Качугський р-н Іркутської обл. Звільнений зі с/п 11.08.1957 р. Реабілітований 26.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5898; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1038, арк. 2, 21, 24).

124. **КАЛИШ Петро Єфимович,** 1922 р. н., с. Потреби (теп. с. Першотравневе) Торчинського (теп. Луцького) р-ну, мешк. у м. Луцьк, українець, із селян, освіта 7 кл., швець швейної майстерні райкомбінату, п/парт. Заарешт. 03.02.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. УМДБ у Волин. обл. 12.02.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ. ОН МДБ СРСР 16.04.1949 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Береговому ВТТ. Волин. обл. судом 07.12.1990 р. справу закрито за відсутності доказів, реабілітований. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4139).

125. **КАЛИШ Петро Захарович,** 1892 р. н., с. Шепель Луцького р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 03.08.1949 р. виселений у Бурят-Монгольську АРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 31.07.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2933, арк. 26).

126. **КАЛИШ Петро Юхимович,** с. Шепель Луцького р-ну, українець, із селян, кравець, п/парт. Заарешт. у 1949 р. і засудж. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3259, арк. 239).

127. **КАЛИ(І)Ш Прокопій Дем'янович,** 1894 р. н., с. Рудка Холмського пов. (Польща), українець, селянин, п/парт.

Заарешт. 28.09.1920 р. ОВ ЧК РВР 12-ї Армії. Звинувач. у шпигунстві. ОВ ЧК РВР 12-ї Армії 29.09.1920 р. відправлено у ЧА на Кавказький фронт. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 592).

128. **КАЛИШ Семен Максимович,** 1904 р. н., с. Осово Влодавського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у смт Маневичі Маневицького р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, секретар с/у, п/парт. Заарешт. 30.05.1949 р. Маневицьким РВ МДБ. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 01.09.1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ в/МВС ЛьвівВО 16.11.1949 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Помер 16.09.1953 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1311, арк. 1, 2, 29).

129. **КАЛИШ Федір Маркович,** 1934 р. н., с. Заболотці Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, неповнолітній, п/парт. Заарешт. 13.09.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 14.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований 19.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5574; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3463).

130. **КАЛИШ Яків Євстафійович,** 1925 р. н., с. Потреби (теп. с. Першотравневе) Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин-одноосібник, чл. ВЛКСМ, псевд. *Завірюха*. Заарешт. 06.11.1948 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 17.03.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Магаданській обл. Звільнений 11.07.1956 р. Реабілітований 24.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4345; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1919).

131. **КАЛИШЕВСЬКА (КАЛИШЕВИЧ) Анастасія Василівна,** 1900 р. н., с. Ганів Влодавського пов. (Польща), мешк. у с. Забужжя Любомльського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 07.02.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 13.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбувала в Темлазі. Подальша доля невідома. Реабілітована згідно з Указом ПВР СРСР від 16.01.1989 р. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1548; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2185).

132. **КАЛИ(І)ШУК Тимофій (?),** с. Бужковичі Іваничівського р-ну, українець, селянин, п/парт. У 1949 р. в м. Луцьк засудж. за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Дніпропетровськ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5353, т. 1, арк. 317).

133. **КАЛІНОВСЬКИЙ Іван Антонович,** мешк. у м. Луцьк, поляк, сержант пол. армії, п/парт. Заарешт. у листопаді 1940 р. органами НКВС. Звинувач. у к/р діяльн. та обговоренні шляхів поруш. держ. кордону. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3100, арк. 27).

134. **КАЛІСКІ Шлям Янкович (КАЛИСКА Шлема Янкелевич),** 1912 р. н., м. Домб'є Познаньського в-ва (Польща), мешк. у м. Лодзь (Польща), єврей, кравець-кустар, п/парт. Заарешт. 13.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Ухта (Комі АРСР). Амністований 01.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1811).

135. **КАЛІЩУК Андрій Ілліч,** 1923 р. н., с. Брунетівка Старовижівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-середняк, столяр, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселений в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 04.04.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1164, арк. 2, 4, 5, 26).

136. **КАЛІЩУК Антон Олексійович,** 1890 р. н., с. Теребень Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у с. Юхимівка Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 10.10.1948 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 19.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно з Указом від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував на ст. Тайшет-Братськ. Помер 11.04.1952 р. в ув'язненні. Реабілітований 04.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7472).

137. **КАЛІ(Е)ЩУК Василь Йосипович,** 1918 р. н., м. Київ, мешк. у с. Черничин Грубешівського пов. (Польща), українець, селянин-одноосібник, столяр, п/парт. Заарешт. 27.02.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 13.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвжелдорлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 13.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2874; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3672).

138. **КАЛІЩУК Василь Макарович,** 1926 р. н., с. Брунетівка Старовижівського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. 12.08.1946 р. УМВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 18.09.1946 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 31.03.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Молотовській обл. Звільнений 23.05.1956 р. Реабілітований 31.01.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8743; Спр. 1088, арк. 98).

139. **КАЛІЩУК Ганна Єфимівна (Юхимівна),** 1930 р. н., с. Гупали Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 24.10.1947 р. Головнянським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 24.04.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Теплазі. Звільнена і направлена на с/п в Красноярський край. Звільнена зі с/п 07.05.1954 р. Реабілітована 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7531; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3759; Спр. 276, арк. 87).

140. **КАЛІ(И)ЩУК Ганна Іванівна,** 1894 р. н., с. Теребень Грубешівського пов. (Польща), мешк. у с. Юхимівка Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 16.10.1948 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 19.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 13.07.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітована 04.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7472).

141. **КАЛІЩУК Ганна Іллівна,** 1934 р. н., с. Брунетівка Старовижівського р-ну, українка, освіта 1 кл., селянка-одноосібниця, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 04.04.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1164, арк. 2, 4, 9, 14).

142. **КАЛІЩУК Ганна Савеліївна,** 1889 р. н., с. Чевель Старовижівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 04.04.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1164, арк. 2, 4, 6, 20, 21).

143. **КАЛІЩУК Ганна Трохимівна,** 1926 р. н., хут. Гиляр Турійського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт., санітарка УПА, псевд. *Зіна*. Заарешт. 15.06.1946 р. Турійським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 09.07.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 21.05.1955 р. Реабілітована 09.04.1992 р.

прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5427; Спр. 5004, арк. 15, 61; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3275).

144. **КА(І)ЛІЩУК Гнат Мартинович,** 1889 р. н., с. Бережанка Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, неписьменний, селянин, колгоспник, п/парт., псевд. *Максим*. Заарешт. 19.10.1950 р. Сенкевичівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.07.1950 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Постановою комісії ПВР СРСР термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ. Покарання відбував у Молотовській обл. Звільнений 20.10.1956 р. Реабілітований 23.05.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7877; Спр. 5923, арк. 118; Спр. 2551, арк. 41, 139, 164).

145. **КАЛІЩУК Дмитро Іванович,** с. Торчин Луцького р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у грудні 1949 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2327, арк. 70).

146. **КАЛІЩУК (ПІКУЛА) Євгенія Іванівна,** 1935 р. н., м. Володимир-Волин., українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР у 1940 р. виселена в Кустанайську обл. (Казахська РСР). Звільнена в 1946 р. Реабілітована 21.06.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5466; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 175).

147. **КАЛІЩУК Єлизавета Іванівна,** 1934 р. н., м. Володимир-Волин., українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР у 1940 р. виселена в Кустанайську обл. (Казахська РСР). Звільнена в 1946 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5466; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 175).

148. **КАЛІЩУК (КАЛИШУК) Іван Тимофійович,** 1923 р. н., с. Маркостав Володимир-Волин. р-ну, мешк. у с. Дуліби Турійського р-ну або у с. Бужковичі Іваничівського р-ну, українець, колгоспник, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», п/парт. Заарешт. 05.11.1950 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. Волин. обл. судом 19.01.1951 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Іркутській обл. Звільнений 21.11.1955 р. Реабілітований 14.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5916, т. 1, арк. 15; т. 2, арк. 130; Спр. 5265; Спр. 5353, т. 1, арк. 317; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 229).

149. **КАЛІЩУК Ілля Микитович,** 1889 р. н., с. Брунетівка Старовижівського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселений у Тюменську обл. за приналеж. до ОУН. Помер 12.07.1958 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1164, арк. 2, 4, 7, 9, 60).

150. **КАЛІЩУК Йосип Іванович,** 1934 р. н., м. Володимир-Волин., українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МВС СРСР у 1940 р. виселений в Кустанайську обл. (Казахська РСР). Звільнений в 1946 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5466; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 175).

151. **КАЛІЩУК Каленик Якович,** 1909 р. н., м. Володимир-Волин., мешк. у с. Кисилин Локачинського р-ну, українець, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 16.01.1948 р. виселений в с-ще Асіна Новосибірської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 26.02.1960 р. Реабілітований 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3658; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 178).

152. **КАЛІЩУК Марія Яківна,** 1930 р. н., с. Дуліби Оваднівського (теп.

Турійського) р-ну, українка, колгоспниця, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», п/парт. Заарешт. 05.11.1950 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. Волин. обл. судом 19.01.1951 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 17.11.1954 р. Реабілітована 11.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5265; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 229).

153. **КАЛІЩУК Марія Яківна,** 1906 р. н., м. Володимир-Волин., мешк. у с. Кисилин Локачинського р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 16.01.1948 р. виселена в с-ще Асіна Новосибірської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 26.02.1960 р. Реабілітована 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3658; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 178).

154. **КАЛІЩУК Марфа Дмитрівна,** 1887 р. н., м. Володимир-Волин., мешк. у с. Кисилин Локачинського р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 16.01.1948 р. виселена в с-ще Асіна Новосибірської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 26.02.1960 р. Реабілітована 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3658; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 178).

155. **КАЛІЩУК Мотрона Петрівна,** 1927 р. н., с. Гупали Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 16.10.1948 р. Головнянським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. УМДБ у Волин. обл. 13.04.1949 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 276).

156. **КА(О)ЛІЩУК-БРОСАЛОВА Надія Петрівна,** 1923 р. н., с. Переїзд Саратовської обл., мешк. у с. Відути Маціївського (теп. Турійського) р-ну, росіянка, освіта 4 кл., із селян, домогосподарка, машиніст лебідки, зв'язкова УПА, псевд. *Іванова,* п/парт. Заарешт. 16.01.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/НКВС Волин. обл. 28.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Комі АРСР. Звільнена 08.02.1954 р. Реабілітована 30.09.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9227).

157. **КАЛІЩУК Олександр Пилипович,** 1933 р. н., с. Перевали Луківського (теп. Турійського) р-ну, мешк. у смт Луків Луківського (теп. Турійського) р-ну, українець, освіта 9 кл., із селян, чл. молодіжної укр. нац. орг-ції «МОН», чл. ВЛКСМ. Заарешт. 09.04.1951 р. Луківським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до молодіжної укр. нац. орг-ції «МОН». ВТ в/МДБ Волин. обл. 12–14.07.1951 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з к/м. ВТ ПрикВО 08.12.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Усольлазі. Звільнений 01.03.1955 р. Реабілітований 01.08.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4349 (в 3-х т.).

158. **КАЛІ(И)ЩУК Павло Антонович,** 1927 р. н., с. Теребень Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у с. Юхимівка Локачинського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 10.10.1948 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 19.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно з Указом від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Мордовії. Звільнений 21.07.1956 р. Реабілітований 04.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7472; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 295).

159. **КАЛІЩУК Петро Остапович,** 1931 р. н., с. Кукуріки Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин, чл. ОУН. Заарешт. 28.11.1950 р. Любомльським РВ МДБ. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин.

обл. 26.02.1951 (04.03.1951) рр. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 14.12.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений 27.03.1953 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 16.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 11986; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 446, арк. 76, 83, 88, 92, 97, 102, 109, 124–128, 134, 149, 152–156, 161, 162–179, 182–186, 198–201, 205, 226–230).

160. **КАЛІЩУК Пилип Ілліч,** 1933 р. н., с. Брунетівка Старовижівського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин-одноосібник, столяр, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселений у Микоянський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 26.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1164, арк. 2, 4, 5, 21).

161. **КАЛІЩУК Сергій Романович,** 1925 р. н., с. Відути Турійського р-ну, українець, із селян, чл. «Просвіти», вояк УПА, закінчив підстаршинську школу, голова боївки УПА, з 1943 р. бунчужний, у 1944 р. сотенний, псевд. *Сурмач*. Важкохворим попав у руки фашистів, перебував у пол. концтаборі. Звідки його визволили радянські війська, після чого забрали в армію. Заарешт. 14.07.1947 р. військовою контррозвідкою в м. Веймарк (Німеччина). ВТ 8-ї Гвардійської армії 13.03.1948 р. засудж. на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував на лісоповалі в Горьковській обл. Скоїв 09.05.1951 р. вбивство ув'язненого Баласанова. Повторно засудж. 26.07.1951 р. табірним судом у м. Караганді (Казахстан) на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. Прибув у 1953 р. етапом в Іркутську обл. (Олександрівський централ), згодом у Володимирський централ. Термін добував у смт Маневичі Волин. обл. Звільнений 25.12.1959 р. умовно-достроково ухвалою Судової колегії Волин. обл. суду. З 1961 р. мешк. у м. Нововолинськ. Працював у механічному цеху будівельного управління Нововолинськпромбуду. Заочно закінчив Володимир-Волин. сільськогосподарський технікум. З 1991 р. голова Нововолинської міської орг-ції Братства вояків ОУН–УПА ім. *Клима Савура*. (ГДА СБУ, ф. 6, спр. 67432, арк. 75; Спр. 67816; Їх доля – доля України. – Нововолинськ, 2007. – С. 70–71; Романюк Н. Пішов з дому у шіснадцять, повернувся у тридцять шість // Вічe. – 2007. – 6 верес.; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 300).

162. **КАЛІЩУК Степан Дмитрович,** 1912 р. н., с. Кукуріки Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 27.08.1950 р. Любомльським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.02.1950 (04.03.1950) рр. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 14.12.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений 27.03.1953 (14.12.1954) рр. зі зняттям судимості. Реабілітований 16.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 11986; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 446, арк. 99, 102, 108, 141, 150, 152–154, 161–189, 198–205, 226–228, 230).

163. **КАЛІ(И)ЩУК (КАЛАТНЮК) Тимофій Григорович,** 1889 р. н., с. Маркостав Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», п/парт. Заарешт. 29.01.1947 р. Володимир-Волин. МВ МДБ. 29.04.1947 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 18.01.1955 р. Реабілітований 13.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6300; Спр. 5050, арк. 45, 109; Спр. 5263, арк. 126–128; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 229).

164. **КАЛУЖИНСЬКИЙ Генріх Йосипович,** 1909 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, мешк. у м. Ківерці, поляк, із селян, лікар, завідуючий Ківерцівським райздороввідділом, п/парт. Заарешт. 04.01.1945 р. Ківерцівським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції та пособництві німцям. УНКДБ у Ростовській обл. 30.01.1946 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований

прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 370; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 223).

165. **КАЛУЖИНСЬКИЙ Роман Михайлович,** 1897 р. н., м. Лодзь (Польща), мешк. у м. Луцьк, поляк, бухгалтер поштампу, п/парт. Заарешт. 05.10.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у поруш. держ. кордону та шпигунстві. ОН НКВС СРСР 29.03.1941 р. засудж. за ст. 54-13, 16-80 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Севпечлазі. Звільнений 05.10.1948 р. Реабілітований 15.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2132; Спр. 2740, арк. 1, 22; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2869; о. ф., спр. 19570).

166. **КАЛУШ Марія Дорофіївна,** 1896 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, вдова, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1804, арк. 2, 9, 28).

167. **КАЛУШ Меланія Матвіївна,** 1924 р. н., смт Колки Маневицького р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 23.07.1945 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 06.09.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 11.12.1954 р. Реабілітована 27.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4838).

168. **КАЛУШ Степан Яковлевич,** 1900 (1902) рр. н., смт Колки Маневицького р-ну, українець, селянин, п/парт. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 16.09.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 22.12.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 22263; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3266, арк. 61).

169. **КАЛУШ (КОЛУН) Тамара Опанасівна,** 1925 р. н., смт Колки Маневицького р-ну, українка, освіта 7 кл., селянка, друкарка ОУН, чл. ВЛКСМ, чл. ОУН з 1943 р. Заарешт. 05.05.1944 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у к/р діяльн. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25–28.08.1944 р. засудж. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 16.01.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнена 14.02.1955 р. Реабілітована 18.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1238; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1804, арк. 1; Спр. 937, арк. 5; Спр. 922, арк. 14).

170. **КАЛЬКОВ Віктор Юхимович,** 1928 р. н., с. Чорниж Цуманського (теп. Маневицького) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР в 1944 р. виселений у Поломський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 22.06.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2253, арк. 2, 56).

171. **КАЛЬКОВ Володимир Йосипович,** 1930 р. н., с. Рудники Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 24.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5911).

172. **КАЛЬКОВ Іван Юхимович,** мешк. у с. Чорниж Маневицького р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1947 р. органами МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5255, арк. 19, 25, 35).

173. **КАЛЬКОВ Йосип Микитович,** 1895 р. н., с. Чорниж Маневицького р-ну, мешк. у с. Рудники Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл.

сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 24.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5911).

174. **КАЛЬКОВ Петро Йосипович,** 1928 р. н., с. Рудники Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, зв'язковий, станичний УПА у 1946–1947 рр., п/парт., псевд. *Ліщина*. Заарешт. 13.03.1947 р. Цуманським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.07.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Карлазі, Воркутлазі. Звільнений 10.01.1956 р. Реабілітований 16.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 550, арк. 4, 17, 97, 116; Спр. 6588; Спр. 478, арк. 84; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5911; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3750, арк. 60–62; Спр. 354, арк. 4, 17, 22, 23, 28, 29, 40–42, 67, 79, 102, 109, 116, 134, 146; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 302).

175. **КАЛЬКОВ Тихін Васильович**, 1919 р. н., с. Чорниж Маневицького р-ну, в 1941 р. мобілізований до ЧА, дезертирував, з 1942 р. станичний ОУН. З весни 1944 р. господарчий Цуманського надрайонного Проводу ОУН, псевд. *Гусак.* Вийшов з повинною у 1945 р. Заарешт. 20.08.1945 р. Цуманським РВ НКВС. Через кілька днів звільнений. Служив у Цуманському РВ НКВС. Станом на 18.01.1967 р. мешк. в с. Берестяне Ківерцівського р-ну. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6519, арк. 17; ГДА СБУ, ф. 6, спр. 75175, арк. 293; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 302).

176. **КАЛЬКОВ Юхим Харитонович,** 1887 р. н., с. Чорниж Цуманського (теп. Маневицького) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР в 1944 р. виселений у Поломський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 22.06.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2253, арк. 2, 9, 34).

177. **КАЛЬКОВА Василина Григорівна,** 1891 р. н., с. Рудники Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5911).

178. **КАЛЬКОВА Ганна Матвіївна,** 1888 р. н., с. Чорниж Цуманського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1944 р. виселена в Поломський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 22.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2253, арк. 2, 14, 41).

179. **КАЛЬКОВА Олена Павлівна,** 1923 р. н., с. Гораймівка Цуманського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.08.1950 р. виселена з сином Кальковим Степаном Наркисовичем, 1942 р. н. у Вяземський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1292, арк. 2, 4, 20).

180. **КАЛЬКОВА Ольга Йосипівна,** 1931 р. н., с. Рудники Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5911).

181. **КАЛЬКОВЕЦЬ-ШКАБУРА Акулина Євдокимівна,** 1919 р. н., с. Старий Чорторийськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.04.1952 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою

Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1449, арк. 2, 16, 22).

182. **КАЛЬКОВЕЦЬ Микола Євдокимович,** 1920 р. н., с. Старий Чорторийськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, неписьменний, селянин-середняк, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.04.1950 р. виселений у Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 24.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1449, арк. 2, 3, 7, 15).

183. **КАЛЬКОВЕЦЬ Уляна Семенівна,** 1925 р. н., с. Старий Чорторийськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.04.1950 р. виселена з дітьми: Петро Миколайович, 1945 р. н., Сергій Миколайович, 1947 р. н., Володимир Миколайович, 1950 р. н. у Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1449, арк. 2, 3, 6, 12).

184. **КАЛЬНИЦЬКИЙ Павло Кузьмич,** 1912 р. н., с. Сухо-Маячни Кобелецького р-ну, росіянин, із селян, чл. ВЛКСМ. Звинувач. у шпигунстві. Засудж. за ст. 58-1б КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1130, арк. 2, 122, 123, 152, 163, 168, 169).

185. **КАЛЬЧЕВСЬКА Ганна Купріянівна,** 1925 р. н., с. Скобелка Горохівського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 28.09.1946 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.11.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 21.08.1955 р. Реабілітована 30.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4958).

186. **КА(О)ЛЬЧЕВСЬКИЙ Едуард Іванович,** 1914 р. н. У 1940 р. засудж. на 6 р. ВТТ. Утримувався у Луцькій в'язниці. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Молода Волинь. – 1992. – 15 лют.).

187. **КА(О)ЛЬЧЕВСЬКИЙ Іван Степанович,** 1918 р. н., с. Капітульщина (теп. не існує) Вербського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, поляк, із селян, освіта 5 кл., рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 27.06.1942 р. ОВ НКВС 26-ї саперної бригади. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ 26-ї саперної бригади 31.08.1942 р. засудж. за ст. 19-58-1б, 58-10, ч. 2 КК РРФСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 18.09.1942 р. Реабілітований 30.04.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8826; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5087; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 678).

188. **КАЛЬЧЕВСЬКИЙ Микола Купріянович,** 1929 р. н., хут. Тарнавка Горохівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, п/парт. Заарешт. 28.09.1946 (01.10.1946) рр. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.11.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 12.07.1954 р. Реабілітований 30.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4958).

189. **КАЛЬЧИК Ганна Матвіївна,** 1924 р. н., с. Пнівне Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 17.02.1960 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5747).

190. **КАЛЬЧИК Григорій Матвійович,** 1925 р. н., с. Пнівне Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, вояк УПА з 1943 р., господарчий УПА, псевд. *Липа,* п/парт. Заарешт. 15.04.1944 р. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Київ. обл. 04.08.1944 р. засудж. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував на ст. Тайшет. Помер 08.07.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 03.05.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5747; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8278).

191. **КАЛЬЧИК Євдокія Матвіївна,** 1928 р. н., с. Пнівне Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 22.05.1959 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5747).

192. **КАЛЬЧИК Трохим Матвійович,** 1930 р. н., с. Пнівне Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 17.02.1960 р. Реабілітований згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5747).

193. **КАЛЬЧИК Устина Петрівна,** 1904 р. н., с. Пнівне Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена з к/м у Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Померла в дорозі на заслання. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5747).

194. **КАЛЬЧУК Андрій Вікторович,** 1928 р. н., с. Журавичі Ківерцівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, столяр, швець, господарчий УПА, п/парт., псевд. *Ворон*. Заарешт. 05.02.1947 р. Цуманським РВ МВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 04.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Степлазі. Звільнений 26.03.1955 р. Реабілітований 26.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6906; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 473, арк. 15; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 302).

195. **КАЛЬЧУК Василь Сидорович,** 1880 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну, українець, малописьменний, заможний селянин, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 19.07.1950 р. виселений з к/м у Іркутську обл. як куркуль. Помер 11.09.1954 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1370, арк. 2, 6, 15).

196. **КАЛЬЧУК Григорій Матвійович**, 1925 р. н., с. Пнівне Камінь-Каширського р-ну, українець, селянин, кущовий господарчий УПА, псевд. *Липа*. Заарешт. 30.04.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Київ. обл. засудж. на 15 р. ВТТ з п/п на 5 р. Помер 08.07.1945 р. в Тайшетлазі. Реабілітований 25.05.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8278; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 302).

197. **КАЛЬЧУК Дмитро Семенович,** 1928 р. н., с. Великий Обзир Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 01.08.1947 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у здійсненні терористичних актів над представниками рад. влади. ВТ в/МВС Волин. обл. 12.09.1947 р. засудж. за ст. 18-54-8, 54-2 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений 13.11.1953 р. Реабілітований 28.06.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6820).

198. **КАЛЬЧУК Іов Васильович,** 1931 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.07.1950 р. виселений у Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнений 30.01.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1370, арк. 2, 6, 17).

199. **КАЛЬЧУК Ксенія Савеліївна,** 1889 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.07.1950 р. виселена в Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 30.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1370, арк. 2, 6, 10, 21).

200. **КАЛЬЧУК Марія Василівна,** 1927 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.07.1950 р. виселена в Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 30.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл.

(Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1370, арк. 2, 6, 8, 17).

201. **КАЛЬЧУК Ніна Василівна,** 1935 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, колгоспниця, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.07.1950 р. виселена в Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 30.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1370, арк. 2, 6).

202. **КАЛЬЧУК Олексій Овсійович,** 1904 р. н., с. Крупа Луцького р-ну, мешк. у м. Луцьк, українець, із селян, без певн. роду занять, конфідент, п/парт. Заарешт. 17.10.1939 р. УНКВС м. Луцьк. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 10.02.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутпечлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 11.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2164; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2900).

203. **КАЛЬЧУК Сергій Євгенович,** 1928 р. н., с. Копче (теп. с. Новокотів) Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт., псевд. *Коза*. Заарешт. 15.04.1944 р. ВКР «Смерш» 12-ї МСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 30.04.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Іркутській обл. Звільнений 08.04.1954 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений зі с/п 06.04.1956 р. Реабілітований 04.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6176).

204. **КАЛЬЧУК Яків Порфирович,** 1912 р. н., с. Великий Обзир Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 10.12.1944 р. «Смерш» РГК. Звинувач. у підготовці втечі до УПА. ВТ 2-ї Артилерійської дивізії прориву РГК 02.02.1945 р. засудж. за ст. 19-58-1б КК РРФСР до ВМП з к/м. ВК ВС СРСР 10.03.1945 р. ВМП замінено до 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Подальша доля невідома. Реабілітований 14.11.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4541; Спр. 2553, арк. 74).

205. **КАЛЮГА Іван Микитович,** 1922 р. н., с. Амбуків Володимир-Волин. р-ну, мешк. у с. Звози Ківерцівського р-ну, українець, із заможних селян, освіта 6 кл., мельник, п/парт. ОН НКВС СРСР 05.04.1951 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнений 30.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6450; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 523).

206. **КАЛЮГА Катерина Антонівна (Іванівна),** 1885 р. н., с. Амбуків Володимир-Волин. р-ну, українка, із заможних селян, п/парт. ОН НКВС СРСР 05.04.1951 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 30.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6450; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 523).

207. **КАЛЮГА Марія Іванівна,** 1949 р. н., с. Амбуків Володимир-Волин. р-ну, мешк. с. Звози Ківерцівського р-ну, українка, із заможних селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 05.04.1951 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 30.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6450; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 523).

208. **КАЛЮГА Микита Пилипович,** 1886 р н., с. Амбуків Володимир-Волин. р-ну, мешк. у с. Звози Ківерцівського р-ну, українець, із заможних селян, освіта 3 кл., п/парт. Нар. суд. Ківерцівського р-ну 17.08.1947 р. засудж. за ст. 58-1, ч. 2 КК РРФСР на 8 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звинувач. у невиконанні держпоставок. ОН НКВС СРСР 05.04.1951 р. виселений у Іркутську обл. як куркуль. Звільнений 30.06.1958 р. (помер на с/п 18.10.1957 р.). Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6450;

Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 523).

209. **КАЛЮГА Ольга Климівна,** 1922 р. н., с. Амбуків Володимир-Волин. р-ну, мешк. у с. Звози (с. Суськ) Ківерцівського р-ну, українка, із заможних селян, освіта 5 кл., п/парт. ОН НКВС СРСР 05.04.1951 р. виселена у Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 30.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6450; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 523).

210. **КАЛЮЖНА Любов Лаврентіївна,** 1928 р. н., с. Осьмиговичі Турійського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 29.03.1947 р. Турійським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.04.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбувала в м. Воркута (Комі АРСР). Звільнена 04.11.1954 р. і направлена на с/п у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнена зі с/п 27.05.1956 р. Реабілітована 07.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5641).

211. **КАЛЮЖНА Устина Ларіонівна,** 1913 р. н., с. Осьмиговичі Турійського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 21.08.1947 р. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 27.12.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнена 25.09.1951 р. Реабілітована 30.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7336; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3707).

212. **КАЛЮЖНИЙ Василь Андрійович,** 1923 р. н., с. Рідкодуб Лисянського р-ну Київ. обл., українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 01.07.1946 р. Сенкевичівським РВ МДБ. Звинувач. у шпигунстві. УМДБ у Волин. обл. 30.12.1946 р. справу закрито за відсутності складу злочину, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 631; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1740).

213. **КАЛЮЖНИЙ Дмитро Гнатович,** 1933 р. н., с. Осекрів Турійського р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 25.05.1952 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/ПрикВО 18.09.1952 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у В'ятлазі. Звільнений 21.08.1956 р. Реабілітований 25.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6234).

214. **КАЛЮЖНИЙ Йосип Павлович (Петрович),** 1886 р. н., с. Осьмиговичі Ковельського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, з 1910 р. служив в армії Російської імперії, закінчив унтер-офіцерську школу та Варшавське військове училище, отримав звання поручника. В званні підполковника потрапив у полон до німців, увійшов до складу української військової частини, сформованої з військовополонених. Перейшов на сторону УНР, очолював у 1918 р. військовий гарнізон в смт Голоби Ковельського р-ну. У званні полковника Армії УНР очолював особисту охорону Симона Петлюри. В м. Кам'янці-Подільському керував охороною Директорії. В 1922 р. повернувся додому. З 1926 р. працював війтом Купичівської гміни, секретарем комісії Ковельської повітової «Просвіти», проводив листування з гетьманом Павлом Скоропадським, підполковник Армії Петлюри, чл. ВУО. Заарешт. 25.12.1939 р. УДБ НКВС. Звинувач. у приналеж. до орг-ції «Рідна хата» та ВУО. ОН НКВС СРСР 21.05.1941 р. засудж. за ст. 54-4, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Карлазі. Помер у 1943 р. в Карагандинському ВТТ (Казахстан). Реабілітований 31.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2443; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3207; Данилюк В. Розруха без війни // Молода Волинь. – 1992. – 30 жовт.; Ярмолюк З. Від села Радовичі до річки Стохід. – Луцьк, 2001. – С. 138; Антонюк Я. Український визвольний рух у

постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. – 301).

215. **КАЛЮК Денис Павлович,** 1917 р. н., с. Мокрець Овадніського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 19.11.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у нападі на поляків. ВТ в/ч 64116 засудж. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1765, т. 3, арк. 182).

216. **КАЛЮШ Мойсей Тарасович,** 1921 р. н., с. Любиновичі Сарненського р-ну Рівненської обл., українець, із селян, у 1942–1945 рр. знаходився на каторжних роботах у Німеччині, солдат ЧА з 1945 р., п/парт. Заарешт. 15.01.1946 р. ВКР «Смерш» 88-ї СД. Звинувач. у зв'язках з ОУН і УПА, а/рад. агітації та пропаганді. ВТ 8-ї Гвардійської армії 10.05.1946 р. засудж. за ст. 58-10, ч. 2 КК РРФСР на 6 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Свердловській обл. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований 28–29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5524).

217. **КАЛЮШОК Володимир Іванович,** 1926 р. н., с. Суб'ятино Маневицького р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 1261-го СП 381-ї СД, п/парт. Заарешт. 12.12.1944 р. ВКР «Смерш» 381-ї СД. Звинувач. у зв'язках з УПА та намірі дезертирства. ВКР «Смерш» 2-ї Ударної армії 21.01.1945 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 647).

218. **КАЛЯНУХ Василь (?),** 1920 р. н., с. Поничів Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, поліцейський до 1943 р., вояк УПА з 1943 р., п/парт. Засудж. на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5673, арк. 21, 41).

219. **КАЛЯПУХ Василь Карпович,** 1918 р. н., с. Верба Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, вояк УПА, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. і засудж. органами рад. влади. Подальша доля невідома. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 663).

220. **КА(О)МЕЛЬЧУК Андрій Іванович,** 1906 р. н., м. Володимир-Волин., українець, із селян, інженер, служив на Далекому Сході, рядовий, начальник 50-ї авіабригади, чл. ВКП(б) з 1927 р. Звинувач. у шпигунстві. ВК ВС СРСР 29.03.1938 р. засудж. за ст. 58-1б, 58-7, 58-8, 58-11 КК РРФСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 30.03.1938 р. ВК ВС СРСР 25.01.1958 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1874; Спр. 7819; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 140).

221. **КАМЕЛЬЧУК-ВІЛІЧ Микола Павлович,** 1929 р. н., с. Мала Глуша Любешівського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, колгоспник, чл. ОУН з 1945 р. Заарешт. 29.12.1948 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН та розтраті державних коштів. ОН МДБ СРСР 05.08.1950 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 1 Указу ПВР СРСР від 04.04.1947 р. на 15 р. ВТТ з к/м. Покарання відбував у м. Воркута. Звільнений 26.06.1956 р. Реабілітований 05.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6787; Спр. 5310, арк. 275; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3660; Спр. 3269, арк. 61, 87, 113).

222. **КАМЕНЧУК Володимир Андрійович,** 1903 р. н., м. Сарни Рівненської обл., мешк. у с. Куснища Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, із селян, малописьменний, швець, п/парт. Заарешт. 29.01.1949 р. Головнянським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Волин. обл. судом 08.06.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. ПВР УРСР 01.09.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Челябінській обл. Звільнений 10.09.1955 р. Реабілітований 18.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7988).

223. **КАМЕНЧУК Зофія Онисіївна,** 1924 р. н., с. Щитинь Любешівського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця,

п/парт. Заарешт. 17.12.1947 р. Любешівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.02.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 09.08.1955 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбувала в Архбумлазі. Звільнена 31.08.1955 р. Реабілітована 31.10.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8045).

224. **КАМЕНЮК Антон Михайлович,** 1914 р. н., с. Рачин Горохівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, секретар с/у з 1941 р., станичний ОУН з 1943 р., вояк УПА з 1944 р., п/парт., псевд. *Ворон*. Заарешт. 02.03.1949 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.04.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Тайшет-Братську. Звільнений 11.09.1956 р. Реабілітований 27.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4853; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 303).

225. **КАМЕНЮК Катерина Стратонівна,** 1918 р. н., с. Рачин Горохівського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 13.03.1949 р. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.04.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Тайшет-Братську. Звільнена 25.04.1955 р. Реабілітована 27.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4853).

226. **КАМЕНЮК Михайло Якович,** 1887 р. н., с. Лемешів Горохівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 13.03.1949 (02.03.1949) рр. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.04.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував на ст. Потьма. Звільнений 25.04.1955 р. Реабілітований 27.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4853).

227. **КАМЕНЮК Оксентій Михайлович,** 1928 р. н., с. Рачин Горохівського р-ну, українець, із селян, студент 2-го курсу історичного ф-ту Львів. держ. університету, п/парт. Заарешт. 13.03.1949 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.04.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 6 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував на ст. Тайшет-Братськ. Звільнений 23.03.1953 р. Реабілітований 27.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4853).

228. **КАМЕНЮК Улита Захарівна,** 1888 р. н., с. Рачин Горохівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 13.03.1949 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.04.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п і к/м. Покарання відбувала на ст. Потьма. Звільнена 19.01.1955 р. Реабілітована 27.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4853).

229. **КАМЕР Мошек Мотелевич,** 1918 р. н., м. Холм (Польща), єврей, працював у власному господарстві, п/парт. Заарешт. 30.11.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 05.02.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. ОН НКВС СРСР 27.07.1940 р. термін покарання збільшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухтіжемлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1812; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2398).

230. **КАМЕЦЬ Василь Федорович,** 1930 р. н., с. Рудники Маневицького р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 29.12.1946 (06.01.1947) рр. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.01.1947 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 4 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Комсомольськ-на-Амурі. Звільнений 19.10.1950 р. Реабілітований 18–20.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6930).

231. **КАМЕЦЬ Ганна Іванівна,** 1919 р. н., с. Рудники Маневицького р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 28.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5915).

232. **КАМЕЦЬ Ганна Степанівна,** 1886 р. н., с. Рудники Маневицького р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 28.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5915).

233. **КАМЕЦЬ Іван Андрійович,** 1877 р. н., с. Рудники Маневицького р-ну, українець, неписьменний, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 24.04.1950 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5915).

234. **КАМЕЦЬ Олександра Іванівна,** 1926 р. н., с. Рудники Маневицького р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 06.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5915).

235. **КАМЕЦЬ Сергій Данилович,** 1920 р. н., мешк. на хут. Ставигорож Колківського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 25.02.1959 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. УКДБ у Волин. обл. 26.02.1959 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 651–1095).

236. **КАМІНСЬКА Антоніна Антонівна,** 1927 р. н., с. Колишанка Ківерцівського р-ну, полячка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 26.12.1944 р. Ківерцівським РВ НКДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. УНКДБ у Ростовській обл. м. Шахти 04.12.1945 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 30–48).

237. **КАМІНСЬКА Богуслава Антонівна,** 1926 р. н., с. Колишанка Ківерцівського р-ну, полячка, селянка, вчителька, п/парт. Заарешт. 26.12.1944 р. Ківерцівським РВ НКДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. УНКДБ у Ростовській обл. м. Шахти 04.12.1945 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 30–48).

238. **КАМІНСЬКА Варвара Володимирівна,** 1896 р. н., с. Бужани Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Пінежський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3198, арк. 2, 7, 9).

239. **КАМІНСЬКА Лідія Іванівна,** 1928 р. н., с. Бужани Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Пінежський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.11.1955 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3198, арк. 2, 7, 11; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 98, арк. 97).

240. **КАМІНСЬКА Марія Захарівна,** 1892 р. н., с. Бужани Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 11.07.1948 р. Берестечківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 09.09.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 18.06.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнена 07.10.1954 р. Реабілітована 04.01.1994 р. прокуратурою Волин.

обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7448, арк. 35).

241. **КАМІНСЬКА Надія (?),** с. Гать Луцького р-ну, українка, із селян, чл. ОУН. Заарешт. у 1940 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.).

242. **КАМІНСЬКА (?),** вчителька з м. Луцька, із селян. Розстріляна органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі; Abramowicz S. Więzienia NKWD w Dubnie i Łucku w czerwcu 1941 r. // Zbrodnicza ewakuacja więzień i aresztów NKWD na Kresach Wschodnich II Rzeczypospolitej w czerwcu – lipcu 1941 roku. – Warszawa, 1997. – S. 120).

243. **КАМІНСЬКИЙ Антон Макарович,** 1899 р. н., с. Колишанка Ківерцівського р-ну, поляк, селянин, лісоруб Ківерцівського лісгоспу, чл. ПЗП. Заарешт. 03.01.1945 р. Ківерцівським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції ПЗП. УНКДБ у Ростовській обл. м. Шахти 30.01.1946 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 7; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 23).

244. **КАМІНСЬКИЙ Адам Владиславович,** 1898 р. н., м. Прикув Варшавського в-ва (Польща), мешк. у м. Варшава та м. Ковель, поляк, технік-будівельник, п/парт. Заарешт. 10.12.1940 р. Ковельським РВ НКВС. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 29.03.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Печорлазі. Амністований 26.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2901; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3699; о. ф., спр. 20431; Молода Волинь. – 1992 – 27 берез.).

245. **КАМІНСЬКИЙ Броніслав Романович,** 1887 р. н., с. Бужани Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 11–12.07.1948 р. Берестечківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 09.09.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 18.06.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував на ст. Потьма. Звільнений 05.11.1955 р. Реабілітований 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7448, арк. 9).

246. **КАМІНСЬКИЙ Василь Йосипович,** 1927 р. н., с. Видранка (теп. с. Пархоменкове) Устилузького (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин-середняк, солдат ЧА з 1944 р., чл. ОУН з 1943 р., псевд. *Ворон*. Заарешт. 28.04.1948 р. ВКР в/ч 32782-ГВ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/ч 30636-М 13.09.1948 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. 25.01.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Дубравлазі. Звільнений 01.08.1956 р. Реабілітований 18.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6642; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 62).

247. **КАМІНСЬКИЙ Володимир Семенович,** 1913 р. н., с. Несвіч Луцького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

248. **КАМІНСЬКИЙ Володимир Антонович,** 1900 р. н., с. Бобичі Володимир-Волин. р-ну, мешк. у м. Володимир-Волин., українець, із селян, бригадир Ковел. залізниці, п/парт. Заарешт. 06.10.1944 р. ТВ НКДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у а/рад. агітації та пособництві німцям. ДТВ НКВС Ковел. залізниці м. Рівне 16.12.1944 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1151; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 124).

249. **КАМІНСЬКИЙ Єжи (?),** поляк, вояк Армії Андерса, у 1942 р. перебував у м. Кірові, п/парт. Заарешт. у червні-липні 1942 р. органами НКВС. Звинувач. у а/рад. агітації. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3167, арк. 16, 75, 77).

250. **КАМІНСЬКИЙ Єрофій Володимирович,** 1924 р. н., с. Пересіка Турійського р-ну, українець, селянин-одноосібник, псевд. *Худий,* п/парт. Заарешт. 29.05.1947 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 31.07.1947 (01.08.1947) рр. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Іркутській обл. Звільнений 20.10.1954 р. Реабілітований 24.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 537).

251. **КАМІНСЬКИЙ Іван Іванович,** 1888 р. н., с. Бужани Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Пінежський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Здійснив втечу. ОН МВС СРСР 07.10.1949 р. засудж. за ст. 78, ч. 3 КК УРСР. Звільнений зі с/п 24.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3198).

252. **КАМІНСЬКИЙ Йосип (?),** с. Пархоменкове Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, чл. контингентської комісії, п/парт. Засудж. органами рад. влади. Подальша доля невідома. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 62).

253. **КАМІНСЬКИЙ Федір Максимович,** 1911 р. н., с. Бужани Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА з 1944 р., п/парт. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3382, арк. 15, 112).

254. **КАММ Мордко Мошкович,** 1918 р. н., м. Варшава, єврей, чоботар, електромонтер приватної фірми, п/парт. Заарешт. 05.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 10.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Усть-Вимському ВТТ (Комі АРСР). Амністований 23.08.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 11.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1665; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2302).

255. **КАМНАЦЬКИЙ Юхим Гурійович,** 1916 р. н., м. Павловськ Воронезької обл., мешк. у м. Любомль, українець, селянин-одноосібник, перекладач, п/парт. Заарешт. 24.10.1945 р. Любомльським РВ НКВС. Звинувач. у пособництві німцям. Помер 28.10.1945 р. у КПЗ м. Любомль до суду. Любомльським РВ НКДБ 27.11.1945 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2750; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2031).

256. **КАНАРСЬКИЙ Михайло Миколайович,** м. Нью-Йорк (США). Заарешт. 26.05.1948 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 16.10.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у Особлазі. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 538, арк. 187).

257. **КАНДИБА Василь Іванович,** 1912 р. н., с. Риковичі Іваничівського р-ну, мешк. с. Жашковичі Іваничівського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 19.06.1948 р. УМВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 28.07.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 22.10.1954 р. вирок відмінено, покарання змінено підпискою про не виїзд. Покарання відбував у Хабаровській обл. УКДБ у Волин. обл. 22.02.1955 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 433; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3784, арк. 95–97, 103).

258. **КАНДИБА Меланія Федосіївна,** 1910 р. н., с. Риковичі Іваничівського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 26.12.1946 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 23.01.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 12.06.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнена 27.03.1953 р. зі зняттям судимості. ВК ВС СРСР 23.12.1971 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 14229; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3306, арк. 279–281; Спр. 5307, арк. 108).

259. **КАНЕВСЬКИЙ Григорій Титович,** 1904 р. н., с. Шельвів Локачинського р-ну, мешк. у м. Луцьк, українець, водій, п/парт. Заарешт. 27.08.1945 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/НКВС Волин. обл. 31.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ч. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. УКДБ у Волин. обл. 28.06.1955 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1981).

260. **КАНЕВСЬКИЙ Йосип Титович,** 1907 р. н., с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Інформація Шельвівської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

261. **КОНЯР Мошко Зельманович,** 1922 р. н., м. Грубешів (Польща), єврей, із робітників, обліковець, п/парт. Заарешт. 16.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 23.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвжелдорлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 11.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3485; о. ф., спр. 20794; Молода Волинь. – 1992. – 27 берез.; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2690; Спр. 3153, арк. 35).

262. **КАНЕВСЬКИЙ Мар'ян Болеславович,** 1924 р. н., м. Ковель, поляк, освіта 5 кл., вояк Армії крайова, п/парт. Заарешт. 26.08.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до Армії крайова. ВТ 8-ї Гвардійської армії 20.09.1944 р. засудж. за ст. 58-1а КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Помер 11.04.1948 р. в ув'язненні. Реабілітований 17.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9031).

263. **КАННАБАХ Георгій (Юрій) Євгенович,** 1902 р. н., м. Крем'янець, мешк. у м. Київ, українець, молодший офіцер Армії Денікіна, п/парт. Заарешт. 27.03.1920 р. ОВ 12-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до Армії Денікіна. ОВ ЧК РВР 12-ї Армії 27.04.1920 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 600).

264. **КАННАБАХ Дмитро Євгенович,** 1892 р. н., м. Ковель, мешк. у м. Київ, українець, студент фізико-математичного ф-ту Київ. університету, прапорщик артилерії, п/парт. Заарешт. 27.03.1920 р. ОВ 12-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до Армії Денікіна. ОВ ЧК РВР 12-ї Армії 27.04.1920 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 600).

265. **КАНТЕРУК Ілля Кіндратович,** 1906 р. н., с. Підліси Ковельського р-ну, українець, селянин, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 20.02.1945 р. ВКР «Смерш» Ленінградського фронту. Звинувач. у намірі дезертирства. ВТ Ленінградського гарнізону 20.04.1945 р. засудж. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. ВТ ЛенінгрВО 19.06.1969 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2555).

266. **КАНТОР Кирило Якович,** 1903 р. н., с. Литовеж Іваничівського р-ну, українець, освіта 2 кл., із селян, чоботар, капітан ЧА, чл. ВКП(б) у 1926–1938 рр. Заарешт. 05.07.1938 р. ОВ ГУДБ НКВС 59-ї СД.

Звинувач. як учасник троцькістської змови та а/рад. агітації. ВТ 16.01.1939 р. засудж. за ст. 58-10, ч. 1 КК РРФСР на 7 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Сєввостлазі. ВС СРСР 20.08.1957 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину, реабілітований. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1873).

267. **КАНТУР Іван Григорович,** 1919 р. н., с. Литовеж Порицького (теп. Іваничівського) р-ну, українець, із селян, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 25.03.1945 р. ВКР «Смерш» 21-ї Армії. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС СРСР 25.08.1946 р. виправданий за відсутності доказів. Звільнений 31.10.1946 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1389).

268. **КАНТУРА Ганна Лаврентіївна,** 1900 р. н., с. Велика Яблунька Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселена з дітьми: Павло Григорович, 1939 р. н., Володимир Григорович, 1943 р. н. у Томську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 26.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1402, арк. 3, 7, 15, 18).

269. **КАНТУРА Григорій Семенович,** 1902 р. н., с. Велика Яблунька Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, неписьменний, селянин-середняк, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселений у Томську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 25.07.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1402, арк. 3, 7, 11, 23).

270. **КАНТУРА Данило Григорович,** 1929 р. н., с. Велика Яблунька Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-середняк, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселений у Томську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 25.03.1952 р. на засланні (розрив шлунку). Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1402, арк. 2, 6, 8).

271. **КА(О)НТУРА Ірина Григорівна,** 1923 р. н., с. Велика Яблунька Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, розвідниця УПА, чл. ОУН. Заарешт. 20.03.1946 р. Колківським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 23.05.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Норильському ВТТ Красноярського краю. Звільнена 29.05.1955 р. Реабілітована 13.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4579; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1402, арк. 1–5).

272. **КАНТУРА Уляна Григорівна,** 1934 р. н., с. Велика Яблунька Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселена в Томську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1402, арк. 3, 7, 9, 20).

273. **КА(О)НЦЕДАЛ Микола Євтихійович,** 1918 р. н., с. Оздів Луцького р-ну (с. Озеро Ківерцівського р-ну), українець, селянин-одноосібник, коваль, чл. ОУН. Заарешт. 06.07.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН та незаконному зберіганні боєприпасів. ОН НКВС СРСР 21.06.1941 р. засудж. на 8 р. ВТТ. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці (за свідченням матері Канцедал Наталії Григорівни). УМДБ у Волин. обл. 25.12.1952 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований 17.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1394, арк. 140, 170; Спр. 2341; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3104; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

274. **КАНЦЕДАЛ Петро Євтихійович,** 1922 р. н., с. Оздів Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, коваль, п/парт. Заарешт. 09.05.1944 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж.

до ОУН. ВТ в/НКВС Київ. обл. 02.08.1944 р. засудж. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ КиївВО 23.03.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнений 07.04.1956 р. Реабілітований 05.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5135; Спр. 5584, арк. 13).

275. **КАНЬ Юзеф Юзефович,** 1905 р. н., с. Одековіци Краківського в-ва (Польща), мешк. у м. Херсон, поляк, із селян, робітник заводу ім. Петровського, п/парт. Заарешт. 01.06.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 10.02.1941 р. засудж. за ст. 18-80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухтіжемлазі. Амністований 28.08.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 19.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2856; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3653; о. ф., спр. 22828).

276. **КАНЬШИНА Ольга Микитівна,** 1922 р. н., м. Херсон, росіянка, освіта середня спеціальна, медсестра, п/парт., псевд. *Оля*. Заарешт. 25.10.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Подальша доля невідома. Реабілітована 04.10.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8463).

277. **КАНЮК (КА(О)НЮКА) Агрипина Йосипівна,** 1924 р. н., с. Ворокомле Любешівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 23.08.1947 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3154, арк. 15).

278. **КА(О)НЮК Павло Михайлович,** 1923 р. н., с. Бурятин Грубешівського пов. (Польща), українець, із селян, п/парт. Заарешт. 09.09.1944 р. органами рад. влади. ВТ в/НКВС Львів. обл. 18.12.1944 р. засудж. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 11.12.1953 р. Реабілітований 30.12.1992 р. Львів. прокуратурою. (Молода Волинь. – 1992. – 27 берез.; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 140).

279. **КА(О)НЮК (КАНЮКА) Василь Йосипович,** 1927 р. н., с. Ворокомле Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, вояк УПА, псевд. *Галийда*. Заарешт. 28.01.1945 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 27.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 УК УРСР на 15 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Тенькинському р-ні Магаданської обл. Реабілітований 05.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6345; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3154, арк. 1).

280. **КА(О)НЮК (КОВАЛЬСЬКА) Марія Федорівна,** 1926 р. н., с. Глухів Сокальського р-ну Львів. обл., українка, із селян, п/парт. Заарешт. 18.03.1945 р. органами рад. влади. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ прикордонного ВО засудж. на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнена 20.07.1954 р. Реабілітована 30.12.1992 р. прокуратурою. Львів. обл. (Архів УСБ України у Львівській обл., к. с., п., спр. 28042; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 140).

281. **КАПІТА(О)Н Анастасія Олексіївна,** 1922 р. н., с. Крушинець Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, освіта 1 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 03.11.1945 р. виселена в Чусівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звинувач. у втечі зі с/п. Народним судом Чусівського р-ну 09.12.1946 р. засудж. за ст. 82 КК РРФСР на 4 р. ВТТ з п/п на 4 р. У 1949 р. на засланні народилася дочка, Віра Марківна. Звільнена 26.02.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2822, арк. 2, 68; Спр. 585, арк. 9).

282. **КАПІТАН Євгеній Миколайович,** 1927 р. н., хут. Явірник Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА з 1943 р., п/парт. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1791, арк. 1, 17).

283. **КАПІТАН Марія Миколаївна,** 1924 р. н., хут. Явірник Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у вересні 1944 р. виселена в с. Шум Нижньоудинського р-ну Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1791, арк. 2, 10, 21).

284. **КАПІТАН Федот Олексійович (він же СИРОТЮК Іван Григорович),** 1925 р. н., с. Нудиже Любомльського р-ну, українець, селянин, вояк УПА у 1943–1945 рр., п/парт., з 1945 р. референт ОУН, псевд. *Грущенко*. Заарешт. у 1963 р. УКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Волин. обл. судом 09.12.1963 р. засудж. за ст. 56-1, 58-1, 64 КК РРФСР до ВМП. Вирок виконано 25.06.1964 р. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3362, арк. 278; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5578, арк. 238–242; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 303).

285. **КАПІТАНЮК Ганна Петрівна,** 1898 р. н., с. Бірки Любомльського р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, вдова, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена з сином Петром Мефодійовичем, 1938 р. н. у Олександрівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.02.1960 р., син 23.09.1954 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2816, арк. 3, 23).

286. **КАПІТАНЮК Дмитро Мефодійович,** 1936 р. н., с. Бірки Любомльського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Олександрівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 24.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2816, арк. 2, 17).

287. **КАПІТАНЮК Катерина Мефодіївна,** 1934 р. н., с. Бірки Любомльського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Олександрівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2816, арк. 2, 5, 31).

288. **КАПІТАНЮК Микола Мефодійович,** 1931 р. н., с. Бірки Любомльського р-ну, українець, освіта 6 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Олександрівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 24.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2816, арк. 2, 33).

289. **КАПІТУЛА Анастасія Іванівна,** 1928 р. н., с. Велимче Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 18.08.1948 р. Старовижівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 08.07.1950 р. засудж. за ст. 5-33 КК УРСР на термін ув'язнення періоду перебування під слідством, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 690).

290. **КАПІТУЛА Анна Хомівна,** 1923 р. н., с. Датинь Седлищенського (теп. Ратнівського) р-ну, мешк. на хут. Ставок Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 09.02.1946 р. Седлищенським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 02.04.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Пєсчанлазі. Звільнена 21.03.1955 р. Реабілітована 23.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5297).

291. **КАПІТУЛА Володимир Никифорович,** 1936 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР у березні 1950 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 05.05.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1213, арк. 2, 3, 6, 12).

292. **КАПІТУЛА Ганна Амвросіївна,** 1907 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.03.1950 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.01.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1113, арк. 2, 6, 8, 21).

293. **КАПІТУЛА Марія Степанівна,** 1895 р. н., с. Велимче Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, вдова, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.05.1950 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1464, арк. 2, 3, 24).

294. **КАПІТУЛА Михайло Антонович,** 1923 р. н., с. Датинь Ратнівського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 61-го ЗСП 13-ї ЗСБ, п/парт. Заарешт. у 1940 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Звільнений у 1941 р. Повторно заарешт. 13.06.1944 р. ВКР «Смерш» Півд.-УралВО. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 18.11.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений 13.06.1954 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Помер 28.08.1955 р. на засланні. Реабілітований 23.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3496; Спр. 1965, арк. 14–17; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5829).

295. **КАПІТУЛА Михайло Дмитрович,** 1897 р. н., с. Велимче Ратнівського р-ну, українець, малописьменний, селянин, п/парт. Заарешт. 18–19.03.1946 р. Седлищенським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.04.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВК ВС СРСР 23.06.1954 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ з п/п на 2 р. Звільнений 16.07.1954 р. Реабілітований 30.08.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4257).

296. **КАПІТУЛА Никифор Васильович,** 1912 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, неписьменний, селянин-середняк, солдат ЧА, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.03.1950 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 05.05.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1213, арк. 2, 5, 8, 19).

297. **КАПІТУЛА Семен Антонович,** мешк. у с. Датинь Ратнівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 7737, арк. 79).

298. **КАПІ(И)ТУЛА Степан Антонович,** 1910 р. н., с. Датинь Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, мешк. на хут. Острівки Старовижівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 22.02.1948 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 27.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнений 25.03.1956 р. Реабілітований 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7467; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3737; Спр. 3752, арк. 44, 51).

299. **КАПІТУЛА Степан Іванович,** 1933 р. н., с. Велимче Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.05.1950 р. виселений у Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 25.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС

України у Волинській обл., спр. 1464, арк. 2, 3, 6, 18).

300. **КАПЛАН Абрам Гершович,** 1904 р. н., м. Вільно (Білорусь), мешк. у м. Луцьк, єврей, освіта середня, вчитель, конфідент, п/парт. Заарешт. 05–06.10.1939 р. органами НКВС. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ВТ 5-ї Армії Укр. фронту 21.10.1939 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітований 21.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9420; о. ф., спр. 20355).

301. **КАПЛАН Герш Санелевич (Семенович),** 1908 р. н., м. Люблін (Польща), мешк. у м. Холм (Польща), єврей, кравець приватної майстерні, п/парт. Заарешт. 05.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 29.03.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2898; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3696).

302. **КАПЛАН Герш Семенович,** 1903 р. н., ур. Німеччини, п/парт. Звинувач. у поруш. держ. кордону. У 1941 р. засудж. на 3 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3696; о. ф., спр. 20245).

303. **КАПЛЮК Олександра Вікторівна,** 1929 р. н., с. Звиняче Горохівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.02.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 22.03.1949 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 52).

304. **КАПЛЮК Федір Петрович,** 1929 р. н., с. Звиняче Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.02.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 11.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 52).

305. **КА(О)ПЛЯР Степан Петрович,** 1923 р. н., с. Бубнів Локачинського р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, зв'язковий УПА, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 11.10.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ Горьковського гарнізону 19.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбував у Буреполомлазі. Помер 08.06.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 31.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9386).

306. **КАПУСТА Микола Іванович,** 1923 р. н., с. Попове Новосанжарського р-ну, мешк. у с. Мар'янівка Горохівського р-ну, українець, освіта 8 кл., із селян, слюсар цукрового заводу, п/парт. Заарешт. 29.12.1962 р. УКДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. СК СРСР 13.04.1963 р. засудж. за ст. 13 КК УРСР на примусове лікування у психіатричну лікарню спеціального типу. СК СРСР 08.10.1963 р. переведений на примусове лікування у психіатричну лікарню загального типу. Покарання відбував у Львів. обл. психлікарні. Звільнений 16.10.1964 р. Реабілітований 02.04.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9642).

307. **КАПУСТА Михайло Павлович,** 1909 (1900) рр. н., с. Гуска-Дуже (Польща), мешк. у м. Пловськ, поляк, столяр власної майстерні, п/парт. Заарешт. 24.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 09.09.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Каргопольлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 14.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2771; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3568).

308. **КАПУСТИНСЬКИЙ Олександр Созонтович,** мешк. у м. Луцьк, українець, перекладач німецької жандармерії, п/парт. Заарешт. 28.05.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 969, арк. 108).

309. **КАПУСТИНСЬКИЙ Сергій Павлович,** 1924 р. н., с. Чорніїв Турійського

р-ну, українець, із селян, вояк УПА, чоботар, п/парт., псевд. *Коробка*. У 1941 р. засудж. за крадіжку вівса. Дані про звільнення відсутні. ВТ в/МВС Київ. обл. 21.02.1950 р. засудж. за ст. 54-1а ч. 2, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Пєсчаному таборі. Подальша доля невідома. УКДБ у Волин. обл. 28.11.1955 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 337).

310. **КАРАБАН Віктор Максимович,** 1936 р. н., с. Усичі Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У 1945 р. разом з матір'ю здійснив втечу і повернувся у с. Усичі Луцького р-ну. Затриманий у 1946 р., але вдруге не виселявся. У 1952 р. добровільно приїхав до матері у м. Норильськ і був взятий на облік с/п. Звільнений 05.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5660).

311. **КАРАБАН Єлизавета Федорівна,** 1907 р. н., с. Усичі Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У 1945 р. здійснила втечу і повернулася у с. Усичі Луцького р-ну. Заарешт. у 1946 р. Народним судом Нагорського р-ну засудж. за ст. 82, ч. 2 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Звільнена 25.01.1950 р. і направлена на с/п у м. Норильськ Красноярського краю. Звільнена зі с/п 10.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5660).

312. **КАРАБАН Єрофій (?),** 1903 р. н., с. Усичі Луцького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Буянівської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

313. **КАРАБАН Леоніда (Леонтіна) Федосіївна,** 1926 р. н., с. Буяни Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, кравчиня, зв'язкова та чл. ОУН, псевд. *Степова*. Заарешт. 15.02.1945 (19.02.1945) рр. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Померла 21.04.1945 р. у тюремній лікарні до суду (сипний тиф). ВТ в/НКВС Волин. обл. 10.05.1945 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваної. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5433).

314. **КАРАБАН Максим Архипович,** 1910 р. н., с. Усичі Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, вояк УПА, п/парт., псевд. *Шпак*. Заарешт. 22.04.1944 р. Володимир-Волин. РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 21.05.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР. Покарання відбував у Воркутлазі. Помер 23.09.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5660).

315. **КАРАБАСЬ Амвросій Омелянович,** 1924 р. н., с. Суходоли Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, вояк УПА, солдат ЧА 372-го СП 218-ї СД, п/парт. Заарешт. 08.11.1944 р. ВКР «Смерш» 218-ї СРККД. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 6-ї Армії 25.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у м. Омськ, м. Красноярськ. Реабілітований 13.01.1993 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6505; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 548, арк. 4–11; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 341).

316. **КАРАБАСЬ (КОРАБАНЬ) Євгенія Артемівна,** 1929 р. н., с. Суходоли Володимир-Волин. р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, домогосподарка, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», різноробоча на залізобетонному заводі м. Нововолинськ, п/парт. Заарешт. 20.05.1952 (30.05.1952) рр.

РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до релігійної громади «Свідки Єгови». Волин. обл. судом 12.07.1952 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВК УРСР 25.03.1955 р. термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ. Покарання відбувала у Воркутлазі. Звільнена 19.04.1956 р. Постановою ПВР СРСР 18.04.1956 р. справу закрито за відсутності доказів. Повторно заарешт. 12.03.1959 р. УКДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. Волин. обл. судом 24.04.1956 р. засудж. за ст. 7, ч. 1 КК РРФСР на 7 р. ВТТ. Звільнена 14.03.1966 р. Реабілітована 29.01.1992 (04.09.1991) рр. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4271; Спр. 4928; Спр. 6054, т. 1, арк. 270; Спр. 3383, арк. 129; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 340).

317. **КАРАБАН Єрофій (?),** 1903 р. н., с. Усичі Луцького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Буянівської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

318. **КАРАВАЙ Ольга Єфремівна**, 1923 р. н., с. Білосток Луцького р-ну, мешк. с. Тертки Луцького р-ну, українка, із селян, з 1944 р. чл. ОУН, псевд. *Марія.* Заарешт. 02.10.1945 р. Сенкевичівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС 02.11.1945 р. засудж. на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбувала в Дубравлазі. Звільнена 01.02.1955 р. У 1956 р. вислана на с/п в м. Красноярськ. Реабілітована 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7610; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 304).

319. **КАРАВАН (КОРОВАН) Євгенія Зіновіївна (Євгеній Зіновійович),** 1923 р. н., с. Станин Радехівського р-ну Львів. обл., мешк. у с. Стоїсько Радехівського р-ну, українка (українець), із селян, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 23.06.1945 р. Берестечківським РВ МДБ. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/НКВС Волин. обл. 31.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Комі АРСР. Звільнений у 1956 р. Загинув 11.09.1956 р. Реабілітована (ний) 18.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5476, арк. 104–105, 116).

320. **КАРАВАНСЬКИЙ Данило Іванович,** 1916 р. н., м. Горохів, мешк. у с. Скобелка Гороховського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 06.11.1946 р. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 08–09.01.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 06.07.1956 р. Ухвалою ВР СРСР 22.11.1967 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 14540).

321. **КАРАВАЦЬКИЙ Павло Олександрович,** 1901 р. н., м. Луцьк, поляк, зі службовців, чл. ВКП(б). Заарешт. 11.09.1937 р. Звинувач. у шпигунстві. НКДБ 2-ї Окремої ЧА 22.03.1939 р. звинувач. відмінено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1297–1869).

322. **КАРАЗЕЙ Анастасія Павлівна,** 1923 р. н., с. Новокотів Луцького р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 30.10.1955 р. УКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ ПрикВО 28.01.1956 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 7 р. ВТТ з п/п на 2 р. і к/м. Покарання відбувала в Сиблазі. Ухвалою ВС СРСР 24.03.1956 р. термін покарання зменшено до 2 р. ВТТ. Звільнена 29.10.1959 р. Реабілітована 22.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5496).

323. **КАРАЗІЯ (СТАШЕНКО) Валентина Степанівна,** 1924 р. н., м. Київ, мешк. смт Колки Маневицького р-ну, українка,

медсестра райлікарні, завідувач шпиталю ОУН, чл. ОУН, псевд. *Верба*. Заарешт. 24.04.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Київ. обл. 31.07.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР. ВТ КиївВО 01.04.1955 р. вирок відмінено, справу направлено на дослідування. УКДБ у Волин. обл. 08.10.1955 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 833).

324. **КАРАЗІЯ Данило Хомич,** 1926 р. н., смт Колки Маневицького р-ну, українець, освіта 7 кл., зі службовців, єфрейтор в/ч 58124, чл. ВЛКСМ, чл. ОУН з 1942 р., псевд. *Стировий*. Заарешт. 28.06.1949 р. ВКР МДБ Півн.-КавкВО. Звинувач. у зв'язках з УПА, приналеж. до ОУН та а/рад. агітації. ОН МДБ СРСР 22.03.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Центральною комісією 22.08.1955 р. термін покарання зменшено. Покарання відбував у Воркутлазі. ВТ Півн.-КавкВО 13.05.1964 р. справу закрито за відсутності складу злочину, реабілітований. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1378; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1977).

325. **КАРАЗІЯ Іван Миронович,** 1910 р. н., смт Колки Маневицького р-ну, українець, початкова освіта, із селян, дільничний інспектор смт Колки у 1941 р., солдат ЧА 52-го ЗСП 11-ї ЗСБ, п/парт. Заарешт. 04.05.1944 р. ВКР «Смерш» 11-ї ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 10.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 01.04.1953 р. Реабілітований 17.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3662; Спр. 3266, арк. 17, 21, 25, 36, 78; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6804).

326. **КАРАЗІЯ Петро (?),** смт Колки Маневицького р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 391-го ЗСП, п/парт. Заарешт. весною 1944 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3379, арк. 90).

327. **КАРАЇМ Бень Гершович,** 1896 р. н., м. Горохів, єврей, кондитер, збирач вторсировини, чл. ВКП(б). Заарешт. 04.02.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. як учасник троцькістської змови та шпигунстві. Звільнений 31.05.1949 р. УМДБ у Волин. обл. 28.05.1949 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 316; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 502).

328. **КАРАСІЙЧУК Михайло Кирилович,** с. Ковбань Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Новосілківської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

329. **КАРАСЬ Василь Миколайович,** 1927 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, боєць винищ. загону, статистик райуправлінзаху, чл. ВЛКСМ. Заарешт. 17.07.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.08.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 27.11.1954 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував у Пєсчанлазі. Звільнений 24.01.1955 р. Реабілітований 21.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6128; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 186, арк. 1).

330. **КАРАСЬ Ганна Іванівна,** 1900 р. н., с. Жуковець Горохівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 02.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 186).

331. **КАРАСЬ-ЗАВАДСЬКИЙ І. А.,** заарешт. у 1939 р. за к/р діяльн. Подальша доля невідома. (Архів РВГ «НЦІСВ»).

332. **КАРАСЬ Микола Дмитрович**, 1893 р. н., с. Жуковець Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер

09.04.1958 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 186).

333. **КАРАСЬ Олександр Павлович,** 1909 р. н., м. Вязьма, мешк. у м. Тишевци Люблінського в-ва (Польща), росіянин, пічник, п/парт. Заарешт. 05.06.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 18.10.1940 р. засудж. за ст. 18-80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвжелдорлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 14.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2975; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3773).

334. **КАРАСЬ Теофан (Тихон) Васильович,** 1930 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-середняк, зв'язковий УПА, чл. ОУН з 1944 р., псевд. *Береза*. Заарешт. 15.05.1945 р. Торчинським РВ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 17.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР. Покарання відбував у Степлазі. Звільнений 07.08.1954 р. Реабілітований 28.04.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6696).

335. **КАРАСЮК Анастасія Павлівна,** 1895 р. н., с. Тойкут Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН НКВС СРСР 28.06.1945 р. виселена з дітьми: Олена Іванівна, 1930 р. н., Ольга Іванівна, 1935 р. н., Петро Іванович, 1942 р. н. у Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2443, арк. 2, 26).

336. **КАРАСЮК Дементій Микитович,** 1896 р. н., с. Грабове Старовижівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. ОУН. Заарешт. у 1940 р. Звільнений у 1941 р. Помер в 1962 р. у с. Сереховичі Старовижівського р-ну. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Інформація Сереховичівської с/р Старовижівського р-ну від 21.02.2001 р. № 75).

337. **КАРАСЮК Іван Улянович,** 1896 р. н., с. Тойкут Ковельського р-ну, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 28.06.1945 р. виселений у Сольвичегорський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 16.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2443, арк. 2, 30).

338. **КАРАСЮК Олександр Іванович,** 1925 р. н., с. Тойкут Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, повітовий УПА, п/парт., псевд. *Сад*. Заарешт. 09.05.1944 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА, приналеж. до ОУН та а/рад. агітації. ВТ в/НКВС Київ. обл. 02.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 26.10.1944 р. Реабілітований 16.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5778; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2443, арк. 1, 3).

339. **КАРАСЮКЕВИЧ Павло Семенович,** 1914 р. н., м. Горохів, українець, селянин-одноосібник, солдат ЧА у 1941 р., вояк УПА з 1943 р., поліцейський, завідувач взуттєвої майстерні, п/парт. Заарешт. 24.02.1949 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/ч 64116 30.07.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 20 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 347, арк. 318; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 543, арк. 312).

340. **КАРАЦАЙ Варвара Іванівна,** с. Любохини Ратнівського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. У 1947 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3754, арк. 31, 170).

341. **КАРАЦАЙ Василь Сергійович,** 1931 р. н., с. Любохини Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, освіта 1 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Вологодську обл., з травня 1950 р. в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 02.09.1952 р. на засланні (нещасний випадок). Реабілітований 07.04.1994 р.

прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3328).

342. **КАРАЦАЙ Мотрона Мусіївна,** 1897 р. н., с. Любохини Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена у Вологодську обл., з травня 1950 р. в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.06.1958 р. Реабілітована 07.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3328).

343. **КАРАЦАЙ Пелагея Сергіївна,** 1928 р. н., с. Любохини Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена у Вологодську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У 1946 р. здійснила втечу. Заарешт. 27.08.1946 р. ОН МВС СРСР 25.07.1947 р. засудж. за ст. 16-82, ч. 1 КК РРФСР на 3 р. ВТТ. Звільнена 27.08.1949 р. і направлена на с/п у Вологодську обл., з травня 1950 р. у Братський р-н Іркутської обл. Звільнена зі с/п 25.06.1958 р. Реабілітована 07.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3328, арк. 32).

344. **КАРАЦАЙ Сергій Тихонович,** 1893 р. н., с. Любохини Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Вологодську обл., з травня 1950 р. у Братський р-н Іркутської обл. за приналеж. до ОУН. Звільнений 25.06.1958 р. Реабілітований 07.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3328, арк. 31).

345. **КАРАЦ(Щ)АЙ Федір Кіндратович,** 1897 р. н., с. Любохини Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, п/парт. Заарешт. ВББ РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 21.02.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Іркутській обл. Звільнений 26.06.1956 р. Реабілітований 14.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4968).

346. **КАРАЧУН Антон Сидорович,** 1930 р. н., с. Свинарин Турійського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.01.1948 р. виселений у м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 01.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 379).

347. **КАРАЧУН Поліна Сидорівна,** 1932 р. н., с. Свинарин Турійського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.01.1948 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 09.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 379).

348. **КАРАЧУН Сидір Іванович,** 1906 р. н., с. Свинарин Турійського р-ну, українець, освіта 5 кл., поліцейський у 1941 р., з весни 1943 р. очолював пункт зв'язку СБ ОУН, вояк УПА у 1943 р., п/парт., псевд. *Явір*. Заарешт. 07.10.1944 р. ВКР «Смерш». ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.02.1945 р. засудж. згідно ст. 3 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР. Звільнений 22.09.1959 р. і направлений на с/п у Чунський р-н Іркутської обл. Звільнений зі с/п 31.05.1961 р. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 379; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 305; Дубінчук Т. Сергій Кислюк живе спокійно… // Ленінська правда. – 1978. – 1 лип.).

349. **КАРАЩУК Афанасій Іларіонович,** 1920 р. н., с. Гірка Полонка Луцького р-ну, мешк. у м. Луцьк, українець, освіта 7 кл., закінчив будівельний технікум, селянин, поліцейський, п/парт. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/НКВС Волин. обл. 03.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Архангельській обл. Звільнений 09.09.1954 р. Добровільно поїхав на с/п у Хабаровський край до дружини, де був взятий на облік.

Звільнений зі с/п 17.01.1957 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1586, арк. 1, 2, 27).

350. **КАРАЩУК Василина Іванівна,** 1926 р. н., с. Лишнівка Маневицького р-ну, мешк. у с. Воютин Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. Заарешт. 29.12.1948 р. Торчинським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.03.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнена 22.04.1953 р. Реабілітована 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7619).

351. **КАРАЩУК Надія Микитівна,** 1905 р. н., м. Луцьк, українка, освіта середня, із робітників, бухгалтер воєнторгу, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.03.1950 р. виселена в Нанайський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 17.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1586, арк. 2, 5, 9, 21).

352. **КАРАЩУК Оксентій Федорович,** 1915 р. н., с. Коршовець Луцького р-ну, українець, малописьменний, колгоспник, п/парт. Заарешт. 19.01.1951 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 12.03.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 11.05.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Нижнє-Амурському ВТТ. Звільнений 30.06.1954 р. Реабілітований 30.09.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8508).

353. **КАРАЩУК Олександра Василівна,** 1898 р. н., с. Лишнівка Маневицького р-ну, мешк. у с. Воютин Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. Заарешт. 29.12.1948 р. Торчинським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.03.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнена 14.04.1953 р. Реабілітована 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7619).

354. **КАРВАЦЬКИЙ Володимир Юзефович,** 1917 р. н., м. Копін (Польща), мешк. у м. Сарни, поляк, столяр, п/парт. Заарешт. 26.02.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 18.10.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Ухта (Комі АРСР). Амністований 01.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1485; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2123).

355. **КАРВАЦЬКИЙ(КАРВАТСЬКИЙ) Степан Мойсейович,** 1915 р. н., с. Новий Зборишів Горохівського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 25-го ЗАП, п/парт. Заарешт. 14.06.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 26.08.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Комі АРСР. Звільнений 01.12.1951 р. і направлений на с/п у Комі АРСР. Звільнений зі с/п 30.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3921; Спр. 1943, арк. 2, 20, 24, 34–36, 57, 65, 79–81, 169; Спр. 3438, арк. 1, 25; Спр. 3294, арк. 25; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8778).

356. **КАРГ(Ч)ЕР Херш-Лейб Мошкович,** 1911 р. н., смт Шацьк, єврей, власник бакалійної лавки, п/парт. Заарешт. 30.06.1940 р. Брестським п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 21.06.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Подальша доля невідома. МВС СРСР 28.05.1947 р. справу закрито за відсутності даних про місцеперебування. Реабілітований 14.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2980; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3778).

357. **КАРДА Антон Григорович,** 1893 р. н., с. Лапні Ковельського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.12.1945 р. виселений у Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 01.04.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6720).

358. **КАРДА Володимир Антонович,** 1929 р. н., с. Лапні Ковельського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.12.1945 р. виселений у Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 02.12.1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6720).

359. **КАРДА Марія Лукашівна,** 1896 р. н., с. Лапні Ковельського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.12.1945 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 02.12.1955 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6720).

360. **КАРДА Федір Матвійович,** 1916 р. н., с. Несухоїже Ковельського р-ну, мешк. у с. Заріччя Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 24.04.1944 р. ВКР «Смерш» 47-ї Армії. Звинувач. у зв'язках з УПА та пособництві німцям. Помер 19.05.1944 р. у госпіталі до суду (сипний тиф). ВКР «Смерш» 47-ї Армії 07.06.1944 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1979; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2691).

361. **КАРДАШ Володимир Созонович,** 1929 р. н., с. Скірче Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 18.08.1947 р. Сенкевичівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 28.02.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Волин. обл. судом 31.12.1966 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1473; Спр. 546, арк. 33; Спр. 1037, арк. 154; Спр. 1882, арк. 84; Спр. 547, арк. 252; Спр. 2553, арк. 277; Спр. 2554, арк. 163).

362. **КАРДАШ Ольга Захарівна,** 1923 р. н., с. Башлики Ківерцівського р-ну, українка, селянка, п/парт., псевд. *Костя*. Заарешт. 11.05.1945 р. Цуманським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 31-ї Армії 12.08.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Сєввостлазі. Померла 02.07.1948 р. в ув'язненні. Реабілітована 17.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12506).

363. **КАРДАШ Сидір Макарович,** 1911 р. н., с. Озеро Ківерцівського р-ну, українець (росіянин), із селян, столяр військбуду, чл. ОУН з 1939 р. Заарешт. 10.10.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Утримувався у Луцькій в'язниці. У 1941 р. звільнений німецькими військами. УМДБ у Волин. обл. 20.05.1948 р. справу закрито у зв'язку з виїздом звинувачуваного у Польщу. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 989; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1484; Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.).

364. **КА(О)РДАШ Семен Прокопович,** 1903 р. н., с. Крижівка Рожищенського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 09.11.1948 р. Ківерцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 03.01.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 25.01.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений 01.03.1955 р. Реабілітований 20.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 456, арк. 218–223; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5033).

365. **КАРДАШУК Броніслав Васильович,** с. Тростянка Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. Засудж. на 25 р. ВТТ. Загинув у в'язниці. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 70; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 8, арк. 64).

366. **КАРДЕУШ Томаш Янович (Якович),** 1896 р. н., с. Хобой (Польща), мешк. у м. Володимир-Волин, поляк, із селян, до 1939 р. капрал пол. прикордонної охорони, різноробочий, п/парт. Заарешт. 17.01.1941 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 19.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у

Ухтіжемлазі. Реабілітований 14.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3565; о. ф., спр. 20728; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2768; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 140).

367. **КАРДУНОВ Василь Степанович,** 1922 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 03.05.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 3-ї Гвардійської армії засудж. до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2102, арк. 1).

368. **КАРЛАТ Георг Георгійович,** 1919 р. н., м. Устмарк (Німеччина), хорват, у 1934–1938 рр. чл. компартії Австрії, дезертир німецької армії. Заарешт. 11.07.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. Утримувався в Луцькій в'язниці. У 1941 р. евакуйований в тил у зв'язку з початком війни. Подальша доля невідома. Справу припинено 21.01.1948 р. 90-м п/з за давністю літ. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 783).

369. **КАРЛАТ Франц Станіславович,** 1892 р. н., м. Любартів Люблінського в-ва (Польща), мешк. у м. Ковель, поляк, робітник Ковел. залізниці, п/парт. Заарешт. 19.02.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 30.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Печерському залізничному ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 26.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1646).

370. **КАРЛИКОВСЬКИЙ Валентин Карпович,** 1893 р. н., с. Стефанково Келецького в-ва (Польща), мешк. у с. Ружин Турійського р-ну, поляк, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 08.05.1940 р. Маціївським РВ НКВС. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією та боротьбі проти комуністичного революційного руху. ОН НКВС СРСР 29.03.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвпечлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 31.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2382; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3145; о. ф., спр. 19594).

371. **КАРЛЮК А. А.,** мешк. у Ратнівському р-ні, українець, із селян. ВТ Житомирського гарнізону 07.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 554, арк. 249).

372. **КАРМАШ Олексій Гаврилович,** мешк. у м. Рожище, поліцейський, п/парт. Заарешт. у 1944 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6148, арк. 68).

373. **КАРП Давид Абрамович,** 1899 р. н., м. Холм (Польща), єврей, продавець, п/парт. Заарешт. 13.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 30.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвжелдорлазі. Амністований 04.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 26.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1720).

374. **КАРП Іцек Вольфович,** 1913 р. н., м. Холм (Польща), єврей, приватний торговець, п/парт. Заарешт. 13.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 30.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Абезь (Комі АРСР). Амністований 17.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 26.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 757; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1222).

375. **КАРП Хаїм Аронович,** 1914 р. н., м. Холм (Польща), єврей, кучер, п/парт. Заарешт. 14.01.1940 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 30.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Норильлазі. Амністований 18.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 05.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2621; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3416; о. ф., спр. 22906).

376. **КА(О)РПАЧ Нестор Іванович,** 1920 р. н., с. Прохід Ратнівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, секретар с/р, вояк УПА у 1944 р., п/парт. Заарешт. 26.08.1944 р. Ратнівським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 08.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП. ВК ВС СРСР 16.01.1945 р. термін покарання зменшено до 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 16.11.1954 р. і направлений на с/п у Карагандинську обл. Звільнений зі с/п у 1956 р. Реабілітований 16.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5599; Спр. 549, арк. 113, 114; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 353, арк. 71, 98, 101, 104, 113, 114, 118, 133).

377. **КАРПАЧ Олексій Софонович**, 1910 р. н., м. Володимир-Волин., українець, із селян, чл. ОУН, п/парт. Заарешт. 05.04.1940 р. Володимир-Волин. ТВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 25.10.1940 р. засудж. на 8 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 19385; Молода Волинь. – 1992. – 13 берез.; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 140).

378. **КАРПЕНКО Михайло Данилович,** 1923 р. н., с. Сабарів Вінницької обл., мешк у с. Ізов Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, командир «адамівців», заготівельник Устилузької заготконтори, псевд. *Адам,* п/парт. Заарешт. за велику розтрату держ. коштів. Покарання відбував у Кемеровській обл. Помер у 1982 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. **(**Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 5, арк. 3; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 724).

379. **КАРПЕЦЬ Іван Федорович,** 1903 р. н., українець, із селян, п/парт. Заарешт. ВКР «Смерш» УралВО. Покарання відбував у Усольлазі. Помер 28.12.1944 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1381, арк. 77).

380. **КАРПЕЦЬ Іван Якович,** с. Топільне Рожищенського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

381. **КАРПЕЦЬ Микола Гнатович,** с. Топільне Рожищенського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. **(**Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

382. **КАРПЕЦЬ Павло Климентійович,** 1921 р. н., с. Мощаниця Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, мешк. у с. Дерно Ківерцівського р-ну, українець, малописьменний, коваль залізниці ст. Рівне, п/парт. Заарешт. 09.03.1953 р. МДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у а/рад. агітації. Лінійним судом Ковел. залізниці 23.03.1953 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 1 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Куйбишевлазі. Звільнений 16.05.1956 р. Постановою комісії ПВР СРСР від 16.05.1956 р. справу закрито, реабілітований. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1034).

383. **КАРПЕЦЬКИЙ Іван Дмитрович,** 1907 р. н., с. Жолоби Кремецького р-ну, мешк. у м. Володимир-Волин., українець, освіта вища, із селян, священик собору м. Володимир-Волин., п/парт. Заарешт. 14.02.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ в/МВС Волин. обл. 28.03.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Карагандинській обл. Звільнений 01.05.1955 р. і направлений на с/п. Звільнений зі с/п 20.04.1956 р. Реабілітований 08.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7739; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 140).

384. **КАРПИ(І)К Ганна Степанівна,** 1887 р. н., с. Довга Нива Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР у жовтні 1947 р. виселена в Кемеровську обл. як

чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена у 1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 48).

385. **КАРПИК Надія Фотіївна,** 1930 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 07.09.1948 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 01.12.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнена 04.05.1953 р. Реабілітована 26.05.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4645; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3320).

386. **КАРПИ(І)К Олександр Євтихійович,** 1899 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українець, неписьменний, селянин-середняк, п/парт. Заарешт. 24.11.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 31.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Карлазі. Помер 24.06.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований 01.11.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7055).

387. **КАРПИ(І)К Олександр Йосипович,** 1930 р. н., с. Підріччя Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 28.08.1948 р. Старовижівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 27.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував на ст. Новогрудна. Звільнений 29.02.1956 р. Реабілітований 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7486).

388. **КАРПИК Олександра Йосипівна,** 1930 р. н., с. Підріччя Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 28.08.1948 р. Старовижівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 27.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в с-щі Балхаш Карагандинської обл. (Казахстан). Звільнена 29.02.1956 р. Реабілітована 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3746).

389. **КАРПИК Онисія Дмитрівна,** 1893 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 10.09.1948 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 01.12.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Волин. обл. судом 22.03.1966 р. термін покарання зменшено до 3 р. ВТТ. Покарання відбувала в Астраханській обл. Звільнена 10.12.1955 р. Реабілітована 26.05.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3320; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4645).

390. **КАРПИК Парасковія Зіновіївна,** 1884 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Поломський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 29.11.1952 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2200, арк. 2, 19).

391. **КАРПИК Петро Іванович,** 1916 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, вояк УПА, солдат ЧА 61-го ЗСП 13-ї ЗСД, п/парт. Заарешт. 28.05.1944 р. ВКР «Смерш» Півд.-УралВО. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 25.11.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Помер 02.02.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 11.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6246; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3567; Спр. 3568).

392. **КАРПИ(І)К Фатей Дем'янович,** 1891 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 06.09.1948 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 01.12.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Волин. обл. судом 22.03.1966 р. термін покарання зменшено до 3 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута

(Комі АРСР). Звільнений 25.07.1956 р. Реабілітований 26.07.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3320; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4645).

393. **КАРПИК Ярема Андрійович,** 1882 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселений у Поломський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер у 1948 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2200, арк. 1).

394. **КАРПИ(І)НСЬКА-СИНИЦЬКА Катерина Тадеушівна,** 1928 р. н., хут. Адамівка Рожищенського р-ну, мешк. у м. Рожище, українка, селянка-одноосібниця, секретар у суді, друкарка районного проводу УПА та СБ ОУН, п/парт. Заарешт. 25.02.1948 (20.02.1948) рр. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 28–29.05.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітована 12.07.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 694, арк. 38, 146, 147; Спр. 4200; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3418, арк. 86, 96, 99–125, 126–128).

395. **КАРПИ(І)НСЬКИЙ Іван Іванович (Ян Янович),** 1924 р. н., с. Сокіл Рожищенського р-ну, мешк. у м. Луцьк, поляк, неповнолітній, п/парт. Заарешт. 26.07.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 07.04.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Амністований 13.02.1942 р. як пол. громадянин. Реабілітований 19.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3783; о. ф., спр. 22844; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2985).

396. **КАРПИНСЬКИЙ Костянтин,** мешк. у м. Рожище, українець, із селян, п/парт. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ у 1947 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 19.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3418, арк. 100).

397. **КАРПИНСЬКИЙ Леонід Аркадійович,** 1927 р. н., с. Дорогиничі Локачинського р-ну, мешк. у с. Березовичі Володимир-Волин. р-ну, українець, освіта 8 кл., із селян, кущовий УПА, солдат ЧА, п/парт., псевд. *Літній*. Заарешт. 12.03.1945 р. ВКР «Смерш» 46-ї ЗСД. Звинувач. у зраді Батьківщини та приналеж. до к/р орг-ції. ОН НКВС СРСР 28.08.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Звільнений 18.12.1952 р. і направлений на с/п. Подальша доля невідома. Реабілітований 23.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3284; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4429; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 90).

398. **КАРПИ(І)НСЬКИЙ Юрій Аполлінарійович,** 1912 р. н., с. Хорів Локачинського р-ну, українець, із селян, вчитель у с. Дружкопіль (теп. с. Журавники) Горохівського р-ну, чл. НТС (НП). Заарешт. 12.06.1940 (25.08.1940) рр. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у к/р діяльн. ВТ 5-ї Армії КОВО 20.02.1941 (23.04.1941) рр. засудж. за ст. 45, 54-2 КК УРСР до ВМП. Реабілітований 04.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4301; о. ф., спр. 19233).

399. **КАРПЛЮК Михайло Юхимович,** 1918 р. н., с. Копче (теп. с. Новокотів) Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 2 кл., без певн. роду занять, із селян, вояк УПА, п/парт., псевд. *Фурман*. Заарешт. 08.02.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 09.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Магаданлазі. Звільнений 13.05.1954 р. і направлений на с/п у м. Магадан. Звільнений зі с/п 10.03.1956 р. Реабілітований 24.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4432; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3233, арк. 209–211).

400. **КАРПЛЮК Панас (Афанасій) Савович,** 1901 р. н., с. Озеряни Турійського

р-ну, українець, селянин-одноосібник, солдат ЧА 45-го УСП, п/парт. Заарешт. 24.11.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 19.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнений 17.10.1949 р. Реабілітований 19.09.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4190; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9709).

401. **КАРПОВЕЦЬ Микола Павлович,** 1923 р. н., с. Полиці Володимирецького р-ну Рівненської обл., українець, із селян, бригадир колгоспу, п/парт. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Волин. обл. судом 26.09.1956 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5527, т. 2, арк. 35, 85–109).

402. **КАРПОВЕЦЬ Павло Омелянович,** 1905 р. н., с. Полиці Володимирецького р-ну Рівненської обл., українець, колгоспник, п/парт. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Волин. обл. судом 26.09.1956 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Постановою комісії ПВР СРСР від 18.01.1957 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5527, т. 2, арк. 34, 85–109).

403. **КАРПОВИЧ Анатолій Михайлович,** 1930 р. н., с. Залісоче Ківерцівського р-ну, українець, освіта 6 кл., селянин-середняк, колгоспник, чл. ВЛКСМ, псевд. *Дніпровий*. Заарешт. 22.07.1948 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до к/р орг-ції. ВТ в/МВС Волин. обл. 03–04.09.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 04.07.1955 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнений 28.07.1955 р. і направлений на с/п у м. Воркута. Звільнений зі с/п 21.05.1956 р. Реабілітований 29.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5216; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1350, арк. 2–8).

404. **КАРПОВИЧ Василь Дмитрович,** 1928 р. н., с. Вілька-Підгородненська Любомльського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 03.10.1948 р. Любомльським МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН та а/рад. пропаганді. Звільнений 08.04.1949 р. УМДБ у Волин. обл. 24.03.1949 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 461; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 279).

405. **КАРПОВИЧ Григорій Павлович,** 1927 р. н., с. Новосілки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, візник, вояк УПА, п/парт., псевд. *Хмель*. Заарешт. 14.06.1944 р. Рожищенським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 27.07.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сиблазі. Помер 13.12.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 17.08.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8381).

406. **КАРПОВИЧ Іван Олександрович,** 1927 р. н., с. Завороття (теп. смт Олика) Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, освіта 3 кл., солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 18.06.1945 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 123-го СК 25.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Подальша доля невідома. Реабілітований 20.06.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9740; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1929, арк. 1, 2–5).

407. **КАРПОВИЧ Іван Олексійович,** смт Олика Ківерцівського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 57-го ЗСП, п/парт. Заарешт. 18.06.1945 р. ВКР «Смерш» 19-ї ЗСД. Звинувач. у зв'язках з УПА. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1129, арк. 130–135, 147, 153).

408. **КАРПОВИЧ Єпистима Борисівна,** 1908 р. н., с. Хряськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, вдова, п/парт. ОН МДБ СРСР 19.09.1944 р. виселена з дітьми: Марія Йосипівна, 1934 р. н., Антон

Йосипович, 1936 р. н., Іван Йосипович, 1938 р. н., Ганна Йосипівна, 1941 р. н., Богдан Йосипович, 1943 р. н. у Нижньоудинський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. 30.10.1945 р. разом з дітьми: Марією, Антоном, Іваном здійснила втечу і повернулася у Маневицький р-н. Затримана 23.05.1947 р. і направлена на попереднє місце заслання. Звільнена 20.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1743, арк. 2, 6, 10, 21; Спр. 545, арк. 25).

409. **КАРПОВИЧ Марія Йосипівна,** 1934 р. н., с. Хряськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 1 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 19.04.1944 р. виселена в Нижньоудинський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1743, арк. 2, 5, 12).

410. **КАРПОВИЧ Михайло Остапович,** 1898 р. н., с. Залісоче Ківерцівського р-ну, українець, селянин, чл. ОУН, п/парт. Звинувач. у зв'язках з УПА. Олицьким нар. судом 09.08.1947 р. засудж. за ст. 58, ч. 2 КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 23.04.1953 р. зі зняттям судимості. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 391, арк. 5, 29).

411. **КАРПОВИЧ Неоніла Михайлівна,** 1932 р. н., с. Залісоче Ківерцівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 31.05.1950 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 391).

412. **КАРПОВИЧ Парасковія Іванівна,** 1925 р. н., с. Тельчі Маневицького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 21.12.1948 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ОН МДБ СРСР 01.06.1949 р. засудж. за ст. 20-54-12, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Каргопольлазі. Звільнена 23.04.1953 р. Реабілітована 09.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3678; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6923).

413. **КАРПОВИЧ Тетяна Гнатівна,** 1900 р. н., с. Залісоче Ківерцівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 31.05.1950 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 391).

414. **КАРПУК Агафія Павлівна,** 1895 р. н., с. Гредьки Луківського (теп. Ковельського) р-ну, мешк. у с. Секунь Старовижівського р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 08.10.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 06.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2551, арк. 1).

415. **КАРПУК Агрипина Оксентіївна,** 1892 р. н., с. Секунь Старовижівського р-ну, мешк. у с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 25.12.1948 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 07.02.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 30.12.1954 р. Реабілітована 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7550).

416. **КАРПУК Анатолій Юхимович,** 1897 р. н., с. Якушів Ратнівського р-ну, українець, неписьменний, селянин, зв'язковий УПА, п/парт. Заарешт. 28.11.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 13.01.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Ухтіжемлазі. Помер 17.05.1950 р. в ув'язненні. Реабілітований 13.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 14348; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6198).

417. **КАРПУК Андрій Лукович,** мешк. у с. Стара Гута Старовижівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. і засудж. у 1944 р. Подальша доля невідома.

(Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3223, арк. 206; Спр. 3224, арк. 128).

418. **КАРПУК Андрон Мефодійович,** 1922 р. н., с. Ниці Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин, солдат ЧА 25-го ЗАП, чл. ОУН, псевд. *Верба*. Заарешт. 16.08.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 25.11.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 20.07.1954 р. і направлений на с/п у Комі АРСР. Звільнений зі с/п 25.05.1956 р. Реабілітований 31.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4106; Спр. 1974, арк. 29; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9396; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2969, арк. 2, 10, 25).

419. **КАРПУК Анна Лук'янівна,** 1909 (1907) рр. н., с. Мостище Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 04.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6163; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5182, арк. 79).

420. **КАРПУК Аркадій Степанович,** 1931 р. н., с. Гішин Ковельського р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин, токар вагонного депо ст. Ковель, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселений у Томську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнений 10.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1494, арк. 3, 6, 8, 12).

421. **КАРПУК Василь Павлович,** 1891 р. н., с. Селець Турійського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 13.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1985, арк. 2, 22).

422. **КАРПУК Галина Степанівна,** 1933 р. н., с. Гішин Ковельського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, колгоспниця, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселена в Томську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 25.10.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1494, арк. 3, 6, 8, 12, 13).

423. **КАРПУК Горпина Оксентіївна,** 1892 р. н., с. Секунь Старовижівського р-ну, мешк. у с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українка, малописьменна, селянка, п/парт. Заарешт. 25.12.1948 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 07.02.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Мордовії. Звільнена 30.12.1954 р. Реабілітована 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7550).

424. **КАРПУК Дем'ян Костянтинович,** 1928 р. н., с. Височне Ратнівського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 15.02.1951 р. ВКР МДБ в/ч 20763. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ в/ч 20763 23.05.1951 р. засудж. за ст. 72а КК БРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Комісією з перегляду справ 22.01.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував у Хабаровському ВТТ. Звільнений 16.05.1955 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 31.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9532).

425. **КАРПУК Євгенія Тимофіївна,** 1926 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, малописьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 05.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1049, арк. 2, 5, 14).

426. **КАРПУК Євдокія Захарівна,** 1899 р. н., с. Гішин Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселена в Томську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 10.06.1958 р. Реабілітована

прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1494, арк. 3, 6, 11, 34).

427. **КАРПУК Євдокія Олександрівна,** 1920 р. н., с. Мостище Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, домогосподарка, п/парт. ОН МВС СРСР 19.10.1946 р. виселена в Кокчетавську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 15.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5699).

428. **КАРПУК Єфим (Юхим) Антонович,** 1921 р. н., с. Воєгоща Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин-одноосібник, солдат ЧА 99-го ЗСП 33-ї ЗСД, п/парт. Заарешт. 28.06.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у пособництві німцям. ОН НКВС СРСР 28.07.1945 р. засудж. за ст. 58-1а КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у с. Караумне Тасеєвського р-ну Красноярського краю. Подальша доля невідома. Волин. обл. судом 02.09.1966 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1467; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2574, арк. 155; Спр. 2091).

429. **КАРПУК Іван Семенович,** 1913 (1911) рр. н., с. Стара Гута Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, із селян, голова с/р у с. Стара Гута в 1947–1948 рр., п/парт. Заарешт. у 1948 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 492, арк. 133; Спр. 493, арк. 88, 89, 90, 95).

430. **КАРПУК Ірина Адамівна,** 1910 р. н., с. Бутмер (теп. с. Прип'ять) Шацького (теп. Любомльського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.10.1947 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1968, арк. 2, 4, 22).

431. **КАРПУК Карпо Олександрович,** 1889 р. н., с. Секунь Старовижівського р-ну, українець, селянин, п/парт. ВТ в/МВС Волин. обл. 01.08.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Помер 24.09.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2551, арк. 1, 2, 31).

432. **КАРПУК Катерина Василівна,** 1929 р. н., Люблінське в-во (Польща), мешк. у с. Гішин Ковельського р-ну, українка, освіта середня спеціальна, селянка, вчителька у с. Гішин, чл. ВЛКСМ з 1949 р. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселена в Томську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 10.07.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1494, арк. 3, 6, 13, 21).

433. **КАРПУК Катерина Микитівна,** 1880 р. н., с. Бутмер (теп. с. Прип'ять) Шацького (теп. Любомльського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 06.09.1947 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Померла 28.04.1947 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1962, арк. 1, 32, 33).

434. **КАРПУК-САВЛУК Катерина Тимофіївна,** 1923 р. н., с. Секунь Старовижівського р-ну, мешк. у с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українка, освіта 5 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 07.12.1948 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 07.02.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Магадані. Звільнена 29.05.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітована 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7550).

435. **КАРПУК Любов Василівна,** 1929 р. н., с. Селець Турійського р-ну, українка, освіта 6 кл., селянка-одноосібниця, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1985, арк. 2, 22).

436. **КАРПУК Любов Корнилівна,** 1908 р. н., с. Стара Гута Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселена з дітьми: Тимофій Андрійович, 1934 р. н., Іван Андрійович, 1937 р. н. у Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 05.04.1947 р. на засланні. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3212, арк. 15).

437. **КАРПУК Людмила Феодосіївна,** 1928 р. н., с. Любитів Ковельського р-ну, українка, освіта 7 кл., селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.02.1946 р. виселена в м. Слободський Кіровської обл. як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. 09.11.1945 р. здійснила втечу, затримана. Народним судом м. Слободський засудж. за ст. 82, ст. 2 КК РРФСР на 3 р. ВТТ. Звільнена 25.06.1949 р. Заарешт. 15.12.1952 р. і направлена на с/п у Кіровську обл. Звільнена зі с/п 29.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6546).

438. **КАРПУК Марія (?),** 1928 р. н., с. Сошичне Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 26.04.1945 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 15.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнена 16.12.1953 р. Реабілітована 27.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7242).

439. **КАРПУК Марія Ананіївна,** 1899 р. н., с. Хотешів Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 05.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1049, арк. 3, 16).

440. **КАРПУК Марія Анатоліївна,** 1944 (1943) рр. н., с. Якушів Ратнівського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Знята з обліку 13.07.1954 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6198).

441. **КАРПУК Марта Лазарівна,** 1910 (1911) рр. н., с. Забороди Ратнівського р-ну, мешк. у с. Якушів Ратнівського р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена з дітьми: Іван, 1940 р. н., Парасковія, 1937 р. н. в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.09.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6198).

442. **КАРПУК Матвій Тимофійович,** 1893 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 05.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1049, арк. 3, 6, 19).

443. **КАРПУК Мефодій Іванович,** 1893 р. н., с. Ниці Старовижівського р-ну, українець, початкова освіта, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 08.10.1949 р. виселений у Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.06.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2969, арк. 2, 5, 14).

444. **КАРПУК Микола Кирилович,** 1918 р. н., с. Мостище Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, селянин, солдат ЧА з 1944 р., вояк УПА, п/парт., псевд. *Липа*. Заарешт. 28.03.1945 (25.03.1945) рр. Ратнівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 16.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований 20.07.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8371; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5699).

445. **КАРПУК Михайло Карпович,** 1938 р. н., мешк. у с. Мостище Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5182, арк. 79).

446. **КАРПУК Михайло Матвійович,** 1932 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, неповнолітній, п/парт. ВТ в/МВС Волин. обл. 23.09.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ. Звільнений 09.07.1955 р. і направлений на с/п у Іркутську обл. Звільнений зі с/п 26.07.1960 р. Реабілітований 03.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4680; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1049, арк. 13, 44).

447. **КАРПУК Михайло Тарасович,** 1920 р. н., с. Крушинець Любомльського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, секретар с/р, п/парт. Заарешт. 01.11.1945 р. ВКР «Смерш» 280-ї СД. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 18.05.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 20.11.1945 р. і направлений на с/п у Іркутську обл. Звільнений зі с/п 15.05.1956 р. Реабілітований 23.01.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8582).

448. **КАРПУК Мойсей Тимофійович,** 1920 р. н., с. Секунь Старовижівського р-ну, українець, селянин, солдат ЧА, вояк УПА, п/парт., псевд. *Загалко*. Заарешт. 07.12.1948 р. Ковельським РВ МДБ. ВТ в/МВС в/ч 54116 засудж. на 25 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2817, арк. 86–88; Спр. 7550, арк. 81, 83).

449. **КАРПУК Надія Степанівна,** 1935 р. н., с. Гішин Ковельського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселена в Томську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 24.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1494, арк. 2, 12, 26).

450. **КАРПУК Наталія Юхимівна,** 1917 р. н., с. Прип'ять Шацького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1940 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Заарешт. 14.08.1948 р. Шацьким РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з ОУН і УПА. Звільнена 11.01.1949 р. УМДБ у Волин. обл. 07.01.1949 р. справу закрито у зв'язку з оперативною необхідністю. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1005).

451. **КАРПУК Никифор (Ничипір) Іванович,** 1896 р. н., с. Селець Турійського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, солдат ЧА, кухар, п/парт. Заарешт. у серпні 1942 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у невиконанні наказу. ВКР «Смерш» Діючої армії 17.12.1943 р. справу здано в архів за відсутності даних про місцеперебування. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1390).

452. **КАРПУК Оксенія Андріївна,** 1932 р. н., с. Прип'ять Шацького р-ну, українка, освіта 5 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1947 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1968, арк. 2, 23).

453. **КАРПУК Олексій Мефодійович,** 1927 р. н., с. Ниці Старовижівського р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт., псевд. *Кравченко*. Заарешт. за зв'язок з УПА. У 1949 р. засудж. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 557, арк. 4, 14, 17–24, 26–28, 31–34, 36–49, 53, 63–66, 70, 75, 100–108, 112, 127, 144; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2969, арк. 1).

454. **КАРПУК Петро Анатолійович,** 1934 р. н., с. Якушів Ратнівського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин,

неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6198).

455. **КАРПУК Пилип Якимович,** 1901 р. н., с. Селець Турійського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. у 1941 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. (Інформація Селецької с/р Турійського р-ну від 18.01.2001 р. № 15; Архів РВГ «НЦІСВ». Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941 року. – Друге видання. – Львів–Нью–Йорк. – 2003. – С. 243).

456. **КАРПУК Севастян Васильович,** 1904 р. н., с. Гаруша Турійського р-ну, українець, селянин, поліцейський, чл. ОУН. Заарешт. 19.07.1944 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ОН НКВС СРСР 19.04.1945 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 19.07.1954 р. Реабілітований 07.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 21899).

457. **КАРПУК Семен Іванович,** 1908 р. н., с. Млинове Ратнівського р-ну, українець, неписьменний, із селян, боєць виниц. загону, п/парт. Заарешт. 20.08.1947 р. Ратнівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 15.10.1947 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Дубравлазі. Звільнений 13.04.1955 р. Реабілітований 12.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7732; Спр. 5902, арк. 3, 5, 16, 40).

458. **КАРПУК Сергій Павлович,** 1922 р. н., с. Ниці Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, мешк. у с. Ростиканівка Острогорського р-ну Воронежської обл., українець, освіта 7 кл., із селян, без певн. роду занять, п/парт. Заарешт. 14.12.1941 р. ОВ НКВС Півд.-Зах. фронту. Звинувач. у намірі перейти на сторону німців. ВТ 300-ї СД 26.12.1941 р. засудж. за ст. 56-17, 15-1а, 16-54-1а КК УРСР до ВМП. Вирок виконано 30.12.1941 р. Реабілітований 21.04.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9674).

459. **КАРПУК Степан Тимофійович,** 1898 р. н., с. Гішин Ковельського р-ну, українець, освіта 4 кл., заможний селянин, бухгалтер колгоспу, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселений за приналеж. до ОУН. Звільнений 10.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1494, арк. 3, 7, 12, 22).

460. **КАРПУК Текля Денисівна,** 1927 р. н., с. Грабове Ковельського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселена в Чусівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 11.01.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2706, арк. 2, 33; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6030, арк. 79).

461. **КАРПУК Текля Федорівна,** 1917 р. н., с. Бутмер (теп. с. Прип'ять) Шацького (теп. Любомльського) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У 1946 р. здійснила втечу, затримана. Нар. судом Нагорського р-ну в 1946 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Звільнена 09.05.1950 р. і направлена на с/п у Кайський р-н Кіровської обл. Звільнена зі с/п 16.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1962, арк. 67).

462. **КАРПУК Тимофій Іванович,** 1892 р. н., с. Секунь Старовижівського р-ну, мешк. у с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, п/парт. Заарешт. 07.12.1948 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 16.02.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Іркутській

обл. Звільнений 19.03.1956 р. Реабілітований 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7550).

463. **КАРПУК Тимофій Павлович,** 1877 р. н., с. Гішин Ковельського р-ну, українець, неписьменний, селянин, інвалід, вдівець, п/парт. ОН МДБ СРСР у червні 1950 р. виселений у Томську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнений 10.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1494, арк. 3, 6, 12).

464. **КАРПУК Уляна Іванівна (МАРЧУК Уляна Іванівна),** 1915 р. н., ур. Німеччини, мешк. у с. Добрилуг Холмського пов. (Польща), українка, селянка, п/парт. Заарешт. 10.07.1940 р. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.05.1941 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбувала в Воркутлазі. Подальша доля невідома. Реабілітована 15.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3835; о. ф., спр. 20501; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3037; Молода Волинь. – 1992. – 27 берез.).

465. **КАРПУК Уляна Федорівна,** 1925 р. н., с. Олтуж Малоритського р-ну Брестської обл. (Білорусь), мешк. у с. Мельники Шацького (теп. Любомльського) р-ну, білоруска, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 12.10.1948 р. Шацьким РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 05.02.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала у Волголазі. Звільнена 16.05.1953 р. Реабілітована 01.11.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4467; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3289).

466. **КАРПУК Федір Іванович,** 1880 р. н., с. Бутмер (теп. с. Прип'ять) Шацького (теп. Любомльського) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер у лютому 1945 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1962, арк. 1).

467. **КАРПУК Феодосій Іванович,** 1901 р. н., с. Любитів Ковельського р-ну, українець, селянин, староста с/у с. Любитів, чл. ОУН. Заарешт. 17.04.1944 р. Ковельським РВ НКДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ в/НКВС Волин. обл. 06.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6546).

468. **КАРПУК Феофан Сидорович,** 1925 р. н., с. Грабове Ковельського (теп. Шацького) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-середняк, солдат ЧА 27-го Окремого учбового автополку, п/парт. Заарешт. 02.09.1944 р. ВКР «Смерш» Сизранського гарнізону. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 03.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений 12.11.1952 (03.12.1952) рр. і направлений на с/п у Хабаровський край. Реабілітований 23.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5848; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3500; Спр. 1476, арк. 81–83, 85; Спр. 3688, арк. 289).

469. **КАРПУК Юхимія Гнатівна,** 1897 р. н., с. Селець Турійського р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 13.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1985, арк. 2, 9, 21).

470. **КАРПУН Василина Олексіївна,** 1939 р. н., с. Сошичне Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 23.02.1951 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.05.1951 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з к/м. Звільнена 18.02.1955 р. Реабілітована 27.06.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4503).

471. **КАРПУН Іван Денисович,** 1922 р. н., с. Сошичне Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, агент гестапо з 1941 р., вояк УПА у 1943–1944 рр., солдат ЧА 28-го ЗСП 12-ї ЗСД, п/парт., псевд.

Звірок. Заарешт. 27.09.1943 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 27.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений зі с/п 11.03.1959 р. Реабілітований 06.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6029; Спр. 3948, арк. 128; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3529).

472. **КАРПУН Йосип (?),** с. Сошичне Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, вояк УПА у 1947 р., п/парт., псевд. *Дуб*. Заарешт. 02.01.1947 р. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5703, арк. 2, 10, 38).

473. **КАРПУН(К) Ольга Микитівна,** 1905 р. н., с. Сошичне Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 22.02.1951 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.05.1951 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 05.11.1955 р. Реабілітована 27.06.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4503; Спр. 5199, арк. 78, 89).

474. **КАРПУН Пелагея Микитівна,** 1929 р. н., с. Сошичне Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 17.03.1951 (21.03.1951) рр. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.05.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 12.02.1956 р. Реабілітована 27.06.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4503; Спр. 5199, арк. 79).

475. **КАРПУН Уляна Романівна,** 1927 р. н., с. Сошичне Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. у 1956 р. Камінь-Кашир. РВ НКДБ. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ ПрикВО 27.04.1956 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнена 30.06.1959 р. Реабілітована 14.07.1994 р. прокуратурою Зах. регіону України. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 19905).

476. **КАРПУНЬ Марія Василівна,** 1926 р. н., с. Ощів Горохівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, навчалася у гімназії та торговельній школі, кущова, станична УПА, п/парт., псевд. *Квітка*, *Ярослава*, *Юначок*. Заарешт. 10.11.1944 р. Горохівським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 17.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Тайшетських таборах, Дудинці, Норильську. Звільнена 26.12.1953 р. Реабілітована 26.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5302; Спр. 6457, арк. 95).

477. **КАРПУНЬ Марія Лук'янівна,** мешк. у с. Ощів Горохівського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. у 1944 р. органами НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5302, арк. 12, 32).

478. **КАРП'ЮК Адам Остапович,** 1928 р. н., с. Велицьк Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, боєць виниш. загону, п/парт. Заарешт. 28.01.1948 р. Голобським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.03.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у м. Магадан. Звільнений 10.07.1956 р. Реабілітований 25.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5327; Спр. 5008, арк. 202, 212).

479. **КАРП'ЮК Ананій (?),** с. Городище Луцького р-ну, українець, із селян, провідник ОУН, п/парт. Заарешт. до 01.03.1939 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 1, спр. 2, арк. 7).

480. **КАРП'ЮК Анастасія Прокопівна,** 1927 р. н., с. Ситниця Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 22.08.1951 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 19.01.1952 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбувала в с-щі Сосьва Свердловської обл. Звільнена 08.06.1956 р. Волин. обл. судом 09.03.1989 р. справу закрито за відсутності складу

злочину, реабілітована. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2752).

481. **КАРП'ЮК Антон Степанович,** 1907 р. н., с. Липа Горохівського р-ну (с. Голядин Любомльського р-ну), українець, із селян, солдат ЧА 45-го УСП 48-ї УСД, п/парт. Заарешт. 14.09.1944 р. ВКР «Смерш» УралВО. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 10.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Молотов. ВТ УралВО 06.05.1960 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину, реабілітований. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1190; Спр. 1110, арк. 246–248).

482. **КАРП'ЮК Варвара Прокопівна,** 1923 р. н., с. Ситниця Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 5 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 22.08.1951 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 19.01.1952 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 3 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбувала в с-щі Сосьва Свердловської обл. Волин. обл. судом 09.03.1989 р. справу закрито за відсутності складу злочину, реабілітована. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2752).

483. **КАРП'ЮК Василь Кузьмич,** 1913 р. н., с. Городище Луцького р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 101-го ЗСП 16-ї ЗСД, п/парт. Заарешт. 17.05.1944 р. ВКР «Смерш» 16-ї ЗСД. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВКР «Смерш» 16-ї ЗСД 10.08.1944 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1161).

484. **КАРП'ЮК Василь Онисимович,** 1916 р. н., с. Низкиничі Іваничівського р-ну, українець, селянин, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», п/парт. Заарешт. 18.09.1952 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до релігійної громади «Свідки Єгови». Волин. обл. судом 27.10.1952 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у В'ятському ВТТ Кіровської обл. Звільнений 07.07.1956 р. Реабілітований 04.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6575).

485. **КАРП'ЮК Василь Харитонович,** 1921 р. н., с. Маковичі Турійського р-ну, українець, освіта 7 кл., із селян, моторист, секретар німецької поліції у 1941 р., вояк УПА з 1943 р., п/парт. Заарешт. 23.10.1944 р. Вербським РВ НКВС. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/НКВС Волин. обл. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 26.23.1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1002).

486. **КАРП'ЮК Дарія Филимонівна,** 1892 р. н., с. Залісці Рожищенського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 21.08.1948 р. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 04.12.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала у Волголазі. Звільнена 30.05.1953 р. Реабілітована 09.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5601; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3467).

487. **КАРП'ЮК Євдокія Іванівна,** 1924 р. н., с. Знамирівка Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.08.1950 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 03.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1278, арк. 2, 4, 9).

488. **КАРП'ЮК Євдокія Федорівна,** 1919 р. н., с. Липне Ківерцівського р-ну, мешк. у с. Знамирівка Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.08.1950 р. виселена з дітьми: Микола Микитович, 1939 р. н., Федір Микитович, 1944 р. н., Андрій Микитович, 1947 р. н., Ніна Микитівна, 1950 р. н. у Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 03.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1178, арк. 2, 4, 10).

489. **КАРП'ЮК Іван Кононович,** 1908 р. н., Ківерцівського р-ну, українець, із селян. 22.10.1940 р. засудж. на 8 р. ВТТ. Утримувався у Луцькій в'язниці з

01.01.1941 р. Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 15 лют.).

490. **КАРП'ЮК Іван Платонович,** 1938 р. н., с. Гряди Іваничівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.11.1951 р. виселений у Іркутську обл. Реабілітований згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 654).

491. **КАРП'ЮК Іван Прокопович,** 1896 р. н., с. Знамирівка Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, неписьменний, селянин-середняк, столяр ДОКу смт Цумань, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.05.1950 р. виселений у Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 03.01.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1278, арк. 2, 4, 17).

492. **КАРП'ЮК Іван Пимонович,** 1918 р. н., с. Знамирівка Ківерцівського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 10.07.1947 р. Цуманським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.07.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Магаданській обл. Звільнений 11.12.1953 р. Реабілітований 30.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4936).

493. **КАРП'ЮК Катерина Филимонівна,** 1873 р. н., с. Усичі Турійського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 18.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла у 1942 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7084).

494. **КАРП'ЮК Ксенія Іллівна,** 1910 р. н., с. Омельне (теп. с. Макаревичі) Колківського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 03.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5939).

495. **КАРП'ЮК Лідія Іванівна,** 1924 р. н., м. Луцьк, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Звільнена 04.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7035).

496. **КАРП'ЮК Лідія Тихонівна,** 1927 р. н., с. Усичі Луцького р-ну, українка, селянка, розвідниця, чл. ОУН. Заарешт. у 1945 р. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.11.1945 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ з п/п на 2 р. Звільнена 11.09.1950 р. Реабілітована 27.05.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12757).

497. **КАРП'ЮК Марина Олексіївна,** 1925 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. Заарешт. 06.08.1944 р. Острожецьким РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 02.11.1944 р. засудж. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. Звільнена 14.04.1955 р. Реабілітована 06.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4411; Спр. 5271, арк. 37).

498. **КАРП'ЮК Марія Яківна,** 1924 р. н., с. Омельне Колківського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, початкова освіта, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5910).

499. **КАРП'ЮК Микита Іванович,** 1920 р. н., с. Знамирівка Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, неписьменний, селянин-бідняк, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.08.1950 р. виселений у Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 03.01.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1278, арк. 2, 4, 11).

500. **КАРП'ЮК Микола Веремійович,** 1924 р. н., с. Городище Луцького р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 363-го ЗСП 46-ї ЗСД, п/парт. Заарешт. 07.07.1944 р. ВКР «Смерш» 46-ї ЗСД. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 16.12.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Ураллазі. Реабілітований 05.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3592; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6394).

501. **КАРП'ЮК Микола Сергійович,** 1936 (1937) рр. н., с. Омельне Колківського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселений у Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 16.07.1957 р. вирок відмінено, з-під варти звільнений. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5992, арк. 216; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5910).

502. **КАРП'ЮК Михайло Максимович,** 1924 р. н., с. Усичі Турійського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 18.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 29.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7084).

503. **КАРП'ЮК Михайло Якович,** 1915 р. н., с. Ульвивок Сокальського р-ну Львів. обл., селянин-батрак, п/парт. Заарешт. 16.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 06.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Печлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 14.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2782; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2782).

504. **КАРП'ЮК Мойсей Іванович,** 1925 (1923) рр. н., с. Знамирівка Ківерцівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, секретар с/р, п/парт. Заарешт. 12.02.1948 р. Цуманським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 06.05.198 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 11.01.1955 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував на ст. Воркута. Подальша доля невідома. Реабілітований 19.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5249; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3730, арк. 306; Спр. 3609, арк. 45, 47; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1278, арк. 2, 3, 35).

505. **КАРП'ЮК Мотрона Максимівна,** 1920 р. н., с. Усичі Турійського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 18.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 26.12.1957 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7084).

506. **КАРП'ЮК Мотрона Пилипівна,** 1900 р. н., с. Гряди Іваничівського р-ну, українка, колгоспниця, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», п/парт. ОН МДБ СРСР 24.11.1951 р. виселена в Заларинський р-н Іркутської обл. з к/м за релігійні переконання. Звільнена 09.08.1965 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 654).

507. **КАРП'ЮК-ПАРХОМЧУК Надія Андріївна,** 1927 р. н., с. Залісці Рожищенського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 17.07.1948 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 04.12.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 09.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5601).

508. **КАРП'ЮК Нестор Романович,** 1928 р. н., с. Омельне Ківерцівського р-ну, українець, із селян, боєць винищ. загону до 1945 р., вояк УПА з 1945 р., п/парт., псевд. *Дуб*. Заарешт. 25.11.1945 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 04.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на

5 р. і к/м. Покарання відбував у Комі АРСР. Звільнений і направлений на с/п у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнений зі с/п 05.05.1956 р. Реабілітований 23.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5992; Спр. 5904, арк. 25).

509. **КАРП'ЮК Оксенія Семенівна,** 1888 р. н., с. Маковичі Турійського р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 07.03.1956 р. на засланні (туберкульоз легень). Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1002, арк. 3, 6, 15).

510. **КАРП'ЮК Олександр Сергійович,** 1928 р. н., с. Омельне Ківерцівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, боєць винищ. загону до 1945 р., вояк УПА з 1945 р., п/парт., псевд. *Ворона*. Заарешт. 25.11.1945 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 04.03.1946 (04.03.1947) рр. засудж. за ст. 54-1а, 54-1б, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнений 30.06.1955 р. і направлений на с/п у м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. Звільнений зі с/п 19.04.1956 р. Реабілітований 23.07.1992 р. прокуратрою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5992; Спр. 5904, арк. 25; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5939).

511. **КАРП'ЮК Олексій Платонович,** 1929 (1930) рр. н., с. Гряди Іваничівського р-ну, українець, селянин, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», п/парт. Заарешт. 29.05.1950 р. Звинувач. у відмові від служби в ЧА за релігійними переконаннями. Народним судом Іваничівського р-ну 05.06.1950 р. засудж. за ст. 56-18, ч. 2 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 659, арк. 1, 6).

512. **КАРП'ЮК Олена Платонівна,** 1931 р. н., с. Гряди Іваничівського р-ну, українка, колгоспниця, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», п/парт. ОН МДБ СРСР 24.11.1951 р. виселена в Заларинський р-н Іркутської обл. з к/м за релігійні переконання. Звільнена 09.08.1965 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 659).

513. **КАРП'ЮК Пелагея Григорівна,** 1920 р. н., с. Холоневичі Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 19.05.1945 р. Цуманським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 17.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Пєсчанлазі. Звільнена 01.12.1954 р. і направлена на с/п у Карагандинську обл. Звільнена зі с/п 20.04.1954 р. Реабілітована 15.12.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8569; Спр. 4936, арк. 11, 15).

514. **КАРП'ЮК Платон Онисимович,** 1901 р. н., с. Низкиничі Іваничівського р-ну, мешк. у с. Гряди Іваничівського р-ну, українець, селянин, колгоспник, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», п/парт. ОН МДБ СРСР 24.11.1951 р. виселений у Заларинський р-н Іркутської обл. з к/м за релігійні переконання. Звинувач. у намірі втечі зі с/п. У лютому 1956 р. засудж. за ст. 82 КК РРФСР на 2 р. ВТТ. Звільнений і направлений на попереднє місце заслання. Помер 06.04.1960 р. на засланні. Реабілітований згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 659).

515. **КАРП'ЮК Семен Федорович,** 1927 р. н., с. Кутрів Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, освіта 4 кл., водій, солдат ЧА, чл. ВЛКСМ. Заарешт. 15.11.1948 р. ВКР МДБ Півд.-УралВО. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ Півд.-УралВО 22.03.1949 р. засудж. за ст. 19-58-1б, 58-10 ч. 1, 58-11 КК РРФСР на 25 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбував у Хабаровському краї. ВТ ПримВО 17.11.1951 р. засудж. за ст. 17-58-8, 19-58-9, 58-10, ч. 2 КК РРФСР до ВМП. Вирок виконано 01.04.1952 р. Реабілітований 31.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9470).

516. **КАРП'ЮК Сергій Макарович,** 1896 р. н., с. Омельне Колківського (теп.

Ківерцівського) р-ну, українець, початкова освіта, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 03.07.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5939; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5992, арк. 216).

517. **КАРП'ЮК Степан Іванович,** 1937 р. н., с. Знамирівка Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-середняк, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.08.1950 р. виселений у Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 03.01.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1278, арк. 2, 3, 10).

518. **КАРП'ЮК Степан Максимович,** 1908 р. н., с. Усичі Турійського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 18.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 28.01.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7084).

519. **КАРП'ЮК Тетяна Степанівна,** 1894 р. н., с. Знамирівка Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.08.1950 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 03.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1278, арк. 2, 4, 9).

520. **КАРП'ЮК Федосій Пимонович,** 1920 р. н., с. Знамирівка Ківерцівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, кущовий ОУН. Заарешт. 10.07.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.08.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений 05.10.1954 р. і направлений на с/п у Магаданську обл. Реабілітований 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4936).

521. **КАРП'ЮК Федот (?),** с. Усичі Луцького р-ну, українець, селянин, чл. ОУН. Заарешт. пол. владою. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2131, арк. 28).

522. **КАРП'ЮК (КАРПЛЮК) Феодосій Прокопович,** 1909 р. н., с. Озеряни Турійського р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 06.10.1948 р. Турійським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 09.03.1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Комісією з перегляду справ 25.04.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Свердловській обл. Звільнений 07.05.1956 р. Реабілітований 29.12.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8130; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2019, арк. 105).

523. **КАРП'ЮК Феодосія Йосипівна,** 1923 р. н., с. Лучиці Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 27.03.1944 р. ВКР «Смерш» 389-ї СД. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ 18-ї Армії 21.05.1944 р. справа виділена в окреме виробництво. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6079).

524. **КАРП'ЮК Харитина Кіндратівна,** 1885 р. н., с. Омельне Колківського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 06.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5910).

525. **КАРП'ЮК Харитон Якович,** 1885 р. н., с. Синявка Турійського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселений у с. Каменка Іркутської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 11.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1007, арк. 3, 6, 17).

526. **КАРП'ЮК Яків Лаврентійович,** 1885 р. н., с. Омельне Колківського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5910).

527. **КАРЧЕВСЬКИЙ Степан Кирилович,** 1929 р. н., с. Лемешів Горохівського р-ну, мешк. у с. Кути Локачинського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, боєць виниц. загону у 1945–1946 рр., п/парт., псевд. *Липа*. Заарешт. 13.01.1950 р. Локачинським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 29.07.1950 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута. Звільнений 06.07.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 04.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4344; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3274).

528. **КАРЧМАР Фроїм (?),** єврей, торговець мануфактурою у м. Луцьку, п/парт. У 1940 р. виселений на Схід. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1892, т. 3, арк. 27).

529. **КАСИНА А. А.,** с. Біличі Іваничівського р-ну, українка, із селян, станична ОУН, псевд. *Ніна*, п/парт. Заарешт. 14.02.1945 р. Порицьким РВ НКВС. Подальша доля невідома. (ГДА СБУ, ф. 2, оп. 33, спр. 1, т. 1, арк. 121; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 308).

530. **КАСИ(Е)Р (?),** с. Берестяне Ківерцівського р-ну, українець, селянин, зв'язковий УПА з 1945 р., п/парт. У 1947–1948 рр. засудж. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5147, арк. 103, 105, 164).

531. **КАСИФ'ЯК Теофіл Францевич,** 1895 р. н., смт Торчин Луцького р-ну, із селян, чл. ОЗН. Заарешт. у 1941 р. органами НКВС. Звільнений 23.06.1941 р. німецькими військами з Луцької в'язниці. У 1945 р. виїхав у Польщу. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1033; Спр. 1445).

532. **КАСІЯН Микола Микитович,** 1926 р. н., Вербський р-н, українець, із селян, п/парт. Заарешт. 03.06.1946 р. Справу закрито, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 444, арк. 13).

533. **КАСПЕРКЕВИЧ Віктор Лукович,** 1858 р. н., мешк. у с. Сьомаки Старовижівського р-ну, поляк, із селян, п/парт. Заарешт. 08.09.1920 р. ОВ ЧК РВР 12-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 592).

534. **КАСПЕРКЕВИЧ Володимир Вікторович,** 1900 р. н., мешк. у с. Сьомаки Ковельського (теп. Старовижівського) р-ну, поляк, селянин, п/парт. Заарешт. 03.09.1920 р. революційним комітетом. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 592).

535. **КАСПЕРКЕВИЧ Йосип Вікторович,** 1888 р. н., с. Сьомаки Ковельського (теп. Старовижівського) р-ну, поляк, селянин, п/парт. Заарешт. 03.09.1920 р. революційним комітетом. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 592).

536. **КАСПЕРКЕВИЧ (КАСПРАХЕВИЧ) Петро Вікторович,** 1886 р. н., мешк. у с. Кошари Ковельського (теп. Шацького) р-ну, поляк, селянин, п/парт. Заарешт. 01.09.1920 р. революційним комітетом. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 592).

537. **КАСПЕРКЕВИЧ Петро Костянтинович,** 1886 р. н., мешк. у с. Сьомаки Старовижівського р-ну, поляк, селянин, п/парт. Заарешт. 01.09.1920 р. революційним комітетом. Звинувач. у приналеж. до пол.

нац. орг-ції. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 592, арк. 168, 280).

538. **КАСПЕРКЕВИЧ Фелікс Вікторович,** 1903 р. н., мешк. у с. Сьомаки Ковельського (теп. Старовижівського) р-ну, поляк, селянин, п/парт. Заарешт. 08.09.1920 р. ОВ ЧК РВР 12-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 592).

539. **КА(О)СПЕРСЬКИЙ Станіслав Леонардович,** 1904 (1911) рр. н., м. Біла Церква Київ. обл., мешк. у м. Луцьк (мешк. у смт Порицьк Порицького р-ну (теп. с. Павлівка Іваничівського р-ну), поляк, із селян, завгосп Луцької дистанції шляху Мозирської технічної ділянки річкового транспорту, п/парт. Заарешт. 18.02.1941 р. УДБ НКВС у Волин. обл. Звинувач. у співробітництві з пол. контррозвідкою. Утримувався у Луцькій в'язниці. Звільнений 23.06.1941 р. німецькими військами. У 1945 р. виїхав у Польщу. 05.10.1947 р. справу закрито за відсутності даних про місцеперебування. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3370; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2593).

540. **КАСПШИЦЬКИЙ Річард-Діонізій Юліанович,** мешк. у м. Луцьк, поляк, п/парт. Заарешт. у 1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до к/р орг-ції. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2414, арк. 2, 8–10, 14, 16, 20–21).

541. **КАСЬКО Іван Максимович,** 1910 р. н., с. Кульчин Турійського р-ну, українець, із селян, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 13.09.1950 р. МВ Турійського р-ну. ОН МДБ СРСР 10.09.1951 (25.08.1951) рр. засудж. на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Ольжераф Кемеровської обл. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 698, арк. 2–4, 27, 41, 51, 52, 103, 118, 133, 298, 307, 312).

542. **КАСЯН-ЗАЯЦЬ Анна Михайлівна,** 1924 р. н., с. Ліски Оваднівського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українка, освіта 4 кл., домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5789).

543. **КАСЯН Антоніна Дем'янівна,** 1899 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселена в Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.10.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7036).

544. **КАСЯН Василь Антонович,** 1903 (1905) рр. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, малописьменний, вояк УПА, селянин-одноосібник, п/парт. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 05.11.1946 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Покарання відбував в Ростові-на-Дону, Вологді, де в листопаді 1952 р. помер. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5791; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 18076; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 141).

545. **КАСЯН Василь Григорович,** 1913 р. н., м. Київ, мешк. у с. Переспа Рожищенського р-ну, українець, із селян, директор маслозаводу, п/парт. Заарешт. 06–08.03.1945 р. Рожищенським РВ НКВС. Звинувач. у крадіжці та зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.01.1946 р. виправданий за відсутності доказів. Звільнений 02.02.1946 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 301).

546. **КАСЯН Василь Михайлович,** 1928 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселений у Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений

12.10.1959 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7036).

547. **КАСЯН Василь Протасович,** 1903 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, селянин, з літа 1941 р. секретар с/у в с. Крать, станичний ОУН, з весни 1943 р. чотовий УПА. Весною мобілізований до ЧА, отримав на фронті поранення, працював у колгоспі. Заарешт. у 1951 р. УКДБ у Волин. обл. ВТ військ ПрикВО засудж. до розстрілу, вирок виконано в 1952 р. (Касян М. Я родом з Волині. – Біла Церква, 2004. – С. 110; Царук Я. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк, 2010. – С. 141; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7378, арк. 2; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 308).

548. **КАСЯН Віра Іванівна,** с. Уляники Луцького (теп. Рожищенського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, чл. ОУН. Заарешт. у 1941 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Звільнена 23.06.1941 р. з Луцької в'язниці німецькими військами. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4294, арк. 136).

549. **КАСЯН Володимир Михайлович,** 1940 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселений у Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7036).

550. **КАСЯН Григорій Михайлович,** 1923 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, початкова освіта, селянин, чл. ОУН. ВТ 38-ї Армії 25.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7036).

551. **КАС(Ь)ЯН Данило Васильович,** с. Овлочин Турійського р-ну, українець, селянин, п/парт. Турійським РВ МВС у 1940 р. виселений у Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6760).

552. **КАС(Ь)ЯН Дмитро Мойсейович,** 1925 р. н., с. Овлочин Вербського (теп. Турійського) р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 45-го УСП 48-ї УСД, п/парт., псевд. *Соловей*. Заарешт. 24.11.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 19.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений у 1953 р. і направлений на с/п. Подальша доля невідома. Реабілітований 28.02.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9588; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4165).

553. **КАС(Ь)ЯН Єфросинія Олександрівна,** 1907 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 06.09.1952 р. виселена в Казахстан як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована 03.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7378; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

554. **КАСЯН Іван Васильович,** 1933 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 06.09.1952 р. виселений у Казахстан як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований 03.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7378; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

555. **КАСЯН Іван (?),** с. Уляники Рожищенського р-ну, українець, із селян, провідник ОУН. Заарешт. до 01.03.1939 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 1, спр. 2, арк. 2).

556. **КАСЯН Карпо Михайлович,** 1936 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселений у Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 16.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7036).

557. **КАСЯН Кіндрат Протасович,** 1900 р. н., с. Овлочин Вербського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин, секретар кущового проводу ОУН, п/парт. Заарешт. 22.10.1944 р. Вербським РВ НКДБ. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/НКВС Волин. обл. 28.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнений 23.05.1954 р. Реабілітований 09.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6253; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7378, арк. 3, 4; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 141).

558. **КАСЯН Лідія Василівна,** 1940 р. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українка, неписьменна, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 05.08.1955 р. Реабілітована 16.06.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5791; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

559. **КАСЯН Марія Сергіївна,** 1914 р. н., с. Гайки Вербського (теп. Турійського) р-ну, мешк. у с. Овлочин Турійського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 18.04.1946 р. Володимир-Волин. РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. УМВС у Волин. обл. 25.05.1946 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 444).

560. **КАС(Ь)ЯН Марія Карпівна,** 1910 р. н., с. Ягідне Турійського р-ну, українка, із селян, малописьменна, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5798).

561. **КАС(Ь)ЯН Марія Михайлівна,** 1934 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселена в Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7036).

562. **КАСЯН Марфа Іванівна,** 1910 р. н., с. Перевали Луківського (теп. Турійського) р-ну, мешк. у с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 12.03.1949 р. Звинувач. у зв'язку з ОУН. ОН МДБ СРСР 13.01.1951 р. засудж. за ст. 5-33 КК УРСР на 5 р. заслання. Покарання відбувала в Красноярському краї. Подальша доля невідома. Реабілітована 27.10.1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16.01.1989 р. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 17777).

563. **КАСЯН Микола Миронович,** 1928 р. н., с. Грибовиця Іваничівського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин-одноосібник, столяр промкомбінату м. Володимир-Волин., п/парт. Заарешт. 06.11.1948 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 12.03.1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. УКДБ УРСР 24.10.1955 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого. Покарання відбував у Рєчлазі. Звільнений 22.09.1956 р. Реабілітований 06.04.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8255).

564. **КАСЯН Микола Васильович,** 1935 р. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.04.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.03.1958 р. Реабілітований 16.06.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5791; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

565. **КАСЯН Микола Павлович,** 1920 р. н., с. Овлочин Вербського (теп.

Турійського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт., псевд. *Парубок*. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 30.12.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2725, арк. 92).

566. **КАСЯН Микола Павлович,** 1920 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, із селян, командир СБ Турійського районного Проводу ОУН, псевд. *Хмара*. Заарешт. у 1960 р. УКДБ у Волин. обл. ВТ в/НКВС Волин. обл. засудж. до ВМП. (ГДА СБУ, ф. 2, оп. 55, спр. 4, т. 3, арк. 208; Ніколенко М. Трагедія в урочищі Котли // Ленінська правда. – 1986. – 6 трав.; Наконечний В. Волинь – кривавe поле війни. – Тернопіль, 2006. – С. 67; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 309).

567. **КАСЯН Микола Родіонович,** 1930 р. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 03.03.1949 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ОН МДБ СРСР 13.01.1951 р. засудж. за ст. 5-33 КК УРСР на 5 р. заслання. Покарання відбував у Красноярському краї. Реабілітований 27.10.1989 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 16.01.1989 р. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 17777).

568. **КАСЯН Михайло Васильович,** 1931 (1932) рр. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.05.1958 р. Реабілітований 16.06.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5791; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

569. **КАСЯН Михайло Данилович,** 1898 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселений у Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.10.1959 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7036).

570. **КАСЯН Надія Сидорівна,** 1934 р. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українка, освіта 2 кл., домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.11.1955 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5798).

571. **КАСЯН Никифор Антонович,** 1914 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, початкова освіта, селянин, чл. ОУН з 1943 р. ВТ 38-ї Армії 25.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7036).

572. **КАСЯН Олександр Іванович,** 1921 р. н., с. Уляники Луківського (теп. Рожищенського) р-ну, українець, селянин, поліцейський у 1942 р., п/парт. Заарешт. 18.08.1948 р. УМВС у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.09.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у Інталазі. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 833, т. 3, арк. 222; Спр. 5646, арк. 67, 205).

573. **КАСЯН Олександра Мартинівна,** с. Овлочин Турійського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1940 р. виселена в Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6760).

574. **КАСЯН Ольга Василівна,** 1922 р. н., с. Мощаниця Ківерцівського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. у 1946 р. Олицьким РВ. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 08.10.1955 р. Реабілітована 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6801).

575. **КАСЯН Олексій Васильович,** 1945 р. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, освіта

3 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.04.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 05.08.1954 р. Реабілітований 16.06.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5791; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

576. **КАСЯН Павло Іванович,** 1921 р. н., с. Литовеж Іваничівського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин, вчитель, станичний УПА, господарчий ОУН, чл. ОУН з 1943 р., псевд. *Чубатий*, *Сокіл*. Заарешт. 07.08.1944 р. Порицьким РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 22.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП. Вирок виконано 17.01.1945 р. Реабілітований 11.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 31, арк. 9; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6614).

577. **КАСЯН Пелагея Лаврентіївна,** 1885 р. н., с. Карасин Маневицького р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 09.01.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1).

578. **КАСЯН Петро Михайлович,** 1944 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселений у Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7036).

579. **КАСЯН Родіон Олександрович,** 1908 р. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин, заступник старости, п/парт. Заарешт. 02.08.1944 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/НКВС Волин. обл. 15.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 21.11.1946 р. ВК ВС СРСР 29.10.1946 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 10985).

580. **КАСЯН Сидір Протасович,** 1907 р. н., с. Овлочин Вербського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин, столяр, вояк УПА у 1943–1944 рр., п/парт., псевд. *Лісовик*. Заарешт. 21.10.1944 (16.11.1944) рр. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 28.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Помер 02.01.1950 р. в ув'язненні. Реабілітований 09.09.1992 (28.09.1992) рр. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6253; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7378, арк. 3, 4; Спр. 5798).

581. **КАСЯН Тетяна Сидорівна,** 1936 р. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 08.02.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5798).

582. **КАСЯН Текля Григорівна,** 1906 р. н., с. Овлочин Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українка, неписьменна, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 28.02.1959 р. Реабілітована 16.06.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5791; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

583. **КАСЯН Устина Лукашівна,** 1864 р. н., с. Овлочин Турійського р-ну (с. Крать Любомльського р-ну), українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 06.09.1952 р. виселена в Казахстан як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована 03.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у

Волинській обл., спр. 7378; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

584. **КАСЯН Федір Федорович,** 1913 р. н., мешк. у с. Ольховець Холмського пов. (Польща), білорус, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 10.02.1940 р. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 13.07.1940 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 31.01.1990 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1589).

585. **КАСЯН Федір Васильович,** 1928 р. н., с. Овлочин Овадніського (теп. Турійського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 28.02.1959 р. Реабілітований 16.06.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5791; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

586. **КАС(І)ЯН Яків Михайлович,** 1915 р. н., с. Личаків Катеринославської губ., мешк. у с. Нехаївка Чернігівської обл. (с. Халенів Холмського пов. (Польща), українець, із селян, електромонтер крохмального заводу, п/парт. Заарешт. 03.03.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 23.07.1940 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Сорокському ВТТ м. Біломорськ. Амністований 30.08.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 29.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1785; Спр. 1530, арк. 10; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2371).

587. **КАСЯНКО Григорій Семенович,** 1922 р. н., с. Шельвів Локачинського р-ну, мешк. у смт Локачі Локачинського р-ну, українець, із селян, районна контора зв'язку смт Локачі, п/парт. Заарешт. 04.10.1948 р. Локачинським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям, а/рад. агітації та зв'язках з УПА і ОУН. УМДБ у Волин. обл. 25.04.1949 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2624; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1927).

588. **КАСЯНОВ (КАСЯН) Володимир Іванович,** 1921 р. н., с. Уляники Луцького (теп. Рожищенського) р-ну, українець, із селян, курсант 10-го Окремого навчального автополку, поліцейський, п/парт. Заарешт. 12.10.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 17.11.1944 р. засудж. за ст. 58-1а КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений у жовтні 1956 р. УКДБ у Волин. обл. 15.02.1957 р. розслідування по справі припинено. Народним судом м. Луцьк 08.03.1957 р. засудж. за ст. 69 ч. 1, 70, ч. 2 КК УРСР на 3 р. ВТТ з п/п на 2 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 605).

589. **КАСЯНО(І)В Павло Петрович,** 1921 р. н., с. Мощаниця Ківерцівського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, колгоспник, станичний УПА, п/парт., псевд. *Луг*. Заарешт. 25.02.1957 р. Цуманським РВ КДБ. Звинувач. у погрозах представникам рад. влади та хуліганстві. У 1957 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 608, арк. 102).

590. **КАСЯНОВА Хотина Пилипівна,** 1893 р. н., с. Ольгів Володимир-Волин. р-ну, мешк. у м. Із'яслав Хмельницької обл., українка, із селян, прачка дитсадка, п/парт. Заарешт. 25.05.1933 р. Ямпільським п/з ДПУ. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН ДПУ УРСР 05.09.1933 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 3 р. ВТТ умовно, з-під варти звільнена. Реабілітована 14.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3003; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3801).

591. **КАСЯНОВСЬКИЙ Володимир Якович,** 1921 р. н., с. Крупа Луцького

р-ну, українець, освіта середня, селянин-одноосібник, вояк УПА у 1943–1944 рр., п/парт., псевд. *Захар*. Заарешт. 08.03.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 11.11.1953 р. Реабілітований 14.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1084; Спр. 6252, арк. 157, 171; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 633, арк. 10–12, 57, 62, 63).

592. **КАСЯНОВСЬКИЙ Михайло Якович,** 1926 р. н., с. Крупа Луцького р-ну, українець, із селян, солдат ЧА, п/парт., псевд. *Мороз*. Заарешт. 15.04.1949 р. ВКР МДБ в/ч 24240. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/ч 56705 м. Москви 13.06.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 15 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнений 13.04.1955 р. Покарання відбував у Карагандинській обл. (Казахстан). ВК ВС СРСР 20.07.1949 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Реабілітований 09.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6252).

593. **КА(О)СЯНЧУК Василь Петрович,** 1918 р. н., с. Линівка Рожищенського р-ну, українець, із селян, голова сільпо Рожищенського р-ну, п/парт. Заарешт. 25.07.1947 р. органами рад. влади. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Покарання відбував у Березово Магаданської обл. Звільнений 28.05.1954 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6871; Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 166).

594. **КАТЕРИНЧИК Степан Юхимович,** 1927 р. н., с. Охлопів Горохівського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 378-го ЗСП, п/парт. Заарешт. 02.06.1945 р. ВКР «Смерш» 19-ї ЗСД. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 13–14.03.1947 р. виправданий судом, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 265; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1124, арк. 41; Спр. 1135, арк. 49, 50–52).

595. **КАУЗА Антон Афанасійович,** 1928 р. н., с. Завидів Іваничівського р-ну, українець, селянин-середняк, робітник лісоскладу с. Іваничі, чл. ОУН, псевд. *Щирий*. Заарешт. 11.11.1949 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 08.04.1950 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Карагандинській обл. (Казахстан). Звільнений 28.06.1956 р. зі зняттям судимості. У 1959 р. взятий на облік с/п за місцем проживання. Реабілітований 01.11.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4472; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3290; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1229, арк. 1, 4, 5, 40).

596. **КАУЗА Афанасій Євдокимович,** 1885 р. н., с. Завидів Іваничівського р-ну, українець, неписьменний, селянин-середняк, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1229, арк. 2, 10, 16).

597. **КАУЗА Іван Афанасійович,** 1922 р. н., с. Завидів Іваничівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-середняк, бухгалтер Завидівського сільпо, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1229, арк. 2, 5, 12).

598. **КАУЗА Марія Василівна,** 1928 р. н., с. Завидів Іваничівського р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1229, арк. 2, 5, 12).

599. **КАУЗА Михайло Архипович,** 1920 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1941 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р.

у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

600. **КАУЗА Олександр Архипович,** 1924 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. у грудні 1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3633, арк. 45).

601. **КАУЗА Олександра Афанасіївна,** 1931 р. н., с. Завидів Іваничівського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1229, арк. 2, 5, 19).

602. **КАУЗА Олена Павлівна,** 1896 р. н., с. Завидів Іваничівського р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 19.02.1958 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1229, арк. 2, 5, 10).

603. **КАУЗА Піонія (Хлонія) Савеліївна,** 1924 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, станична ОУН, чл. ОУН з 1942 р., псевд. *Ярина*. Заарешт. 19.01.1945 (23.02.1945) рр. Горохівським МВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 14.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 20.10.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбувала у Воркутлазі. Померла 02.05.1947 р. в ув'язненні. Реабілітована 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4955).

604. **КАУФМАН Леон Гершевич,** 1917 р. н., с. Войславіца Холмського пов. (Польща), мешк. у м. Варшава (м. Сарни), єврей, із селян, столяр у приватній майстерні, п/парт. Заарешт. 06.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 09.09.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Каргопольлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1813).

605. **КАЦОРМАН Хана Цикович,** 1914 р. н., м. Лодзь (Польща), єврей, кравець, п/парт. Заарешт. 07.08.1940 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 10.02.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Карлазі. Амністований 06.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 18.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3033; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3831; ф. п., спр. 3831; о. ф., спр. 20492).

606. **КАЦ Абрам (?),** мешк. у с. Звиняче Горохівського р-ну, єврей, із селян, п/парт. Заарешт. німецькими військами. Вивезений у м. Горохів. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2003, арк. 90).

607. **КАЦ Антон Григорович,** 1911 р. н., с. Дубечне Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, із селян, у 1934 р. чл. КПЗУ, стрілочник ст. Кримне, секретар ОУН, п/парт. Заарешт. 15.12.1944 р. НКДБ Брест-Литовської залізниці. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 12.11.1945 р. засудж. за ст. 58-1а, 7-35 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Абезь (Комі АРСР). Подальша доля невідома. Волин. обл. судом 16.11.1965 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2629; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1930).

608. **КАЦ Артем Іванович,** 1915 р. н., с. Велимче Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 05.05.1948 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 23.06.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ Півд.-УралВО

28.06.1955 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого. Покарання відбував у Мінеральному ВТТ м. Інта (Комі АРСР). Звільнений 24.02.1955 р. Реабілітований 09.03.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7651).

609. **КАЦАЙ Володимир Миколайович,** 1921 р. н., Холмщина, українець, із селян, вояк УПА у 1943–1944 рр., п/парт. Заарешт. у 1947 р. Засудж. на 25 р. ВТТ. Звільнений у 1954 р. Подальша доля невідома. (Спогади М. Стрілки-Вагатович).

610. **КАЦАЛАН Ірина Сергіївна,** 1929 р. н., м. Ковель, українка, учениця середньої школи № 18 м. Ковель, неповнолітня, п/парт. Заарешт. 27.01.1946 (01.02.1946) рр. Ковельським МВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА та а/рад. пропаганді. ВТ в/МВС Волин. обл. 15.03.1946 (18.03.1946) рр. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 2 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 04.10.1991 (25.09.1991) рр. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4360).

611. **КАЧ Давид Янкелевич,** 1919 р. н., м. Люблін (Польща), мешк. у м. Варшава, єврей, ткач, п/парт. Заарешт. 06.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.05.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 18.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3027; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3825; Молода Волинь. – 1992. – 27 берез.).

612. **КАЧАН Анастасія Трохимівна,** 1909 р. н., с. Іваномисль Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселена в Омелянівський р-н Красноярського краю за приналеж. до ОУН. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1667, арк. 2, 5, 10, 19).

613. **КАЧАН Андрій Антонович,** 1921 р. н., с. Гукаливичі Золостицького р-ну Тернопільської обл. (с. Гукалівце Заболоттівського р-ну), мешк. у с. Лаврів Луцького р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-бідняк, вояк УПА з 1944 р., п/парт., псевд. *Крук*. Заарешт. 29.04.1944 р. РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 16.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 23.11.1944 р. Реабілітований 14.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4704; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 943, арк. 17).

614. **КАЧАН Іван Трохимович,** 1933 р. н., с. Іваномисль Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, колгоспник, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселений у Омелянівський р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 28.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1667, арк. 2, 5, 12).

615. **КАЧАН Іоанна Іовівна,** 1908 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українка, освіта 7 кл., селянка, п/парт. Волин. обл. виконкомом 05.04.1951 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6469).

616. **КАЧАН Кіра Сергіївна,** 1938 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. Волин. обл. виконкомом 05.04.1951 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6469).

617. **КАЧАН Людмила Дмитрівна,** 1924 р. н., с. Іваномисль Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселена в Зиминський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У 1950 р. на збірному пункті у м. Ковель народилася дочка Марія. Звільнена 03.07.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1188, арк. 2, 5, 10).

618. **КАЧАН Людмила Трохимівна,** 1937 р. н., с. Іваномисль Камінь-Кашир. р-ну,

українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселена в Омелянівський р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 30.10.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1667, арк. 2, 6, 19).

619. **КАЧАН Марія Понтіївна,** 1928 р. н., с. Іваномисль Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселена з дочкою Ольгою Михайлівною, 1948 р. н. у Зиминський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла у 1951 р. на засланні дочка (запалення легенів). Звільнена 03.07.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1188, арк. 2, 5, 6, 11).

620. **КАЧАН Мирослава Сергіївна,** 1939 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. Волин. обл. виконкомом 05.04.1951 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6469).

621. **КАЧАН Михайло Сергійович,** 1935 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українець, освіта 8 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. Волин. обл. виконкомом 05.04.1951 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнений 28.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6469).

622. **КАЧАН Никифор Йович,** 1927 р. н., с. Смолява Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт., псевд. *Ясен*. Заарешт. у жовтні 1944 р. органами НКДБ. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 364, арк. 15).

623. **КАЧАН Петро Понтійович,** 1914 р. н., с. Іваномисль Камінь-Кашир. р-ну, українець, малописьменний, селянин, колгоспник, солдат ЧА, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.11.1950 р. виселений у Зиминський р-н Іркутської обл. за приналеж. до ОУН. Звільнений 03.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1188, арк. 1, 2, 5, 21).

624. **КАЧАН Понтій Пилипович,** 1894 р. н., с. Іваномисль Камінь-Кашир. р-ну, українець, неписьменний, селянин-середняк, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселений у Зиминський р-н Іркутської обл. за приналеж. до ОУН. Помер 26.02.1958 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1188, арк. 2, 5, 12).

625. **КАЧАН Сергій (?),** мешк. у м. Володимир-Волин., українець, заступник начальника залізничної міліції м. Володимир-Волин. Заарешт. восени 1940 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Спогади Г. С. Коханської).

626. **КАЧАН Сергій Костянтинович,** 1904 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, п/парт. Народним судом Старовижівського р-ну 30.10.1948 р. засудж. за ст. 58-1, ч. 2 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Звільнений 10.05.1953 р. і направлений на с/п у Нижньоудинський р-н Іркутської обл. Звільнений зі с/п 28.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6469).

627. **КАЧАН Степан Понтійович,** 1927 р. н., с. Яномисль (теп. с. Іваномисль) Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин-одноосібник, вояк УПА у 1944–1945 рр., п/парт., псевд. *Хміль*. Заарешт. 20.04.1945 р. Камінь-Кашир. РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Комі АРСР. Звільнений 03.10.1954 р. і направлений на с/п у м. Норильськ. Звільнений зі с/п 27.04.1956 р. Реабілітований 18.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6637).

628. **КАЧАН Трохим Вікторович,** 1898 р. н., с. Іваномисль Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселений у Омелянівський р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН.

Помер у 1953 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1667, арк. 2, 4, 10).

629. **КАЧАНОВ Петро Іванович,** 1900 р. н., м. Луцьк, без певн. місця проживання, росіянин, без певн. роду занять, п/парт. Заарешт. 01.06.1938 р. УНКВС у Вінницькій обл. Звинувач. у шпигунстві та користуванні зброєю без дозволу. УНКВС у Вінницькій обл. 28.06.1938 р. справу закрито за відсутності доказів. З-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1312).

630. **КАЧАНОВСЬКИЙ Казимир Станіславович,** 1919 р. н., с. Гайсвинтицький Келецького в-ва (Польща), мешк. у м. Луцьк, поляк, освіта 6 кл., із селян, різноробочий, п/парт. Заарешт. 21.01.1940 р. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 30.07.1940 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Норильлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1614; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2251).

631. **КАЧАНЮК Олена Йосипівна,** 1927 р. н., с. Гаразджа Луцького р-ну, українка, без певн. роду занять, із селян, п/парт., псевд. *Калина*. Заарешт. 25.12.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 23.01.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 05.05.1955 р. Реабілітована 22.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4818).

632. **КАЧАРОВСЬКИЙ Йосип Фаустинович,** 1918 р. н., с. Антонівка Луцького р-ну, поляк, селянин. Заарешт. 06.04.1944 р. за приналеж. до пол. орг-ції ПЗП. НКДБ УРСР 15.08.1944 р. справу припинено, реабілітований. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1101).

633. **КАЧАРОВСЬКИЙ Казимир Фаустинович,** 1911 р. н., с. Антонівка Луцького р-ну, поляк, селянин. Заарешт. 06.04.1944 р. за приналеж. до пол. орг-ції ПЗП. НКДБ УРСР 15.08.1944 р. справу припинено, реабілітований. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1101).

634. **КАЧАРОВСЬКИЙ Юліан Войцехович,** 1879 р. н., с. Литковець Гостинського пов. (Польща), мешк. у с. Селець Володимир-Волин. р-ну, поляк, комендант пол. поліцейського відділку с. Селець, п/парт. Заарешт. 17.12.1939 р. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 29.11.1940 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Сиблазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 29.03.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2769; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2048; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 744).

635. **КАЧАЮК (?),** с. Годомичі Маневицького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

636. **КАЧИНА Парасковія Архипівна,** 1914 р. н., с. Городині Торчинського (теп. Рожищенського) р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 11.12.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 19.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнена 04.04.1955 р. Реабілітована 23.05.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 185).

637. **КАЧИНСЬКА Олександра Федорівна,** 1882 р. н., мешк. у с. Сереховичі Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1944 р. виселена як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 06.04.1946 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2064, арк. 1).

638. **КАЧКОВСЬКИЙ Костянтин Васильович,** 1923 р. н., с. Теремне (теп. м. Луцьк) Луцького р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, слюсар облпотребсоюзу, п/парт. ОН МВС СРСР 02.09.1944 р. засудж.

за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 16.05.1944 р. і направлений на с/п у Кокчетавську обл. Подальша доля невідома. Реабілітований 19.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 20232; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7209).

639. **КАЧМАРИК Хеля Станіславівна,** 1920 р. н., м. Астрахань (Росія), мешк. у с. Любитів Ковельського р-ну, полячка, освіта 7 кл., домогосподарка, п/парт. Заарешт. 12–13.05.1944 р. ВКР «Смерш» 76-ї СД. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ 76-ї СД 23.05.1944 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 2, ст. 54-2 КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбувала в Карлазі. Звільнена 12.05.1952 р. Реабілітована 17.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9029).

640. **КАЧМАРУК Федір (?),** с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

641. **КАЧУЛА Петро Дмитрович,** 1922 р. н., с. Бруховичі Ковельського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 28-го ЗСП 12-ї ЗСБ, п/парт. Заарешт. 19.09.1944 р. ВКР «Смерш» Півд.-УралВО. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 10.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 07.07.1954 р. і направлений на с/п у Акмолінську обл. (Казахстан). Звільнений зі с/п 02.04.1956 р. Реабілітований 07.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5550; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3460).

642. **КАЧУРСЬКИЙ Борис Кирилович,** 1914 р. н., с. Рокитниця Ковельського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 10.01.1945 р. ВКР «Смерш» 2-го УТБ. Звинувач. у а/рад. агітації, пропаганді та зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 21.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-10, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Звільнений і направлений на с/п у Красноярський край. Подальша доля невідома. ВТ УралВО 30.06.1959 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1202).

643. **КАШАНЮК Юстина Іванівна,** 1907 р. н., с. Черчичі Володимир-Волин. р-ну, мешк. у с. Менчичі Іваничівського р-ну, українка, малописьменна, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 28.06.1950 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.09.1950 р. засудж. за ст. 54-1а, 16-54-8, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 23.06.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Ангарському ВТТ. Звільнена 20.07.1956 р. Реабілітована 28.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7831; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 256).

644. **КАШИНЕЦЬКИЙ Францішек (?),** мешк. у м. Горохів, поляк, заступник коменданта поліції, п/парт. Заарешт. у 1939 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2400, арк. 12).

645. **КАШИРЕЦЬ Оверко Трохимович,** 1927 р. н., с. Боровне Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.09.1951 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 16.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1905, арк. 2, 5, 16).

646. **КАШИРЕЦЬ Трохим Гнатович,** 1895 р. н., с. Боровне Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, староста с/у, п/парт. Заарешт. у 1946 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 04.02.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Постановою комісії ПВР СРСР від 02.08.1956 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1905, арк. 1, 2).

647. **КАШИРЕЦЬ Федора Федорівна,** 1888 р. н., с. Боровне Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, вдова, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.09.1951 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1905, арк. 2, 8, 21).

648. **КАШКЕТ Володимир Шулимович,** 1901 р. н., м. Луцьк, конфідент, п/парт. У 1941 р. засудж. на 8 р. ВТТ. Утримувався у Луцькій в'язниці. Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 13 берез.; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2978; о. ф., спр. 19521).

649. **КАШКЕТ Овсій Шулимович,** 1901 р. н., м. Луцьк, єврей, годинникар, власник майстерні, п/парт. Заарешт. 21.09.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у спекуляції золотом, валютою та співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 01.07.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 31.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2235; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2978).

650. **КАШУБА Василь Матвійович,** 1930 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 27.06.1947 (24.07.1947) рр. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 28.08.1947 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнений 13.01.1951 р. Реабілітований 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4884).

651. **КАШУБА Дарія Данилівна,** 1893 р. н., с. Красноволя Луківського (теп. Любомльського) р-ну, мешк. у с. Облапи Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 06.05.1948 р. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 12.06.1948 р. засудж. на 25 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 19.09.1991 р. ВС України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4368).

652. **КАШУБА Дмитро Захарович,** 1928 р. н., с. Городилець Турійського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, боєць винищ. загону з 1945 р., чл. ОУН, псевд. *Очерет*. Заарешт. 03.10.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 03–04.12.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. з к/м. Звільнений 21.04.1953 р. Реабілітований 21.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 474; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 307, арк. 1, 6).

653. **КА(О)ШУБА (КАЖУБА) Леон Войцехович (він же ГРОХОВСЬКИЙ Вікентій Стефанович),** 1897 р. н., с. Волбевниця Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у м. Ківерці Ківерцівського р-ну, поляк, із селян, кондуктор залізниці, п/парт. Заарешт. 27.06.1940 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 07.06.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Реабілітований 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2811; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3608; о. ф., спр. 21719).

654. **КАШУБА Михайло Захарович,** 1930 р. н., с. Городилець Турійського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 10.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 307).

655. **КАШУБА Ольга Захарівна,** 1925 р. н., с. Городилець Турійського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 307).

656. **КАШУБА Уляна Матвіївна,** 1921 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 24.07.1947 р. РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на УПА. ВТ в/МВС 28.08.1947 р. засудж. за ст. 54-12 КК

УРСР на 3 р. ВТТ. Звільнена 24.06.1950 р. Реабілітована 31.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4884).

657. **КАШУБА Яків Антипович,** 1892 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, мешк. на хут. Вузький Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 06.05.1948 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 12.06.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Степлазі. Помер 28.07.1950 р. в ув'язненні. Реабілітований 19.09.1991 р. ВС України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4368).

658. **КАШУБСЬКИЙ Йосип Дементійович**, 1924 р. н., с. Маркостав Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, з 1943 р. ройовий резервної сотні УПА. У 1944 р. вийшов з повинною, продовжував підтримувати зв'язок з підпіллям ОУН. Заарешт. 29.07.1947 р. Володимир-Волин. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Подальша доля невідома. (ГДА СБУ, ф. 46, спр. 9, т. 2, арк. 80; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 310).

659. **КАЩЕНЮК Віталій Климович,** 1922 р. н., с. Пірванче Горохівського р-ну, українець, освіта 9 кл., селянин, псевд. *Еней*, з літа 1943 р. командир сотні УПА, п/парт. Заарешт. у 1940 р. органами НКВС. Звинувач. у політичних поглядах. Врятувався 22.06.1941 р. під час розстрілів у Луцькій в'язниці. Загинув у 1945 р. за невідомих обставин. (Інформація Пірванченської с/р Горохівського р-ну від 09.04.2001 р. № 86; ГДА СБУ, ф. 6, спр. 67808, арк. 12; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 239).

660. **КАЩЕНЮК Володимир Федорович,** 1928 р. н., с. Паридуби Маціївського (теп. Старовижівського) р-ну, мешк. на хут. Кіззя Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, освіта 1 кл., селянин-одноосібник, вояк УПА, п/парт., псевд. *Лис*. Заарешт. 04.04.1945 р. 98-м п/з. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР. ВК ВС СРСР 16.10.1945 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Красноярському краї. Звільнений 21.06.1954 р. Реабілітований 30.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9436; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3313, арк. 12, 23; Спр. 3314, арк. 44, 274, 278).

661. **КАЩЕНЮК Іван (?),** м. Горохів, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

662. **КАЩЕНЮК Іван Савович,** 1895 р. н., с. Паридуби Луківського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, робітник Любомльського ліспромгоспу, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.05.1949 р. виселений у с. Тинда Джептуланського р-ну Амурської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 01.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2911, арк. 2, 5, 10, 56).

663. **КАЩЕНЮК Леонід Іванович,** 1927 р. н., с. Паридуби Маціївського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, освіта 9 кл., селянин-середняк, чл. підпільної орг-ції «Юнаки» з 1941 р., вояк УПА з 1943 р., зв'язковий УПА, псевд. *Орлик,* солдат ЧА з 1945 р. ВТ ПрикВО 31.07.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнений 31.03.1956 р. Реабілітований 07.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6690; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2911, арк. 2, 4, 13, 15).

664. **КАЩЕНЮК Марія Антонівна,** 1895 р. н., хут. Кіззя Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, мешк. у с. Мшанець Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. Заарешт. 01.04.1949 р. Луківським РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН і УПА. ОН МДБ СРСР 31.12.1949 р. засудж. за ст. 54-12

КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Мінеральному ВТТ. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована 04.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7823; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3314, арк. 278, 279, 345–348, 541).

665. **КАЩЕНЮК Олександра Іванівна,** 1924 р. н., с. Паридуби Луківського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, освіта 5 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.05.1949 р. виселена в с. Тинда Джептуланського р-ну Амурської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.06.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2911, арк. 2, 4, 24).

666. **КАЩЕНЮК Ольга Іванівна,** 1922 р. н., с. Паридуби Луківського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, освіта 8 кл., селянка, рахівник ст. Ковель, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.05.1949 р. виселена в с. Тинда Джептуланського р-ну Амурської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2911, арк. 2, 5, 13, 36).

667. **КАЩЕНЮК Фекла Федорівна,** 1893 р. н., с. Паридуби Луківського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.05.1949 р. виселена в с. Тинда Джептуланського р-ну Амурської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 01.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2911, арк. 2, 4, 8, 13).

668. **КАЩИНЕЦЬ Василь Васильович,** 1918 р. н., с. Корсів Бродівського р-ну Львів. обл., мешк. у с. Соснина Іваничівського р-ну, українець, освіта 2 кл., колгоспник, п/парт. Заарешт. 18.01.1949 р. Локачинським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 01.03.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ в/МВС ЛьвівВО 15.04.1949 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ з п/п на 2 р. Звільнений 18.01.1953 р. Реабілітований 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7624).

669. **КВАРТИРУК (КВАТЕРУК) Андрій Павлович,** 1913 р. н., с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, із селян. Заарешт. у лютому 1941 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

670. **КВАРТИРУК (КВАТЕРУК) Степан Олександрович,** с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

671. **КВАРЦЯНИЙ Микола Іванович,** 1911 р. н., с. Свищів Грубешівського пов. (Польща), мешк. у с. Боремщина Любомльського р-ну, українець, із селян, поліцейський, п/парт. Заарешт. 05.08.1947 р. Любомльським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям та а/рад. пропаганді. ВТ в/МВС Волин. обл. 17.10.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-10, ч. 1 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 556, арк. 102, 122, 128, 215; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 356, арк. 213–215).

672. **КВАСНЕВСЬКА Юзефа Карлівна,** 1888 р. н., мешк. у с. Копачівка Рожищенського р-ну, полячка, із селян, вчителька в с. Копачівка, пол. націоналістка. Заарешт. 24.06.1940 р. Луцьким РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до к/р орг-ції. ОН НКВС СРСР 21.05.1941 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 1 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбувала в Карлазі. Звільнена у 1941 р. німецькими військами. Повторно заарешт. 04.01.1945 р. Звинувач. у а/рад. агітації та пропаганді. УНКВС у Волин. обл. 29.11.1945 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітована 31.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2,

спр. 2445; Спр. 2446; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3209; о. ф., спр. 19695).

673. **КВАСНЕЦЬКА Надія Олексіївна,** 1903 р. н., с. Савин Холмського пов. (Польща), мешк. у с. Заболотці Іваничівського р-ну, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. Заарешт. 31.01.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ОН МДБ СРСР 10.02.1950 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в м. Джезказган. Звільнена 11.05.1956 р. Волин. обл. судом 06.10.1989 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину, реабілітована. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3373; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2596; Спр. 2595, арк. 3–6, 155, 178, 179).

674. **КВАСНЮК Галина Прохорівна,** 1929 р. н., с. Щенятин Іваничівського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, чл. релігійної громади «Свідки Єгови», п/парт. Заарешт. 16.02.1951 р. НКДБ Волин. обл. Звинувач. у відмові приймати участь у виборах. Волин. обл. судом 12.04.1951 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВС УРСР 08.07.1955 р. термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 19.10.1990 р. ВС України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4160).

675. **КВАТИРУК Григорій (?),** 1903 р. н., с. Линів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

676. **КВАЧ (?),** Маневицький р-н, українець, із селян, вояк УПА, п/парт. Заарешт. та засудж. у 1947 р. на 20 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5486, арк. 27).

677. **КВАЧ Андріян Петрович,** 1928 р. н., с. Старосілля Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-середняк, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. 12.10.1945 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.12.1945 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з к/м. Покарання відбував у Воркутлазі, Магаданській обл., м. Магадан. Звільнений 16.11.1954 р. У 1957 р. засудж. на 3 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 05.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6413; Спр. 6414; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1303, арк. 2–4).

678. **КВАЧ Демид Федорович,** 1870 р. н., с. Старосілля Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1944 р. виселений як чл. сім'ї вояка УПА. Помер у дорозі на заслання. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1813, арк. 1, 10; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6413, т. 2, арк. 165).

679. **КВАЧ Євдокія Андріївна,** 1900 р. н., с. Старосілля Маневицького р-ну, мешк. у с. Бугаї (теп. с. Новоукраїнка) Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 29.03.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5916).

680. **КВАЧ Іван Олександрович,** 1929 р. н., с. Бугаї (теп. с. Новоукраїнка) Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 29.03.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5916; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6044, арк. 35).

681. **КВАЧ Іван Петрович,** 1927 р. н., с. Розничі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, вояк УПА з 1943 р., чл. ОУН. Заарешт. 03.08.1944 р. Колківським РВ

НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 24.10.1944 р. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. засудж. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 25.08.1954 р. і направлений на с/п у м. Маріїнськ Кемеровської обл. Звільнений зі с/п 09.07.1961 р. Реабілітований 04.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6537; Спр. 1628, арк. 179; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5933).

682. **КВАЧ Кирило Петрович,** 1930 р. н., с. Розничі Маневицького р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 18.11.1946 р. ВББ УМВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 17.12.1946 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 4 р. ВТТ. Покарання відбував у Тамбовській обл. Звільнений 07.12.1954 р. і направлений на с/п у Кемеровську обл. Звільнений зі с/п 25.03.1958 р. Реабілітований 26.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5670; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5933).

683. **КВАЧ Максим Пантелеймонович,** 1900 р. н., с. Старосілля Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, вояк УПА у 1944 р., солдат ЧА 52-го ЗСП, п/парт. Заарешт. 04.05.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 29.07.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 17.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9008; Спр. 6414, арк. 211; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3988).

684. **КВАЧ Марія Іванівна,** 1884 р. н., с. Старосілля Маневицького р-ну, мешк. у с. Розничі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Маріїнський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.04.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5933).

685. **КВАЧ Мартин Петрович,** 1935 р. н., с. Розничі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець. початкова освіта, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Маріїнський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 23.04.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5933).

686. **КВАЧ Матвій Демидович,** 1908 р. н., с. Старосілля Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин, кущовий провідник ОУН, п/парт., псевд. *Чиж*. Заарешт. 17.06.1944 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 14.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 08.01.1945 р. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6413, т. 3, арк. 29, 117, 233, 250; Спр. 6414, арк. 19; о. ф., спр. 12479; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1813, арк. 1, 3).

687. **КВАЧ Мока (Люка),** с. Розничі Маневицького р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1946 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5348, арк. 169).

688. **КВАЧ Наталія Петрівна,** с. Розничі Маневицького р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. у 1945 р. Колківським РВ МДБ та засудж. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5398, арк. 59).

689. **КВАЧ Олександра Олександрівна,** 1928 р. н., с. Бугаї (теп. с. Новоукраїнка) Маневицького р-ну, українка, селянка, секретар с/р с. Бугаї, п/парт. Заарешт. 31.01.1946 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 10.04.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Покарання відбувала в м. Інта (Комі АРСР). Звільнена 02.10.1954 р. і направлена на с/п у м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. Звільнена зі с/п у 1956 р. Реабілітована 27.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ

України у Волинській обл., ф. п., спр. 5932; Спр. 4593, арк. 49; Спр. 6044, арк. 35; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5916).

690. **КВАЧ Олександр Федорович,** 1900 р. н., с. Старосілля Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, секретар оунівської районної поліції, чл. ОУН, псевд. *Нечай*. Заарешт. 31.03.1944 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 02.06.1944 р. засудж. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Постановою комісії ПВР СРСР від 01.08.1956 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого. Покарання відбував у Воркутинському ВТТ. Звільнений 12.08.1956 р. Реабілітований 26.06.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8306; Спр. 1628, арк. 220).

691. **КВАЧ Ольга Олександрівна,** 1926 р. н., с. Бугаї (теп. с. Новоукраїнка) Маневицького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, станична УПА, зв'язкова УПА у 1943–1944 рр., п/парт., псевд. *Липа*. Заарешт. 18.03.1946 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбувала в м. Норильську. Звільнена 13.08.1954 р. і направлена на с/п у м. Норильськ. Звільнена зі с/п 16.04.1956 р. Реабілітована 30.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6044; Спр. 4593, арк. 181; Спр. 5932, т. 1, арк. 246; т. 2, арк. 60, 152).

692. **КВАЧ Павло Якимович,** 1923 р. н., с. Старосілля Маневицького р-ну, українець, селянин, вояк УПА, чл. ОУН, псевд. *Богдан*. Заарешт. 16.05.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВТ в/НКВС «Воркутвуголь» 28.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП. ВК ВС СРСР 06.04.1945 р. згідно з Указом ПВР СРСР від 19.04.1943 р. термін покарання зменшено до 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. Помер 21.06.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 18.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12394).

693. **КВАЧ Петро Григорович,** 1884 р. н., с. Розничі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Маріїнський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 23.04.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5933).

694. **КВАЧ Степанида Данилівна,** 1880 р. н., с. Старосілля Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 08.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1813, арк. 2, 25).

695. **КВАЧ Федір Григорович,** 1914 р. н., с. Сьомаки Луцького р-ну, українець, із селян. Утримувався у Луцькій в'язниці. Подальша доля невідома. (Інформація Одерадівської с/р).

696. **КВАШКО Захар Іванович,** 1916 р. н., с. Ощів Горохівського р-ну, українець, селянин, поліцейський, п/парт. Заарешт. 22.08.1948 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 17.01.1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ в/МВС Волин. обл. 16–17.09.1949 р. виправданий за відсутності доказів. Звільнений 24.09.1949 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8904).

697. **КВАШНЕВСЬКИЙ Стефан Болеславович,** 1918 р. н., с. Пугачів Люблінського пов. (Польща), поляк, столяр, п/парт. Заарешт. 17.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 11.10.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвжелдорлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 13.12.1989 р. прокуратурою

Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2810; Спр. 2827, арк. 8; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3607; о. ф., спр. 21718).

698. **КВАШУК Гнат Харитонович,** 1923 р. н., с. Мокрець Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 29.11.1949 р. УМДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у зв'язках з УПА. Засудж. органами рад. влади. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1765, т. 3, арк. 181).

699. **КВАШУК Юхим Федорович,** 1912 р. н., с. Мокрець Вербського (теп. Турійського) р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 47-го УСП 48-ї УСД, вояк УПА, десятник, п/парт. Заарешт. 24.11.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 21.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Покарання відбував у Свердловській обл. Помер 05.04.1946 р. в ув'язненні. Реабілітований 30.09.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9300; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4070).

700. **КВЕЧЕНЬ Войцех Станіславович,** 1915 р. н., с. Мазурин Кольбушевського пов. Жешувського в-ва (Польща), поляк, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 23.02.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 30.07.1940 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Картаборі НКВС. Амністований 02.01.1942 р. як пол. громадянин. Реабілітований 13.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1632).

701. **КВИТА Ганна Іларіонівна,** 1921 р. н., с. Заріччя Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.12.1946 р. виселена в Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Влітку 1947 р. здійснила втечу і повернулася у Волин. обл. Заарешт. 12.07.1949 р. ОН МВС СРСР 14.10.1949 р. направлена на с/п. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7325).

702. **КВИТА Горпина Олексіївна,** 1891 р. н., с. Заріччя Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.12.1946 р. виселена в Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У травні 1947 р. здійснила втечу і повернулася у Волин. обл. Звільнена 25.11.1950 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7325).

703. **КВИ(І)ТА Григорій Іларіонович,** 1926 р. н., с. Заріччя Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, освіта 6 кл., солдат ЧА, вояк УПА з 1943 р., п/парт., псевд. *Полюбий*. Заарешт. 30.09.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 3-ї Гвардійської армії 03–04.10.1944 р. засудж. за ст. 17-54-1б КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 04.10.1944 р. Реабілітований 02.09.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 19255; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5037; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 295).

704. **КВИЩУК Павло Антонович,** с. Ревушки Турійського р-ну, українець, із селян. Утримувався у Луцькій в'язниці. Подальша доля невідома. (Інформація Боблівської с/р Турійського р-ну).

705. **КВІ(И)ТИНСЬКИЙ Микола Якович,** 1905 р. н., с. Зачерневчя Маціївського (теп. Любомльського) р-ну, українець, освіта 4 кл., поміщик, лісничий с. Зачерневчя, п/парт. Заарешт. 24.03.1946 р. Маневицьким РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 16.05.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 26.12.1955 р. Реабілітований 01.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7178; Спр. 1026, арк. 135; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 538, арк. 2, 3, 5, 10).

706. **КВ'ЯТКОВСЬКА Віра Михайлівна,** 1914 р. н., с. Маньків Локачинського р-ну, мешк. у м. Луцьк, полячка, домогосподарка, п/парт. Заарешт. 29.08.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. Звільнена 24.09.1944 р. УНКДБ у Волин. обл.

18.09.1944 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 325; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 190).

707. **КВ'ЯТКОВСЬКА (в заміж. МИЛЯСЕВИЧ) Пульхерія Костянтинівна,** с. Воютин Луцького р-ну, мешк. у Демидівському р-ні Рівненської обл., українка, селянка, п/парт. У 1940 р. виселена в Сибір. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12646, арк. 7; Інформація Воютинської с/р Луцького р-ну).

708. **КВ'ЯТКОВСЬКА Ядвіга Мечиславівна,** 1914 р. н., хут. Замосточчя Камінь-Кашир. р-ну (с. Гуща Любомльського р-ну), полячка, освіта 7 кл., служниця, п/парт. Заарешт. 11.01.1940 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 10.08.1940 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Темлазі. Подальша доля невідома. Реабілітована 14.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 278; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3581).

709. **КВ'ЯТКОВСЬКИЙ Віктор Станіславович,** 1922 р. н., м. Варшава, поляк, кравець приватної майстерні, п/парт. Заарешт. 11.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 25.10.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Івдельлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2808; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3605).

710. **КВ'ЯТКОВСЬКИЙ Володимир Костянтинович,** с. Воютин Луцького р-ну, із селян, закінчив гімназію і навчався у Луцькому ліцеї, незакінчена вища освіта, референт Торчинської біржі праці, чл. ОУН, з 1943 р. в підпіллі. Заарешт. у 1940 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5245, арк. 10, 30, 51; о. ф., спр. 12646, арк. 7).

711. **КВ'ЯТКОВСЬКИЙ Данило Костянтинович,** 1916 р. н., с. Воютин Локачинського (теп. Луцького) р-ну, із селян, надрайонний провідник ОУН, п/парт., псевд. *Лев*. Заарешт. 05.09.1945 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП. Вирок виконано 30.12.1945 р. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6180, т. 1, арк. 242, 270, 271; т. 3, арк. 189–193, 280, 305; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3703, арк. 83).

712. **КВ'ЯТКОВСЬКИЙ Едуард Йосипович,** 1902 р. н., м. Лодзь (Польща), мешк. у м. Луцьк, поляк, робітник Луцької суконної фабрики, п/парт. Заарешт. 24.04.1944 р. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції ПЗП. НКДБ УРСР 03.06.1944 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1259; Спр. 1260; Спр. 1261).

713. **КВ'ЯТКОВСЬКИЙ Микола Іванович,** 1925 р. н., с. Михалі Люблінського в-ва (Польща), мешк. у м. Крилів Грубешівського пов. (Польща), поляк, із селян, неповнолітній, п/парт. Заарешт. 08.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 19.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Кіровській ВТК. Подальша доля невідома. Реабілітований 25.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3078; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3876).

714. **КВ'ЯТКОВСЬКИЙ Сергій Вікторович,** 1894 р. н., с. Новий Двір Турійського р-ну, українець, із селян, священик с. Янів-Каролінка (теп. с. Іванівка) Ковельського (теп. Турійського) р-ну, п/парт. Заарешт. 28.11.1944 р. Луцьким НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКДБ Волин. обл. 26.04.1945 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 2, 54-2 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 22.05.1953 р. Реабілітований 01.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7165).

715. **КВ'ЯТКОВСЬКИЙ Стефан Андрійович,** 1905 р. н., м. Стальрад (Польща),

мешк. у м. Лодзь (Польща), поляк, телефоніст залізниці, п/парт. Заарешт. 18.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 23.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвжелдорлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 26.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1733; Спр. 2692, арк. 8; Спр. 3051, арк. 25).

716. **КЕВЕК (КЕЛЕХ) Тадеуш Станіславович,** 1925 р. н., с. Середиця Іжевського пов. Келецького в-ва (Польща), мешк. у с. Вулька-Порська (теп. с. Борщівка) Головнянського (теп. Ковельського) р-ну, поляк, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 09.09.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ 8-ї Гвардійської армії 08.10.1944 р. засудж. за ст. 58-1а КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений 09.09.1948 р. і направлений на с/п за межі СРСР. Реабілітований 27.05.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8879).

717. **КЕВШИН Анастасія Панасівна,** 1933 р. н., с. Ниці Старовижівського р-ну, українка, із селян, повар Будинку інвалідів с. Мильці Старовижівського р-ну, п/парт. Заарешт. 30.07.1951 р. Старовижівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. УМДБ у Волин. обл. 30.11.1951 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнена і направлена на с/п в сх. обл. СРСР. Померла 02.12.1951 р. на збірному пункті м. Ковель (повісилась). Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5185, арк. 9, 211, 309–318, 320–335; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 557).

718. **КЕВШИН Володимир Панасович,** 1929 р. н., с. Ниці Старовижівського р-ну, українець, селянин, вояк УПА у 1945 р., п/парт., псевд. *Сокол*. Заарешт. 06.05.1945 (08.05.1945) рр. Старовижівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 05.11.1945 р. засудж. на 15 р. КТР. Покарання відбував у Воркутлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5185, арк. 25, 88, 200; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 557, арк. 14, 60, 101, 146, 147).

719. **КЕВШИН Григорій Олександрович,** 1918 р. н., с. Ниці Старовижівського р-ну, українець, із селян, господарчий ОУН, п/парт., псевд. *Вишня*. Заарешт. 17.04.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 04.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сиблазі. Помер 15.01.1949 р. в ув'язненні. Реабілітований 09.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5206; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3384, арк. 32; Спр. 3333, арк. 16).

720. **КЕВШИН Ксенія Зіновіївна,** 1928 р. н., с. Комарове Старовижівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 24.01.1956 р. Реабілітована 06.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 600).

721. **КЕВШИН Ольга Іванівна,** 1927 р. н., с. Ниці Старовижівського р-ну, українка, селянка, розвідниця УПА, п/парт. Заарешт. 29.01.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 23.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 30.06.1955 р. Реабілітована 23.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3076).

722. **КЕВШИН Ольга Федорівна,** 1910 р. н., с. Ниці Старовижівського р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 23.07.1951 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МДБ Волин. обл. 12.10.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 26.12.1955 р. термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбувала в Карагандинській обл. (Казахстан). Звільнена 06.07.1956 р. Реабілітована 11.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській

обл., ф. п., спр. 5185; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 557, арк. 2, 83, 110, 112, 126, 133, 156).

723. **КЕВШИН Панас Пилипович,** 1907 р. н., с. Ниці Старовижівського р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 19.07.1951 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 12.10.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 26.12.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покараня відбував у Воркутлазі. Звільнений 27.06.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 14.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5185; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 557, арк. 2, 24, 45, 113, 126, 133, 135, 157).

724. **КЕДА Іван Михайлович,** 1923 р. н., с. Скурдів Холмського пов. (Польща), українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 30.01.1941 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. Амністований 23.10.1941 р. як пол. громадянин. МВС СРСР 31.05.1948 р. справу закрито у зв'язку з відсутністю даних про місцеперебування. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 840).

725. **КЕДЕНКО Катерина Пилипівна,** 1928 р. н., с. Бурти Кагарлицького р-ну Київ. обл., українка, селянка, наймана робітниця у с. Кнерути Острожецького р-ну Рівненської обл., п/парт. Заарешт. 03.08.1947 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.08.1947 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 2 р. ВТТ з п/п на 1 р. Подальша доля невідома. Волин. обл. судом 12.07.1989 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3311).

726. **КЕДИЧ Олександра Герасимівна,** 1923 р. н., с. Колодії Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт., псевд. *Люда*. Заарешт. 02.03.1946 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС 30.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Іркутській обл. Звільнена 16.05.1955 р. Реабілітована 10.10.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9207).

727. **КЕДРОВСЬКА Єлизавета Юхимівна,** 1924 р. н., с. Жджарка (теп. с. Заставне) Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, мешк. у с. Піски Горохівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 16.04.1945 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 16.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Сєвпечлазі. Померла 28.12.1946 р. в ув'язненні. Реабілітована 16.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4566).

728. **КЕЛАНДОВСЬКИЙ Анатолій Володимирович,** 1924 р. н., українець, із селян. У 1940 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Утримувався у Луцькій в'язниці. Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 15 лют.).

729. **КЕЛБИНСЬКИЙ Ричард Едуардович,** 1920 р. н., м. Замость (Польща), поляк, мельник, п/парт. Заарешт. 21.06.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 12.05.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 18.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 727).

730. **КЕЛ(Ь)ЧЕВСЬКИЙ Болеслав Йосипович,** 1891 р. н., м. Кутно Лодзінського в-ва (Польща), мешк. у м. Кременець Тернопільської обл., поляк, поліцейський, п/парт. Заарешт. 14.10.1939 р. ДТВ НКВС Ковел. залізниці. Звинувач. у боротьбі проти комуністичного руху. ОН НКВС СРСР 25.10.1940 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Ухта (Комі АРСР). Амністований 28.08.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 24.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2513; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3276; о. ф., спр. 19934).

731. **КЕЛЬЧИК Антон Вацлавович,** 1896 р. н., м. Нешава Варшавського в-ва

(Польща), без певн. місця проживання, поляк, поліцейський у 1925–1934 рр., слюсар-механік, без певн. роду занять, п/парт. Заарешт. 23.04.1940 р. ДТВ НКВС Ковел. залізниці. Звинувач. у боротьбі проти комуністичного руху. ОН НКВС СРСР 25.10.1940 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухталазі. Помер 11.09.1941 р. в ув'язненні. Реабілітований 24.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2512; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3275).

732. **КЕЛЮС Роман Едуардович,** 1877 р. н., м. Любомль, поляк, освіта середня, зі службовців, управитель панського маєтку, садівник, унтер-офіцер, п/парт. Заарешт. 25.09.1939 р. ОВ НКВС 15-го СК. Звинувач. у незаконному зберіганні зброї. ВТ КОВО 27.09.1939 р. засудж. за ст. 54-4 КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 13.11.1939 р. Реабілітований 25.11.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9366).

733. **КЕМПА Юрій Янович,** 1935 р. н., с. Угринів Грубешівського пов. (Польща), із селян, п/парт. Заарешт. 24.05.1952 р. в/ч 2116 МДБ. Звинувач. у поруш. держ. кордону. Волин. обл. судом 08.07.1952 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 1 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1266).

734. **КЕМПИ(І)НСЬКИЙ Станіслав Станіславович,** 1926 р. н., с. Озеряни Луцького р-ну, мешк. у м. Луцьк, поляк, робітник Луцького цегельного заводу, п/парт. Заарешт. 10.04.1944 р. КДБ УРСР. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції ПЗП. НКДБ УРСР 03.06.1944 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1259; Спр. 1260; Спр. 1261).

735. **КЕМСЬКА Каміла Шимонівна,** 1893 р. н., с. Верьовка Ємельнінського р-ну Житомирської обл., мешк. у м. Луцьк, полячка, без певн. роду занять, п/парт. Заарешт. 17.01.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. УНКДБ у Ростовській обл. 28.08.1945 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 42; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 60).

736. **КЕПРА Олександр (?),** 1901 р. н., с. Лемешів Горохівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Лемешівської с/р Горохівського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

737. **КЕПРА Прокіп Євтихійович,** 1901 р. н., с. Лемешів Горохівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Лемешівської с/р Горохівського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

738. **КЕРДА Василь Микитович,** 1919 р. н., с. Старики Горохівського р-ну, мешк. у м. Берестечко, українець, селянин-одноосібник, секретар поліклініки, п/парт. Заарешт. 05.08.1940 р. Берестечківським РВ НКВС. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 07.04.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвпечлазі (Сєввостлазі). Реабілітований 19.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3013; Спр. 3011, арк. 13, 58; Спр. 3007, арк. 9; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3811).

739. **КЕРЕНСЬКИЙ Володимир Федорович,** 1925 р. н., с. Мельниця Ковельського р-ну, українець, селянин, вояк УПА у 1943–1944 рр., п/парт. Заарешт. восени 1944 р. Голобським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3256, арк. 13, 18, 155).

740. **КЕРЕР Мордко Цукович,** 1911 р. н., м. Холм (Польща), мешк. у м. Любомль, єврей, освіта вища, працював в адвокатурі, вчитель Любомльської єврейської школи № 2 з вересня 1939 р., конфідент, п/парт. Заарешт. 14.04.1940 р. Любомльським РВ НКВС.

Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 29.11.1940 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Онеглазі. Амністований 07.10.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 15.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2127; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2864; о. ф., спр. 19956).

741. **КЕРИБ Василь Филимонович,** 1921 р. н., с. Воля Камінь-Кашир. (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, вояк УПА, п/парт., псевд. *Ярницький*. Заарешт. 02.08.1944 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 27.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 02.08.1954 р. Реабілітований 10.12.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 22186).

742. **КЕРИ(І)Б Ольга Павлівна,** 1925 р. н., м. Камінь-Кашир., українка, із селян, учениця медучилища, п/парт. Заарешт. 05.09.1947 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.12.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР. Звільнена 27.07.1954 р. ВК ВС СРСР 27.01.1954 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 678).

743. **КЕРИ(І)ШКО Юхим Михайлович,** 1928 р. н., с. Тельчі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 03.01.1948 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.03.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. 30.07.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Сибірському ВТТ Кемеровської обл. Звільнений 18.08.1954 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 12.11.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7142).

744. **КЕРКО Михайло Романович,** 1912 р. н., с. Іваново Несвіжського р-ну Барановичівської обл., мешк. у м. Луцьк, українець, із селян, п/парт. Заарешт. 10.01.1951 р. Звинувач. у а/рад. агітації. СК ВС УРСР 04.05.1951 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 1 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений згідно з Указом ПВР СРСР від 14.04.1954 р. Реабілітований 19.04.1990 р. ВС України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4079).

745. **КЕРНЕР Мошко Люзерович,** 1889 р. н., м. Клевув Радомського пов. Келецького в-ва (Польща), мешк. у м. Лодзь (Польща), єврей, власник чайної, п/парт. Заарешт. 09.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Явас (Мордовія). Амністований 12.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 13.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2994; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3792).

746. **КЕСКА Степан (?),** мешк. у с. Горішнє Горохівського р-ну, староста с/у до 1944 р., голова с/р з 1944 р., п/парт. Заарешт. у 1945 р. Звинувач. у пособництві німцям. У 1945 р. засудж. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5935, арк. 140).

747. **КЕСКО Степан Андрійович,** 1904 р. н., с. Колодеже Горохівського р-ну, мешк. у с. Голядин Горохівського (теп. Любомльського) р-ну, українець, селянин, п/парт. 23.05.1945 р. засудж. на 1 р. ВТТ. Звільнений 28.07.1945 р. Повторно заарешт. 25.03.1947 р. Берестечківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.05.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3354, арк. 94, 95).

748. **КЕЧЬ (КЄЧЬ) Євгенія Іванівна,** 1904 р. н., с. Ломачанка Маневицького (теп. Ковельського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, розвідниця УПА, п/парт. Заарешт. 29.05.1946 р. Маневицьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 13.07.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а

КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала у Воркутлазі. Звільнена 28.10.1955 р. Реабілітована 01.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7353).

749. **КЕШ Ганна Іванівна,** 1910 р. н., с. Чешники Томашівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у с. Маньків Локачинського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 04.07.1948 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН і УПА. Волин. обл. судом 04.08.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВС УРСР 15.09.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнена 07.10.1954 р. Реабілітована 16.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5792).

750. **КЕШ Іван Володимирович,** 1930 р. н., с. Чешники Люблінського в-ва (Польща), мешк. у с. Маньків Локачинського р-ну, українець, селянин-одноосібник, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. 04.07.1948 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Волин. обл. судом 04.08.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВС УРСР 15.09.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений 14.09.1954 р. Реабілітований 16.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5792).

751. **КИДЕНЬКО Зіновій Дмитрович,** 1924 р. н., с. Велицьк Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, колгоспник, боєць винищ. загону в 1945–1946 рр., п/парт. Заарешт. 08.02.1948 р. Голобським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 05.06.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений у 1955 р. Волин. обл. судом 01.11.1989 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів, реабілітований. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3389; Спр. 5327, арк. 22, 25, 37).

752. **КИЗЕРСЬКИЙ Вітольд Матвійович,** 1916 р. н., п/парт. У 1940 р. засудж. на 8 р. ВТТ. Утримувався у Луцькій в'язниці. Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 15 лют.).

753. **КИЗИМ Василь Романович,** 1916 р. н., с. Лемешів Горохівського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН. Заарешт. у 1940 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5437, арк. 275; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

754. **КИЇВСЬКИЙ Броніслав Миколайович,** 1895 р. н., с. Боржевце Дубнівського р-ну Рівненської обл., мешк. у с. Муравиця Дубнівського р-ну, поляк. Заарешт. у жовтні 1939 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до «Українського вільного козацтва». Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2052, арк. 25, 37, 45).

755. **КИЇ(Є)ВСЬКИЙ Броніслав Янович,** 1908 р. н., с. Завертє Келецького в-ва (Польща), мешк. у с. Медежа Конського пов. Келецького в-ва (Польща), поляк, із селян, маляр, п/парт. Заарешт. 20.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 04.09.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухтіжемлазі. Амністований 08.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 25.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 761).

756. **КИЛИБА Надія Сергіївна,** 1935 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 27.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 14.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5543).

757. **КИЛИБА Пелагея Сергіївна,** 1930 (1926) рр. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 27.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5543).

758. **КИЛИБА Сергій Мартинович,** 1883 (1889) рр. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 27.01.1948 р. виселений з дочкою Євгенією, 1940 р. н. у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 08.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5543).

759. **КИЛИБА Степан Сергійович,** 1933 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 6 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 27.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5543).

760. **КИЛИБА Юхимія Арсентіївна,** 1893 (1895) рр. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 27.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 08.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5543).

761. **КИ(І)ЛЬКЕВИЧ Станіслав Антонович,** 1895 р. н., м. Рава-Мозовецька Варшавського в-ва (Польща), мешк. у м. Луцьк, поляк, сторож музичної школи, вартовий Луцької в'язниці до 1939 р., п/парт. Заарешт. 20.04.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у боротьбі проти робітничого класу і революційного руху. ОН НКВС СРСР 29.11.1940 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Онеглазі. Амністований 06.10.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 11.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2939; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2202).

762. **КИ(І)НДЮК Єфимія (Юхимія) Зотівна,** 1920 р. н., с. Фаринки Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.12.1946 р. виселена в Кокчетавську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Звільнена 10.01.1952 р. Реабілітована 04.05.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7829).

763. **КИ(І)НДЮК Лукерія Михайлівна,** 1888 р. н., с. Соснівка Камінь-Кашир. р-ну, мешк. у с. Фаринки Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.12.1946 р. виселена з к/м у Кокчетавську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.04.1952 р. Реабілітована 04.05.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7829; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7252).

764. **КИ(І)НДЮК Парасковія Зотівна,** 1926 р. н., с. Фаринки Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.12.1946 р. виселена в Кокчетавську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Подальша доля невідома. Реабілітована 04.05.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7829).

765. **КИ(І)НДЮК Степан Зотович,** 1925 р. н., с. Фаринки Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин-одноосібник, вояк УПА з 1944 р., п/парт., псевд. *Бондаренко*. Заарешт. 28.03.1945 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 19.04.1943 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Красноярському краї. Звільнений 14.04.1956 р. Реабілітований 27.01.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п. спр. 6502).

766. **КИ(І)ПА Іван (?),** с. Линів Локачинського р-ну, українець, із селян. Заарешт. у травні 1941 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.).

767. **КИПРА Єфрем Григорович,** 1907 р. н., с. Печихвости Горохівського р-ну, українець, колгоспник, поліцейський, п/парт. Заарешт. 21.01.1949 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ОН МДБ СРСР 25.03.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР

на 10 р. ВТТ. Звільнений 26.05.1955 р. Реабілітований 04.06.1994 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6790; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3659).

768. **КИПРА Захар Прокопович,** 1910 р. н., с. Печихвости Горохівського р-ну, українець, із селян, поліцейський з 1941 р., п/парт. Заарешт. 04.11.1948 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.12.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 18.07.1949 р. ВК ВС СРСР 21.05.1949 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1544; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3659, арк. 150, 151).

769. **КИПРА Федір Прокопович,** 1906 р. н., с. Печихвости Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 21.01.1949 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зраді Батьківщини. ОН МДБ СРСР 25.03.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 05.10.1955 р. Реабілітований 10.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6790; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3659).

770. **КИПРА Федір Прокопович,** 1916 р. н., с. Печихвости Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 21.01.1949 р. Горохівським РВ МДБ. ВТ в/ч 64116 м. Луцьк 27.06.1949 р. засудж. на 25 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4710, арк. 130).

771. **КИРДЕЙ Макар Максимович,** 1910 р. н., с. Городець Володимирівського р-ну Рівненської обл., українець, із селян, солдат 81-го ЗСП, п/парт. Заарешт. 05.04.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у дезертирстві. ВТ 3-ї Гвардійської армії 13.05.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3595).

772. **КИРЄЄВ Федір Іванович,** 1884 р. н., с. Холонів Горохівського р-ну, українець, неписьменний, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселений у Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6087).

773. **КИРЄЄВА Соломія Петрівна,** 1901 р. н., с. Холонів Горохівського р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 15.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6087).

774. **КИРИЙЧУК Микола Пилипович,** 1924 р. н., с. Заячиці Локачинського р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, солдат ЧА, десятник, чл. ОУН, псевд. *Сорока*. Заарешт. 06.05.1947 р. УМДБ ПримВО. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ ПримВО 25.07.1947 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВК ВС СРСР 27.08.1955 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував у Озерному ВТТ. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований 31.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9415).

775. **КИРИЛЕНКО Іван Федорович,** 1916 р. н., с. Оратів Оратівського р-ну Вінницької обл., українець, початкова освіта, селянин, поліцейський, п/парт. ВТ в/НКВС Вінницької обл. 20–21.07.1944 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР до ВМП. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7037).

776. **КИРИЛО Семен Григорович (Гаврилович),** 1916 р. н., м. Тишівці Томашівського пов. Люблінського в-ва (Польща), українець, селянин-одноосібник, швець, п/парт. Заарешт. 26.11.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 27.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвжелдорлазі. Амністований 02.10.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл.

(Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1619).

777. **КИРИЛОВ Олександр Іванович,** 1899 р. н., м. Саратов, росіянин, начальник 85-ї СД, інтендант 1-го рангу, п/парт. Заарешт. у 1937 р. ОВ ГУДБ НКВС УралВО. Звинувач. як учасник троцькістської змови. ВК ВС СРСР 28.12.1937 р. засудж. до ВМП. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1200, арк. 1, 14, 38, 212, 218, 343).

778. **КИРИЛОВ Сергій Павлович,** 1924 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, освіта 7 кл., заможний селянин, фельдшер УПА з 1944 р., п/парт., псевд. *Кобзар*. Заарешт. 17.05.1944 (24.05.1944) рр. ВКР «Смерш» 242-ї СД. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ 6-ї Повітряної армії 21.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітований 31.03.1997 (02.04.1997) рр. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9622).

779. **КИРИЛЬЧУК Антон Павлович,** 1928 р. н., с. Старосілля Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 1 кл., селянин-середняк, боєць винищ. загону Колківського РВ НКВС, п/парт. Заарешт. 23–24.11.1945 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.12.1945 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений 06.12.1954 р. Реабілітований 05.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. Помер 11.04.1983 р. в с. Старосілля Маневицького р-ну. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6413; Спр. 6414, арк. 11; Спр. 2798; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1303, арк. 2–4).

780. **КИРИЛЮК Аврам Гаврилович,** 1902 р. н., с. Полиці Камінь-Кашир. р-ну, мешк. у м. Камінь-Кашир., українець, із селян, освіта середня, завідуючий складом «Заготзерно», зв'язковий УПА, п/парт. Заарешт. 15.02.1945 р. Камінь-Кашир. РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС 17.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Норильлазі. Помер 26.10.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 15.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7297).

781. **КИРИЛЮК Артем Йосипович,** 1914 р. н., с. Котів Луцького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, чл. КПЗУ. Заарешт. 31.10.1939 р. ДТВ НКВС Ковел. залізниці. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. Волин. обл. судом 04.04.1940 р. засудж. за ст. 7-54-13, 54-2 КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 28.09.1940 р. Реабілітований 11.06.1997 р. Ген. прокуратурою. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9651).

782. **КИРИЛЮК Григорій Іванович,** українець, із селян, чл. ОУН. Заарешт. 21.05.1941 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.).

783. **КИРИЛЮК Іван Трохимович,** 1922 р. н., с. Котів Луцького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, освіта 5 кл., вояк УПА у 1942–1943 рр., солдат ЧА у 1944–1946 рр., секретар с/р у 1948 р., п/парт., псевд. *Скрипач*. Заарешт. 22–23.04.1948 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.07.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував на ст. Потьма. Подальша доля невідома. Реабілітований 25.09.1991 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4442).

784. **КИРИЛЮК Іван Федорович,** 1927 р. н., с. Чорниж Ківерцівського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин, солдат ЧА у 1944 р., вояк УПА, п/парт., псевд. *Ясен*. Заарешт. у травні 1945 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 23-ї ТД 11.08.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5395, арк. 607, 610; Спр. 6180, т. 3, арк. 182).

785. **КИРИЛЮК Костянтин Несторович,** 1927 р. н., с. Ківерці (теп. с. Прилуцьке) Ківерцівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. Опертрійкою

НКДБ Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. Звільнений 19.07.1958 р. Реабілітований згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 634, арк. 20, 38, 52).

786. **КИРИЛЮК Матвій Григорович,** 1900 р. н., с. Несвіч Луцького р-ну, українець, зі службовців, капітан командирської школи МКС в/ч 4598, п/парт. Заарешт. 27.07.1937 р. ОВ УДБ в/ч 4584. Звинувач. як учасник троцькістської змови. Військовим прокурором 434 ВП 23.07.1939 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1341).

787. **КИРИЛЮК Микола Борисович,** 1923 р. н., с. П'яння Острожецького р-ну Рівненської обл., українець, селянин-одноосібник, вояк УПА, п/парт., псевд. *Соловей*. Заарешт. Горохівським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 29.11.1944 р. Реабілітований 06.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1307).

788. **КИРИЛЮК Микола Якович,** 1910 р. н., с. Новокотів Луцького р-ну, українець, із селян, з літа 1943 р. командир УПА, п/парт. Заарешт. 29.03.1944 р. в бою з військами НКВС поблизу с. Новокотів. Подальша доля невідома. (ГДА СБУ, ф. 2, оп. 87, спр. 83, арк. 101; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 313).

789. **КИРИЛЮК Нестор Степанович,** с. Ківерці (теп. с. Прилуцьке) Ківерцівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. у 1941 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 617, арк. 68; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 634, арк. 20, 45, 48; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629, арк. 17; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

790. **КИРИЛЮК Нестор Степанович,** с. Піддубці Луцького р-ну, українець, із селян, чл. ОУН. Заарешт. у 1940 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

791. **КИРИЛЮК Оксана Павлівна,** 1927 р. н., с. Лище Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 4 кл., фінагент с. Лище і с. Ставок, станична ОУН, чл. ОУН, псевд. *Білка*. Заарешт. 23.07.1947 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 22.11.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Покарання відбувала в Темлазі. Звільнена 05.06.1953 р. Реабілітована 04.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4262).

792. **КИРИЛЮК Олексій Несторович,** 1934 р. н., с. Ківерці (тепер с. Прилуцьке) Ківерцівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений з матір'ю у Тюменську обл. Звільнений 20.01.1955 р. Реабілітований згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 634, арк. 52).

793. **КИРИЛЮК Олексій Савович**, 1924 р. н., с. Карпилівка Ківерцівського р-ну, українець, із селян, псевд. *Гамалія, Рубач*, з 1943 р. ад'ютант референт та командир СБ Олицького районного Проводу ОУН. Заарешт. 27.07.1944 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1374, арк. 16; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 314).

794. **КИРИЛЮК Павло (?),** мешк. у с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА у 1943 р., п/парт. Заарешт. у 1945 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 258, арк. 165).

795. **КИРИЛЮК Павло Васильович,** 1904 р. н., с. Залав'є Острожецького р-ну Рівненської обл., мешк. у с. Струмівка Луцького р-ну, українець, селянин, голова с/у в 1939–1941 рр., староста с/у в 1941–1943 рр.,

п/парт. Заарешт. 25.01.1950 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям. Волин. обл. судом 14.03.1950 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ПВР України 30.09.1955 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнений 18.10.1955 р. Реабілітований 14.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4970).

796. **КИРИЛЮК Павло Маркович,** 1890 р. н., с. Лище Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. ОУН. Заарешт. 23.07.1947 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Помер 27.07.1947 р. в КПУ Теремнівського РВ МВС до суду. УМДБ у Волин. обл. 09.09.1947 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2671; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1962).

797. **КИРИЛЮК Раїса Нестерівна,** 1928 р. н., с. Ківерці (теп. с. Прилуцьке) Ківерцівського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. Опертрійкою НКДБ Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена з мачухою і братами у Ханта-Мансійський р-н Тюменської обл. Звільнена 19.07.1958 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.01.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 634, арк. 20, 37, 52).

798. **КИРИЛЮК Текля Филимонівна,** 1910 р. н., с. Ківерці (теп. с. Прилуцьке) Ківерцівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Опертрійкою НКДБ Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Микоянівський р-н Тюменської обл. У 1947 р. здійснила втечу і повернулася у с. Прилуцьке Ківерцівського р-ну. Заарешт. у березні 1949 р. Звинувач. у втечі зі с/п. ОН НКВС СРСР 29.07.1949 р. засудж. за ст. 78 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбувала в Ханта-Мансійську. Звільнена 18.02.1960 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 634, арк. 20, 21, 39, 52).

799. **КИРИЧЕНКО Григорій Михайлович,** 1932 р. н., с. Радехів Любомльського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У 1947 р. здійснив втечу і повернувся у с. Радехів Любомльського р-ну. Затриманий 01.05.1949 р. і направлений на попереднє місце заслання. Звільнений 27.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2002, арк. 2, 10, 25, 53).

800. **КИРИЧЕНКО Ірина Олександрівна,** 1905 р. н., с. Радехів Любомльського р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 15.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2002, арк. 2, 37, 39).

801. **КИРИЧЕНКО Михайло Данилович,** 1903 (1898) рр. н., с. Радехів Любомльського р-ну, українець, селянин, голова районної управи м. Любомль у 1941–1943 рр., вояк УПА з березня 1943 р., господарчий УПА, п/парт., псевд. *Щасливий*. Заарешт. 20.07.1944 р. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 12.10.1944 р. засудж. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Сиблазі. Помер 10.12.1949 р. в ув'язненні (порок серця). Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2002, арк. 1, 64–66; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 548, арк. 117, 127, 153; Спр. 5735, арк. 18; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 352, арк. 221, 232).

802. **КИРИЧИК Катерина Сергіївна,** 1930 р. н., хут. Липник Маневицького (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 12.12.1948 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 31.08.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Волин. обл. судом 12.07.1989 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл.,

ф. п., спр. 3310; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2542).

803. **КИРИЧИК Марія Сергіївна,** 1927 р. н., хут. Липник Маневицького (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 12.12.1948 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 31.08.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Волин. обл. судом 12.07.1989 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2542; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3310).

804. **КИРИЧИ(У)К Павло Олексійович,** 1926 р. н., с. Личани Ківерцівського р-ну, українець, колгоспник, вояк УПА, чл. ОУН. Заарешт. 17.03.1944 р. Олицьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 14.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Помер 30.06.1944 р. в ув'язненні. Реабілітований 26.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1237; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 220, арк. 21).

805. **КИРИЧИНА Петро Федорович,** с. Відути Турійського р-ну, українець, із селян, у 1939 р. навчався у м. Львові, п/парт. Влітку у 1941 р. організував козацьку боївку, наприкінці 1942 р. на її основі утворено самооборонний кущовий відділ, псевд. *Сагайдачний.* У березні 1943 р. пройшов військовий вишкіл УПА, отримав звання булавного, згодом підхорунжого. З осені 1943 р. був старшим військовим інструктором Скулинської фельдшерсько-медичної школи УПА в с. Несухоїжі та с. Скулин Ковельського р-ну. Заарешт. у березні 1944 р. німцями та відправлений на примусові роботи в Польщу, згодом Францію та Голландію. Звільнений американцями весною 1945 р., повернувся в с. Відути, виселений за Урал за допомогу воякам УПА. Повторно заарешт. у липні 1949 р. органами МДБ. ВТ у Молотовській обл. засудж на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений у 1961 р., мешк. у с. Відути Турійського р-ну. (Сколюк С. Із далеких доріг повертався додому // Вісті Ковельщини. – 2003. – 15 лип.; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 314).

806. **КИРИЧКЕВИЧ Михайло (?),** мешк. у с. Гор'янівка Ківерцівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. У 1944 р. засудж. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5451, арк. 56).

807. **КИРИЧОК Йосип Вікторович,** 1920 р. н., с. Березино Голобського (теп. Ковельського) р-ну, мешк. у м. Харків, українець, із селян, охоронник ДЕКу № 3 м. Харків, освіта 3 кл., солдат ЧА, пропагандист, чл. ОУН, псевд. *Березовський*. Заарешт. 19.03.1948 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11, 109 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Особливому таборі № 3 ст. Потьма. Звільнений 07.04.1955 р. і направлений на с/п у Новосибірську обл. Звільнений зі с/п 24.04.1956 р. Реабілітований 09.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5423).

808. **КИРИЧОК Марко Григорович,** 1887 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР у грудні 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 27.01.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2353, арк. 2, 5, 15).

809. **КИРИЧОК Мотрона Адамівна,** 1889 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у грудні 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 15.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2353, арк. 3, 34).

810. **КИРИЧОК Надія Марківна,** 1924 р. н., с. Мельниця Голобського (теп.

Ковельського) р-ну, українка, селянка, кущова ОУН, п/парт. Заарешт. 22.04.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 02.06.1944 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2353, арк. 2).

811. **КИРИЧОК Федір Маркович,** 1927 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Виселений як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.05.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2353, арк. 2, 5, 15).

812. **КИРИЧОК Яків Гнатович,** 1923 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, станичний УПА, з весни 1944 р. в ЧА, п/парт. Заарешт. 30.08.1944 р. ОН НКВС СРСР 04.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 13.08.1954 р. Реабілітований 06.09.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 20669).

813. **КИРИЧУК Агафія Семенівна,** 1884 р. н., с. Рокитниця Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 29.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 01.03.1960 р. Реабілітована 25.04.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 530; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3963).

814. **КИРИЧУК Акулина Романівна,** 1890 р. н., с. Ківерці (теп. с. Прилуцьке) Ківерцівського р-ну, українка, селянка, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Омську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 09.10.1956 р. у с. Перегребне Микоянівського р-ну Тюменської обл. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7122).

815. **КИРИЧУК Ананій Михайлович,** 1924 р. н., с. Вулька-Порська (теп. с. Борщівка) Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 09.06.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ 11-го Танківського корпусу 08.07.1944 р. засудж. за ст. 54-3, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. (ВТ в/НКВС Волин. обл. 12.12.1945 р. засудж. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р.). Звільнений 10.05.1956 р. Реабілітований 09.12.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 360, арк. 1, 3–6, 71, 72; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 21562).

816. **КИРИЧУК Артем Ксенофонтович,** 1912 р. н., с. Нужель Ковельського р-ну, мешк. у м. Ордженікідзе Сталінської (теп. Донецької) обл., українець, освіта 5 кл., із робітників, слюсар, металург, командир взводу 809-го артилерійського полку, молодший лейтенант, п/парт. Заарешт. 02.09.1941 р. ОВ НКВС 251-ї СД. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ 261-ї СД ОдеськВО 06.09.1941 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 2 КК УРСР до ВМП. ВТ Південного фронту 29.09.1941 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований 30.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9549).

817. **КИРИЧУК Варвара Василівна,** 1894 р. н., с. Зубильне Локачинського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.02.1946 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У березні 1946 р. здійснила втечу і повернулася у с. Зубильне Локачинського р-ну. Заарешт. у серпні 1946 р. Звинувач. у втечі зі с/п. Народним судом 2-ї дільниці м. Іжевська Первомайського р-ну 07.08.1946 р. засудж. за ст. 82, ч. 2 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Звільнена 18.01.1948 р. і направлена на с/п. Вдруге здійснила втечу і повернулася у Волин. обл. Затримана у березні 1948 р. і направлена на с/п в Увінський р-н (Удмуртія). Звільнена зі с/п 01.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 129).

818. **КИРИЧУК Василь Йосипович,** 1914 р. н., с. Смолигів Луцького р-ну, українець, селянин, з 1943 р. в УПА, п/парт. Заарешт. у червні 1945 р. Звинувач. у зв'язках

з УПА та приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5811, арк. 16; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3708, арк. 17, 27, 37–40).

819. **КИРИЧУК Василь Кіндратович,** 1912 р. н., м. Берестечко Горохівського р-ну, мешк. у с. Піски Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. ОУН. Заарешт. 24.12.1939 р. Горохівським РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до укр. нац. підпілля. ОН НКВС СРСР 07.05.1941 р. засудж. за ст. 54-10 ч. 2, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 04.01.1990 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3136; Спр. 2131, арк. 40; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3945; о. ф., спр. 20464).

820. **КИРИЧУК Віктор (?),** с. Рудня Старовижівського р-ну, українець, із селян, поліцейський, п/парт. Заарешт. і засудж. у 1945 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3296, арк. 58).

821. **КИРИЧУК Віталій (?),** мешк. у с. Сокиричі Ківерцівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629, арк. 19; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

822. **КИРИЧУК Володимир (?),** мешк. у с. Сокиричі Ківерцівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629, арк. 19; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

823. **КИРИЧУК Володимир Степанович,** 1923 р. н., с. Падуче Луківського р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, столяр, робітник залізниці, зв'язковий ОУН, п/парт. ВТ в/НКВС УралВО 16.11.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений у 1956 р. і направлений на с/п у Нижньоудинський р-н Іркутської обл. Звільнений зі с/п 17.04.1962 р. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 998, арк. 2, 9, 26, 27, 39).

824. **КИРИЧУК Галина Михайлівна,** 1930 р. н., с. Вулька-Порська (теп. с. Борщівка) Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 18.07.1945 р. виселена в Слободський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 04.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 360).

825. **КИРИЧУК Ганна Зіновіївна,** 1929 р. н., с. Бовтуни (теп. с. Приріччя) Любомльського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.08.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2807, арк. 2, 26).

826. **КИРИЧУК Ганна Тарасівна,** 1929 р. н., с. Баб'є (теп. с. Квітневе) Рожищенського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 10.04.1969 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5745).

827. **КИРИЧУК Григорій (?),** с. Рокитниця Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин, п/парт. Засудж. органами рад. влади. Покарання відбував у м. Норильськ, де і помер. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Записано зі слів Куцая Степана Гнатовича від 05.04.1997 р. с. Лудин Володимир-Волин. р-ну; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 528).

828. **КИРИЧУК Григорій Гаврилович,** 1909 р. н., с. Довгоноси Ковельського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 383-го ЗСП 18-ї ЗСД, п/парт. Заарешт. 16.07.1944 р. ВКР «Смерш» БілорВО. Звинувач. у приналеж. до ОУН та пособництві німцям. ВКР «Смерш» БілорВО 23.09.1944 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 668).

829. **КИРИЧУК Діна Іванівна,** 1924 р. н., с. Войнин Локачинського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 02.01.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 04.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала у м. Караганда (Казахстан). Дані про звільнення відсутні. Реабілітована 02.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5380; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1233, арк. 305–307).

830. **КИРИЧУК Євдокія Іванівна,** 1896 р. н., с. Паридуби Маціївського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця, вдова, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.09.1944 р. виселена в с. Каменка Іркутської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 23.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 998, арк. 2, 8, 19).

831. **КИРИЧУК Зіновій Андрійович,** 1881 р. н., с. Бовтуни (теп. с. Привіччя) Любомльського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер на с/п 09.11.1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2807, арк. 2, 23).

832. **КИРИЧУК Зіновій Андрійович,** 1898 р. н., с. Орищі Луківського (теп. Іваничівського) р-ну, мешк. у с. Бискупичі Шляхетські (теп. с. Соснина) Порицького (теп. Іваничівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, псевд. *Зелений*, закінчив школу підофіцерів в пол. армії, у 1926 р. отримав звання капрала, з літа 1943 р. бунчужний в УПА. Заарешт. 12.02.1946 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 19.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 24.08.1955 р. Реабілітований 23.09.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8000).

833. **КИРИЧУК Іван Антонович,** 1928 р. н., с. Рудня Маціївського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, зв'язковий УПА, п/парт., псевд. *Лис*. Заарешт. 29.05.1946 р. Маціївським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.07.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Пєсчаному ВТТ. Звільнений 10.06.1955 р. і направлений на с/п у Кемеровську обл. Звільнений зі с/п 19.04.1956 р. Реабілітований 09.03.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7669).

834. **КИРИЧУК Іван Тарасович,** 1916 р. н., с. Вітоніж Рожищенського р-ну, українець, селянин, без певн. роду занять, вояк УПА з червня 1943 р., п/парт., псевд. *Козак*, *Козачук*. Заарешт. 25.12.1944 р. Рожищенським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 30.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. Звільнений 06.06.1956 р. Покарання відбував у Карагандинському, Пєсчаному ВТТ. Звільнений 06.06.1956 р. Реабілітований 17.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6564; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5745).

835. **КИРИЧУК Іов Макарович,** 1911 р. н., с. Сокиричі Ківерцівського р-ну, українець, із селян, солдат пол. армії, перебував у полоні в Німеччині, п/парт. Заарешт. 15.08.1940 р. Ломжинським п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. Подальша доля невідома. УМВС у Гродненській обл. 10.01.1948 р. справу закрито за відсутності даних про місцеперебування. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1290; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1859).

836. **КИРИЧУК Катерина Федорівна,** 1889 р. н., с. Коршів Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 23.05.1951 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС

України у Волинській обл., спр. 1787, арк. 2, 8, 9).

837. **КИРИЧУК Клавдія Самуїлівна,** 1927 р. н., с. Гончий Брід Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка, п/парт. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.03.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 10.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4285).

838. **КИРИЧУК Лука Петрович,** с. Рудня Старовижівського р-ну, українець, із селян, фінагент, п/парт. Заарешт. 06.07.1948 р. Луківським РВ МДБ. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3296, арк. 31, 63, 66, 72).

839. **КИРИЧУК Любов (?),** українка, із селян, секретар с/р с. Войнин Локачинського р-ну, п/парт. Заарешт. восени 1944 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5785, арк. 48).

840. **КИРИЧУК Макар Лук'янович,** 1882 р. н., с. Сокиричі Ківерцівського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР у вересні 1944 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї вояка УПА. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1771, арк. 1).

841. **КИРИЧУК Мартин Омелянович,** 1897 р. н., с. Поворськ Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, конфідент, п/парт. Заарешт. 10.04.1940 р. Маневицьким РВ НКВС. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 24.05.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Амністований 31.08.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 02.06.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2442; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3206; о. ф., спр. 19692).

842. **КИРИЧУК Меланія Сергіївна,** 1880 р. н., с. Вулька-Порська (теп. с. Борщівка) Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 18.07.1945 р. виселена в Слободський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 22.11.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 360).

843. **КИРИЧУК Микита Кіндратович,** 1915 р. н., с. Піски Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин, поліцейський, п/парт. Заарешт. у 1948 р. Звинувач. у пособництві німцям. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 513, арк. 50; Спр. 530, арк. 29).

844. **КИРИЧУК Микола Іванович,** с. Пулганів (теп. с. Промінь) Луцького р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 573-го ЗСП, п/парт. Заарешт. у травні-липні 1944 р. ВКР «Смерш» 193-ї СД. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 10.01.1945 р. засудж. за ст. 58-1а КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Казахстані. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1106, арк. 63, 66, 137, 175; Спр. 3253, арк. 110, 148, 156, 157).

845. **КИРИЧУК Микола Михайлович,** 1929 р. н., с. Вулька-Порська (теп. с. Борщівка) Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 18.07.1945 р. виселений у Слободський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 22.11.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 360).

846. **КИРИЧУК Микола Степанович,** с. Губин Локачинського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Війницької с/р Локачинського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

847. **КИРИЧУК Михайло Олександрович,** 1878 р. н., с. Вулька-Порська (теп. с. Борщівка) Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН НКВС СРСР 18.07.1945 р. виселений у Слободський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї

вояка УПА. Помер 28.09.1946 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 360).

848. **КИРИЧУК Мотрона Василівна,** 1882 р. н., с. Баб'є (теп. с. Квітневе) Рожищенського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.08.1948 р. виселена з к/м в Кемеровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 10.03.1960 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5745).

849. **КИРИЧУК Мотрона Матвіївна,** 1924 р. н., с. Губин Горохівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 08.02.1946 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 13.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбувала в Дубравлазі. Звільнена 17.05.1955 р. і направлена на с/п у Новосибірську обл. Звільнена зі с/п 06.04.1956 р. Реабілітована 27.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5896; Спр. 5404, арк. 98).

850. **КИРИЧУК Надія Зіновіївна,** 1932 р. н., с. Бовтуни (теп. с. Привіччя) Любомльського р-ну, українка, освіта 8 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Народним судом Молотовської обл. 30.10.1948 р. засудж. згідно ст. 3 Указу від 04.06.1947 р. на 5 р. ВТТ. Звільнена 22.05.1953 р. і направлена на с/п. Звільнена зі с/п 07.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2807, арк. 2, 22, 102).

851. **КИРИЧУК Надія Марківна,** 1924 р. н., с. Мельниця Ковельського р-ну, українка, освіта 7 кл., селянка, станична УПА, кущова ОУН, п/парт., псевд. *Вовчівка*. Заарешт. 22.04.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 02.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Карлазі. Звільнена 22.04.1954 р. і направлена на с/п у Красноярський край. Звільнена зі с/п 28.04.1956 р. Реабілітована 15.08.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8378).

852. **КИРИЧУК Наталія Остапівна,** 1923 р. н., с. Рудня Маціївського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 29.05.1946 р. Маціївським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.07.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 28.03.1956 р. Реабілітована 01.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7669).

853. **КИРИЧУК Олександр Федосійович,** 1929 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, українець, із селян, освіта 7 кл., селянин, боєць винищ. загону, розвідник, чл. ВЛКСМ з 1947 р., чл. ОУН, псевд. *Кочубей*. Заарешт. 10.06.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН МДБ СРСР 20.11.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Мінеральному ВТТ м. Інта (Комі АРСР). Звільнений 30.12.1955 р. Реабілітований 03.05.1989 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2819).

854. **КИРИЧУК Олімп Степанович,** 1883 р. н., с. Губин Сенкевичівського (теп. Локачинського) р-ну, мешк. у с. Коршів Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.06.1959 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1787, арк. 2, 8, 62).

855. **КИРИЧУК Ольга Олімпівна,** 1932 р. н., с. Новокоршів Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 5 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 27.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1787, арк. 2, 11, 25).

856. **КИРИЧУК Онуфрій Зіновійович,** 1934 р. н., с. Бовтуни (теп. с. Привіччя) Любомльського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2807, арк. 2, 17).

857. **КИРИЧУК Павлина Семенівна,** 1929 р. н., с. Зубильне Локачинського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.02.1946 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У березні 1946 р. здійснила втечу і повернулася у с. Зубильне Локачинського р-ну. Заарешт. у серпні 1946 р. Звинувач. у втечі зі с/п. Народним судом 2-ї дільниці м. Іжевськ Первомайського р-ну 07.08.1946 р. засудж. за ст. 82, ч. 2 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Звільнена 18.01.1948 р. і направлена на с/п. Вдруге здійснила втечу, затримана у березні 1948 р. і направлена на с/п в Увінський р-н (Удмуртія). Звільнена зі с/п 31.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 129).

858. **КИРИЧУК Петро Іванович,** 1922 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 12-го ЗСБ, п/парт. Заарешт. 29.05.1944 р. ВКР «Смерш» 12-го ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 11.11.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Дубравлазі. Звільнений 17.01.1954 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений зі с/п 10.04.1956 р. Реабілітований 07.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5555; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3461).

859. **КИРИЧУК Петро Степанович,** 1926 р. н., с. Паридуби Луківського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин, кущовий УПА з 1941 р., репатріант, п/парт. Заарешт. у грудні 1948 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС ЗабВО засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 25 р. ВТТ. 14.04.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений зі с/п 15.06.1961 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 998, арк. 2, 5, 6, 9, 19, 34).

860. **КИРИЧУК Раїса Олімпівна,** 1929 р. н., с. Коршів Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 27.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1787, арк. 2, 8, 28).

861. **КИРИЧУК Степан Августович,** 1928 р. н., с. Вулька-Порська (теп. с. Борщівка) Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 22.03.1946 р. Голобським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 05.05.1955 р. Реабілітований 12.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12927).

862. **КИРИЧУК Степан Єрофійович,** 1923 р. н., с. Вишнів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 17.03.1944 р. ВТ 18-ї Армії 18.04.1944 р. засудж. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР на 6 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнений 10.10.1953 р. Реабілітований 03.09.1992 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 20831).

863. **КИРИЧУК Яків Фомич,** 1910 р. н., с. Гряди Іваничівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 02.11.1948 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.12.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВК ВС СРСР 18.11.1953 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута. Звільнений 10.12.1953 р. Ухвалою указу 27.03.1953 р. «Про амністію» вважати як такого, що немає судимості. Ухвалою ВК ВР СРСР 19.06.1973 р. вирок відмінено, справу

закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2569).

864. **КИРИШКО Варвара Іванівна,** 1937 р. н., с. Велика Осниця Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.01.1946 р. виселена в Чусівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.08.1954 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2750, арк. 29).

865. **КИРИШКО Ірина Михайлівна,** 1926 р. н., с. Тельчі Маневицького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, зв'язкова УПА у 1944–1946 рр., п/парт. Заарешт. 12.10.1945 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.11.1945 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбувала в Дубравлазі. Звільнена 14.11.1955 р. і направлена на с/п у с-ще Алдан (Якутія). Звільнена зі с/п 20.08.1956 р. Реабілітована 08.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5716; Спр. 4109, арк. 15).

866. **КИРИШКО Пелагея Іванівна,** 1913 р. н., с. Велика Осниця Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.01.1946 р. виселена в Чусівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2750, арк. 2, 8, 25).

867. **КИРИШКО Юхим Іванович,** 1928 р. н., с. Тельчі Маневицького р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 27.12.1947 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.03.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1871, арк. 111).

868. **КИРУША Василь Денисович,** 1935 р. н., с. Дерно Ківерцівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, учень Здолбунівського залізничного училища, п/парт. ОН МДБ СРСР 18.08.1951 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 17.04.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 558, арк. 25, 68).

869. **КИРУША Володимир Денисович,** 1927 р. н., с. Дерно Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. У січні 1945 р. виселений за зв'язок з УПА. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2356, арк. 1, 10).

870. **КИРУША Денис Оксентійович,** 1890 (1898) рр. н., с. Дерно Ківерцівського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН НКВС СРСР 03.11.1945 р. виселений у Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Помер у серпні 1948 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 558, арк. 2, 64, 70; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2339, арк. 7, 13, 199, 200).

871. **КИРУША Катерина Семенівна,** 1890 р. н., с. Покащів Ківерцівського р-ну, мешк. у с. Дерно Ківерцівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 18.08.1951 р. виселена з к/м у Тюменську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. 20.06.1957 р. здійснила втечу і повернулася у с. Дерно Ківерцівського р-ну. Звільнена зі с/п 17.04.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 558, арк. 25, 61, 65, 68).

872. **КИРУША Михайло Денисович,** 1937 р. н., с. Дерно Ківерцівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР у липні 1951 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 17.04.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 558, арк. 39, 40, 68, 80).

873. **КИ(І)РУША Степанида Денисівна,** 1932 р. н., с. Дерно Ківерцівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 11.03.1949 р. Березнівським РВ

МДБ. Звинувач. у недонесенні на УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 25.11.1950 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Кізеллазі. Звільнена 15.05.1953 р. і направлена на с/п в Тюменську обл. Ухилилась від с/п, заарешт. Звільнена зі с/п 17.04.1958 р. Реабілітована 06.06.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2339; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3101; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 558, арк. 10, 19, 26, 63, 68, 73).

874. **КИСИ(Е)ЛЕВИЧ Григорій Степанович,** 1916 р. н., с. Хлівчани Рава-Руського р-ну Львів. обл., росіянин, пол. військовополонений, п/парт. Заарешт. 10.09.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС 24.05.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 26.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 825; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1294).

875. **КИСИЛЕВИЧ Євгеній Васильович,** 1923 р. н., с. Охлопів Горохівського р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин-середняк, колгоспник, станичний УПА, чл. ОУН з весни 1942 р., псевд. *Юрко*, *Клен*. Заарешт. 20.07.1950 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 13.12.1950 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11, 54-10, ч. 1 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 23.06.1957 р. Реабілітований 14.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6781).

876. **КИСЕЛЬ Леон Михайлович,** 1898 р. н., мешк. у м. Володимир-Волин., українець, зі службовців, директор ліцею, п/парт, розстріляний у 1940 р. (Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941 року. – Львів. – Нью-Йорк, 2003. – С. 81; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 142).

877. **КИСЕЛЬОВ Іван Іванович,** 1919 р. н., с. Кічкарівка (теп. м. Луцьк) Луцького р-ну, українець, із селян, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 06.11.1941р. ОВ УралВО. Звинувач. у а/рад. агітації. ОН НКВС СРСР 11.04.1942 р. засудж. за ст. 58-1б, 58-10, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Норильлазі. Звільнений 06.11.1951 р. Реабілітований 30.09.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3114; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3913).

878. **КИСИЛЮК Володимир Захарович,** 1922 р. н., с. Древині Іваничівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт., вояк УПА з 1943 р., псевд. *Шугай*, *Гром*, *Вернигора*. Заарешт. 03.09.1944 р. Порицьким РВ НКВС. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у м. Воркута. Звільнений 24.05.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 10.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5952; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3360, арк. 6, 21, 54, 98, 190).

879. **КИСИЛЮК Володимир Дмитрович,** 1921 р. н., с. Древині Порицького (теп. Іваничівського) р-ну, українець, освіта середня спеціальна, селянин-одноосібник, керівник хорового гуртка в ОУН, вояк УПА, чл. ОУН з 1944 р., псевд. *Незабудь*. Заарешт. 11.01.1945 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 24.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 31.05.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 16.07.1955 р. і направлений на с/п у Комі АРСР. Звільнений зі с/п 07.05.1956 р. Реабілітований 19.07.1995 р. Військовою прокуратурою Зах. регіону України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8351; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 570, арк. 54, 55).

880. **КИСИЛЮК Ганна Юхимівна,** 1886 р. н., с. Древині Порицького (теп. Іваничівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.12.1945 р. виселена в Архангельську

обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 15.05.1946 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3016, арк. 14).

881. **КИСИЛЮК (КИСЛЮК) Йосип Лаврентійович,** 1918 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, поліцейський у 1941–1944 рр., п/парт. Заарешт. 04.11.1948 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.03.1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ в/МВС ЛьвівВО 20.04.1949 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Звільнений у 1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 806, т. 2, арк. 280; Спр. 2544, арк. 85; Спр. 455, арк. 4; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1880, арк. 217, 219–221, 303; Спр. 275, арк. 4–7).

882. **КИСИЛЮК (КИСЛЮК) Лідія Захарівна,** 1928 р. н., с. Древині Іваничівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, секретар с/р з 1947 р., п/парт. Заарешт. 11.03.1948 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 10.07.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбувала в с-щі Явас (Мордовія). Звільнена 25.08.1955 р. і направлена на с/п. Звільнена у 1956 р. Реабілітована 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4862; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3360; Спр. 573, арк. 240, 241).

883. **КИСИЛЮК Надія Іванівна,** 1928 р. н., с. Кругель Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 08.01.1949 р. Луківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 10.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Береглазі. Звільнена 28.02.1955 р. Волин. обл. судом 20.11.1990 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів, реабілітована. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4134; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3234).

884. **КИСИЛЮК (КИСЛЮК) Никифор (Ничипір) Михайлович,** 1901 р. н., с. Любохини Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 26.08.1948 р. Заболоттівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.10.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував на ст. Воркута. ВТ Півд.-УралВО 09.02.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений 20.03.1955 р. Реабілітований 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7474; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2561, арк. 97, 128).

885. **КИСІЛЬ Анастасія (?),** с. Забороль Луцького р-ну, українка, із селян. Розстріляна органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Заболівської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

886. **КИСІЛЬ Анастасія Пилипівна,** 1903 р. н., Володимир-Волин. р-н, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 18.05.1950 р. виселена в Красноярський р-н як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 02.02.1994 р. прокуратурою Львів. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

887. **КИСІЛЬ Андрій Олексійович,** 1900 р. н., с. Туринка Великомостівського р-ну Львів. обл., українець, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 18.05.1950 р. виселений у Красноярський р-н як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 10.04.1956 р. Реабілітований 02.02.1994 р. прокуратурою Львів. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

888. **КИСІЛЬ-БОЛГАРЬ Вікторія Іванівна,** 1920 р. н., с. Сереховичі Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, із селян, освіта середня спеціальна, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді

1944 р. виселена з дітьми: Кисіль Олег Олександрович, 1942 р. н., Кисіль Микола Олександрович, 1944 р. н. у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 16.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2094, арк. 2, 10, 46).

889. **КИСІЛЬ Віра Петрівна,** 1925 р. н., українка, селянка, п/парт. У 1940 р. виселена у Тюменську обл. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4275, арк. 16, 17).

890. **КИСІЛЬ Віра Яківна,** 1919 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. Опертрійкою НКДБ Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 29.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7061).

891. **КИСІЛЬ Володимир Давидович,** 1913 р. н., с. Диковини Горохівського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, кравець, секретар с/р у 1944–1948 рр., вояк УПА, п/парт., псевд. *Голуб*. Заарешт. 21.06.1948 р. Берестечківським РВ МДБ. ВТ в/МВС Волин. обл. 07.08.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 11.06.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнений 30.03.1956 р. Реабілітований 10.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4278; Спр. 2466, арк. 88, 89; Спр. 2354, арк. 250).

892. **КИСІЛЬ Василь (?),** с. Орище Горохівського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН. Заарешт. у 1934 р. пол. владою. Звинувач. у націоналізмі. Виїзною сесією Луцького окружного суду 24.09.1934 р. засудж. на 4 р. ВТТ. Апеляційним судом у Любліні 15.03.1935 р. звільнений. Подальша доля невідома. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 27).

893. **КИСІЛЬ Василь Григорович,** 1900 р. н., с. Підлуби Яворівського р-ну Львів. обл., мешк. у Володимир-Волин. р-ні, українець, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР виселений 29.01.1948 р. у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 17.11.1956 р. Реабілітований 09.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608).

894. **КИСІЛЬ Ганна Прокопівна,** 1936 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українка, освіта 5 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5528).

895. **КИСІЛЬ (ПЕТЛЯР) Ганна Василівна,** 1926 р. н., уродж. с. Стодня Красненського р-ну Львів. обл., мешк. с. Верба Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, п/парт. Заарешт. 21.12.1944 р. органами рад. влади. ТВ в/НКВС 31.11.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнена 16.09.1954 р. Реабілітована 19.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 3, арк. 17; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 665).

896. **КИСІЛЬ Григорій Івович,** 1904 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 04.11.1948 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ОН МДБ СРСР 29.01.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Комісією з перегляду справ 14.03.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Ухвалою Указу 27.03.1953 р. «Про амністію» вважати як такого, що немає судимості. Подальша доля невідома. Волин. обл. судом 20.05.1968 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2494; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1877).

897. **КИСІЛЬ Григорій Андрійович,** 1932 р. н., Володимир-Волин. р-н, українець, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 18.05.1950 р. виселений у Красноярський р-н як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 10.04.1956 р. Реабілітований 02.02.1994 р. прокуратурою Львів. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

898. **КИСІЛЬ Данило Порфирович,** 1913 р. н., с. Орані Володимир-Волин. р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 01–02.11.1940 (13.09.1940) рр. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Волин. обл. судом 05.02.1941 р. засудж. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Комі АРСР. Помер 26.08.1943 р. в ув'язненні. Реабілітований 08.10.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9315; Спр. 8963, т. 2, арк. 571; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 331).

899. **КИСІЛЬ Євгеній Прокопович,** 1925 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українець, початкова освіта, селянин, солдат ЧА 73-го ЗСП 19-ї ЗСД, п/парт., псевд. *Сосна*. Заарешт. 03.06.1944 р. ВКР «Смерш» 19-ї ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 07.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 03.06.1954 р. і направлений на с/п у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. Помер 12.09.1956 р. на засланні (туберкульоз легень). Реабілітований 12.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6549; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3619; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5528).

900. **КИСІЛЬ Іван (?),** 1908 р. н., с. Краска Ратнівського р-ну, українець, селянин, солдат ЧА 180-го СП 329-ї СД, п/парт. Заарешт. у 1940 р. Повторно заарешт. 13.12.1944 р. ВКР «Смерш» 329-ї СД. Звинувач. у а/рад. агітації та пропаганді. Вбитий у лютому 1945 р. під час бойових операцій. ВКР «Смерш» 329-ї СД 05.03.1945 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 689; Спр. 690; Інформація Здомишельської с/р Ратнівського р-ну).

901. **КИСІЛЬ Іван Дмитрович (Андрійович),** 1918 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українець, із селян, з 1934 р. культосвітній референт районного Проводу ОУН в с. Забороль. Заарешт. у 1938 р. пол. поліцією. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Засудж. на 3 р. ув'язнення. Звільнений у вересні 1939 р. З літа 1941 р. в УДП, пройшов навчання в СД. З літа 1943 р. командир сотні куреня, хорунжий УПА, провідник надрайонного Проводу ОУН, з 1946 р. поручник УПА, поліцейський до 1943 р., культурно-освітній референт ОУН, псевд. *Ігор, Орест*. Загинув 30.08.1946 р. (за іншою версією – 09.07.1946 р.) в бою з ОВГ Заболоттівського РВ МВС в Нудижанському лісі Любомльського р-ну. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6283, арк. 237; Спр. 7355, арк. 204; Держархів Волинської обл., ф. 1, спр. 2, арк. 4; Спр. 1779а, арк. 13; Спр. 7229, арк. 45; ЦДАГО України, ф. 1, оп. 23, спр. 1720, арк. 132; Спр. 2957, арк. 4; Літопис УПА. Нова серія. Т. 8: Волинь, Полісся, Поділля: УПА та запілля (1944–1946; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 316).

902. **КИСІЛЬ Катерина Романівна,** 1920 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. Опертрійкою НКДБ Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 29.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7061).

903. **КИСІЛЬ Катерина Михайлівна,** 1903 р. н., мешк. у Володимир-Волин. р-ні, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР виселена 29.01.1948 р. у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 17.11.1956 р. Реабілітована 09.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у

боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608).

904. **КИСІЛЬ Катерина Федорівна,** 1922 р. н., с. Лобачівка Горохівського р-ну, мешк. с. Диковини Горохівського р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 22.06.1948 р. Берестечківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 07.08.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 11.06.1955 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбувала в Мордовії. Реабілітована 10.09.1991 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4278; Спр. 2354, арк. 250).

905. **КИСІЛЬ Купріян Давидович,** 1891 (1901) рр. н., с. Диковини Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. У 1946 р. засудж. за нездачу хлібопоставок. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4278, арк. 6).

906. **КИСІЛЬ Лідія Михайлівна,** 1925 р. н., с. Забороль (с. Буяни) Луцького р-ну, українка, із селян. Розстріляна органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Заборолівської с/р Луцького р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

907. **КИСІЛЬ Марія Василівна,** 1932 р. н., мешк. у Володимир-Волин. р-ні, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР виселена 29.01.1948 р. в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 17.11.1956 р. Реабілітована 09.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608).

908. **КИСІЛЬ Марія Василівна,** 1939 р. н., мешк. у Володимир-Волин. р-ні, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 18.05.1950 р. виселена в Красноярський р-н як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 02.02.1994 р. прокуратурою Львів. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

909. **КИСІЛЬ Микола Прокопович,** 1919 р. н., с. Богушівка Луцького р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, чл. ОУН, керівник осередка ОУН. Пол. владою у 1939 р. засудж. на 3 р. ВТТ за приналеж. до ОУН. Заарешт. 02.10.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. УМДБ у Волин. обл. 03.10.1947 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинуваченого. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1779; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 677; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

910. **КИСІЛЬ Микола Прокопович,** 1940 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений у 1954 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5528).

911. **КИСІЛЬ Михайло (?),** с. Забороль (с. Буяни) Луцького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Заборолівської с/р Луцького р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

912. **КИСІЛЬ-СИДОРЕЦЬ Наталія Устинівна,** 1922 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, бухгалтер кінематографу, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.01.1948 р. виселена як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Вбита 02.10.1948 р. у Заболоттівському р-ні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5687).

913. **КИСІЛЬ Олексій Григорович,** 1925 р. н., с. Запілля Любомльського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 45-го піхотного

полку, вояк УПА у 1943–1944 рр., п/парт., псевд. *Малий*. Заарешт. 02–04.07.1946 р. ВКР «Смерш» 10-ї Механізованої армії. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 10-ї Механізованої армії 07.01.1947 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 23.06.1956 р. ВТ ПрикВО 29.05.1956 р. вирок відмінено, справу закрито. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 916).

914. **КИСІЛЬ Петро (?),** с. Залізниця Любешівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. і засудж. у 1939–1940 рр. за к/р діяльн. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 74, арк. 185; Інформація Залізницької с/р Любешівського р-ну).

915. **КИСІЛЬ Петро Прокопович,** с. Залізниця Морочненського р-ну Рівненської обл., українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. у 1940 р. Звинувач. у к/р діяльн. Рівненським обл. судом 28.11.1940 р. засудж. за ст. 54-10 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Печорлазі. Помер 20.01.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований згідно ст. 1 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Інформація Залізницької с/р Любешівського р-ну від 19.04.2001 р. № 112).

916. **КИСІЛЬ Петро Прокопович,** 1933 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українець, неписьменний, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 09.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5528).

917. **КИСІЛЬ Прокіп Федорович,** 1894 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5528).

918. **КИСІЛЬ Параскевія Андріївна,** 1933 р. н., Володимир-Волин р-н, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР 18.05.1950 р. виселена в Красноярський р-н як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 02.02.1994 р. прокуратурою Львів. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179).

919. **КИСІЛЬ Параскевія Василівна,** 1874 р. н., Володимир-Волин р-н, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 18.05.1950 р. виселена в Красноярський р-н як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.04.1956 р. Реабілітована 02.02.1994 р. прокуратурою Львів. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

920. **КИСІЛЬ Степан Самійлович,** 1920 р. н., с. Верба Вербського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, солдат ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 12.12.1944 р. ВКР «Смерш» 58-ї дивізії. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 3-ї Гвардійської армії 05.01.1945 р. засудж. за ст. 18-54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 10.09.1954 р. Реабілітований 18.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7155; о. ф., спр. 21103; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 664).

921. **КИСІЛЬ Текля Терентіївна,** 1896 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 15.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5528).

922. **КИСІЛЬ Тетяна Василівна,** 1929 р. н., мешк. у Володимир-Волин. р-ні, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР виселена 29.01.1948 р. в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 17.11.1956 р. Реабілітована

09.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 179; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 13608).

923. **КИСІЛЬ Яким Прокопович,** 1930 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5528).

924. **КИСЛЮК Ананій Никонович,** 1925 р. н., с. Горичів Володимир-Волин. р-ну, українець, освіта 5 кл., колгоспник, вояк УПА у 1943–1944 рр., солдат ЧА з липня 1944 р., боєць винищ. загону з 1947 р., п/парт. Заарешт. 20.11.1948 р. Володимир-Волин. МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 10.05.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Береговому ВТТ. Звільнений 10.03.1956 р. Реабілітований 08.06.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8261; Спр. 8077; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 389).

925. **КИСЛЮК Василь Омелянович,** с. Любохини Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, із селян, конфідент пол. поліції, п/парт. Заарешт. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1421, арк. 18, 24, 25).

926. **КИСЛЮК Василь Павлович,** 1924 р. н., с. Рокитниця Ковельського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. у червні 1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 17.02.1945 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 13.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1202, арк. 112, 235; Спр. 3696, арк. 22; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 21953).

927. **КИСЛЮК Василь Романович,** 1918 р. н., с. Янів (теп. с. Іванів) Турійського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, солдат ЧА 64-го ЗАП, п/парт., псевд. *Ягода*. Заарешт. 17.12.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 04.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Звільнений у 1952 р. і направлений на с/п у Хабаровський край. Подальша доля невідома. ВТ Далек.-СхВО 21.04.1958 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину, реабілітований. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3646; Спр. 3647; Спр. 3648; Спр. 3649; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6700).

928. **КИСЛЮК Володимир Йосипович,** 1922 р. н., с. Ворончин Озютичівського (теп. Рожищенського) р-ну, українець, із селян, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 26.12.1944 р. ВКР «Смерш» 22-ї Гвардійської мото-штурмової інженерно-саперної бригади. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 07.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Мінлазі. Звільнений 26.03.1952 р. і направлений на с/п у Комі АРСР. Звільнений зі с/п 28.04.1956 р. Реабілітований 30.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6465; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3607).

929. **КИСЛЮК Ганна Ісаківна,** 1930 р. н., с. Осекрів Турійського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 06.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1993, арк. 2, 22).

930. **КИСЛЮК Данило (?),** 1912 р. н., с. Орані Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Володимир-Волин. в'язниці. (Список в'язнів Володимир-Волин. в'язниці за матеріалами Я. В. Царука).

931. **КИСЛЮК Єва Никифорівна (Ничипорівна),** 1926 р. н., с. Любохини

Старовижівського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 26.08.1948 р. Заболоттівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.10.1948 р. засудж. за ст. 20-51-1а КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ Півд.-УралВО 09.02.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Дубравлазі. Звільнена 26.02.1955 р. Реабілітована 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7474; Спр. 5793, арк. 63, 69, 82, 90; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2561, арк. 74, 93, 98, 108–111, 122, 129; Спр. 1899, арк. 42, 43, 59).

932. **КИСЛЮК Іван Гнатович,** 1925 р. н., с. Солотвин Голобського (теп. Ковельського) р-ну, мешк. у м. Сизрань, українець, із селян, слюсар, водій, вояк УПА з 1943 р., районний господарчий ОУН, п/парт., псевд. *Листовий*. Заарешт. 19.10.1945 р. УНКДБ у Куйбишевській обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС ПривВО 14.12.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Пєсчаному таборі МВС СРСР. Звільнений 15.02.1955 р. Реабілітований 10.12.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6435).

933. **КИСЛЮК Ісак Максимович,** 1900 р. н., с. Осекрів (с. Маковичі) Турійського р-ну, українець, селянин, поліцейський, вояк УПА з 1943 р., чл. ОУН з 1941 р. Заарешт. 07.10.1944 (13.10.1944) рр. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.02.1945 р. засудж. згідно ст. 1 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Помер 22.11.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4272; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1993, арк. 1, 34; Спр. 379, арк. 6).

934. **КИСЛЮК Лідія Ісаківна,** 1928 р. н., с. Осекрів Турійського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.08.1951 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 16.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1993).

935. **КИСЛЮК Никон Маркович,** 1902 р. н., с. Горичів Володимир-Волин. р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 18.12.1948 р. Володимир-Волин. МВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА і ОУН. Волин. обл. судом 16.03.1949 р. засудж. за ст. 54-3, 54-4, 54-12 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Хабаровському краї. Звільнений 15.12.1954 р. Реабілітований 04.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. Помер у 1971 р. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6663; Спр. 5986, арк. 105, 108; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 390).

936. **КИСЛЮК Ніна Ісаківна,** 1926 р. н., с. Осекрів Турійського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1993, арк. 2, 7, 12).

937. **КИСЛЮК Христина Василівна,** 1891 (1889) рр. н., с. Озеряни Турійського р-ну, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 09.06.1947 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1989, арк. 2, 6).

938. **КИСЛЮК Христина Харитонівна,** 1904 р. н., с. Маковичі Турійського р-ну, українка, освіта 1 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1993, арк. 2, 14).

939. **КИСЛЮК Яків Демидович,** 1905 р. н., с. Свинарин Турійського р-ну,

українець, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 06.10.1945 р. Турійським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 27.09.1954 р. Реабілітований 22.01.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8596).

940. **КИСЛЯК Борис Никифорович,** 1900 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, неписьменний, селянин-середняк, п/парт. Заарешт. 05.02.1947 (22.01.1947) рр. Камінь-Кашир. РВ МВС. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 13.05.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 24.08.1952 р. Реабілітований 12.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7036).

941. **КИСЛЯК Володимир Миколайович,** 1949 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселений як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про перебування на с/п та звільнення відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 422).

942. **КИСЛЯК Ганна Омелянівна,** 1930 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 31.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 422).

943. **КИСЛЯК Ганна Семенівна,** 1900 р. н., с. Радошин Камінь-Кашир. (теп. Ковельського) р-ну, мешк. у с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 06.09.1949 (01.09.1949) рр. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.10.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітована 11.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4365; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3608, арк. 66–72).

944. **КИСЛЯК Євгенія Созонівна,** 1913 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українка, неписьменна, селянка, телефоністка відділення зв'язку с. Сереховичі, п/парт. ОН МДБ СРСР 08.10.1949 р. виселена з сином Сергієм Олексійовичем, 1939 р. н. у Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2970, арк. 2, 5, 9, 26, 30).

945. **КИСЛЯК Єлизавета Яківна,** 1931 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українка, освіта 4 кл., робітниця швейної майстерні м. Ковель, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Микоянівський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 28.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1162, арк. 2, 4, 5, 24).

946. **КИСЛЯК Іван Олексійович,** 1883 (1887) рр. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 13.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 422).

947. **КИСЛЯК Ксенія Захарівна,** 1887 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 13.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 422).

948. **КИСЛЯК Марія Іванівна,** 1923 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 13.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 423).

949. **КИСЛЯК Микола Іванович,** 1927 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, із селян, освіта 5 кл., секретар с/р, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. 10.02.1949 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 14–16.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував на ст. Тайшет-Братськ. Звільнений 14.10.1954 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений зі с/п 27.04.1956 р. Реабілітований 10.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5481; Спр. 6393, арк. 392; Спр. 6043, арк. 56, 57; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 422).

950. **КИСЛЯК Ніна Яківна,** 1937 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українка, освіта 6 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Микоянівський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 29.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1162, арк. 2, 9).

951. **КИСЛЯК Олексій Миколайович,** 1919 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 368-го ЗСП, п/парт. Заарешт. у вересні 1944 р. ВКР «Смерш» 24-ї ЗСД. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 27.01.1945 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Помер в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1384, арк. 151, 177, 178, 189).

952. **КИСЛЯК Олексій Никонович,** 1919 р. н., с. Сереховичі Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 368-го ЗСП 24-ї ЗСД, п/парт. Заарешт. 16.09.1944 р. ВКР «Смерш» САВО. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 27.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Помер 12.02.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 31.05.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8269; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3869; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2970, арк. 1, 2, 19).

953. **КИСЛЯК Олексій Семенович,** 1902 р. н., с. Сереховичі Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 368-го ЗСП 24-ї ЗСД, п/парт. Заарешт. 25.10.1944 р. ВКР «Смерш» 24-ї ЗСД. Звинувач. у зв'язках з УПА. Помер 09.02.1945 р. в ув'язненні до суду. ВКР «Смерш» м. Самарканд 08.12.1944 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1324).

954. **КИСЛЯК Петро Якович,** 1932 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українець, освіта 8 кл., селянин-середняк, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселений у Микоянівський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 29.09.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1162, арк. 2, 4, 5, 16).

955. **КИСЛЯК Роман Іванович,** с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, із селян, секретар с/у, п/парт. У 1944 р. засудж. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6043, арк. 30).

956. **КИСЛЯК Трохим Якович,** 1923 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українець, селянин, вояк УПА з 1943 р., п/парт. Заарешт. у 1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. 28.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений і направлений на с/п. Звільнений зі с/п у 1956 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1162, арк. 1, 55).

957. **КИСЛЯК Хома Іванович,** 1920 р. н., с. Личини Камінь-Кашир. р-ну, українець, із селян, секретар с/у, чл. ОУН, псевд. *Кошуба*. Заарешт. 04.04.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Помер 24.10.1944 р. до суду. ВТ в/НКВС Київ. обл. 30.10.1944 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований 14.09.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 10550).

958. **КИСЛЯК Яків Фірсович,** 1887 р. н., с. Сереховичі Старовижівського р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин-середняк, вдівець, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселений у Микоянівський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 29.09.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1162, арк. 2, 4, 6, 21).

959. **КИСЛЯЧУК Євгенія Хомівна,** 1907 р. н., с. Свинюхи (теп. с. Привітне) Локачинського р-ну, мешк. у м. Горохів, українка, із селян, санітарка райлікарні, п/парт. Заарешт. 21.01.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 04.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована 02.04.1992 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5380; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1933, арк. 305–307).

960. **КИСТЕНЮК Дарія Миколаївна,** 1909 р. н., с. Малий Обзир Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.04.1949 р. виселена в Амурську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.07.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 325).

961. **КИ(І)СТЕНЮК Іван Сидорович,** 1881 р. н., с. Малий Обзир Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин-одноосібник, голова с/р у 1934–1941 рр., з 1943 р. зв'язковий партизанського загону ім. Крука, п/парт. Заарешт. у серпні 1932 р. пол. владою. Звинувач. у підпільній комуністичній роботі. Звільнений у вересні 1932 р. Повторно заарешт. у 1941–1942 рр. німецькою владою. Заарешт. 31.05.1944 р. Камінь-Кашир. РВ НКДБ. Звинувач. у пособництві німцям. УНКДБ у Волин. обл. 30.10.1944 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 354; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 211).

962. **КИСТЕНЮК Микола Денисович,** 1936 р. н., с. Малий Обзир Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.04.1949 р. виселений у Амурську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 07.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 325).

963. **КИСТЕНЮК Олександра Денисівна,** 1929 р. н., с. Малий Обзир Камінь-Кашир. р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, п/парт. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.10.1947 (28.10.1947) рр. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнена 06.08.1956 р. Реабілітована 17.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 325, арк. 3, 4; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5863).

964. **КИСТЕНЮК Ольга Денисівна,** 1932 р. н., с. Малий Обзир Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.04.1949 р. виселена в Амурську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.07.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 325).

965. **КИ(І)ЦЕЛО Григорій Данилович,** 1918 р. н., с. Красноіванівка П'ятихатського р-ну Дніпропетровської обл., мешк. у с. Головне Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, освіта 6 кл., із селян, заст. начальника відділу 2-11, заст. начальника Головнянського РВ МДБ, п/парт. Заарешт. 30.09.1948 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у втечі злочинця. ВТ в/МВС Волин. обл. 28.10.1948 р. засудж. за ст. 206-17а КК УРСР на 5 р. ВТТ. ВТ в/МВС ЛьвівВО 29.11.1948 р. вирок відмінено, міру покарання вважати умовною, військове звання залишити. Звільнений 04.12.1948 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 191).

966. **КИЦЯ Арсеній Данилович,** 1904 р. н., с. Біличі Іваничівського р-ну, мешк. у с. Руснів Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, лісник Руснівського лісу, п/парт. Заарешт. 27–28.11.1946 р. 90-м п/з. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ

в/МВС Волин. обл. 30.01.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ в/МВС УкрВО 19.03.1947 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Южкузбайлазі. Звільнений 28.11.1951 р. Реабілітований 06.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. Помер у 1989 р. в с. Руснів. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5546).

967. **КИ(І)ЦЯ Василь Іванович,** 1909 р. н., с. Біличі Іваничівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 31.08.1948 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 04.12.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Ангарлазі. Постановою комісії ПВР СРСР від 03.07.1956 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого, з-під варти звільнений. Реабілітований 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7526; Спр. 5523, арк. 17, 32; Спр. 5956, арк. 19).

968. **КИЦЯ Гаврило Миронович,** 1903 р. н., с. Біличі Іваничівського р-ну, українець, селянин, рахівник колгоспу, п/парт. Заарешт. 31.08.1948 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 01.12.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнений 12.05.1953 р. Реабілітований 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7543; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3760).

969. **КИЧЕЛЮК (КІЧАЛЮК) Сергій Кирилович,** 1918 р. н., с. Дерно Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, мешк. у м. Ківерці, українець, селянин, освіта 7 кл., робітник залізниці, п/парт. Заарешт. 20.08.1944 р. ДТВ НКДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ Ковел. залізниці 29.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у м. Норильськ Красноярського краю. Звільнений 18.02.1954 р. Реабілітований 15.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9124).

970. **КИЧЕ(И)ЛЮК Софія Іллівна,** 1930 р. н., с. Покащів Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 13.08.1948 (18.08.1948) рр. Олицьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Волин. обл. судом 13.11.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнена 30.09.1954 р. Реабілітована 17.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4746).

971. **КИЧ(Т)ИНСЬКА Маріанна Юліанівна,** 1900 р. н., с. Бжезно Холмського пов. (Польща), мешк. у м. Варшава, с. Окопи Холмського пов. (Польща), полячка, із селян, швачка, п/парт. Заарешт. 29.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 09.09.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбувала в Сиблазі. Подальша доля невідома. Реабілітована 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1814; Спр. 763, арк. 4, 5, 13, 18, 19; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2400).

972. **КИЧИНСЬКИЙ (?),** мешк. у с. Дорогуськ (Польща). Заарешт. 24.07.1941 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2728, арк. 14–16).

973. **КИЧИНСЬКИЙ Олександр (?),** мешк. у м. Дорогуськ (Польща), агент НКВС до 1941 р., п/парт. Заарешт. у травні 1941 р. гестапо. Звинувач. у зв'язках з органами НКВС та 98-м п/з. Помер у 1941 р. у в'язниці м. Люблін до суду. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 447, арк. 12, 13, 16, 25, 32, 34).

974. **КИЧІЙ (КІЧИЙ) Дмитро Лукич,** 1902 р. н., с. Перешпа Головнянського (теп. Шацького) р-ну, мешк. у с. Полапи Любомльського р-ну, українець, селянин, комендант поліції с. Полапи, вояк УПА з 1943 р., розвідник, агітатор, п/парт. ВТ в/НКВС Волин. обл. 18.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 20 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Помер 10.06.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській

обл., ф. п., спр. 6331, арк. 18; Спр. 439, арк. 27; о. ф., спр. 10941).

975. **КИЧІЙ Іван Лук'янович,** 1907 р. н., с. Перешпа Головнянського (теп. Шацького) р-ну, українець, освіта 1 кл., селянин-одноосібник, солдат ЧА, п/парт. ВТ 60-ї СД 09.03.1944 р. засудж. за ст. 58-1б КК УРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2818, арк. 1, 3).

976. **КИЧІЙ Марія Денисівна,** 1908 р. н., с. Перешпа Головнянського (теп. Шацького) р-ну, українка, початкова освіта, селянка-одноосібниця, вдова, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселена з дітьми: Євгенія Іванівна, 1937 р. н., Василь Іванович, 1941 р. н., Микола Іванович, 1943 р. н. у Чусівський р-н Пермської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звинувач. у крадіжці соціалістичної власності. Народним судом 3-ї дільниці Чусівського р-ну 29.03.1946 р. засудж. за ст. 162д КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнена 22.11.1950 р. і направлена на попереднє місце заслання. Звільнена зі с/п 16.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2818, арк. 2, 4, 14, 31).

977. **КИЧУК Анастасія Трохимівна,** 1932 р. н., с. Погулянка Любешівського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у серпні 1950 р. виселена в Удерейський р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 04.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1416, арк. 2, 4, 12).

978. **КИЧУК Марія Микитівна,** 1890 р. н., с. Погулянка Любешівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у серпні 1950 р. виселена в Удерейський р-н Красноярського краю за приналеж. до ОУН. Звільнена 04.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1416, арк. 1, 2, 4, 12).

979. **КИ(І)ЧУК Микола Трохимович,** 1918 р. н., с. Погулянка Любешівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-середняк, колгоспник, п/парт. Заарешт. 10–11.02.1950 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.06.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВК ВС СРСР 13.04.1955 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував у Пєсчанлазі. Звільнений 25.07.1955 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений зі с/п 04.06.1956 р. Реабілітований 20.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1416, арк. 38, 50, 51; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5310).

980. **КИЧУК Парасковія Трохимівна,** 1926 р. н., с. Погулянка Любешівського р-ну, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у серпні 1950 р. виселена в Удерейський р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1416, арк. 2, 4, 12).

981. **КИЧУК Трохим Миколайович,** 1891 р. н., с. Погулянка Любешівського р-ну, українець, неписьменний, селянин-середняк, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР у серпні 1950 р. виселений у Удерейський р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 04.06.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1416, арк. 2, 4, 12).

982. **КИЧУК Уляна Іванівна,** 1927 р. н., с. Погулянка Любешівського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у серпні 1950 р. виселена з дітьми: Ганна Миколаївна, 1946 р. н., Марія Миколаївна, 1948 р. н., Ольга Миколаївна, 1950 р. н. в Удерейський р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 02.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1416, арк. 2, 4, 15).

983. **КИЧУК Уляна Трохимівна,** 1930 р. н., с. Погулянка Любешівського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у

серпні 1950 р. виселена в Удерейський р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 04.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1416, арк. 2, 4, 16).

984. **КИЮК Антоніна Іванівна,** 1902 р. н., с. Яковичі Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.10.1945 р. виселена в Удмуртську АРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 03.03.1960 р. Реабілітована 25.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3410; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 164).

985. **КИЮК Єфросинія Якимівна,** 1906 р. н., с. Хмелів Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, п/парт. Володимир-Волин. райсудом 09.10.1948 р. засудж. за ст. 58-1, ч. 2 КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Реабілітована 13.05.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4697; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 884).

986. **КИЮК Зінаїда Кузьмівна,** 1930 р. н., с. Яковичі Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.10.1945 р. виселена в Удмуртську АРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена зі с/п в 1957 р. Реабілітована 25.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3410; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 164).

987. **КИЮК (КИНЮК) Кузьма Трифонович,** 1901 р. н., с. Яковичі Володимир-Волин. р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, сотенний УПА, п/парт., псевд. *Сталерчук*. Заарешт. у 1944 р. Володимир-Волин. МВ НКВС. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/НКВС Волин. обл. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 08.02.1945 р. Реабілітований 15.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7396; Спр. 3410; Спогади В. Горун, с. Ласків Володимир-Волин. р-ну від 15.04.1997 р.; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 5, арк. 57зв.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 160).

988. **КИЮК Михайло Кузьмович,** 1935 р. н., с. Яковичі Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.10.1945 р. виселений в Удмуртську АРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 19.05.1958 р. Реабілітований 25.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3410; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 164).

989. **КИЮК Степан Харитонович,** 1914 р. н., с. Яковичі Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, солдат ЧА з 1941 р., п/парт. Потрапив у німецький полон, звідки повернувся в 1943 р. У 1946 р. засудж. органами рад. влади. Покарання відбував на Колимі. Повернувся. Подальша доля невідома. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 160; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 5, арк. 57зв.; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 482).

990. **КИЯК Василь Тимофійович,** 1927 р. н., м. Володимир-Волин., українець, із селян, п/парт. Виселений. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 171).

991. **КИЯК Катерина Дмитрівна,** 1943 р. н., м. Володимир-Волин., українка, із селян, неповнолітня, п/парт. Виселена. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 171).

992. **КИЯК Розалія Леонтіївна,** 1924 р. н., м. Володимир-Волин., українка,

із селян, п/парт. Виселена. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 171).

993. **КИЯК Тимофій Іванович,** 1876 р. н., м. Володимир-Волин., українець, із селян, п/парт. Виселений. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 171).

994. **КИЯНОВСЬКИЙ Андрій Кузьмович,** 1909 р. н., с. Марковичі Локачинського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт., псевд. *Ориценко*. Заарешт. 29.06.1944 (01.08.1944) рр. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 12.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Постановою комісії ПВР від 08.08.1956 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 29.08.1956 р. Реабілітований 27.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7271).

995. **КИЯНОВСЬКИЙ Григорій Трохимович,** 1927 р. н., с. Крухиничі Локачинського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 20.08.1944 р. Локачинським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 08.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. ВТ в/НКВС УкрВО 28.03.1945 р. вирок відмінено, справу направлено на дослідування. Помер 16.06.1945 р. у Братському ВТТ. Справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований 29.08.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8467).

996. **КІ(И)БА Ганна Леонтіївна,** 1933 р. н., с. Комарове Старовижівського р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 25.04.1949 р. виселена в Зейський р-н Амурської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2214, арк. 2, 15).

997. **КІ(И)БА Лукаш Леонтійович,** 1928 р. н., с. Комарове Старовижівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 25.04.1949 р. виселений у Зейський р-н Амурської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.07.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2214, арк. 2, 3, 15).

998. **КІ(И)БА Оксенія Леонтіївна,** 1927 р. н., с. Комарове Старовижівського р-ну, українка, початкова освіта, селянка, кравчиня, зв'язкова УПА з 1946 р., п/парт. Заарешт. 13.06.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 25.07.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 21.03.1956 р. Реабілітована 12.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7756; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2214, арк. 1, 3).

999. **КІ(И)БА Прузина Іванівна,** 1893 р. н., с. Комарове Старовижівського р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.04.1949 р. виселена в Зейський р-н Амурської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2214, арк. 2, 3, 29).

1000. **КІ(И)БА Степан Леонтійович,** 1929 р. н., с. Комарове Старовижівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 25.04.1949 р. виселений у Зейський р-н Амурської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.07.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2214, арк. 2, 4, 15).

1001. **КІ(И)БИЧ (КІБІЧ) Семен Степанович,** 1924 р. н., с. Буцин Старовижівського

р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-бідняк, солдат ЧА з 1944 р., чл. ОУН з квітня 1941 р., зв'язковий ОУН. Заарешт. 19.05.1948 р. ВКР в/ч № 32782-ГВ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/ч 30636-М 13.09.1948 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 14.07.1954 р. і направлений на с/п у Комі АРСР. Звільнений зі с/п 07.09.1955 р. Реабілітований 18.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6642).

1002. **КІ(И)ВШИН Марина Мусіївна,** 1925 р. н., с. Секунь Старовижівського р-ну, українка, селянка, п/парт., псевд. *Наталка*. Заарешт. 05.03.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.05.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 06.04.1955 р. Реабілітована 18.09.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 13436; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1461, арк. 2, 3).

1003. **КІЗЕЙ Данило Степанович,** 1909 р. н., с. Пісочне Ковельського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, поліцейський, вояк УПА з 1943 р., повар, п/парт., псевд. *Улан*. Заарешт. 06.05.1944 р. солдатами ЧА. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 1-го Білор. фронту засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВК ВС СРСР 05.08.1944 р. вирок відмінено, справу направлено на дослідування. ВТ Житомирського гарнізону 09.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП. ВК ВС СРСР термін покарання зменшено до 20 р. КТР. Помер 13.01.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3256, арк. 181, 183, 192; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5401, арк. 105, 112, 119, 120).

1004. **КІЗЕЙ Наталія Степанівна,** с. Пісочне Ковельського р-ну, українка, селянка, п/парт. У листопаді 1944 р. виселена в Сибір. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 486, арк. 107).

1005. **КІ(И)ЗИЦЬКИЙЄвдокимБарткович,** 1927 р. н., с. Кримне Старовижівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, вояк УПА у 1943–1944 рр., чл. ОУН, псевд. *Тютюник*. Заарешт. 15.10.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. у 1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений у 1954 р. Реабілітований 11.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2470, арк. 154, 158; о. ф., спр. 12398).

1006. **КІЛУХА Яків Мартинович,** 1922 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Заборолівської с/р Луцького р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1007. **КІНАХ Володимир Карпович,** 1906 р. н., с. Жилинів (теп. с. Рогожани) Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин-одноосібник, столяр, п/парт. Заарешт. 12.08.1944 р. Володимир-Волин. РВ НКВС. Звинувач. у вбивстві рад. партизана. ВТ в/НКВС 16.10.1944 р. засудж. до ВМП. ВК ВС СРСР вирок відмінено, справу направлено на дослідування. ВК ВС СРСР 05.04.1947 р. засудж. на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. УМДБ у Волин. обл. 09.07.1947 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 5; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 20; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 5, арк. 6; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 721).

1008. **КІНАХ Володимир Якович,** 1921 р. н., с. Лудин Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин, вояк УПА у 1943 р., господарчий, п/парт. У 1946–1947 рр. засудж. Подальша доля невідома. Реабілітований 11.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4018, т. 2, арк. 222; т. 3, арк. 158; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494. (Царук Я. В.).

1009. **КІНАХ Володимир Гнатович,** 1917 р. н., с. Лудин Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин, п/парт. ВТ в/НКВС СРСР 27.02.1946 р. засудж. за ст. 54-11 КК

УРСР на 2 р. КТР з п/п на 5 р. Подальша доля невідома. Реабілітований 11.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 237, арк. 1; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 512).

1010. **КІ(И)НАХ Ганна Михайлівна,** 1922 р. н., с. Матів Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українка, селянка-одноосібниця, завідуюча магазином «Сільпо», господарча ОУН, чл. ОУН, псевд. *Клавдія*. Заарешт. 04.11.1945 р. Горохівським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.01.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнена 04.11.1954 р. Реабілітована 05.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6315; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6075).

1011. **КІНАХ Дарина Михайлівна,** 1887 р. н., с. Цуцнів (теп. с. Петрове) Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в с. Сухоборка Шостаковського р-ну Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 26.02.1949 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2150, арк. 2, 10).

1012. **КІНАХ Іван Йосипович,** 1887 р. н., с. Цуцнів (теп. с. Петрове) Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українець, малописьменний, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселений у Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 24.07.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2150, арк. 2, 6, 42; Спр. 639, арк. 24, 31).

1013. **КІНАХ Іван Семенович,** 1910 р. н., с. Ляхів (теп. с. Старосілля) Горохівського (теп. Іваничівського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 11.06.1945 р. РВ НКВС. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ 31-ї Армії засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1468, т. 3, арк. 255; Спр. 5821, арк. 91–93).

1014. **КІНАХ Карпо Сильвестрович,** 1874 р. н., с. Рогожани Володимир-Волин. р-ну, українець, неписьменний, із селян, п/парт. Заарешт. органами рад. влади. Звинувач. у несплаті податків. Засудж. 05.10.1948 р. на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Мукачево. Звільнений 21.07.1951 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 4, арк. 8, 94зв.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 720).

1015. **КІНАХ-ГЕРГЕЛЕВИЧ Марія Михайлівна,** 1927 р. н., с. Матів Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українка, освіта 4 кл., селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6075).

1016. **КІ(И)НАХ Михайло Іванович,** 1921 р. н., с. Цуцнів (теп. с. Петрове) Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, мешк. у м. Володимир-Волин., українець, селянин, зі службовців, фінагент, кущовий ОУН з лютого 1944 р., псевд. *Підкова*, кущовий ОУН, чл. ВЛКСМ з 1940 р. Заарешт. 16.08.1944 р. Володимир-Волин. МВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 23.08.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнений 15.09.1955 р. і направлений на с/п у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнений зі с/п 19.03.1956 р. Реабілітований 12.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5290; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2150, арк. 1, 23, 24, 30).

1017. **КІ(И)НАХ Михайло Трохимович,** 1924 р. н., с. Пульмо Шацького р-ну,

українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 13.08.1948 р. Шацьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 20.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Постановою комісії ПВР СРСР від 14.06.1956 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого. Покарання відбував у м. Інта (Комі АРСР). Звільнений 16.07.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 10.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5121; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3402).

1018. **КІНАХ Парасковія Макарівна,** 1882 р. н., с. Матів Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6075).

1019. **КІНАХ Пестинія Василівна,** 1890 р. н., с. Лудин Володимир-Волин. р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у лютому 1945 р. виселена в Котласький р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У 1947 р. здійснила втечу. Заарешт. у 1948 р. ОН МДБ СРСР 20.05.1949 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Звільнена 15.07.1953 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2337, арк. 2, 13; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 516).

1020. **КІНАХ Яків Сильвестрович,** 1886 р. н., с. Лудин Володимир-Волин. р-ну, українець, неписьменний, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР у лютому 1945 р. виселений у Котласький р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер на с/п 12.10.1945 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2337, арк. 2, 13; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 516).

1021. **КІНАЩУК Іван Касянович,** 1910 (1907) рр. н., с. Ставки Турійського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Інформація Турійської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1022. **КІНДЕР Василь Юхимович,** 1940 р. н., с. Синове Старовижівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 13.07.1954 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 203).

1023. **КІ(И)НДЕР Іван Каністратович,** 1927 р. н., с. Шкроби Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, вояк УПА, п/парт., псевд. *Корінь*. Заарешт. 15.02.1946 (26.02.1946) рр. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 06.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Помер 27.06.1952 р. в ув'язненні. Реабілітований 25.11.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9341).

1024. **КІНДЕРЕЙ Дем'ян Хомович,** 1898 р. н., с. Вишнів Любомльського р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 28.06.1945 р. виселений у Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 11.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2810, арк. 2, 3, 57).

1025. **КІНДЕРЕЙ Олександра Дем'янівна,** 1930 р. н., с. Вишнів Любомльського р-ну, українка, початкова освіта, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 28.06.1945 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 22.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2810, арк. 2, 6, 19).

1026. **КІНДЕРЕЙ Софія Дем'янівна,** 1928 р. н., с. Вишнів Любомльського р-ну, українка, початкова освіта, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 28.06.1945 р. виселена в Молотовську обл. як

чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 09.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2810, арк. 2, 6, 59).

1027. **КІНДЕРЕЙ Тетяна Федорівна,** 1904 р. н., с. Вишнів Любомльського р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН НКВС СРСР 28.06.1945 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 11.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2810, арк. 2, 7, 24).

1028. **КІНДЖЕРА Іван Матвійович,** с. Тишковичі Іваничівського р-ну, українець, селянин, п/парт. У 1944 р. засудж. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2101, арк. 104).

1029. **КІНДІЙ (КИНДИЙ) Марія Ізотівна,** 1922 р. н., с. Грибовиця Іваничівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 13.01.1949 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.04.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 3 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбувала в м. Магадані. Звільнена і направлена на с/п у м. Магадан. Реабілітована 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5523).

1030. **КІНДРАТСЬКА Василина Яківна,** 1935 р. н., с. Костюхнівка Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.05.1948 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 03.02.1958 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5923).

1031. **КІНДРАТСЬКА (КОНДРАЦЬКА) Катерина Антонівна,** 1914 р. н., с. Костюхнівка Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.05.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5932).

1032. **КІНДРАТСЬКА (КОНДРАЦЬКА) Лідія Опанасівна,** 1936 р. н., с. Костюхнівка Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 3 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.05.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5932).

1033. **КІНДРАТСЬКА Марта Марківна,** 1895 р. н., с. Костюхнівка Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.05.1948 р. виселена в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 03.02.1958 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5923).

1034. **КІНДРАТСЬКИЙ (КОНДРАЦЬКИЙ) Костянтин Степанович,** 1928 р. н., с. Костюхнівка Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, псевд. *Карась,* неповнолітній, п/парт. Заарешт. 29.11.1945 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 22.01.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнений 11.06.1954 р. Реабілітований 05.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6350).

1035. **КІНДРАТСЬКИЙ (КОНДРАЦЬКИЙ) Опанас Селіверстович,** 1911 р. н., с. Костюхнівка Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. і засудж. у 1944 р. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5932).

1036. **КІНДРАТСЬКИЙ (КОНДРАЦЬКИЙ) Семен Якович,** с. Костюхнівка Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, рядовий ЧА з 1944 р., п/парт. Заарешт. у 1944 р. ВКР «Смерш» АрхангВО. Звинувач. у зв'язках з УПА. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 244, арк. 12, 23).

1037. **КІНДРАТСЬКИЙ (КОНДРАТОВСЬКИЙ) Феодосій Олександрович,** 1901 р. н., м. Луцьк, українець, освіта 4 кл., зав. складом Ківерцівського рай. продукткомбінату, п/парт. Заарешт. 22.03.1949 р.

УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. Волин. обл. судом 29.06.1949 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 2 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 01.12.1954 р. Реабілітований 18.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8128).

1038. **КІНДРАТСЬКИЙ (КЕНДРАТСЬКИЙ) Яків Іванович,** 1898 р. н., с. Костюхнівка Маневицького р-ну, українець, селянин-одноосібник, столяр шахти, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.05.1948 р. виселений з к/м у м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 03.02.1958 р. Реабілітований згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5923).

1039. **КІНОЩУК Віра Йосипівна,** 1929 р. н., с. Михалє Іваничівського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 06.01.1946 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена у січні 1950 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6912).

1040. **КІНОЩУК Єпистима Семенівна,** 1886 р. н., с. Михалє Іваничівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 06.01.1946 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 07.10.1949 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6912).

1041. **КІНОЩУК Йосип Євдокимович,** 1885 р. н., с. Михалє Іваничівського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН НКВС СРСР 06.01.1946 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений у січні 1950 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6912).

1042. **КІПЕНЬ Агафія Кіндратівна,** 1888 (1882) рр. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, селянка, вдова, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6197; Спр. 1239, арк. 2, 6, 42).

1043. **КІПЕНЬ Антоніна Степанівна,** 1904 р. н., с. Заліси Ратнівського р-ну, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселена в Нанайський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 30.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 107).

1044. **КІПЕНЬ Варвара Артемівна,** 1915 р. н., с. Річиця Ратнівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена з дочкою Гордун Зінаїдою Миронівною, 1936 р. н. як чл. сім'ї вояка УПА. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1033, арк. 11, 12).

1045. **КІ(И)ПЕНЬ Василь Денисович,** 1921 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, солдат ЧА 61-го ЗСП, п/парт., псевд. *Замченко*. Заарешт. 24.06.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 18.11.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 24.06.1954 р. Реабілітований 25.06.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9051; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4004).

1046. **КІПЕНЬ Денис Михайлович,** 1888 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6197).

1047. **КІПЕНЬ Єва Семенівна,** 1922 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселена в Зиминський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи,

приналеж. до ОУН. Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1239, арк. 2, 5, 19).

1048. **КІПЕНЬ Зіновій Семенович,** 1901 р. н., с. Заліси Ратнівського р-ну, українець, селянин, залізничник, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.02.1950 р. виселений у Нанайський р-н Хабаровського краю за приналеж. до ОУН. Звільнений 30.05.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 107).

1049. **КІПЕНЬ Семен Денисович,** 1918 р. н., с. Кожуш Ратнівського р-ну, українець, заможний селянин, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселений у Зиминський р-н Іркутської обл. за приналеж. до ОУН. Звільнений 18.05.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1239, арк. 1, 2, 5).

1050. **КІПЕНЬ Соломія Кирилівна,** 1926 р. н., с. Здомишель Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.12.1945 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У 1945 р. здійснила втечу, затримана. Засудж. за ст. 82 КК РРФСР на 3 р. ВТТ. Звільнена 26.08.1948 р. Звинувач. у втечі зі с/п. ОН МДБ СРСР 29.07.1949 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 19.11.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3156, арк. 29).

1051. **КІПЕНЬ Федір Пантелеймонович,** 1919 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, селянин, п/парт. ВТ у 1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 6 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5117, арк. 37, 64).

1052. **КІ(И)ПЕРВАССЕР Міхель Аншелович,** 1904 р. н., с. Порицьк Володимир-Волин. р-ну, єврей, дрібний торговець, власник ресторану, п/парт. Заарешт. 21.09.1939 р. органами НКВС. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. Звільнений у 1941 р. німецькими військами. Подальша доля невідома. УМДБ у Волин. обл. 05.11.1964 р. справу закрито за відсутності доказів та даних про місцеперебування. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1080).

1053. **КІПРІЙЧУК Сергій Васильович,** 1917 р. н., с. Заброди Ратнівського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений як чл. сім'ї вояка УПА. СК ВС СРСР 17.09.1955 р. вирок відмінено, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6478).

1054. **КІРЕЙЧИК Анісія Семенівна,** 1936 р. н., с. Карасин Маневицького р-ну, українка, освіта 6 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 24.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2740, арк. 2, 16, 25).

1055. **КІРЕЙЧИК Парасковія Хомівна,** 1892 р. н., с. Карасин Маневицького р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 18.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2740).

1056. **КІРЕЙЧИК Семен Денисович,** 1889 р. н., с. Карасин Маневицького р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселений у Молотовську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 18.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2740, арк. 3, 8, 38).

1057. **КІСАЄВ Микола (?),** мешк. у с. Богушівка Луцького р-ну. Заарешт. у 1940 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3443, арк. 23).

1058. **КІ(О)Т Анастасія Іванівна,** 1929 р. н., с. Корхів Люблінського в-ва

(Польща), мешк. в с. Юнівка Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, освіта 6 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Красноборський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Архангельської обл. 07.07.1951 р. засудж. за ст. 58-10 ч. 1, 58-9 КК РРФСР на 25 р. ВТТ. Покарання відбувала в Тайшетлазі. Звільнена 21.02.1955 р. і направлена на с/п в Красноярський край. Звільнена зі с/п 17.07.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2613, арк. 19).

1059. **КІ(О)Т Андрій Іванович,** 1923 р. н., с. Корхів Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Юнівка Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 22.08.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 3-ї Гвардійської армії 15.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Реабілітований 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 21404).

1060. **КІ(О)Т Ганна Миколаївна,** 1900 р. н., с. Корхів Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Юнівка Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Красноборський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У серпні 1954 р. переведена в Довгомостовський р-н Красноярського краю. Звільнена 17.07.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2613, арк. 19).

1061. **КІ(О)Т Іван Денисович,** 1927 р. н., с. Підріччя Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 31.12.1945 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 17.05.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 03.02.1955 р. Реабілітований 28.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6987; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3257).

1062. **КІ(О)Т Іван Несторович,** 1923 р. н., с. Білашів Ковельського р-ну, українець, селянин, поліцейський, п/парт. Заарешт. 30.10.1944 р. НКВС СРСР м. Волковськ. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/НКВС Волин. обл. 29.05.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВК ВС СРСР 17.11.1954 р. вирок відмінено. УНКДБ у Волин. обл. 17.05.1955 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений 17.05.1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 827).

1063. **КІТ (КОТ, ПРОСКУРА) Катерина Серафимівна,** 1921 р. н., с. Руснів Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, освіта 5 кл., п/парт. Заарешт. 18.02.1945 р. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, ст. 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнена 22.11.1954 р. У 1956 р. проживала у м. Норильськ. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5263, арк. 327, 439). Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 247).

1064. **КІ(О)Т Микола Герасимович,** 1920 р. н., с. Підріччя Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 25.01.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.07.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 31.03.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнений 21.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 748).

1065. **КІ(О)Т Наталія Несторівна,** 1926 р. н., с. Білашів Ковельського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 19.09.1944 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.08.1953 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 827, арк. 207).

1066. **КІ(О)Т Нестір Маркович,** 1877 р. н., с. Білашів Ковельського р-ну,

українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 19.09.1944 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 827, арк. 206).

1067. **КІ(О)Т Одарка Кузьмівна,** 1885 р. н., с. Підріччя Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 13.06.1945 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Пізніше переведена у Вологодську обл. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3257).

1068. **КІ(О)Т Олександра Давидівна,** 1923 р. н., с. Підріччя Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 22.06.1951 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 08.09.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. ВТ Юж.-УралВО 10.02.1955 р. термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбувала в Темлазі. Звільнена 15.10.1955 р. Реабілітована 30.04.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8875).

1069. **КІ(О)Т Олена Семенівна,** 1895 р. н., с. Білашів Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 19.04.1944 р. виселена в Кіровоградську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 827, т. 3, арк. 205).

1070. **КІ(О)Т Степан Ярмолайович,** 1905 р. н., с. Вільшанка Шацького р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 01.12.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 04.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнений у 1949 р. і направлений на с/п у Хабаровський край. Звільнений зі с/п 25.05.1954 р. ВТ Далек.-СхВО 02.04.1958 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3646–3649).

1071. **КІТ Степан Іванович,** 1921 р. н., с. Корхів Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Юнівка Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, освіта початкова, селянин, вояк УПА з 1943 р., п/парт. Заарешт. органами рад. влади. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 3-ї Гвардійської армії 15.09.1944 р. засудж. до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2613, арк. 1).

1072. **КІТ Степан Климентійович,** 1900 р. н., с. Пульмо Шацького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. в жовтні 1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. Здійснив втечу. Заарешт. 27.12.1945 р. 98-м п/з. Утримувався в КПУ 98-го п/з. 98-м п/з 11.02.1946 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 441).

1073. **КІТ Тетяна Яківна,** 1885 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Камінь-Кашир. РВ МВС 12.02.1945 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 04.09.1948 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6898, арк. 53).

1074. **КІТ Яків Іванович,** 1876 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Камінь-Кашир. РВ МВС 12.02.1945 р. виселений у Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 04.09.1948 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6898, арк. 53).

1075. **КІ(И)ЦАН Семен Кирилович,** 1922 р. н., м. Ківерці, мешк. у с. Теремне (теп. м. Луцьк) Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 9 кл., робітник молокозаводу, аналізатор сепараторного пункту Теремнівського р-ну, п/парт. Заарешт. 03.07.1947 р. Ківерцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 16–18.08.1947 р. виправданий

судом за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4235; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1344, арк. 3–8).

1076. **КІ(И)ШТА Ірина Гнатівна,** 1924 р. н., с. Годомичі Маневицького р-ну, українка, селянка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 18.03.1953 р. Ківерцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МДБ Волин. обл. 29.04.1953 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 04.10.1954 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ. Покарання відбувала в Самарлазі. Звільнена 23.07.1959 р. Реабілітована 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5507).

1077. **КІШТА Ксенія Улянівна,** 1915 р. н., с. Годомичі Маневицького р-ну, мешк. у с. Лище (теп. с. Криничне) Маневицького р-ну, українка, селянка, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. у 1949 р. Ківерцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 13.05.1949 р. виправдана судом, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6170).

1078. **КІШТА Тимофій Гнатович,** 1926 р. н., с. Годомичі Маневицького р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у березні 1951 р. органами МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у Камишлазі. Звільнений 28.06.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5507, арк. 73, 231, 232, 325; т. 2, арк. 29, 51, 52).

1079. **КІЩУК Петро Андрійович,** 1923 р. н., українець, із селян. Волин. обл. судом у 1940 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Утримувався у Луцькій в'язниці. Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 15 лют.).

1080. **КЛЕБАН Анастасія Григорівна,** 1924 р. н., с. Борохів Ківерцівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 24.08.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.09.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітована 13.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4956; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3228, арк. 66).

1081. **КЛЕБАНЕЦЬ Іван Гаврилович,** 1926 р. н., с. Зачернеччя Луківського (теп. Любомльського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, служив в робочій колонії гітлерівської армії, п/парт. Заарешт. 14.09.1950 р. ВКР МДБ в/ч 02533. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ ГорьківВО 30.08.1951 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-10, ч. 1 КК РРФСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Норильлазі. Звільнений 09.05.1956 р. Реабілітований 07.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6691; Спр. 5443, арк. 43).

1082. **КЛЕБАНЕЦЬ Йосип Гаврилович,** 1922 р. н., с. Зачернеччя Маціївського (теп. Любомльського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, шкіряник, зв'язковий УПА, солдат ЧА, п/парт., псевд. *Рубан*. Заарешт. 17.02.1945 р. Маціївським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та дезертирстві. ВТ в/НКВС Волин. обл. 18.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1б ч. 2, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 17.02.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Красноярському краї. Звільнений 03.02.1955 р. Реабілітований 17.02.1997 р. прокуратурою Західного регіону України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9748; Спр. 5443, арк. 7).

1083. **КЛЕБАНЕЦЬ Степан Гаврилович,** 1924 р. н., с. Зачернеччя Маціївського (теп. Любомльського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт., псевд. *Вітер*, *Калина*. Заарешт. 04.02.1945 (17.02.1945) рр. Маціївським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений

03.03.1952 р. Реабілітований 09.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5443).

1084. **КЛЕЙШМІДТ Омелян Омелянович,** 1882 р. н., с. Княгининок Луцького р-ну, чех, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 30.08.1944 р. Луцьким РВ НКВС. Звинувач. у пособництві німцям. ОН НКВС СРСР 20.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 5 р. заслання. ОН МВС СРСР 04.04.1947 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого, з-під варти звільнений. Покарання відбував у Сузунському р-ні Новосибірської обл. Волин. обл. судом 29.06.1989 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2539; Спр. 2538, арк. 2–4; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3305).

1085. **КЛЕ(Ю)К Ганна Оверківна,** 1922 р. н., с. Хряськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.09.1944 р. виселена з дітьми: Іван Петрович, 1941 р. н., Степан Петрович, 1943 р. н. у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Здійснила втечу. Засудж. на 3 р. ВТТ. Звільнена у 1947 р. і направлена на попереднє місце заслання. Звільнена зі с/п 18.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1730, арк. 2, 6, 7, 30).

1086. **КЛЕК Назар Федорович,** 1893 р. н., с. Хряськ Маневицького р-ну, українець, селянин, п/парт. УНКВС у Волин. обл. 04.09.1944 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. 22.12.1945 р. здійснив втечу і повернувся у Волин. обл. Затриманий 26.07.1946 р. і направлений на попереднє місце заслання. Звільнений 19.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6929).

1087. **КЛЕК Марія Петрівна,** 1915 р. н., с. Хряськ Маневицького р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР виселена з дітьми: Галина Улянівна,1937 р. н., Раїса Улянівна, 1944 р. н. у Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5941).

1088. **КЛЕКОЦЬ Анатолій Данилович,** 1936 р. н., с. Садів Луцького р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.05.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 294).

1089. **КЛЕКОЦЬ Андрій Єрофійович,** 1915 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-середняк, голова с/р, зв'язковий УПА, чл. ОУН з 1944 р., псевд. *Блідий*. Заарешт. 15.05.1945 р. Торчинським РВ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 17.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР. Покарання відбував у м. Красноярськ. Звільнений 02.06.1956 р. Реабілітований 28.04.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6696).

1090. **КЛЕКОЦЬ Володимир Гервасійович,** 1925 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 21.07.1947 р. ВКР МДБ 40-ї стрілкової бригади. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ УралВО 14.11.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Ухвалою ВС СРСР 17.07.1943 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Магаданській обл. Звільнений 13.08.1958 р. Реабілітований 06.09.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9091).

1091. **КЛЕКОЦЬ Василина Прокопівна,** 1892 р. н., с. Радомишль Луцького р-ну, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Красноборський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 14.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою

Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2662, арк. 31).

1092. **КЛЕКОЦЬ Василь Іларіонович,** 1893 р. н., с. Жуковець Луцького р-ну, українець, селянин, п/парт. УНКВС у Волин. обл. 09.02.1945 р. виселений у Архангельську обл. за зв'язок з УПА, здійснив втечу. Засудж. на 3 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6555).

1093. **КЛЕКОЦЬ Данило Никандрович,** 1904 р. н., с. Кошів Луцького р-ну, українець, селянин, п/парт. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. у 1941 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 294, арк. 1).

1094. **КЛЕКО(У)ЦЬ Корній Іванович,** 1897 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, неписьменний, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР в 1944 р. виселений у Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 12.01.1960 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2325, арк. 2, 6, 46).

1095. **КЛЕКО(У)ЦЬ Марфа Григорівна,** 1896 р. н., с. Ватин Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР у грудні 1944 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2325, арк. 2, 6, 24).

1096. **КЛЕКОЦЬ Марія Кирилівна,** 1909 р. н., с. Садів Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.05.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 294).

1097. **КЛЕКОЦЬ Надія Дмитрівна,** 1892 р. н., с. Жуковець Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. УНКВС у Волин. обл. 09.02.1945 р. виселена в Архангельську обл. за зв'язок з УПА. Померла 04.10.1945 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6555).

1098. **КЛЕКО(У)ЦЬ Ніна Корніївна,** 1928 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у грудні 1944 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2325, арк. 2, 30).

1099. **КЛЕКОЦЬ Олексій Семенович,** 1923 р. н., с. Радомишль Луцького р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, солдат ЧА, п/парт., псевд. *Роман*. Заарешт. 02.09.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 03.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 12.08.1953 р. і направлений на заслання у м. Магадан. Реабілітований 26.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6322; Спр. 2658; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3581).

1100. **КЛЕКОЦЬ Ольга Севастянівна,** 1920 р. н., с. Воютин Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. органами рад. влади. Волин. обл. судом 28.09.1940 р. засудж. на 6 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Інформація Воютинської с/р Луцького р-ну).

1101. **КЛЕКО(У)ЦЬ Ольга Корніївна,** 1932 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у грудні 1944 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 04.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2325, арк. 2, 37).

1102. **КЛЕКОЦЬ Пелагея Никандрівна,** 1912 р. н., с. Садів Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.05.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою

Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 294).

1103. **КЛЕКОЦЬ Петро Данилович,** 1923 р. н., с. Садів Луцького р-ну, українець, освіта середня, селянин, неповнолітній, п/парт. Заарешт. у 1940 р. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з ОУН. Волин. обл. судом засудж. на 7 р. ВТТ. Повторно заарешт. 27.07.1948 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації та пропаганді. Волин. обл. судом 13.08.1948 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 1 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував на ст. Решоти Красноярського краю. Звільнений 18.07.1955 р. Реабілітований 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7530; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 294, арк. 39–42).

1104. **КЛЕКО(У)ЦЬ Феодосій Данилович,** 1932 р. н., с. Садів Луцького р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.05.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.06.1958 р. (помер 12.06.1955 р. на засланні). Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 294; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2325, арк. 2, 11).

1105. **КЛЕКОЦЮК Григорій Іванович,** 1895 р. н., с. Запілля Любомльського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, агент уполмінзагу, п/парт. Заарешт. 28.05.1947 р. Любомльським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язку з УПА. ОН МДБ СРСР 18.10.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Покарання відбував у Карагандинському ВТТ. Реабілітований 17.11.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8050).

1106. **КЛЕКОЦЮК Іван Карпович,** 1915 р. н., с. Бірки Любомльського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, п/парт. У 1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 17 р. ВТТ. Звільнений у 1955 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2010, арк. 71).

1107. **КЛЕКОЦЮК Олексій Іванович,** 1903 р. н., м. Любомль, українець, начальник пожежної охорони військбуду № 122, чл. ОЗН. Заарешт. 22.03.1940 р. Любомльським РВ НКВС. Звинувач. у співпраці з пол. контррозвідкою. Утримувався у Ковельській в'язниці. Звільнений 23.06.1941 р. німецькими військами. УМДБ у Волин. обл. 13.02.1948 р. справу закрито в 1944 р. у зв'язку з виїздом звинувачуваного у Польщу. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 967; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1454).

1108. **КЛЕМБА Антон Йосипович,** 1873 р. н., с. Фусів Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, селянин, п/парт. Опертрійкою НКДБ Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У 1946 р. здійснив втечу і повернувся у Волин. обл. Помер 05.11.1950 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7051).

1109. **КЛЕМБА Антон Никифорович,** 1909 р. н., с. Шпиколоси Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, селянин-одноосібник, вояк УПА, п/парт. ВТ 23-ї Танкової дивізії 28.11.1945 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнений 07.12.1954 р. Реабілітований 08.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6079; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5924).

1110. **КЛЕМБА Антоніна Митрофанівна,** 1909 р. н., с. Фусів Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українка, селянка, п/парт. 20.05.1941 р. виселена з чоловіком та дітьми у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7051).

1111. **КЛЕМБА Володимир Трохимович,** 1923 р. н., с. Шпиколоси Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 21.05.1946 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 25.06.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м.

Звільнений 17.11.1955 р. Реабілітований 03.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4668).

1112. **КЛЕМБА Євгеній Федорович,** 1937 р. н., с. Фусів Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, селянин, неповнолітній, п/парт. 20.05.1941 р. виселений з батьками у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений у 1954 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7051).

1113. **КЛЕМБА Іван Федорович,** 1914 р. н., с. Смиків Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, селянин, вояк УПА у 1944 р., п/парт. Заарешт. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 03.08.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. ВТТ. Покарання відбував у Норильлазі. УКДБ у Волин. обл. 02.08.1955 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1468, т. 3, арк. 237; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 183, арк. 188).

1114. **КЛЕМБА Мелетій (Матвій) Антонович,** 1916 р. н., с. Фусів Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, селянин, п/парт. Опертрійкою НКДБ Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 31.05.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7051).

1115. **КЛЕМБА Мотрона Лук'янівна,** 1907 р. н., с. Шпиколоси Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 303).

1116. **КЛЕМБА Ольга Кирилівна,** 1903 р. н., с. Шпиколоси Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українка, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6079).

1117. **КЛЕМБА Порфирій Васильович,** 1903 р. н., с. Шпиколоси Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 05.08.1946 р. Горохівським РВ МВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 19.08.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 14.03.1956 р. Реабілітований 10.10.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9284; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 303, арк. 8).

1118. **КЛЕМБА Теодор (Теотка, Тимофій) Антонович,** 1916 р. н., с. Фусів Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, селянин, п/парт. Опертрійкою НКДБ Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Народним судом 2-ї дільниці Самарівського р-ну 13.12.1947 р. засудж. за ст. 82, ч. 1 КК РРФСР та згідно ст. 1 Указу ПВР СРСР від 04.06.1947 р. на 7 р. ВТТ. Звільнений зі с/п 18.06.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7051).

1119. **КЛЕМБА Фаїна Степанівна,** 1925 р. н., с. Шпиколоси Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., мешк. у с. Квасів Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українка, селянка-одноосібниця, п/парт., псевд. *Оленка*. Заарешт. 01.11.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 09.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Іркутській обл. Звільнена 22.10.1954 р. і направлена на с/п у Красноярський край. Звільнена зі с/п 10.06.1956 р. Реабілітована 10.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6065).

1120. **КЛЕМБА Федір Антонович,** 1906 р. н., с. Фусів Горохівського (теп.

Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, селянин, п/парт. Опертрійкою НКДБ Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звинувач. у а/рад. агітації. СК окружного суду Тюменської обл. 10.05.1949 р. засудж. за ст. 58-10, ч. 1 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Постановою комісії ПВР СРСР від 15.01.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений 27.03.1953 р. зі зняттям судимості. Звільнений зі с/п 31.05.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7051).

1121. **КЛЕМБА Филимон Порфирович,** 1928 р. н., с. Шпиколоси Горохівського (теп. Сокальського) р-ну Львів. обл., українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.03.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 19.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 303).

1122. **КЛЕМ'ЮК Степан (?),** с. Колодеже Горохівського р-ну, українець, селянин, вояк УПА до 1945 р., п/парт., псевд. *Туча*. Заарешт. у 1945 р. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5893, арк. 10).

1123. **КЛЕПАНЧУК Микола Васильович,** 1914 р. н., хут. Медвежа Яма Локачинського р-ну, українець, із селян, освіта 7 кл., солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 25.04.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ Куйбишівського гарнізону 12.07.1944 р. засудж. за ст. 58-10, ч. 2 КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Хабаровському краї. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований 24.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9509).

1124. **КЛЕПАРЧУК Любомира Степанівна,** 1925 р. н., с. Шкло Явірського р-ну Львів. обл. (с. Висоца Бродівського р-ну Львів. обл.), мешк. у смт Голоби Ковельського р-ну, українка, селянка, псевд. *Василина*, *Біла,* п/парт. Заарешт. 06.05.1944 р. ВКР «Смерш» 11-го Танкового корпусу. Звинувач. у шпигунстві та зв'язках з УПА. ВТ 11-го Танкового корпусу 09.07.1944 р. засудж. за ст. 54-2, 54-3 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Мордовії. Звільнена 07.05.1954 р. і направлена на с/п у Красноярський край. Звільнена зі с/п 04.04.1956 р. Реабілітована 25.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5619).

1125. **КЛЕПАЧЕК Станіслав Йосипович,** 1922 р. н., с. Людмильпіль Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 14.06.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 18.10.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухталазі. Амністований 02.11.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2744, арк. 12, 20; Спр. 3042; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3840; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 464).

1126. **КЛЕПЕЦЬ Антоніна Афанасіївна,** 1896 р. н., с. Чаруків Горохівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 09.12.1947 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6935).

1127. **КЛЕПЕЦЬ Надія Степанівна,** 1925 р. н., с. Чаруків Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, повітова, чл. ОУН з 1941 р., псевд. *Тамара*. Заарешт. 08–09.06.1944 р. Сенкевичівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 10.10.1944 р. засудж. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 25.01.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Воркутлазі. Звільнена 03.05.1955 р. і направлена на с/п у Комі АРСР. Звільнена зі с/п 10.10.1956 р. Реабілітована 16.04.1992 (18.12.1991) рр. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5478; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6935).

1128. **КЛЕПЕЦЬ Степан Степанович,** 1907 р. н., с. Чаруків Луцького р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, чоботар, солдат ЧА 57-го ЗСП 19-ї ЗСБ, писар коменданта, чл. ОУН. Заарешт. 16.05.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 25.11.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 16.05.1954 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений зі с/п 08.04.1956 р. Реабілітований 04.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6597; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3629).

1129. **КЛЕПЕЦЬ Феодосій Степанович,** 1904 р. н., с. Чаруків Луцького р-ну, українець, селянин, солдат ЧА 57-го ЗСП 19-ї ЗСБ, п/парт. Заарешт. 11.05.1944 р. ВКР «Смерш» 19-ї ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Помер 14.08.1944 р. у лікарні в'язниці НКВС м. Саратов до суду. ВКР «Смерш» м. Саратов 22.10.1944 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1207; Спр. 2595, арк. 147).

1130. **КЛЕССЕ Михайло Йосипович,** 1895 р. н., м. Холм (Польща), мешк. у м. Устилуг Володимир-Волин. р-ну, поляк, власник майстерні з ремонту машин, п/парт. Заарешт. 23.11.1939 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.05.1941 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Магадан. Подальша доля невідома. Реабілітований 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1862, арк. 17, 18, 64, 75).

1131. **КЛЕХА Антоніна Мефодіївна,** 1926 р. н., с. Ольганівка Горохівського (теп. Рожищенського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Красноборський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.04.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2560, арк. 12).

1132. **КЛЕХА Іван Тимофійович,** 1913 р. н., с. Ольганівка Горохівського (теп. Рожищенського) р-ну, українець, селянин, поліцейський, п/парт. Заарешт. 22.08.1948 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. Помер 11.01.1949 р. до суду. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8904).

1133. **КЛЕХ(А) Мефодій Прокопович,** 1900 р. н., с. Вільхівка Горохівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, вояк УПА, розвідник, п/парт. Заарешт. 29.04.1944 р. Горохівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Київ. обл. 02.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Тайшетлазі. Помер 14.05.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 28.07.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8347; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2560, арк. 1, 3; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1197, арк. 57, 62, 92).

1134. **КЛЕЦЬ Анатолій Йосипович,** 1929 р. н., с. Сирники Луцького р-ну, українець, освіта 2 класи, стрілок поштової охорони, п/парт. Заарешт. 04.02.1946 (07.02.1946) рр. ТВ НКДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ в/МВС Волин. обл. 16.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Покарання відбував у Карагандинській обл. Звільнений 27.10.1954 р. і направлений на с/п. Звільнений зі с/п 20.04.1956 (29.06.1959) рр. Реабілітований 27.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4097; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5974; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 568, арк. 22, 24).

1135. **КЛЕЦЬ Василь Григорович,** 1905 р. н., с. Сирники Луцького р-ну, українець, малописьменний, селянин-середняк, чл. ОУН, псевд. *Гора*. Заарешт. 04.01.1941 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 5-ї Армії КОВО 22.04.1941 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. За іншими даними: Розстріляний

органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. Реабілітований 28–30.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6216; Спр. 1409; о. ф., спр. 18517; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 928, арк. 19, 28–30, 43; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1136. **КЛЕЦЬ Василь Дмитрович,** 1924 р. н., с. Кам'янка Луцького р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.07.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5971).

1137. **КЛЕЦЬ Віктор Устинович,** 1906 р. н., с. Лісове Маневицького р-ну, українець, із селян, колійний обхідник залізничної ст. Польська Гора Маневицького р-ну, п/парт. Заарешт. 17.03.1945 р. ТВ НКДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ Ковел. залізниці 11.05.1945 р. виправданий судом. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6208).

1138. **КЛЕЦЬ (КЛЬОЦ) Віра Макарівна,** 1914 р. н., с. Защитів Локачинського р-ну, українка, малописьменна, селянка-одноосібниця, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 14.05.1946 р. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 25.06.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 09.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4387).

1139. **КЛЕЦЬ Ганна Афанасіївна,** 1885 р. н., с. Кам'янка Луцького р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5971).

1140. **КЛЕЦЬ Євгенія Йосипівна,** 1937 р. н., с. Сирники Луцького р-ну, українка, освіта 5 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 08.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5974).

1141. **КЛЕЦЬ (КЛЬОЦ) Євгенія Андріївна,** 1915 р. н., с. Ратків Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у с. Мстишин Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 13.12.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 13.07.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Комісією з перегляду справ 04.04.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Степлазі. Звільнена з-під варти. Ухвалою Указу 27.03.1953 р. «Про амністію» вважати як такою, що немає судимості. Реабілітована 22.02.1990 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3987; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3172; Спр. 1888, арк. 103, 179, 242, 243, 253, 265, 267, 269).

1142. **КЛЕЦЬ (КЛЬОЦ) Іван Талимонович,** 1904 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 13.12.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 13.07.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений у 1953 р. Реабілітований 22.02.1990 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3172; Спр. 1888, арк. 266, 268, 269; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3987).

1143. **КЛЕЦЬ Ірина Якубівна,** 1904 р. н., с. Гуща Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, мешк. у с. Опалин (теп. с. Вишнівка) Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 08.07.1948 р. 98-м п/з. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.08.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 22.02.1956 р. вирок відмінено, справу направлено на дослідування. УКДБ у

Волин. обл. 26.05.1956 р. справу припинено за відсутності доказів, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 779).

1144. **КЛЕЦЬ Йосип Григорович,** 1897 р. н., с. Сирники Луцького р-ну, українець, неписьменний, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 26.06.1959 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5974).

1145. **КЛЕЦЬ Йосип Іванович,** 1911 р. н., с. Хилин Холмського пов. (Польща), українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 15.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 30.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Печорському залізничному ВТТ с-ща Абезь (Комі АРСР). Амністований 20.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 05.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 898).

1146. **КЛЕЦЬ Ларіон Андрійович,** с. Защитів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Конюхівської с/р Локачинського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1147. **КЛЕЦЬ Марія Дмитрівна,** 1928 р. н., с. Німецьке (теп. с. Кам'янка) Луцького р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, зв'язкова УПА, чл. ОУН, псевд. *Квітка*. Заарешт. 01.02.1946 р. ТВ НКДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у а/рад. агітації та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 16.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнена 20.10.1954 (27.10.1956) рр. і направлена на с/п. Звільнена зі с/п 29.06.1959 р. Реабілітована 11.07.1990 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4097; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 568, арк. 22, 24; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5971).

1148. **КЛЕЦЬ Марія Д. (?),** мешк. у с. Сирники Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. у січні 1946 р. ТВ НКДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 627, арк. 5, 8, 22).

1149. **КЛЕЦЬ Назар Арсенійович,** 1924 р. н., с. Дорогиничі Локачинського р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт., псевд. *Тарас*. Заарешт. 27.09.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР з п/п 5 р. і к/м. ВТ ПівнВО 05.05.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. КТР. Покарання відбував у Херсонській обл. Помер 22.09.1949 р. в ув'язненні. Реабілітований 13.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 11620).

1150. **КЛЕЦЬ Ніна Олександрівна,** 1927 р. н., с. Тростянка Луцького (теп. Рожищенського) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5971).

1151. **КЛЕЦЬ Олексій Пилипович,** 1925 р. н., с. Защитів Локачинського р-ну, українець, селянин, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 26.09.1944 р. ВКР «Смерш» КОВО. Звинувач. у зв'язках з УПА, приналеж. до ОУН, дезертирстві. ВТ Київ. гарнізону 08.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11, 206-7 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 28.05.1954 р. Реабілітований 10.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5954).

1152. **КЛЕЦЬ Ольга Йосипівна,** 1931 р. н., с. Сирники Луцького р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5974).

1153. **КЛЕЦЬ Павлина Семенівна,** 1906 р. н., с. Сирники Луцького р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.07.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5974).

1154. **КЛЕЦЬ Павло Юхимович,** 1926 р. н., с. Бортнів Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, мешк. у с. Лісове Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 7 кл., секретар штабу району, чл. ОУН, псевд. *Сокіл, Ярославль*. Заарешт. 21.03.1944 р. ВКР «Смерш» 47-ї Армії. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ 47-ї Армії 28.03.1944 р. засудж. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Магаданській обл. Звільнений 17.12.1952 р. Реабілітований 17.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9030).

1155. **КЛЕЦЬ Петро Леонтійович,** 1912 р. н., с. Защитів Локачинського р-ну, мешк. у с. П'ятикори Локачинського р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, чл. ОУН. Заарешт. 27.12.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА, приналеж. до ОУН, а/рад. агітації. ВТ 1-ї Артилерійської дивізії прориву РГК 27.02.1945 р. засудж. за ст. 58-1а КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Подальша доля невідома. Реабілітований 12.09.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9731).

1156. **КЛЕЦЬ (КЛЬОЦ) Парасковія Антонівна,** 1894 р. н., с. Защитів Локачинського р-ну, малописьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 18.05.1946 (28.05.1946) рр. ВББ РВ МВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 25.06.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітована 09.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4387).

1157. **КЛЕЦЬ Степан Демидович,** 1922 р. н., с. Лісове Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 4 кл., завідуючий складом лісодільниці ст. Старий Чорторийськ, п/парт. Заарешт. 13.01.1953 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.02.1953 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 22.06.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Озерному ВТТ Іркутської обл. Звільнений 07.06.1956 р. Реабілітований 30.04.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8868).

1158. **КЛЕЦЬ Юхим Іванович,** 1891 р. н., с. Лісове Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, сотенний УПА, чл. ОУН. Заарешт. 15.06.1944 р. ТВ НКДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ Ковел. залізниці 29.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП з к/м. ВК ВС СРСР 14.11.1944 р. термін покарання зменшено до 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Степовому ВТТ Карагандинської обл. Звільнений 05.04.1955 р. Реабілітований 31.05.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8985; Спр. 6208, арк. 165).

1159. **КЛЕЦЮК Григорій Савович,** 1930 р. н., с. Годомичі Ківерцівського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 27.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1931, арк. 2, 11, 24).

1160. **КЛЕЦЮК Мотрона Савівна,** 1923 р. н., с. Годомичі Ківерцівського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 17.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1931, арк. 2, 13, 21).

1161. **КЛЕЦЮК Наталія Яківна,** 1889 р. н., с. Годомичі Ківерцівського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 07.11.1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1931, арк. 2, 5, 9, 28).

1162. **КЛЕЦЮ(У)К Яків Савович,** 1927 р. н., с. Годомичі Ківерцівського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин-одноосібник, чл. ОУН, керівник підпільної орг-ції «Юнаки», псевд. *Хміль*. Заарешт. 12.06.1944 р. Ківерцівським РВ НКВС. Звинувач. у к/р діяльн. та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 02–03.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Комі АРСР. Звільнений 12.06.1954 р. і направлений на с/п у м. Воркута (Комі АРСР). Звільнений зі с/п 18.04.1956 р. Реабілітований 26.04.1955 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8215; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1931, арк. 2, 5, 10).

1163. **КЛЕЧКОВСЬКИЙ Євген Йосипович,** 1912 р. н., Ковельський р-н. У 1940 р. засудж. на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухталазі. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3242; о. ф., спр. 19732).

1164. **КЛЕЧКОВСЬКИЙ Євгеній Леонович,** 1912 р. н., м. Олександрів (Росія), мешк. у с. Черемошне Ковельського р-ну, поляк, лісник, п/парт. Заарешт. 11.10.1939 р. органами НКВС. Звинувач. у боротьбі проти комуністичного руху. ОН НКВС СРСР 11.10.1940 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Ухта (Комі АРСР). Амністований 01.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 17.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2479; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3242).

1165. **КЛЕЩЕВСЬКИЙ Антон Гнатович,** 1897 р. н., м. Метов Келецького в-ва (Польща), мешк. у м. Вацлав Варшавського в-ва, поляк, зі службовців, казначей банку, п/парт. Заарешт. 06.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 19.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухтіжемлазі. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1815).

1166. **КЛЕЩУК Василь Михайлович,** 1929 р. н., с. Вербичне Турійського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 15.11.1947 р. виселений у Казахстан як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Звільнений 15.11.1950 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7309).

1167. **КЛЕЩУК Марфа Василівна,** 1892 р. н., с. Вербичне Турійського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 15.11.1947 р. виселена в Казахстан як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Звільнена 15.11.1950 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7309).

1168. **КЛЕЩУК Надія Михайлівна,** 1926 р. н., с. Вербичне Турійського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 15.11.1947 р. виселена в Казахстан як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7309).

1169. **КЛЕЩУК Олексій Михайлович,** 1924 р. н., с. Вербичне Турійського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, п/парт. Звинувач. у вбивстві пол. сім'ї. ВТ ПівнВО 20.03.1947 р. засудж. за ст. 58-1б КК РРФСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7309).

1170. **КЛИ(І)ЗУН Андрій Микитович,** 1928 р. н., с. Машів Любомльського р-ну, українець, селянин, малописьменний, вояк УПА, п/парт., псевд. *Дубовий*. Заарешт. 19.03.1945 р. ВББ Любомльського РВ НКВС. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м.

Подальша доля невідома. Реабілітований 30.11.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8534).

1171. **КЛИКОМЦЮК Любов Василівна,** мешк. у смт Луків Турійського р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.02.1945 р. виселена в Іркутську обл. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5056, арк. 359, 390).

1172. **КЛИКОЦЮК Василь Миколайович,** 1886 р. н., с. Машів Маціївського (теп. Любомльського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, чоботар, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.09.1944 р. виселений у с. Каменка Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 11.03.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 985, арк. 2, 23).

1173. **КЛИКОЦЮК Зиґмунд Антонович,** 1911 р. н., кол. Свержські Голендри Головнянського р-ну, поляк, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 06.10.1945 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ОН НКВС СРСР 27.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 8 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 30.04.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8847; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3947).

1174. **КЛИКОЦЮК Ірина Дмитрівна,** 1895 р. н., смт Мацеїв (теп. смт Луків) Турійського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в с. Каменка Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 11.03.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 985, арк. 2, 13).

1175. **КЛИМ Домініка Самійлівна,** Чернівецька обл., українка, із селян, п/парт. Виселена в Кондинський р-н (Хант-Мансійськ). Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 634, арк. 19, 24).

1176. **КЛИМ Степан Прокопович,** 1890 р. н., с. М'ячин Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у с. Студині Рожищенського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 17.07.1945 р. Озютичівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.09.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Помер 24.08.1951 р. в ув'язненні. Реабілітований 22.01.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8774).

1177. **КЛИ(І)МА Франц Францевич,** 1895 р. н., с. Романів Луцького р-ну, мешк. у м. Лодзь (Польща), поляк, командир пол. поліції, п/парт. Заарешт. 20.09.1939 р. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 10.02.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухтіжемлазі. Амністований 01.09.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 04.04.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2079; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2811).

1178. **КЛИМАСЬ Василь (?),** с. Шклинь Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Шклинської с/р Горохівського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1179. **КЛИМАСЮК Степан Васильович,** 1899 р. н., с. Вощатин Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин, п/парт. Волин. обл. судом 29.04.1950 р. засудж. за ст. 54-3, 54-4, 54-10, ч. 2 КК УРСР на 25 р. ВТТ. Звільнений 25.10.1955 р. Реабілітований 16.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4299; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 499).

1180. **КЛИМАЩУК Костянтин Михайлович,** 1915 р. н., с. Полонка Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 22.01.1947 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Помер 31.01.1947 р. у КПУ м. Луцьк до суду. УМВС у Волин.

обл. 21.02.1947 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2030; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2749).

1181. **КЛИМАЩУК Лідія Терентіївна,** 1932 р. н., с. Голишів Луцького р-ну, мешк. у м. Луцьк, українка, із селян, учениця Луцького педучилища, п/парт. Заарешт. 03.03.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. пропаганді. УМДБ у Волин. обл. 05.08.1949 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 170).

1182. **КЛИМАЩУК Степан Михайлович,** 1906 р. н., с. Полонка Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, вояк УПА, п/парт. Заарешт. у січні 1946 р. УНКВС у Волин. обл. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2030, арк. 17–20).

1183. **КЛИМЕК Вікторія Вікентіївна (Віцентіївна),** 1886 р. н., с. Пченово Варшавського пов. (Польща), мешк. у м. Грубешів (Польща), полячка, наймана робітниця, п/парт. Заарешт. 22.06.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 29.11.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 18.12.1989 р. прокуратурою Волинської обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 715, арк. 1, 25, 26; Спр. 712; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1178).

1184. **КЛИМЕНКО Марія (?),** с. Скірче Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українка, із селян, секретар с/р, п/парт. Заарешт. у 1947 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 548, арк. 11, 32; Спр. 1473, арк. 19; Спр. 546, арк. 161, 144, 375).

1185. **КЛИМЕНКО Степан Романович,** 1913 р. н., с. Строкове Попільненського р-ну Житомирської обл., у с. Жмудче Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, солдат ЧА, помічник начальника штабу 29-ї ОЗБ, інспектор РВНО, п/парт. Заарешт. у 1943 р. гестапо. Здійснив втечу. Повторно заарешт. 01.08.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.10.1944 р. засудж. за ст. 46, 54-1б, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у с-щі Інта (Комі АРСР). Звільнений 04.12.1955 р. Реабілітований 11.10.1960 р. ВС України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6004).

1186. **КЛИМЕНЧУК Дмитро Каленикович,** 1920 р. н., с. Воротнів Луцького р-ну, українець, селянин, освіта 5 кл., вояк УПА, п/парт. Заарешт. 10.03.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Помер 25.06.1948 р. в ув'язненні. Реабілітований 25.11.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9342).

1187. **КЛИМЕЦЬ Іван Григорович,** 1915 р. н., с. Годомичі Маневицького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 26.06.1948 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 19.09.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнений 21.05.1953 р. Реабілітований 15.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6239; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3564).

1188. **КЛИМІВ Іван Степанович**, 1909 р. н., с. Сілець-Бельзький Сокальського р-ну Львів. обл., українець, із сім'ї сільського війта. З 1921 р. навчався в Сокальській гімназії, чл. Пласту та УВО, псевд. *555, Арідник, Гармаш, Гриць, Дем'ян, Дмитрів, Євген, Заозерний, Куліба, Легенда, Мармаш, Приморка, Семен.* З 1929 р. навчався на факультеті права Львів. ун-ту, чл. ОУН. Заарешт. поліцією, перебував у в'язниці в 1932 р., провідник ОУН. Вдруге заарешт. поліцією в м. Луцьку, перебував у концтаборі Береза Картузька у 1935–1936 рр. Втретє заарешт. поліцією, був ув'язнений в Седлецькій тюрмі (поблизу Варшави) у 1937–1939 рр. Повернувся в с. Сільце, але під загрозою арешту НКВС, таємно виїхав до Кракова (Польща). Пройшов трьохмісячний вишкіл у старшинській

школі ім. Євгена Коновальця, активно підтримав революційний провід ОУН Степана Бандери. Взимку у 1940 р. був призначений представником Проводу ОУН на ПЗУЗ, з 1940 р. провідником у м. Львові, з 1940 р. провідником ОУН на Волині. З 30.06.1941 р. міністр політичної координації Українського Державного Правління. З 01.07.1941 р. начальний командир Української національно-революційної армії (УНРА). Провідник ОУН на Київщині, з 1942 р. керівник організаційного відділу військової референтури Проводу ОУН, організатор перших військових формувань ОУН на Волині. Заарешт. 04.12.1942 р. гестапо в м. Львів та замордований в тюрмі на вул. Лонцького. Посмертно 14.10.1952 р. Головним командуванням УПА було присвоєно звання генерала-політвиховника УПА та нагороджено Золотим Хрестом Заслуги. У рідному селі Івана Климіва 11.07.1992 р. було поставлено пам'ятник та названо одну з вулиць. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6824, арк. 91; ГДА СБУ, ф. 6, спр. 30853, арк. 11; Спр. 75135, арк. 11; Ф. 13, спр. 376, т. 69, арк. 5; Література: Содоль П. Українська Повстанча армія, 1943–1949. – Нью-Йорк, 1995. – С. 8; Ціринник М. «Жиди, поляки та інша сволоч: Руда Ружанєцька, 30 черв. 1941 р. // Друга світова війна і відтворення історичної пам'яті в сучасній Україні. – Київ, 2009. – С. 28; Кучерепа М. Українські національні партії на Волині (1921–1939 роки). – Луцьк, 2011. – С. 252; Ленартович О. Український національно-визвольний рух на Волині в роки Другої світової війни. – Луцьк, 2011. – С. 210–211; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 320.

1189. **КЛИМКО Йосип Касянович,** 1920 р. н., с. Заболотці Нововолинського (теп. Іваничівського) р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 253-ї СД, п/парт. Заарешт. 25.10.1944 р. ВКР «Смерш» 253-го СКК. Звинувач. у спробі дезертирства. ВТ 3-ї Гвардійської армії 01.12.1944 р. засудж. за ст. 18-54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітований 29.05.1990 р. БелВО. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4098; Спр. 5298, арк. 58).

1190. **КЛИМОВЕЦЬ Григорій Андрійович,** 1926 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений і направлений на с/п на Далекий Схід. Подальша доля невідома. ВТ ПривВО 18.09.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 20421).

1191. **КЛИМОВЕЦЬ Євгенія Петрівна,** 1909 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, вдова, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 23.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1034, арк. 3, 6, 22).

1192. **КЛИМОВЕЦЬ Іван Оксентійович,** 1905 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, поліцейський з 1941 р., вояк УПА з 1943 р., п/парт., псевд. *Грабовець*. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР. Звільнений 26.03.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1034, арк. 1, 28; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5401, арк. 35, 68, 71, 87).

1193. **КЛИМОВЕЦЬ Марія Іванівна,** 1937 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1034, арк. 3, 6, 9).

1194. **КЛИМОВЕЦЬ Надія Макарівна,** 1914 р. н., с. Мельниця Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 26.02.1946 р. УНКВС у Волин. обл.

Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 12.04.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Магаданській обл. Звільнена 25.07.1954 р. Реабілітована 25.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5342).

1195. **КЛИМОВИЧ Ганна Артемівна,** 1928 (1927) рр. н., с. Духче Рожищенського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 21.08.1947 р. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.10.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Сєввостлазі. Звільнена 10.06.1955 р. Реабілітована 16.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5602; Спр. 4501 арк. 318; Спр. 6338, арк. 92–95, 99, 102, 114, 123).

1196. **КЛИМОВИЧ Максим Олексійович**, Ковельський р-н, українець, із селян. До 1954 р. засудж. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5416, арк. 372).

1197. **КЛИМОВИЧ-ХАМУЛЕВИЧ Микола Васильович,** 1903 р. н., українець, із селян. Волин. обл. судом в 1940 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Утримувався у Луцькій в'язниці. Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 15 лют.).

1198. **КЛИМУК Анастасія Калениківна,** 1918 р. н., с. Застав'є Ковельського (теп. Любомльського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 21.04.1944 р. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/НКВС Київ. обл. 26.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Магаданському ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 04.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4269).

1199. **КЛИМУК Анастасія Омелянівна,** 1935 р. н., с. Машів Любомльського р-ну, українка, освіта 7 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселена в Калінінський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 22.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2815, арк. 2, 5, 20).

1200. **КЛИМУК Анатолій Олексійович,** 1928 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, мешк. у м. Луцьк, українець, освіта 10 кл., студент 1-го курсу фізико-математичного ф-ту медшколи, заможний селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.06.1950 р. виселений у Томський р-н Томської обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнений 27.10.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1489, арк. 3, 4, 6, 11, 23).

1201. **КЛИМУК Андрій Кіндратович,** 1932 р. н., с. Бахів Ковельського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, неповнолітній, інвалід, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.05.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5527).

1202. **КЛИМУК Аполлоній Федорович,** 1938 р. н., с. Паридуби Старовижівського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 18.08.1954 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 263).

1203. **КЛИМУК Віктор Іванович,** 1912 р. н., с. Клевецьк Турійського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА 363-го ЗСП, п/парт. Заарешт. у липні 1944 р. ВКР «Смерш» 46-ї ЗСД. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1134, арк. 13, 18, 31, 58, 67).

1204. **КЛИМУК Віталій Якович,** 1936 р. н., с. Мощена Ковельського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Вологодську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. З квітня 1947 р. перебував у дитячому будинку. Подальша доля невідома. Реабілітований згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р.

(Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3308).

1205. **КЛИМУК Володимир Тимофійович,** 1932 р. н., с. Городне Любомльського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.11.1951 р. виселений з к/м у Тюменську обл. Звільнений 01.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 640).

1206. **КЛИМУК Галина Олексіївна,** 1931 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, українка, освіта 6 кл., селянка-одноосібниця, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.06.1950 р. виселена в Томський р-н Томської обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 27.10.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1489, арк. 3, 6, 9, 12).

1207. **КЛИМУК Ганна Андріївна,** 1925 р. н., с. Бахів Ковельського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, станична ОУН, п/парт., псевд. *Синичка*, *Марійка*. Заарешт. 03.04.1944 р. ВКР «Смерш» 60-ї ССД. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 60-ї ССД 19.04.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбувала в Мінлазі. Звільнена 06.02.1954 р. і направлена на с/п у Комі АРСР. Звільнена зі с/п 10.03.1956 р. Реабілітована 21.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6786).

1208. **КЛИМУК Ганна Євтихіївна,** 1911 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, мешк. у м. Ковель, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1950 р. виселена в м. Комсомольськ Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 370).

1209. **КЛИМУК Ганна Сергіївна,** 1919 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселена з дітьми: Галина, 1940 р. н., Микола, 1944 р. н. у с. Пашня Чусівського р-ну Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2707, арк. 2, 27).

1210. **КЛИМУК Ганна Степанівна,** 1884 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, мешк. у м. Ковель, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1950 р. виселена в м. Комсомольськ Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 371; Спр. 370, арк. 54, 62, 83).

1211. **КЛИМУК Григорій Єфремович (Юхимович),** 1910 р. н., с. Застав'є Ковельського (теп. Любомльського) р-ну, мешк. у м. Ковель, українець, із селян, солдат ЧА, поліцейський у 1941–1942 рр., п/парт. Заарешт. 30.03.1950 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям та дезертирстві. ВТ ПрикВО 26.09.1951 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВК ВС СРСР 29.09.1953 р. вирок відмінено. ВТ ПрикВО 08.07.1954 р. справу закрито, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 779; Спр. 797).

1212. **КЛИМУК Євгенія Петрівна,** 1919 р. н., с. Коршів Горохівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.05.1947 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6738).

1213. **КЛИМУК Єпистима Климівна,** 1905 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, українка, освіта 7 кл., селянка-одноосібниця, колгоспниця, п/парт. Заарешт. у 1945 р. Звинувач. у невиконанні хлібопостачання. У 1945 р. засудж. на 3 р. ВТТ. Звільнена. ОН МДБ СРСР 20.06.1950 р. виселена в Томський р-н Томської обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 27.10.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1489, арк. 3, 6, 8, 11).

1214. **КЛИМ(Ч)УК Іван Власович,** 1867 р. н., с. Коршів Горохівського (теп.

Луцького) р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 19.05.1947 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6738; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 494, арк. 30, 40, 131).

1215. **КЛИМУК Іван Климович,** 1908 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, мешк. у м. Ковель, українець, кочегар залізничної школи, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1950 р. виселений у м. Комсомольськ Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 16.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 370).

1216. **КЛИМУК Іван Тимофійович,** 1942 р. н., с. Городне Любомльського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.11.1951 р. виселений у Тюменську обл. Звільнений 01.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 640).

1217. **КЛИМУК Іван Якович,** 1924 р. н., с. Мощена Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, поліцейський, вояк УПА з 1943 р., п/парт., псевд. *Інатко*. ВТ в/НКВС Волин. обл. 23.03.1945 р. засудж. на 20 р. КТР. Звільнений у грудні 1956 р. і направлений на с/п у Іркутську обл. Звільнений зі с/п 23.11.1963 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3308).

1218. **КЛИМУК Карпо Мойсейович,** 1908 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, українець, із селян, заст. старости с/у до 1944 р., п/парт. Заарешт. 17.10.1945 р. УНКДБ м. Ковель. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.12.1945 р. засудж. за ст. 54-3 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Звільнений 30.09.1950 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3303, арк. 121, 156, 157).

1219. **КЛИМУ(Ю)К Катерина Пилипівна,** 1926 р. н., с. Коршів Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, господарча УПА, п/парт. Заарешт. 06.02.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 19.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 02.04.1955 р. Реабілітована 23.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3082).

1220. **КЛИМУК Катерина Татівна,** 1867 р. н., с. Коршів Горохівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.05.1947 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6738).

1221. **КЛИМУК Катерина Федорівна,** 1902 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну, мешк. у с. Скулин Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 18.06.1952 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 335; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5865, т. 2, арк. 175).

1222. **КЛИМУК Кирило Олександрович,** 1908 р. н., с. Комарове Старовижівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. 21.01.1949 р. Старовижівським РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ОН МДБ СРСР 14.05.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Озерлазі. Помер 23.06.1952 р. в ув'язненні. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3909; Спр. 6393, арк. 200; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3110).

1223. **КЛИМУК Кіндрат Микитович,** 1888 р. н., с. Бахів Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер у 1947–1948 рр. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5527).

1224. **КЛИМУК Клим Павлович,** 1878 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну,

мешк. у м. Ковель, українець, із селян, сторож оптової бази м. Ковель, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1950 р. виселений у м. Комсомольськ Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 16.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 370; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 779, т. 2, арк. 597).

1225. **КЛИМ(Ч)УК Ксенія Демидівна,** 1911 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 25.09.1945 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 30.10.1945 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 01.05.1955 р. Реабілітована 23.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4730; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 335, арк. 51).

1226. **КЛИМУК Людмила (Люся) Іванівна,** 1935 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, мешк. у м. Ковель, українка, освіта 9 кл., неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1950 р. виселена в м. Комсомольськ Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 370).

1227. **КЛИМУК Людмила Федорівна,** 1936 р. н., с. Паридуби Старовижівського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 05.02.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 263).

1228. **КЛИМУК Марина Карпівна,** 1902 р. н., с. Паридуби Старовижівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 06.02.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 263).

1229. **КЛИМУК Марія Петрівна,** 1892 р. н., с. Коршів Гороховського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.05.1947 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6738).

1230. **КЛИМУК Марія Пилипівна,** 1924 (1926) рр. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українка, селянка, вояк УПА з 1945 р., п/парт., псевд. *Марія*, *Галина*. Заарешт. 30.06.1953 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ ПрикВО 26.01.1954 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Постановою комісії ПВР СРСР від 21.05.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Дубравлазі. Звільнена 08.09.1957 р. і направлена на с/п в Іркутську обл. Звільнена зі с/п 23.07.1960 р. Реабілітована 22.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5865; Спр. 475; Спр. 5600, арк. 112, 246; Спр. 5942, арк. 13; Спр. 5351, арк. 13, 84; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 335, арк. 1, 51, 86–88; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 322, арк. 8).

1231. **КЛИМУК Марія Тимофіївна,** 1949 р. н., с. Городне Любомльського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 14.10.1951 р. виселена з батьками у с. Дев'ятково Тюменської обл. Звільнена 01.07.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 640).

1232. **КЛИМУК Меланія Данилівна,** 1912 р. н., с. Скиби Любомльського р-ну, мешк. у с. Городне Любомльського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.11.1951 р. виселена з к/м в Тюменську обл. Звільнена 01.07.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 640).

1233. **КЛИМУК Мефодій Якович,** 1928 р. н., с. Мощена Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Вологодську обл. як чл. сім'ї вояка УПА, здійснив втечу. Народним судом Вологодської обл. 09.08.1946 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Звільнений 30.05.1953 р. і направлений на с/п у Іркутську обл. Звільнений зі с/п 03.03.1960 р. Реабілітований згідно ст. 3

Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3308).

1234. **КЛИМУК Микола Маркович,** 1934 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 18.06.1952 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 07.01.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 335).

1235. **КЛИМУК Олексій Каленикович,** 1893 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, українець, освіта 5 кл., заможний селянин, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.06.1950 р. виселений у Томську обл. як куркуль. Звільнений 27.10.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1489, арк. 3, 7, 19, 21).

1236. **КЛИМУК Омелян Сергійович,** с. Мокрець Овадніського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА у 1943 р., п/парт. Заарешт. 19.11.1949 р. УМДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у нападах на поляків. Засудж. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1765, т. 3, арк. 181).

1237. **КЛИМУК Олександр Микитович**, с. Болота Кобринського р-ну Брестської обл., українець, із селян, з 1942 р. чл. ОУН, псевд. *Чайка*, з літа 1943 р. у сотні УПА, ройовий, референт СБ Кобринського районного Проводу ОУН. Заарешт. у 1945 р. Дивинським РВ НКВС поблизу с. Болота в будинку дружини оунівця *Ворона*. За іншою версією – схоплений 05.02.1945 р. поблизу хут. Вільно Любешівського р-ну Волин. обл. в бою з 169-ю СД в/НКВС. На 4-й день допиту був завербований в агенти із завданням вбити *Єрмака*. Після звільнення перейшов на нелегальне становище. Вдруге заарешт. 03.03.1951 р. Дивинським РВ МВС поблизу хут. Гірськ Кобринського р-ну Брестської обл. Подальша доля невідома. (ГДА СБУ, ф. 2, оп. 33, спр. 1, т. 1, арк. 89; ОУН–УПА в Беларуси. 1939–1953 гг. – Минск, 2011. – С. 414–444. Література: Пущукі. Українська Повстанська армія на Берестійщині. – Луцьк, 2008. – С. 199; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 320).

1238. **КЛИМУК Петро Іванович,** 1889 р. н., с. Коршів Горохівського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 19.05.1947 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6738; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5730, арк. 136).

1239. **КЛИМУК Пилип Пантелійович,** 1896 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 18.06.1952 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 28.01.1954 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 335; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5865, т. 2, арк. 176).

1240. **КЛИМУК Степан Іванович,** 1922 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українець, селянин, вояк УПА з 1944 р., п/парт., псевд. *Рибак*. Засудж. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6022, арк. 122; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3640, арк. 187–192).

1241. **КЛИМУК Текля Ларіонівна,** 1889 р. н., с. Бахів Ковельського р-ну, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена з сином Тимофієм, 1930 р. н. (помер на засланні) у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла у 1947–1948 рр. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5527).

1242. **КЛИМУК Тетяна Прокопівна,** 1889 р. н., с. Мощена Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена з к/м у Вологодську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Померла 01.12.1947 р. на засланні. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3308).

1243. **КЛИМУК Тимофій Терентійович,** 1909 р. н., с. Городне Любомльського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.11.1951 р. виселений з к/м у Тюменську обл. Звільнений 01.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 640).

1244. **КЛИМ(Ч)УК Улита Пилипівна,** 1930 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 14.10.1946 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 12.11.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Покарання відбувала в Ангарлазі. Звільнена 05.02.1955 р. і направлена на с/п в Іркутську обл. Звільнена зі с/п 30.05.1960 р. Реабілітована 25.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5942; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 335, арк. 76, 77, 81, 89).

1245. **КЛИМУК Феодосія Іванівна,** 1931 р. н., с. Дроздні Ковельського р-ну, мешк. у м. Ковель, українка, освіта 10 кл., селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1950 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 08.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 370).

1246. **КЛИМУК Феодосія Яківна,** 1934 р. н., с. Мощена Ковельського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена у Вологодську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Подальша доля невідома. Реабілітована згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3308).

1247. **КЛИМУК Юхим Семенович,** 1925 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. ОУН з весни 1943 р. Заарешт. 24.01.1949 р. ВКР МДБ в/ч 70620. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/ч 64116 07.07.1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Джезказгані, Степлазі, Озерлазі. Звільнений 26.07.1956 р. Реабілітований 10.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6565).

1248. **КЛИМУК Яків Тимофійович,** 1888 р. н., с. Мощена Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Вологодську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Помер 02.03.1947 р. на засланні. Реабілітований згідно ст. 3 Закону УРСР від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3308).

1249. **КЛИМЧАК (КЛІНЧАК) Іван Васильович,** 1912 р. н., с. Тартаків Сокальського р-ну Львів. обл., українець, із селян, закінчив гімназію, чл. ОУН, псевд. *Лисий, Павлюк, Пашкевич, Степан, Шашкевич*. Заарешт. 1938 р. поліцією, засудж. у м. Львові на 2 р. ув'язнення, звільнений у 1939 р. Перейшов на нелегальне становище. На початку 1940 р. нелегально перейшов радянсько-німецький кордон, пройшов організаційний вишкіл керівників ОУН у м. Кракові (Польща). З 1941 р. чотовий вишкільного куреня ім. Є. Коновальця в м. Луцьк. З червня 1942 р. заступник командира і старшина Мацеївського шуцманшафту, командир сотні УПА, з 1943 р. командир куреня УПА, хорунжий. За даними агента *Кучерявого* був 23.09.1944 р. оточений ВВ НКВС в урочищі Олочно поблизу с. Плоске Шацького р-ну разом з *Байдою* (Д. Камінським). Отримав важке поранення та невдовзі помер від ран. Тіло було доставлено в Шацький РВ НКДБ та виставлено на шибениці в смт Шацьк. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8409, арк. 56; ГДА СБУ, ф. 6, спр. 67816, арк. 11; Ф. 13, спр. 372, т. 57, арк. 122–123; Коханська Г. Озброєні честю. Спогади розвідниці ОУН–УПА. – Луцьк, 2008. – С. 154–155; Літопис УПА. Нова серія. Т. 14: УПА і запілля на ПЗУЗ 1943–1945. Нові документи / Упоряд.: В. Ковальчук, І. Марчук. – Київ–Торонто, 2010. – С. 68; Літопис УПА. Нова серія. Т. 15: Боротьба проти повстанського руху та націоналістичного підпілля: Протоколи допитів заарештованих радянськими органами державної безпеки

керівників ОУН і УПА. 1945–1954. Кн. 2 / Упор. С. Власенко, С. Кокін, В. Лозицький. – Київ–Торонто, 2011. – С. 74. Література: Содоль П. Українська Повстанча армія, 1943–1949. – Нью-Йорк, 1995. – С. 41; Наконечний В. Волинь – криваве поле війни. – Тернопіль, 2006. – С. 59; Ленартович О. Український національно-визвольний рух на Волині в роки Другої світової війни. – Луцьк, 2011. – С. 218; Ольховський І. Незламна духом родина (2 серпня 2011). – [Електронний ресурс]; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 321).

1250. **КЛИМЧУК Арсеній Маркович,** с. Коршів Луцького р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1940–1941 рр. Звинувач. у куркульстві. У 1940–1941 рр. засудж. на 4 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 537, арк. 60, 120).

1251. **КЛИМЧУК (?) Авакумівна,** мешк. у с. Деревок Любешівського р-ну, українка, із селян. У 1940 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї пол. осадника. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5374, арк. 23).

1252. **КЛИМЧУК Адам Михайлович,** с. Вишеньки Рожищенського р-ну, українець, із селян, фінагент, п/парт. Заарешт. в 1945 р. органами рад. влади. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 455, арк. 287, 288, 321).

1253. **КЛИМЧУК Абакум Петрович,** 1889 р. н., с. Котів Ківерцівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 24.12.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.01.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. ВК ВС СРСР 08.01.1955 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Карлазі. Звільнений 09.11.1954 р. Реабілітований 24.12.1969 р. ВС України. Помер у 1959 (1960) рр. Похоронений у с. Котів Ківерцівського р-ну. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6227).

1254. **КЛИМЧУК Анастасія Юріївна,** 1918 р. н., с. Новокотів Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6645).

1255. **КЛИМЧУК Василь Пилипович,** 1928 р. н., м. Устилуг Володимир-Волин. р-ну, українець, п/парт. Устилузьким народним судом 11.06.1949 р. засудж. на 15 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4166; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 37).

1256. **КЛИМЧУК Володимир Ісакович,** 1928 р. н., с. Лісове Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, землекоп, зв'язковий ОУН, чл. підпільної орг-ції «Юнаки», псевд. *Геракт,* п/парт. Заарешт. 21.01.1946 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у здійсненні терористичних актів над представниками рад. влади. Здійснив втечу з-під варти. Повторно заарешт. 01.03.1949 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та підпільної орг-ції «Юнаки». ВТ в/МВС Волин. обл. 22.04.1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Маглазі. Звільнений 24.04.1956 р. Реабілітований 26.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6914; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 282, арк. 290).

1257. **КЛИМЧУК Володимир Олександрович,** 1933 р. н., с. Козлиничі Ковельського р-ну, українець, селянин, п/парт. У 1947 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї репресованого. Подальша доля невідома. Помер у квітні 1996 р. у Краснодарському краї. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5218, арк. 525).

1258. **КЛИМЧУК Ганна Іванівна,** 1894 р. н., с. Романів Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.07.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6636).

1259. **КЛИМЧУК Ганна Олександрівна,** 1926 р. н., с. Ворона Ковельського р-ну, мешк. у кол. Степанівка Турійського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, зв'язкова ОУН, п/парт., псевд. *Ніна*. Заарешт. 30.08.1947 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 27–28.11.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Степлазі. Звільнена 02.09.1955 р. і направлена на с/п у Карагандинську обл. Звільнена зі с/п 20.04.1956 р. Реабілітована 09.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5218).

1260. **КЛИМЧУК Гнат Олександрович,** 1909 р. н., с. Воротнів Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 09.02.1948 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.02.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 19.10.1954 р. Реабілітований 12.11.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7238).

1261. **КЛИМЧУК Григорій Тимофійович,** 1903 р. н., с. Охлопів Горохівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 13–14.05.1948 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.07.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ УралВО 18.03.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у с-щі Абезь Інтинського р-ну (Комі АРСР). Звільнений 13.04.1955 р. Реабілітований 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7452).

1262. **КЛИМЧУК (ПАЛЕМАНЧУК) Єва Трифонівна,** 1928 р. н., с. Кияж Рожищенського р-ну, українка, селянка, п/парт. У 1944 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Покарання відбувала в Нанайському р-ні на Амурі. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 146).

1263. **КЛИМЧУК Єфросинія Федорівна,** 1928 р. н., с. Баторівка (теп. с. Хмельницьке) Горохівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, зв'язкова ОУН, п/парт. Заарешт. 23.04.1945 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Померла 14.05.1945 р. в ув'язненні до суду. ВТ в/НКВС Волин. обл. 14.07.1945 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваної. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5615; Спр. 5531, арк. 27, 33).

1264. **КЛИМЧУК Зінаїда Матвіївна,** 1926 р. н., с. Котів Ківерцівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 10.04.1944 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 16.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Карлазі. Звільнена 08.03.1954 р. Реабілітована 17.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. Померла у 1965 р. Похоронена у с. Котів Ківерцівського р-ну. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5291).

1265. **КЛИМЧУК Іван Антонович,** 1919 р. н., с. Коршів Луцького р-ну, українець, селянин, кравець-кустар, п/парт. Заарешт. 01.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 02.11.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Івдельлазі. Реабілітований 26.01.1990 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3168; Спр. 2979, арк. 3, 12, 25, 31; Спр. 2950, арк. 1, 14–16, 32; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3982).

1266. **КЛИ(І)МЧУК Катерина Луківна,** 1922 р. н., с. Котів Ківерцівського р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 27.03.1944 р. органами НКВС.

Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ 13-ї Армії 05.04.1944 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 14.02.1952 р. Реабілітована 08.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7996; Спр. 5291, арк. 19, 121).

1267. **КЛИМЧУК Катерина Василівна,** 1879 р. н., мешк. у с. Кияж Рожищенського р-ну, українка, селянка, п/парт. У 1944 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена у 1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3454, арк. 233).

1268. **КЛИМЧУК Леонтій Оверкович,** 1908 р. н., с. Деревок Любешівського р-ну, українець, селянин, солдат ЧА 391-го ЗСП 29-ї ЗСД, п/парт. Заарешт. 15.05.1944 р. ВКР «Смерш» АрханВО. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Помер 01.01.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 27.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 19972).

1269. **КЛИМЧУК Марія Данилівна,** 1901 р. н., с. Котів Ківерцівського р-ну, мешк. у с. Теремне (теп. м. Луцьк) Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 13.09.1948 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3233, арк. 37, 45, 89).

1270. **КЛИМЧУК Марія Самійлівна,** 1925 р. н., с. Романів Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 27.05.1944 р. Теремнівським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 13.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнена 27.05.1957 р. і направлена на с/п у Кемеровську обл. Звільнена зі с/п 03.02.1964 р. Реабілітована 08.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5745; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6636).

1271. **КЛИМЧУК Матвій Назарович,** мешк. у с. Котів Ківерцівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1944 р. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5291, арк. 50).

1272. **КЛИМЧУК Меланія Лукашівна,** 1927 р. н., с. Котів Ківерцівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, неповнолітня, п/парт. Заарешт. 10.04.1944 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС 16.09.1954 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Комі АРСР. Звільнена 06.04.1954 р. Реабілітована 17.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5291).

1273. **КЛИМЧУК Микола Ілліч,** 1921 р. н., с. Ратнів Луцького р-ну, кол. Степанівка Турійського р-ну, українець, селянин-одноосібник, зв'язковий ОУН, п/парт. Заарешт. 30.08.1947 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 27–28.11.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у м. Челябінськ. Реабілітований 09.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5218).

1274. **КЛИМЧУК Мефодій Улянович,** 1923 р. н., мешк. у с. Пальче Ківерцівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1946 р. органами НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5300, арк. 6, 19).

1275. **КЛИМЧУК Мефодій Улянович,** 1929 р. н., с. Покащів Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, неповнолітній, вояк УПА, п/парт., псевд. *Голуб*. Заарешт. 12.06.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 08.08.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений 29.10.1953 р. Реабілітований 29.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2593).

1276. **КЛИМЧУК Микола Трифонович,** 1923 р. н., с. Кияж Рожищенського р-ну, українець, селянин, вояк УПА, станичний, пропагандист, псевд. *Зубченко, Сидорчук*, солдат ЧА 101-го ЗСП, п/парт. Заарешт. 17.05.1944 р. ВКР «Смерш» 16-ї ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 18.11.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Пєсчанлазі. Звільнений 06.11.1951 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений зі с/п 24.04.1956 р. Реабілітований 10.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3454; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5501).

1277. **КЛИМЧУК Микола Федорович,** мешк. у с. Вишеньки Рожищенського р-ну, українець, із селян, староста с/у з 1941 р., п/парт. Заарешт. і засудж. у 1948 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 454, арк. 144, 156, 221).

1278. **КЛИМЧУК Михайло Михайлович,** 1921 р. н., с. Баторівка (теп. с. Хмельницьке) Горохівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, станичний УПА з 1943 р., п/парт., псевд. *Дим*. Заарешт. 16.04.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ 13-ї Армії 14.05.1944 (04.05.1944) рр. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Усть-Вимлазі. Помер 18.03.1946 р. в ув'язненні. Реабілітований 18–19.09.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9112).

1279. **КЛИМЧУК Ніна Петрівна,** 1932 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українка, із селян, учениця 3-го курсу фельдшерсько-акушерської школи м. Львів, п/парт. Заарешт. 20.08.1951 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.09.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. ВТ ПрикВО 16.04.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Молотовській обл. Звільнена 29.04.1956 р. Реабілітована 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5304; Спр. 5305, арк. 104, 107).

1280. **КЛИМЧУК Ніна Самійлівна,** 1938 р. н., с. Романів Луцького р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6636).

1281. **КЛИМЧУК Олександр Омелянович,** 1890 р. н., с. Козлиничі Ковельського р-ну, українець, селянин, п/парт. У 1947 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї репресованого. Помер на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5218, арк. 525).

1282. **КЛИМЧУК Олександра Василівна,** 1927 р. н., с. Котів Ківерцівського р-ну, українка, секретар с/р, п/парт. Заарешт. 08.01.1946 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.01.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. ВК ВС СРСР 08.01.1955 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ. Покарання відбувала в Ангарлазі. Звільнена 16.03.1955 р. і направлена на с/п у Кемеровську обл. Реабілітована 24.12.1969 р. ВС України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6227).

1283. **КЛИМЧУК Олексій Панфілович,** 1919 р. н., с. Романів Луцького р-ну, українець, селянин, розвідник, чл. ОУН. Заарешт. у листопаді 1940 р. ДТВ м. Ковель. Звільнений 23.06.1941 р. з Луцької в'язниці німецькими військами. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 319; Інформація Романівської с/р Луцького р-ну).

1284. **КЛИМЧУК Олексій Самійлович,** 1921 р. н., с. Романів Луцького р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, солдат ЧА 64-го ЗСП, п/парт. Заарешт. 08.05.1944 р. ВКР «Смерш» 9-ї ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 10.03.1945 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ.

Покарання відбував у Обському ВТТ. Помер 27.03.1948 р. в ув'язненні. Реабілітований 30.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6891; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6636; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3674; Спр. 3675).

1285. **КЛИМЧУК Ольга Лукашівна,** 1925 р. н., с. Котів Ківерцівського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 10.04.1944 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 16.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Карлазі. Звільнена 16.04.1954 р. і направлена на с/п в Кустанайську обл. (Казахстан). Звільнена зі с/п у 1956 р. Реабілітована 17.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5291).

1286. **КЛИМЧУК Петро Дем'янович,** 1917 р. н., с. Воротнів Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 02.02.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у недонесенні на УПА і ОУН. Волин. обл. судом 07.03.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВС УРСР 25.11.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Запоріжській обл. Звільнений 14.12.1954 р. Реабілітований 15.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6471).

1287. **КЛИМЧУК Петро Пилипович,** 1916 р. н., с. Воротнів Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, солдат ЧА 42-го ЗСП 15-ї ЗСБ, вояк УПА, п/парт., псевд. *Зелений*. Заарешт. 17.05.1944 р. ВКР «Смерш» СКВО. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 11.11.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Усольлазі. Помер 14.06.1948 р. в ув'язненні. Реабілітований 09.10.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9275; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4065; Спр. 1205, арк. 49).

1288. **КЛИМЧУК Петро Федорович,** 1905 р. н., с. Шарпанці Сокальського р-ну Львів. обл., мешк. у с. Підберезця Горохівського р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 18.01.1951 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 17.03.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 15.03.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Ангарськ Іркутської обл. Звільнений 03.04.1955 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5305; Спр. 5304, арк. 7, 18, 41, 65, 66, 125).

1289. **КЛИМЧУК Самуїл Федорович,** 1894 р. н., с. Романів Луцького р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 16.07.1959 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6636).

1290. **КЛИМЧУК Семен Павлович,** 1888 р. н., с. Романів Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 10.05.1947 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. Волин. обл. судом 10.07.1947 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 1 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Помер 24.02.1948 р. у в'язниці м. Львів. Реабілітований 12.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7117).

1291. **КЛИМЧУК Сергій Каленикович,** 1927 р. н., с. Воротнів Луцького р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, солдат ЧА 378-го ЗСП 19-ї ЗСД, п/парт., псевд. *Рова*. Заарешт. 29.04.1945 р. ВКР «Смерш» 19-ї ЗСД. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МВС СРСР 22.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнений 25.04.1950 р. Реабілітований 09.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6124; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3546).

1292. **КЛИМЧУК Степан Михайлович,** 1897 р. н., с. Вишеньки Рожищенського р-ну, українець, селянин, поліцейський з 1941 р., п/парт. Заарешт. 11.02.1950 р. УМДБ у Волин. обл. Подальша доля невідома. (Держархів

Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 454, арк. 189–196, 200, 239, 242).

1293. **КЛИМЧУК Степан Самійлович,** 1935 р. н., с. Романів Луцького р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6636).

1294. **КЛИМЧУК Степан Трифонович,** 1916 р. н., с. Тристень Рожищенського р-ну, українець, селянин, вояк УПА, поліцейський, псевд. *Крук, Богун,* п/парт. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН та службі в поліції. ВТ в/МВС Волин. обл. 06.07.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 16.04.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнений у 1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3454, арк. 130, 201, 203–205; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 11047).

1295. **КЛИМЧУК Трифон Васильович,** 1878 р. н., с. Кияж Рожищенського р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. органами НКВС в 1944 р. та засудж. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер по дорозі в Сибір. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 146).

1296. **КЛИМЧУК Федора Родіонівна,** 1906 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 10.09.1951 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.09.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 16.04.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в с-щі Тайшет Іркутської обл. Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5304; Спр. 5305, арк. 104, 107).

1297. **КЛИМЧУК Ф. С.,** українець (українка), із селян. У 1955 р. перебував (перебувала) на с/п. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 583, арк. 27).

1298. **КЛИМЧУК Хівонія Трифонівна,** 1928 р. н., с. Кияж Рожищенського р-ну, українка, селянка, п/парт. У 1944 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 146).

1299. **КЛИМЧУК Яків Каленикович,** 1911 р. н., с. Годомичі Маневицького р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 17.02.1953 р. Ківерцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МДБ Волин. обл. 29.04.1953 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 04.10.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Звільнений 23.07.1958 р. Реабілітований 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5507).

1300. **КЛИМ'ЮК Володимир Йосипович,** 1928 р. н., с. Кладнів Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. Засудж. на 1 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 7, арк. 69; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 599).

1301. **КЛИМ'ЮК Галина Петрівна,** 1927 р. н., с. Жабче Горохівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт., псевд. *Осока*. Заарешт. 14.03.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 05.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітована 28.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5649).

1302. **КЛИМ'ЮК Євдоким (?),** с. Гавчиці Ківерцівського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.05.1948 р. виселений з родиною у сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 522, арк. 210).

1303. **КЛИМ'ЮК Євдокія Савівна,** 1927 р. н., с. Руснів Володимир-Волин. р-ну, українка, освіта 5 кл., обліковець міськсобезу, касир лісодільниці с. Губин Локачинського р-ну, кущова ОУН, п/парт., псевд. *Таня*, *Орися*. Заарешт. 25.06.1946 р. 90-м п/з. Звинувач. у зраді Батьківщини. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.08.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. Термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в м. Воркута. Звільнена 22.05.1956 р. Реабілітована 14.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5263; Спр. 5546, арк. 23, 24; Спр. 298, арк. 52, 298; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 517).

1304. **КЛИМ'ЮК Іван Зіновійович,** 1888 р. н., с. Штунь Любомльського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселений у Поломський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 14.03.1959 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2160, арк. 2, 80).

1305. **КЛИМ'ЮК Іван Омелянович,** 1923 р. н., с. Машів Любомльського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, вояк УПА з 1943 р., п/парт., псевд. *Копальний*. Заарешт. 29.04.1945 р. Любомльським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 31-ї Армії 13.08.1945 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 15 р. ВТТ з п/п на 5 р. Постановою комісії ПВР СРСР від 24.05.1956 р. термін покарання зменшено до 13 р. ВТТ. Звільнений 07.08.1956 р. і направлений на с/п у м. Воркута (Комі АРСР). Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2815, арк. 1, 2, 19).

1306. **КЛИМ'ЮК (КМЕЛЮК) Іван Пилипович,** 1889 р. н., с. Жабче Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, голова колгоспу с. Жабче Горохівського р-ну у 1944 р., п/парт., псевд. *Володимир*. Заарешт. 06.04.1945 (24.03.1945) рр. Сенкевичівським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 05.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 05.05.1955 р. Реабілітований 28.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5649; Спр. 6368, арк. 212).

1307. **КЛИМ'ЮК Ксенія Сидорівна,** 1881 р. н., с. Штунь Любомльського р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселена в Поломський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2160, арк. 2, 8, 37).

1308. **КЛИМ'ЮК Кузьма Остапович,** 1933 р. н., с. Штунь Любомльського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР у листопаді 1944 р. виселений у Поломський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 07.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2160, арк. 2, 8. 44).

1309. **КЛИМ'ЮК Марія Олександрівна,** 1913 р. н., с. Бовтуни (теп. с. Приріччя) Любомльського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена з дітьми: Анатолій Іванович, 1933 р. н., Ганна Іванівна, 1942 р. н., Марія Іванівна, 1942 р. н. в Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3225, арк. 7).

1310. **КЛИМ'ЮК Микола Євдокимович,** 1926 р. н., с. Муравище Ківерцівського р-ну, мешк. у с. Гавчиці Ківерцівського р-ну, українець, фінагент Муравищенської с/р, п/парт. Заарешт. 06.08.1948 р. Ківерцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. 07–08.08.1948 р. здійснив втечу з-під варти. Подальша доля невідома. УКДБ у Волин. обл. 16.11.1964 р. справу закрито за давністю літ. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1011; Спр. 1921, арк. 32, 38, 39, 144; Спр. 359, арк. 5, 27, 28, 218; Спр. 3189, арк. 25, 41, 402; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п.,

спр. 522, арк. 209, 210; Спр. 560, арк. 218; Спр. 1511).

1311. **КЛИМ'ЮК Максим Парфентійович,** 1909 р. н., с. Лудин Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. за звинувач. у невиконанні держпоставки. Володимир-Волин. райнарсудом 05.10.1947 р. засудж. за ст. 58, ч. 2 КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Подальша доля невідома. Реабілітований 27.08.1993 р. Волин. облсудом. **(**Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 6; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 513, 522).

1312. **КЛИМ'ЮК Оксана Захарівна,** 1889 р. н., с. Руснів Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 02.02.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 517).

1313. **КЛИМ'ЮК Олександр Савелійович,** 1930 р. н., с. Гірка Полонка Луцького р-ну, українець, селянин, чл. підпільної орг-ції «Юнаки», псевд. *Ястреб*. Заарешт. 29.05.1945 р. Звинувач. у приналеж. до підпільної орг-ції «Юнаки». ВТ в/НКВС Волин. обл. 27.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з к/м. Звільнений 21.06.1954 р. Реабілітований 26.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 412, арк. 257; о. ф., спр. 12144).

1314. **КЛИМ'ЮК Олексій Адамович,** 1929 р. н., с. Жабче Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, учень Луцького педучилища, селянин, вояк УПА з 1943 р., п/парт., псевд. *Чернота*. Заарешт. 04.07.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.09.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнений 06.05.1950 р. Реабілітований 20.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6839).

1315. **КЛИМ'ЮК Олексій Ісакович,** 1912 р. н., с. Губин Перший Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин, станичний УПА, господарчий та чл. ОУН, псевд. *Веселий*. Заарешт. 07.02.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 14.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 10.03.1956 р. Реабілітований 14.03.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3097; Спр. 5404, арк. 88).

1316. **КЛИМ'ЮК Ольга Михайлівна,** 1910 р. н., с. Баїв Луцького р-ну, мешк. у с. Гірка Полонка Луцького р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Чусівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Восени 1947 р. здійснила втечу і повернулася у Волин. обл. Заарешт. 05.01.1949 р. УМВС у Волин. обл. Звинувач. у втечі зі с/п. ОН МВС СРСР 08.04.1949 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Звільнена 13.01.1951 р. і направлена на с/п у Молотовську обл. Звільнена зі с/п 16.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2673, арк. 65).

1317. **КЛИМ'ЮК Омелян Степанович,** 1892 р. н., с. Ружин Любомльського (теп. Турійського) р-ну, мешк. у с. Машів Любомльського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселений у с. Бізер Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 11.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2815, арк. 2, 6, 46, 47).

1318. **КЛИМ'ЮК Орест Соловейович,** 1888 р. н., с. Баб'є (теп. с. Квітневе) Рожищенського р-ну, українець, селянин-одноосібник, вояк УПА у 1944 р., п/парт. Заарешт. 09.05.1945 р. Рожищенським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 29.06.1945 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 11.01.1955 р. Реабілітований 01.11.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7167; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 528, арк. 180, 181, 187).

1319. **КЛИМ'ЮК Петро Романович,** 1913 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, мешк. у с. Наталин Горохівського р-ну, українець, селянин-середняк, п/парт. Заарешт. 29.08.1946 р. Сенкевичівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 01.10.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Мінлазі. Звільнений 11.03.1956 р. Реабілітований 20.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6848).

1320. **КЛИМ'ЮК Пилип Олександрович,** 1909 р. н., с. Гірка Полонка Луцького р-ну, українець, освіта 2 кл., колгоспник, п/парт. Заарешт. 14–15.12.1950 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 14.02.1951 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Постановою комісії ПВР СРСР від 20.08.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 18.09.1957 р. Реабілітований 30.09.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8506).

1321. **КЛИМ'ЮК Степан Романович,** 1908 (1905) рр. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ВТ в/НКВС Волин. обл. 05.10.1944 р. засудж. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітований 25.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4334; Спр. 6268, арк. 16).

1322. **КЛИМ'ЮК Степан Григорович,** 1916 р. н., с. Руснів Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. у червні 1951 р. ВТ ПрикВО 25-26.07.1951 р. засудж. за 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Повернувся у село в 1980 р. Помер, похований на сільському кладовищі. (Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 7, арк. 64зв.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 246).

1323. **КЛИМ'ЮК Яків Карпович,** мешк. у с. Ясенівка Рожищенського р-ну, українець, селянин-бідняк, чл. ВЛКСМ. Заарешт. у 1941 р. німецько-укр. поліцією. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 512, арк. 52).

1324. **КЛИНЛЕР (КЛІНЛЄР) Альфонс (?),** 1924 р. н., м. Обер-Бруг (Франція), француз, освіта 8 кл., без певн. роду занять, кулеметник УПА, п/парт. Заарешт. 25.09.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 28.05.1945 (07.07.1945) рр. засудж. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Помер 09.12.1948 р. в ув'язненні. Реабілітований 26.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9661).

1325. **КЛИНОВА Агафія Федосіївна,** 1896 р. н., с. Секунь Старовижівського р-ну, українка, неписьменна, селянка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.02.1950 р. виселена в Смидовичівський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 01.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1724, арк. 2, 7, 10, 24, 42).

1326. **КЛИНОВА Анастасія Данилівна,** 1890 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, неписьменна, домогосподарка, п/парт. РМ СРСР 10.09.1947 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3700).

1327. **КЛИНОВА Анастасія Матвіївна,** 1869 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена з к/м у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 25.11.1949 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5503).

1328. **КЛИНОВА Антоніна Петрівна,** 1931 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, селянка, неповнолітня,

домогосподарка, п/парт. РМ СРСР 10.09.1947 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена згідно з Указом ПВР СРСР від 07.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1793).

1329. **КЛИНОВА Валентина Семенівна,** 1935 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 27.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5541).

1330. **КЛИНОВА Віра Семенівна,** 1933 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 27.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5541).

1331. **КЛИНОВА Галина Олександрівна,** 1935 (1936) рр. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.01.1950 р. виселена в Хабаровський край, з 1955 р. в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 08.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 350).

1332. **КЛИНОВА Євгенія Григорівна,** 1937 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.02.1950 р. виселена в Смидовичівський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.04.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1723, арк. 2, 7, 9).

1333. **КЛИНОВА Євгенія Мартинівна,** 1913 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 20.12.1947 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 22.03.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнена 19.04.1956 р. Реабілітована 04.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4251).

1334. **КЛИНОВА Євгенія Олександрівна,** 1934 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.01.1950 р. виселена в Хабаровський край, з 1955 р. в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 350).

1335. **КЛИНОВА Євдокія Петрівна,** 1927 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. РМ СРСР 10.09.1947 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена згідно ст. 3 Указу ПВР СРСР від 17.04.1991 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3703).

1336. **КЛИНОВА Ірина Климівна,** 1914 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена з дітьми: Петро Федорович, 1937 р. н., Федір Федорович, 1944 р. н. у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 01.11.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1007, арк. 2, 6, 23).

1337. **КЛИНОВА Марія (?),** с. Облапи Ковельського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. за зв'язок з УПА. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3670, т. 2, арк. 98).

1338. **КЛИНОВА Марія Маркіянівна,** 1929 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, освіта 6 кл., селянка, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.02.1950 р. виселена з сином Миколою Степановичем, 1947 р. н. у Смидовичівський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1723, арк. 2, 6, 12).

1339. **КЛИНОВА Мар'яна Василівна,** 1910 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 17.05.1946 р. ВТ в/МВС Волин. обл. 18.06.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Дубравлазі. Звільнена 17.10.1955 р. і направлена на с/п у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. Звільнена зі с/п 24.07.1956 р. Реабілітована 28.04.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5541; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6755).

1340. **КЛИНОВА Ніна Семенівна,** 1931 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 27.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5541).

1341. **КЛИНОВА Ольга Іванівна,** 1902 р. н., с. Секунь Старовижівського р-ну, мешк. у м. Ковель, українка, початкова освіта, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 15.01.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5526; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6105, арк. 80).

1342. **КЛИНОВА Парасковія Андріївна,** 1927 р. н., м. Ковель, українка, освіта 5 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 28.03.1946 р. Ковельським МВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.05.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в м. Солікамськ, м. Караганда. Звільнена 25.05–06.1955 р. (30.11.1954 р.). Реабілітована 07.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6105; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5526).

1343. **КЛИНОВА Парасковія Сергіївна,** 1899 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.02.1950 р. виселена з дочкою Клиновою С. Г., 1940 р. н. у Смидовичівський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла у січні 1957 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1723, арк. 2, 7, 15).

1344. **КЛИНОВА Полінарія Улянівна,** 1904 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.01.1950 р. виселена в Хабаровський край, з 1955 р. в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 22.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 350).

1345. **КЛИНОВА Устина Авксентіївна,** 1919 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. РМ СРСР 10.09.1947 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 09.10.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7171).

1346. **КЛИНОВИЙ Андрій (?),** м. Ковель, українець, чл. ОУН. Заарешт. восени 1940 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Інформація Ковельської м/р; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1997, арк. 178).

1347. **КЛИНОВИЙ Василь Олександрович,** 1912 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. (Архів РВГ «НЦІСВ»; Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3670, арк. 13; Інформація Облапської с/р Ковельського р-ну).

1348. **КЛИНОВИЙ Василь Петрович,** 1929 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. Заарешт. 02.06.1946 р. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.07.1946 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Подальша доля невідома. Реабілітований 24.12.1991 р. прокуратурою

Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4652).

1349. **КЛИНОВИЙ Григорій Юрійович,** 1893 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, столяр Ковельського «Змішторгу», п/парт. ОН МДБ СРСР 28.02.1950 р. виселений за приналеж. до ОУН. Звільнений 18.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1723, арк. 2, 7, 13, 25, 32, 40).

1350. **КЛИНОВИЙ Іван Андрійович,** 1923 р. н., м. Ковель, українець, освіта 5 кл., селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 07.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5526).

1351. **КЛИНОВИЙ Іван Мартинович,** 1920 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, селянин, кущовий пропагандист, п/парт., псевд. *Герасим*, *Карбованець*. Заарешт. у 1944 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3670, т. 2, арк. 190).

1352. **КЛИНОВИЙ Леонтій Григорович,** 1935 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.02.1950 р. виселений у с. Миколаївка Смидовичівського р-ну Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 23.04.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1723, арк. 2, 6, 7, 10, 14).

1353. **КЛИНОВИЙ Микола Олександрович,** 1932 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.02.1950 р. виселений у Смидовичівський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 01.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1724, арк. 2, 7, 9, 28).

1354. **КЛИНОВИЙ Максим Мартинович**, 1905 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, із селян, керівник місцевого осередку «Просвіти», з 1932 р. керівник СП ОУН (с. Облапи). Заарешт. у 1939 р. поліцією. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 46, оп. 9а, спр. 463, арк. 27; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 324).

1355. **КЛИНОВИЙ Олександр Лазарович,** 1883 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 01.04.1946 р. Ковельським МВ МВС Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.05.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Помер у 1946 р. в ув'язненні. Реабілітований 07.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6105).

1356. **КЛИНОВИЙ Олександр Самсонович,** 1897 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, п/парт. Засудж. на 5 р. ВТТ за нездачу заготовок лісу. Звільнений у 1952 р. і направлений на с/п у с. Миколаївка Смидовичівського р-ну Хабаровського краю. Звільнений зі с/п 02.02.1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1724, арк. 2, 4, 23–25).

1357. **КЛИНОВИЙ Олександр Семенович,** 1929 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 27.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 24.07.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5541).

1358. **КЛИНОВИЙ Олександр Юрійович,** 1905 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 11.01.1950 р. виселений з сином Варсонофієм, 1945 р. н. у Хабаровський край, з 1955 р. в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 22.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 350).

1359. **КЛИНОВИЙ Петро Федорович,** 1937 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 28.04.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1007, арк. 2, 44).

1360. **КЛИНОВИЙ Семен Савович,** 1907 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, солдат ЧА 21-го ЗСП, чотовий, ройовий УПА, п/парт., псевд. *Ярослав*. Заарешт. 01.09.1944 р. ВКР «Смерш» СибВО. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 28.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Вбитий 27.01.1946 р. на Облапських хуторах. ВТ СибВО 17.04.1968 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів, реабілітований. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3669; Спр. 2670; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6845; Спр. 160, арк. 12).

1361. **КЛИНОВИЙ Степан Григорович,** 1928 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 28.02.1950 р. виселений у Смидовичівський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1723, арк. 2, 7, 16).

1362. **КЛИШ Василина Василівна,** 1927 р. н., с. Боровичі Маневицького р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1946 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2459, арк. 22, 75, 89).

1363. **КЛИШ Василь Степанович,** 1876 р. н., с. Боровичі Маневицького р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР в 1946 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2459, арк. 22, 75, 89).

1364. **КЛИШ (БАСАРА) Ганна Василівна,** 1928 р. н., с. Боровичі Маневицького р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 06.07.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 01.08.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнена 20.06.1955 р. Волин. обл. судом 27.07.1967 р. справу закрито за відсутності доказів, реабілітована. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2459).

1365. **КЛИШ Євгенія Іванівна,** 1903 р. н., м. Луцьк, українка, п/парт. ОН НКВС СРСР 27.10.1945 р. виселена в Казахську РСР. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7304).

1366. **КЛИШ Панас Васильович,** 1931 р. н., с. Боровичі Маневицького р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР в 1946 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2459, арк. 22, 75, 89).

1367. **КЛИШ Тетяна (?),** 1876 р. н., с. Боровичі Маневицького р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1946 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2459, арк. 22, 75, 89).

1368. **КЛИШ Федір Федорович,** 1923 р. н., с. Боровичі Маневицького р-ну, українець, із селян, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 30.09.1944 р. ВКР «Смерш» 2-ї ЗІСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 21.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Звільнений у 1951 р. і направлений на с/п. Подальша доля невідома. Реабілітований 31.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9394; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4104).

1369. **КЛІ(Е)БАНСЬКИЙ Андрій (?),** мешк. у с. Скірче Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. У 1944 р. виселений у сх. обл. СРСР як чл. сім'ї

зрадника Батьківщини. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2554, арк. 11; Спр. 1037, арк. 17).

1370. **КЛІ(Е)БАНСЬКИЙ Гнат Тихонович,** 1930 р. н., с. Скірче Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. 05.02.1948 р. Сенкевичівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 20.01.1951 р. засудж. за ст. 5-33 КК УРСР на 10 р. заслання. Покарання відбував у Новосибірській обл. Звільнений 27.09.1954 р. Комісією з перегляду справ 30.08.1954 р. вирок відмінено, справу закрито. Реабілітований 18.10.1954 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 546–548; Спр. 2553, арк. 3, 277; Спр. 2554, арк. 196).

1371. **КЛІ(Е)БАНСЬКИЙ Павло Григорович,** 1929 р. н., с. Воютин Луцького р-ну, мешк. у с. Скірче Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, боєць винищ. загону, п/парт., псевд. *Будяк*. Заарешт. 05.02.1948 р. Сенкевичівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. УМДБ у Волин. обл. 31.07.1950 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 280, арк. 91–100; Спр. 548; Спр. 1037; Спр. 546, арк. 33; Спр. 2553, арк. 3; Спр. 2554, арк. 1, 196).

1372. **КЛІ(Е)БАНСЬКИЙ Яків Григорович,** 1927 р. н., с. Скірче Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселений у с. Соловйовськ Іркутської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 13.10.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1098, арк. 3, 7, 31; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2553, арк. 157).

1373. **КЛІ(И)ВАК Олександр Павлович,** 1922 р. н., с. Ломачанка Маневицького (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, солдат ЧА 73-го ЗСП 19-ї ЗСД, вояк УПА, п/парт., псевд. *Гарбуз*. Заарешт. 31.05.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 01.11.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 04.04.1954 р. Реабілітований 24.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9530; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4156).

1374. **КЛІМАШЕВСЬКА Галина Павлівна,** 1924 р. н., с. Селець Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Депортована 13.03.1945 р. у Пермську обл. За наказом Берії від 31.03.1944 р. виселена на 10 р. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена на 5 р. Померла 25.05.1945 р. на засланні у Чусівському р-ні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 627, арк. 12, 28, 31).

1375. **КЛІМАШЕВСЬКА Килина Прокопівна,** 1894 (1890) рр. н., с. Селець Володимир-Волин. р-ну, українка, неписьменна, селянка, п/парт. Депортована 13.03.1945 р. у Пермську обл. за наказом Берії від 31.03.1944 р. на 10 р. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена на 5 р. У квітні 1946 р. здійснила втечу і повернулася у с. Селець Володимир-Волин. р-ну. Заарешт. 04.03.1947 р. Звинувач. у втечі зі с/п. 05.07.1946 р. засудж. за ст. 82, ч. 2 КК УРСР на 5 р. умовно. Звільнена зі с/п 02.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 627).

1376. **КЛІМАШЕВСЬКИЙ Павло Макарович,** 1889 р. н., с. Селець Турійського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Депортований 13.03.1945 р. у Пермську обл. за наказом Берії від 31.03.1945 р. на 10 р. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселений на 5 р. У 1946 р. здійснив втечу, затриманий і направлений на попереднє місце заслання. Звинувач. у втечі зі с/п. 05.08.1946 р. засудж. за ст. 82, ч. 2 КК УРСР на 5 р. умовно. Помер 19.02.1954 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 627).

1377. **КЛІМЕНТЬЄВА (КЛІМЕНТІЄВА) Варвара Максимівна,** 1912 р. н., с. Кам'януха Маневицького р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, зв'яз-

кова боївки СБ ОУН, п/парт. Заарешт. 08.09.1945 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.11.1945 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітована 09.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5234).

1378. **КЛІТИНСЬКА-КОРОБЕЙ Мотрона (?),** Володимир-Волин. р-н, українка, селянка, п/парт. Заарешт. у 1940 р. органами НКВС. Виселена в Сибір. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Інформація Володимир-Волин. м/р).

1379. **КЛІТИНСЬКИЙ Андрій (?),** смт Локачі, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–1723. – КВ–74629; Інформація Локачинської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1380. **КЛІТИНСЬКИЙ Володимир Андрійович,** 1902 р. н., с. Уйма-Локацька (теп. смт Локачі) Локачинського р-ну, українець, селянин-одноосібник, товариство «Просвіта», чл. ОУН. Заарешт. 26.12.1939 р. Горохівським РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН та а/рад. агітації. Вбитий 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці під час бомбардування німецькою авіацією. (Згідно з іншою версією: втік з-під варти у період евакуації у 1941 р.). УМДБ у Волин. обл. 14.04.1948 р. оголошений у всесоюзний розшук. УМВС у Волин. обл. 14.04.1964 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1932; Спр. 2219, арк. 12–15; Спр. 1897, арк. 32, 110–112; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2632; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1381. **КЛІТИНСЬКИЙ Костянтин (?),** Володимир-Волин. р-н, українець, заможний селянин, п/парт. У 1940 р. виселений у Сибір. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 654, арк. 45, 84; Інформація Володимир-Волин. м/р).

1382. **КЛІТИНСЬКИЙ Костянтин Устимович,** 1920 р. н., с. Ізов Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, освіта 7 кл., студент технікуму у Володимир-Волин., у 1937 р. дирекція рекомендувала його у Варшавську авіаційно-технічну школу, п/парт. З початком війни 1939 р. школу евакуювали в м. Ліда, а студентів заарешт. червоноармійці як полонених. Працював на рудниках Кривого Рогу, будував дороги у Бродах. 22.06.1941 р. полонених студентів червоноармійці почали розстрілювати. Залишився живий. Працював в будинкоуправлінні у м. Луцьку. Заарешт. німцями влітку в 1942 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Звільнений вояками УПА. Став бунчужним, сотенним УПА, псевд. *Назар.* Загинув у бою з німцями в с. Старосілля під Колками у липні 1943 р. (Наше місто (Нововолинськ). – 2004. – 14 жовт.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 729).

1383. **КЛІТИНСЬКИЙ Федір Андрійович,** 1880 р. н., с. Уйма-Локацька (теп. смт Локачі) Локачинського р-ну, мешк. у с. Верхнів Іваничівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, агент пол. поліції, п/парт. Заарешт. 07.11.1939 р. Володимир-Волин. опергрупою НКВС. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 29.11.1940 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Сиблазі. Реабілітований 31.03.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2051; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 744).

1384. **КЛІЩ Ростислав (?),** с. Ратнів Луцького р-ну, українець, із селян, з 1943 р. кущовий юнацької ланки ОУН, навчався у Володимир-Волин. сільськогосподарському технікумі, псевд. *Баламут, Загородній, Чумак.* Заарешт. 20.04.1945 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Данилюк В. Пам'ятай про смерть // Молода Волинь. – 1993. – 11 січ.; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників.

Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 326).

1385. **КЛІЦУК Ганна Іванівна,** с. Янів (теп. с. Іванів) Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Котласький р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3167, арк. 2, 30).

1386. **КЛІЦУК Єлизавета Григорівна,** 1914 р. н., с. Амбуків Володимир-Волин. р-ну, мешк. у с. Янів (теп. с. Іванів) Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Котласький р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 17.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3167, арк. 2, 10, 30).

1387. **КЛІЦУК Іван Леонтійович,** 1912 (1914) рр. н., с. Янів (теп. с. Іванів) Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, поліцейський, вояк УПА з 1943 р., п/парт. Заарешт. 22.02.1945 р. Володимир-Волин. МВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 09.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Норильлазі. Звільнений 29.10.1952 р. і направлений на с/п у Котласький р-н Архангельської обл. Звільнений 29.10.1952 р. Реабілітований 01.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3167, арк. 1, 17, 44; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6602; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 142).

1388. **КЛІЦУК Леонтій Іванович,** 1938 р. н., с. Янів (теп. с. Іванів) Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Котласький р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 24.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3167, арк. 2, 30).

1389. **КЛІЦУК Микола Савович,** 1923 р. н., с. Рогожани Володимир-Волин. р-ну, українець, освіта середня, селянин-одноосібник, слюсар вагонного депо, зв'язковий УПА, кущовий УПА з 1943 р., п/парт., псевд. *Тихий*. Заарешт. 22.08.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС 23.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПівнВО 28.04.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 25.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4410; Спр. 4018; Спр. 5263, арк. 343, 344; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 719).

1390. **КЛІЩ Микола Григорович,** 1919 р. н., с. Білий Камінь Олеського р-ну Львів. обл., мешк. у с. Надчиці Острожецького р-ну Рівненської обл., освіта 3 кл., українець, селянин-одноосібник, вояк УПА, п/парт., псевд. *Ястробець*. Заарешт. 04.05.1944 р. Луцьким РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС УкрВО 08.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП. Вирок виконано 26.10.1944 р. Реабілітований 28.07.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8353).

1391. **КЛІЩУК Анастасія Степанівна,** 1930 р. н., с. Твердині Локачинського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. Заарешт. 01.12.1946 р. ВББ УМВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.08.1947 р. виправдана судом за відсутності доказів. Звільнена 15.09.1947 р. Реабілітована 25.03.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5722).

1392. **КЛІЩУК Василь Гнатович,** 1928 р. н., с. Твердині Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 28.02.1947 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до

ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 17.05.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 30.09.1952 р. ВТ ПрикВО 01.12.1954 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований 31.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4448).

1393. **КЛІЩУК Василь Карпович,** 1916 р. н., кол. Радванка Луцького р-ну, мешк. у с. Твердині Локачинського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 24.04.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 14.05.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Пєсчанлазі. Звільнений 03.04.1954 р. і направлений на с/п у Казахстан. Звільнений 02.04.1956 р. Реабілітований 09.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5118).

1394. **КЛІЩУК Ганна Гнатівна,** 1922 р. н., с. Твердині Локачинського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена з дочкою Галиною Василівною, 1940 р. н. в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 11.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6696).

1395. **КЛІЩУК Галина Григорівна,** 1933 р. н., с. Нова Вижва Старовижівського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Микоянівський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.06.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1169, арк. 2, 6, 7, 12).

1396. **КЛІЩУК Григорій Олександрович,** 1887 р. н., с. Нова Вижва Старовижівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-середняк, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселений у Микоянівський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Помер 11.12.1955 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1169, арк. 2, 4, 8, 20).

1397. **КЛІЩУК Єрофій Хомович,** 1888 р. н., с. Твердині Локачинського р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 27.12.1947 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6743, арк. 22, 34).

1398. **КЛІЩУК Зінаїда Єрофіївна,** 1925 р. н., с. Твердині Локачинського р-ну, українка, селянка, бухгалтер райфінвідділу, п/парт. Заарешт. 01.03.1947 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 17.05.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 01.12.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Померла 21.07.1948 р. в ув'язненні. Реабілітована 31.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4448; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6743, арк. 1, 35).

1399. **КЛІЩУК Ксенія Михайлівна,** 1894 р. н., с. Твердині Локачинського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 05.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6743).

1400. **КЛІ(И)ЩУК Леон Денисович,** 1928 р. н., с. Береськ Озютичівського (теп. Рожищенського) р-ну, українець, курсант школи водіїв м. Луцьк, неповнолітній, п/парт. Заарешт. 15.05.1945 р. Озютичівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.07.1945 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнений 10.05.1949 р. Реабілітований 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5514).

1401. **КЛІЩУК Михайло Лук'янович,** 1922 р. н., с. Підберезся Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1941 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1402. **КЛІЩУК Марія Єрофіївна,** 1922 р. н., с. Твердині Локачинського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6743, арк. 22).

1403. **КЛІЩУК Надія Єрофіївна,** 1935 р. н., с. Твердині Локачинського р-ну, українка, селянка, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 06.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6743).

1404. **КЛІЩУК (КАЛИШ) Надія Єфимівна**, 1926 р. н., с. Боголюби Луцького р-ну, українка, із селян, станична ОУН, псевд. *Олеся.* Заарешт. 06.11.1948 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. приналеж. до ОУН. ОН МДБ 14.05.1949 р. засудж. на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Магаданській обл. (Росія). Звільнена 03.09.1955 р. Реабілітована 09.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4622; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 326).

1405. **КЛІЩУК Надія Григорівна,** 1932 р. н., с. Нова Вижва Старовижівського р-ну, українка, освіта 5 кл., селянка-одноосібниця, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Микоянівський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 19.12.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1169, арк. 2–4, 38).

1406. **КЛІЩУК Олександра Василівна,** 1891 р. н., с. Нова Вижва Старовижівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, домогосподарка, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Микоянівський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. 22.07.1957 р. здійснила втечу і повернулася у м. Ковель. СК ВС УРСР 11.10.1958 р. вирок відмінено, з-під варти звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1169, арк. 2, 5, 6, 27, 51).

1407. **КЛІЩУК Павло (?),** 1902 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1941 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Інформація Підберезівської с/р Горохівського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1408. **КЛІЩУК Степан Павлович,** 1894 р. н., с. Твердині Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, селянин, голова с/р, п/парт. Заарешт. 01.12.1946 р. ВББ УМВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 27–28.02.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.04.1947 р. вирок відмінено, справу направлено на дослідування. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.08.1947 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Івдельлазі. Звільнений 18.12.1954 р. Реабілітований 25.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5722).

1409. **КЛІЩУК Софія Андріївна,** 1891 р. н., мешк. на хут. Гиляр (Геллер) Турійського р-ну, українка, селянка, домогосподарка, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3275).

1410. **К(А)ЛІЩУК Трохим Купріянович,** 1880 р. н., мешк. на хут. Гиляр Турійського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений з дочкою Ольгою, 1930 р. н. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3275; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5427, арк. 41).

1411. **КЛОК Марія Гнатівна,** 1930 р. н., с. Гупали Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, селянка,

неповнолітня, п/парт. Заарешт. 27.10.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.12.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована 05.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4885).

1412. **КЛОЧИК Домна Леонтіївна,** 1880 р. н., с. Залісся Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МВС СРСР 02.08.1946 р. виселена в Кокчетавську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї вояка УПА. Восени 1948 р. здійснила втечу, затримана. ОН МВС СРСР 15.04.1949 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Померла 23.04.1949 р. в ув'язненні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6669).

1413. **КЛОЧИК Марта Євстахіївна,** 1926 р. н., с. Залісся Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МВС СРСР 02.08.1946 р. виселена в Кокчетавську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Восени 1948 р. здійснила втечу, затримана. ОН МВС СРСР 15.04.1949 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Звільнена зі с/п 07.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6669).

1414. **КЛОЧИК Олена Євстахіївна,** 1915 р. н., с. Залісся Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МВС СРСР 02.08.1946 р. виселена в Кокчетавську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Восени 1948 р. здійснила втечу, затримана. ОН МВС СРСР 15.04.1949 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Звільнена зі с/п 07.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6669).

1415. **КЛОЧКО Григорій Кузьмич,** 1908 р. н., с. Грибовиця Іваничівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 04.06.1948 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 31.07.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Звільнений 18.11.1954 р. Реабілітований 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7514; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3756).

1416. **КЛЬОССЕ Фелікс Іванович,** 1902 р. н., м. Устилуг Володимир-Волин. р-ну, поляк, токар приватної майстерні, п/парт. Заарешт. 23.11.1939 р. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.05.1941 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1862).

1417. **КЛЮК(А) Дмитро Опанасович,** 1927 р. н., с. Солов'ї Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-середняк, п/парт. Заарешт. 26.08.1944 р. Седлищенським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Помер 28.07.1948 р. в ув'язненні. Реабілітований 01.11.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7056).

1418. **КЛЮКА Іван Ларіонович,** 1926 р. н., с. Вишнів Любомльського р-ну, українець, із селян, солдат ЧА в/ч 22137 з 1944 р., п/парт. Заарешт. 15.03.1949 р. ВКР МДБ в/ч 43888. Звинувач. у наклепі на рад. владу. ВТ в/ч 61410 05.04.1949 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 1 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Подальша доля невідома. Реабілітований 29.04.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4165).

1419. **КЛЮКА Катерина Степанівна,** 1911 р. н., с. Запілля Любомльського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселена в Чусівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. ОН МДБ СРСР засудж. на 3 р. ВТТ. Звільнена у 1950 р. та направлена на с/п. Звільнена зі с/п 16.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2814, арк. 2, 6, 9, 15).

1420. **КЛЮКА Федір Прокопович,** 1924 р. н., с. Вишнів Любомльського р-ну,

українець, із селян, друкар типографії м. Любомль, п/парт. Заарешт. 10.10.1947 р. Любомльським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3176, арк. 50, 268; Спр. 3177, арк. 83).

1421. **КЛЮКОВ Костянтин Йосипович,** 1908 р. н., с. Марковичі Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1422. **КЛЮНДА Дмитро Лукашевич,** 1930 р. н., с. Гредьки Луківського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, неповнолітній, п/парт. Заарешт. 04.06.1947 (12.06.1947) рр. Луківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.07.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у м. Тайшет Іркутської обл. Реабілітований 10.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5149; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1001, арк. 118, 130).

1423. **КЛЮНДА Іван Васильович,** 1925 р. н., с. Красноволя Любомльського р-ну, українець, освіта 3 кл., будівельник, господарчий ОУН у 1943–1944 рр., зв'язковий УПА, п/парт., псевд. *Моряк*. Заарешт. 07.05.1948 р. ВКР Калінінського гарнізону. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ МоскВО 11.09.1948 р. засудж. на 25 р. ВТТ і 5 р. заслання. Покарання відбував у Бутирці, Воркуті. Звільнений 02.07.1956 р. Реабілітований 29.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4420).

1424. **КЛЮЦ Кирило Вавринович,** 1922 р. н., с. Литва (теп. с. Путилівка) Торчинського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, у 1942–1945 рр. на КТР у Німеччині, солдат ЧА з вересня 1945 р., п/парт. Заарешт. 17–18.01.1946 р. ВКР «Смерш» 88-ї СД. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН та а/рад. агітації. ВТ 8-ї Гвардійської армії 10.05.1946 р. засудж. за ст. 58-10, ч. 2 КК РРФСР на 6 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Востуралазі. Помер 16.02.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5524).

1425. **КЛЮЧИНСЬКИЙ (?),** с. Калінувка (теп. не існує) Володимир-Волин. р-ну, поляк, осадник, п/парт. У 1940 р. виселений до Сибіру. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 182; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 9, арк. 23зв.).

1426. **КЛЮЧИНСЬКИЙ Франц (?),** м. Володимир-Волин., керівник самооборони м. Володимир-Волин. Заарешт. у 1939 р. Утримувався у Володимир-Волин. в'язниці. Подальша доля невідома. (Інформація Володимир-Волин. м/р).

1427. **КЛЮЧУК Пелагія Артемівна,** 1915 р. н., с. Гупали Любомльського р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1950 р. виселена на с/п в Іркутську обл. (Архів РВГ «НЦІСВ»).

1428. **КЛЯЙНЕР Марія Мошківна,** 1924 р. н., м. Володимир-Волин., єврейка, освіта вища незакінчена, зі службовців, старша медсестра військово-морського госпіталю, чл. ВЛКСМ. Заарешт. 27.04.1944 р. ВКР «Смерш» Півн. флоту. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ Півн. флоту 29.05.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-10, ч. 2 КК РРФСР на 5 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбувала в Комі АРСР. Подальша доля невідома. Реабілітована 20.01.1991 (24.01.1997) рр. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9508; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 142).

1429. **КЛЯР Симка-Бинят Абрамович-Хаймович,** 1920 р. н., м. Гловно Варшавського в-ва (Польща), єврей, ткач, чл. ППС. Заарешт. 16.11.1940 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 03.06.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Воркута. Амністований 15.09.1941 р. як пол.

громадянин. Реабілітований 11.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 867).

1430. **КЛЯР Юрій Йосипович,** 1923 р. н., м. Радом (Польща), мешк. у м. Львів. Заарешт. 19.08.1940 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 5-ї Армії КОВО 28.10.1940 р. засудж. за ст. 18-54-1а КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 20.08.1945 р. Реабілітований 15.12.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 20645).

1431. **КЛЯЧКІВСЬКИЙ Дмитро Семенович,** 1911 р. н., м. Збараж Тернопіл. обл., українець, учень Станіславської гімназії, студент Львів. університету юридичного факультету, чл. ОУН, служив у пол. армії, у 1938 р. чл. орг-ції «Сокіл», обл. провідник ОУН Станіславщини у 1939–1940 рр. Заарешт. у вересні 1937 р. пол. поліцією. Звинувач. у нац. діяльн. Повторно заарешт. в липні 1941 р. у Львові органами НКВС та засудж. до розстрілу. Втікає з в'язниці та стає провідником ОУН на Волині, з 1942 р. чл. Проводу ОУН, псевд. *Клим Савура, Панас Мосур, Охрім,* командир «УПА-Північ» з 1943 р. Подальша його діяльн. тісно пов'язана з Волинню. Загинув 12.02.1945 р. у бою з військами НКВС на Оржівських хуторах Клеванського р-ну Рівнен. обл. (Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 28).

1432. **КМИН Никанор Митрофанович,** 1890 р. н., с. Осьмиговичі Турійського р-ну, українець, селянин-одноосібник, староста с/у до 1944 р., чл. ОУН. Заарешт. 12.10.1944 р. Турійським РВ НКДБ. Звинувач. у а/рад. агітації, пропаганді та пособництві німцям. Помер 12.01.1945 р. у санчастині в'язниці № 1 УНКВС у Волин. обл. до суду (тиф). ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.01.1945 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3050; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2293).

1433. **КНИРИ(І)К Филимон Олексійович,** 1928 р. н., с. Сільце Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, колгоспник, п/парт. Заарешт. 15.09.1948 р. Голобським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. УМДБ у Волин. обл. 22.04.1949 р. справу закрито за відсутності доказів, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 289; Спр. 290; Спр. 3792, арк. 66, 69; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 471; Спр. 175, арк. 137–143).

1434. **КНИШ Ананій Степанович,** 1924 р. н., с. Микуличі Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин, колгоспник, вивезений на роботу у Німеччину, солдат ЧА у 1947 р., п/парт., псевд. *Сагайдачний*. Заарешт. 04.11.1949 р. Володимир-Волин. РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН МДБ СРСР 01.07.1950 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Покарання відбував у Пєсчанлазі. Звільнений 15.06.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 26.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3270; Спр. 3704, арк. 16, 18; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4337; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 923).

1435. **КНИШ Андрій Якович,** 1922 р. н., с. Смідин Луківського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин, заст. голови с/р с. Смідин, п/парт. Заарешт. 30.06.1947 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 13.08.1947 р. виправданий судом, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл. ф. п., спр. 11; Спр. 5269, арк. 38).

1436. **КНИШ Василь Гнатович,** 1923 р. н., с. Битень Ковельського р-ну, українець, селянин, солдат ЧА 12-го ЗСП, п/парт. Заарешт. 16.05.1944 р. ВКР «Смерш» 12-ї ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 11.11.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Покарання

відбував у Мінлазі. Звільнений 23.03.1952 р. і направлений на с/п у м. Інта (Комі АРСР). Подальша доля невідома. Волин. обл. судом 02.10.1968 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1885).

1437. **КНИШ Григорій Степанович,** 1927 р. н., мешк. у с. Маркелівка (с. Бегета) Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. у 1945 р. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 17.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР. Звільнений у 1955 р. Помер, похований на кладовищі с. Хворостів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3359, арк. 23, 202, 207; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 2, арк. 17; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 105).

1438. **КНИШ Іван Макарович,** 1926 р. н., с. Деревок Любешівського р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, вояк УПА, чл. ОУН, псевд. *Шукайло*. Заарешт. 25.11.1944 р. ВКР «Смерш» 28-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 28-ї Армії 19.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Пєсчаному ВТТ. Помер 08.05.1952 р. в ув'язненні. Реабілітований 02.04.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл. ф. п., спр. 6684; Спр. 4255, арк. 49).

1439. **КНИШ Кузьма Іванович,** 1919 р. н., с. Смідин Луківського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 26.01.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 25–26.02.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 05.09.1953 р. Реабілітований 30.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл. ф. п., спр. 8355).

1440. **КНИШ Микола (?)**, с. Бодячів Ківерцівського р-ну, українець, із селян, керівник сільського проводу ОУН, з 1938 р. оргреферент Горохівського повітового проводу ОУН. Заарешт. 10.01.1939 р. поліцією. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 46, оп. 9а, спр. 463, арк. 21; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 328).

1441. **КНИШ Михайло Михайлович,** бургомістр р/у смт Іваничі Іваничівського р-ну. Засудж. у 1944 р. Можливо помер у в'язниці. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл. ф. п., спр. 4519, арк. 32).

1442. **КНИШ Олександр Якович,** 1890 р. н., с. Скобелка Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1443. **КНИЩУК Севастян Карпович,** 1882 р. н., с. Грушівка Маневицького (теп. Ковельського) р-ну, мешк. у с. Озерне Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, закупівельник «Заготскоту» м. Ковель, п/парт. Заарешт. 29.04.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. як соціально-небезпечний елемент. ОН НКВС СРСР 21.05.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Карлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований 24.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2435; Архів УСБ України у Волинській обл. ф. п., спр. 3198).

1444. **КНОПИК Владислав Войцехович,** 1908 р. н., м. Освенцим Краківського в-ва (Польща), мешк. у с. Поремба-Орловська Іненського в-ва (Польща), поляк, столяр-кустар, п/парт. Заарешт. 21.12.1939 р. Луцьким РВ НКВС. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 30.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на

5 р. ВТТ. Покарання відбував у Єнісейлазі. Амністований 25.08.1941 р. як пол. громадянин. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2935; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3733; о. ф., спр. 22725).

1445. **КОБ Василь Андрійович,** 1929 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 04.05.1948 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 18.09.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнений 04.05.1953 р. Реабілітований 04.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3751).

1446. **КОБ Василь Захарович,** 1927 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта 4 кл., колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.03.1950 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1220, арк. 2, 5, 17).

1447. **КОБ Ганна Петрівна,** 1924 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, секретар с/р, п/парт. Заарешт. 17.03.1948 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 09–14.06.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Дубравлазі. Звільнена 02.02.1955 р. Реабілітована 29.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4852).

1448. **КОБ Захар Олексійович,** 1897 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, зв'язковий УПА, п/парт. Заарешт. 17.03.1948 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 09–14.06.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВК ВС СРСР 18.12.1954 р. термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ. Покарання відбував у Карлазі. Звільнений у 1955 р. і направлений на с/п в Красноярський край. Реабілітований 29.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4852; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1220, арк. 2, 10, 21–22).

1449. **КОБ Іван Андрійович,** 1937 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений у м. Біробіджан Єврейського АО Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 09.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3085, арк. 2, 5, 17).

1450. **КОБ Катерина Андріївна,** 1932 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, освіта початкова, колгоспниця, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 13.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3085, арк. 2, 10, 24, 39).

1451. **КОБ Катерина Мелентіївна,** 1881 р. н., хут. Козел Ратнівського р-ну (теп. с. Дубровиця Камінь-Кашир.) р-ну, мешк. в с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 19.02.1953 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3085, арк. 2, 5, 20).

1452. **КОБ Марія Андріївна,** 1925 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця, зв'язкова, розвідниця УПА, п/парт. Заарешт. 28.03.1948 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 09–14.06.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВК ВС СРСР 18.12.1954 р. термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ. Покарання відбувала в Мінлазі. Звільнена 08.02.1955 р.

Реабілітована 29.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4852; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3085, арк. 2, 5, 7, 13).

1453. **КОБ Тетяна Андріївна,** 1935 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, освіта 4 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в м. Біробіджан Єврейського АО Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3085, арк. 2, 7, 15).

1454. **КОБ Харитина Яківна,** 1898 р. н., с. Теклине Ратнівського (теп. Камінь-Кашир. р-ну), українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.03.1950 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 15.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1220, арк. 2, 6, 19).

1455. **КОБАК Іван Петрович,** 1907 р. н., с. Мала Глуша Любешівського р-ну, українець, неписьменний, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселений у Іркутську обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Звільнений 12.10.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1231, арк. 1, 2, 11, 27).

1456. **КОБАК Никифор Іванович,** 1913 р. н., с. Видерта Любешівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 20.04.1946 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.05.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 29.10.1954 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений 30.11.1954 р. Реабілітований 10.03.1998 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., спр. 9804).

1457. **КОБАК Пелагея Мартинівна,** 1907 р. н., с. Мала Глуша Любешівського р-ну, українка, неписьменна, заможна селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.10.1950 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.10.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1231, арк. 2, 5, 14).

1458. **КОБАЧ Денис Борисович,** 1888 р. н., с. Малі Голоби Камінь-Кашир. р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 02.08.1946 р. виселений у Кокчетавську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї вояка УПА. У 1948 р. здійснив втечу, затриманий. Засудж. на 6 р. ВТТ. Звільнений у 1953 р. Заарешт. 09.01.1954 р. і направлений на попереднє місце заслання. Звільнений зі с/п 06.09.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1107, арк. 8, 9, 12).

1459. **КОБАЧ Карп Денисович,** 1910 (1911) рр. н., с. Малі Голоби Камінь-Кашир. р-ну, українець, із селян, освіта 2 кл., столяр, вояк УПА, псевд. *Диякон*. Заарешт. 19.01.1947 р. Камінь-Кашир. РВ МВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 04.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. Звільнений 17.06.1955 р. і направлений на с/п у Кокчетавську обл. (Казахстан). Звільнений зі с/п 06.09.1956 р. Реабілітований 30.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6323; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1107, арк. 1, 29, 38).

1460. **КОБЕЛЬЧУК Дорофій Якович,** 1896 р. н., с. Кашівка Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 27.03.1946 р. Голобським РВ МВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.06.1946 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ з п/п на 3 р. Реабілітований 30.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9439).

1461. **КОБЕЦЬ Агрипина Федосіївна,** 1913 р. н., с. Річиця Ратнівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт.

Заарешт. 17.07.1948 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 04.12.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. ВТ ПрикВО 18.06.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 529; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 848).

1462. **КОБЕЦЬ Антон Феофанович (Феофілович),** 1923 (1924, 1925, 1927) рр. н., с. Садів Луцького р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Березовський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 21.05.1956 р. Реабілітований 02.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6817; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1463. **КОБЕЦЬ Василь Северинович,** 1920 р. н., с. Горзвин Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, учитель. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Інформація Білостоцької с/р Луцького р-ну від 24.01.2001 р. № 17; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1464. **КОБЕЦЬ Віра Феофанівна (Феофілівна),** 1925 (1926) рр. н., с. Садів Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Березовський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 21.05.1956. Реабілітована 02.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6817; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1465. **КОБЕЦЬ Григорій Єрмолайович,** 1908 р. н., с. Колодії Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА. Заарешт. 15.05.1944 р. ВКР «Смерш» 29-ї ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 29.07.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Озерлазі. Помер 07.07.1951 р. в ув'язненні. Реабілітований 11.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3377–3379).

1466. **КОБЕЦЬ Іван Феофанович (Феофілович),** 1929 (1930) рр. н., с. Садів Луцького р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Березовський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.08.1954 р. Реабілітований 02.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6817; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1467. **КОБЕЦЬ Катерина Андріївна,** с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, із селян, п/парт. Торчинським РВ НКДБ в травні 1941 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 31.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6852).

1468. **КОБЕЦЬ Леонтій Семенович,** 1892 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, служив в царській армії (1914–1917 рр.), телефоністом в Армії УНР (1918–1921 рр.). З літа 1943 р. господарчий штабу сотні УПА, з липня 1944 р. розвідник УПА, псевд. *Прокіп*. Заарешт. 16.08.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. МДБ завербований в агенти. УМДБ у Волин. обл. 03.11.1947 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений 06.12.1947 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 249; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 329).

1469. **КОБЕЦЬ (МАЛИК) Марія Олексіївна,** 1926 р. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка,

із селян, неповнолітня, п/парт. Торчинським РВ НКДБ у травні 1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 31.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6852).

1470. **КОБЕЦЬ Мотрона Володимирівна,** 1897 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у 1944 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 02.12.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2129, арк. 1, 63).

1471. **КОБЕЦЬ Надія Феофанівна (Феофілівна),** 1922 (1928) рр. н., с. Садів Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Березовський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 05.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6817; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1472. **КОБЕЦЬ Ніна Василівна,** 1928 р. н., хут. Горзвинські Дубини Торчинського р-ну (теп. не існує, територія Садівської с/р Луцького р-ну), українка, із селян, вантажниця Ківерцівського ДОКу, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 04.03.1945 р. УНКВС у Волин. обл. ВТ в/НКВС Волин. обл. 24.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнена 07.08.1954 р. Реабілітована 19.07.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4230).

1473. **КОБЕЦЬ Олександр Григорович,** 1921 р. н., с. Колодії Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, вояк УПА, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 15.05.1944 р. ВКР «Смерш» 29-го ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 29.07.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений і направлений на с/п у Архангельську обл. Помер у 1946 р. на засланні. Реабілітований 11.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3377–3379).

1474. **КОБЕЦЬ Олександр Кирилович,** 1897 р. н., с. Жуковець Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР в 1944 р. виселений у Красноборський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2129, арк. 1, 64).

1475. **КОБЕЦЬ Олексій Іванович,** 1889 р. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, старшина пол. армії, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Бальбуза Г. М. Трагедія в'язнів Луцької в'язниці у червні 1941 року. – 2008. – С. 153; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1476. **КОБЕЦЬ Ольга Феофанівна (Феофілівна),** 1925 (1922) рр. н., с. Садів Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 6 кл., із селян, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Березовський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 21.05.1956 р. Реабілітована 02.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6817; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1477. **КОБЕЦЬ Раїса Михайлівна,** 1925 р. н., с. Коршів Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 3 кл., із селян, зв'язкова УПА, станична ОУН, псевд. *Орися, Фаля*. Заарешт. 05.01.1945 р. Сенкевичівським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 20.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнена і направлена на с/п. Звільнена зі с/п у 1956 р. Реабілітована 09.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5227).

1478. **КОБЕЦЬ Уляна Тимофіївна,** 1885 р. н., с. Садів Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Березовський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 01.03.1956 р. Реабілітована 02.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6817; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1479. **КОБЕЦЬ Федора Феофанівна (Феофілівна),** 1916 (1918) рр. н., с. Садів Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Березовський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 05.06.1956 р. Реабілітована 02.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6817; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1480. **КОБЕЦЬ Феофіл Пилипович,** 1891 р. н., с. Садів Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Березовський р-н Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 10.03.1943 р. на засланні. Реабілітований 02.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6817; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1481. **КОБЗАР Марія Бенедиктівна,** 1911 р. н., с. Кошів Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, із селян, кущова ОУН, псевд. *Ганна.* Заарешт. 24.09.1945 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 01.11.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітована 25.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4450).

1482. **КОБИЛИНСЬКИЙ Цезар Михайлович,** 1898 р. н., м. Луцьк, мешк. в м. Київ, поляк, військовослужбовець, командир загону аеростатів загороджувального пункту ПВО, п/парт. Заарешт. 03.09.1937 р. УНКДБ Київ. окружного управління. Звинувач. у військово-фашистській змові, шпигунстві. ОН НКВС СРСР 13.11.1937 р. засудж. до ВМП. Вирок виконано 22.11.1937 р. ВС СРСР 28.07.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1339; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1928).

1483. **КОБИЛІНЕЦЬ Євдокія Федорівна,** 1934 р. н., с. Брязи Болехівського р-ну Івано-Франківської обл., мешк. у Володимир-Волин. р-ні, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР 01.02.1952 виселена в Якутську АРСР. Звільнена в серпні 1956 р. Реабілітована 28.07.1992 р. прокуратурою Івано-Франківської обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 28164; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1484. **КОБИЛІНЕЦЬ Марія Федорівна,** 1930 р. н., с. Брязи Болехівського р-ну Івано-Франківської обл., мешк. у Володимир-Волин. р-ні, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 01.02.1952 виселена в Якутську АРСР. Звільнена в серпні 1956 р. Реабілітована 28.07.1992 р. прокуратурою Івано-Франківської обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 28164; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1485. **КОБИЛІНЕЦЬ Параскевія Юріївна,** 1894 р. н., с. Брязи Болехівського р-ну Івано-Франківської обл., мешк. у Володимир-Волин. р-ні, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 01.02.1952 виселена в

Якутську АРСР. Звільнена в серпні 1956 р. Реабілітована 28.07.1992 р. прокуратурою Івано-Франківської обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 28164; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1486. **КОБИЛЯНСЬКИЙ Казимир Адамович,** 1925 р. н., с. Іванчиці Луцького р-ну, поляк, партизан, п/парт. Заарешт. 06.04.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції. Утримувався в Луцькій та Київ. в'язницях. НКДБ УРСР 15.08.1944 р. справу закрито за відсутності доказів. Помер 24.08.1944 р. в Київ. в'язниці. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1101; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1641).

1487. **КОБИЛЯНСЬКИЙ Федір Олексійович,** 1912 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, вояк СБ ОУН, псевд. *Ліщина*. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 08.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6368, арк. 49, 249).

1488. **КОБИЛЯЦЬКА Галина Федорівна,** 1928 р. н., с. Кошів Торчинського (теп. Луцького) р-ну, мешк. у с. Садівські Дубини Торчинського (теп. Локачинського) р-ну, українка, із селян, зв'язкова УПА, псевд. *Нитка*. Заарешт. 28.03.1945 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 04.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнена 13.10.1954 р. і направлена на с/п в Кемеровську обл. Звільнена зі с/п 11.09.1956 р. Реабілітована 25.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5053).

1489. **КОБИСЬ Василь Олександрович,** 1926 р. н., с. Уманці Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта початкова, із селян, керівник районного проводу ОУН, чл. ОУН, псевд. *Олег*. Заарешт. 12.04.1944 р. ВКР «Смерш» 389-ї СД. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 08.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 01.09.1944 р. Реабілітований 26.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1232; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1828, арк. 1, 4–11).

1490. **КОБИСЬ Григорій Олександрович,** 1931 р. н., с. Уманці Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР восени 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 03.03.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1828, арк. 2, 5, 38).

1491. **КОБИСЬ Іван Миколайович,** 1927 р. н., с. Ватинець Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, вояк УПА, станичний ОУН–Юнаки, псевд. *Білий*. Заарешт. 19.04.1945 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений 18.02.1955 р. і направлений на с/п у Кемеровську обл. Звільнений зі с/п 26.06.1961 р. Реабілітований 28.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5219).

1492. **КОБИСЬ Олександр Йосипович,** 1892 р. н., с. Уманці Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР восени 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 15.01.1948 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1828, арк. 2, 5).

1493. **КОБИСЬ Олена Іванівна,** 1924 р. н., с. Ватинець Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українка, із селян, робітниця Луцького пивзаводу, чл. ОУН, псевд. *Маруся.* Заарешт. 19(30).04.1945 р. Торчинським РВ НКВС. Звинувач. у

приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнена 20.04.1954 р. Реабілітована 07.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5219).

1494. **КОБИСЬ Пилип (?),** мешк. у с. Садів Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, п/парт. У 1941 р. вивезений у сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1950, арк. 8).

1495. **КОБИСЬ Софія Іванівна,** 1923 р. н., с. Ватин Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українка, із селян, п/парт. У 1940 р. виселена в Павлодарську обл. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8968; Інформація Ватинської с/р Горохівського р-ну).

1496. **КОБИСЬ Степан Миколайович,** 1921 р. н., с. Ватин Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, чл. ОУН, псевд. *Вінник*. Заарешт. 27.02.1941 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 5-ї Армії КОВО 13.05.1941 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. Реабілітований 28.06.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8968; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1497. **КОБИШ Андрій Олексійович,** 1926 р. н., с. Гончий Брід Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, чл. ОУН, псевд. *Шустрий*. Заарешт. у 1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 370-ї СД 30.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнений 02.01.1954 р. Реабілітований 26.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 21476).

1498. **КОБИШ Дмитро Леонтійович,** 1929 р. н., с. Гончий Брід Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. 07.10.1947 р. ДТВ МДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.03.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 24.09.1955 р. Реабілітований 10.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4285).

1499. **КОБИШ Єфросинія Леонтіївна,** 1928 р. н., с. Гончий Брід Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, із селян, п/парт. Заарешт. 14.09.1941 р. Голобським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., спр. 5037, арк. 271).

1500. **КОБИШ Леонтій Пантелеймонович,** 1888 р. н., с. Гончий Брід Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин-одноосібник. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.03.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ. Реабілітований 10.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4285).

1501. **КОБИШ Микола Леонтійович,** 1923 р. н., с. Гончий Брід Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, поліцай, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 20.05.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА та пособництві німцям. ВТ 60-ї Армії 14.06.1944 р. засудж. за ст. 54-3, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Котлаському ВТТ. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4285, т. 2, арк. 399).

1502. **КОБИШ Сергій Леонтійович,** 1918 р. н., с. Гончий Брід Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, освіта 2 кл., із селян-середняків, рядовий ЧА, чл. ОУН, псевд. *Гонець*. Звинувач. у шпигунстві та приналеж. до ОУН. Заарешт. 02.08.1941 р. ОВ НКВС 34-ї Авіадивізії Хабаровського краю. ВТ 1-ї Червонознаменної армії 05.10.1941 р. засудж. за ст. 58-13 КК РРФСР на 7 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Карлазі. Реабілітований 17.11.1993 р. військовою

прокуратурою Далек.-СхВО. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7158).

1503. **КОБИШ Юхимія Леонтіївна,** 1927 р. н., с. Гончий Брід Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, із селян, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.03.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. Реабілітована 10.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4285).

1504. **КОБЛЮК Василь Іванович,** 1922 р. н., с. Звірів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 08.05.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 14.10.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Волин. обл. судом 29.12.1967 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3330–3331).

1505. **КОБЛЮК Іван Остапович,** 1891 р. н., с. Звірів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 13.09.1947 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.09.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 30.06.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Дубравлазі. Звільнений 12.07.1955 р. Реабілітований 05.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5833).

1506. **КОБЛЮК Йосип Остапович,** 1884 р. н., с. Звірів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. У 1940 р. виселений у Павлодарську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5833, арк. 258).

1507. **КОБЛЮК Мотрона Данилівна,** 1884 р. н., с. Звірів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. У 1940 р. виселена в Павлодарську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5833, арк. 258).

1508. **КОБЛЮК Петро Йосипович,** 1927 р. н., с. Звірів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. У 1940 р. виселений у Павлодарську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5833, арк. 34, 38, 258).

1509. **КОБЛЮК Сергій Іванович,** 1928 р. н., с. Звірів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. 07.09.1947 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.09.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 30.06.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений 11.09.1955 р. Реабілітований 05.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5833).

1510. **КОБЛЮК Степан Йосипович,** 1921 р. н., с. Звірів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 07.09.1947 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.09.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Кемеровській обл. Звільнений 29.07.1955 р. Реабілітований 05.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5833).

1511. **КОБРИН Василь Левкович,** 1915 (1925) рр. н., с. Галузія Маневицького р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МВС СРСР 20.04.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 19.02.1955 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2821).

1512. **КОБРИН Євгенія (?),** бл. 1914 р. н., м. Луцьк, українка, із селян, бухгалтер, п/парт. Заарешт. у 1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звільнена у 1941 р. німецькими військами. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4600, арк. 50).

1513. **КОБРИНЬ Володимир Леонтійович,** 1902 р. н., м. Луцьк, мешк. у м. Горохів, поляк, бухгалтер райфінвідділу, п/парт. Заарешт. 25.09.1940 р. Шепетівським п/з Вінницької обл. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 03.06.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 15.09.1941 р. Реабілітований 11.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2741).

1514. **КОБЧИНСЬКИЙ Степан Іванович,** 1898 р. н., с. Старостав Горохівського р-ну, українець, із селян, п/парт. У 1948 р. засудж. за ст. 54-3 КК УРСР на 25 р. ВТТ. Звільнений у 1955 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5821, арк. 70).

1515. **КОВАЛЕВЕЦЬ Василь Федорович,** 1928 р. н., с. Городне Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, із селян, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Вологодську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3251, арк. 2, 7, 10).

1516. **КОВАЛЕВЕЦЬ Марія (Мокрина) Федорівна,** 1924 (1927) рр. н., с. Городне Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Вологодську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. З 1950 р. у Іркутській обл. Звільнена 26.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3251, арк. 2, 7, 15).

1517. **КОВАЛЕВЕЦЬ Марія Якимівна,** 1889 р. н., с. Городне Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Вологодську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. З 1950 р. в Іркутській обл. Померла 16.05.1956 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3251, арк. 2, 7, 10).

1518. **КОВАЛЕВЕЦЬ Пилип Онуфрійович,** 1899 р. н., с. Городне Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, освіта 4 кл., секретар с/р у с. Городне, п/парт. Заарешт. 30.08.1945 р. 98-м п/з. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 31.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Дубравлазі. Звільнений 02.04.1955 р. Реабілітований 23.01.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8577; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 620, арк. 12–13).

1519. **КОВАЛЕВЕЦЬ Тетяна Федорівна,** 1930 р. н., с. Городне Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, освіта 5 кл., із селян, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Вологодську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. З 1950 р. в Іркутській обл. Звільнена 20.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3251, арк. 2, 7, 10).

1520. **КОВАЛЕВЕЦЬ Федір Купріянович,** 1887 р. н., с. Городне Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Вологодську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. З 1950 р. в Іркутській обл. Звільнений 22.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3251, арк. 2, 7, 15, 22).

1521. **КОВАЛЕВСЬКА Ядвіга-Яніна Петрівна,** 1908 р. н., с. Староженув Келецького пов. (Польща), мешк. у м. Кельце (Польща), полячка, бухгалтер хімічного заводу, п/парт. Заарешт. 29.12.1939 р. 90-м п/з.

Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбувала в Темлазі. Реабілітована 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1816).

1522. **КОВАЛЕВСЬКИЙ Анатолій Наркисович,** 1907 р. н., с. Онишківці Тернопільської обл., мешк. у м. Ковель, українець, освіта середня, диякон Ковел. православної церкви, п/парт. Заарешт. 01.03.1945 р. Ковельським РВ НКДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ в/НКВС Волин. обл. 27.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 09.08.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7923).

1523. **КОВАЛЕВСЬКИЙ Генріх Болеславович,** 1907 р. н., с. Острови Лодзінського пов. (Польща), мешк. у м. Кельце (Польща), поляк, лаборант хімічного заводу, п/парт. Заарешт. 29.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 26.06.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Реабілітований 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2965).

1524. **КОВАЛЕВСЬКИЙ Олександр Олександрович,** 1890 (1888) рр. н., мешк. у м. Луцьк. У 1919–1921 рр. – засновник і голова Української народно-республіканської партії, 1920 р. – міністр рільництва УНР. З 1921 р. проживав у м. Луцьку, де очолив правління «Українського банку». На установчому конгресі ВУО в червні 1931 р. обраний членом головної управи. З 1936 р. – головний редактор пресового органу ВУО – газети «Українська Нива», яка з 1 січня 1937 р. почала виходити під назвою «Волинське слово». Після зайняття у 1939 р. рад. військами Волині, був заарешт. у жовтні 1939 р. органами НКВС. Звинувач. у боротьбі проти комуністичного руху. ОН НКВС засудж. за ст. 54-13 КК УРСР. Подальша доля невідома. За неперевіреними даними: Розстріляний у 1940 р. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2100, арк. 32; Кучерепа М. М., Давидюк Р. П. Волинське українське об'єднання (1931–1939 рр.). – Луцьк: Надстир'я, 2001. – С. 371).

1525. **КОВАЛЕНКО Марія Станіславівна,** 1900 р. н., с. Токари Каменецького р-ну Брестської обл. (Білорусь), мешк. в м. Камінь-Кашир., українка, із селян, п/парт. Заарешт. 16.09.1944 р. Камінь-Кашир. РВ НКДБ. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/НКВС Волин. обл. 06.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 04.03.1958 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнена 15.12.1955 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1070).

1526. **КОВАЛЕНКО Михайло (?),** 1907 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН, псевд. *Голуб*. Заарешт. у 1941 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–1723. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1527. **КОВАЛЕНКО Платон Никифорович,** 1898 р. н., с. Козятин Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 23.11.1945 р. Горохівським РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 04.01.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 17.09.1954 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнений 21.10.1954 р. ВС СРСР 30.10.1965 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5868).

1528. **КОВАЛИК Мартин Матушевич,** 1891 р. н., с. Шидлов (Польща), мешк. в кол. Миколаївка Вишнівської с/р (теп. не існує, територія Борохівської с/р) Ківерцівського р-ну, поляк, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 20.01.1945 р. Звинувач. у а/рад. агітації. Направлений у фільтраційний табір НКВС м. Шахти Ростовської обл. УНКДБ

у Ростовській обл. 06.11.1945 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 65).

1529. **КОВАЛИК Хендрик Каролевич,** 1921 р. н., с. Ланцухів Люблінського пов. (Польща), мешк. у с. Вишнів Любомльського р-ну, поляк, коваль, п/парт. Заарешт. 22.02.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 18.10.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухтіжемлазі. Звільнений 31.08.1941 р. і направлений на проживання в м. Бузулук Оренбурзької обл. Реабілітований 21.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1486).

1530. **КОВАЛИНСЬКА Галина Гнатівна,** 1923 р. н., м. Луцьк, полячка, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 21.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У вересні 1946 р. виїхала у Польщу. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7174).

1531. **КОВАЛИНСЬКА Ірина Гнатівна,** 1926 р. н., м. Луцьк, полячка, неповнолітня, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 21.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У вересні 1946 р. направлена у Польщу. Самовільно залишилася у м. Луцьку. Заарешт. і повернута у Тюменську обл. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7174).

1532. **КОВАЛИНСЬКА Мирослава Гнатівна,** 1936 р. н., м. Луцьк, полячка, неповнолітня, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 21.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У вересні 1946 р. виїхала у Польщу. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7174).

1533. **КОВАЛИНСЬКА Юлія Миколаївна,** 1901 р. н., м. Луцьк, полячка, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 21.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У вересні 1946 р. виїхала у Польщу. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7174).

1534. **КОВАЛИНСЬКИЙ Богдан Гнатович,** 1932 р. н., м. Луцьк, поляк, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 21.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У вересні 1946 р. виїхав у Польщу. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7174).

1535. **КОВАЛИНСЬКИЙ Гнат Іванович,** 1891 р. н., м. Луцьк, поляк, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 21.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У вересні 1946 р. виїхав у Польщу. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7174).

1536. **КОВАЛИНСЬКИЙ Юхим Петрович,** 1924 р. н., с. Коритниця Локачинського р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, чл. ОУН у 1943 р. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 28.01.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. ВТ в/МВС Волин. обл. 06.05.1949 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів. Звільнений 17.05.1949 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8).

1537. **КОВАЛИШИН Семен Васильович,** 1922 р. н., с. Мислині Горохівського р-ну, мешк. у с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Новосілківська с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1538. **КОВАЛИШИНА Ніна Григорівна,** 1926 р. н., с. Старий Зборишів Берестечківського р-ну (теп. у складі с. Хмельницьке Горохівського р-ну), українка, із селян, продавець, п/парт. Заарешт. 28.02.1945 р. Берестечківським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 16.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 15 р. КТР. Реабілітована

18.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4615).

1539. **КОВАЛЬ Андрій Васильович,** 1912 р. н., с. Уманці Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, станичний ОУН, псевд. *Володимир*. Заарешт. 14.10.1944 р. Локачинським РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС 25.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 07.09.1954 р. Реабілітований 26.06.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8311).

1540. **КОВАЛЬ Андрій Михайлович,** 1893 р. н., с. Серафимовичі Яворівського р-ну Львів. обл., мешк. в с. Великий Омеляник Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 22.02.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. Утримувався в Луцькій в'язниці. УМДБ у Волин. обл. 28.07.1949 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений 11.08.1949 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 338).

1541. **КОВАЛЬ Володимир Дмитрович,** 1922 р. н., с. Уманці Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, мешк. в с. Білопілля Локачинського р-ну, українець, із селян, в 1941 р. служив у поліції, п/парт. Заарешт. у 1951 р. Звинувач. у пособництві німцям. Утримувався у Луцькій в'язниці. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 790, арк. 57, 61, 128).

1542. **КОВАЛЬ Гаврило Якович,** 1925 р. н., с. Туличів Турійського р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 04.11.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА та пособництві німцям. ОН НКВС СРСР 26.05.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Реабілітований 10.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3517).

1543. **КОВАЛЬ Гнат Федорович,** 1906 р. н., с. Кожушки Старовижівського р-ну (теп. не існує, територія Датинської с/р Ратнівського р-ну), українець, неписьменний, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.11.1950 р. виселений у Іркутську обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. Звільнений 12.08.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1237, арк. 2, 5, 8, 20).

1544. **КОВАЛЬ Григорій Олександрович,** 1925 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, вояк УПА, псевд. *Медицина.* Заарешт. у 1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 27.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП. ПВР СРСР 26.01.1945 р. вирок замінено на 15 р. КТР. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений 08.08.1957 р. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1037, арк. 1, 14, 16, 23).

1545. **КОВАЛЬ Єва Макарівна,** 1933 р. н., с. Бірки Ратнівського р-ну, українка, освіта 4 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 11.11.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6194).

1546. **КОВАЛЬ Єва Яківна,** 1898 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.03.1950 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 11.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1219, арк. 2, 5, 16).

1547. **КОВАЛЬ (КАЛАПУЦЬ) Єфросинія Ананіївна,** 1894 р. н., с. Бірки Ратнівського (теп. Любешівського) р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 10.04.1958 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3084, арк. 2, 5, 15).

1548. **КОВАЛЬ Іван Іванович,** с. Здомишель Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, із селян,

заступник старости с/у, п/парт. Заарешт. 1945 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 796, арк. 48, 252).

1549. **КОВАЛЬ Іван Калістратович,** 1923 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українець, освіта 2 кл., із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 21.10.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 06.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Реабілітований 10.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 22650; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5532).

1550. **КОВАЛЬ Іван Федорович,** 1924 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта 4 кл., бригадир колгоспу ім. Будьонного, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.11.1950 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 26.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1236, арк. 2, 6, 28).

1551. **КОВАЛЬ Ірина Семенівна,** 1932 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, освіта 3 кл., колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 01.02.1950 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1218, арк. 2, 5, 12).

1552. **КОВАЛЬ Йосип Кіндратович,** 1894 р. н., с. Старий Чорторийськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 3 кл., мельник, розвідник УПА, п/парт. ОН МДБ СРСР в 1950 р. виселений у Томську обл. Заарешт. 11.12.1951 р. в Харк. обл. і направлений в Томську обл. Звільнений 12.07.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1296, арк. 1, 6, 10, 46).

1553. **КОВАЛЬ (ШКАБУРА) Катерина Максимівна,** 1928 р. н., с. Старий Чорторийськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, із селян, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 10.10.1944 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 28.12.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Інталазі. Звільнена 02.03.1954 р. Волин. обл. судом 03.10.1968 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2509).

1554. **КОВАЛЬ Кирило Степанович,** 1892 р. н., с. Білин Ковельського р-ну, українець, малописьменний, із селян, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 16.08.1943 р. УДБ ДТВ залізничної колії ім. Молотова. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ 49-ї експлуатаційної залізничної бригади 18.09.1943 р. засудж. за ст. 58-10, ч. 2 КК РРФСР на 6 р. ВТТ з п/п на 3 р. Реабілітований 31.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9533).

1555. **КОВАЛЬ Ксенія Пилипівна,** 1929 р. н., с. Куликовичі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 15.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5936).

1556. **КОВАЛЬ-ЛОТОЦЬКА Лариса Олексіївна,** 1941 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 10.10.1944 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 17.04.1991 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 923, арк. 16).

1557. **КОВАЛЬ Макар Йосипович,** 1910 р. н., с. Бірки Ратнівського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 28.04.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Київ. обл. 23.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 28.07.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8348; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6194).

1558. **КОВАЛЬ Марія Макарівна,** 1939 р. н., хут. Борки Самарівської с/р (теп. с. Самари) Ратнівського р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 09.08.1954 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6194).

1559. **КОВАЛЬ Марія Семенівна,** 1931 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, освіта 4 кл., колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 01.02.1950 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 27.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1218, арк. 2, 5, 15).

1560. **КОВАЛЬ (БРОВКО) Надія Олександрівна,** 1929 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, освіта 7 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 30.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1037, арк. 3, 6, 16).

1561. **КОВАЛЬ Наталія Фролівна,** 1914 р. н., с. Пулемець Шацького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 03.11.1945 р. виселена як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 07.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5656).

1562. **КОВАЛЬ Оксенія Панасівна,** 1909 р. н., с. Бірки Ратнівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6194).

1563. **КОВАЛЬ Олександр Іванович,** 1884 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1037, арк. 3, 6, 21).

1564. **КОВАЛЬ Олексій Іванович,** 1907 р. н., хут. Котуш Хотешівської с/р Ратнівського р-ну (теп. не існує, територія Хотешівської с/р Камінь-Кашир. р-ну), українець, із селян, п/парт. Заарешт. 03.01.1952 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 26–29.11.1952 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 16.02.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений зі зняттям судимості. Реабілітований 10.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 17911).

1565. **КОВАЛЬ Олексій Олександрович,** 1914 р. н., м. Ковель, мешк. в с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, освіта 5 кл., комендант поліції, стрілець УПА, псевд. *П'яниця, П'яний*. Заарешт. в травні 1944 р. ВКР «Смерш» 1-го Білоруського фронту. Звинувач. у зв'язках з УПА та пособництві німцям. ВТ 1-го Білоруського фронту 08.07.1944 р. засудж. за ст. 1 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. до ВМП. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3256, арк. 182–184, 188–190; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1037, арк. 14, 20).

1566. **КОВАЛЬ Ольга Іванівна,** 1884 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1037, арк. 3, 7, 15).

1567. **КОВАЛЬ Павлина Михайлівна,** 1884 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.11.1950 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, звинувач. у зв'язках

з УПА. Звільнена 12.08.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1236, арк. 2, 5, 15).

1568. **КОВАЛЬ Павло Мефодійович,** 1898 р. н., с. Бірки Ратнівського р-ну, українець, освіта 3 кл., колгоспник, бондар, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.03.1950 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї вояка УПА. Помер 05.07.1956 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1219, арк. 2, 6, 9, 19).

1569. **КОВАЛЬ Пелагея Сергіївна,** 1923 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.11.1950 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 26.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1236, арк. 2, 5, 20).

1570. **КОВАЛЬ Петро Павлович,** 1927 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, із селян, розвідник УПА, псевд. *Жулік*. Заарешт. 03.02.1945 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 17.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 19.08.1954 р. і направлений на с/п у м. Норильськ. Звільнений зі с/п 16.04.1956 р. Реабілітований 31.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6190; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1219, арк. 1, 3, 27, 40).

1571. **КОВАЛЬ Семен Григорович,** 1900 р. н., с. Здомишель Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, п/парт. Заарешт. органами НКВС. У 1950 р. засудж. на 3 р. ВТТ. Амністований. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1418, арк. 219).

1572. **КОВАЛЬ Семен Петрович,** 1897 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, неписьменний, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 01.02.1950 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 28.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1218, арк. 2, 5, 9, 23).

1573. **КОВАЛЬ Сергій Пилипович,** 1931 р. н., с. Куликовичі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, освіта 3 кл., неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 30.10.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5936).

1574. **КОВАЛЬ Степан Йосипович (він же ЛИТВИН Дмитро Петрович),** 1914 р. н., с. Корчів Радехівського р-ну Львів. обл., мешк. у с. Софіївка Івано-Франківської обл., українець, із селян, художній керівник хору в клубі, районний військовий референт ОУН. Взяв участь у підборі учнів до Луцького вишкільного куреня «Січ» ім. Є. Коновальця, де займав посаду бунчужного сотні, курінний УПА, псевд. *Рубащенко, Бурлака, Юрко,* з літа 1944 р. ад'ютант *Дубового* (І. Литвинчука). Заарешт. 24.04.1954 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ ПрикВО 20–23.11.1954 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Мінлазі. Звільнений 08.08.1956 р. Реабілітований 15.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6180).

1575. **КОВАЛЬ Степан Михайлович,** 1906 р. н., с. Хотимон Краковецького р-ну Львів. обл., мешк. в с. Котів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 26.05.1948 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 02.07.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 6 р. ВТТ з п/п на 5 р. Реабілітований 02.08.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4442).

1576. **КОВАЛЬ Степанида Микитівна,** 1898 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 01.02.1950 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН.

Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1218, арк. 2, 5, 16).

1577. **КОВАЛЬ Текля Михайлівна,** 1909 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.11.1950 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.08.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1237, арк. 2, 5, 16).

1578. **КОВАЛЬ Тетяна Германівна,** 1924 р. н., с. Старий Чорторийськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта початкова, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 06.01.1950 р. виселена в Амурську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.07.1956 р. Донька: Любов Андріївна, 1945 р. н. – доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1644, арк. 2, 6, 14, 30).

1579. **КОВАЛЬ Юрій Семенович,** 1934 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта 3 кл., колгоспник, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 01.02.1950 р. виселений в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 28.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1218, арк. 2, 5, 15).

1580. **КОВАЛЬ Юхимія Демидівна,** 1922 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українка, малописьменна, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 19.11.1947 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 13.03.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Магаданлазі. Звільнена 24.04.1955 р. Реабілітована 30.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7391).

1581. **КОВАЛЬ Юхимія Михайлівна,** 1908 р. н., с. Куликовичі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 30.10.1956 р. Діти: Варвара, 1940 р. н., Микола, 1942 р. н. – доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5936).

1582. **КОВАЛЬ Ярина Володимирівна,** 1884 р. н., с. Скулин Ковельського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МВС СРСР 04.03.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 24.02.1955 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6479).

1583. **КОВАЛЬОВ Кирило Маркович,** 1931 р. н., с. Тутовичі Сарненського р-ну Рівненської обл., мешк. у с. Комарове Колківського (теп. Маневицького) р-ну, із селян, п/парт. Заарешт. 08.06.1948 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 07.08.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Теміртау (Казахстан). ВТ ПрикВО 14.03.1956 р. термін покарання зменшено до 7 р. і 7 міс. ВТТ. Звільнений 08.04.1956 р. Реабілітований 16.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5796).

1584. **КОВАЛЬСЬКА Олена Омелянівна,** 1905 р. н., українка, із селян, п/парт. У 1940 р. виселена в Сибір. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 7, арк. 57зв.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 42).

1585. **КОВАЛЬСЬКА Ірина (?),** м. Володимир-Волин., українка, із селян, п/парт. Працювала для абверу серед поляків. Заарешт. і засудж. в 1945 р. Покарання відбувала у м. Воркута на шахті. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 124; Мемуари Коханської. – С. 271).

1586. **КОВАЛЬСЬКИЙ Василь Іларіонович,** 1913 р. н., с. Вітоніж Рожищенського

р-ну, українець, із селян, комендант боївки УПА, чл. ОУН, псевд. *Хорий*. Заарешт. 16.04.1945 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 15.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 25 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Комісією ПВР СРСР 27.06.1956 р. термін покарання зменшено до 14 р. ВТТ. Звільнений 01.10.1956 р. Реабілітований 31.12.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2518).

1587. **КОВАЛЬСЬКИЙ Василь Олексійович,** 1917 р. н., м. Рівне, мешк. в м. Берестечко Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. 16.04.1944 р. органами НКВС. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/НКВС Волин. обл. 13.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 04.12.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. КТР. Звільнений 08.01.1955 р. Реабілітований 28.06.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12417).

1588. **КОВАЛЬСЬКИЙ Володимир (?),** мешк. у с. Датинь Седлищенського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. у травні 1941 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до а/рад. та к/р орг-ції. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3496, арк. 322).

1589. **КОВАЛЬСЬКИЙ Григорій (?),** м. Володимир-Волин., поляк, лісник, п/парт. У 1940 р. виселений у Сибір. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 7, арк. 57зв.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 42).

1590. **КОВАЛЬСЬКИЙ Генріх Юзефович,** 1916 р. н., м. Познань (Польща), мешк. у м. Володимир-Волин., поляк, із селян, слюсар, п/парт. ОН МВС СРСР виселений 26.06.1940 р. у Чкаловську обл. як соціально небезпечний елемент. Звільнений 03.09.1941 р. Реабілітований 16.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 260; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 142).

1591. **КОВАЛЬСЬКИЙ Мечислав Григорович,** 1936 р. н., м. Володимир-Волин., поляк, п/парт. У 1940 р. виселений у Сибір. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 7, арк. 57зв.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 42).

1592. **КОВАЛЬСЬКИЙ Мечислав Станіславович,** 1922 р. н., нар. у с. Нагожанка Келецького пов. (Польща), мешк. у с. Заріччя Володимир-Волин. р-ну, поляк, із селян, п/парт. ОН НКВС СРСР 29.06.1940 р. засудж. на 3 р. ВТТ як соціально небезпечний елемент. Звільнений 19.09.1947 р. і направлений на с/п у м. Темир Актюбинської обл. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 295; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 196; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 180).

1593. **КОВАЛЬСЬКИЙ-ОСІЮК Микола Васильович,** 1917 р. н., с. Сексолань Криворізького р-ну Дніпропетровської обл., мешк. в с. Радошин Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у дезертирстві, пособництві німцям та зв'язках з УПА. ВТ 27-го СК 14.08.1946 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4228, арк. 237).

1594. **КОВАЛЬСЬКИЙ Олександр Степанович,** 1888 р. н., с. Добриня Люблінського в-ва (Польща), мешк. у м. Луцьк, поляк, дрібний торговець, п/парт. Заарешт. 12.01.1945 р. Звинувач. у а/рад. агітації. Направлений у фільтраційний табір НКВС м. Шахти Ростовської обл. УНКВС у Ростовській обл. 04.10.1945 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 66; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 84).

1595. **КОВАЛЬСЬКИЙ Юзеф Іванович (Янович),** 1904 р. н., мешк. у м. Устилуг Володимирського пов. (теп. Володимир-Волин. р-ну), поляк, п/парт. Заарешт. 30.09.1939 р. органами НКВС. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 25.10.1940 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Молода Волинь. – 1992. – 15 трав.; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 19336; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 37).

1596. **КОВАЛЬЧИК Степан Яцикович,** 1908 р. н., с. Цікаже Келецького в-ва (Польща), мешк. у с. Кримне Камінь-Кашир. р-ну, поляк (українець), селянин-одноосібник. Заарешт. 28.12.1939 р. Камінь-Кашир. РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з пол. поліцією та приналеж. до к/р орг-ції «Стрільці». ОН НКВС СРСР 10.02.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Утримувався у Ковельській в'язниці. Покарання відбував у Печлазі, Воркутлазі. Реабілітований 31.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2367; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3130).

1597. **КОВАЛЬЧУК Агафія Микитівна,** 1936 р. н., с. Вишнів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6643).

1598. **КОВАЛЬЧУК Агрипина Омелянівна,** 1888 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла у 1943 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7227).

1599. **КОВАЛЬЧУК Адам Пилипович,** 1927 р. н., с. Куликовичі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, зв'язковий кущового проводу ОУН, псевд. *Явор*. Заарешт. 06.04.1944 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 03.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 01.11.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4464; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5936).

1600. **КОВАЛЬЧУК Анастасія Романівна,** 1896 (1897) рр. н., с. Коршовець Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселена в Кисельовський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 03.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5970).

1601. **КОВАЛЬЧУК Анастасія Тимофіївна,** с. Суходоли Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, п/парт. Виселена з к/м на основі наказу Берії від 31.03.1944 р. в Красноярський край. Померла на с/п. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6937; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 345).

1602. **КОВАЛЬЧУК Анастасія Филимонівна,** 1934 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР 31.03.1944 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена у липні 1947 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл.

(Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6565).

1603. **КОВАЛЬЧУК Андрій Артемович,** 1930 р. н., с. Верхівка Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 06.10.1946 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 12.11.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений 29.06.1956 р. Реабілітований 23.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5292).

1604. **КОВАЛЬЧУК Андрій Іванович,** 1922 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну, українець, із селян, вояк УПА, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 47-ї Армії 30.06.1944 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 3 р. Звільнений 13.11.1957 р. Реабілітований 12.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 20395).

1605. **КОВАЛЬЧУК Андрій Остапович,** 1903 р. н., с. Крупа Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 20.11.1947 р. Теремнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 31.12.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 30.03.1956 р. Реабілітований 12.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7091; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1274, арк. 1, 2).

1606. **КОВАЛЬЧУК Андрій Михайлович**, 1923 р. н., с. Соловичі Турійського р-ну, українець, із селян, з 1943 р. заступник командира боївки Служби Безпеки Турійського районного Проводу ОУН. Заарешт. у 1944 р. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6745; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 333).

1607. **КОВАЛЬЧУК Антон Васильович,** 1910 р. н., с. Полиці Камінь-Кашир. р-ну, українець, із селян, голова с/р, вояк УПА, брав участь у нападах на радянських активістів, п/парт. Заарешт. у 1944 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2826).

1608. **КОВАЛЬЧУК Антон Іванович,** 1894 р. н., с. Молодятичі Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у с. Береськ Затурцівського (теп. Рожищенського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. 22.06.1950 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.07.1950 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 31.05.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Ангарлазі. Звільнений 19.03.1956 р. у зв'язку з хворобою. Реабілітований 04.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7801).

1609. **КОВАЛЬЧУК Антон Ілліч,** 1909 р. н., с. Мовники Порицького (теп. Іваничівського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 06.10.1944 р. ВКР «Смерш» 3-ї Гвардійської армії. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ 3-ї Гвардійської армії 23.10.1944 р. засудж. за ст. 18-54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Комі АРСР. Звільнений 06.10.1954 р. Реабілітований 25.06.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9036).

1610. **КОВАЛЬЧУК Антоніна Сисоївна,** 1927 р. н., с. Озеряни Турійського р-ну, українка, освіта 4 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР в листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1977, арк. 2, 14, 16).

1611. **КОВАЛЬЧУК Аполлінарій (?)**, с. Боголюби Луцького р-ну, українець, із селян, провідник військового проводу

ОУН у с. Боголюби. Заарешт. на початку 1939 р. поліцією. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 1, оп. 2, спр. 7229, арк. 45; Украинские националистические организации в годы Второй мировой войны. – Т. 1. – М., 2012. – С. 263–264; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 333.

1612. **КОВАЛЬЧУК Аркадій Олексійович,** 1922 р. н., с. Вічині Рожищенського р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, псевд. *Стрельченко*. Заарешт. 27.10.1944 р. ВКР «Смерш» Сталінградського спецтабору НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН НКВС СРСР 04.06.1945 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Реабілітований 17.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3624).

1613. **КОВАЛЬЧУК Арсеній Степанович,** 1899 р. н., с. Крупа Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, чл. ОУН. Заарешт. 10.03.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 309, арк. 39).

1614. **КОВАЛЬЧУК Варвара Остапівна,** 1908 р. н., с. Гулівка Маневицького (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Очерський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 492).

1615. **КОВАЛЬЧУК Варвара Петрівна,** 1900 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МВС СРСР 31.03.1944 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена в липні 1947 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6565).

1616. **КОВАЛЬЧУК Варвара Платонівна,** 1889 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у квітні 1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 26.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1734, арк. 2, 6, 27).

1617. **КОВАЛЬЧУК Варфоломій Іванович,** нар. у с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1618. **КОВАЛЬЧУК Василина Марківна,** 1928 р. н., с. Чемерин Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 15.04.1950 р. виселена в Акмолінську обл. Звільнена 10.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3286, арк. 62).

1619. **КОВАЛЬЧУК Василь Андрійович,** 1900 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6189).

1620. **КОВАЛЬЧУК Василь Антонович,** 1924 р. н., с. Тагачин Турійського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, чл. ОУН, вояк УПА, псевд. *Гонта*. Заарешт. 18.04.1944 р. Ковельським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 26.05.1944 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Рєчлазі. Помер 11.05.1949 р. в ув'язненні. Реабілітований 27.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7259).

1621. **КОВАЛЬЧУК Василь Йосипович,** 1923 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, станичний ОУН, вояк УПА, псевд. *Шелест,*

Шум. Заарешт. 27.03.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 47-ї Армії 19.04.1944 р. засудж. за ст. 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 03.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6313).

1622. **КОВАЛЬЧУК Василь Миколайович,** 1888 р. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. в травні 1941 р. виселений у м. Салехард Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 28.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 275).

1623. **КОВАЛЬЧУК Василь Павлович,** 1935 р. н., с. Кортеліси Ратнівського р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 31.05.1950 р. виселений як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Відпущений 01.08.1950 р. з пересильного пункту м. Ковель. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6497).

1624. **КОВАЛЬЧУК Василь Савович,** 1918 р. н., с. Литва Торчинського р-ну (теп. с. Путилівка Ківерцівського р-ну), українець, рядовий ЧА, із селян, був у німецькому полоні, у 1941 р. служив у поліції, з 1943 р. повітовий господарчий УПА, з 1945 р. референт СБ Ковельського надрайонного Проводу ОУН, псевд. *Клим, Лис, Роман, Трохим*, п/парт. Заарешт. у 1944 р. Звинувач. у пособництві німцям та приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 23.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. Покарання відбував у Особлазі № 7. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1887, арк. 2, 7, 24).

1625. **КОВАЛЬЧУК Василь Семенович,** 1913 р. н., с. Суходоли Володимир-Волин. р-ну, українець, рядовий ЧА, із селян, освіта 3 кл., п/парт. Заарешт. 18.09.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 3-ї Гвардійської армії 14.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Помер 30.06.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований 17.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9035; Спр. 4221; о. ф., спр. 21448; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 341).

1626. **КОВАЛЬЧУК Василь Трохимович,** 1905 р. н., с. Орищі Локачинського (теп. Іваничівського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Нарсудом Локачинського р-ну 11.05.1947 р. засудж. за ст. 174, ч. 3 КК УРСР на 2 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3446, арк. 137).

1627. **КОВАЛЬЧУК Василь Трохимович,** 1922 р. н., с. Пустомити Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, зв'язковий УПА, п/парт. Заарешт. у 1944 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. в м. Луцьку 08.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 10.09.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Звільнений 16.10.1954 р. Реабілітований 26.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1232).

1628. **КОВАЛЬЧУК Василь Филимонович,** 1930 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МВС СРСР 31.03.1944 р. виселений у Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений у липні 1947 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6565).

1629. **КОВАЛЬЧУК Василь Юхимович,** 1921 р. н., с. Копилля Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 31.03.1944 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 02.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Покарання відбував у Кустанайській обл. Звільнений 05.04.1956 р. Волин. обл. судом

12.02.1988 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2621; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1805).

1630. **КОВАЛЬЧУК Віктор Йосипович,** 1914 р. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 02.04.1947 р. Торчинським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений 07.05.1956. Реабілітований 21.11.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинської обл., ф. п., спр. 4870).

1631. **КОВАЛЬЧУК Віра Василівна,** 1924 р. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. у травні 1941 р. виселена в м. Салехард Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 22.09.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 275).

1632. **КОВАЛЬЧУК Віра Гнатівна,** 1924 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українка, освіта 4 кл., із заможних селян, чл. ОУН, псевд. *Люба.* Заарешт. 21.05.1944 р. Сенкевичівським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 23.04.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. КТР з п/п на 3 р. і к/м. Звільнена 25.02.1955 р. Реабілітована 06.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1307; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 970, арк. 6–11).

1633. **КОВАЛЬЧУК Віра Пилипівна,** 1917 р. н., с. Воєгоща Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.05.1950 р. виселена в Нанайський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Діти: Юхим Якимович, 1940 р. н., Василь Якимович, 1944 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1606, арк. 2, 5, 9, 21).

1634. **КОВАЛЬЧУК Володимир Дмитрович,** 1932 р. н., с. Коршовець Луцького р-ну, українець, освіта 5 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Кисельовський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 14.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5970).

1635. **КОВАЛЬЧУК Володимир Захарович,** 1922 р. н., с. Богушівка Луцького р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, зв'язковий, з 1944 р. в ЧА, господарчий УПА, чл. ОУН, псевд. *Вернигора*. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 13-ї ГСКК 21.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Мінлазі. Звільнений у серпні 1955 р. і направлений на с/п. Звільнений зі с/п 24.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 198; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1779а, арк. 26, 163).

1636. **КОВАЛЬЧУК Володимир Микитович,** 1940 р. н., с. Вишнів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6643).

1637. **КОВАЛЬЧУК Володимир Олександрович,** 1920 р. н., с. Свинюхи (теп. с. Привітне), мешк. в с. Конюхи Локачинського р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 06.01.1945 р. ВКР «Смерш». ВТ 1-ї Артилерійської дивізії 05.02.1945 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР на 6 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Комі АРСР. Реабілітований 12.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6523).

1638. **КОВАЛЬЧУК Володимир (?),** с. Вощатин Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, розвідник червоних партизан, голова с/р, п/парт. Приблизно у 1960 р. засудж. органами рад. влади на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 3, арк. 39; Спр. 4, арк. 82зв.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 500).

1639. **КОВАЛЬЧУК Галина Карпівна,** 1932 р. н., с. Підгайці Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 7 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 10.09.1947 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.12.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6530).

1640. **КОВАЛЬЧУК Галина (Адонасія) Микитівна,** 1936 р. н., с. Вишнів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 14.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6643).

1641. **КОВАЛЬЧУК Галина Никифорівна,** 1921 р. н., с. Несвіч Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 7 кл., п/парт. Заарешт. 18.02.1945 р. Сенкевичівським РВ НКДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.07.1945 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 6 р. ВТТ. Звільнена 26.01.1951 р. Реабілітована 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5535).

1642. **КОВАЛЬЧУК Ганна Гаврилівна,** 1890 р. н., с. Борочиче Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6078).

1643. **КОВАЛЬЧУК Ганна Григорівна,** 1924 р. н., с. Хмелів Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.01.1946 р. виселена в Пермську обл. як чл. сім'ї ворога народу. Померла 30.11.1951 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 543, арк. 12, 23, 25; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 886).

1644. **КОВАЛЬЧУК Ганна Іванівна,** 1919 р. н., с. Стара Гута Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселена в Пінежський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.08.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Діти: Онуфрій Петрович, 1939 р. н., Любов Петрівна, 1942 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3211, арк. 1, 33).

1645. **КОВАЛЬЧУК Ганна Іванівна,** 1920 р. н., с. Полиці Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 28.06.1945 р. виселена в Олександрівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2826, арк. 2, 7, 31).

1646. **КОВАЛЬЧУК Ганна Ігнатіївна,** 1925 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у серпні 1944 р. виселена в Сухобузький р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 21.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 970, арк. 2, 6).

1647. **КОВАЛЬЧУК Ганна Олександрівна,** 1921 р. н., с. Стеблі Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 10.09.1947 р. Ковельським МВ МДБ. Звинувач. у зв'язках

з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.12.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбувала в Карлазі. Звільнена 19.07.1955 р. і направлена на с/п в Карагандинську обл. Звільнена зі с/п 20.04.1956 р. Реабілітована 16.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5600).

1648. **КОВАЛЬЧУК (в заміж. БРІКСА) Ганна Олексіївна,** 1919 р. н., с. Боголюби Луцького р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 25.12.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 10.09.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Померла 12.01.1955 р. в ув'язненні. Реабілітована 26.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6584).

1649. **КОВАЛЬЧУК Ганна Павлівна,** 1925 р. н., с. Верхи Камінь-Кашир. р-ну, українка, освіта 7 кл., колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, звинувач. у куркульстві. Звільнена 14.04.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Син: Ковальчук Микола Іванович, 1947 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1154, арк. 2, 5, 20).

1650. **КОВАЛЬЧУК Ганна Пилипівна,** с. Журавичі Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, п/парт. У 1947 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї вояка УПА. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5823, т. 2, арк. 41, 139).

1651. **КОВАЛЬЧУК (ШАХРАЮК) Ганна Пилипівна,** 1904 р. н., с. Озютичі Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, із селян, п/парт. Виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї вояка УПА. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 555, арк. 76).

1652. **КОВАЛЬЧУК Ганна Данилівна,** 1947 р. н., с. Ситовичі Маневицького р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. Рішенням Вол. облвиконкому 05.04.1951 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6462).

1653. **КОВАЛЬЧУК Гнат Лукашевич,** 1885 р. н., с. Верхи Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 3 кл., заможний селянин, столяр, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у куркульстві та зв'язках з УПА. У 1948 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Звільнений у 1952 р. і направлений на с/п у Тюменську обл. Звільнений зі с/п 14.04.1959 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1154, арк. 2, 27).

1654. **КОВАЛЬЧУК Гнат Семенович,** 1881 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, заможний селянин, п/парт. У серпні 1944 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 970, арк. 4).

1655. **КОВАЛЬЧУК Гаврило Григорович,** 1894 р. н., с. Вощатин Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. ОН НКВС Волин. обл. 12.12.1945 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2156; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 501).

1656. **КОВАЛЬЧУК Григорій Володимирович,** 1880 р. н., с. Хмелів Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.01.1946 р. виселений у Пермську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 05.03.1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 543, арк. 23, 32; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 886).

1657. **КОВАЛЬЧУК Григорій Матвійович,** с. Духче Рожищенського р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл.

засудж. за ст. 54-1а КК УРСР. Подальша доля невідома. (Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 106).

1658. **КОВАЛЬЧУК Григорій Гнатович,** 1929 р. н., с. Верхнів Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., колгоспник, чл. Виконавчого українського комітету (ВУК), псевд. *Ворона, Касанюк*. Заарешт. 08.03.1949 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до укр. нац. орг-ції ВУК та а/рад. агітації. ВТ в/МВС Волин. обл. 19.08.1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ. Звільнений 05.06.1956 р. Реабілітований 25.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5119).

1659. **КОВАЛЬЧУК Григорій Сергійович,** 1907 р. н., с. Вовчицьк Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у дезертирстві та приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 13-ї Армії 10.11.1945 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 14.06.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 81).

1660. **КОВАЛЬЧУК Григорій Стахович,** 1892 р. н., с. Мирків Горохівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.02.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6074).

1661. **КОВАЛЬЧУК Григорій Федорович,** 1937 р. н., смт Цумань Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 15.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 204).

1662. **КОВАЛЬЧУК Григорій Юхимович,** 1928 р. н., с. Чорниж Цуманського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 11.07.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 12.08.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Покарання відбував у Хабаровському краю. Помер 06.05.1949 р. в ув'язненні. Реабілітований 29.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5255).

1663. **КОВАЛЬЧУК Григорій Павлович**, уродж. Львівщини, з 1939 р. мешк. у с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, із селян, письменний. Мав велике прагнення бачити Україну вільною, самостійною. Навколо себе об'єднав в основному молодих людей віком 16–35 років, їх було двадцять двоє, створив групу, члени платили внески. Заарешт. у 1940 р. органами рад. влади. Звинувач. у створенні нац. орг-ції. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1664. **КОВАЛЬЧУК Григорій Якович,** 1904 р. н., с. Нові Кошари Ковельського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. (Архів РВГ «НЦІСВ». Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941 року. – Друге видання. – Львів–Нью–Йорк. – 2003. – С. 243).

1665. **КОВАЛЬЧУК Григорій Якович,** 1917 р. н., с. Нові Кошари Ковельського р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. 30.09.1939 р. Ковельським РВ НКВС. Звинувач. у співпраці з пол. поліцією. ВТ 15-ї СД КиївВО 21.11.1939 р. засудж. за ст. 54-13, 54-2 КК УРСР до ВМП. Вирок виконано 28.12.1939 р. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 19294).

1666. **КОВАЛЬЧУК Данило Прокопович,** 1899 р. н., с. Поромів Іваничівського р-ну, українець, малописьменний, із заможних селян, п/парт. Заарешт. та засудж. у 1947 р. на 8 р. ВТТ з п/п на 4 р. Звинувач. у невиконанні держпоставки. Помер у Тайшетському таборі від голоду та виснаження (дистрофія). СК ВС УРСР вирок і Ухвалу облсуду відмінила

29.07.1948 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів РВГ «НЦІСВ»).

1667. **КОВАЛЬЧУК Данило Степанович,** 1906 р. н., с. Богушівка (теп. с. Малинівка) Рожищенського р-ну, українець, освіта 6 кл., із селян, бригадир залізниці, п/парт. Заарешт. 22.06.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ Ковел. залізниці 09.08.1944 р. засудж. за ст. 54-3, 54-10, ч. 2 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Печорлазі. Звільнений 13.06.1954 р. Реабілітований 29.02.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8684).

1668. **КОВАЛЬЧУК Дем'ян Парфенович,** 1911 р. н., с. Деревок Любешівського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 20.02.1945 р. ВКР «Смерш» 225-ї Новгородської СД. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ 21-ї Армії 02.04.1945 р. засудж. за ст. 19-58-1б КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Помер 10.03.1946 р. в ув'язненні. Реабілітований 25.06.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9016).

1669. **КОВАЛЬЧУК Дарія Авакумівна,** с. Деревок Любешівського р-ну, українка, із селян, п/парт. У жовтні 1947 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5374, арк. 23).

1670. **КОВАЛЬЧУК Денис Іванович,** 1900 р. н., хут. Заболотці Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 29.10.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 14.05.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. ВТ ПрикВО 09.07.1956 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений 25.06.1956 р. Реабілітований 19.05.1992 р. Ген. прокуратурою України. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3463).

1671. **КОВАЛЬЧУК Дмитро Антонович,** 1910 р. н., с. Охнівка Вербського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, із селян, чл. ОУН, вояк УПА, псевд. *Ілен*. Заарешт. 24.11.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 6 р. ВТТ. Звільнений 13.06.1950 р. Реабілітований 09.10.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4062; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9265; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 199).

1672. **КОВАЛЬЧУК Дмитро Іванович,** 1907 р. н., хут. Хомут Кортеліської с/р Ратнівського р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 31.05.1950 р. виселений у Хабаровський край. Звинувач. у зв'язках з УПА. Звільнений 19.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1385, арк. 1, 2, 3, 8, 20).

1673. **КОВАЛЬЧУК Дмитро Іполитович,** 1889 р. н., с. Коршовець Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 17.01.1948 р. виселений у Кисельовський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 21.02.1953 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5970).

1674. **КОВАЛЬЧУК Дмитро Миколайович,** 1902 р. н., с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, із селян, розвідник УПА, п/парт. Заарешт. 08.11.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 08–09.01.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 05.04.1955 р. і направлений на с/п. Звільнений зі с/п 28.04.1956 р. ВС СРСР 05.08.1964 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 14540).

1675. **КОВАЛЬЧУК Дмитро Назарович,** 1930 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, неписьменний, із селян, неповнолітній,

п/парт. ОН МДБ СРСР у квітні 1944 р. виселений у Качугський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 22.09.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1734, арк. 2, 10, 20).

1676. **КОВАЛЬЧУК Дмитро Петрович,** с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, вояк УПА, чл. боївки СБ ОУН. Заарешт. у 1945 р. ВКР «Смерш». Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 258, арк. 24–36, 77, 90, 95, 117, 132, 138, 145, 174).

1677. **КОВАЛЬЧУК Дмитро Федорович,** 1921 р. н., с. Новосілки Руські (теп. с. Новосілки) Горохівського р-ну, українець, із селян, санітар УПА, псевд. *Коваленко*. Заарешт. 02.07.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 16.12.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Звільнений 06.07.1954 р. Реабілітований 17.02.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4162).

1678. **КОВАЛЬЧУК Єва Йосипівна,** с. Підліси Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, із селян, п/парт. У 1944 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5602, арк. 88).

1679. **КОВАЛЬЧУК Єва Онисимівна,** 1934 р. н., с. Селець Турійського р-ну, українка, освіта початкова, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Олександрівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 29.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2792, арк. 2, 5, 15).

1680. **КОВАЛЬЧУК Євгеній Михайлович,** 1922 р. н., с. Ставок Турійського р-ну, українець, селянин-одноосібник, вояк УПА, псевд. *Дорош*. Заарешт. 07.10.1948 р. Турійським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 15.11.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Рєчлазі. 27.11.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Реабілітований 14.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5197).

1681. **КОВАЛЬЧУК Євгенія Гнатівна,** 1925 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українка, освіта 5 кл., із заможних селян, повітова ОУН, псевд. *Рая*. Заарешт. 20.05.1944 р. Сенкевичівським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 23.04.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнена 17.09.1955 р. зі зняттям судимості. Реабілітована 06.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1307).

1682. **КОВАЛЬЧУК Євгенія Денисівна,** 1929 р. н., с. Заболотці Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 29.10.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ОН МДБ СРСР 14.05.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Реабілітована 19.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3463).

1683. **КОВАЛЬЧУК Євгенія Денисівна,** 1891 р. н., с. Сичі Холмського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у кол. Миколаївка Вишнівської с/р (теп. не існує, територія Борохівської с/р) Ківерцівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1907, арк. 2, 10).

1684. **КОВАЛЬЧУК Євгенія Климівна,** 1928 р. н., с. Городині Торчинського (теп. Рожищенського) р-ну, українка, із селян, зв'язкова ОУН, псевд. *Коцюбинська.* Заарешт. 07.02.1946 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 01.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО

29.01.1955 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнена 03.12.1954 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1075).

1685. **КОВАЛЬЧУК Євгенія Назарівна,** 1924 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 9 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у квітні 1944 р. виселена в Кучугський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 26.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1734, арк. 2, 5, 32).

1686. **КОВАЛЬЧУК Євгенія Филимонівна,** 1941 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МВС СРСР 31.03.1944 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена в липні 1947 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6565).

1687. **КОВАЛЬЧУК Євдокія Антонівна,** 1916 р. н., с. Кортеліси Ратнівського р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 31.05.1950 р. виселена в Ново-Амурську обл. Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Діти: Парасковія Дмитрівна, 1942 р. н., Михайло Дмитрович, 1945 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1385, арк. 2, 4, 7, 12).

1688. **КОВАЛЬЧУК Євдокія Володимирівна,** 1914 р. н., с. Заглинки (теп. с. Глинянка) Овадніського (теп. Любомльського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 23.09.1948 р. Овадніським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.12.1948 р. засудж.за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітована 16.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4696).

1689. **КОВАЛЬЧУК Євдокія Іванівна,** 1885 р. н., с. Верхи Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, звинувач. у куркульстві. Звільнена 14.04.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1157, арк. 2, 8, 10, 20).

1690. **КОВАЛЬЧУК Євдокія Іванівна,** 1927 р. н., с. Сукачі Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 16.03.1946 р. Головнянським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 28.05.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Карлазі. Звільнена 16.05.1955 р. Реабілітована 11.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6121).

1691. **КОВАЛЬЧУК Євдоким Якимович,** 1911 р. н., с. Мокрець Овадніського (теп. Турійського) р-ну, українець, із селян, вояк УПА, п/парт. Заарешт. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. діяльн. Засудж. 17.10.1949 р. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1765, т. 3, арк. 181).

1692. **КОВАЛЬЧУК Євстахій Григорович,** 1880 р. н., с. Стрільче Горохівського р-ну, українець, із селян, староста с. Стрільче, п/парт. Заарешт. 02.11.1948 р. Горохівським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ 11–14.05.1949 р. засудж. на 25 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2558, арк. 183).

1693. **КОВАЛЬЧУК Зінаїда Йосипівна,** 1932 р. н., с. Брунетівка Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, мешк. у с. Кигичів Кигичівського р-ну Харків. обл., українка, освіта 2 кл., колгоспниця, п/парт. Заарешт. 18.05.1950 р. УМДБ у Харків. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. УМДБ у Волин. обл. 29.11.1950 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1562).

1694. **КОВАЛЬЧУК Іван Андрійович,** 1922 р. н., с. Воротнів Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 14.05.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 14.10.1944 р. засудж. за

ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Реабілітований 27.05.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3950).

1695. **КОВАЛЬЧУК Іван Васильович,** 1934 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта 2 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселений у м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 15.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6189).

1696. **КОВАЛЬЧУК Іван Георгійович,** с. Гуща Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, із селян, староста села, п/парт. Заарешт. у 1945 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5294, арк. 53).

1697. **КОВАЛЬЧУК Іван Гнатович,** 1886 р. н., с. Верики Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Перковичі Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МВС СРСР 06.05.1946 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Кіровським обл. судом 06.11.1945 р. засудж. за ст. 58-10, ч. 2 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7107).

1698. **КОВАЛЬЧУК Іван Григорович,** 1898 р. н., хут. Бір Кортеліської с/р Ратнівського р-ну, українець, малописьменний, лісник Кортеліського лісництва, п/парт. Заарешт. 06.10.1945 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 06.12.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 23.03.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Дубравлазі. Звільнений 07.05.1956 р. Реабілітований 09.12.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8096).

1699. **КОВАЛЬЧУК Іван Дем'янович,** с. Гумнище Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 12.06.1944 р. ВКР «Смерш» 3-го ЗСП. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 08.07.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Звільнений 07.10.1951 р. і направлений на с/п в Кемеровську обл. Звільнений зі с/п 27.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 667, арк. 27, 54, 69).

1700. **КОВАЛЬЧУК Іван Іванович,** 1923 р. н., с. Перковичі Ковельського р-ну, українець, учень Ковельської школи для дорослих, із селян, чл. ОУН, чотовий УПА, псевд. *Шевчук*. Заарешт. 14.05.1941 р. УНКВС у Волин. обл. Утримувався в Луцькій в'язниці. Звільнений у 1941 р. німецькими військами. Повторно заарешт. у 1952 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 17.04.1952 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. Звільнений 26.09.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1997).

1701. **КОВАЛЬЧУК Іван Іванович,** 1933 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 6 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР у грудні 1944 р. виселений у Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 30.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2260, арк. 2, 105).

1702. **КОВАЛЬЧУК Іван Йосипович,** 1915 р. н., с. Цуцнів Володимир-Волин. (теп. с. Петрове Іваничівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 16.08.1944 р. Володимир-Волин. МВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.01.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. ВТ ПрикВО 23.08.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнений 10.09.1955 р. і направлений на с/п

в м. Воркута. Звільнений зі с/п 08.05.1956 р. Реабілітований 12.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5290).

1703. **КОВАЛЬЧУК Іван Макарович,** українець, із селян, п/парт. Заарешт. 11.06.1946 р. Сенкевичівським РВ НКВС. Звинувач. у пособництві німцям. 19.07.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 389, арк. 248).

1704. **КОВАЛЬЧУК Іван Семенович,** 1901 р. н., с. Голубівка Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 08.09.1920 р. ОВ ВЧК. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 592).

1705. **КОВАЛЬЧУК Іван Стахович,** 1899 р. н., с. Сукачі Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 21.08.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 07.10.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 30.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3362).

1706. **КОВАЛЬЧУК Іван Якович,** 1927 р. н., с. Вовчицьк Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. 29.08.1949 р. УМДБ військ Далекого Сходу. Звинувач. у а/рад. діяльн. ВТ в/ч 35289 08.01.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений у червні 1956 р. ВС СРСР 30.03.1990 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4029).

1707. **КОВАЛЬЧУК (КОВАЛЮК) Іван Євдокимович,** 1936 р. н., с. Ізов Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований 17.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6991; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 731).

1708. **КОВАЛЬЧУК Ірина Микитівна,** 1906 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 03.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7102).

1709. **КОВАЛЬЧУК Ірина Прокопівна,** 1914 р. н., с. Радомишль Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 10.02.1949 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Волин. обл. судом 30.03.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбувала на ст. Новорудка. Комісією ПВР СРСР 16.05.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4937).

1710. **КОВАЛЬЧУК Йосип Іванович,** 1909 р. н., с. Борочиче Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. органами рад. влади. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1711. **КОВАЛЬЧУК Йосип Максимович,** 1908 р. н., с. Баб'є (теп. с. Квітневе) Рожищенського р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 16.06.1944 р. ВКР «Смерш» 19-ї ЗСД. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 13.01.1945 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Унжлазі. Звільнений 08.04.1954 р. і направлений на с/п у Кустанайську обл. Звільнений зі с/п 01.04.1956 р. ВТ ПриволжВО 14.05.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину.

Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1931).

1712. **КОВАЛЬЧУК Йосип Степанович,** 1919 р. н., с. Сверж Холмського пов. (Польща), мешк. у м. Рівне, українець, із селян, їздовий спецбудівництва НКВС, п/парт. Заарешт. 03.03.1940 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухталазі. Звільнений 31.08.1941 р. і направлений на проживання у с. Візінга (Комі АРСР). Реабілітований 08.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2641).

1713. **КОВАЛЬЧУК Йосип Якимович,** 1912 р. н., с. Мокрець Вербського (теп. Турійського) р-ну, українець, малописьменний, заможний селянин, вояк УПА, чл. ОУН. Заарешт. 15.04.1946 р. Вербським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 15.06.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. ВТТ з п/п на 5 р. Комісією ПВР СРСР 30.06.1956 р. термін покарання зменшено до 12 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 24.11.1956 р. Реабілітований 16.09.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6991; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5770).

1714. **КОВАЛЬЧУК Карпо Костянтинович,** 1900 р. н., с. Вишнів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, мешк. у с. Підгайці Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта середня, чл. ОУН. Заарешт. Теремнівським РВ НКДБ. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6530).

1715. **КОВАЛЬЧУК Катерина Іванівна,** 1924 р. н., с. Верхостав (теп. у складі с. Мирків) Горохівського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Велико-Устюгський р-н Вологодської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3246, арк. 14).

1716. **КОВАЛЬЧУК Катерина Матвіївна,** 1922 р. н., с. Мокрець Овадніського (теп. Турійського) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5790).

1717. **КОВАЛЬЧУК Катерина Миколаївна,** 1898 р. н., с. Сверже Холмського пов. (Польща), мешк. в с. Заглинки (теп. с. Глинянка) Овадніського (теп. Любомльського) р-ну, українка, із селян, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 22.09.1948 р. Овадніським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.12.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 25.05.1947 р. на 25 р. ВТТ. Звільнена 25.09.1954 р. Реабілітована 16.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4696).

1718. **КОВАЛЬЧУК Катерина Опанасівна,** 1932 р. н., с. Малі Рекані Острожецького р-ну Рівненської обл., українка, із селян, п/парт. ВТ в/МВС Волин. обл. 17.11.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. Реабілітована 12.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4553).

1719. **КОВАЛЬЧУК Катерина Спиридонівна,** 1926 р. н., с. Сільце Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 13.03.1948 р. виселена в м. Чкаловськ як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена у грудні 1955 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 296).

1720. **КОВАЛЬЧУК Катерина Федорівна,** 1889 р. н., с. Сільце Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 13.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 10.10.1948 р. на засланні. Реабілітована

прокуратурою Волин. обл. Син Леонід, 1947 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 296).

1721. **КОВАЛЬЧУК Катерина Феофанівна,** 1908 р. н., с. Озеряни Турійського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 03.11.1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 16.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 181).

1722. **КОВАЛЬЧУК Катерина Филимонівна,** 1923 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МВС СРСР 31.03.1944 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена в липні 1947 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6565).

1723. **КОВАЛЬЧУК Катерина Юхимівна,** 1924 р. н., с. Журавичі Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 28.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Дочка Марія Лаврентіївна, 1943 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 242).

1724. **КОВАЛЬЧУК Кіндрат Никонович,** 1913 р. н., с. Миків Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, освіта початкова, із селян, вояк УПА, псевд. *Донець*. Заарешт. 21.02.1945 р. Цуманським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 11.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР до ВМП. ПВР СРСР 22.05.1945 р. вирок замінено на 25 р. КТР. Звільнений 17.10.1959 р. Реабілітований 14.12.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6466; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2782, арк. 1, 34).

1725. **КОВАЛЬЧУК Клим Адамович,** с. Старі Кошари Маціївського (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, староста с/у, п/парт. Заарешт. у 1944 р. органами НКВС. Помер в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1377, арк. 179).

1726. **КОВАЛЬЧУК Костянтин Юхимович,** 1921 р. н., с. Селець Турійського р-ну, українець, освіта початкова, селянин, служив у поліції, вояк УПА, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА. ВТ 15-ї ЗСД засудж. згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 05.09.1955 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2787, арк. 1, 10, 15).

1727. **КОВАЛЬЧУК Лаврентій Степанович,** 1921 р. н., с. Журавичі Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 10.05.1944 р. ВКР «Смерш» 9-го ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 02.09.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Горлазі. Звільнений 10.05.1952 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений зі с/п 10.04.1956 р. Реабілітований 12.03.1990 р. Волин. обл. судом. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3665; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 242, арк. 1, 2).

1728. **КОВАЛЬЧУК Леонтій Степанович,** 1920 р. н., м. Берестечко Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. ОУН, п/парт. Заарешт. 24.12.1939 р. Горохівським РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН та к/р діяльн. ОН НКВС СРСР 21.05.1941 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Реабілітований 15.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2199).

1729. **КОВАЛЬЧУК Лідія Ігнатіївна,** 1929 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українка, малописьменна, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у серпні 1944 р. виселена в Сухобузький р-н Красноярського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 21.05.1956 р. Реабілітована

прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 670, арк. 2, 6).

1730. **КОВАЛЬЧУК Лідія Климівна,** с. Городині Рожищенського р-ну, українка, із селян, п/парт. У 1946 р. виселена у Казахстан як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. (Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 88).

1731. **КОВАЛЬЧУК Лідія Максимівна,** 1925 р. н., с. Личани Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, зв'язкова, станична УПА, псевд. *Рижа*. Заарешт. 17.11.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 03.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 3 р. і к/м. ВК ВС СРСР 23.10.1945 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнена 11.11.1953 р. Реабілітована 12.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6346).

1732. **КОВАЛЬЧУК Лідія Миколаївна,** 1929 р. н., с. Старі Іванчиці Луцького р-ну (теп. с. Іванчиці) Рожищенського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 01.02.1949 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. УМДБ у Волин. обл. 01.06.1949 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 323).

1733. **КОВАЛЬЧУК Лідія Михайлівна,** 1926 р. н., с. Ставок Турійського р-ну, українка, учениця Ковел. школи, медична сестра, селянка, зв'язкова УПА, псевд. *Наталка*. Заарешт. 08.10.1948 р. Турійським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 15.11.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 27.11.1954 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбувала в м. Інта (Комі АРСР). Звільнена 17.04.1956 р. Реабілітована 14.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5197).

1734. **КОВАЛЬЧУК Любов Василівна,** 1927 р. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. в травні 1941 р. виселена в м. Салехард Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 275).

1735. **КОВАЛЬЧУК Любов Костянтинівна,** 1925 р. н., с. Озерце Ківерцівського р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 12.06.1945 р. Ківерцівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 24.08.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбувала в Красноярському краї. Звільнена 16.04.1956 р. Реабілітована 18.09.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9182).

1736. **КОВАЛЬЧУК Макар Гнатович,** 1906 р. н., с. Гулівка Маневицького (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, служив у поліції, повар УПА, псевд. *Кухар*. Заарешт. 01.07.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. засудж. до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 492).

1737. **КОВАЛЬЧУК Манько Давидович,** 1918 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, із селян, вояк УПА, п/парт. Заарешт. у 1946 р. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. Звільнений у серпні 1946 р. за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6565).

1738. **КОВАЛЬЧУК (КОНОВАЛЬЧУК) Мефодій (Муник) Давидович**, 1918 р. н., с. Твердині Локачинського р-ну, українець, із селян, на початку 1941 р. мобілізований до ЧА, потрапив у полон, відпущений з табору для військовополонених додому. Восени 1944 р., ухиляючись від мобілізації до ЧА, перейшов на нелегальне становище. З січня 1945 р. кущовий господарчий в селах: Синявка, Мочулки, Лежахів, Осьмиговичі Турійського

р-ну, чл. боївки Озютичівського районного Проводу ОУН, псевд. *Ярошенко*. Схоплений 31.01.1945 р. в криївці на хут. Високе Турійського р-ну. Звинувач. у зв'язках з УПА. Засудж. на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений в 1956 р., мешк. в м. Володимир-Волин. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5682, арк. 83; ГДА СБУ, ф. 2, оп. 55, спр. 4, т. 1, арк. 249; Література: Каров О. Ікла // Слово правди. – 1976. – 11 жовт.; Антонюк Я. Український визвольний рух у постаттях керівників. Волинська та Брестська області (1930–1955). – Львів, 2014. – С. 334).

1739. **КОВАЛЬЧУК Марія Серафимівна,** 1927 р. н., с. Яномисль (теп. с. Іваномисль) Камінь-Кашир. р-ну, українка, малописьменна, колгоспниця, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 06.04.1950 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 19.05.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 10.07.1956 р. Реабілітована 08.04.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6733).

1740. **КОВАЛЬЧУК Марія Василівна,** 1903 р. н., с. Крупа Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 02.08.1950 р. виселена в Вяземський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1274, арк. 2, 4, 19).

1741. **КОВАЛЬЧУК Марія Василівна,** 1937 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, освіта 5 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 08.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6189).

1742. **КОВАЛЬЧУК Марія Іванівна,** 1928 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 7 кл., із селян, секретар суду, п/парт. ОН МДБ СРСР у грудні 1944 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 31.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2260, арк. 2, 64).

1743. **КОВАЛЬЧУК (ГОЛУБОВСЬКА) Марія Іванівна,** 1925 р. н., с. Воротнів Рава-Руського р-ну Львів. обл., українка, із селян, поштар, п/парт. Заарешт. 24.07.1945 р. органами рад. влади. ВТ 16.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнена 22.12.1954 р. Реабілітована 28.08.1992 р. прокуратурою Львів. обл. (Архів УСБ України у Львівській обл., к. с., спр. 26156, п-24764; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 143).

1744. **КОВАЛЬЧУК-ШАШИНА Марія Іванівна,** 1929 р. н., хут. Бір Кортеліської с/р Ратнівського р-ну (теп. не існує), українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.11.1955 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6184).

1745. **КОВАЛЬЧУК Марія Кирилівна,** 1898 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7102).

1746. **КОВАЛЬЧУК Марія Семенівна,** 1902 р. н., с. Суходоли Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. УНКВС у Волин. обл. 26.05.1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 05.06.1956 р. Реабілітована 22.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6937; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 345).

1747. **КОВАЛЬЧУК Марія Семенівна,** 1925 р. н., с. Старики Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, мешк. в с. Берестечко Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українка, із селян, робітниця «Заготзерно», п/парт. Заарешт. 23.01.1946 р. органами НКВС. Звинувач. у пособництві німцям та шпигунстві. ВТ в/МДБ Волин. обл. 22.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 18.09.1959 р. Реабілітована 18.11.1992 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6429).

1748. **КОВАЛЬЧУК Марія Трофимівна,** 1893 р. н., с. Завидів Іваничівського р-ну, українка, неписьменна, селянка. Заарешт. 25.07.1948 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Дубравлазі. Звільнена 29.10.1955 р. Реабілітована 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7423).

1749. **КОВАЛЬЧУК Марія Трохимівна,** 1928 р. н., с. Пустомити Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українка, із селян, п/парт. Заарешт. 23.04.1946 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 22.08.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. ВТ ПрикВО 26.08.1946 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнена 06.09.1954 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 425).

1750. **КОВАЛЬЧУК Марія Федорівна,** 1909 р. н., с. Ружин Луківського (теп. Турійського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Олександрівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Діти: Степан Онисимович, 1937 р. н., Микола Онисимович, 1941 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2792, арк. 2, 7, 33).

1751. **КОВАЛЬЧУК Марія Федорівна,** 1918 р. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 17.08.1947 р. Торчинським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 10.09.1947 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнена 16.06.1951 р. Реабілітована 30.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6008).

1752. **КОВАЛЬЧУК Марія Федорівна,** 1921 р. н., смт Цумань Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, робітниця Цуманського ЛГЗ, п/парт. Заарешт. 28.10.1944 р. Цуманським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 06.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнена 15.07.1954 р. і направлена на с/п. Звільнена зі с/п у 1956 р. Реабілітована 24.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5651; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 204, арк. 47).

1753. **КОВАЛЬЧУК Марфа Григорівна,** 1921 р. н., с. Нові Кошари Маціївського (теп. Ковельського) р-ну, українка, освіта 6 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Чусовський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.11.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2865, арк. 2, 5, 14).

1754. **КОВАЛЬЧУК Мефодій Іванович,** с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, із селян, п/парт. У 1946 р. виселений у сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5722, арк. 24).

1755. **КОВАЛЬЧУК Мефодій Макарович,** 1936 р. н., с. Гулівка Маневицького (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселений у Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 492).

1756. **КОВАЛЬЧУК Мефодій Степанович,** 1930 р. н., с. Ставок Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 14.04.1951 р. Олицьким РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.05.1951 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 13.04.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Норильлазі. Звільнений 02.06.1956 р. і направлений на с/п в Тюменську обл. Звільнений зі с/п 15.07.1958 р. Реабілітований 10.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5122).

1757. **КОВАЛЬЧУК Микита Микитович,** 1900 р. н., с. Вишнів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 29.09.1953 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6643).

1758. **КОВАЛЬЧУК Микита Тимофійович,** 1921 р. н., с. Журавичі Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, освіта початкова, селянин, кущовий ОУН-Юнаки. Заарешт. 23.09.1945 р. УНКДБ у Дніпропетровській обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Дніпропетровської обл. 29.05.1945 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1947 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. ВТ КОВО 12.08.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 2 р. Звільнений у 1955 р. Вбитий 03.08.1955 р. Реабілітований 28.08.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9268).

1759. **КОВАЛЬЧУК Микола Васильович,** 1923 р. н., с. Красивна Холмського пов. (Польща), українець, із селян, п/парт. Волин. обл. судом 25.09.1948 р. засудж. за ст. 54-3, 54-2 КК УРСР на 10 р. ВТТ. ВС СРСР 11.03.1955 р. термін покарання зменшено до 6 р. і 7 міс. ВТТ. Реабілітований 19.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4310).

1760. **КОВАЛЬЧУК Микола Ігнатович,** 1924 р. н., с. Володимирівка Рожищенського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, мешк. у с. Кульчин Ківерцівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, вояк УПА, чл. ОУН. Заарешт. 29.02.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 27.04.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 08.02.1954 р. і направлений на с/п у Кокчетавську обл. Помер 28.01.1956 р. на засланні. Реабілітований 27.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7054; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 951, арк. 1, 5, 12).

1761. **КОВАЛЬЧУК Микола Дмитрович,** 1862 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер у 1943 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7102).

1762. **КОВАЛЬЧУК Микола Корнійович,** 1910 р. н., с. Верхи Камінь-Кашир. р-ну, українець, письменний, селянин-одноосібник, чл. ОУН, у лютому 1940 р. створив к/р повстансько-терористичну орг-цію для підготовки збройного повстання та здійснення терористичних актів, командир боївки ОУН. Заарешт. 22.02.1941 р. Камінь-Кашир. РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до укр. нац. терористичної орг-ції. ВТ 5-ї Армії КОВО 24.05.1941 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР до ВМП з к/м. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. Реабілітований 07.10.1992 р. Ген. прокуратурою України. («Прапор Леніна». – № 207–208. – 1990 р. – 29 груд.; Архів РВГ «НЦІСВ». Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5576).

1763. **КОВАЛЬЧУК Микола Петрович,** 1919 р. н., м. Уфа (Башкирська АРСР), українець, із селян, п/парт. Волин. обл. судом 25.09.1948 р. засудж. за ст. 54-3, 54-2 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Реабілітований 19.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл.

(Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4310).

1764. **КОВАЛЬЧУК Микола Спиридонович,** 1928 р. н., с. Сільце Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, освіта 2 кл., із селян, вояк УПА, псевд. *Береза, Ястребок*. Заарешт. 21.10.1946 р. Голобським РВ МВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 22.10.1946 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Магаданській обл. Помер 04.01.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований 16.12.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9333; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 296, арк. 16, 74, 75).

1765. **КОВАЛЬЧУК Микола Трохимович,** 1906 р. н., с. Старі Іванчиці Луцького р-ну (теп. с. Іванчиці) Рожищенського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 18.02.1949 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Утримувався у Луцькій в'язниці. УМДБ у Волин. обл. 01.06.1949 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 323).

1766. **КОВАЛЬЧУК Микола Федорович,** 1922 р. н., с. Шклинь Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, мешк. в с. Озерці Горохівського р-ну, українець, із селян, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 20.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 14.06.1955 р. Реабілітований 09.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6456).

1767. **КОВАЛЬЧУК Микола Юзефович,** 1912 р. н., с. Сверж Холмського пов. (Польща), українець, селянин, батрак, п/парт. Заарешт. 10.01.1941 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. Утримувався у Луцькій в'язниці. У 1941 р. зник безвісти. 98-м п/з 05.01.1948 р. справу закрито за давністю літ. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 785).

1768. **КОВАЛЬЧУК Микола Якович,** 1930 р. н., с. Вовчицьк Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 03.06.1948 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 03.07.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 25.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 08.12.1954 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував на ст. Потьма. Звільнений 17.01.1955 р. Реабілітований 04.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5139).

1769. **КОВАЛЬЧУК Михайло Андрійович,** 1930 р. н., с. Крупа Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 3 кл., колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 02.08.1950 р. виселений у Вяземський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1274, арк. 2, 4, 11).

1770. **КОВАЛЬЧУК Михайло Степанович,** 1925 р. н., с. Башова Рожищенського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН, вояк УПА. Заарешт. в 1945 р. органами рад. влади. Засудж. на 10 р. ВТТ. Помер у в'язниці м. Дніпропетровськ. (Спогади сестри Рудь А. С.; Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 38).

1771. **КОВАЛЬЧУК Михайло Давидович,** 1904 р. н., с. Твердині Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, із селян, секретар с/р, п/парт. Заарешт. 03.07.1946 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Утримувався у Луцькій в'язниці. УМДБ у Волин. обл. 20.08.1946 р. справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 96).

1772. **КОВАЛЬЧУК Михайло Іванович,** 1921 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта початкова, служив у поліції, брав участь у розстрілі єврейського населення смт Колки, вояк УПА, п/парт. Заарешт. органами

НКВС. Звинувач. у пособництві німцям та приналеж. до ОУН. ВТ 3-ї Гвардійської армії 03.07.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-2, 54-11 КК УРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2260, арк. 1; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2658, арк. 92).

1773. **КОВАЛЬЧУК Михайло Карпович,** 1927 р. н., с. Підгайці Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселений у Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Здійснив втечу. ОН МВС СРСР 22.04.1944 р. засудж. за ст. 78, ч. 3 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 18.12.1951 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений 29.05.1957 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6530).

1774. **КОВАЛЬЧУК Михайло Миколайович,** 1930 р. н., с. Старі Іванчиці Луцького р-ну (теп. с. Іванчиці) Рожищенського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 18.02.1949 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Утримувався в Луцькій в'язниці. УМДБ у Волин. обл. 01.06.1949 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 323).

1775. **КОВАЛЬЧУК Михайло Федосійович,** 1923 р. н., с. Теремне (теп. в скл. м. Луцька), українець, із селян, механік контори Луцького облторгвідділу, п/парт. Заарешт. 13.04.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 22.06.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував в Ухтоіжемлазі. ВТ БіломорВО термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений 20.01.1955 р. Реабілітований 28.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5693).

1776. **КОВАЛЬЧУК Мотрона Дмитрівна,** с. Журавичі Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, п/парт. У 1947 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї вояка УПА. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5823, т. 1, арк. 41, 139).

1777. **КОВАЛЬЧУК Мусій Гордійович,** 1902 р. н., с. Верхнів Іваничівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 19.10.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН та пособництві німцям. Покінчив життя самогубством 22.10.1944 р. ВКР «Смерш» 78-го СК 06.11.1944 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1981).

1778. **КОВАЛЬЧУК Надія Арсентіївна,** 1931 р. н., с. Крупа Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 06.06.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 309).

1779. **КОВАЛЬЧУК Надія Дмитрівна,** 1926 р. н., с. Коршовець Луцького р-ну, мешк. у м. Луцьк, українка, освіта 4 кл., працівник відділу зв'язку, зв'язкова УПА, псевд. *Біла*. Заарешт. 02.04.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.06.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Ангарлазі. ВТ ПрикВО 13.07.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 2 р. Звільнена 12.06.1956 р. Реабілітована 26.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5702; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5970).

1780. **КОВАЛЬЧУК Надія Іванівна,** 1924 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 6 кл., із селян, працівник Колківського райвиконкому, п/парт. ОН МДБ СРСР в грудні 1944 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.01.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2260, арк. 2, 26).

1781. **КОВАЛЬЧУК Надія Макарівна,** 1934 р. н., с. Гулівка Маневицького (теп. Ковельського) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 492).

1782. **КОВАЛЬЧУК Надія Остапівна,** 1920 р. н., с. Духче Рожищенського р-ну, українка, освіта 2 кл., із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.09.1944 р. виселена в Кочугський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 05.03.1960 р. Дочка Євгенія, 1941 р. н. виселена разом з матір'ю. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1096, арк. 2, 6, 44).

1783. **КОВАЛЬЧУК Надія Филимонівна,** 1926 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, із селян, без певн. роду занять, зв'язкова ОУН. У лютому 1945 р. вислана в сх. обл. СРСР. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Здійснила втечу. Заарешт. 03.07.1946 р. Озютичівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.08.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.09.1946 р. вирок відмінено, справу повернуто на дослідування. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.05.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбувала в Карлазі. Звільнена 20.09.1956 р. Реабілітована 09.03.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5226; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6565).

1784. **КОВАЛЬЧУК Назар Іванович,** 1932 р. н., с. Кортеліси Ратнівського р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 06.07.1952 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6184).

1785. **КОВАЛЬЧУК Наталія Володимирівна,** 1928 р. н., с. Сичі Холмського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. в кол. Миколаївка Вишнівської с/р (теп. не існує, територія Борохівської с/р) Ківерцівського р-ну, українка, освіта 7 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.05.1951 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1907, арк. 2, 5, 9).

1786. **КОВАЛЬЧУК Неоніла Іванівна,** 1898 р. н., с. Крупа Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 03.01.1954 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 309).

1787. **КОВАЛЬЧУК Ніна Андріївна,** 1925 р. н., с. Переспа Сокальського р-ну Львів. обл., мешк. в с. Риковичі Іваничівського р-ну, українка, освіта 2 кл., колгоспниця, п/парт. Заарешт. 26.09.1949 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 01.04.1950 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Комісією ПВР СРСР 25.04.1956 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого. Звільнена 06.05.1956 р. Реабілітована 11.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3577).

1788. **КОВАЛЬЧУК Ніна Карпівна,** 1925 р. н., с. Підгайці Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6530).

1789. **КОВАЛЬЧУК Ніна Семенівна,** 1927 р. н., с. Литва Торчинського р-ну (теп. с. Путилівка) Ківерцівського р-ну, мешк. в с. Великий Окорськ Локачинського р-ну, українка, із селян, станична господарча ОУН, псевд. *Береза.* Заарешт. 25.09.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 19.11.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2

Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Воркутлазі. Звільнена 05.07.1954 р. Реабілітована 25.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 564).

1790. **КОВАЛЬЧУК Ніна Євдокимівна,** 1925 р. н., с. Ізов Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка, повітова ОУН, станична, псевд. *Люся*. Заарешт. 24.08.1944 р. Володимир-Волин. РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 10.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. КТР. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6991; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 729).

1791. **КОВАЛЬЧУК (КОВАЛЮК) Наталія Герасимівна,** 1896 р. н., с. Ізов Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована 17.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6991; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 731).

1792. **КОВАЛЬЧУК Оверко Трохимович,** 1919 р. н., с. Навіз Рожищенського р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 30.09.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ 231-ї СД 26.10.1944 р. засудж. за ст. 58-10, ч. 2 КК РРФСР на 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Сєввостлазі. Помер 20.10.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 17.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9041).

1793. **КОВАЛЬЧУК Оксана Захарівна,** 1912 р. н., с. Богушівка Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.03.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 198).

1794. **КОВАЛЬЧУК Оксентій Степанович,** 1899 р. н., с. Крупа Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, письменний, заможний селянин, зв'язковий, господарчий УПА, п/парт. Заарешт. 10.03.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 17.05.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 28.07.1944 р. Реабілітований 14.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1084; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 633, арк. 61, 63).

1795. **КОВАЛЬЧУК Олександр Стахович,** 1911 р. н., с. Стрільче Горохівського р-ну, українець, письменний, із селян, вояк УПА, повітовий пропагандист ОУН, псевд. *Тихий, Тополя*. Заарешт. 30.11.1944 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА, пособництві німцям та дезертирстві з ЧА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 05.11.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Комісією ПВР СРСР 08.08.1956 р. термін покарання зменшено до 13 р. КТР. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 11.09.1956 р. Реабілітований 27.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 10891).

1796. **КОВАЛЬЧУК Олександр Михайлович,** с. Загорів Локачинського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1797. **КОВАЛЬЧУК Олександр Федорович,** 1923 (1928) рр. н., с. Тростянець Ківерцівського р-ну, українець, освіта початкова, селянин, у 1944 р. служив у поліції, вояк УПА, псевд. *Сянько, Мороз, Залізняк*. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА та пособництві німцям. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 30.04.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Магаданлазі. Звільнений 17.09.1955 р. зі зняттям судимості і направлений на

с/п в м. Кисельовськ Кемеровської обл. Звільнений зі с/п у 1959 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6584).

1798. **КОВАЛЬЧУК Олександр Федотович,** с. Угринів Горохівського р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Ковел. залізниці 26.01.1949 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Помер 05.09.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3322, арк. 89, 102, 104).

1799. **КОВАЛЬЧУК Олександр Данилович,** 1944 р. н., с. Ситовичі Маневицького р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. Рішенням Вол. облвиконкому 05.04.1951 р. виселений в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6462).

1800. **КОВАЛЬЧУК Олександра Гнатівна,** 1929 р. н., с. Гулівка Маневицького (теп. Ковельського) р-ну, українка, освіта 4 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселена в Котласький р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 22.04.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3144, арк. 2, 10, 74).

1801. **КОВАЛЬЧУК Олександра Федорівна,** 1935 р. н., смт Цумань Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 15.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 204).

1802. **КОВАЛЬЧУК Олексій Антонович,** 1915 р. н., с. Духче Рожищенського р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, чл. комуністичного підпілля з 1937 р., розвідник, станичний УПА, псевд. *Явір*. Заарешт. 19.06.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 7-го Гвардійського кавалерійського корпусу 04.07.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Направлений в Луцьку в'язницю. Зник безвісти. Реабілітований 30.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9581).

1803. **КОВАЛЬЧУК Олексій Кирилович (Кирикович),** 1927 р. н., с. Качин Камінь-Кашир. р-ну, українець, із селян, зв'язковий УПА, псевд. *Корінь*. Заарешт. 26.02.1946 р. Камінь-Кашир. РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. Помер 30.03.1946 р. УМДБ у Волин. обл. 07.05.1946 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 13295).

1804. **КОВАЛЬЧУК Олексій Якубович,** 1920 р. н., с. Пулганів (теп. с. Промінь) Луцького р-ну, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 15.03.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 24.05.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП. Вирок виконано 10.08.1944 р. Реабілітований 31.08.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9253).

1805. **КОВАЛЬЧУК Олена Денисівна,** 1926 р. н., с. Заболотці Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 29.10.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на УПА. ОН МДБ СРСР 14.05.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Берлазі. Померла 29.05.1951 р. в ув'язненні. Реабілітована 19.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3463).

1806. **КОВАЛЬЧУК Олена Данилівна,** 1932 р. н., с. Ситовичі Маневицького р-ну, українка, із селян, освіта 4 кл., неповнолітня, п/парт. Рішенням Вол. облвиконкому 05.04.1951 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6462).

1807. **КОВАЛЬЧУК-КОЗЛОВСЬКА Олена Павлівна,** 1892 р. н., с. Городище

Дніпропетровської обл., мешк. в с. Ставок Турійського р-ну, українка, із селян, п/парт. Заарешт. 09.10.1948 р. Турійським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 15.11.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ. ВТ ПрикВО 27.11.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнена 16.12.1954 р. Реабілітована 14.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5197).

1808. **КОВАЛЬЧУК Ольга Давидівна,** 1923 р. н., с. Литва Торчинського р-ну (теп. с. Путилівка) Ківерцівського р-ну, уродж. с. Сарнівка Луцького р-ну, українка, із селян, псевд. *Безталанна*, чл. ОУН з 1943 р., кущова господарча ОУН, санітарка УПА. Заарешт. 28.03.1945 р. Торчинським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 24.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Реабілітована 19.07.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4230).

1809. **КОВАЛЬЧУК Ольга Дем'янівна,** 1922 р. н., с. Замличі Локачинського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, зв'язкова УПА, псевд. *Катя*. Заарешт. 24.09.1944 р. Локачинським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 13.11.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Мінлазі. Звільнена 23.08.1954 р. і направлена на с/п в Комі АРСР. Звільнена зі с/п 24.04.1956 р. Реабілітована 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5502).

1810. **КОВАЛЬЧУК Ольга Іванівна,** 1931 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, освіта 5 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР у грудні 1944 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2260, арк. 2, 30).

1811. **КОВАЛЬЧУК Ольга Максимівна,** 1929 р. н., с. Бодячів (теп. не існує) Горохівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 03.05.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 28.05.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнена 26.05.1954 р. Реабілітована 09.08.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6917).

1812. **КОВАЛЬЧУК Ольга Серафимівна,** 1925 р. н., с. Яномисль (теп. с. Іваномисль) Камінь-Кашир. р-ну, українка, освіта 4 кл., колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.02.1950 р. виселена в Хабаровський край. Звинувач. у зв'язках з УПА. Звільнена 19.01.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Син: Ковальчук Платон, 1945 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1707, арк. 2, 4, 7, 23).

1813. **КОВАЛЬЧУК Ольга Спиридонівна,** 1929 р. н., с. Сільце Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 13.03.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.09.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 296).

1814. **КОВАЛЬЧУК Ольга Степанівна,** 1914 р. н., с. Старі Іванчиці Луцького р-ну (теп. с. Іванчиці Рожищенського р-ну), українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 02.09.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 16.11.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 24.09.1954 р. термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбувала на ст. Інта (Комі АРСР). Звільнена 18.10.1954 р. Реабілітована 05.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5174).

1815. **КОВАЛЬЧУК Ольга Степанівна,** 1931 р. н., с. Ставок Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 14.04.1951 р. Олицьким РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.05.1951 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбувала в Южкузбаслазі.

Реабілітована 10.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5122).

1816. **КОВАЛЬЧУК Ольга Терентіївна,** 1923 р. н., с. Озютичі Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, освіта 7 кл., закінчила вчительські курси, кравчиня, вчителька, керівник районного проводу ОУН, псевд. *Снігурка*. Заарешт. 03.11.1944 р. ВББ УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 06.02.1945 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 19.08.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбувала в Ангарлазі. Звільнена 14.09.1955 р. і направлена на с/п в Іркутську обл. Реабілітована 30.09.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8491).

1817. **КОВАЛЬЧУК Омелян Данилович,** 1924 р. н., с. Воєгоща Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 2 кл., солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 08.05.1945 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 51-ї Армії 25.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. ВТ ПрикВО 23.03.1956 р. вирок скасовано, справу закрито за відсутності складу злочину. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 09.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8952).

1818. **КОВАЛЬЧУК Онисій Федорович,** 1907 р. н., с. Селець Турійського р-ну, українець, освіта початкова, із селян, вояк УПА, п/парт. Заарешт. у 1943 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ Півн.-КавкВО засудж. на 10 р. ВТТ. Помер 03.04.1949 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2792, арк. 1, 20).

1819. **КОВАЛЬЧУК Павлина Василівна,** 1923 р. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, освіта 5 кл., секретар с/р, зв'язкова ОУН, псевд. *Оксана*. Заарешт. 26.02.1945 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС 28.05.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбувала в Тайшетлазі. Звільнена 20.12.1954 р. Реабілітована 30.09.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8496).

1820. **КОВАЛЬЧУК Павлина Савівна,** 1930 р. н., с. Литва Торчинського р-ну (теп. с. Путилівка Ківерцівського р-ну), українка, освіта 6 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР в листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1887).

1821. **КОВАЛЬЧУК Павлина Сергіївна,** 1909 р. н., с. Буяни Торчинського (теп. Луцького) р-ну, мешк. в с. Литва Торчинського р-ну (теп. с. Путилівка Ківерцівського р-ну), українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 31.07.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 15.11.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Покарання відбувала в Ухтіжемлазі. Звільнена 24.05.1954 р. Реабілітована 30.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3708).

1822. **КОВАЛЬЧУК Павло Талимонович (Пантелеймонович),** 1920 р. н., с. Радомишль Луцького р-ну, українець, освіта 6 кл., селянин, вояк УПА, псевд. *Явір.* Заарешт. у 1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. Військово-польовим судом 329-ї СД засудж. до ВМП. Вирок виконано в липні 1944 р. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2296, арк. 26, 34, 64, 102; Спр. 2068, арк. 20, 21, 26).

1823. **КОВАЛЬЧУК Павло Гнатович,** 1919 р. н., с. Верхи Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин, чл. ОУН. Заарешт. 27.02.1941 р. Камінь-Кашир. РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 5-ї Армії КОВО в м. Ковелі 24.05.1941 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР до ВМП з к/м. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. Реабілітований 19.10.1992 р. Ген. прокуратурою України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5576; Архів УМВС України у

Волинській обл., спр. 1154, арк. 1, 10; Архів РВГ «НЦІСВ». Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; А. Поляк. Газета «Прапор Леніна» . – № 207–208 (8931–8932) від 29.12.1990 р.).

1824. **КОВАЛЬЧУК Павло Гнатович,** 1923 р. н., с. Вербень Демидівського р-ну Рівненської обл., українець, освіта 2 кл., із селян, вояк УПА, нелегал, псевд. *Мак*. Заарешт. 22.12.1944 р. Берестечківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 19.02.1945 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Норильлазі. Звільнений 16.09.1956 р. Реабілітований 21.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6783).

1825. **КОВАЛЬЧУК Павло Давидович,** 1899 р. н., с. Грибовиця Порицького (теп. Іваничівського) р-ну, мешк. у с. Волиця Порицького (теп. Іваничівського) р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 07.08.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 31.10.1994 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з к/м. Покарання відбував у Карлазі. Звільнений 25.07.1956 р. Реабілітований 30.06.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7887).

1826. **КОВАЛЬЧУК Павло Іванович,** 1930 р. н., с. Замличі Локачинського р-ну, українець, із селян, чл. ВЛКСМ, вояк УПА, неповнолітній, п/парт. Заарешт. 26.06.1947 р. Локачинським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 16.09.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ. Реабілітований 21.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4751).

1827. **КОВАЛЬЧУК Павло Миколайович,** 1898 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українець, селянин, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 03.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7102).

1828. **КОВАЛЬЧУК Павло Неофітович,** 1907 р. н., с. Кортеліси Ратнівського р-ну, українець, селянин, лісник, вояк УПА, нелегал, п/парт. Вийшов з повинною 19.05.1950 р. з метою врятувати сім'ю від виселення. Заарешт. 22.06.1950 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. УМДБ у Волин. обл. 08.07.1950 р. справу закрито. Звільнений. 01.08.1950 р. сім'я була повернута зі збірного пункту в м. Ковелі. Виїхали у Брестську обл. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2940; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6497).

1829. **КОВАЛЬЧУК Панкратій Костянтинович,** 1896 р. н., с. Рукча Луцького пов., росіянин, військовослужбовець, капітан 105-ї СД, чл. ВКП(б). Заарешт. 20.06.1938 р. ОВ УДБ 105-ї СД. Звинувач. у к/р діяльн. та приналеж. до троцькістської орг-ції. Утримувався у Ворошиловській в'язниці. ОВ НКВС в/ч 7473 м. Ворошилов 26.05.1939 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1361).

1830. **КОВАЛЬЧУК Парасковія Герасимівна,** 1885 р. н., смт Цумань Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Померла 10.01.1947 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 204).

1831. **КОВАЛЬЧУК Парасковія (Денисівна) Данилівна,** 1900 р. н., с. Заболотці Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 29.10.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 14.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. ВТ ПрикВО 09.07.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Озерлазі. Звільнена 03.03.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітована 19.05.1992 р. прокуратурою

Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3463).

1832. **КОВАЛЬЧУК Парасковія Іванівна,** 1900 р. н., с. Підгайці Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6530).

1833. **КОВАЛЬЧУК Парасковія Іванівна,** 1904 р. н., с. Височне Ратнівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 19.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6184).

1834. **КОВАЛЬЧУК Парасковія Юріївна,** 1903 р. н., с. Тростянець Ківерцівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 05.07.1948 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6584).

1835. **КОВАЛЬЧУК Пелагея Гаврилівна,** 1925 р. н., с. Вощатин Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка, господарча УПА, кущова провідниця жіночої сітки ОУН, псевд. *Оришка*. Заарешт. 28.08.1944 р. Володимир-Волин. РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 23.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітована 25.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4410; Спр. 4018, т. 3, арк. 144–145; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2156, арк. 1, 5; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 499).

1836. **КОВАЛЬЧУК Пелагея Іванівна,** 1889 р. н., с. Озеряни Турійського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР в листопаді 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 01.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1978, арк. 2, 19).

1837. **КОВАЛЬЧУК Пелагея Микитівна,** 1892 р. н., с. Верики Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Перковичі Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МВС СРСР 06.05.1946 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 08.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7107).

1838. **КОВАЛЬЧУК Пелагея Никифорівна,** 1910 р. н., с. Кульчин Ківерцівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. Ківерцівським РВ НКДБ 30.09.1944 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 08.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 951, арк. 2, 5, 14, 15).

1839. **КОВАЛЬЧУК Петро Андрійович,** 1935 р. н., с. Крупа Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 5 кл., із заможних селян, колгоспник, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.05.1950 р. виселений у Вяземський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1274, арк. 2, 5, 18).

1840. **КОВАЛЬЧУК Петро Іванович,** 1936 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 8 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР в грудні 1944 р. виселений у Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 04.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2260, арк. 2, 51).

1841. **КОВАЛЬЧУК Петро Йосипович,** 1926 р. н., с. Липки Межиричінського р-ну Рівненської обл., мешк. у м. Луцьк, українець,

із селян, студент духовної семінарії, п/парт. Заарешт. 25.01.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. Волин. обл. судом 19.02.1949 р. засудж. за ст. 54-10 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Норильлазі. Звільнений 06.05.1955 р. Реабілітований 25.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5616).

1842. **КОВАЛЬЧУК Петро Олексійович,** 1923 р. н., с. Журавичі Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 05.06.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 07.10.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-3, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений у 1954 р. і направлений на с/п у Красноярський край. Звільнений зі с/п 31.06.1956 р. Реабілітований 20.09.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4189).

1843. **КОВАЛЬЧУК Петро Прокопович,** 1917 р. н., с. Стара Гута Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, чл. ОУН. Заарешт. 22.09.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 05.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 11.05.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений 01.06.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 12.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 11390; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3211, арк. 1, 29).

1844. **КОВАЛЬЧУК Петро Савович,** 1919 р. н., с. Литва Торчинського р-ну (теп. с. Путилівка Ківерцівського р-ну), українець, селянин, письменний, рядовий ЧА, у 1941 р. потрапив у німецький полон, повернувся у 1941 р. і поступив на службу у поліцію смт Торчин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. у 1945 р. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 16.05.1945 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР. Покарання відбував у Воркутлазі. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1887, арк. 2, 25).

1845. **КОВАЛЬЧУК Петро Тимофійович,** 1923 р. н., с. Суходоли Володимир-Волин. р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, вояк УПА, повітовий ОУН, псевд. *Колос*. Заарешт. 04.08.1944 р. Володимир-Волин. РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 20.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 05.04.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Воркутлазі, Рєчлазі. Звільнений 26.04.1955 р. Реабілітований 04.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4521; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6937, арк. 1, 8; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 341).

1846. **КОВАЛЬЧУК Петро Федорович,** 1929 р. н., с. Соснина Іваничівського р-ну, українець, освіта 4 кл., колгоспник, п/парт. Заарешт. 02.08.1948 р. 90-м п/з. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.10.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Ангарлазі. Комісією ПВР СРСР 22.05.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2635).

1847. **КОВАЛЬЧУК Пилип Арсенійович,** 1920 р. н., с. Любче Рожищенського р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 09.06.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 16.09.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував в Унжлазі. Помер 11.05.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 10.05.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3657).

1848. **КОВАЛЬЧУК Пилип Онуфрійович,** 1896 р. н., с. Красів-Руський (теп. с. Красів) Горохівського р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт.

21.06.1944 р. ВКР «Смерш» УралВО. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 16.12.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував в Усольлазі. Помер 31.11.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 13.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3511).

1849. **КОВАЛЬЧУК Платина Ляшівна,** 1887 (1885) рр. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселена в м. Ленінськ-Кузнецький Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 08.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6189).

1850. **КОВАЛЬЧУК Порфирій Михайлович,** 1927 р. н., с. Верхнів Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. ВЛКСМ, чл. місцевої нац. орг-ції «Виконавчий український комітет» (ВУК), псевд. *Тигр, Змій*. Заарешт. 24.03.1949 р. Володимир-Волин. РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до укр. нац. орг-ції. ВТ в/МВС Волин. обл. 19.08.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ. Звільнений 05.07.1956 р. Реабілітований 25.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5119; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 143).

1851. **КОВАЛЬЧУК Прокопій Юхимович,** 1891 р. н., с. Городище Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 30.11.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ Ковел. залізниці 23.01.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 28.11.1954 р. Реабілітований 26.04.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 20536).

1852. **КОВАЛЬЧУК Сава Семенович,** 1889 р. н., с. Литва Торчинського р-ну (теп. с. Путилівка Ківерцівського р-ну), українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР в листопаді 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 01.08.1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1887).

1853. **КОВАЛЬЧУК Софрон Федорович,** 1886 р. н., с. Бортнів Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. УНДО. Заарешт. 06.11.1940 р. органами НКВС. Звинувач. у а/рад. агітації. Помер 15.03.1942 р. в Томській в'язниці. ОВ НКВС КОВО 21.03.1942 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1332).

1854. **КОВАЛЬЧУК Світлана Павлівна,** 1933 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. Опертрійкою НКДБ Волин. обл. у 1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 06.09.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7102).

1855. **КОВАЛЬЧУК Семен Овсентійович,** 1897 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, мешк. у с. Городище Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, виконроб промислового будівництва у м. Луцьк, керівник УНАКОРу Чаруківського пов. Заарешт. 09.10.1939 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до к/р укр. нац. орг-ції. ОН НКВС СРСР 29.11.1940 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Онєглазі. Реабілітований 31.03.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2052).

1856. **КОВАЛЬЧУК Сергій Захарович,** 1883 р. н., с. Вовчицьк Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.12.1945 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Помер на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 81).

1857. **КОВАЛЬЧУК Сергій Степанович,** Волин. обл., українець, із селян, п/парт. Виселений у Вагайський р-н Тюменської обл. Вагайським нарсудом був засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 04.07.1947 р. на 10 р. ВТТ. Звільнений 19.05.1958 р. Інші дані відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 558).

1858. **КОВАЛЬЧУК Сергій Федорович,** 1928 р. н., с. Тростянець Ківерцівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 18.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6584).

1859. **КОВАЛЬЧУК Сидір Панасович,** 1902 р. н., с. Мокрець Овраднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, малописьменний, токар, п/парт. Заарешт. 18.10.1950 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 06.08.1951 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з к/м. Покарання відбував у Камишлазі. Звільнений 03.07.1957 р. Реабілітований 16.04.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8912).

1860. **КОВАЛЬЧУК Софія Давидівна,** 1911 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. у 1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 135).

1861. **КОВАЛЬЧУК Станіслав Юзефович,** 1901 р. н., с. Седнички Холмського пов. (Польща), мешк. у с. Ключе (Польща), поляк, слюсар-зварювальник целюлозної фабрики, п/парт. Заарешт. 11.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 05.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Печорлазі. Реабілітований 11.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1657).

1862. **КОВАЛЬЧУК Стах Миколайович,** 1927 р. н., с. Яблонне Березнівського р-ну Рівненської обл., мешк. у м. Воркута (Комі АРСР), українець, освіта середня технічна, заступник нач. участку вентиляції шахти № 1 «Капітальна», п/парт. Заарешт. 20.09.1962 р. УКДБ у Волин. обл. Звинувач. в а/рад. агітації та нац. діяльн. Волин. обл. судом 06.04.1963 р. засудж. за ст. 56 ч. 1, 64 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у ВТТ Мордовської АРСР. Звільнений 26.01.1966 р. Реабілітований 01.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7183).

1863. **КОВАЛЬЧУК Степан Васильович,** 1899 р. н., с. Гнишов Холмського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Гуща Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 19.03.1945 р. 98-м п/з. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 16.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 13.04.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6685).

1864. **КОВАЛЬЧУК Степан Григорович,** 1915 р. н., с. Старі Іванчиці Луцького р-ну (теп. с. Іванчиці Рожищенського р-ну), українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 02.09.1948 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 16.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 24.09.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Особлазі № 6. Звільнений 06.05.1955 р. Реабілітований 05.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5174).

1865. **КОВАЛЬЧУК Степан Миколайович,** 1928 р. н., с. Сільце Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, малописьменний, колгоспник, п/парт. Заарешт. 08.09.1948 р. Голобським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Утримувався у Луцькій в'язниці. УМДБ у Волин. обл. 25.04.1949 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ

України у Волинській обл., ф. п., спр. 175, арк. 137–143).

1866. **КОВАЛЬЧУК Степан Михайлович,** 1898 р. н., с. Кобло Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у кол. Нива (теп. с. Холопичі) Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, із селян, освіта 7 кл., швець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 05.03.1951 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 23.04.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 18.05.1996 р. Реабілітований 30.11.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8554).

1867. **КОВАЛЬЧУК Степан Никанорович,** 1928 р. н., с. Сільце Голобського р-ну, українець, колгоспник, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. 15.09.1948 р. Голобським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. УМДБ у Волин. обл. 22.04.1949 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 289–290).

1868. **КОВАЛЬЧУК Степан Сергійович,** 1919 р. н., с. Журавичі Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, робітник промартілі, зв'язковий УПА, п/парт. Заарешт. 03.05.1950 р. Цуманським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 11.08.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Тайшетлазі. Звільнений 08.03.1956 р. Реабілітований 05.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4849; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1141, арк. 2, 4).

1869. **КОВАЛЬЧУК Степан Терентійович,** 1890 р. н., с. Завидів Іваничівського р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 25.07.1948 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.11.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Комісією ПВР СРСР 07.06.1956 р. термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Ярославській обл. Звільнений 09.06.1956 р. Реабілітований 04.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7423).

1870. **КОВАЛЬЧУК Текля Захарівна,** 1910 р. н., с. Вовчицьк Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.12.1945 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 28.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Діти: Антоніна 1940 р. н., Ольга 1944 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 81).

1871. **КОВАЛЬЧУК Тетяна Василівна,** 1887 р. н., с. Стара Гута Головнянського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 09.05.1950 р. виселена в с. Сонники Ново-Амурської обл. Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1531, арк. 2, 3, 6, 12).

1872. **КОВАЛЬЧУК Тетяна Прокопівна,** с. Черче Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, п/парт. Виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї вояка УПА. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3401, арк. 124).

1873. **КОВАЛЬЧУК Тетяна Романівна,** 1875 р. н., с. Верхостав (теп. у складі с. Мирків) Горохівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Вологодську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. З 1950 р. на засланні в Братському р-ні Іркутської обл. Померла 17.07.1959 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3246, арк. 2, 8).

1874. **КОВАЛЬЧУК Тетяна Федорівна,** 1938 р. н., с. Тростянець Ківерцівського р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 09.04.1957 р. Реабілітована прокуратурою

Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6584).

1875. **КОВАЛЬЧУК Тимофій Харитонович,** с. Люблинець Маціївського р-ну (теп. смт Люблинець Ковельського р-ну), українець, із селян, п/парт. Заарешт. у 1946 р. УМДБ у Волин. обл. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6071, арк. 11).

1876. **КОВАЛЬЧУК Тимофій Степанович,** 1894 р. н., с. Суходоли Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. Виселений з к/м на основі наказу Берії від 31.03.1944 р. в Красноярський край. Помер на с/п. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6937; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 345).

1877. **КОВАЛЬЧУК Тіонія Дем'янівна,** 1906 р. н., с. Тростянка Луцького (теп. Рожищенського) р-ну, мешк. в с. Старі Іванчиці Луцького р-ну (теп. с. Іванчиці Рожищенського р-ну), українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 18.02.1949 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Утримувалась в Луцькій в'язниці. УМДБ у Волин. обл. 01.06.1949 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 323).

1878. **КОВАЛЬЧУК Трохим Гнатович,** 1929 р. н., с. Верхи Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 8 кл., із селян, майстер лісорозробок, брокер Камінь-Кашир. лісгоспу, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.05.1951 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, звинувач. у куркульстві. Звільнений 14.04.1959 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1154, арк. 2, 6, 7, 37).

1879. **КОВАЛЬЧУК Трохим Олексійович,** 1925 р. н., с. Городище Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 07.07.1944 р. ВКР «Смерш» 46-ї ЗСД. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН НКВС СРСР 16.12.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Реабілітований 05.10.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3592).

1880. **КОВАЛЬЧУК Улита Демидівна,** Горохівський р-н, українка, із селян, п/парт. Заарешт. у 1948 р. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Засудж. у 1948 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1908, арк. 383).

1881. **КОВАЛЬЧУК Улита Созонівна,** 1891 (1886) рр. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. у травні 1941 р. виселена в м. Салехард Тюменської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 275).

1882. **КОВАЛЬЧУК Уляна Климівна,** 1900 (1902) рр. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. У 1944 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5722, арк. 24).

1883. **КОВАЛЬЧУК Уляна Сергіївна,** 1925 р. н., с. Вовчицьк Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.12.1945 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Здійснила втечу 10.09.1945 р. Заарешт. у 1946 р. ОН МВС СРСР 15.08.1947 р. засудж. на 3 р. ВТТ. Звільнена 28.10.1949 р. і направлена на с/п. Звільнена зі с/п 10.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 81).

1884. **КОВАЛЬЧУК Устинія Данилівна,** 1882 р. н., с. Вовчицьк Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.12.1945 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Померла на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 81).

1885. **КОВАЛЬЧУК Устинія Авдіївна,** 1893 р. н., с. Вощатин Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН НКВС Волин. обл. 31.12.1944 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2156; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 501).

1886. **КОВАЛЬЧУК Федір Володимирович,** 1885 р. н., с. Хмелів Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин-одноосібник, староста села, п/парт. Заарешт. у 1946 р. Звинувач. у пособництві німцям. У 1946 р. засудж. на 20 р. ВТТ. Звільнений у 1954 р. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 543, арк. 16, 28).

1887. **КОВАЛЬЧУК Федір (?),** с. Микуличі Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. У 1948 р. засудж. органами рад. влади за невиконання держпоставок. Після відбуття покарання повернувся з підірваним здоров'ям і невдовзі помер. Похований на кладовищі с. Микуличі. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Свідчення Гулюка І. Д. від 15.05.1996 р.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 924; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 5, арк. 104зв.).

1888. **КОВАЛЬЧУК Федір Григорович,** 1936 р. н., с. Вовчицьк Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.12.1945 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 28.09.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 81).

1889. **КОВАЛЬЧУК Федір Іванович,** 1889 р. н., с. Новосілки Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.08.1945 р. засудж. на 15 р. КТР. Покарання відбував у Кемеровській обл. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6078).

1890. **КОВАЛЬЧУК Федір Йосипович,** 1911 р. н., с. Заглинки (теп. с. Глинянка) Овднівського (теп. Любомльського) р-ну, українець, із селян, малописьменний, без певного роду занять, чл. КПЗУ у 1935–1938 рр., чл. ОУН, станичний УПА, псевд. *Криниця*. Заарешт. 18.11.1949 р. УМДБ у Львів. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН МВС СРСР 28.06.1950 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Комісією ПВР СРСР 14.08.1956 р. термін покарання зменшено до 8 р. і 6 міс. ВТТ. Покарання відбував у Луговому ВТТ, Омському ВТТ. Звільнений 03.09.1956 р. Реабілітований 12.05.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7808).

1891. **КОВАЛЬЧУК Федір Леонтійович,** 1901 р. н., с. Соснина Іваничівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 30.07.1948 р. 90-м п/з. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.10.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Комісією ПВР СРСР 22.05.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований 27.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2635).

1892. **КОВАЛЬЧУК Федір Мусійович,** 1898 р. н., с. Тростянець Ківерцівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 07.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6584).

1893. **КОВАЛЬЧУК Федір Степанович,** 1893 р. н., смт Цумань Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, вояк УПА, нелегал, п/парт. Заарешт. 02.03.1946 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 04.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Пєсчанлазі. Звільнений 15.11.1956 р. Реабілітований 25.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5459).

1894. **КОВАЛЬЧУК Федір Степанович,** 1922 р. н., с. Башова Рожищенського р-ну, українець, із селян, з 1943 р. чл. ОУН, вояк УПА. В 1944 р. мобілізований на фронт. Заарешт. і засудж. на 10 р. ВТТ. Помер у в'язниці м. Дніпропетровськ. (Спогади сестри Рудь А. С.; Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 38).

1895. **КОВАЛЬЧУК Федір (?),** с. Милуші Луцького р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний 23.06.1941 р. органами НКВС у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Маяківська с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1896. **КОВАЛЬЧУК Федора Андріївна,** 1905 р. н., с. Кортеліси Ратнівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 31.05.1950 р. відправлена у Ковел. збірний пункт з метою виселення як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Відпущена 01.08.1950 р. Виїхала в Брестську обл. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6497).

1897. **КОВАЛЬЧУК Федора Дмитрівна,** 1928 р. н., с. Озеряни Турійського р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР в листопаді 1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 16.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 181).

1898. **КОВАЛЬЧУК Федора Афанасіївна (Панасівна),** 1911 р. н., с. Черськ (мешк. с. Ситовичі) Маневицького р-ну, українка, із селян, п/парт. Рішенням Вол. облвиконкому 05.04.1951 р. виселена в Іркутську обл. як чл. сім'ї куркуля. Звільнена 28.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6462).

1899. **КОВАЛЬЧУК Феодосій Арсенійович,** 1929 р. н., с. Крупа Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселений в Красноярський край як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 15.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 309).

1900. **КОВАЛЬЧУК Феодосій Карпович,** 1899 р. н., с. Озютичі Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, мешк. у с. Войниця Озютичівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, сторож «Заготзерно», п/парт. Заарешт. 15.02.1945 р. Озютичівським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 22.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 29.10.1952 р. Реабілітований 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4911; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 143).

1901. **КОВАЛЬЧУК Феодосій Якимович,** 1903 р. н., с. Шклинь Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, мешк. у кол. Сенкевичі Озерцівської с/р Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 20.06.1948 р. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.09.1948 р. виправданий. Звільнений 24.09.1948 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 141).

1902. **КОВАЛЬЧУК Феонія Дем'янівна,** 1906 р. н., с. Старі Іванчиці Луцького р-ну (теп. с. Іванчиці Рожищенського р-ну), українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 18.02.1949 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. УМДБ у Волин. обл. 01.06.1949 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 323).

1903. **КОВАЛЬЧУК Феофанія Семенівна,** 1925 р. н., с. Городище Луцького р-ну, мешк. в с. Дубова Корчма Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українка, вчителька, із селян, чл. ОУН, псевд. *Зірка*. Заарешт. 29.05.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 10.10.1944 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 25.01.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Воркутлазі. Звільнена 20.02.1956 р. Реабілітована 16.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл.

(Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5478).

1904. **КОВАЛЬЧУК Филимон Давидович,** 1890 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МВС СРСР 31.03.1944 р. виселений у Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений у липні 1947 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6565).

1905. **КОВАЛЬЧУК Филимон Давидович,** 1919 р. н., с. Твердині Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, із селян, господарчий УПА, п/парт. Заарешт. і засудж. у 1944 (1946) рр. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5226, арк. 51).

1906. **КОВАЛЬЧУК (в заміж. МАКСИМЧУК) Хавронія Яківна,** 1922 р. н., українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. органами рад. влади. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Засудж. на 10 р. ВТТ. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4029, арк. 8, 168).

1907. **КОВАЛЬЧУК Харитина Савеліївна,** 1918 р. н., с. Миків Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, неписьменна, п/парт. ОН НКВС СРСР 28.06.1945 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 09.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2782).

1908. **КОВАЛЬЧУК Харитон Семенович,** 1903 р. н., с. Борисковичі Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 05.09.1950 р. Берестечківським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 04.11.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 10.09.1957 р. Реабілітований 19.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6150).

1909. **КОВАЛЬЧУК Христина Євтихіївна,** 1910 р. н., хут. Сельці Кортеліські (теп. не існує) Кортеліської с/р Ратнівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 25.08.1947 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.09.1947 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 27.04.1955 р. Реабілітована 30.09.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7025).

1910. **КОВАЛЬЧУК Юхимія Василівна,** 1927 р. н., с. Підбороччя Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, мешк. в с. Велимче Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, освіта 3 кл., без певного роду занять, чл. ОУН, зв'язкова-розвідниця УПА, чл. районного проводу УПА, псевд. *Зіна, Женя*. Заарешт. 20.03.1948 р. Любешівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 23.06.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ЗакВО 18.02.1955 р. термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбувала в Дубравлазі. Звільнена 22.03.1955 р. і направлена на с/п в Кемеровську обл. Звільнена зі с/п 03.11.1956 р. Реабілітована 12.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7327; Спр. 1083, т. 2, арк. 218; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6189).

1911. **КОВАЛЬЧУК Юхимія Гаврилівна,** 1886 р. н., с. Гулівка Маневицького (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 492).

1912. **КОВАЛЬЧУК Юхимія Митрофанівна,** 1885 р. н., смт Колки Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР у грудні 1944 р. виселена в Шостаковський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 14.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2260, арк. 2, 32).

1913. **КОВАЛЬЧУК Яків Григорович,** 1923 р. н., с. Люблинець Маціївського р-ну (теп. смт Люблинець Ковельського р-ну), мешк. у с. Кругель Маціївського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 03.05.1946 р. Маціївським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 09.07.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Норильлазі. Комісією ПВР СРСР 22.06.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнений 22.06.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6071).

1914. **КОВАЛЬЧУК Яків Дем'янович,** 1921 р. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин-одноосібник, чл. ОУН, кущовий-господарчий УПА, псевд. *Олесь*. Заарешт. 09.04.1944 р. ВКР «Смерш» 242-ї Авіадивізії. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 6-ї Повітряної армії 11.05.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 15.04.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8264).

1915. **КОВАЛЬЧУК Яків Йосипович,** 1927 р. н., с. Радошин Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, освіта 5 кл., із селян, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 09.02.1949 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/ч 64116 04.11.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 30.07.1991 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4228).

1916. **КОВАЛЬЧУК Яків Макарович,** українець, із селян, чл. ОУН. Прийшов з повинною в травні 1941 р. (за іншими даними: заарешт.). Подальша доля невідома. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.).

1917. **КОВАЛЬЧУК Яків Павлович,** 1916 р. н., с. Залуття Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. ОУН. Заарешт. в квітні 1941 р. Утримувався у Ковельській в'язниці. Звільнений 24.06.1941 р. німецькими військами. Повторно заарешт. у 1946 р. органами НКВС. Звинувач. у а/рад. поглядах. Звільнений у 1949 р. Повернувся у село. У вересні 1952 р. зник безвісти (підозрювався, що був вбитий при спробі взяти кілька снопів колгоспного жита). Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Інформація Дубечненської с/р Старовижівського р-ну від 18.01.2001 р. № 1).

1918. **КОВАЛЬЧУК Ярина Павлівна,** 1868 р. н., с. Селець Турійського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 01.12.1945 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 09.07.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2787, арк. 2, 7, 31).

1919. **КОВАЛЬЧУК Ярина Прокопівна,** 1914 р. н., с. Радомишль Луцького р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 05.02.1949 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. Волин. обл. судом засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбувала в Карлазі. Комісією ПВР СРСР 16.05.1956 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнена 18.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4937).

1920. **КОВАЛЮК Ганна Євдокимівна,** 1925 р. н., с. Ізов Володимир-Волин. р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, швея, чл. ОУН, станична УПА, псевд. *Домна, Леся*. Заарешт. 21.08.1944 р. Володимир-Волин. МВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 10.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Норильлазі. Звільнена 21.08.1954 р. і направлена на с/п в м. Норильськ Красноярського краю. Звільнена зі с/п 20.12.1993 р. Реабілітована 30.12.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7399).

1921. **КОВАЛЮК Євдоким Іванович,** 1898 р. н., с. Ізов Володимир-Волин. р-ну,

українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6991; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 731).

1922. **КОВАЛЮК Іван Микитович,** 1924 р. н., с. Ягідне Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин, обліковець колгоспу, п/парт. Заарешт. 03.01.1949 р. Оваднівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 10.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Берлазі. Звільнений 16.12.1954 р. і направлений на с/п у Магаданську обл. Звільнений зі с/п у 1956 р. Реабілітований 28.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3475).

1923. **КОВАЛЮК Корній Якович,** 1906 р. н., с. Ягідне Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, колгоспник, 1941–1945 рр. – у німецькому полоні, п/парт. Заарешт. 22.01.1949 р. Оваднівським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 09–10.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Інталазі. Звільнений 26.06.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітований 21(31).10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4499).

1924. **КОВАЛЮК Ксенія Іполитівна,** 1879 р. н., с. Туричани Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 10.09.1947 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла у 1948 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5793).

1925. **КОВАЛЮК Леонтій Тимофійович,** 1923 р. н., с. Туричани Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, письменний, селянин, писар с/у, вояк УПА, псевд. *Глінка.* Заарешт. у 1947 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 27.08.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 15.10.1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5793).

1926. **КОВАЛЮК Марія Ігнатіївна,** 1906 р. н., с. Ягідне Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 02.01.1949 р. Оваднівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 25.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Молотовській обл. Звільнена 28.06.1956 р. Реабілітована 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3375).

1927. **КОВАЛЮК Марія Іларіонівна,** 1926 р. н., с. Туричани Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українка, освіта початкова, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 15.10.1949 р. виселена в Маріїнський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 05.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5793).

1928. **КОВАЛЮК Олександра Тимофіївна,** 1908 р. н., с. Ягідне Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 12.03.1949 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 09–10.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ в/МВС ЛьвівВО 30.05.1949 р. вирок відмінено, справу направлено на дослідування. ВК ВС СРСР 11.07.1956 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ. Покарання відбувала в Карагандинській обл. Реабілітована 31.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4499).

1929. **КОВАЛЮК Олексій Корнійович,** 1930 р. н., с. Ягідне Оваднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. 22.01.1949 р. Оваднівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 09–10.05.1949 р.

засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. Реабілітований 31.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4499; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 344, арк. 202, 227, 278, 294, 318, 328, 380).

1930. **КОВАЛЮК Парасковія Андріївна,** 1926 р. н., с. Ягідне Овадніського (теп. Турійського) р-ну, українка, малописьменна, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 24.01.1949 р. Овадніським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 25.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Берлазі. Звільнена 27.07.1956 р. зі зняттям судимості. Реабілітована 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3365).

1931. **КОВАЛЮК Петро Касянович,** 1901 р. н., с. Гряди Іваничівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 18.06.1948 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 04.09.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ з к/м. Звільнений 28.12.1954 р. і направлений на с/п. Звільнений зі с/п 07.04.1956 р. Реабілітований 20.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3671).

1932. **КОВАЛЮК Степан Олександрович,** 1921 р. н., с. Усичі Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, розвідник ОУН, псевд. *Ворона, Ведмідь, Черешня*. Заарешт. 13.11.1947 р. Торчинським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 07.01.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно з Указом ПВР СРСР від 26.05.1947 р. на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. Помер 03.01.1950 р. в ув'язненні. Реабілітований 27.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7092).

1933. **КОВАЛЮК Тетяна Андріївна,** 1928 р. н., с. Ягідне Овадніського (теп. Турійського) р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 29.12.1948 р. Овадніським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 25.05.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Магаданлазі. Звільнена 06.01.1955 р. Реабілітована 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3375).

1934. **КОВАЛЮК Юхим (?),** с. Шепель Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, у 1941–1944 рр. служив у поліції в смт Торчин Торчинського (теп. Луцького) р-ну, п/парт. Заарешт. в квітні 1944 р. УНКВС у Волин. обл. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3179, арк. 30).

1935. **КОВБ Петро Тихонович,** 1922 р. н., с. Велика Осниця Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, освіта 2 кл., без певного роду занять, вояк УПА, псевд. *Темний*. Заарешт. 19.03.1945 р. Колківським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 18.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Ягринлазі. Помер. 28.03.1946 р. в ув'язненні. Реабілітований 29.09.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8475).

1936. **КОВБА Максим Прохорович,** 1888 р. н., с. Грузятин Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, чл. ОУН. Заарешт. 08.10.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Волин. обл. судом 21.01.1941 р. засудж. за ст. 54-11, 54-12 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений 15.08.1951 р. і направлений в будинок інвалідів. Реабілітований 29.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 19799).

1937. **КОВБАСКО Давид Ларіонович (Галактіонович),** 1913 (1915) рр. н., с. Радомишль Луцького р-ну, українець, селянин, чл. ОУН. Заарешт. 27.03.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 16.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Усольлазі. Помер 09.07.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований 28.12.1995 р. прокуратурою Волин. обл.

(Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 10785; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2296, арк. 84).

1938. **КОВБАСЮК Гаврило Прокопович,** с. Гумнище Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт у 1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1355, арк. 136).

1939. **КОВБАСЮК Дем'ян Михайлович,** 1895 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 10.02.1946 р. Сенкевичівським РВ НКДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ в/МВС Волин. обл. 03.05.1946 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 1 КК УРСР на 5 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнений 10.02.1951 р. Реабілітований 23.09.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8002).

1940. **КОВБАСЮК Дмитро Климович,** 1926 р. н., с. Довжиця Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, їздовий колгоспу, п/парт. Заарешт. 04.12.1952 р. Колківським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 07.02.1953 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 26.04.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Омськ. Звільнений 13.05.1955 р. Реабілітований 17.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5323; Спр. 5556, т. 2, арк. 245, 247, 248).

1941. **КОВБАСЮК Катерина Онуфріївна,** 1930 р. н., с. Довжиця Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, селянка, освіта 3 кл., зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 01.04.1953 р. Колківським РВ МВД. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.05.1953 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 12.04.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Сиблазі. Звільнена 22.08.1958 р. Реабілітована 08.03.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5556, т. 1, арк. 31, 71, т. 2, арк. 42, 242, 244; Спр. 8728).

1942. **КОВБАСЮК Олексій Іванович,** 1892 р. н., с. Довжиця Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 05.05.1951 р. виселений у Іркутську обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5323, арк. 415).

1943. **КОВБАСЮК Олександр Прокопович,** 1922 р. н., с. Гумнище Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 09.06.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН НКВС СРСР 29.07.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Мінлазі. Звільнений 15.01.1954 р. і направлений на с/п в Комі АРСР. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 667, арк. 25, 54).

1944. **КОВБАСЮК Пестинія Терентіївна,** 1912 р. н., с. Довжиця Колківського (теп. Маневицького) р-ну, мешк. у с. Боровичі Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українка, селянка, п/парт. У 1944 р. виселена на ст. Ува (Удмуртія) як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Здійснила втечу. Затримана восени 1945 р., повернута на заслання. Вдруге здійснила втечу. Затримана в серпні 1946 р., повернута на с/п. Втретє здійснила втечу в травні 1946 р. Проживала в с. Навіз Рожищенського р-ну. Заарешт. 30.07.1950 р. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Термін покарання зменшено до 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбувала в Озерлазі. Звільнена 16.07.1956 р. Реабілітована 22.06.1992 р. Ген. прокуратурою України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5855).

1945. **КОВЕРДЗЮК Кузьма Петрович,** 1901 р. н., с. Лишнівка Маневицького р-ну, мешк. в с. Грива (теп. не існує) Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 11.10.1939 р. Камінь-Кашир. РВ НКВС. Звинувач. у співробітництві з

пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 07.04.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєввостлазі. Реабілітований 11.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2146).

1946. **КОВЕЦЬКА Марфа Сергіївна,** 1899 р. н., хут. Чиста Лужа (теп. не існує) Любешівської с/р Любешівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МВС СРСР 02.08.1946 р. виселена в Кокчетавську обл. (Казахська РСР) як чл. сім'ї вояка УПА. У серпні 1948 р. здійснила втечу. Заарешт. 29.05.1949 р. ОН МВС СРСР 07.10.1949 р. засудж. за ст. 78, ч. 3 КК УРСР на 5 р. ВТТ. СК ВС СРСР 22.02.1956 р. вирок відмінено, справу закрито. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Діти: Микола Никонович 1932 р. н., Семен Никонович 1939 (1940) рр. н., Любов Никонівна 1942 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6681).

1947. **КОВЛЄВ Аркадій Самкович,** 1918 р. н., с. Липно Володимирецького р-ну Рівненської обл., українець, селянин, вояк УПА, псевд. *Наган*. Заарешт. 07.02.1945 р. Турійським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 23.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений 30.03.1955 р. і направлений на с/п у Магаданську обл. Звільнений зі с/п у квітні 1956 р. Реабілітований 15.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6182).

1948. **КОВТО(У)НЮК (КОЛТОНЮК) Зінаїда Іванівна,** 1920 р. н., с. Піддубці Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, чл. ОУН, псевд. *Олена, Оля*. Заарешт. восени 1940 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Волин. обл. судом у січні 1941 р. засудж. за ст. 54-10 КК УРСР на 6 р. ВТТ. Звільнена 24.06.1941 р. німецькими військами. Повторно заарешт. 29.07.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН МДБ СРСР 06.03.1948 р. засудж. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Карлазі. Звільнена 23.11.1954 р. Реабілітована 03.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3489; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5171, арк. 83).

1949. **КОВТОНЮК Микола Софонович,** 1925 р. н., с. Озютичі Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, селянин, рядовий ЧА, провідник Луцького окружного проводу ОУН, псевд. *Щупак, Вишня*. Заарешт. 27.12.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН НКВС СРСР 07.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Реабілітований 30.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3607).

1950. **КОВТОНЮК Надія Софонівна,** с. Ворончин Затурцівського (теп. Рожищенського) р-ну, українка, із селян, п/парт. У 1947 (1948) рр. виселена в сх. обл. СРСР. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2535, арк. 75, 119, 137).

1951. **КОВ(Л)ТУН Євстахій Микитович,** 1923 (1926) рр. н., с. Верхнів Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, псевд. *Назар*. Заарешт. 20.02.1945 р. п/з. Звинувач у приналеж. до УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. 29.01.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Звільнений 28.04.1955 р. Реабілітований 11.02.1992 р. Ген. прокуратурою України. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 11845).

1952. **КОВТУН Полина (Павлина) Артемівна,** 1917 р. н., с. Квасів Горохівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 15.03.1940 р. Горохівським РВ НКВС. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Реабілітована 26.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 806).

1953. **КОВ(Л)ТУН Семен Йосипович,** 1904 р. н., с. Римачі Любомльського р-ну, поляк, селянин, п/парт. Заарешт. 05.01.1945 р.

Любомльським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції. Покарання відбував у Ухталазі. Опервідділом Ухталагу 12.12.1946 р. справу закрито. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 639; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1747).

1954. **КОВ(Л)ТУНОВИЧ Ганна Степанівна,** 1927 р. н., с. Гірки Любешівського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, зв'язкова ОУН. Заарешт. 14.05.1951 р. Любешівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 10.08.1951 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 15.10.1955 р. термін покарання зменшено до 6 р. ВТТ з п/п на 2 р. Комісією ПВР СРСР 30.06.1956 р. термін покарання зменшено до фактично відбутого. Звільнена 07.07.1956 р. Реабілітована 18.01.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 14469).

1955. **КОВТУНОВИЧ Олександр Йосипович,** 1896 р. н., с. Ковбань Горохівського р-ну, українець, із селян. Заарешт. органами рад. влади. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Утримувався в Луцькій і Ковельській в'язницях. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 372, арк. 209, 387).

1956. **КОВТУНОВИЧ Тимофій Іванович,** 1922 р. н., с. Мислині Горохівського р-ну, українець, освіта 6 кл., селянин, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 21.06.1944 р. ВКР «Смерш» УралВО. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 28.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Помер 10.02.1946 р. в ув'язненні. Реабілітований 19.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3588–3590).

1957. **КОВЧ Іван Корнилович,** 1927 р. н., с. Залухів Любешівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, селянин, чл. ОУН, вояк УПА, псевд. *Ярослав*. Заарешт. 23.06.1945 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 31.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. ВС СРСР 05.10.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Звільнений 12.11.1955 р. і направлений на с/п в Комі АРСР. Звільнений зі с/п 08.05.1956 р. ВС СРСР 25.03.1965 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутністю складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5520).

1958. **КОВЧ Михайло Захарович,** 1916 р. н., хут. Біла Вода Ратнівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 19.02.1945 р. Ратнівським РВ НКДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 17.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Іркутській обл. Звільнений 24.11.1954 р. і направлений на с/п в Красноярський край. Звільнений зі с/п 07.04.1956 р. Реабілітований 16.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5592).

1959. **КОВЧ Петро Іларіонович,** 1888 р. н., с. Щедрогір Ратнівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 15.02.1946 р. виселений у Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер у 1946 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6264).

1960. **КОВЧ Текля Петрівна,** 1927 р. н., с. Щедрогір Ратнівського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 15.02.1946 р. виселена в Молотовську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 29.03.1952 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6264).

1961. **КОВЧ Яків Петрович,** 1923 р. н., с. Щедрогір Ратнівського р-ну, українець, освіта 1 кл., селянин-одноосібник, ройовий УПА, п/парт. Заарешт. 17.07.1945 р. Ратнівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС 24.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з к/м. Помер 23.05.1946 р. в ув'язненні. Реабілітований 15.12.1995 р. прокуратурою

Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8567; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6264).

1962. **КОВЧУН Григорій Іванович,** 1870 р. н., с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.03.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 29.09.1951 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6011).

1963. **КОВЧУН Іван Григорович,** 1925 р. н., с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, господарчий УПА, п/парт. Заарешт. 09.04.1944 р. ВКР «Смерш» 389-ї СД. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 07.08.1944 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1944 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 09.04.1955 р. Реабілітований 27.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5677; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 953, арк. 11–18).

1964. **КОВЧУН Марія Василівна,** 1880 р. н., с. Гощів Горохівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 19.08.1952 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6011).

1965. **КОВЧУН Федір Григорович,** 1927 р. н., с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 11.04.1944 р. ВКР «Смерш» 389-ї СД. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 19.04.1944 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. Помер 09.03.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 10.07.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5949; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6081).

1966. **КОВШ Варфоломій Варфоломійович,** смт Цумань Ківерцівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

1967. **КОВШ Микита Васильович,** 1922 р. н., смт Цумань Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, лікар, вояк УПА, псевд. *Сірий,* п/парт. Заарешт. (вийшов з повинною) у лютому 1946 р. Цуманським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. Відправлений в Луцький госпіталь. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3485, арк. 18, 133, 268, 271).

1968. **КОГАВ'ЮК Ганна Романівна,** 1890 р. н., с. Мосир Володимир-Волин. (теп. Любомльського) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 16.02.1960 р. Реабілітована згідно ст. 3 Закону України від 17.04.1991 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5812).

1969. **КОГАВ'ЮК Лідія Павлівна,** 1913 р. н., с. Ладинь Вербського (теп. Любомльського) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Вологодську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У грудні 1949 р. переведена в Іркутську обл. Звільнена 15.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Син: Віталій Семенович, 1941 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3324).

1970. **КОГАВ'ЮК (КАГОВ'ЮК) Семен Павлович,** 1907 р. н., с. Владинопіль Вербського р-ну (теп. не існує), мешк. в с. Ладинь Овадніського (теп. Любомльського) р-ну, українець, селянин, освіта 6 кл., голова с/р, повітовий господарчий ОУН, п/парт. Заарешт. 05.11.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 24.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 11.10.1954 р. і направлений на с/п. Звільнений зі с/п 10.03.1956 р. Реабілітований 30.05.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8361; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3324).

1971. **КОГАВ'ЮК Сергій Семенович,** 1935 р. н., с. Ладинь Вербського (теп.

Любомльського) р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 25.09.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3324).

1972. **КОГОТЮК Франц Феліксович,** 1912 р. н., с. Римачі Любомльського р-ну, мешк. у м. Любомль, поляк, столяр, п/парт. Заарешт. 26.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 02.11.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Івдельлазі. Звільнений 12.09.1941 р. і направлений у м. Чиназ (Узбекистан). Реабілітований 14.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2832).

1973. **КОГУТ Олександр Онуфрійович,** 1912 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, мешк. у с. Тростянець Ківерцівського р-ну, українець, вчитель, поліцейський, чл. ОУН. Заарешт. 24.12.1939 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Утримувався у Луцькій в'язниці. У 1941 р. звільнений німецькими військами. У 1944 р. виїхав до Німеччини. УКДБ у Волин. обл. 16.11.1964 р. справу закрито за амністією. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1546).

1974. **КОГУТ Матвій Гаврилович,** 1908 р. н., с. Ласковець Тернопільського р-ну Тернопільської обл., українець, із селян, священик, п/парт. Заарешт. 31.05.1945 р. органами рад. влади. ВТ 27.02.1946 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 2 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 13.08.1954 р. Реабілітований 21.10.1992 р. прокуратурою Львів. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6599; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 143).

1975. **КОГУЦИНСЬКИЙ Ян Флоріанович,** 1898 р. н., м. Мехів Келецького в-ва (Польща), мешк. у с. Соломніки Келецького в-ва (Польща), поляк, освіта середня, службовець, завідувач складом пол. тютюнової монополії, колишній унтер-офіцер пол. армії, чл. ППС. Заарешт. 10.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 10.08.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Самарлазі. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. за Указом ПВР СРСР від 16.01.1989 р. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1664; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2301).

1976. **КО(А)ДЛУБОВСЬКА Олена Йосипівна (Станіславівна, Іванівна),** 1910 р. н., с. Гзовіца-Радом (Польща), мешк. в м. Луцьк, полячка, санітарка санепідемстанції, п/парт. Заарешт. 17.01.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. УНКВС Ростовської обл. 20.09.1945 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 57; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 39).

1977. **КОЖА Василина Григорівна,** 1870 р. н., с. Дружкопіль (теп. с. Журавники) Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 26.06.1950 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6083).

1978. **КОЖА Володимир Петрович,** 1936 р. н., с. Квасів Горохівського р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.02.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 28.03.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6013).

1979. **КОЖА Марія Михайлівна,** 1912 р. н., с. Квасів Горохівського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6083).

1980. **КОЖА Марія Ігнатіївна,** 1922 р. н., с. Квасів Горохівського р-ну, українка, не-письменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 04.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6083).

1981. **КОЖА Петро Михайлович,** 1902 р. н., с. Квасів Горохівського р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Очевидно, був виселений. (Дані відсутні). Помер 08.09.1951 р. в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6083).

1982. **КОЖЕЛЮК Олексій Михайлович (Оверкович),** 1922 р. н., с. Йосипівка Ківерцівського р-ну (теп. у складі м. Луцьк), мешк. в с. Яромель Ківерцівського р-ну, українець, із селян, вояк УПА, чл. ОУН. ВКР «Смерш» 19.05.1945 р. на нього заведено окрему справу. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6325, арк. 24, 27, 39, 40).

1983. **КОЖЕЛЮК Сергій Михайлович (Оверкович),** 1923 р. н., с. Йосипівка Ківерцівського р-ну (теп. у складі м. Луцьк), мешк. в с. Яромель Ківерцівського р-ну, українець, із селян, вояк УПА, чл. ОУН. ВКР «Смерш» 19.05.1945 р. на нього заведено окрему справу. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6325, арк. 21, 26–28, 38–40).

1984. **КОЖУХОВСЬКА (ГИРІЧ) Федора Василівна,** 1915 р. н., с. Тертки (теп. у складі с. Воютин) Сенкевичівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 18.01.1945 р. Сенкевичівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 20.03.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Іркутській обл. Звільнена 08.09.1954 р. і направлена на с/п в Красноярський край. Звільнена зі с/п 10.03.1956 р. Реабілітована 26.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6599; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 143).

1985. **КОЗА Адам Владиславович,** 1924 р. н., с. Уханька Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у м. Замость (Польща), поляк, ремісник, п/парт. Заарешт. 21.06.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 12.05.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Реабілітований 18.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 727; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1190).

1986. **КОЗАК Андрій Іонович,** 1924 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 18.04.1944 р. ВКР «Смерш» 38-ї СД. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 38-ї СД 18.05.1944 р. засудж. за ст. 58-2 КК РРФСР на 7 р. ВТТ з п/п на 3 р. Покарання відбував у Рєчлазі. Звільнений 20.04.1951 р. і направлений на с/п в Красноярський край. Звільнений зі с/п 08.04.1956 р. Реабілітований 17.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5272).

1987. **КОЗАК Андрій Маркович,** 1921 р. н., с. Підгайці Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 2 кл., служив у поліції, рядовий ЧА, чл. ОУН, псевд. *Дуб*. Заарешт. органами рад. влади. Звинувач. у пособництві німцям та приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 16.12.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-2, 58-11 КК РРФСР до ВМП. Вирок виконано 24.01.1945 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6644).

1988. **КОЗАК Андрій Михайлович,** 1932 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта початкова, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3086, арк. 2, 7, 10).

1989. **КОЗАК Андрій Прокопович,** 1915 р. н., с. Гуща Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 09.10.1940 р. органами рад. влади. Звинувач. у шпигунстві. ВТ 5-ї Армії КОВО 21.04.1941 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 20323; Молода Волинь. – 1992. – 27 берез.).

1990. **КОЗАК Антон Теодозович,** 1929 р. н., с. Корчмиль Грубешівського пов. (Польща), українець, із селян-бідняків, чл. ОУН, псевд. *Тихий*. Заарешт. 15.10.1947 р. УМДБ у Волин. обл. ОН МДБ СРСР 28.02.1948 р. засудж. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 19.05.1956 р. Реабілітований 03.12.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3600).

1991. **КОЗАК Антоніна Йосипівна,** 1927 р. н., с. Лище Ківерцівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.03.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.04.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6585).

1992. **КОЗАК Артем Пилипович,** 1916 р. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, вояк УПА, псевд. *Кучеренко*, п/парт. Заарешт. 02.04.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 02.06.1944 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Тайшетлазі. Помер 14.05.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 12.11.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7133; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 375, арк. 18).

1993. **КОЗАК Андрій Пилипович,** 1907 р. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 18.10.1948 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 25.11.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 15.04.1955 р. вирок відмінено, справу закрито, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 442).

1994. **КОЗАК Варвара Омелянівна,** 1875 р. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселена в м. Єнісейськ Красноярського краю як чл. сім'ї вояка УПА. Померла 13.03.1958 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 442, т. 2, арк. 102; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 375).

1995. **КОЗАК Василь Гаврилович,** 1916 р. н., с. Романів Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 08.01.1950 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7228).

1996. **КОЗАК Василь Кирилович,** 1936 р. н., с. Одеради Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, освіта 8 кл., школяр, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений у Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 28.03.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2, 3, 7, 11).

1997. **КОЗАК Василь Онисимович,** 1921 р. н., с. Чемерин Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, малописьменний, колгоспник, чл. ОУН. Заарешт. органами рад. влади. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 15.11.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР до ВМП з к/м. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1365, арк. 2, 3).

1998. **КОЗАК Василь Онуфрійович,** 1920 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українець, освіта 6 кл., селянин-одноосібник, вояк УПА, псевд. *Сагайдачний*. Заарешт. 26.07.1944 р. частиною ЧА. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 70-ї Армії 07.10.1944 р. засудж. за ст. 58-1а КК РРФСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Рєчлазі. Звільнений 03.07.1953 р. і направлений на с/п в м. Воркута. Звільнений зі с/п 09.05.1956 р. Реабілітований 29.04.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5493; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5684).

1999. **КОЗАК Василь Улянович,** 1922 р. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, завідувач молокопункту, п/парт. Заарешт. 19.03.1944 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 29.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Мінлазі. Звільнений 13.12.1952 р. Реабілітований 04.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6574).

2000. **КОЗАК Віра Прокопівна,** 1927 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 04.06.1945 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 30.01.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 167).

2001. **КОЗАК Володимир Кирилович,** 1931 р. н., с. Одеради Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, робітник Цуманського ДОКу, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений у Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3074, арк. 2, 10).

2002. **КОЗАК Володимир Сидорович,** 1922 р. н., с. Звірів Теремнівського (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 30.04.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН НКВС СРСР 14.10.1944 р. засудж. за ст. 58-2, 58-11 КК РРФСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Унжлазі. Звільнений 02.02.1949 р. і направлений в м. Джамбул (Казахстан). Звільнений зі с/п у 1956 р. Волин. обл. судом 30.06.1967 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3330–3331).

2003. **КОЗАК Гаврило Григорович,** 1884 р. н., с. Романів Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер у 1943 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7228).

2004. **КОЗАК Ганна Данилівна,** 1882 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 14.12.1955 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 287).

2005. **КОЗАК Ганна Іллівна,** 1914 р. н., с. Романів Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.06.1952 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7228).

2006. **КОЗАК Ганна Йосипівна,** 1920 р. н., с. Носовичі Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 23.02.1946 р. Олицьким РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 20.03.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і

к/м. Покарання відбувала в м. Джезказган Карагандинської обл. Звільнена 05.04.1955 р. Реабілітована 25.01.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6512).

2007. **КОЗАК Ганна Улянівна,** 1924 р. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселена в Єнісейський р-н Красноярського краю як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 07.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Син: Жорж Артемович, 1943 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 375).

2008. **КОЗАК Григорій Микитович,** 1907 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений у Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 25.01.1951 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3042, арк. 2, 4, 12).

2009. **КОЗАК Григорій Михайлович,** 1936 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений у Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 21.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3086, арк. 2, 5, 10, 17).

2010. **КОЗАК Григорій Васильович,** 1890 р. н., с. Черчичі Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, солдат австрійської армії, у 1914 р. потрапив в російський полон, при німцях староста села, п/парт. Заарешт. у 1948 р. органами рад. влади. Засудж. на 25 р. ВТТ з к/м. Звільнений у 1955 р., зразу після повернення додому помер. Похований на кладовищі с. Черчичі. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 256; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 8, арк. 63зв.).

2011. **КОЗАК Дарія Михайлівна,** 1923 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, освіта 6 кл., селянка, зв'язкова, розвідниця УПА, п/парт. Заарешт. 04.12.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 25.11.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. Звільнена 15.03.1955 р. і направлена на с/п в Хабаровський край. Звільнена зі с/п 23.04.1956 р. Реабілітована 10.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4280; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3886, арк. 1, 2, 35).

2012. **КОЗАК Дмитро Миколайович,** 1902 р. н., с. Лище Ківерцівського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.03.1948 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 22.05.1959 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6585).

2013. **КОЗАК Євгенія Андріївна,** 1896 р. н., с. Озеряни Турійського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1946 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6983).

2014. **КОЗАК Євгенія Софронівна,** 1890 р. н., с. Одеради Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3074, арк. 2, 5, 14).

2015. **КОЗАК Євдокія Мусіївна,** 1905 р. н., с. Ольбле-Руське (теп. с. Грудки) Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до

ОУН. Померла 08.05.1945 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Діти: Дмитро Мефодійович 1940 р. н., Ірина Мефодіївна 1944 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3176, арк. 1, 11, 12).

2016. **КОЗАК (ПОЛОЖЕВЕЦЬ) Єфросинія Василівна,** 1901 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 06.08.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5684).

2017. **КОЗАК Іван Васильович,** 1940 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5684).

2018. **КОЗАК Іван Іонович,** 1921 р. н., с. Хотешів Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта 1 кл., колгоспник, господарчий ОУН, п/парт. Заарешт. 29.12.1951 р. Ратнівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 13.03.1952 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ. Волин. обл. судом 17.05.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Звільнений 01.09.1956 р. Реабілітований 09.10.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4382).

2019. **КОЗАК Іван Пилипович,** 1932 р. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселений у м. Єнісейськ Красноярського краю як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 15.05.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 375).

2020. **КОЗАК Ірина Федорівна,** 1937 р. н., с. Городище Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 10.02.1945 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Інші дані відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6885).

2021. **КОЗАК Йосип Кирилович,** 1929 р. н., с. Одеради Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, освіта 5 кл., колгоспник, коваль, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений у Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3074, арк. 2, 10, 17).

2022. **КОЗАК Катерина Костянтинівна,** 1917 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 06.08.1956 р. Реабілітована 17.04.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5684).

2023. **КОЗАК Кирило Савович,** 1887 р. н., с. Одеради Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений у Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3074, арк. 2, 5, 14).

2024. **КОЗАК Корній Кузьмович,** 1893 (1898) рр. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, швець, п/парт. Заарешт. 11.04.1940 р. Олицьким РВ НКВС. Звинувач. у співробітництві з пол. поліцією. ОН НКВС СРСР 29.03.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвпечлазі. Реабілітований 15.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2188).

2025. **КОЗАК Ксенія Григорівна,** 1934 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українка, освіта 4 кл., учениця, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена

в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 30.04.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3042, арк. 2, 21, 65).

2026. **КОЗАК Леонтій Олександрович,** 1930 р. н., с. Деревок Любешівського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН-Юнаки. Заарешт. 01.12.1946 р. Любешівським РВ МВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.01.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнений 29.06.1954 р. Реабілітований 28.06.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 14259).

2027. **КОЗАК Лідія Степанівна,** 1923 р. н., с. Підгайці Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.08.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Син: Іван 1943 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6644).

2028. **КОЗАК Макар Федорович,** 1903 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 09.04.1951 р. виселений у Іркутську обл. як вояк Армії Андерса. Звільнений 29.08.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 780).

2029. **КОЗАК Максим Петрович,** 1910 р. н., с. Павловичі Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, конюх, із селян, чл. РК КПУ(б). Заарешт. 19.03.1948 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.05.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 11.09.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнений 23.09.1955 р. Реабілітований 25.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5898).

2030. **КОЗАК Марія Дмитрівна,** 1947 р. н., с. Лище Ківерцівського (теп. Луцького) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 30.03.1948 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.04.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6585).

2031. **КОЗАК Марія Омелянівна,** 1925 р. н., с. Княгининок Луцького р-ну, українка, селянка, зв'язкова УПА, станична ОУН, псевд. *Олеся*. Заарешт. 20.03.1946 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ДТВ МДБ Ковел. залізниці 20.03.1946 р. направлена в УМВС у Волин. обл. для виселення. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 568; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 904).

2032. **КОЗАК Марія Петрівна,** 1918 р. н., с. Городище Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Виселена разом із сім'єю. Звинувач. у зв'язках з УПА. Здійснила втечу. Нарсудом м. Котлас 17.12.1946 р. засудж. за ст. 82, ч. 2 КК РРФСР на 3 р. ВТТ. Звільнена 10.09.1949 р. і направлена на с/п. Звільнена зі с/п 12.07.1953 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6885, арк. 130).

2033. **КОЗАК Марія Тимофіївна,** 1894 р. н., с. Романів Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 10.06.1952 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7228).

2034. **КОЗАК Марія (?),** с. Бегета Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, кущова УПА, п/парт. В 1945 р. заарешт. органами рад. влади та засудж. за звинувач. у зв'язках з УПА. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5405, арк. 55; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність.

– Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 105).

2035. **КОЗАК Мефодій Васильович,** 1910 р. н., с. Ольбле-Руське (теп. с. Грудки) Камінь-Кашир. р-ну, українець, селянин, вояк УПА, псевд. *Сокіл,* п/парт. Заарешт. у січні 1946 р. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6377, арк. 12; Спр. 6379, арк. 2).

2036. **КОЗАК Микола Васильович,** 1942 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Дані про звільнення відсутні. Реабілітований 17.04.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5684).

2037. **КОЗАК Михайло Григорович,** 1892 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта початкова, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселений у Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 10.02.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3086, арк. 2, 10, 20).

2038. **КОЗАК Михайло Михайлович,** 1894 р. н., с. Седліски Замостянського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у м. Устилуг Устилузького (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, освіта 5 кл., із селян, рахівник міськкомунгоспу, п/парт. Заарешт. 26.02.1945 р. Устилузьким РВ НКДБ. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/НКВС Волин. обл. 10.04.1945 р. засудж. за ст. 54-3 КК УРСР на 7 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Реабілітований 09.08.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7936).

2039. **КОЗАК Мотрона Аврамівна,** 1913 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 21.05.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3042, арк. 2, 16).

2040. **КОЗАК Надія Омелянівна,** 1926 р. н., с. Сильне Цуманського (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, освіта 5 кл., набірник районної газети, п/парт. Заарешт. 12.03.1946 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 13.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 25.09.1955 р. Реабілітована 23.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4792).

2041. **КОЗАК Ніна Юхимівна,** 1932 р. н., с. Озеряни Турійського р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1946 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 27.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6983).

2042. **КОЗАК Олександр Максимович,** 1902 р. н., с. Модринець Грубешівського пов. (Польща), мешк. у с. Липники Лучинського р-ну Житомирської обл., українець, із селян, швець, робітник лісозаготівлі, п/парт. Заарешт. 14.02.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 30.07.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Норильлазі. Реабілітований 25.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1631; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2268).

2043. **КОЗАК Олександр Павлович,** 1908 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 07.10.1944 р. ВКР «Смерш» Харків. гарнізону. Звинувач. у зв'язках з УПА та пособництві німцям. ВТ Харків. гарнізону 23.04.1945 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Карлазі. Помер 05.09.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 30.06.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9104).

2044. **КОЗАК Олександр Сергійович,** 1921 р. н., с. Острівок Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, слюсар залізничного депо ст. Володимир-Волин., п/парт. Заарешт. 13.08.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у

пособництві німцям та приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 24.11.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП з к/м. ВК ВС СРСР 06.01.1945 р. вирок відмінено, справу направлено на дослідування. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Пєсчанлазі. ВТ ПрикВО 16.01.1956 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Звільнений 04.02.1956 р. Реабілітований 04.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5720; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 566).

2045. **КОЗАК Олександра Федорівна,** 1896 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 21.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3086, арк. 2, 12, 23).

2046. **КОЗАК Олексій Гаврилович,** 1924 р. н., с. Романів Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. Опертрійкою НКВС Волин. обл. 20.05.1941 р. виселений у Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 10.06.1952 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7228).

2047. **КОЗАК Олексій Миколайович,** 1904 р. н., с. Голятин Берестечківського (теп. с. Горішнє) Горохівського р-ну, українець, селянин, рядовий ЧА, вояк УПА, псевд. *Лозина*, п/парт. Заарешт. 05.06.1944 р. ВКР «Смерш» УралВО. Звинувач. у зв'язках з УПА. Утримувався в Молотовській в'язниці. Помер 06.03.1945 р. в Солікамській в'язниці. ОН НКВС СРСР 07.04.1945 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1109–1110; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1651).

2048. **КОЗАК Олексій Пилипович,** 1923 р. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин, комендант СБ ОУН, псевд. *Чорноморець*. Заарешт. у 1944 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 21.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 15, арк. 3; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 442, т. 2, арк. 107).

2049. **КОЗАК Олена Олександрівна,** 1927 р. н., с. Деревок Любешівського р-ну, українка, селянка, касир райспоживспілки, п/парт. Заарешт. 02.11.1948 р. Любешівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 20.07.1949 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбувала в Степлазі. Реабілітована 01.08.1990 р. Волин. обл. судом. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3226).

2050. **КОЗАК Олена Василівна,** 1893 р. н., м. Володимир-Волин., українка, із селян, п/парт. Засудж. рад. органами на 2 р. ВТТ за шкідництво. Померла у 1990 р. Похована на кладовищі м. Устилуг. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Молода Волинь. – 1992. – 15 лют.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 37).

2051. **КОЗАК Ольга Гнатівна,** 1928 р. н., с. Носовичі Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 18.10.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 14.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Реабілітована 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4977).

2052. **КОЗАК Павло Григорович,** 1929 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 21.06.1948 р. Шацьким РВ МДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. ОН МДБ СРСР 30.10.1948 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 1, 109 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Кунеєвському ВТТ. Звільнений 17.12.1954 р. Реабілітований

23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7568; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3042, арк. 1, 3, 37).

2053. **КОЗАК Павло Онуфрійович,** 1932 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 06.08.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5684).

2054. **КОЗАК Панас Максимович,** 1893 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українець, освіта 2 кл., із селян, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 31.10.1945 р. УНКДБ СРСР. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ в/НКВС 15.12.1945 р. засудж. за ст. 58-10, ч. 1 КК РРФСР на 4 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував у Іркутській обл. Звільнений 30.10.1949 р. Реабілітований 31.07.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9391).

2055. **КОЗАК Парасковія Михайлівна,** 1925 р. н., с. Черче Ратнівського (теп. Камінь-Кашир.) р-ну, українка, освіта початкова, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3086, арк. 2, 10, 17).

2056. **КОЗАК Пелагея Лаврентіївна,** 1892 р. н., с. Підгайці Млинівського р-ну Рівненської обл., мешк. в с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 04.06.1945 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 19.05.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 167).

2057. **КОЗАК Петро Григорович,** 1900 р. н., с. Лище Ківерцівського р-ну (теп. с. Криничне Маневицького р-ну), українець, заможний селянин, п/парт. Заарешт. в 1940 р. органами рад. влади. Звинувач. у куркульстві. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629, арк. 23; Інформація Четвертнянської с/р Маневицького р-ну від 05.04.2001 р. № 60; Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

2058. **КОЗАК Петро Прокопович,** 1920 р. н., с. Колодеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, чл. ОУН, псевд. *Вернигора*. Заарешт. 02.05.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА та а/рад. агітації. ВТ в/НКВС Волин. обл. 10.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР до ВМП. Вирок виконано 29.11.1944 р. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 167, арк. 1, 6).

2059. **КОЗАК Петро Федорович,** 1925 р. н., с. Святиця Холмського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. в м. Луцьк, українець, із селян, учень медшколи, п/парт. Заарешт. 08.04.1948 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МВС СРСР 28.07.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ з к/м. Звільнений 06.04.1953 р. Реабілітований 15.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6287).

2060. **КОЗАК Петро Миколайович,** с. Черчичі Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, кущовий ОУН, п/парт. Заарешт. у 1944 р. органами НКВС. Подальша доля невідома. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 256; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4281, арк. 50; Спр. 5263, арк. 102, 375, 393).

2061. **КОЗАК Пилип Федорович,** 1877 р. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 30.09.1944 р. виселений у сх. обл. СРСР як чл. сім'ї вояка УПА. Інші дані відсутні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 375).

2062. **КОЗАК Прокіп Федорович,** 1888 р. н., с. Коледеже Сенкевичівського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин-

одноосібник, п/парт. Заарешт. 16.10.1944 р. Сенкевичівським РВ НКДБ. Звинувач. у а/рад. агітації та пособництві німцям. ВТ в/НКВС Волин. обл. 11.01.1945 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 2 КК УРСР на 7 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнений 1952 р. і направлений на с/п в Нагорський р-н Кіровської обл. Звільнений зі с/п 19.05.1956 р. Реабілітований 10.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5155; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 167, арк. 9).

2063. **КОЗАК Семен Гнатович,** 1905 р. н., с. Реветичі Гродненської обл. (Білорусь), мешк. в с. Лоше Маневицького р-ну (теп. не існує), білорус, із селян, ремонтник залізничної колії ст. Маневичі, п/парт. Заарешт. 18.12.1944 р. ДТВ НКДБ Ковел. залізниці. Звинувач. у пособництві німцям. Утримувався у Рівненській в'язниці. ДТВ НКДБ Ковел. залізниці 12.02.1945 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1149; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1698).

2064. **КОЗАК Софія Кирилівна,** 1934 р. н., с. Одеради Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українка, освіта 4 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 25.01.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3074, арк. 2, 10, 16).

2065. **КОЗАК Тадей Дмитрович,** 1927 р. н., с. Сморжив Радехівського р-ну Львів. обл., українець, селянин, вояк УПА, чл. ОУН, псевд. *Степовий*. Заарешт. 31.05.1945 р. Берестечківським РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 31-ї Армії 13.08.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 06.10.1954 р. Реабілітований 24.02.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6593).

2066. **КОЗАК Тамара Павлівна,** 1929 р. н., смт Луків Луківського (теп. Турійського) р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 17.01.1949 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 22.03.1949 р. виправдана. Звільнена 06.04.1949 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8122).

2067. **КОЗАК Тетяна Онуфріївна,** 1927 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українка, освіта 8 кл., селянка, бухгалтер, телефоніст, п/парт. ОН МДБ СРСР 20.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 06.08.1956 р. Реабілітована 17.04.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5684).

2068. **КОЗАК Уляна Юхимівна,** 1884 р. н., смт Шацьк Шацького р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1949 р. виселена в Лозовський р-н Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 21.05.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3042, арк. 2, 16).

2069. **КОЗАК Устинія Максимівна,** 1908 р. н., с. Павловичі Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 16.03.1948 р. Затурцівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.08.1948 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 7 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбувала в Китойлазі. ВТ ПрикВО 11.09.1954 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнена 11.09.1954 р. Реабілітована 26.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5898).

2070. **КОЗАК Яким Дмитрович,** 1924 р. н., с. Лище Ківерцівського р-ну, українець, освіта 10 кл., селянин, вояк УПА, псевд. *Тимста*, п/парт. Заарешт. 06.05.1944 р. органами рад. влади. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 22.06.1944 р. засудж. на 15 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Комі АРСР. Звільнений у 1952 р. і направлений на с/п в Кемеровську обл. Звільнений зі с/п 22.05.1959 р. Реабілітований 03.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6375; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6585).

2071. **КОЗАК Яків Авдійович,** 1893 р. н., с. Ставки Ованднівського (теп. Турійського) р-ну, українець, малописьменний, колгоспник, п/парт. Заарешт. 27.11.1951 р. Ованднівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 08.02.1952 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 17.05.1956 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Дубравлазі. Звільнений 05.03.1956 р. Реабілітований 31.05.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8962).

2072. **КОЗАКЕВИЧ Афіноген Трохимович,** 1893 р. н., хут. Кучків (теп. не існує) Переславичівської с/р Порицького (теп. Іваничівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, комендант поліції, вояк УПА з 1943 р., чл. ОУН. Заарешт. 14.10.1940 р. Порицьким РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Утримувався у Володимир-Волин. в'язниці. У 1941 р. звільнений німецькими військами. Вдруге заарешт. 18.02.1945 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА та пособництві німцям. ВТ в/НКВС Волин. обл. у червні 1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР. УМДБ у Волин. обл. 30.04.1948 р. справу здано на зберігання в архів. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 997).

2073. **КОЗАКЕВИЧ Василь Афіногенович,** 1920 р. н., хут. Кучків (теп. не існує) Переславичівської с/р Іваничівського р-ну, мешк. у м. Прокоп'євськ (Росія), українець, освіта 3 кл., із селян, різноробочий шахти м. Прокоп'євськ, п/парт. Заарешт. 23.03.1950 р. Прокоп'євським МВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.06.1950 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений 02.07.1956 р. Реабілітований 04.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7839).

2074. **КОЗАКЕВИЧ Віктор Іванович,** 1929 р. н., м. Ковель, українець, освіта 5 кл., із селян, міліціонер Ковельського РВ МВС, чл. ВЛКСМ. Заарешт. 10.12.1947 р. УМВС у Волин. обл. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 20.03.1948 р. справу закрито, з-під варти звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 776, арк. 81).

2075. **КОЗАКЕВИЧ Павло Данилович,** 1900 р. н., м. Горохів, поляк, капрал пол. армії, начальник караулу пожежної сторожі м. Горохів, п/парт. Заарешт. у 1940 р. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2021, арк. 33, 34, 44).

2076. **КОЗАКЕВИЧ Петро Миколайович,** 1924 р. н., с. Жабчи Томашівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Черчиці Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин, вояк УПА, станичний ОУН-Юнаки, псевд. *Клен*. Заарешт. 07.08.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25–26.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 3 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі. Помер 24.01.1945 р. в ув'язненні. Реабілітований 16.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1495).

2077. **КОЗАКЕВИЧ Чеслав Михайлович,** 1922 р. н., с. Майдан Голобського (теп. Ковельського) р-ну, поляк, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 31.05.1940 р. Ковельським МВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до пол. нац. орг-ції. Волин. обл. судом 20.01.1941 р. засудж. за ст. 54-2, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 4 р. і к/м. Реабілітований 23.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7682, арк. 181; о. ф., спр. 19798).

2078. **КОЗАКОВ Костянтин Федорович,** 1918 р. н., м. Валуйки Харківської обл., мешк. в с. Смердин Ківерцівського (теп. с. Крижівка) Рожищенського р-ну, українець, освіта 3 кл., колгоспник, вояк УПА, псевд. *Кобзар,* п/парт. Заарешт. 13.04.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА та пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 22.08.1944 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. ВТТ з

п/п на 5 р. ВК ВС СРСР 30.12.1948 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнений 11.06.1949 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 493; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 952, арк. 13).

2079. **КОЗАКОВА Олена Григорівна,** 1925 р. н., с. Смердин Ківерцівського р-ну (теп. с. Крижівка Рожищенського р-ну), українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 04.06.1945 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 21.10.1950 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Донька: Марія Костянтинівна, 1944 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 952, арк. 2, 5, 10, 13).

2080. **КОЗАР Іван Прокопович,** 1930 р. н., смт Торчин Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, учень 9-го кл., із селян, п/парт. Заарешт. 02.11.1948 р. Торчинським РВ МДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. ОН МДБ СРСР 11.04.1949 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 2 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Кизиллазі, Воркутлазі. Звільнений 31.12.1952 р. Реабілітований 15.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2204; Царук Я. В. Володимир-Волинський у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ВАТ «Волинська обласна друкарня», 2010. – С. 144).

2081. **КОЗАР Степан Трохимович,** 1920 р. н., смт Торчин Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, рядовий ЧА, вояк УПА, псевд. *Король*, п/парт. Заарешт. 22.03.1945 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА та дезертирстві. ВТ в/НКВС Волин. обл. 08.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Звільнений 07.03.1956 р. Реабілітований 31.12.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9760).

2082. **КОЗАЦЬКИЙ (?),** нар. у смт Шацьк, пол. поліцейський. Заарешт. на поч. жовтня 1939 р. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2342, арк. 65).

2083. **КОЗАЧЕНКО Павло Якович,** 1924 р. н., с. Пустомити Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, військовий керівник районного проводу ОУН. Заарешт. 12.04.1944 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 08.06.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 10.09.1954 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Звільнений 16.10.1954 р. Реабілітований 26.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1232; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6959).

2084. **КОЗАЧЕНКО Яків Андрійович,** 1879 р. н., с. Пустомити Локачинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 01.06.1945 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6959).

2085. **КОЗАЧОК Степан Трохимович,** 1925 р. н., с. Крижівка Рожищенського р-ну, українець, із селян, швець, бригадир на торфорозробці, п/парт. Заарешт. 25.06.1948 р. Звинувач. у вбивстві заступника начальника Ківерцівського РВ МВС. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.08.1948 р. засудж. на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у Іркутлазі. ВТ ПрикВО 04.03.1958 р. вирок відмінено, справу закрито. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1077).

2086. **КОЗАЧОК Трохим Іванович,** 1882 р. н., с. Крижівка Рожищенського р-ну, українець, селянин-одноосібник, боєць винищ. загону, п/парт. Заарешт. 25.06.1948 р. Звинувач. у пособництві вбивства заступника начальника Ківерцівського РВ МВС. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.08.1948 р. засудж. на 25 р. ВТТ. ВТ ПрикВО 04.03.1958 р. вирок відмінено, справу закрито. Звільнений.

Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1077).

2087. **КОЗАЧУК Адам Леонтійович,** 1891 р. н., с. Гупали Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 27.08.1944 р. Звинувач. у пособництві німцям. Утримувався в Луцькій в'язниці. УНКВС у Волин. обл. 02.11.1944 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений 03.11.1944 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 133; Спр. 211).

2088. **КОЗАЧУК Адам Сергійович,** 1922 р. н., с. Жмудче Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, псевд. *Береза*. Заарешт. 15.06.1945 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 06.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Звільнений і направлений на с/п. Звільнений зі с/п 06.10.1951 р. Реабілітований 25.11.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4089).

2089. **КОЗАЧУК Андрій Леонтійович,** 1918 р. н., с. Когильне Вербського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, із селян, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 27.07.1941 р. Харківським ОВ НКВС. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ ХарківВО 11.09.1941 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 2 КК УРСР до ВМП з к/м. Вирок виконано 01.10.1941 р. Реабілітований 28.02.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8730; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 556).

2090. **КОЗАЧУК Андрій Сергійович,** 1929 р. н., хут. Забочення Запільнянської с/р Любомльського р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 25.12.1946 р. Любомльським РВ МВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 28.02.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. ВТ ПрикВО 08.01.1965 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2003).

2091. **КОЗАЧУК Арсеній Якович,** 1902 р. н., смт Луків Луківського (теп. Турійського) р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 24.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6990).

2092. **КОЗАЧУК Вадим Степанович,** 1927 р. н., мешк. у м. Горохів, українець, із селян, п/парт. Виселений 13.04.1940 р. у Павлодарську обл. (Казахстан) як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2104, арк. 114, 115).

2093. **КОЗАЧУК Варвара Андріївна,** 1919 р. н., с. Хомичі Шацького р-ну, мешк. в с. Гупали Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 09.05.1950 р. виселена в Ново-Амурську обл. Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 15.03.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1516, арк. 2, 4, 8, 18).

2094. **КОЗАЧУК Варфоломій Миронович,** 1874 р. н., с. Кисилин Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 12.11.1945 р. виселений у Іркутську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнений 27.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 57).

2095. **КОЗАЧУК Василина Опанасівна,** 1891 р. н., с. Кисилин Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 04.06.1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 415).

2096. **КОЗАЧУК Володимир Васильович,** 1927 р. н., с. Гайки Оваднівського

(теп. Турійського) р-ну, українець, селянин, розвідник ОУН, п/парт. Заарешт. 18.12.1948 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН та а/рад. агітації. ОН МДБ СРСР 11.06.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 23.12.1955 р. Реабілітований 23.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8945).

2097. **КОЗАЧУК Володимир Пилипович,** 1921 р. н., с. Довгоноси Луківського р-ну, українець, селянин, поліцейський, п/парт. Заарешт. 05.09.1948 р. Луківським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. засудж. на 25 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 837, т. 2, арк. 223).

2098. **КОЗАЧУК Галина Андріївна,** 1925 р. н., с. Береськ Локачинського р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 27.10.1945 р. виселена в Казахську РСР як чл. сім'ї зрадника Батьківщини. Звільнена 27.10.1950 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7313).

2099. **КОЗАЧУК Ганна Олексіївна,** 1924 р. н., смт Рожище Рожищенського р-ну, українка, із селян, навчалася в 1938–1939 рр. в укр. гімназії м. Луцьк, чл. ОУН. Заарешт. німцями в 1943 р. Звинувач. у нац. діяльн. Розстріляна німцями в 1943 р. в м. Луцьк. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4161, арк. 52, 76; «Українська гімназія в Луцьку. Спогади». – Луцьк, 1998. – С. 81; Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 225).

2100. **КОЗАЧУК Ганна Данилівна,** 1897 р. н., мешк. у м. Горохів, українка, із селян, п/парт. 13.04.1940 р. виселена в Павлодарську обл. (Казахстан). як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2104, арк. 73).

2101. **КОЗАЧУК Ганна Улянівна,** 1922 р. н., с. Забужжя Головнянського р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 09.05.1950 р. виселена в Ново-Амурську обл. Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, звинувач. у зв'язках з УПА. Звільнена 19.06.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Діти: Петро Іванович 1939 р. н., Надія Іванівна, 1946 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1515, арк. 2, 3, 11).

2102. **КОЗАЧУК Дарія Мусіївна,** 1912 р. н., с. Запілля Любомльського р-ну, українка, неписьменна, у 1941 р. перебувала на роботах в Німеччині, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 02.04.1946 р. Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/МВС Волин. обл. 10.05.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Звільнена 17.09.1954 р. Реабілітована 20.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6836; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1520, арк. 32–34).

2103. **КОЗАЧУК Денис Йосипович,** 1923 р. н., с. Вулька-Порська Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, освіта 3 кл., селянин, зв'язковий УПА, п/парт. Заарешт. 22.03.1946 р. Голобським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.04.1946 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 08.03.1955 р. і направлений на с/п. Звільнений зі с/п 20.04.1956 р. Реабілітований 12.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12927; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 153, арк. 1, 35).

2104. **КОЗАЧУК Єгор Миронович,** 1916 р. н., с. Запілля Любомльського р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. органами рад. влади. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 20.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. КТР з к/м. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 809).

2105. **КОЗАЧУК Зоя Арсенівна,** 1930 (1931) рр. н., с. Луків Ковельського (теп. Турійського) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.01.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6990).

2106. **КОЗАЧУК Іван Максимович,** 1912 р. н., с. Столинські Смоляри Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, неписьменний, колгоспник, п/парт. ОН МДБ СРСР 09.05.1950 р. виселений у Ново-Амурську обл. Хабаровського краю. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Звільнений 19.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1515, арк. 2, 4, 7, 46).

2107. **КОЗАЧУК Іван Маркіянович,** 1922 р. н., с. Кисилин Озютичівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, із селян, вчитель, чл. ОУН, псевд. *Наливайко*. Заарешт. 21.05.1944 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА та пособництві німцям. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 30.06.1944 р. засудж. за ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Помер у 1945 р. в ув'язненні. ВК ВС СРСР 01.03.1990 р. вирок відмінено, справу закрито за відсутності складу злочину. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4039; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 415).

2108. **КОЗАЧУК Іван Силович,** 1924 р. н., с. Гупали Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, із селян, вояк УПА, пропагандист ОУН, псевд. *Олесь*. Заарешт. 20.07.1944 р. ВКР «Смерш» 328-ї СД. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. Здійснив втечу 03.08.1944 р. У 1945 р. вбитий в УПА в районі с. Згорани Любомльського р-ну. УНКДБ у Волин. обл. 16.11.1964 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1004; Спр 1504).

2109. **КОЗАЧУК Ірина Платонівна,** 1902 р. н., с. Луків Ковельського (теп. Турійського) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 24.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6990).

2110. **КОЗАЧУК Йосип Севастянович,** 1883 р. н., с. Борщівка Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 153).

2111. **КОЗАЧУК Лідія Федорівна,** 1908 р. н., с. Торговище Луківського р-ну, українка, освіта 2 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 03.11.1945 р. виселена в Чусівський р-н Молотовської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.02.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2665).

2112. **КОЗАЧУК Лукерія Кирилівна,** 1871 р. н., с. Гупали Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.02.1949 р. виселена в Томську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 69).

2113. **КОЗАЧУК Максим Тарасович,** 1917 р. н., с. Машів Любомльського р-ну, українець, освіта 5 кл., із селян, вояк УПА, п/парт. У 1945 р. заарешт. і засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР на 20 р. КТР. Звільнений у 1957 р. без права проживання у Зах. Україні. Повернувся в Любомльський р-н. Затриманий. Нарсудом Любомльського р-ну 12.06.1957 р. виселений у Карагандинську обл. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1914, арк. 1, 19, 31).

2114. **КОЗАЧУК Марія Филимонівна,** 1928 р. н., с. Борщівка Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 153).

2115. **КОЗАЧУК Маркіян Архипович,** 1890 р. н., с. Кисилин Озютичівського (теп.

Локачинського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 04.06.1945 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 14.11.1950 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 415).

2116. **КОЗАЧУК Мелітон Степанович,** 1930 р. н., мешк. у м. Горохів, українець, із селян, п/парт. Виселений 13.04.1940 р. у Павлодарську обл. (Казахстан). як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2104, арк. 114, 115).

2117. **КОЗАЧУК Микола Миколайович,** 1925 р. н., с. Мильськ Рожищенського р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, солдат ЧА, п/парт. Заарешт. 20.05.1947 р. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.07.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 04.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 552; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1323, арк. 3–7).

2118. **КОЗАЧУК Михайло Павлович,** 1925 р. н., с. Свержи Холмського пов. Люблінського в-ва (Польща), українець, із селян, п/парт. Волин. обл. судом у 1947 р. засудж. за ст. 54-3 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Реабілітований 11.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6513).

2119. **КОЗАЧУК Михайло Якович,** 1907 р. н., с. Бортнів Володимир-Волин. (теп. Іваничівського) р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. органами рад. влади. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Заарешт. 10.11.1940 р. Утримувався у Луцькій і Київській в'язницях. ВТ КОВО 08.05.1941 р. виправданий. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6316).

2120. **КОЗАЧУК Олександр Костянтинович,** 1876 р. н., с. Перевали Маціївського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер у 1944 р. по дорозі на заслання. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6989).

2121. **КОЗАЧУК Олександра Йосипівна,** 1930 р. н., с. Борщівка Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 153).

2122. **КОЗАЧУК Олена Кирилівна,** 1894 р. н., с. Борщівка Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселена в Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 20.04.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 153).

2123. **КОЗАЧУК Олексій Іванович,** смт Рожище Рожищенського р-ну, українець, в 1935–1936 рр. очолював «Просвіту», чл. ОУН, в липні 1941 р. комендант міської поліції, з 1942 р. директор банку. Заарешт. німцями в 1943 р. Звинувач. у нац. діяльн. Розстріляний німцями в 1943 р. в м. Луцьк. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4161, арк. 52, 76; «Українська гімназія в Луцьку. Спогади». – Луцьк, 1998. – С. 81; Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 225).

2124. **КОЗАЧУК Остап Семенович,** 1893 р. н., с. Хобултова Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, староста у 1939–1944 рр., п/парт. Засудж. органами рад. влади на 10 р. ВТТ. Звільнений у 1953 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Свідчення Волошин (Решетнюк) Н. В., Кухоника П. С. від 29.05.1995 р.; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 899).

2125. **КОЗАЧУК Петро Йосипович,** 1932 р. н., с. Борщівка Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян,

неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.01.1948 р. виселений у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 20.04.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 153).

2126. **КОЗАЧУК Раїса Арсеніївна,** 1933 (1936) рр. н., с. Луків Ковельського (теп. Турійського) р-ну, українка, із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 27.05.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 9990).

2127. **КОЗАЧУК (МОСІЄВИЧ) Раїса Олексіївна,** 1924 р. н., м. Любомль, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 25.08.1951 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 26.03.1952 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 809).

2128. **КОЗАЧУК Святослав Маркіянович,** 1933 р. н., с. Кисилин Затурцівського (теп. Локачинського) р-ну, українець, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 24.11.1951 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 23.02.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 415).

2129. **КОЗАЧУК Сильвестр Сильвестрович,** 1923 р. н., с. Вулька Окопська Холмського пов. (Польща), мешк. у с. Сверже Холмського пов. (Польща), українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 20.01.1941 р. 98-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. Утримувався в Свердловській в'язниці. УНКВС у Свердловській обл. 01.11.1941 р. справу закрито за відсутності даних про місцеперебування. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 850; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1319).

2130. **КОЗАЧУК Сергій Євтихійович,** 1903 р. н., с. Запілля Любомльського р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. у 1944 р. органами рад. влади. Звинувач. у пособництві німцям. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2003, арк. 16).

2131. **КОЗАЧУК Сила Іванович,** 1893 р. н., с. Гупали Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.02.1949 р. виселений у Томську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер 22.07.1951 р. на засланні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 69).

2132. **КОЗАЧУК Степан Васильович,** 1928 р. н., с. Дяконов Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Микуличі-1 Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин-одноосібник, зв'язковий УПА, п/парт. Заарешт. 30.01.1948 р. Володимир-Волин. МВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 23.04.1948 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ЗакВО 25.02.1955 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ з п/п на 2 р. Покарання відбував на ст. Карабас. Звільнений 10.04.1955 р. Реабілітований 08.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5173; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 923).

2133. **КОЗАЧУК Степан Григорович,** 1883 р. н., с. Ворси Холмського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. у м. Горохів, українець, із селян, власник магазину, чл. ОУН, редактор газети «Наше життя», п/парт. Заарешт. 26.12.1939 р. Горохівським РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 29.03.1941 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Карлазі. Помер 10.05.1943 р. в ув'язненні. Реабілітований 04.04.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2104).

2134. **КОЗАЧУК Степан Михайлович,** 1927 р. н., с. Золочівка Демидівського р-ну Рівненської обл., українець, селянин, п/парт.

Заарешт. 12.04.1945 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 02.06.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Реабілітований 30.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4898).

2135. **КОЗАЧУК Уляна Йосипівна,** 1876 р. н., с. Перевали Маціївського (теп. Турійського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 15.06.1953 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6989).

2136. **КОЗАЧУК Хавронія Йосипівна,** 1927 р. н., с. Когильне Вербського (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українка, освіта 3 кл., селянка, п/парт. Заарешт. 25.06.1948 р. Овраднівським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН МДБ СРСР 30.10.1948 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбувала в Мінлазі. Звільнена 08.08.1955 р. і направлена на с/п в Іркутську обл. Звільнена зі с/п 26.04.1956 р. Реабілітована 04.01.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7418; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 556).

2137. **КОЗАЧУК Юхимія (Єфросинія) Кирилівна,** 1895 р. н., с. Гупали Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 23.02.1949 р. виселена в Тюменську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 23.02.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 69).

2138. **КОЗБУР Адам Васильович,** с. Кульчин Турійського р-ну, українець, із селян, п/парт. Восени 1948 р. виселений у сх. обл. СРСР разом з сім'єю. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 698, арк. 27).

2139. **КОЗБУР Василь Васильович,** 1896 р. н., с. Береги Львів. обл., мешк. у с. Кульчин Турійського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 17.10.1944 р. Турійським РВ НКВС. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 03.02.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Воркутлазі, Сєввостлазі. Помер 09.10.1952 р. в ув'язненні. Реабілітований 22.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5840).

2140. **КОЗЕЙ Ганна Степанівна,** 1895 р. н., с. Степанківці Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Хорохорин Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 26.01.1949 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 10.09.1949 р. виселена в Джамбульську обл. (Казахстан) з к/м. Звільнена 22.05.1958 р. Реабілітована 25.03.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3807).

2141. **КОЗЕЙ Микола Маркович,** 1924 р. н., с. Бережці (теп. не існує) Любомльського р-ну, мешк. в с. Хорохорин Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, колгоспник, п/парт. Заарешт. 26.01.1949 р. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ОН МДБ СРСР 10.09.1949 р. виселений у Джамбульську обл. (Казахстан) з к/м. Звільнений 22.05.1958 р. Реабілітований 25.03.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3807).

2142. **КОЗЕЛ Андрій Савович,** 1926 р. н., с. Замшани Седлищенського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, малописьменний, заможний селянин, чл. ОУН, станичний, псевд. *Кучер*. Заарешт. 02.04.1945 р. Седлищенським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 19.07.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Норильлазі. Звільнений 01.03.1955 р. і направлений на с/п в Карагандинську обл. Звільнений зі с/п 20.04.1956 р. Реабілітований 22.06.1993 р.

прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6833; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369, арк. 1, 4).

2143. **КОЗЕЛ Андронік Ларіонович,** 1911 р. н., с. Рокита Заболоттівського (теп. Старовижівського) р-ну, українець, освіта 5 кл., із селян, вояк УПА у 1943 р., рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. органами рад. влади. ОН СРСР 29.10.1939 р. засудж. на 3 р. Реабілітований 26.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4603; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3483, арк. 11, 19, 20, 24, 32, 60).

2144. **КОЗЕЛ Антон Тимофійович,** 1910 р. н., с. Тихотин Рожищенського р-ну, українець, селянин, чл. СБ ОУН, вояк УПА, псевд. *Василько*. Заарешт. 10.06.1944 р. Рожищенським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 09.01.1945 р. виправданий судом за відсутності доказів. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 12080).

2145. **КОЗЕЛ Володимир Савович,** 1931 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.06.1950 р. виселений у Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.10.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369, арк. 2, 6, 7, 15).

2146. **КОЗЕЛ Григорій Андрійович,** 1925 р. н., с. Кукли Маневицького р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 08.08.1944 р. органами НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 25.11.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Звільнений 21.03.1949 р. Реабілітований 30.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 22582).

2147. **КОЗЕЛ Домна Онисимівна,** 1888 р. н., с. Балашів Ковельського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР в грудні 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла 11.10.1947 р. на засланні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2347, арк. 2, 10, 22).

2148. **КОЗЕЛ Єфрем Антонович,** 1888 р. н., с. Білашів Ковельського р-ну, українець, неписьменний, селянин-одноосібник, п/парт. ОН МДБ СРСР в грудні 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. У червні 1947 р. здійснив втечу. Заарешт. 26.12.1948 р. ОН МВС СРСР 15.04.1949 р. засудж. на 5 р. ВТТ. Звільнений 22.04.1953 р. і направлений на с/п в Кіровську обл. Звільнений зі с/п 16.03.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2347, арк. 2, 10, 22).

2149. **КОЗЕЛ Іван Єфремович,** 1916 р. н., с. Білашів Ковельського р-ну, українець, селянин, чл. ОУН, СБ ОУН, вояк УПА, псевд. *Явір*. Заарешт. 10.06.1944 р. ВКР «Смерш» 47-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 47-ї Армії 30.06.1944 р. засудж. за ст. 1 Указу ПВР СРСР до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2347, арк. 1).

2150. **КОЗЕЛ Іван Мойсейович,** 1925 р. н., с. Рокитниця Ковельського р-ну, українець, селянин-одноосібник, станичний УПА, псевд. *Богун*, *Соловей*. Заарешт. 17.04.1944 р. ВКР «Смерш» 47-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.04.1944 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Красноярському краї. Звільнений 04.04.1954 р. і направлений на с/п в Красноярський край. Звільнений зі с/п 14.04.1956 р. Реабілітований 31.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6195).

2151. **КОЗЕЛ Катерина Єфремівна,** 1923 р. н., с. Білашів Ковельського р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР в грудні 1944 р. виселена в Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена

16.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2347, арк. 2, 19).

2152. **КОЗЕЛ Лідія Остапівна,** 1908 р. н., с. Смідин Маціївського (теп. Старовижівського) р-ну, мешк. у с. Мизове Седлищенського (теп. Старовижівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 07.01.1946 р. Седлищенським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 14–15.03.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Казахстані. Звільнена 25.10.1955 р. Реабілітована 28.05.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5957).

2153. **КОЗЕЛ Надія Василівна,** 1927 р. н., с. Кроватка Рожищенського р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 06.05.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Київ. обл. 07.08.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 20 р. КТР з к/м. Звільнена 03.03.1946 р. Реабілітована 30.08.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4254).

2154. **КОЗЕЛ-ПАВЛЮК Надія Савівна,** 1928 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.06.1950 р. виселена в Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 30.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Син: Герасимчук В'ячеслав Петрович, 1949 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369, арк. 2, 6, 7, 16).

2155. **КОЗЕЛ-НАУМОВИЧ Оксана Савівна,** 1922 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, із заможних селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.06.1950 р. виселена в Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.10.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Син: Наумович Микола Петрович, 1944 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369, арк. 2, 6, 7, 13).

2156. **КОЗЕЛ Олексій Єфремович,** 1929 р. н., с. Білашів Ковельського р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР в грудні 1944 р. виселений у Нагорський р-н Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 01.06.1958 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2347, арк. 2, 23).

2157. **КОЗЕЛ Платон Андрійович,** 1926 р. н., с. Видраниця Ратнівського р-ну, мешк. в м. Камінь-Кашир., українець, із селян, студент 3-го курсу Камінь-Кашир. педучилища, п/парт. Заарешт. 20.01.1947 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до укр. нац. орг-ції «Чорна рада». Утримувався в Луцькій в'язниці. УМДБ у Волин. обл. 21.03.1947 р. справу закрито за відсутності доказів. Звільнений 20.03.1947 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 402).

2158. **КОЗЕЛ Роман Микитович,** 1922 р. н., с. Угли-2 Голобського р-ну (теп. с. Партизанське Ковельського р-ну), мешк. в смт Голоби Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, із селян, різноробочий на будівництві, псевд. *Вишня*, п/парт. Заарешт. 19.07.1948 р. Голобським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 26.08.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у м. Інта (Комі АРСР). ВТ ПрикВО 11.04.1956 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ. Звільнений 25.04.1956 р. Реабілітований 16.06.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5850).

2159. **КОЗЕЛ Роман Юхимович,** 1921 р. н., с. Кругель Маціївського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 25.05.1944 р. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ 7-го Гвардійського кавалерійського корпусу 08.07.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений 25.05.1954 р. Реабілітований 05.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6298).

2160. **КОЗЕЛ Степан Савович,** 1914 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., заможний селянин, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.06.1950 р. виселений у Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 12.10.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369, арк. 2, 6, 15).

2161. **КОЗЕЛ Сава Юхимович,** 1887 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, заможний селянин, п/парт. Рішенням виконкому Старовижівської селищної ради від 12.07.1947 р. господарство Козел Сави Юхимовича віднесено до куркульських. ОН МДБ СРСР 21.06.1950 р. виселений у Алзамайський р-н Іркутської обл. як куркуль. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369).

2162. **КОЗЕЛ Тадеуш Іванович,** мешк. в с. Копачівка Рожищенського р-ну, із селян, п/парт. Заарешт. у 1940 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до к/р орг-ції. Подальша доля невідома. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2445, арк. 78).

2163. **КОЗЕЛ Тимофій Сергійович,** 1922 р. н., с. Рокитниця Ковельського р-ну, українець, селянин, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 08.05.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН НКВС СРСР 17.02.1945 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Реабілітований 13.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 21953).

2164. **КОЗЕЛ Устинія Савівна,** 1929 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, освіта 3 кл., із заможних селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.06.1950 р. виселена в Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.10.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369, арк. 2, 3, 7, 14).

2165. **КОЗЕЛ Христина Ляшівна,** 1886 р. н., с. Замшани Старовижівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, неписьменна, заможна селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.06.1950 р. виселена в Алзамайський р-н Іркутської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 12.10.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1369, арк. 2, 3, 7, 14).

2166. **КОЗИК Василь Іванович,** 1930 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин, рахівник колгоспу, п/парт. ОН МДБ СРСР 09.05.1950 р. виселений у Ново-Амурську обл. Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 28.01.1960 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1552, арк. 2, 4, 8, 25).

2167. **КОЗИК Галина Феліксівна,** 1925 р. н., м. Луцьк, полячка, статист маслозаводу, п/парт. Заарешт. 09.03.1945 р. УНКДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. агітації. Утримувалась в Луцькій в'язниці. Направлена в Ухталаг. Постановою слідчої групи МВС–МДБ Комі АРСР 27.13.1946 р. справу закрито за малозначимістю фактів. Звільнена у січні 1947 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 157).

2168. **КОЗИК Ганна Артемівна,** 1921 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українка, селянка, повітова господарча УПА, псевд. *Зірка*, п/парт. Заарешт. 21.06.1944 р. ВКР «Смерш» 70-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 29.11.1944 р. виправдана за недостатності доказів. Утримувалась в Луцькій в'язниці. Звільнена 21.12.1944 р. ОН МДБ СРСР 09.05.1950 р. вислана в Ново-Амурську обл. Хабаровського краю. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. Звільнена 24.01.1957 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5253; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1553, арк. 1–3, 7, 20).

2169. **КОЗИК Євдокія Йосипівна,** 1899 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, із селян, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 08.06.1949 р. виселена

в Амурську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5400).

2170. **КОЗИК Йосип Остапович,** 1899 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта початкова, із селян, заступник голови р/у, чл. ОУН, вояк УПА. Заарешт. органами рад. влади. Звинувач. у пособництві німцям та приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 70-ї Армії 28.05.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Помер 03.06.1949 р. в ув'язненні. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5400).

2171. **КОЗИК Йосип Федорович,** 1928 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українець, із селян, студент 3-го курсу Камінь-Кашир. педучилища, п/парт. Заарешт. 12.03.1949 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. ОН МДБ СРСР 10.09.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Степлазі. Звільнений 26.05.1956 р. Реабілітований 13.07.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4346).

2172. **КОЗИК Ніна Йосипівна,** 1931 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українка, освіта 4 кл., із селян, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 08.06.1949 р. виселена в Амурську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5400).

2173. **КОЗИК Олександр Іванович,** 1932 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українець, із селян, студент 1-го курсу Камінь-Кашир. педучилища, п/парт. Заарешт. 05.04.1949 р. Камінь-Кашир. РВ МДБ. Звинувач. у а/рад. агітації. ОН МДБ СРСР 10.09.1949 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 7 р. ВТТ. Звільнений 06.10.1955 р. і направлений на с/п в Хабаровський край. Звільнений зі с/п 22.05.1961 р. Реабілітований 13.07.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4346; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1552, арк. 1, 2, 32).

2174. **КОЗИК Прузина Пилипівна,** 1875 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 08.06.1949 р. виселена в Джелтулацький р-н Амурської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 31.12.1952 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5400).

2175. **КОЗИК Уляна Олександрівна,** 1912 р. н., с. Раків Ліс Камінь-Кашир. р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 09.05.1950 р. виселена в Ново-Амурську обл. Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 28.01.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1552, арк. 2, 4, 8, 27).

2176. **КОЗИНЕЦЬ Василь Йосипович,** 1922 р. н., с. Окунин Маціївського (теп. Турійського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 23.03.1945 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ОН НКВС СРСР 15.09.1945 р. засудж. за ст. 54-10, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Звільнений 19.11.1952 р. Реабілітований 27.05.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3956).

2177. **КОЗИНЧУК Андрій-Арсеній Гаврилович,** 1911 р. н., с. Митковці Меджиборзького р-ну Хмельницької обл., мешк. у м. Луцьк, українець, із селян, служив у власівській армії у 1944 р., п/парт. Звинувач. у пособництві німцям та а/рад. діяльн. ВС КБ СРСР 31.07.1959 р. засудж. за ст. 58-1а КК РРФСР до ВМП. ВС РРФСР 18.08.1959 р. згідно Указу «Про амністію» справа припинена. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Справа № 6323 знаходиться в КБД КБ АРСР м. Нальчик).

2178. **КОЗИРСЬКИЙ Марко Вікторович,** 1883 р. н., с. Вулька-Видраницька Устилузького (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 02.12.1939 р. п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР

02.11.1940 р. засудж. за ст. 20-80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Івдельлазі. Звільнений у 1941 р. і направлений в м. Чиназ Чиназького р-ну Ташкентської обл. Реабілітований 13.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1504).

2179. **КОЗИРСЬКИЙ Микола Дем'янович,** 1903 р. н., с. Вулька-Видраницька Устилузького (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, освіта 9 кл., із селян, помічник машиніста Ковел. залізниці, п/парт. Заарешт. 12.02.1946 р. ВКР «Смерш» 23-ї Танкової дивізії. Звинувач. у а/рад. агітації. ВТ 23-ї Танкової дивізії 28.03.1946 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 1 КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Звільнений 21.09.1951 р. Реабілітований 31.01.1997 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9335; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 45).

2180. **КОЗИРУГ Здіслав Каролевич,** 1924 р. н., м. Води Лодзінського в-ва (Польща), поляк, освіта 7 кл., п/парт. Заарешт. 28.02.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 19.07.1940 р. засудж. за ст. 16-80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Утримувався у Володимир-Волин. в'язниці. Подальша доля невідома. Реабілітований 14.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1608).

2181. **КОЗИЦЬКИЙ Андрій Миронович,** 1920 р. н., с. Новостав Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, селянин, рядовий ЧА, п/парт. Заарешт. 31.05.1944 р. ВКР «Смерш» 26-го ЗАП. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН НКВС СРСР 08.07.1944 р. засудж. за ст. 58-1а, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Покарання відбував у м. Інта (Комі АРСР). Звільнений 31.05.1954 р. і направлений на с/п в Комі АРСР. Звільнений зі с/п 25.05.1956 р. Реабілітований 17.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3355).

2182. **КОЗИЦЬКИЙ Євгеній Феліксович,** 1920 р. н., м. Варшава, мешк. у м. Володимир-Волин., поляк, швець, п/парт. Заарешт. 07.12.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 25.10.1940 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Івдельлазі. Реабілітований 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 859).

2183. **КОЗИЦЬКИЙ Іван Корнійович,** 1923 р. н., с. Маковичі Турійського р-ну, українець, із селян, вояк УПА з 1943 р., п/парт. Заарешт. у 1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ засудж. до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2635, арк. 1).

2184. **КОЗІЙ Анастасія Семенівна,** 1925 р. н., с. Битень Голобського (теп. Ковельського) р-ну, мешк. в с. Підріжжя Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українка, освіта 6 кл., із селян, вчителька, повітова господарча УПА, п/парт. Заарешт. 04.03.1945 р. Головнянським РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 22.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 15 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Померла 07.03.1952 р. в ув'язненні. Реабілітована 12.09.1990 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4118).

2185. **КОЗІЙ Григорій Федорович,** 1930 р. н., с. Жабче Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Старосілля Іваничівського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин, зв'язковий УПА, псевд. *Мармаш*. Заарешт. 06.10.1951 р. Іваничівським РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 24.12.1951 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 26.06.1956 р. Реабілітований 27.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4859).

2186. **КОЗІЙ Іван Семенович,** 1923 р. н., с. Битень Голобського (теп. Ковельського) р-ну, мешк. в с. Поповичі Голобського (теп. Ковельського) р-ну,

українець, освіта 7 кл., селянин, повітовий пропагандист ОУН, секретар «Просвіти», п/парт. Заарешт. 26.05.1944 р. ВКР «Смерш» 69-ї Армії. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 10.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 20 р. КТР. ВТ ПрикВО 29.01.1955 р. термін покарання зменшено до 10 р. ВТТ. Покарання відбував у Воркутлазі. Звільнений 02.03.1955 р. Реабілітований 27.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4629).

2187. **КОЗІЙ Семен Степанович,** 1884 р. н., с. Заслучно Брест-Литовської обл., мешк. в с. Поповичі Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 15.12.1945 р. виселений у Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Загинув 20.09.1955 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3207, арк. 2, 40, 43).

2188. **КОЗКА Антон Федорович,** 1903 р. н., с. Гута Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 03.04.1947 р. Звинувач. у пособництві німцям та зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 18.06.1947 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Звільнений 13.04.1956 р. зі зняттям судимості. Помер в 1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6409).

2189. **КОЗЛИНЕЦЬ Павло Григорович,** 1898 р. н., с. Старий Чорторийськ Колківського (теп. Маневицького) р-ну, українець, із селян, технік-будівельник, п/парт. Заарешт. 20.01.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 21–22.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений 20.02.1954 р. Реабілітований 04.04.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 679).

2190. **КОЗЛОВИЧ (КОВЗОЛОВИЧ) Ксенія Федорівна,** 1903 р. н., с. Седлище Камінь-Кашир. (теп. Любешівського) р-ну, українка, селянка, п/парт. Заарешт. 20.12.1948 р. Любешівським РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ОН МДБ СРСР 28.05.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Озерлазі. Звільнена 27.03.1953 р. Реабілітована 25.10.1990 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8935; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3293).

2191. **КОЗЛОВИЧ (КОВЗОЛОВИЧ) Микола Тимофійович,** 1915 р. н., с. Велика Глуша Любешівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 12.02.1950 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 14.06.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений 12.02.1965 р. Реабілітований 20.03.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5310).

2192. **КОЗЛОВИЧ (КОВЗОЛОВИЧ) Софія Олександрівна,** 1927 р. н., с. Велика Глуша Любешівського р-ну, українка, колгоспниця, п/парт. Заарешт. 20.12.1948 р. Любешівським РВ МДБ. Звинувач. у недонесенні на ОУН. ОН МДБ СРСР 28.05.1949 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбувала в Берлазі. Реабілітована 25.10.1990 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3293; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8935).

2193. **КОЗЛОВСЬКА Василина Устинівна,** 1937 р. н., с. Заліси Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, освіта 5 кл., із селян, неповнолітня, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Ленський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 03.09.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2592, арк. 2, 10, 16).

2194. **КОЗЛОВСЬКА Ганна Іванівна,** 1923 р. н., с. Вівчицьк Голобського р-ну, українка, освіта 6 кл., селянка, п/парт. ОН МДБ СРСР в листопаді 1944 р. виселена в

Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Здійснила втечу. Нарсудом м. Слободський 19.08.1946 р. засудж. за ст. 82, ч. 2 КК РРФСР на 4 р. ВТТ. Звільнена 06.07.1949 р. і направлена на с/п в м. Котвін (Комі АРСР). Звільнена зі с/п 09.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2168, арк. 2, 4, 7, 45).

2195. **КОЗЛОВСЬКА Марія Пилипівна,** 1888 р. н., с. Жиричі Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Красноярський край як чл. сім'ї вояка УПА. Звільнена 01.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 394).

2196. **КОЗЛОВСЬКА Олександра Петрівна,** 1911 р. н., смт Турійськ, українка, освіта 7 кл., селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.10.1947 р. виселена в Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 29.03.1958 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2452, арк. 1, 51).

2197. **КОЗЛОВСЬКА Олена Акимівна,** 1895 р. н., с. Великі Березолупи (теп. с. Березолуки) Рожищенського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселена в Осинівський будинок інвалідів Кіровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 18.01.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7007).

2198. **КОЗЛОВСЬКА Ольга Іванівна,** 1905 р. н., смт Турійськ Турійського р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. Заарешт. 31.10.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у а/рад. діяльності. ВТ в/МВС Ковел. залізниці 09.01.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнена 08.10.1955 р. Реабілітована 12.10.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 718).

2199. **КОЗЛОВСЬКА Улита Іванівна,** 1908 р. н., українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 16.01.1946 р. виселена в сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Здійснила втечу. Заарешт. у 1947 р. Подальша доля невідома. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 388, арк. 31, 39, 51, 139, 190, 197, 240).

2200. **КОЗЛОВСЬКИЙ Андрій Микитович,** 1890 р. н., с. Смоляри Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 11.09.1946 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29.10.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 14.03.1955 р. Реабілітований 16.11.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 450).

2201. **КОЗЛОВСЬКИЙ Аркадій Пилипович,** 1928 р. н., с. Жорнище Олицького (теп. Ківерцівського) р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, робітник радгоспу «Приморський» Тельмановського р-ну Сталінської обл., п/парт. Заарешт. 21.02.1952 р. Олицьким РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МДБ Волин. обл. 29.04.1952 р. засудж. за ст. 20-54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. ВТ ПрикВО 11.05.1955 р. термін покарання зменшено до 7 р. ВТТ. Покарання відбував у Норильлазі. Звільнений 03.01.1956 р. Реабілітований 08.03.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8723).

2202. **КОЗЛОВСЬКИЙ Василь Устинович,** 1922 р. н., с. Заліси Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, селянин, вояк УПА, псевд. *Музикант*. Заарешт. 01.03.1945 р. Заболоттівським РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 11.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 14.11.1954 р. Реабілітований 18.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 11422; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2592, арк. 1, 33).

2203. **КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Віцентійович,** 1899 р. н., с. Дубники Володимирського пов. (теп. не існує), поляк, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 20.09.1939 р. органами НКВС. Звинувач. у боротьбі проти комуністичного руху. ОН НКВС СРСР 29.03.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвпечлазі. Реабілітований 20.04.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2106; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 181).

2204. **КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Карпович,** 1913 р. н., с. Бискупичі Порицького (теп. Іваничівського) р-ну, українець, селянин-одноосібник, чл. ОУН. Заарешт. 27.07.1944 р. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 26.09.1944 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР до ВМП. Вирок виконано 24.12.1944 р. Реабілітований 17.12.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4569).

2205. **КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Климентійович,** 1883 (1889) рр. н., с. Микитичі Устилузького (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 12.11.1948 р. Устилузьким РВ МДБ. Звинувач. у а/рад. агітації та зв'язках з УПА. Утримувався в Луцькій в'язниці. Помер 26.03.1949 р. в санчастині Луцької в'язниці. Волин. обл. судом справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2253; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2997; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 584).

2206. **КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Титович,** 1916 р. н., м. Мінськ (Білорусь), мешк. у м. Луцьк, поляк, освіта середня, техніктопограф, п/парт. Заарешт. 04.02.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у пособництві німцям. ВТ в/НКВС Волин. обл. 15.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1б КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Сєввостлазі. Помер 17.09.1947 р. в ув'язненні. Реабілітований 31.05.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7871).

2207. **КОЗЛОВСЬКИЙ Іван Болеславович,** 1904 р. н., с. Дубники Володимир-Волин. р-ну, українець, із заможних селян, п/парт. В 1940 р. виселений в Узбекистан як куркуль. Подальша доля невідома. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 182; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 6, арк. 72; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2843).

2208. **КОЗЛОВСЬКИЙ Кузьма Михайлович,** 1913 р. н., с. Заліси Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, освіта 3 кл., без певн. роду занять, із селян, вояк УПА, псевд. *Пугач*. Заарешт. 07.03.1945 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 21.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1б, 54-11 КК УРСР та згідно ст. 2 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. на 15 р. КТР з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Озерлазі. Звільнений 18.08.1958 р. Реабілітований 16.04.1998 р. прокуратурою Зах. регіону України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 9834).

2209. **КОЗЛОВСЬКИЙ Мар'ян Мечиславович,** 1884 р. н., м. Гнівань (Польща), поляк, полковник Ген. штабу пол. армії, п/парт. Заарешт. 27.02.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у боротьбі проти комуністичного руху. ОН НКВС СРСР 29.03.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Карлазі. Реабілітований 17.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2501).

2210. **КОЗЛОВСЬКИЙ Микола Устинович,** 1932 р. н., с. Заліси Заболоттівського (теп. Ратнівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Ленський р-н Архангельської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 31.08.1956 р.

Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2592, арк. 1, 50).

2211. **КОЗЛОВСЬКИЙ Олександр Дмитрович,** 1911 р. н., с. Мельниця Голобського (теп. Ковельського) р-ну, українець, освіта 2 кл., селянин, у 1941–1943 рр. служив у поліції, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 06.05.1944 р. ВКР «Смерш». Звинувач. у пособництві німцям та приналеж. до ОУН і УПА. ВТ 1-го Білоруського фронту 08.07.1944 р. засудж. за ст. 1 Указу ПВР СРСР від 19.04.1943 р. до ВМП. Подальша доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2168).

2212. **КОЗЛОВСЬКИЙ Олексій Іванович,** 1929 р. н., с. Микитичі Устилузького (теп. Володимир-Волин.) р-ну, мешк. у м. Володимир-Волин., українець, із селян, студент 3-го курсу педучилища, чл. ВЛКСМ, чл. ОУН, псевд. *Хвильовий*. Заарешт. 20.11.1947 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 16–17.01.1948 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбував у Ангарлазі. УКДБ у Волин. обл. 04.09.1956 р. справу закрито за відсутності складу злочину. Звільнений. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 1613; Спр. 778, арк. 64–66; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2553, арк. 4, 7, 13; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 585).

2213. **КОЗЛОВСЬКИЙ Павло Серафимович,** 1935 р. н., смт Турійськ Турійського р-ну, українець, освіта незакінчена технічна, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН МДБ СРСР 21.10.1947 р. виселений у Прокоп'євський р-н Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 29.03.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2452, арк. 1, 51).

2214. **КОЗЛОВСЬКИЙ Петро Станіславович,** 1927 р. н., с. Великі Березолупи (теп. с. Березолуки) Рожищенського р-ну, українець, із селян, зв'язковий УПА, псевд. *Веселяк,* неповнолітній, п/парт. Заарешт. 04.04.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 11.07.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з к/м. Помер у 1944 р. Реабілітований 18.03.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6629; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7007).

2215. **КОЗЛОВСЬКИЙ Серафим Васильович,** 1904 р. н., смт Турійськ Турійського р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, комендант поліції Ратнівського р-ну, чл. ОУН. Заарешт. 06.05.1946 р. Турійським РВ МДБ. Звинувач. у пособництві німцям та приналеж. до ОУН. ВТ в/МВС Волин. обл. 10.07.1946 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 25.08.1954 р. і направлений на с/п в м. Прокоп'євськ Кемеровської обл. Згідно з Указом ПВР СРСР від 17.09.1955 р. судимість знято. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2452, арк. 1, 5, 17, 29).

2216. **КОЗЛОВСЬКИЙ Станіслав Алізович,** 1891 р. н., с. Великі Березолупи (теп. с. Березолуки) Рожищенського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. ОН НКВС СРСР 26.05.1945 р. виселений у Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Помер в лікарні м. Кіров. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 7007).

2217. **КОЗЛОВСЬКИЙ Жорж (БУЖИНСЬКИЙ Ян Володимирович),** 1904 р. н., с. Лучиці Луцького р-ну, українець, із селян, у 30-х р. секретар окружкому КПЗУ. Заарешт. у квітні 1940 р. Звинувач. у розкраданні військового майна. Утримувався у Ковельській в'язниці. Звільнений німцями 23.06.1941 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3106, арк. 39, 71).

2218. **КОЗЛЮК Анастасія Софронівна,** 1924 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, українка, освіта 5 кл., колгоспниця, п/парт. ОН МДБ

СРСР 28.01.1950 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 04.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1628, арк. 2, 6, 8, 26).

2219. **КОЗЛЮК Анастасія Харитонівна,** 1902 (1908) рр. н., с. Микуличі Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена у Вологодську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. В травні 1945 р. переведена в Іркутську обл. Звільнена 15.12.1956 р. Реабілітована 10.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6726, арк. 57; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 935).

2220. **КОЗЛЮК Антоніна Леонтіївна,** с. Мстишин Луцького р-ну, українка, селянка, п/парт. ВТ в/НКВС у 1944 р. засудж. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4094, арк. 5).

2221. **КОЗЛЮК (в заміж. КУДЕЛЯ) Варвара Леонтіївна,** 1927 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, українка, освіта 4 кл., селянка, станична ОУН, господарча УПА, псевд. *Леся*. Заарешт. 178.02.1947 р. Луцьким РВ МДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 01.04.1947 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Кемеровській обл. Звільнена в лютому 1956 р. і направлена на с/п в м. Кисельовськ Кемеровської обл. Звільнена зі с/п 05.02.1962 р. Реабілітована 21.04.1989 р. Волин. обл. судом. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4094; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5965).

2222. **КОЗЛЮК Василь Денисович,** 1912 р. н., с. Микуличі Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1940 р. органами рад. влади. Утримувався у Володимир-Волин. в'язниці. Звільнений 23.06.1941 р. німецькими військами. Помер в. м. Луцьку, де й похований. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 5, арк. 103; Архів Я. Царука, зошит № 6, арк. 194; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 924).

2223. **КОЗЛЮК Володимир Іванович,** 1929 р. н., с. Підгірці Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. в с. Полонка Луцького р-ну, українець, селянин, рахівник бурякопункту, господарчий УПА, п/парт. Заарешт. 13.10.1950 р. УМДБ у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 25.12.1950 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 21.08.1956 р. Реабілітований 31.01.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4892).

2224. **КОЗЛЮК Ганна Денисівна,** 1920 (1919) рр. н., с. Микуличі Володимир-Волин. р-ну, українка, неписьменна, заможна селянка, розвідниця УПА, п/парт. Заарешт. 20.10.1945 р. 90-м п/з. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 05.01.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Берлазі, Сєввостлазі. Звільнена 17.08.1954 р. Реабілітована 20.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6840; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 924).

2225. **КОЗЛЮК Григорій Миронович,** 1912 р. н., с. Новосілки Володимир-Волин. р-ну, українець, освіта 3 кл., із селян, експедитор племрадгоспу № 2, вояк УПА, станичний, чл. ОУН, псевд. *Зозуля*. Заарешт. 12.10.1944 р. Володимир-Волин. РВ НКДБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 27.11.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Звільнений 15.09.1954 р. і направлений на с/п в Кемеровську обл. Звільнений зі с/п 18.04.1956 р. Реабілітований 01.11.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 7217; Спр. 2492, арк. 114; Спр. 577; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3318;

Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 323).

2226. **КОЗЛЮК Євдокія Андріївна,** 1889 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, українка, неписьменна, колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1950 р. виселена в Хабаровський край як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 04.03.1960 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1628, арк. 2, 6, 10, 23).

2227. **КОЗЛЮК Іван Михайлович,** 1921 р. н., с. Підгірці Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), українець, із селян, швець, п/парт. Заарешт. 18.01.1940 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 17.08.1940 р. засудж. за ст. 18-80 КК УРСР на 5 р. ВТТ. Покарання відбував у Ухтіжемлазі. Амністований 30.08.1941 р. Реабілітований 13.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2995).

2228. **КОЗЛЮК Іван Федорович,** 1929 р. н., с. Микуличі Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, неповнолітній, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселений у Вологодську обл. як чл. сім'ї вояка УПА. В травні 1950 р. переведений в Братський р-н Іркутської обл. Звільнений 15.12.1956 р. Реабілітований 10.02.1994 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6726, арк. 57; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 934).

2229. **КОЗЛЮК Катерина Миронівна,** 1903 р. н., с. Новосілки Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.01.1948 р. виселена з к/м у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3971; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 325).

2230. **КОЗЛЮК Леонтій Тарасович,** 1891 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, сторож, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.10.1947 р. виселений у м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Знаходився у будинку пристарілих у м. Кіров. Реабілітований 17.04.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5965).

2231. **КОЗЛЮК Ліна Леонтіївна,** 1923 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, українка, освіта 4 кл., із селян, зв'язкова УПА, псевд. *Галя.* Заарешт. 06.08.1944 р. Острожецьким РВ НКВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Рівненської обл. 02.11.1944 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 15 р. КТР з п/п на 5 р. Звільнена 17.05.1956 р. Реабілітована 06.09.1991 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 4411).

2232. **КОЗЛЮК Марія Кирилівна,** 1897 р. н., с. Мстишин Луцького р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 22.10.1947 р. виселена в м. Кисельовськ Кемеровської обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Дані про звільнення відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 5965).

2233. **КОЗЛЮК Марія Федорівна,** 1924 р. н., с. Микуличі Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка, зв'язкова УПА, п/парт. Заарешт. 06.02.1945 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 20–21.10.1945 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. ВТ ПрикВО 29.01.1955 р. термін покарання зменшено до 5 р. ВТТ. Звільнена 31.03.1953 р. зі зняттям судимості. Реабілітована 11.02.1992 р. Ген. прокуратурою України. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 11845; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6726, арк. 1, 17, 19; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 924).

2234. **КОЗЛЮК Микола Кирилович,** 1921 р. н., с. Вітоніж Рожищенського р-ну, українець, із селян. Заарешт. у

1940 р. органами рад. влади. Розстріляний 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці органами НКВС. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629, арк. 19; Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

2235. **КОЗЛЮК Микола Сидорович,** с. Новосілки Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. В 1944 р. засудж. на 15 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Записано зі слів Борщевського Сергія Яковича, Грабовської Надії Олександрівни від 17.12.2000 р.; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, о. ф., спр. 3525; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 323).

2236. **КОЗЛЮК Мирон Євтухович,** 1875 р. н., с. Новосілки Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.01.1948 р. виселений з к/м у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнений 07.07.1956 р. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3971; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 325).

2237. **КОЗЛЮК Ніна (?),** 1 рік і 6 міс. (дочка Поліни), с. Новосілки Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.01.1948 р. виселена з к/м у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3971; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 325).

2238. **КОЗЛЮК Ніна Василівна,** 1927 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, українка, освіта 3 кл., колгоспниця, п/парт. ОН МДБ СРСР 26.01.1950 р. виселена в с. Миколаївка Хабаровського краю як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 29.11.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. Дочка: Валентина Павлівна, 1949 р. н. – доля невідома. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1628, арк. 2, 6, 8, 18).

2239. **КОЗЛЮК Поліна (?),** 1915 р. н., с. Новосілки Володимир-Волин. р-ну, українка, із селян, п/парт. ОН МДБ СРСР 29.01.1948 р. виселена з к/м у Кемеровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 07.07.1956 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3971; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 325).

2240. **КОЗЛЮК Параска Аполлонівна,** 1915 р. н., с. Новосілки Володимир-Волин. р-ну, українка, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН НКВС СРСР 16.01.1946 р. виселена в Архангельську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Померла на засланні. Інші відомості відсутні. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 3318).

2241. **КОЗЛЮК Пилип Сергійович,** 1916 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, українець, освіта 5 кл., селянин, рядовий ЧА, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 13.05.1944 р. ВКР «Смерш» 12-ї ЗСБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ОН НКВС СРСР 20.01.1945 р. засудж. за ст. 58-1б, 58-11 КК РРФСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 17.05.1954 р. Реабілітований 07.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3570).

2242. **КОЗЛЮК Степан Васильович,** 1920 р. н., с. Лаврів Луцького р-ну, українець, селянин, рядовий ЧА, вояк УПА, чл. ОУН, псевд. *Білий*. Заарешт. 05.12.1944 р. ВКР «Смерш» 12-го ЗСБ. Звинувач. у приналеж. до ОУН і УПА. ОН НКВС СРСР 19.05.1945 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ. Звільнений 07.11.1954 р. і направлений на с/п в Хабаровський край. Звільнений зі с/п 08.06.1961 р. Реабілітований 16.12.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 4081; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1628, арк. 1–3, 35).

2243. **КОЗЛЮК Устинія Федорівна,** 1923 р. н., с. Микуличі Володимир-Волин. р-ну, українка, освіта 1 кл., селянка, п/парт.

Заарешт. 10.10.1945 р. 90-м п/з. Звинувач. у зв'язках з УПА і ОУН. ВТ в/НКВС Волин. обл. 05.01.1946 р. засудж. за ст. 20-54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Покарання відбувала в Сєввостлазі. Звільнена 13.09.1954 р. і направлена на с/п в Магаданську обл. Звільнена зі с/п 30.03.1958 р. Реабілітована 20.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6840; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 6726; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 924).

2244. **КОЗЛЯКОВСЬКИЙ Август Едуардович,** 1894 р. н., с. Пєшково Пінського пов. Поліської губернії, мешк. у с. Великий Обзир Камінь-Кашир. р-ну, поляк, із селян, повітовий староста, п/парт. Заарешт. 12.10.1939 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у боротьбі з революційним рухом. ОН НКВС СРСР 10.02.1941 р. засудж. за ст. 54-13 КК УРСР на 8 р. ВТТ. Покарання відбував у Пєчлазі. Реабілітований 01.06.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2365).

2245. **КОЗОДОЙ Іван Степанович,** 1897 р. н., с. Городок Грубешівського пов. Люблінського в-ва (Польща), мешк. в м. Ківерці, українець, із селян, робітник відділення зв'язку, п/парт. Заарешт. 18.09.1945 р. ДТВ НКДБ Ковел. залізниці. ВТ в/Ковел. залізниці 15.11.1945 р. засудж. за ст. 54-10, ч. 2 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 4 р. Звільнений 23.12.1954 р. Реабілітований 19.08.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6123).

2246. **КОЗОЛАГ (КОЗОЛАП) Олександр Іванович,** 1915 р. н., с. Голятин Берестечківського р-ну (теп. с. Горішнє Горохівського р-ну), українець, колгоспник, вояк УПА, п/парт. Заарешт. 26.01.1953 р. Берестечківським РВ МДБ. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 30.03.1953 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 25 р. ВТТ з п/п на 5 р. Покарання відбував у Пермській обл. Реабілітований 25.02.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5259).

2247. **КОЗУБСЬКИЙ Олександр (?),** уродж. Сх. України (Одещини), з 1922 р. мешк. у с. Стенжаричі Устилузького (теп. Володимир-Волин.) р-ну, українець, із селян, письменний, мав бібліотеку, колишній військовослужбовець УНР армії Симона Петлюри у 1918–1921 рр., п/парт. Заарешт. у жовтні 1939 р. органами рад. влади. Утримувався у Володимир-Волин. в'язниці. За словами сина Віктора: Розстріляний у м. Володимир-Волин. (Свідчення Батогівської Софії Федорівни, Киричук Ольги Семенівни від 10.08.1995 р.; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 6, арк. 57зв.; Архів Я. Царука, зошит № 8, арк. 106; Держархів Волинської обл., ф. Р-3494, оп. 1, спр. 5, арк. 120; Спр. 6, арк. 106; Царук Я. В. Володимирщина у боротьбі за незалежність. – Луцьк : ПрАТ «Волинська обласна друкарня», 2012. – С. 804).

2248. **КОЗУБСЬКИЙ Флоріан Вацлавович,** 1891 р. н., кол. Колюшки Лодзінського в-ва (Польща), мешк. у м. Лодзь (Польща), із селян, технік зв'язку, п/парт. Заарешт. 21.11.1939 р. 90-м п/з. Звинувач. у поруш. держ. кордону. ОН НКВС СРСР 29.03.1941 р. засудж. за ст. 80 КК УРСР на 3 р. ВТТ. Покарання відбував у Сєвпечлазі. Реабілітований 20.12.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 2895).

2249. **КОЗУЛЯ Василь Григорович,** 1900 р. н., с. Трикут Ковельського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 05.02.1947 р. Ковельським МВ МВС. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/МВС Волин. обл. 29–30.04.1947 р. засудж. за ст. 54-12 КК УРСР на 3 р. ВТТ з п/п на 5 р. Звільнений 03.02.1950 р. Реабілітований 06.07.1993 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 600).

2250. **КОЗЮК Лукаш (?),** с. Хворостів Володимир-Волин. р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1944 р. органами НКВС. Розстріляний у Володимир-Волин. в'язниці. (Інформація С. Дячука, с. Хворостів від 01.02.1997 р.).

2251. **КОЗЮК Меланія Дмитрівна,** 1889 р. н., смт Порицьк Порицького р-ну (теп. с. Павлівка Іваничівського р-ну), мешк. в с. Бермешів Локачинського р-ну, українка, неписьменна, селянка-одноосібниця, п/парт. ОН МДБ СРСР в грудні 1944 р. виселена в Кіровську обл. як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Звільнена 16.01.1959 р. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 2297, арк. 2, 33).

2252. **КОЗЮК Назар Меркурович,** 1906 р. н., с. Бермешів Локачинського р-ну, українець, малописьменний, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. 13.09.1944 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у зв'язках з УПА. ВТ в/НКВС Волин. обл. 25.10.1944 р. засудж. за ст. 54-1а, 54-11 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Реабілітований 12.08.1995 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8445).

2253. **КОЗЮРА Іван Пилипович,** 1909 р. н., с. Самари Ратнівського р-ну, українець, із селян, колгоспник, чл. КПЗ. В 1940 р. виселений органами рад. влади до Сибіру. (Інформацію надав Оніщук Мойсей Савович та Самарівська с/р).

2254. **КОЗЯР Анатолій Степанович**, 1911 р. н., с. Піддубці Луцького р-ну, українець, із селян, закінчив Луцьку гімназію, чл. «Пласту», з 1936 р. провідник ОУН с. Піддубці, псевд. *Володимир, Гай, Гнат, Гордій,* вояк УПА. Заарешт. пол. поліцією, покарання відбував у Березі Картузькій. З 1942 р. провідник ОУН Луцького р-ну, з 1943 р. провідник ОУН Ковельського р-ну, референт СБ Волин. обл. Проводу ОУН. Загинув 07.06.1945 р. у бою з військами НКВС у Садівському лісі Луцького р-ну. (Вавренчук М. М. Вірні присязі. – Луцьк. – «Терен», 2017. – С. 29).

2255. **КОЗЯР Людмила Степанівна,** нар. у с. Піддубці Теремнівського (теп. Луцького) р-ну, українка, із селян, п/парт. У 1941 р. вивезена у сх. обл. СРСР як чл. сім'ї особи, приналеж. до ОУН. Реабілітована прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6824, т. 2, арк. 448).

2256. **КОЗЯРЧУК Петро Миколайович,** 1920 р. н., с. Турка Люблінського в-ва (Польща), українець, із селян, п/парт. У 1941 р. засудж. за поруш. держ. кордону. У 1941 р. звільнений німцями з Луцької тюрми. Повторно заарешт. 14.06.1947 р. та засудж. на 25 р. ВТТ. Подальша доля невідома. (Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 743).

СПИСОК В'ЯЗНІВ, РОЗСТРІЛЯНИХ ОРГАНАМИ НКВС 22–23.06.1941 р. У ЛУЦЬКІЙ, КОВЕЛЬСЬКІЙ, ВОЛОДИМИР-ВОЛИНСЬКІЙ В'ЯЗНИЦЯХ

1. **КАЛАПУША Іван Васильович,** с. Топільне Рожищенського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

2. **КАЛЕГІН Терентій (?),** росіянин, власник господарства в с. Переславичі Іваничівського р-ну. Заарешт. у березні 1941 р. органами НКВС. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Інформація Переславичівської с/р Іваничівського р-ну від 05.04.2001 р. № 57; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

3. **КАЛИ(Е)НЮК Олександр (?),** с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

4. **КАМІНСЬКА (?),** вчителька з м. Луцька, із селян. Розстріляна органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі; Abramowicz S. Więzienia NKWD w Dubnie i Łucku w czerwcu 1941 r. // Zbrodnicza ewakuacja więzień i aresztów NKWD na Kresach Wschodnich II Rzeczypospolitej w czerwcu – lipcu 1941 roku. – Warszawa, 1997. – S. 120).

5. **КАМІНСЬКИЙ Володимир Семенович,** 1913 р. н., с. Несвіч Луцького р-ну. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

6. **КАНЕВСЬКИЙ Йосип Титович,** 1907 р. н., с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Інформація Шельвівської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

7. **КА(О)НЦЕДАЛ Микола Євтихійович,** 1918 р. н., с. Оздів Луцького р-ну (с. Озеро Ківерцівського р-ну), українець, селянин-одноосібник, коваль, чл. ОУН. Заарешт. 06.07.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН та незаконному зберіганні боєприпасів. ОН НКВС СРСР 21.06.1941 р. засудж. на 8 р. ВТТ. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці (за свідченням матері Канцедал Наталії Григорівни). УМДБ у Волин. обл. 25.12.1952 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. Реабілітований 17.05.1989 р. прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1394, арк. 140, 170; Спр. 2341; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 3104; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

8. **КАРАБАН Єрофій (?),** 1903 р. н., с. Усичі Луцького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Буянівської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

9. **КАРАСІЙЧУК Михайло Кирилович,** с. Ковбань Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Новосілківської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

10. **КАРПЕЦЬ Іван Якович,** с. Топільне Рожищенського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

11. **КАРПЕЦЬ Микола Гнатович,** с. Топільне Рожищенського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС

23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

12. **КАРПУК Пилип Якимович,** 1901 р. н., с. Селець Турійського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. у 1941 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. (Інформація Селецької с/р Турійського р-ну від 18.01.2001 р. № 15; Архів РВГ «НЦІСВ». Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941 року. – Друге видання. – Львів–Нью–Йорк. – 2003. – С. 243).

13. **КАУЗА Михайло Архипович,** 1920 р. н., с. Підберезся Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1941 р. органами рад. влади. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

14. **КАЧАЮК (?),** с. Годомичі Маневицького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

15. **КАЧМАРУК Федір (?),** с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

16. **КАЩЕНЮК Іван (?),** м. Горохів, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

17. **КВАРТИРУК (КВАТЕРУК) Андрій Павлович,** 1913 р. н., с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, із селян. Заарешт. у лютому 1941 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

18. **КВАРТИРУК (КВАТЕРУК) Степан Олександрович,** с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

19. **КВАТИРУК Григорій (?),** 1903 р. н., с. Линів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

20. **КЕПРА Олександр (?),** 1901 р. н., с. Лемешів Горохівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Лемешівської с/р Горохівського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

21. **КЕПРА Прокіп Євтихійович,** 1901 р. н., с. Лемешів Горохівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Лемешівської с/р Горохівського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

22. **КИЗИМ Василь Романович,** 1916 р. н., с. Лемешів Горохівського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН. Заарешт. у 1940 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5437, арк. 275; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

23. **КИРИЛЮК Нестор Степанович,** с. Ківерці (теп. с. Прилуцьке) Ківерцівського р-ну, українець, селянин-одноосібник, п/парт. Заарешт. у 1941 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій

в'язниці. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 617, арк. 68; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 634, арк. 20, 45, 48; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629, арк. 17; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

24. **КИРИЛЮК Нестор Степанович,** с. Піддубці Луцького р-ну, українець, із селян, чл. ОУН. Заарешт. у 1940 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

25. **КИРИЧУК Віталій (?),** мешк. у с. Сокиричі Ківерцівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629, арк. 19; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

26. **КИРИЧУК Володимир (?),** мешк. у с. Сокиричі Ківерцівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629, арк. 19; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

27. **КИРИЧУК Микола Степанович,** с. Губин Локачинського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Війницької с/р Локачинського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

28. **КИСІЛЬ Анастасія (?),** с. Забороль Луцького р-ну, українка, із селян. Розстріляна органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Заборолівської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

29. **КИСІЛЬ Лідія Михайлівна,** 1925 р. н., с. Забороль (с. Буяни) Луцького р-ну, українка, із селян. Розстріляна органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Заборолівської с/р Луцького р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

30. **КИСІЛЬ Микола Прокопович,** 1919 р. н., с. Богушівка Луцького р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, чл. ОУН, керівник осередка ОУН. Пол. владою у 1939 р. засудж. на 3 р. ВТТ за приналеж. до ОУН. Заарешт. 02.10.1940 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. УМДБ у Волин. обл. 03.10.1947 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинуваченого. Реабілітований прокуратурою Волин. обл. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1779; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 677; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

31. **КИСІЛЬ Михайло (?),** с. Забороль (с. Буяни) Луцького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Заборолівської с/р Луцького р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

32. **КИСЛЮК Данило (?),** 1912 р. н., с. Орані Володимир-Волин. р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Володимир-Волин. в'язниці. (Список в'язнів Володимир-Волин. в'язниці за матеріалами Я. В. Царука).

33. **КІЛУХА Яків Мартинович,** 1922 р. н., с. Забороль Луцького р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Заборолівської с/р Луцького р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

34. **КІНАЩУК Іван Касянович,** 1910 (1907) рр. н., с. Ставки Турійського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Інформація Турійської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

35. **КЛЕЦЬ Ларіон Андрійович,** с. Защитів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ.

– КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Конюхівської с/р Локачинського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

36. **КЛЕЦЬ Василь Григорович,** 1905 р. н., с. Сирники Луцького р-ну, українець, малописьменний, селянин-середняк, чл. ОУН, псевд. *Гора*. Заарешт. 04.01.1941 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 5-ї Армії КОВО 22.04.1941 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 10 р. ВТТ з п/п на 5 р. і к/м. Подальша доля невідома. За іншими даними: Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. Реабілітований 28–30.09.1992 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 6216; Спр. 1409; о. ф., спр. 18517; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 928, арк. 19, 28–30, 43; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

37. **КЛИМАСЬ Василь (?),** с. Шклинь Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Інформація Шклинської с/р Горохівського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

38. **КЛИНОВИЙ Василь Олександрович,** 1914 (1912) рр. н., с. Облапи Ковельського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. органами НКВС. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. (Архів РВГ «НЦІСВ». Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 3670, арк. 13; Інформація Облапської с/р Ковельського р-ну).

39. **КЛІТИНСЬКИЙ Андрій (?),** смт Локачі, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–1723. – КВ–74629; Інформація Локачинської с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

40. **КЛІТИНСЬКИЙ Володимир Андрійович,** 1902 р. н., с. Уйма-Локацька (теп. смт Локачі) Локачинського р-ну, українець, селянин-одноосібник, товариство «Просвіта», чл. ОУН. Заарешт. 26.12.1939 р. Горохівським РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН та а/рад. агітації. Вбитий 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці під час бомбардування німецькою авіацією. (Згідно з іншою версією – втік з-під варти у період евакуації у 1941 р.). УМДБ у Волин. обл. 14.04.1948 р. оголошений у всесоюзний розшук. УМВС у Волин. обл. 14.04.1964 р. справу закрито у зв'язку зі смертю звинувачуваного. (Держархів Волинської обл., ф. 4666, оп. 2, спр. 1932; Спр. 2219, арк. 12–15; Спр. 1897, арк. 32, 110–112; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 2632; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

41. **КЛІЩУК Михайло Лук'янович,** 1922 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1941 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

42. **КЛІЩУК Павло (?),** 1902 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. у 1941 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Інформація Підберезівської с/р Горохівського р-ну; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

43. **КЛЮКОВ Костянтин Йосипович,** 1908 р. н., с. Марковичі Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

44. **КНИШ Олександр Якович,** 1890 р. н., с. Скобелка Горохівського р-ну, українець, селянин, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список

в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

45. **КОБЕЦЬ Василь Северинович,** 1920 р. н., с. Горзвин Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, учитель. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Інформація Білостоцької с/р Луцького р-ну від 24.01.2001 р. № 17; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

46. **КОБЕЦЬ Олексій Іванович,** 1889 р. н., с. Білосток Торчинського (теп. Луцького) р-ну, українець, із селян, старшина пол. армії, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Бальбуза Г. М. Трагедія в'язнів Луцької в'язниці у червні 1941 року. – 2008. – С. 153; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

47. **КОБИСЬ Степан Миколайович,** 1921 (1920) рр. н., с. Ватин Торчинського (теп. Горохівського) р-ну, українець, освіта 4 кл., селянин-одноосібник, чл. ОУН, псевд. *Вінник*. Заарешт. 27.02.1941 р. УНКВС у Волин. обл. Звинувач. у приналеж. до ОУН. ВТ 5-ї Армії КОВО 13.05.1941 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР на 8 р. ВТТ з п/п на 3 р. і к/м. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. Реабілітований 28.06.1996 р. прокуратурою Волин. обл. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 8968; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

48. **КОВАЛЕНКО Михайло (?),** 1907 р. н., с. Підбереззя Горохівського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН, псевд. *Голуб*. Заарешт. у 1941 р. органами НКВС. Звинувач. у приналеж. до ОУН. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–1723. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

49. **КОВАЛИШИН Семен Васильович,** 1922 р. н., с. Мислині Горохівського р-ну, мешк. у с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, із селян, чл. ОУН. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі; Новосілківська с/р).

50. **КОВАЛЬЧУК Варфоломій Іванович,** нар. у с. Шельвів Локачинського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

51. **КОВАЛЬЧУК Григорій Павлович**, уродж. Львівщини, з 1939 р. мешк. у с. Терешківці Горохівського р-ну, українець, із селян, письменний. Мав велике прагнення бачити Україну вільною, самостійною. Навколо себе об'єднав в основному молодих людей віком 16–35 років, їх було двадцять двоє, створив групу, члени платили внески. Заарешт. у 1940 р. органами рад. влади. Звинувач. у створенні нац. орг-ції. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

52. **КОВАЛЬЧУК Григорій Якович,** 1904 р. н., с. Нові Кошари Ковельського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. (Архів РВГ «НЦІСВ». Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; Романів О., Федущак І. Західноукраїнська трагедія 1941 року. – Друге видання. – Львів–Нью–Йорк. – 2003. – С. 243).

53. **КОВАЛЬЧУК Йосип Іванович,** 1909 р. н., с. Борочиче Берестечківського (теп. Горохівського) р-ну, українець, із селян, п/парт. Заарешт. органами рад. влади. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 лют.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

54. **КОВАЛЬЧУК Микола Корнилович**, 1910 р. н., с. Верхи Камінь-Кашир. р-ну, українець, письменний, селянин-

одноосібник, чл. ОУН, у лютому 1940 р. створив к/р повстансько-терористичну орг-цію для підготовки збройного повстання та здійснення терористичних актів. Заарешт. 22.02.1941 р. Камінь-Кашир. РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до укр. нац. терористичної орг-ції. ВТ 5-ї Армії КОВО 24.05.1941 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР до ВМП з к/м. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. Реабілітований 07.10.1992 р. Ген. прокуратурою України. («Прапор Леніна». – № 207–208. – 1990 р. – 29 груд.; Архів РВГ «НЦІСВ». Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5576).

55. **КОВАЛЬЧУК Олександр Михайлович,** с. Загорів Локачинського р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

56. **КОВАЛЬЧУК Павло Гнатович,** 1919 р. н., с. Верхи Камінь-Кашир. р-ну, українець, освіта 7 кл., селянин, чл. укр. нац. орг-ції. Заарешт. 27.02.1941 р. Камінь-Кашир. РВ НКВС. Звинувач. у приналеж. до укр. нац. орг-ції. ВТ 5-ї Армії КОВО в м. Ковелі 24.05.1941 р. засудж. за ст. 54-2 КК УРСР до ВМП з к/м. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Ковельській в'язниці. Реабілітований 19.10.1992 р. Ген. прокуратурою України. (Архів УСБ України у Волинській обл., ф. п., спр. 5576; Архів УМВС України у Волинській обл., спр. 1154, арк. 1, 10; Архів РВГ «НЦІСВ». Список в'язнів Ковельської в'язниці за матеріалами П. Я. Вільчинського; А. Поляк; Газета «Прапор Леніна» . – № 207–208 (8931–8932) від 29.12.1990 р.).

57. **КОВАЛЬЧУК Федір (?),** с. Милуші Луцького р-ну, українець, із селян, п/парт. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629; Маяківська с/р; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

58. **КОВШ Варфоломій Варфоломійович,** смт Цумань Ківерцівського р-ну, українець, із селян. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

59. **КОЗАК Андрій Прокопович,** 1915 р. н., с. Гуща Головнянського (теп. Любомльського) р-ну, українець, селянин, п/парт. Заарешт. 09.10.1940 р. органами рад. влади. Звинувач. у шпигунстві. ВТ 5-ї Армії КОВО 21.04.1941 р. засудж. за ст. 54-1а КК УРСР на 20 р. ВТТ з п/п на 5 р. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі; Архів УСБ України у Волинській обл., о. ф., спр. 20323; Молода Волинь. – 1992. – 27 берез.).

60. **КОЗАК Петро Григорович,** 1900 р. н., с. Лище Ківерцівського р-ну (теп. с. Криничне Маневицького р-ну), українець, заможний селянин, п/парт. Заарешт. в 1940 р. органами рад. влади. Звинувач. у куркульстві. Розстріляний органами НКВС 23.06.1941 р. у Луцькій в'язниці. (ВКМ. – КДФ–17230. – КВ–74629, арк. 23; Інформація Четвертнянської с/р Маневицького р-ну від 05.04.2001 р. № 60; Молода Волинь. – 1992. – 8 трав.; Список в'язнів Луцької в'язниці за матеріалами М. П. Куделі).

Український Націоналіст

РІК 5 | СІЧЕНЬ | 1934 | 1

Марш.

Ідемо пишні розгуторено вулиці
від орбіжного Сходу по полудень Кавказ.
Дроги підкови важкі в лаві
гнуть металевими і вальони хроні.

Рівняй ми, крим, залізні лави
втиха до бою загрузнуть.
У тих гарматах, у тих гарматах
добро Батьківщини зарито.

Всесвіту дощі рушають вечі,
Будь-Україно! лунають клич,
гук аж за Волгу, за Каспій і сягає
в далеке прадерлом утроюдно стон.

Загряньте, сурми, нам у простір,
не дурманна на поспіхах,
На нашу волю, на перемогу
Ми Україну поведем.

22. I. 1918 - 19.9 — 22. I. 1934.

Шістнадцять років тому у будівлі дні Української Національної Ревізійної Ради Українській Народ голосно й отверто в своїх своїх відомчих вогнях своє могутнє слово. Від сьогодні ці дні імені України Вільна. Незалежна і національно-державна народна республіка на Україні, та прирівнює чорні свої найкращих сини-патріоти орденом Відродження Української Державності. Державна в пам'ятний день 22.1.1918, року старої, суворої

Хитрий косаль і розмішений лиш
вовк на нашій спадщині ярмах.
Дві рабами ніколи не будуть
тіні, що Батьківщині вимкнуть путі!

Так рабом тутеш уторе рашкин,
у каступ здвоєно нагроді!
Хай тут гарматій, хай тут вагрань
ціпьно запісу розкрив!

Гнуся панів, лиш хорошої
лиш Україні небесні зайвні
врамках кордонів зруйнуємо мур,
ми, що в наборіні дамо не штурм.

Повстань, дя краю, герою рати.
Літаври кличте в герць, на бій!
Ми Україну, вічний взір,
Тобі відберем в боротьбі.

но військом Її Український Нарід твердо й завзятим боротьбою з ліквідаторами. Незалежної Волі народу дати вільним і, бо не могутнім, не хапаним ніяк невольї, не дозволить і ... останні спалахи терпіння окупантів.

Відлиск волі вільного життя, Золотий Трибуб Великого Володимира, гордий жовто-блакитний прапор і волосі слова на волю. Самостійна Соборна Українська Держава, Квітуюча

ФОТОІЛЮСТРАЦІЇ

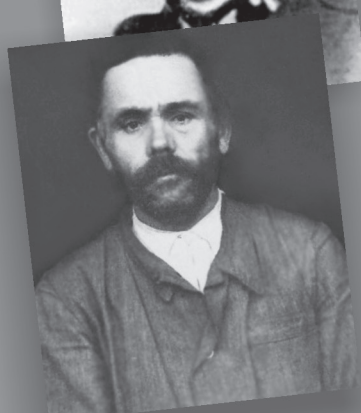

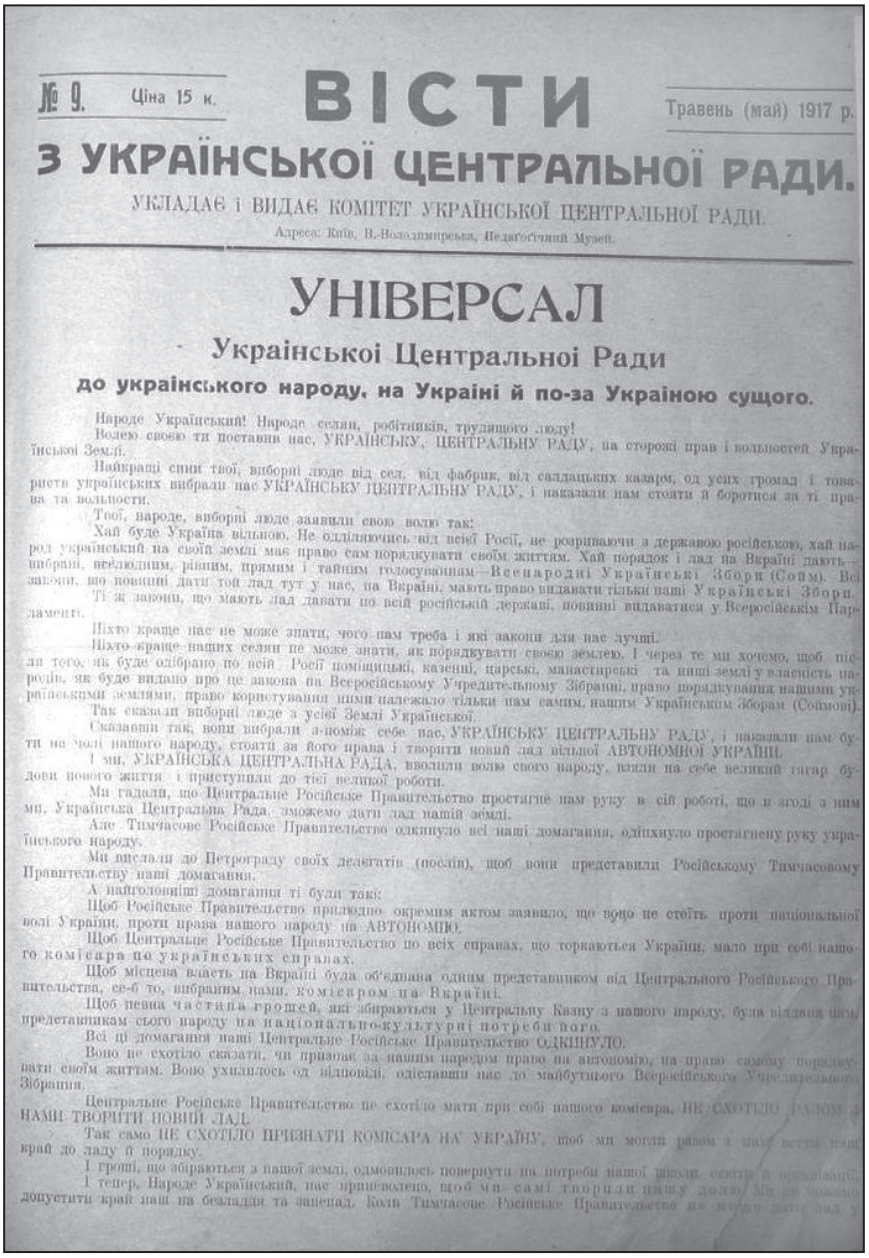

№ 9. Ціна 15 к.

ВІСТИ

Травень (май) 1917 р.

З УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

УКЛАДАЄ і ВИДАЄ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОЇ ЦЕНТРАЛЬНОЇ РАДИ.

Адреса: Київ, В.-Володимирська, Педагогічний Музей.

УНІВЕРСАЛ

Української Центральної Ради

до українського народу, на Україні й по-за Україною сущого.

Народе Український! Народе селян, робітників, трудящого люду!

Волею своєю ти поставив нас, УКРАЇНСЬКУ, ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, на сторожі прав і вольностей Української Землі.

Найкращі сини твої, виборні люде від сел. від фабрик, від салдацьких казарм, од усих громад і товариств українських вибрали нас УКРАЇНСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, і наказали нам стояти й боротися за ті права та вольности.

Твої, народе, виборні люде заявили свою волю так:

Хай буде Україна вільною. Не відділяючись від всієї Росії, не розриваючи з державою російською, хай народ український на своїй землі має право сам порядкувати своїм життям. Хай порядок і лад на Вкраїні дають — вибрані, вселюдним, рівним, прямим і тайним голосуванням — Всенародні Українські Збори (Сойми). Всі закони, що повинні дати той лад тут у нас, на Вкраїні, мають право видавати тільки наші Українські Збори.

Ті ж закони, що мають лад давати по всій російській державі, повинні видаватися у Всеросійському Парламенті.

Ніхто краще нас не може знати, чого нам треба і які закони для нас лучші.

Ніхто краще наших селян не може знати, як порядкувати своєю землею. І через те ми хочемо, щоб після того, як буде одібрано по всій Росії поміщицькі, казенні, царські, манастирські та инші землі у власність народів, як буде видано про це закона на Всеросійському Учредительному Зібранні, право порядкування нашими українськими землями, право користування ними належало тільки нам самим, нашим Українським Зборам (Соймові).

Так сказали виборні люде з усієї Землі Української.

Сказавши так, вони вибрали з-поміж себе нас, УКРАЇНСЬКУ ЦЕНТРАЛЬНУ РАДУ, і наказали нам бути на чолі нашого народу, стояти за його права і творити новий лад вільної АВТОНОМНОЇ УКРАЇНИ.

І ми, УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛЬНА РАДА, вволили волю свого народу, взяли на себе великий тягар будови нового життя і приступили до тієї великої роботи.

Ми гадали, що Центральне Російське Правительство простягне нам руку в сій роботі, що в згоді з ним ми, Українська Центральна Рада, зможемо дати лад нашій землі.

Але Тимчасове Російське Правительство одкинуло всі наші домагання, одпихнуло простягнену руку українського народу.

Ми послали до Петрограду своїх делегатів (послів), щоб вони представили Російському Тимчасовому Правительству наші домагання.

А найголовніші домагання ті були так:

Щоб Російське Правительство прилюдно, окремим актом заявило, що воно не стоїть проти національної волі України, проти права нашого народу на АВТОНОМІЮ.

Щоб Центральне Російське Правительство по всіх справах, що торкаються України, мало при собі нашого комісара по українських справах.

Щоб місцева власть на Вкраїні була об'єднана одним представником від Центрального Російського Правительства, се-б то, вибраним нами, комісаром на Вкраїні.

Щоб певна частина грошей, які збираються у Центральну Казну з нашого народу, була віддана нам, представникам сього народу на національно-культурні потреби його.

Всі ці домагання наші Центральне Російське Правительство ОДКИНУЛО.

Воно не схотіло сказати, чи признає за нашим народом право на автономію, на право самому порядкувати своїм життям. Воно ухилилось од відповіді, одіславши нас до майбутнього Всеросійського Учредительного Зібрання.

Центральне Російське Правительство не схотіло мати при собі нашого комісара, НЕ СХОТІЛО РАЗОМ З НАМИ ТВОРИТИ НОВИЙ ЛАД.

Так само НЕ СХОТІЛО ПРИЗНАТИ КОМІСАРА НА УКРАЇНУ, щоб ми могли разом з ним вести наш край до ладу й порядку.

І гроші, що збираються з нашої землі, одмовилось повернути на потреби нашої школи, освіти й організації.

І тепер, Народе Український, нас приневолено, щоб ми самі творили нашу долю. Ми не можемо допустити край наш на безладдя та запанд. Коли Тимчасове Російське Правительство не може дати лад у

Універсал Української Центральної Ради до українського народу.
м. Київ, травень 1917 р.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

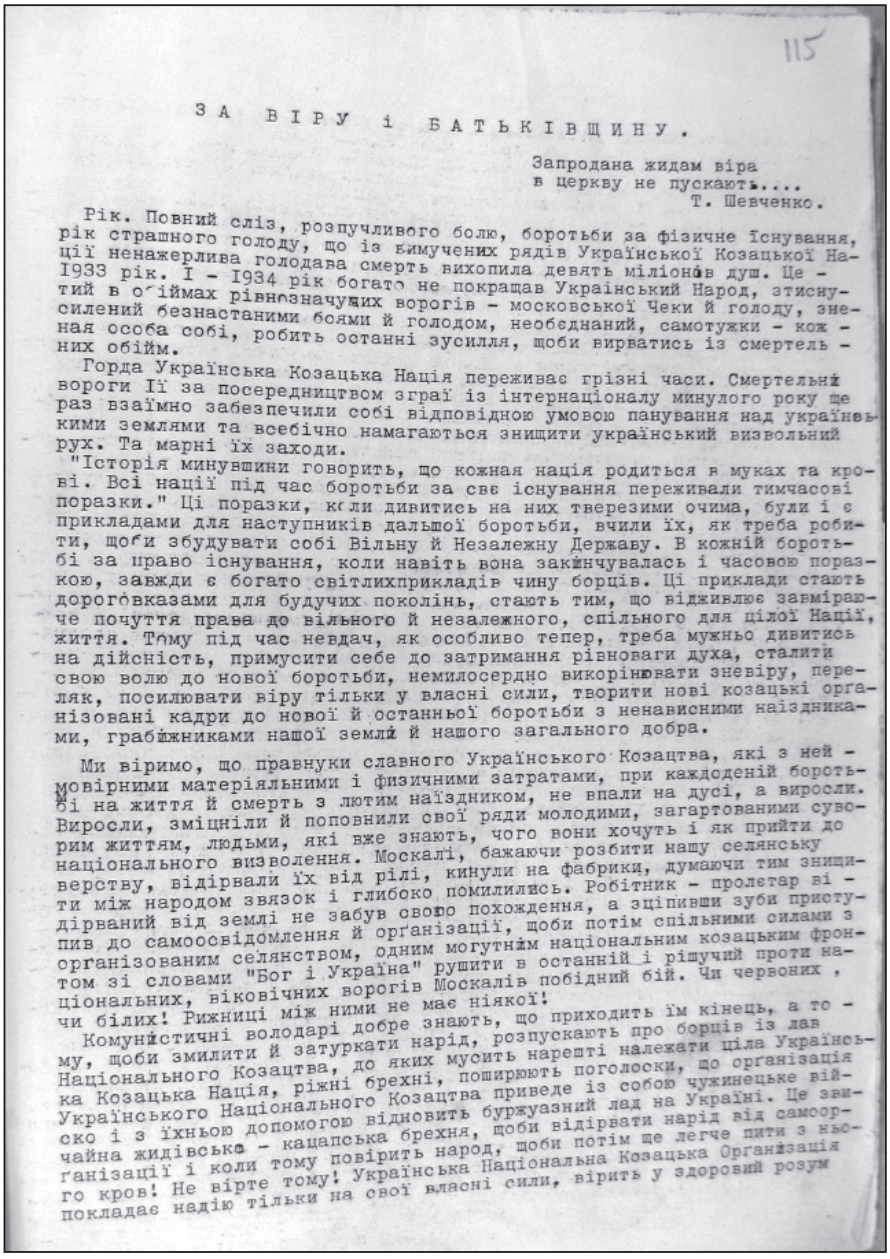

115

З А В І Р У і Б А Т Ь К І В Щ И Н У .

Запродана жидам віра
в церкву не пускають....
Т. Шевченко.

Рік. Повний сліз, розпучливого болю, боротьби за фізичне існування, рік страшного голоду, що із вимучених рядів Української Козацької Нації ненажерлива голодава смерть вихопила девять мілионів душ. Це - 1933 рік. І - 1934 рік богато не покращав Український Народ, зтиснусилений безнастаними боями й голодом, необєднаний, самотужки - кожная особа собі, робить останні зусилля, щоби вирватись із смертель - них обійм.

Горда Українська Козацька Нація переживає грізні часи. Смертельні вороги Її за посередництвом зграї із інтернаціоналу минулого року ще раз взаїмно забезпечили собі відповідною умовою панування над українськими землями та всебічно намагаються знищити український визвольний рух. Та марні їх заходи.

"Історія минувшини говорить, що кожная нація родиться в муках та крові. Всі нації під час боротьби за свє існування переживали тимчасові поразки." Ці поразки, коли дивитись на них тверезими очима, були і є прикладами для наступників дальшої боротьби, вчили їх, як треба робити, щоби збудувати собі Вільну й Незалежну Державу. В кожній боротьбі за право існування, коли навіть вона закінчувалась і часовою поразкою, завжди є богато світлихприкладів чину борців. Ці приклади стають дорогоказами для будучих поколінь, стають тим, що відживлює завмираюче почуття права до вільного й незалежного, спільного для цілої Нації, життя. Тому під час невдач, як особливо тепер, треба мужньо дивитись на дійсність, примусити себе до затримання рівноваги духа, сталити свою волю до нової боротьби, немилосердно викорінювати зневіру, переляк, посилювати віру тільки у власні сили, творити нові козацькі організовані кадри до нової й останньої боротьби з ненависними наїзниками, грабіжниками нашої земли й нашого загального добра.

Ми віримо, що правнуки славного Українського Козацтва, які з ней - мовірними матеріяльними і фізичними затратами, при каждоденій боротьбі на життя й смерть з лютим наїзником, не впали на дусі, а виросли. Виросли, зміцніли й поповнили свої ряди молодими, загартованими суворим життям, людьми, які вже знають, чого вони хочуть і як прийти до національного визволення. Москалі, бажаючи розбити нашу селянську верству, відірвали їх від рілі, кинули на фабрики, думаючи тим знищити між народом звязок і глибоко помилились. Робітник - пролєтар відірваний від землі не забув свого походження, а зціпивши зуби приступив до самоосвідомлення й організації, щоби потім спільними силами з організованим селянством, одним могутнім національним козацьким фронтом зі словами "Бог і Україна" рушити в останній і рішучий проти національних, віковічних ворогів Москалів побідний бій. Чи червоних, чи білих! Рижниці між ними не має ніякої!

Комуністичні володарі добре знають, що приходить їм кінець, а тому, щоби змилити й затуркати нарід, розпускають про борців із лав Національного Козацтва, до яких мусить нарешті належати ціла Українська Козацька Нація, різні брехні, поширюють поголоски, що організація Українського Національного Козацтва приведе із собою чужинецьке військо і з їхньою допомогою відновить буржуазний лад на Україні. Це звичайна жидівська - кацапська брехня, щоби відірвати нарід від самоорганізації і коли тому повірить народ, щоби потім ще легче пити з нього кров! Не вірте тому! Українська Національна Козацька Організація покладає надію тільки на свої власні сили, вірить у здоровий розум

Звернення до українського народу «За віру і Батьківщину».
а) перша сторінка;

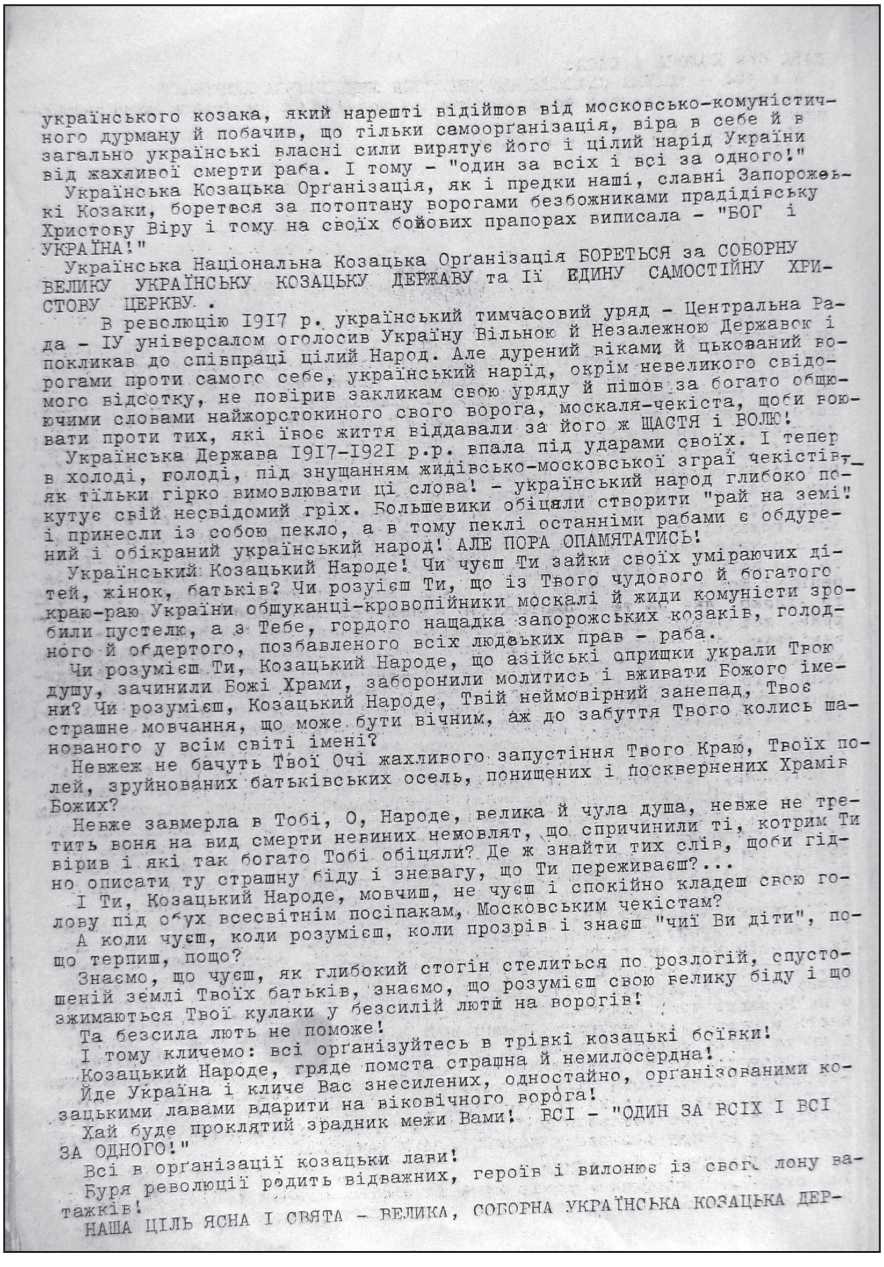

українського козака, який нарешті відійшов від московсько-комуністичного дурману й побачив, що тільки самоорганізація, віра в себе й в загально українські власні сили вирятує його і цілий нарід України від жахливої смерти раба. І тому – "один за всіх і всі за одного!"

Українська Козацька Організація, як і предки наші, славні Запорожські Козаки, борется за потоптану ворогами безбожниками прадідівську Христову Віру і тому на своїх бойових прапорах виписала – "БОГ і УКРАЇНА!"

Українська Національна Козацька Організація БОРЕТЬСЯ за СОБОРНУ ВЕЛИКУ УКРАЇНСЬКУ КОЗАЦЬКУ ДЕРЖАВУ та Її ЄДИНУ САМОСТІЙНУ ХРИСТОВУ ЦЕРКВУ.

В революцію 1917 р. український тимчасовий уряд – Центральна Рада – ІУ універсалом оголосив Україну Вільнок й Незалежною Державок і покликав до співпраці цілий Народ. Але дурений віками й цькований ворогами проти самого себе, український нарід, окрім невеликого свідомого відсотку, не повірив закликам свою уряду й пішов за богато общо-ючими словами найжорстокиного свого ворога, москаля-чекіста, щоби воювати проти тих, які ївоє життя віддавали за його ж ЩАСТЯ і ВОЛЮ!

Українська Держава 1917-1921 р.р. впала під ударами своїх. І тепер в холоді, голоді, під знущанням жидівсько-московської зграї чекістів, як тільки гірко вимовлювати ці слова! – український народ глибоко покутує свій несвідомий гріх. Большевики обіцяли створити "рай на землі" і принесли із собою пекло, а в тому пеклі останніми рабами є обдурений і обікраний український народ! АЛЕ ПОРА ОПАМЯТАТИСЬ!

Український Козацький Народе! Чи чуєш Ти зайки своїх умираючих дітей, жінок, батьків? Чи розуієш Ти, що із Твого чудового й богатого краю-раю України общуканці-кровопійники москалі й жиди комуністи зробили пустелю, а з Тебе, гордого нащадка запорожських козаків, голодного й обдертого, позбавленого всіх людських прав – раба.

Чи розумієш Ти, Козацький Народе, що азійські опришки украли Твою душу, зачинили Божі Храми, заборонили молитись і вживати Божого імени? Чи розумієш, Козацький Народе, Твій неймовірний занепад, Твоє страшне мовчання, що може бути вічним, аж до забуття Твого колись шанованого у всім світі імені?

Невжеж не бачуть Твої Очі жахливого запустіння Твого Краю, Твоїх полей, зруйнованих батьківських осель, понищених і посквернених Храмів Божих?

Невже завмерла в Тобі, О, Народе, велика й чула душа, невже не тремтить воня на вид смерти невиних немовлят, що спричинили ті, котрим Ти вірив і які так богато Тобі обіцяли? Де ж знайти тих слів, щоби гідно описати ту страшну біду і зневагу, що Ти переживаєш?...

І Ти, Козацький Народе, мовчиш, не чуєш і спокійно кладеш свою голову під обух всесвітнім посіпакам, Московським чекістам?

А коли чуєш, коли розумієш, коли прозрів і знаєш "чиї Ви діти", що терпиш, пощо?

Знаємо, що чуєш, як глибокий стогін стелиться по розлогій, спустошеній землі Твоїх батьків, знаємо, що розумієш свою велику біду і що зжимаються Твої кулаки у безсилій лютй на ворогів!

Та безсила лють не поможе!

І тому кличемо: всі організуйтесь в трівкі козацькі боївки!

Козацький Народе, гряде помста страшна й немилосердна!

Йде Україна і кличе Вас знесилених, одностайно, організованими козацькими лавами вдарити на віковічного ворога!

Хай буде проклятий зрадник межи Вами! ВСІ – "ОДИН ЗА ВСІХ І ВСІ ЗА ОДНОГО!"

Всі в організації козацьки лави!

Буря революції родить відважних, героїв і вилонює із свого лону ватажків!

НАША ЦІЛЬ ЯСНА І СВЯТА – ВЕЛИКА, СОБОРНА УКРАЇНСЬКА КОЗАЦЬКА ДЕР-

б) друга сторінка;

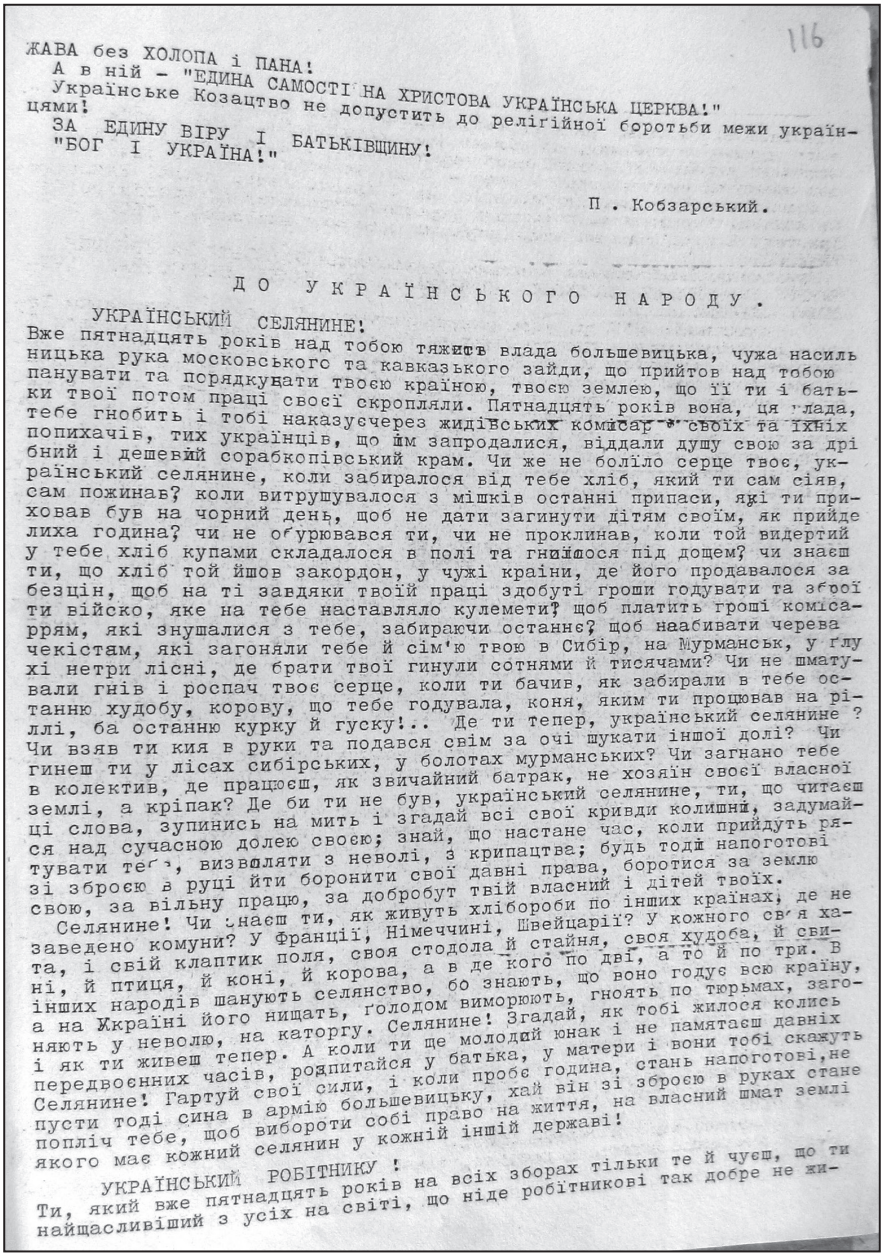

ЖАВА без ХОЛОПА і ПАНА!
А в ній – "ЕДИНА САМОСТІЙНА ХРИСТОВА УКРАЇНСЬКА ЦЕРКВА!"
Українське Козацтво не допустить до релігійної боротьби межи україцями!
ЗА ЕДИНУ ВІРУ І БАТЬКІВЩИНУ!
"БОГ І УКРАЇНА!"

П. Кобзарський.

ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ.

УКРАЇНСЬКИЙ СЕЛЯНИНЕ!
Вже пятнадцять років над тобою тяжить влада большевицька, чужа насильницька рука московського та кавказького зайди, що прийтов над тобою панувати та порядкувати твоєю країною, твоєю землею, що її ти і батьки твої потом праці своєї скропляли. Пятнадцять років вона, ця влада, тебе гнобить і тобі наказує через жидівських комісарів своїх та їхніх попихачів, тих українців, що їм запродалися, віддали душу свою за дрібний і дешевий соробкопівський крам. Чи же не боліло серце твоє, український селянине, коли забиралося від тебе хліб, який ти сам сіяв, сам пожинав? коли витрушувалося з мішків останні припаси, які ти приховав був на чорний день, щоб не дати загинути дітям своїм, як прийде лиха година? чи не обурювався ти, чи не проклинав, коли той видертий у тебе хліб купами складалося в полі та гнилося під дощем? чи знаєш ти, що хліб той йшов закордон, у чужі країни, де його продавалося за безцін, щоб на ті завдяки твоїй праці здобуті гроши годувати та зброї ти військо, яке на тебе наставляло кулемети? щоб платить гроші комісаррям, які знущалися з тебе, забираючи останнє? щоб наабивати черева чекістам, які загоняли тебе й сім'ю твою в Сибір, на Мурманськ, у глухі нетри лісні, де брати твої гинули сотнями й тисячами? Чи не шматували гнів і роспач твоє серце, коли ти бачив, як забирали в тебе останню худобу, корову, що тебе годувала, коня, яким ти процював на рілі, ба останню курку й гуску!.. Де ти тепер, український селянине? Чи взяв ти кия в руки та подався свім за очі шукати іншої долі? Чи гинеш ти у лісах сибірських, у болотах мурманських? Чи загнано тебе в колектив, де працюєш, як звичайний батрак, не хозяїн своєї власної землі, а кріпак? Де би ти не був, український селянине, ти, що читаєш ці слова, зупинись на мить і згадай всі свої кривди колишні, задумайся над сучасною долею своєю; знай, що настане час, коли прийдуть рятувати тебе, визволяти з неволі, з кріпацтва; будь тоді напоготові зі зброєю в руці йти боронити свої давні права, боротися за землю свою, за вільну працю, за добробут твій власний і дітей твоїх.

Селянине! Чи знаєш ти, як живуть хлібороби по інших країнах, де не заведено комуни? У Франції, Німеччині, Швейцарії? У кожного свого хата, і свій клаптик поля, своя стодола й стайня, своя худоба, й свині, й птиця, й коні, й корова, а в де кого по дві, а то й по три. В інших народів шанують селянство, бо знають, що воно годує всю країну, а на Україні його нищать, голодом виморюють, гноять по тюрьмах, загоняють у неволю, на каторгу. Селянине! Згадай, як тобі жилося колись і як ти живеш тепер. А коли ти ще молодий юнак і не памятаєш давніх передвоєнних часів, розпитайся у батька, у матери і вони тобі скажуть Селянине! Гартуй свої сили, і коли пробе година, стань напоготові, не пусти тоді сина в армію большевицьку, хай він зі зброєю в руках стане попліч тебе, щоб виборoти собі право на життя, на власний шмат землі якого має кожний селянин у кожній іншій державі!

УКРАЇНСЬКИЙ РОБІТНИКУ!
Ти, який вже пятнадцять років на всіх зборах тільки те й чуєш, що ти найщасливіший з усіх на світі, що ніде робітникові так добре не жи-

в) третя сторінка;

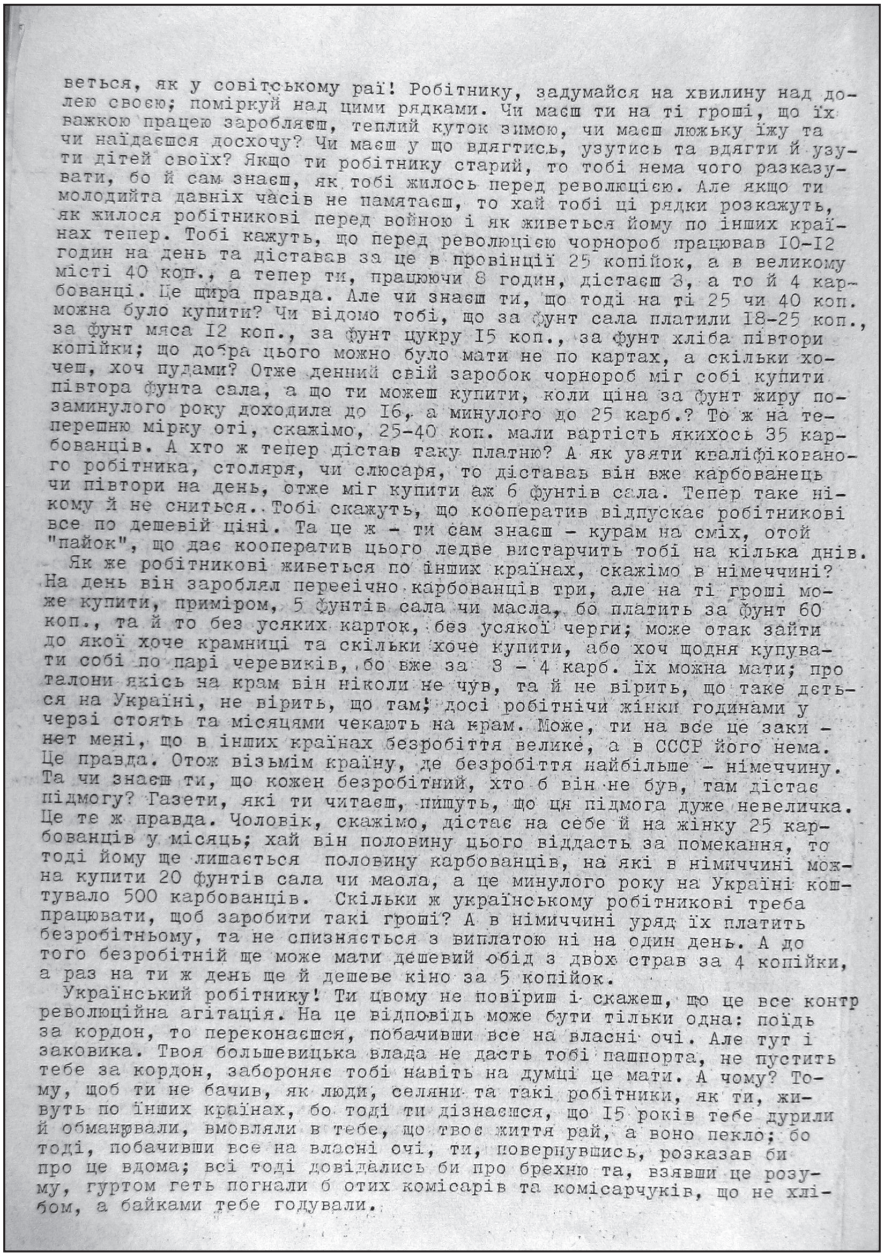

веться, як у совітському раї! Робітнику, задумайся на хвилину над долею своєю; поміркуй над цими рядками. Чи маєш ти на ті гроші, що їх важкою працею заробляєш, теплий куток зимою, чи маєш ложьку їжу та чи наїдаєшся досхочу? Чи маєш у що вдягтись, узутись та вдягти й узути дітей своїх? Якщо ти робітнику старий, то тобі нема чого разказувати, бо й сам знаєш, як тобі жилось перед революцією. Але якщо ти молодийта давніх часів не памятаєш, то хай тобі ці рядки розкажуть, як жилося робітникові перед войною і як живеться йому по інших країнах тепер. Тобі кажуть, що перед революцією чорнороб працював 10-12 годин на день та діставав за це в провінції 25 копійок, а в великому місті 40 коп., а тепер ти, працюючи 8 годин, дістаєш 3, а то й 4 карбованці. Це щира правда. Але чи знаєш ти, що тоді на ті 25 чи 40 коп. можна було купити? Чи відомо тобі, що за фунт сала платили 18-25 коп., за фунт мяса 12 коп., за фунт цукру 15 коп., за фунт хліба півтори копійки; що добра цього можно було мати не по картах, а скільки хочеш, хоч пудами? Отже денний свій заробок чорнороб міг собі купити півтора фунта сала, а що ти можеш купити, коли ціна за фунт жиру позаминулого року доходила до 16, а минулого до 25 карб.? То ж на теперешню мірку оті, скажімо, 25-40 коп. мали вартість якихось 35 карбованців. А хто ж тепер дістав таку платню? А як уявити кваліфікованого робітника, столяря, чи слюсаря, то діставав він вже карбованець чи півтори на день, отже міг купити аж 6 фунтів сала. Тепер таке нікому й не сниться. Тобі скажуть, що кооператив відпускає робітникові все по дешевій ціні. Та це ж - ти сам знаєш - курам на сміх, отой "пайок", що дає кооператив цього ледве вистарчить тобі на кілька днів.

Як же робітникові живеться по інших країнах, скажімо в німеччині? На день він зароблял переєічно карбованців три, але на ті гроші може купити, приміром, 5 фунтів сала чи масла, бо платить за фунт 60 коп., та й то без усяких карток, без усякої черги; може отак зайти до якої хоче крамниці та скільки хоче купити, або хоч щодня купувати собі по парі черевиків, бо вже за 3 - 4 карб. їх можна мати; про талони якісь на крам він ніколи не чув, та й не вірить, що таке деться на Україні, не вірить, що там; досі робітничі жінки годинами у черзі стоять та місяцями чекають на крам. Може, ти на все це заки - нет мені, що в інших країнах безробіття велике, а в СССР його нема. Це правда. Отож візьмім країну, де безробіття найбільше - німеччину. Та чи знаєш ти, що кожен безробітний, хто б він не був, там дістає підмогу? Газети, які ти читаєш, пишуть, що ця підмога дуже невеличка. Це те ж правда. Чоловік, скажімо, дістає на себе й на жінку 25 карбованців у місяць; хай він половину цього віддасть за помекання, то тоді йому ще лишається половину карбованців, на які в німиччині можна купити 20 фунтів сала чи маола, а це минулого року на Україні коштувало 500 карбованців. Скільки ж українському робітникові треба працювати, щоб заробити такі гроші? А в німиччині уряд їх платить безробітньому, та не спизняється з виплатою ні на один день. А до того безробітній ще може мати дешевий обід з двох страв за 4 копійки, а раз на ти ж день ще й дешеве кіно за 5 копійок.

Український робітнику! Ти цвому не повіриш і скажеш, що це все контр революційна агітація. На це відповідь може бути тільки одна: поїдь за кордон, то переконаєшся, побачивши все на власні очі. Але тут і заковика. Твоя большевицька влада не дасть тобі пашпорта, не пустить тебе за кордон, забороняє тобі навіть на думці це мати. А чому? Тому, щоб ти не бачив, як люди, селяни та такі робітники, як ти, живуть по інших країнах, бо тоді ти дізнаєшся, що 15 років тебе дурили й обманювали, вмовляли в тебе, що твоє життя рай, а воно пекло; бо тоді, побачивши все на власні очі, ти, повернувшись, розказав би про це вдома; всі тоді довідались би про брехню та, взявши це розуму, гуртом геть погнали б отих комісарів та комісарчуків, що не хлібом, а байками тебе годували.

г) четверта сторінка;

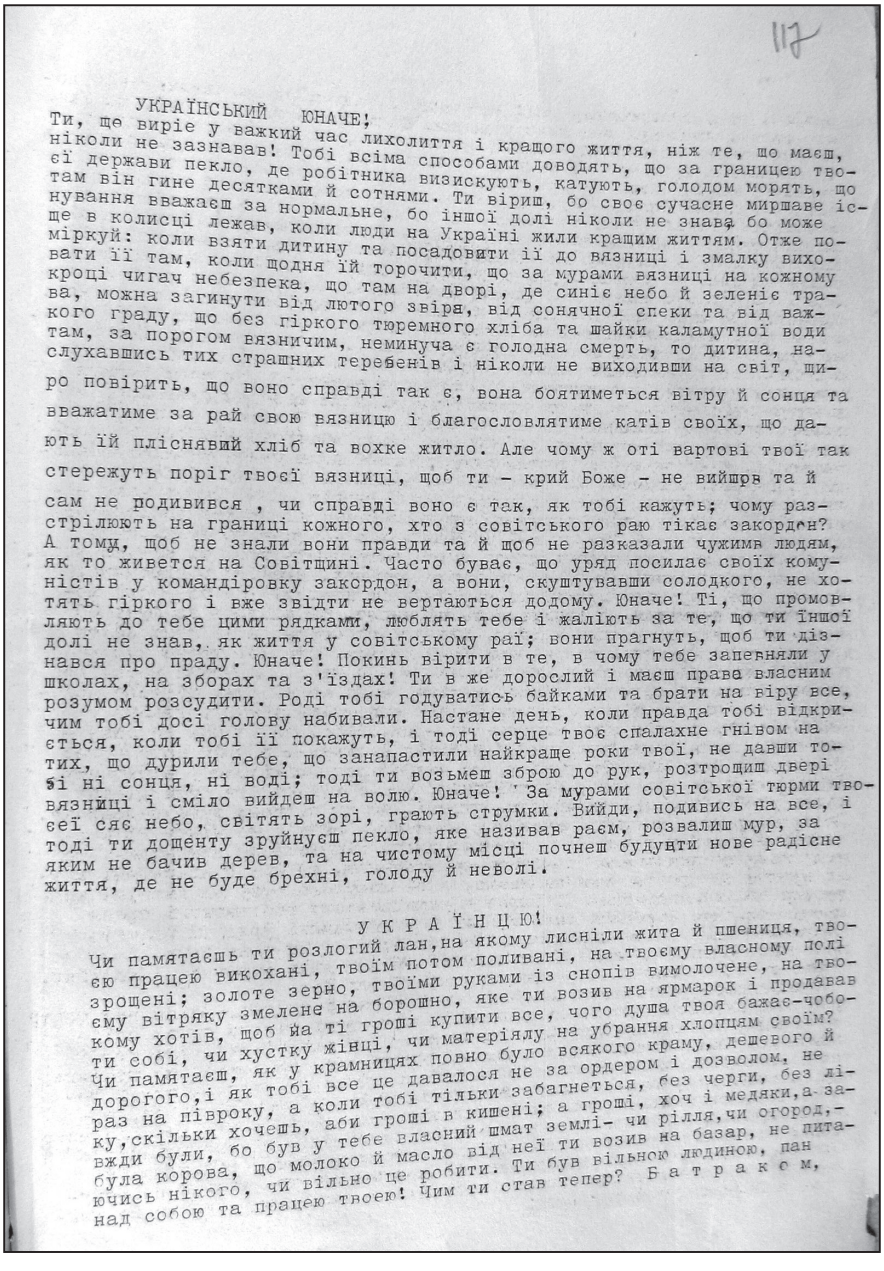

117

УКРАЇНСЬКИЙ ЮНАЧЕ!

Ти, що виріє у важкий час лихолиття і кращого життя, ніж те, що маєш, ніколи не зазнавав! Тобі всіма способами доводять, що за границею твоєї держави пекло, де робітника визискують, катують, голодом морять, що там він гине десятками й сотнями. Ти віриш, бо своє сучасне миршаве існування вважаєш за нормальне, бо іншої долі ніколи не знава, бо може ще в колисці лежав, коли люди на Україні жили кращим життям. Отже поміркуй: коли взяти дитину та посадовити її до вязниці і змалку виховати її там, коли щодня їй торочити, що за мурами вязниці на кожному кроці чигач небезпека, що там на дворі, де синіє небо й зеленіє трава, можна загинути від лютого звіря, від сонячної спеки та від важкого граду, що без гіркого тюремного хліба та шайки каламутної води там, за порогом вязничим, неминуча є голодна смерть, то дитина, наслухавшись тих страшних теребенів і ніколи не виходивши на світ, щиро повірить, що воно справді так є, вона боятиметься вітру й сонця та вважатиме за рай свою вязницю і благословлятиме катів своїх, що дають їй пліснявий хліб та вохке житло. Але чому ж оті вартові твої так стережуть поріг твоєї вязниці, щоб ти – крий Боже – не вийшов та й сам не подивився , чи справді воно є так, як тобі кажуть; чому разстрілюють на границі кожного, хто з совітського раю тікає закордон? А тому, щоб не знали вони правди та й щоб не разказали чужим людям, як то живется на Совітщині. Часто буває, що уряд посилає своїх комуністів у командіровку закордон, а вони, скуштувавши солодкого, не хотять гіркого і вже звідти не вертаються додому. Юначе! Ті, що промовляють до тебе цими рядками, люблять тебе і жаліють за те, що ти іншої долі не знав, як життя у совітському раї; вони прагнуть, щоб ти дізнався про праду. Юначе! Покинь вірити в те, в чому тебе запевняли у школах, на зборах та з'їздах! Ти в же дорослий і маєш право власним розумом розсудити. Роді тобі годуватись байками та брати на віру все, чим тобі досі голову набивали. Настане день, коли правда тобі відкриється, коли тобі її покажуть, і тоді серце твоє спалахне гнівом на тих, що дурили тебе, що занапастили найкраще роки твої, не давши тобі ні сонця, ні воді; тоді ти возьмеш зброю до рук, розтрощиш двері вязниці і сміло вийдеш на волю. Юначе! За мурами совітської тюрми твоєї сяє небо, світять зорі, грають струмки. Вийди, подивись на все, і тоді ти дощенту зруйнуєш пекло, яке називав раєм, розвалиш мур, за яким не бачив дерев, та на чистому місці почнеш будувати нове радісне життя, де не буде брехні, голоду й неволі.

У К Р А Ї Н Ц Ю!

Чи памятаєшь ти розлогий лан,на якому лисніли жита й пшениця, твоєю працею викохані, твоїм потом поливані, на твоєму власному полі зрощені; золоте зерно, твоїми руками із снопів вимолочене, на твоєму вітряку змелене на борошно, яке ти возив на ярмарок і продавав кому хотів, щоб на ті гроші купити все, чого душа твоя бажає-чоботи собі, чи хустку жінці, чи матеріялу на убрання хлопцям своїм? Чи памятаєш, як у крамницях повно було всякого краму, дешевого й дорогого,і як тобі все це давалося не за ордером і дозволом, не раз на півроку, а коли тобі тільки забагнеться, без черги, без ліку,скільки хочешь, аби гроші в кишені; а гроші, хоч і медяки,а завжди були, бо був у тебе власний шмат землі- чи рілля,чи огород,- була корова, що молоко й масло від неї ти возив на базар, не питаючись нікого, чи вільно це робити. Ти був вільною людиною, пан над собою та працею твоєю! Чим ти став тепер? Б а т р а к о м,

ґ) п'ята сторінка;

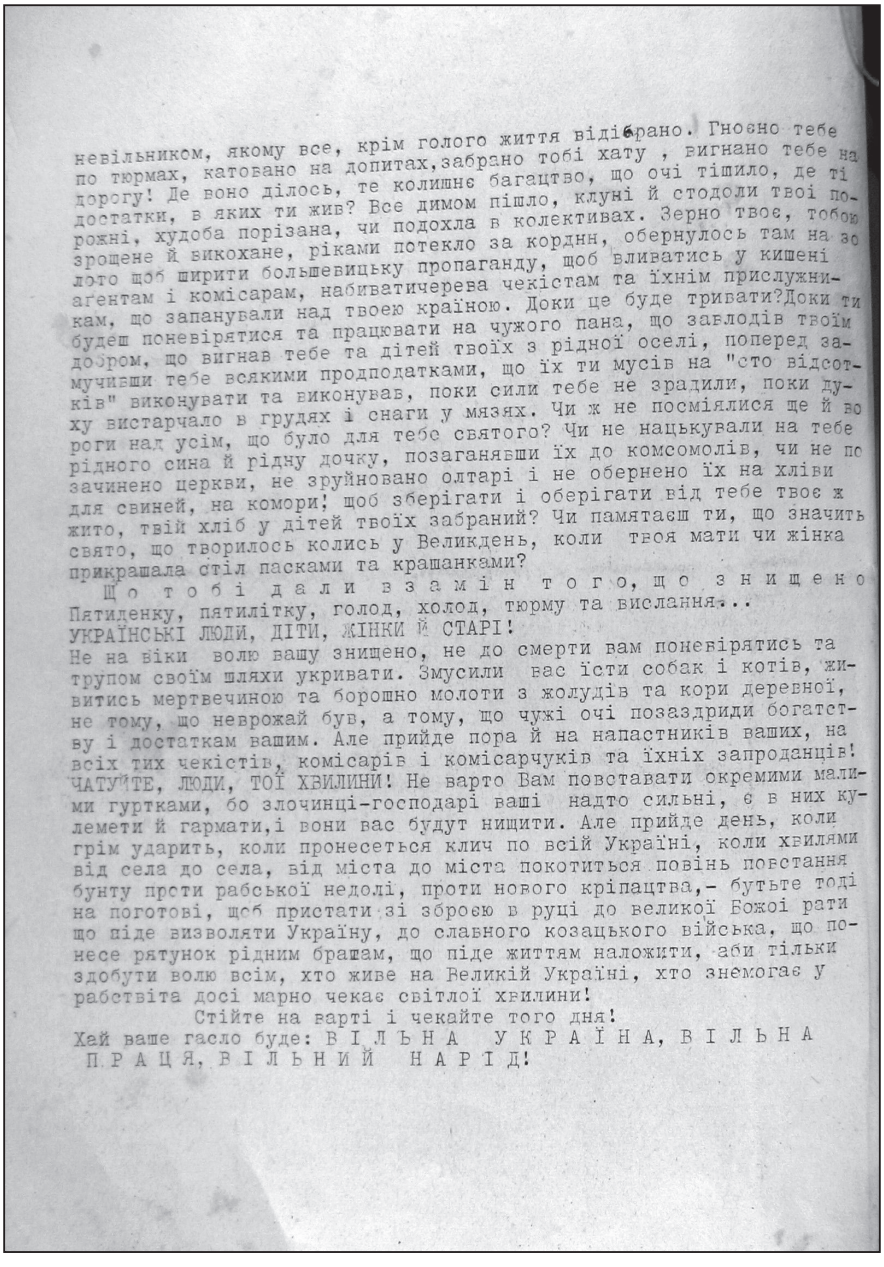

невільником, якому все, крім голого життя відібрано. Гнобно тебе по тюрмах, катовано на допитах,забрано тобі хату , вигнано тебе на дорогу! Де воно ділось, те колишнє багацтво, що очі тішило, де ті достатки, в яких ти жив? Все димом пішло, клуні й стодоли твої повні, худоба порізана, чи подохла в колективах. Зерно твоє, тобою зрощене й викохане, ріками потекло за кордни, обернулось там на золото щоб ширити большевицьку пропаганду, щоб вливатись у кишені агентам і комісарам, набиватичерева чекістам та їхнім прислужникам, що запанували над твоєю країною. Доки це буде тривати?Доки ти будеш поневірятися та працювати на чужого пана, що завлодів твоїм добром, що вигнав тебе та дітей твоїх з рідної оселі, поперед замучивши тебе всякими продподатками, що їх ти мусів на "сто відсотків" виконувати та виконував, поки сили тебе не зрадили, поки духу вистарчало в грудях і снаги у мязях. Чи ж не посміялися ще й вороги над усім, що було для тебе святого? Чи не нацькували на тебе рідного сина й рідну дочку, позаганявши їх до комсомолів, чи не по зачинено церкви, не зруйновано олтарі і не обернено їх на хліви для свиней, на комори! щоб зберігати і оберігати від тебе твоє жито, твій хліб у дітей твоїх забраний? Чи памятаєш ти, що значить свято, що творилось колись у Великдень, коли твоя мати чи жінка прикрашала стіл пасками та крашанками?

Що тобі дали взамін того, що знищено Пятиденку, пятилітку, голод, холод, тюрму та висланння...
УКРАЇНСЬКІ ЛЮДИ, ДІТИ, ЖІНКИ Й СТАРІ!
Не на віки волю вашу знищено, не до смерти вам поневірятись та трупом своїм шляхи укривати. Змусили вас їсти собак і котів, живитись мертвечиною та борошно молоти з жолудів та кори деревної, не тому, що неврожай був, а тому, що чужі очі позаздриди богатству і достаткам вашим. Але прийде пора й на напастників ваших, на всіх тих чекістів, комісарів і комісарчуків та їхніх запроданців! ЧАТУЙТЕ, ЛЮДИ, ТОЇ ХВИЛИНИ! Не варто Вам повставати окремими малими гуртками, бо злочинці-господарі ваші надто сильні, є в них кулемети й гармати,і вони вас будут нищити. Але прийде день, коли грім ударить, коли пронесеться клич по всій Україні, коли хвилями від села до села, від міста до міста покотиться повінь повстання бунту проти рабської недолі, проти нового кріпацтва,- бутьте тоді на поготові, щоб пристати зі зброєю в руці до великої Божої рати що піде визволяти Україну, до славного козацького війська, що понесе рятунок рідним братам, що піде життям наложити, аби тільки здобути волю всім, хто живе на Великій Україні, хто знемогає у рабствіта досі марно чекає світлої хвилини!

Стійте на варті і чекайте того дня!
Хай ваше гасло буде: ВІЛЬНА УКРАЇНА, ВІЛЬНА ПРАЦЯ, ВІЛЬНИЙ НАРІД!

д) шоста сторінка. Без місця і дати.
Фото з фондів Держархіву Волинської області

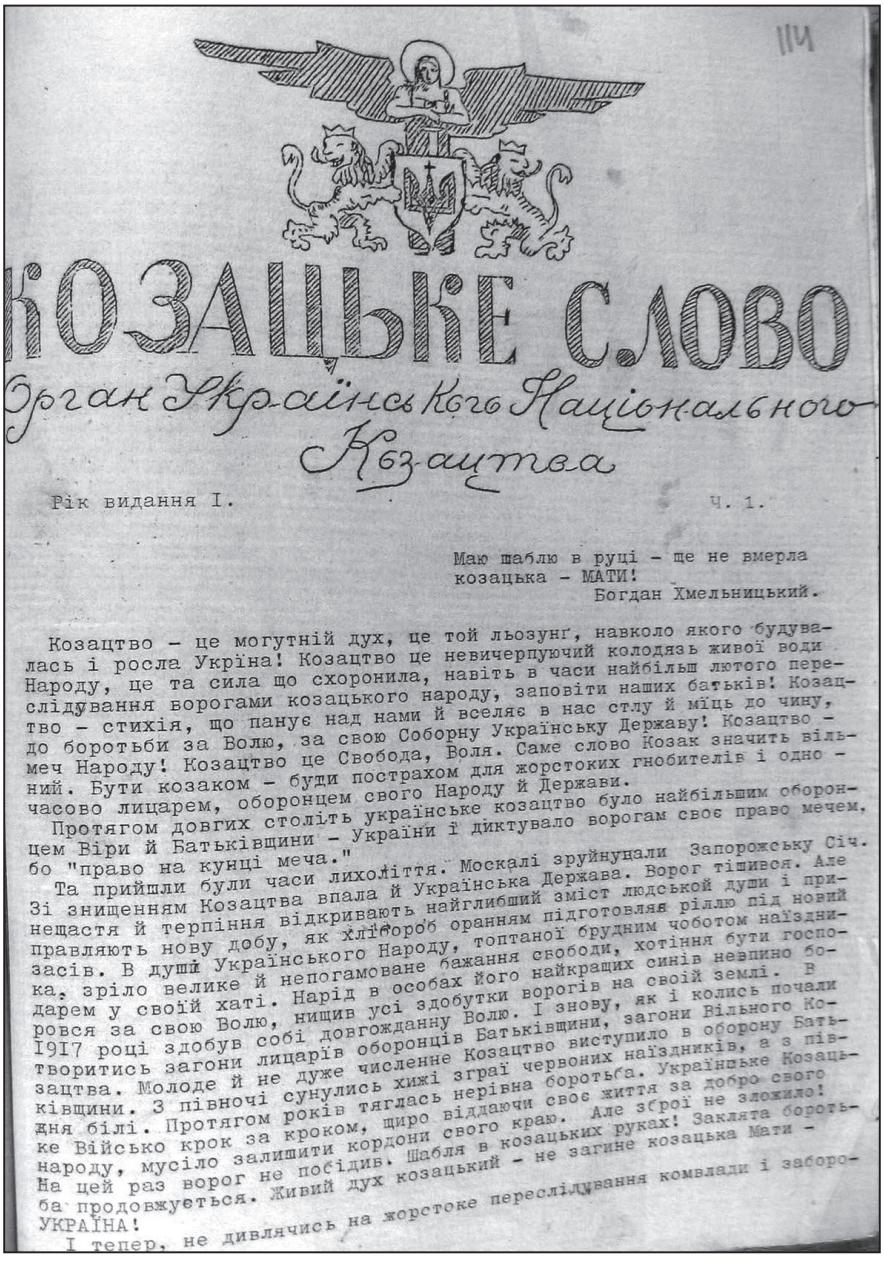

КОЗАЦЬКЕ СЛОВО

Орган Українського Національного Козацтва

Рік видання І. Ч. 1.

Маю шаблю в руці – ще не вмерла
козацька – МАТИ!
Богдан Хмельницький.

Козацтво – це могутній дух, це той льозунг, навколо якого будувалась і росла Україна! Козацтво це невичерпуючий колодязь живої води Народу, це та сила що схоронила, навіть в часи найбільш лютого переслідування ворогами козацького народу, заповіти наших батьків! Козацтво – стихія, що панує над нами й вселяє в нас стлу й міць до чину, до боротьби за Волю, за свою Соборну Українську Державу! Козацтво – меч Народу! Козацтво це Свобода, Воля. Саме слово Козак значить вільний. Бути козаком – буди пострахом для жорстоких гнобителів і одно – часово лицарем, оборонцем свого Народу й Держави.

Протягом довгих століть українське козацтво було найбільшим оборонцем Віри й Батьківщини – України і диктувало ворогам своє право мечем, бо "право на кунці меча."

Та прийшли були часи лихоліття. Москалі зруйнували Запорожську Січ. Зі знищенням Козацтва впала й Українська Держава. Ворог тішився. Але нещастя й терпіння відкривають найглибший зміст людської души і примушують нову добу, як хлібороб оранням підготовляє ріллю під новий засів. В душі Українського Народу, топтаної брудним чоботом наїздника, зріло велике й непогамоване бажання свободи, хотіння бути господарем у своїй хаті. Нарід в особах його найкращих синів невпинно боровся за свою Волю, нищив усі здобутки ворогів на своїй землі. В 1917 році здобув собі довгожданну Волю. І знову, як і колись почали творитись загони лицарів оборонців Батьківщини, загони Вільного Козацтва. Молоде й не дуже численне Козацтво виступило в оборону Батьківщини. З півночі сунулись хижі зграї червоних наїздників, а з півдня білі. Протягом років тяглась нерівна боротьба. Українське Козацьке Військо крок за кроком, щиро віддаючи своє життя за добро свого народу, мусіло залишити кордони свого краю. Але зброї не зложило! На цей раз ворог не посідив. Шабля в козацьких руках! Заклята боротьба продовжується. Живий дух козацький – не загине козацька Мати – УКРАЇНА!

І тепер, не дивлячись на жорстоке переслідування комвлади і заборо-

Перша сторінка часопису «Козацьке слово» – пресового органу Українського національного козацького товариства. Без дати. Фото з фондів Держархіву Волинської області

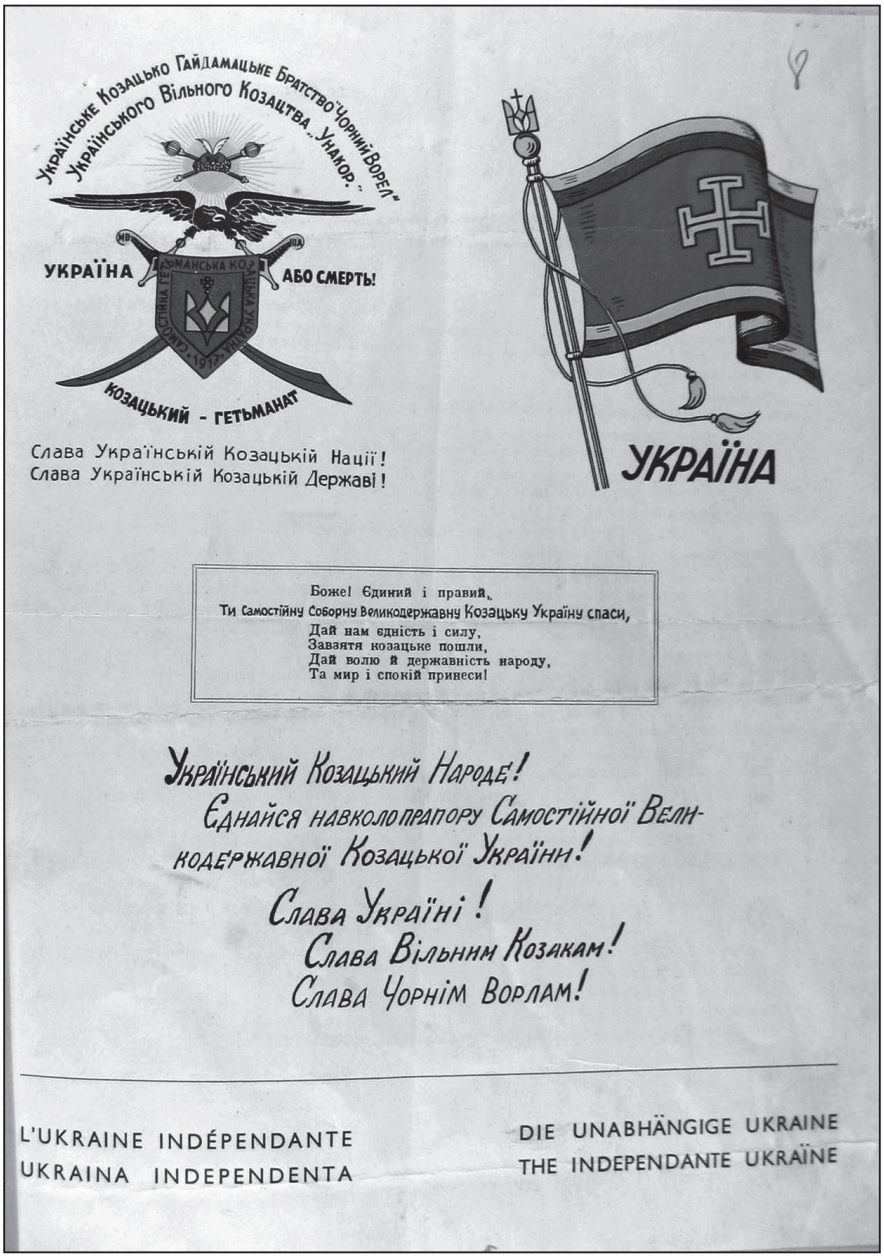

Листівка Українського національного козацького руху з гербом, прапором і гаслами організації, що поширювалася на Волині. 1936 р. Фото з фондів Держархіву Волинської області

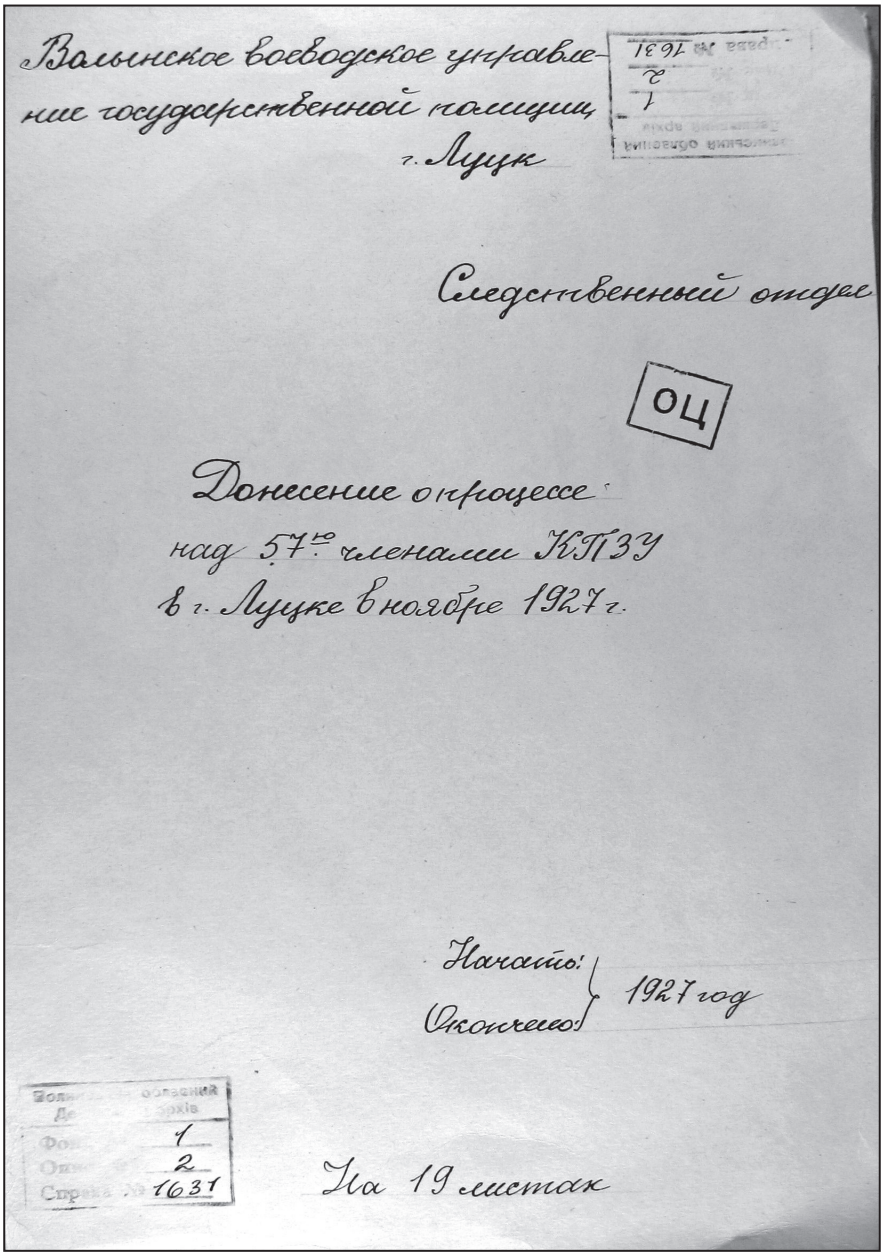
Волынское воеводское управление государственной полиции
г. Луцк

Следственный отдел

ОЦ

Донесение о процессе
над 57-ю членами КПЗУ
в г. Луцке в ноябре 1927 г.

Начато:
Окончено: 1927 год

На 19 листах

Титульна сторінка архівної справи Волинського воєводського управління державної поліції слідчого відділу про процес над 57-ма членами КПЗУ. м. Луцьк, листопад 1927 р.
Фото з фондів Держархіву Волинської області

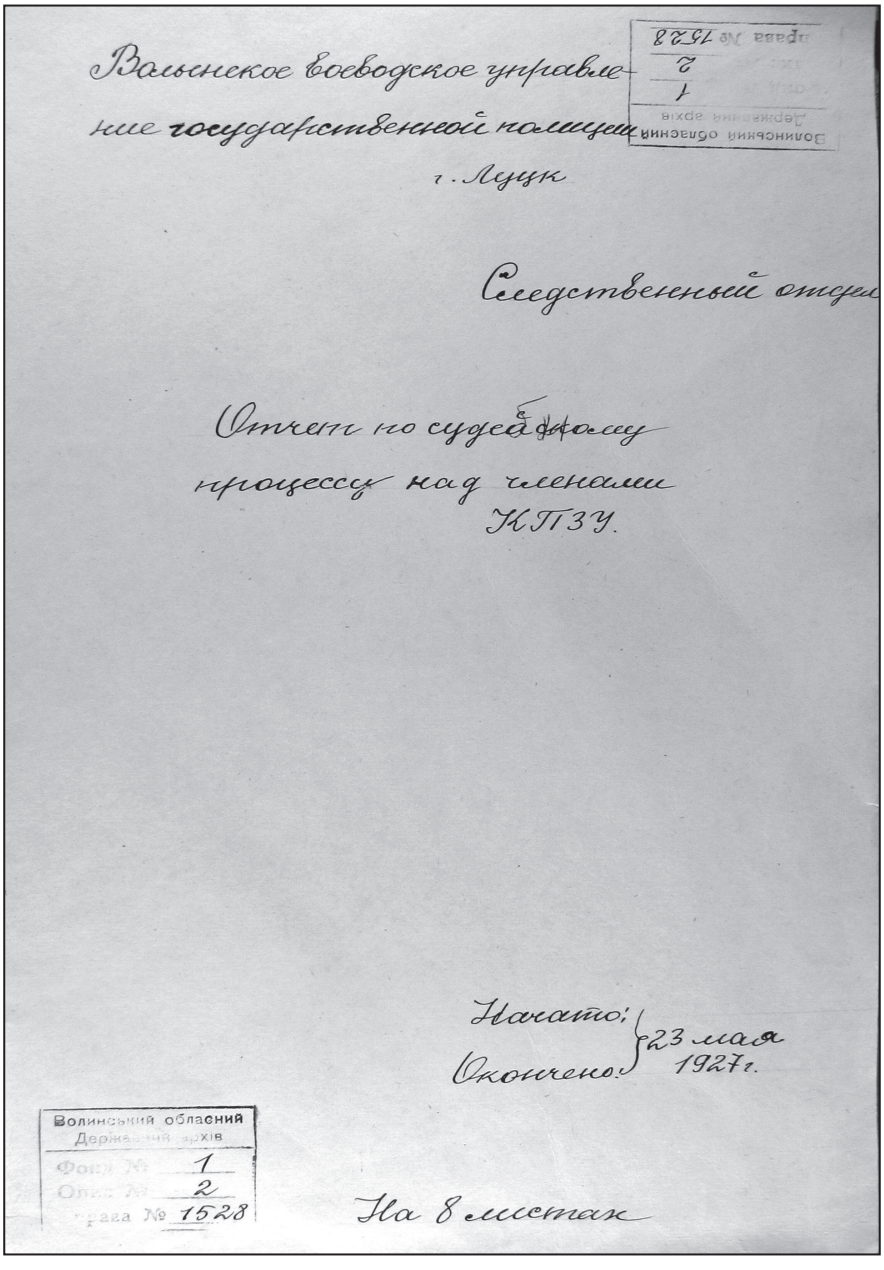

Титульна сторінка архівної справи Волинського воєводського управління державної поліції слідчого відділу про звіт щодо судового процесу над членами КПЗУ. м. Луцьк, 23 травня 1927 р.
Фото з фондів Держархіву Волинської області

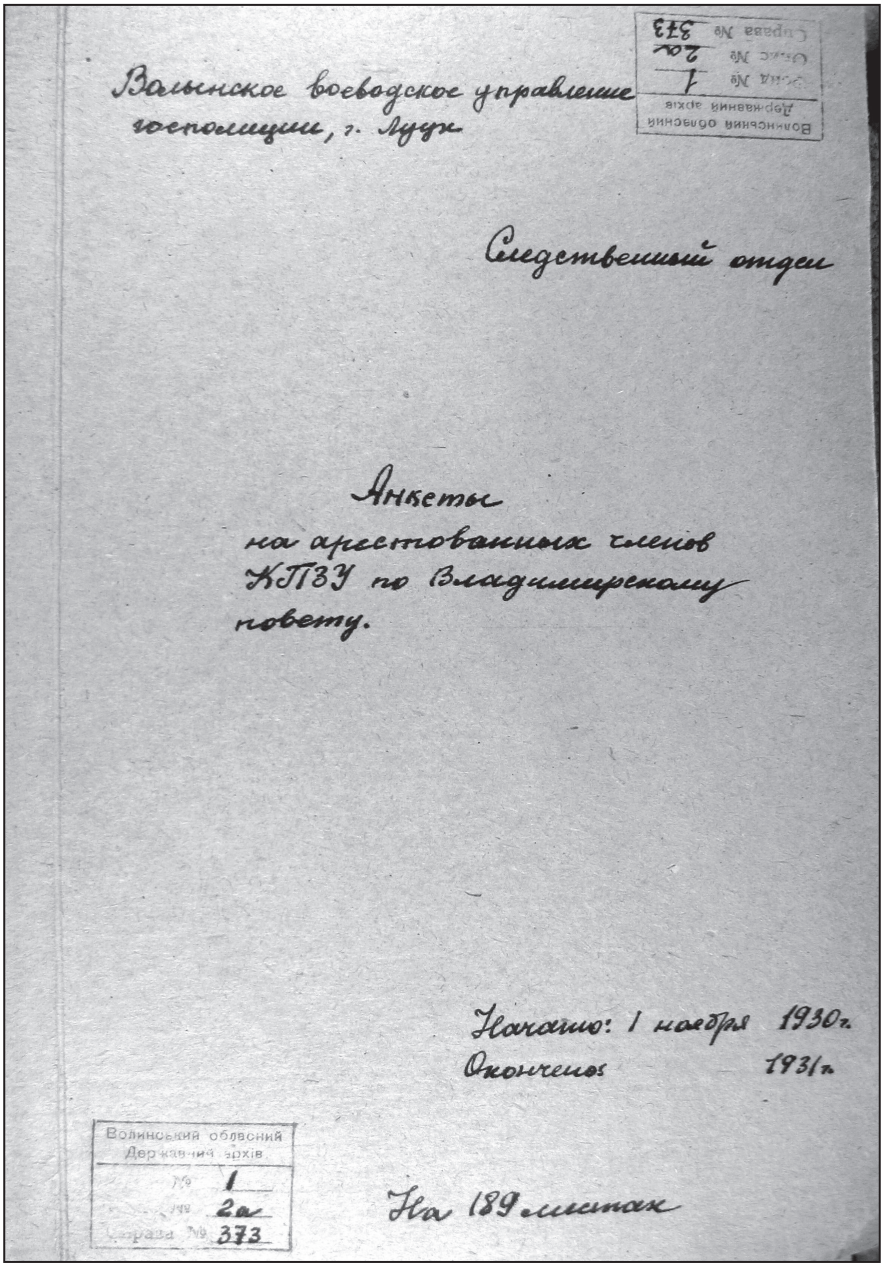

Титульна сторінка архівної справи Волинського воєводського управління державної поліції слідчого відділу про анкети на заарештованих членів КПЗУ Володимирського повіту. м. Луцьк, 1930 р.
Фото з фондів Держархіву Волинської області

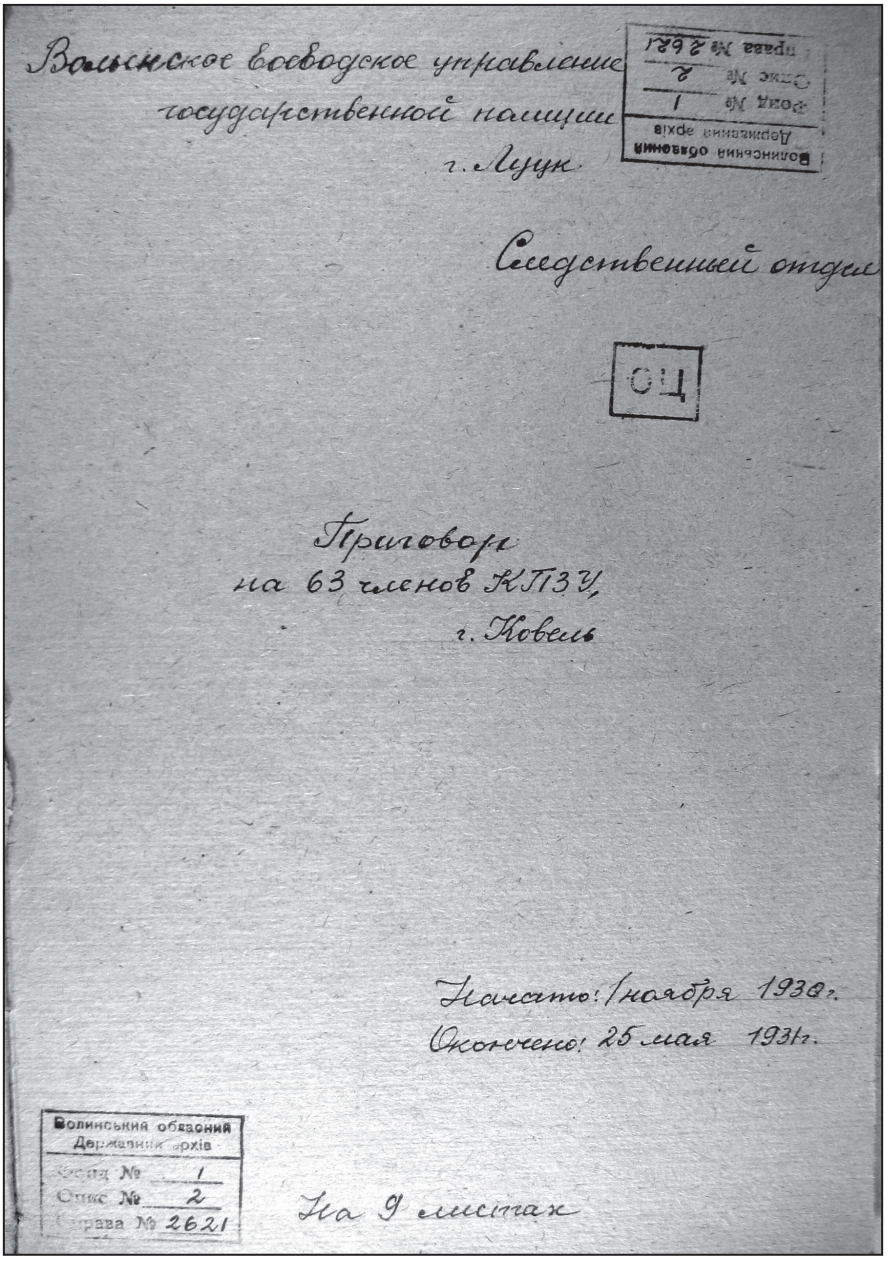

Титульна сторінка архівної справи Волинського воєводського управління державної поліції слідчого відділу щодо вироків на 63-х членів КПЗУ.
м. Луцьк, листопад 1930 р.
Фото з фондів Держархіву Волинської області

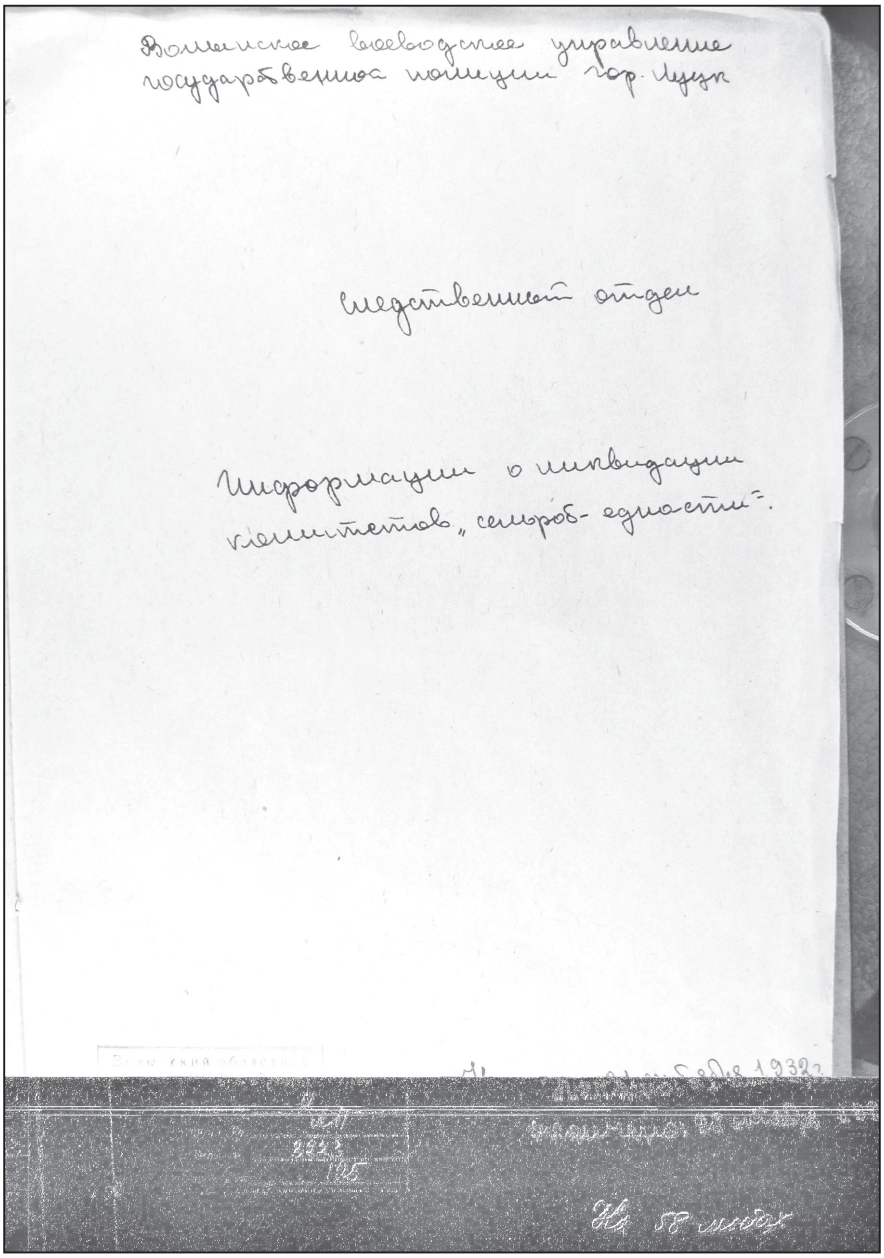
Волынское воеводское управление
государственной полиции г. Луцк

следственный отдел

Информации о ликвидации
комитетов „сельроб-единости".

Титульна сторінка архівної справи Волинського воєводського управління державної поліції слідчого відділу про ліквідацію комітетів партії «Сельроб-єдності». м. Луцьк, 1932 р.
Фото з фондів Держархіву Волинської області

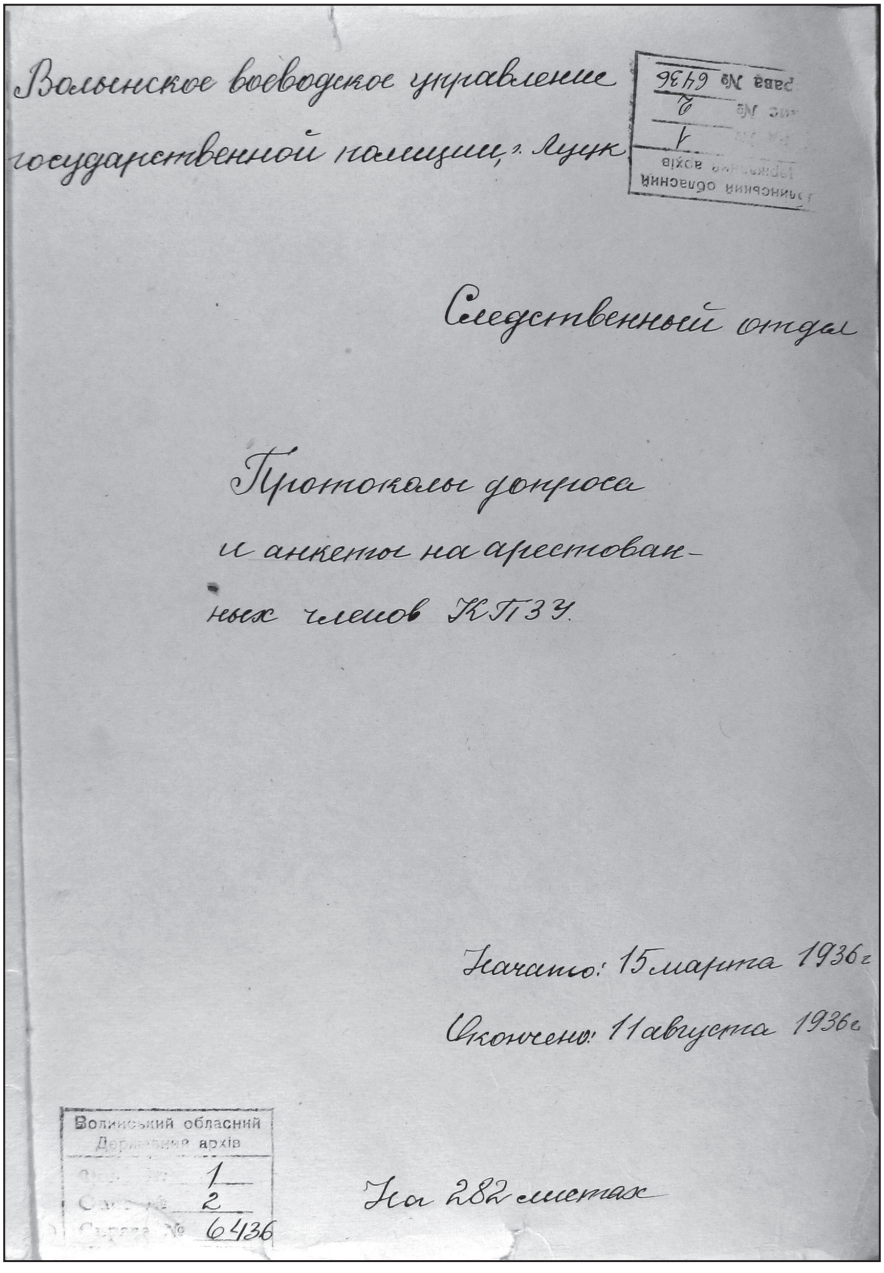

Титульна сторінка архівної справи Волинського воєводського управління державної поліції слідчого відділу із протоколами допитів та анкет на заарештованих членів КПЗУ. м. Луцьк, 1936 р.
Фото з фондів Держархіву Волинської області

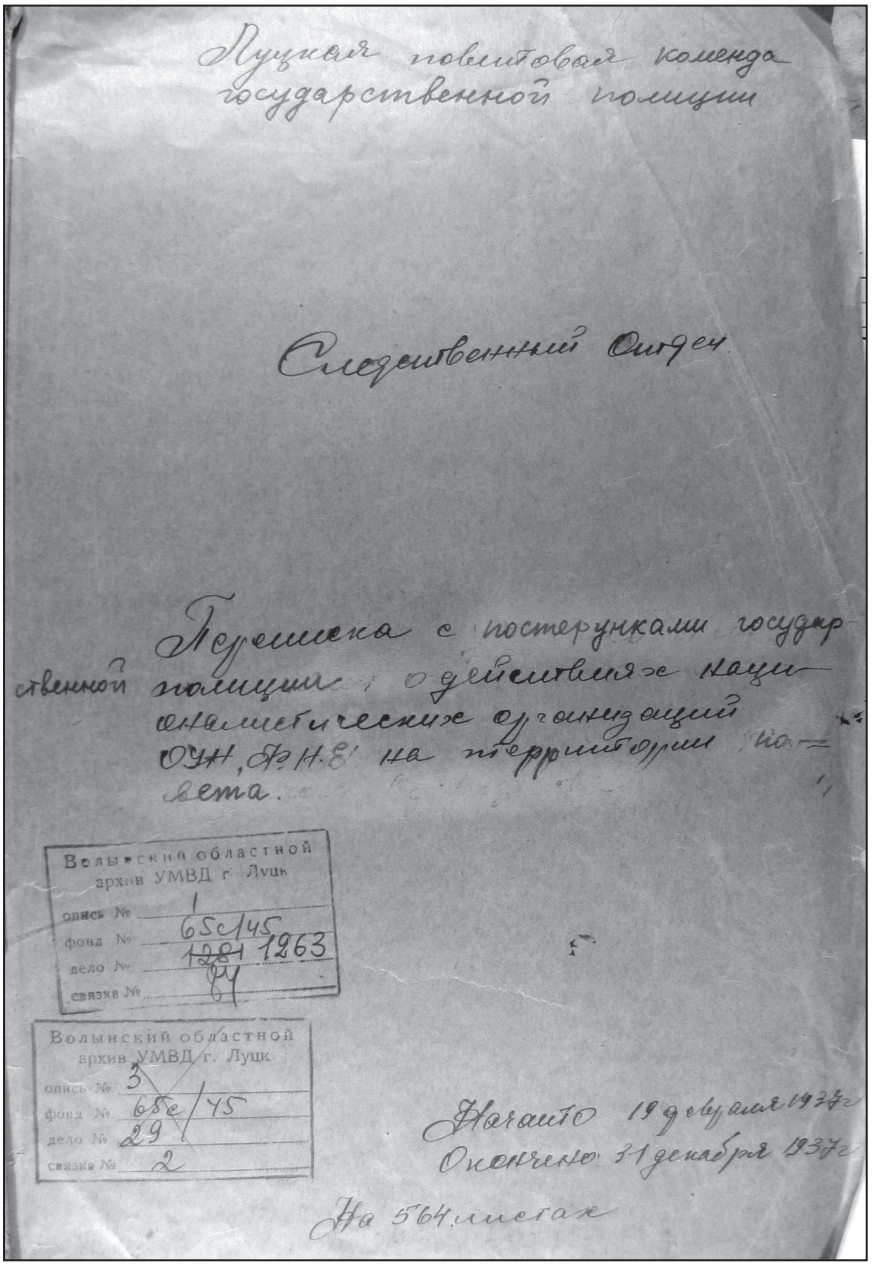

Титульна сторінка архівної справи слідчого відділу Луцької повітової команди державної поліції щодо переписки з постерунками державної поліції про діяльність націоналістичних організацій ОУН, ФНЄ на території повіту. м. Луцьк, 1937 р. Фото з фондів Держархіву Волинської області

**Святкування дня пам'яті Симона Петлюри в с. Воютин Луцького повіту у 1937 р.
Після церковної панахиди – мітинг біля школи, на якому з яскравою промовою виступив Василь Поліщук (сидить зліва). В центрі з вусами староста Богданович, справа від нього вчителька польської мови. На сільській школі піднято український синьо-жовтий стяг.
с. Воютин Луцького повіту, 1937 р.
Фото з особистого архіву Н. Г. Вікторської-Каплюк.**

На святкуванні дня Неподлеглості (Незалежності) Речі Посполитої в гміні села Торчин. 1938 р. Хор села Воютина під керівництвом Василя Поліщука.
Перший ряд: Микола Бубіюк, Віра Лавренюк, Марія Коновалюк, Оля Мельничук, Надія Вікторська, Ліда Мозолінська, Ліда Гордієвська.
Другий ряд: Вадим (?) Конькевич (с. Торчин), Петро Лавринюк (10 років), Юхим Шундирук, Анна Костюк, Марія Новосад, Геля Мозолінська.
Фото надала з особистого архіву Н. Г. Вікторська-Каплюк.

Радянський плакат, де пропагується ідея «визвольного походу».
Фото з Вікіпедії.

Група безробітних волинян в 1930-ті роки.
Фото з фондів Держархіву Волинської області

Парад польських військ на вулицях м. Луцька. Серпень 1938 р.
Фото з Польського державного архіву.

Колони радянської піхоти перетинають кордон з Польщею 17.09.1939 р. Фото з Вікіпедії.

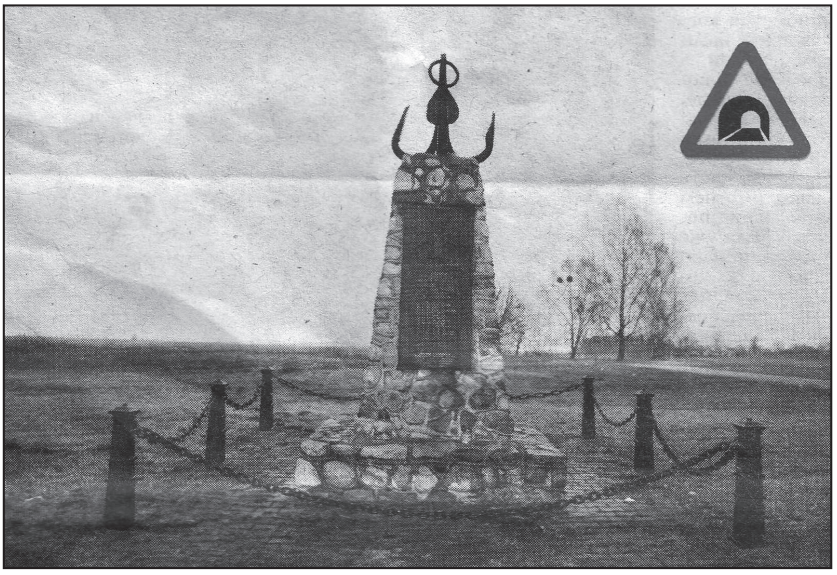

Пам'ятник морякам Пінської флотилії та Війська польського, які загинули в боях із більшовиками у вересні 1939 р. на кордоні Волинської та Брестської областей. Волинська газета. – 2015. – трав. – черв.

**Волиняни зустрічають Червону армію.
Червоноармійці роздають радянські газети. Вересень 1939 р.
Фото з Вікіпедії.**

**Військовослужбовці Червоної армії та вермахту діляться враженнями
про спільний розгром Польщі. Вересень 1939 р.
Фото з Вікіпедії.**

Радянські і німецькі офіцери віддають честь нацистському прапору під час спільного військового параду в честь розгрому Польщі. Брест-Литовський, 22 вересня 1939 р. Фото з Вікіпедії.

Бійці розглядать трофейну зброю, захоплену радянськими військами у поляків у вересні 1939 р.
Фото з фондів Волинського краєзнавчого музею.

Розподіл поміщицької землі серед селян Західної України.
Фото з Вікіпедії.

Останки жертв розстрілу в'язнів 23 червня 1941 р., знайдених під час розкопок на території Луцької тюрми. Червень 2017 р. Фото з архіву РВГ «НЦІСВ».

Останки жертв розстрілу в'язнів 23 червня 1941 р., знайдених під час розкопок на території Луцької тюрми. Червень 2017 р. Фото з архіву РВГ «НЦІСВ».

**Рештки взуття і одягу з розкопок Луцької в'язниці.
Червень 2017 р.
Фото М. Сорочук.**

**Останки жертв розстрілу в'язнів 23 червня 1941 р., знайдених під час розкопок на території Володимир-Волинської тюрми. 16 вересня 2011 р.
Фото з архіву РВГ «НЦІСВ».**

Останки в'язня – жертви розстрілу 23 червня 1941 р., знайденого під час розкопок на території Володимир-Волинської тюрми. 16 вересня 2011 р. Фото з архіву РВГ «НЦІСВ».

Останки жертв розстрілу в'язнів 23 червня 1941 р., знайдениих під час розкопок на території Володимир-Волинської тюрми. 16 вересня 2011 р. Фото з архіву РВГ «НЦІСВ».

Жертви терору НКВС в Західній Україні.
Фото з Вікіпедії.

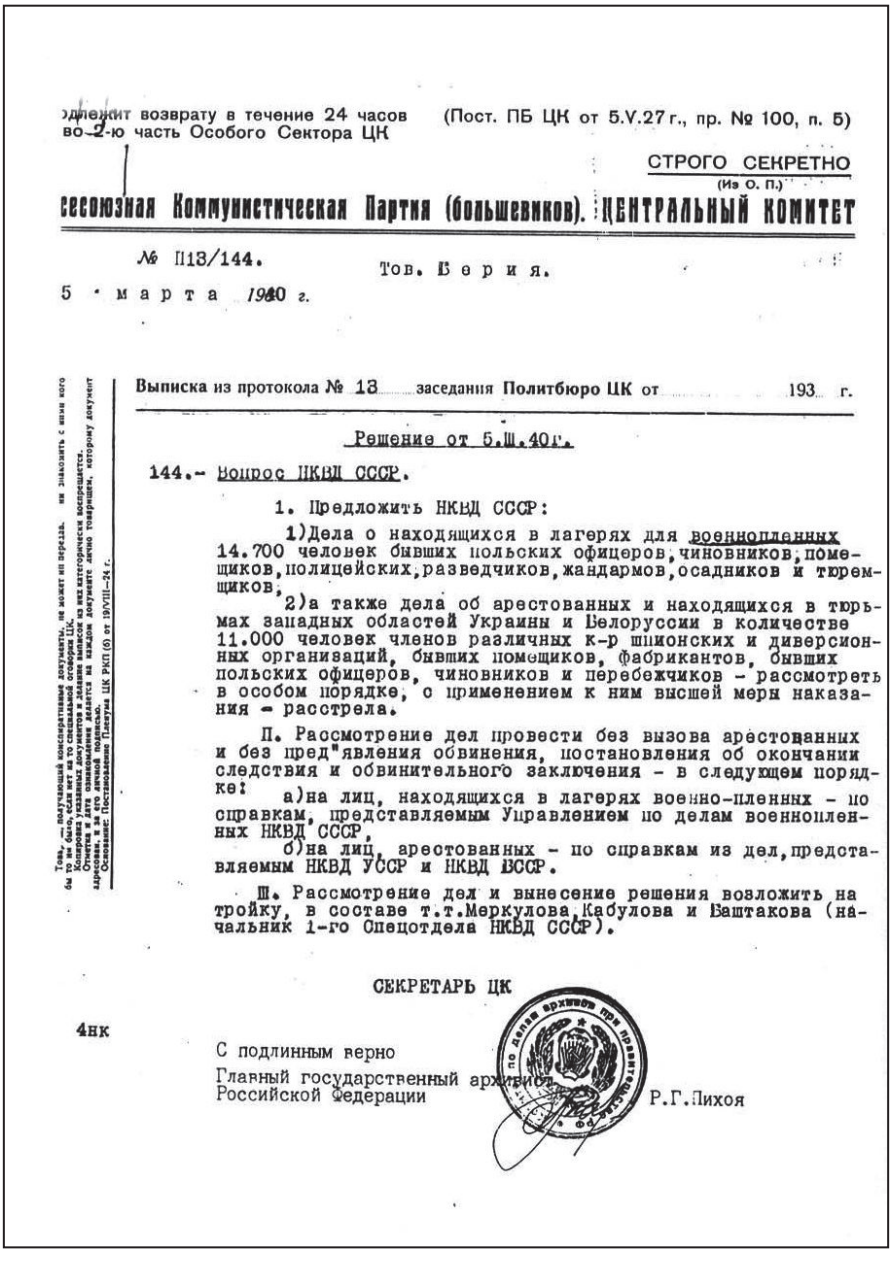

одлежит возврату в течение 24 часов во 2-ю часть Особого Сектора ЦК

(Пост. ПБ ЦК от 5.V.27 г., пр. № 100, п. 5)

СТРОГО СЕКРЕТНО
(Из О. П.)

Всесоюзная Коммунистическая Партия (большевиков). ЦЕНТРАЛЬНЫЙ КОМИТЕТ

№ П13/144. Тов. Берия.

5 марта 1940 г.

Выписка из протокола № 13 заседания Политбюро ЦК от 193 г.

Решение от 5.Ш.40 г.

144.- Вопрос НКВД СССР.

1. Предложить НКВД СССР:

1)Дела о находящихся в лагерях для военнопленных 14.700 человек бывших польских офицеров, чиновников, помещиков, полицейских, разведчиков, жандармов, осадников и тюремщиков,

2)а также дела об арестованных и находящихся в тюрьмах западных областей Украины и Белоруссии в количестве 11.000 человек членов различных к-р шпионских и диверсионных организаций, бывших помещиков, фабрикантов, бывших польских офицеров, чиновников и перебежчиков - рассмотреть в особом порядке, с применением к ним высшей меры наказания - расстрела.

П. Рассмотрение дел провести без вызова арестованных и без пред"явления обвинения, постановления об окончании следствия и обвинительного заключения - в следующем порядке:

а)на лиц, находящихся в лагерях военно-пленных - по справкам, представляемым Управлением по делам военнопленных НКВД СССР,

б)на лиц, арестованных - по справкам из дел, представляемым НКВД УССР и НКВД БССР.

Ш. Рассмотрение дел и вынесение решения возложить на тройку, в составе т.т.Меркулова, Кабулова и Баштакова (начальник 1-го Спецотдела НКВД СССР).

СЕКРЕТАРЬ ЦК

4нк

С подлинным верно
Главный государственный архивист Российской Федерации Р.Г.Пихоя

Витяг з протоколу засідання Політбюро ЦК про розстріл військовополонених польських офіцерів та інших громадян без суду і слідства. 5 березня 1940 р. Фонд архіву УСБ України у Волинській області

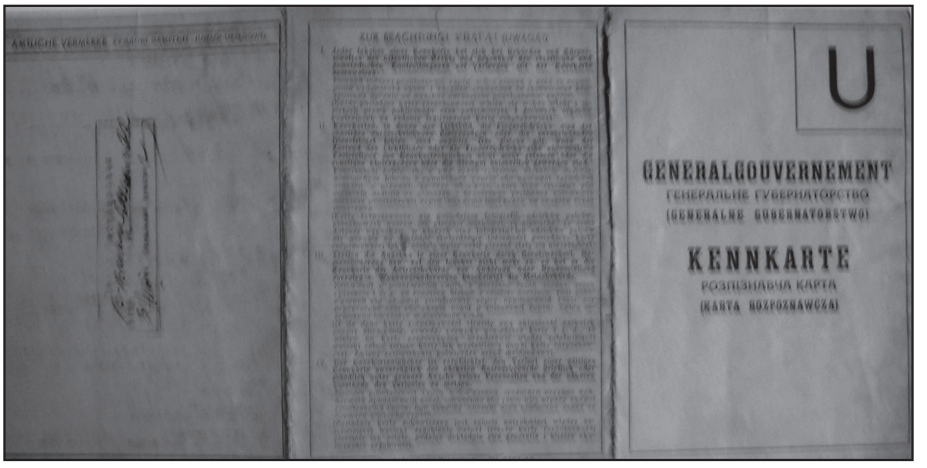

Розпізнавча карта. Без дати і місця.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

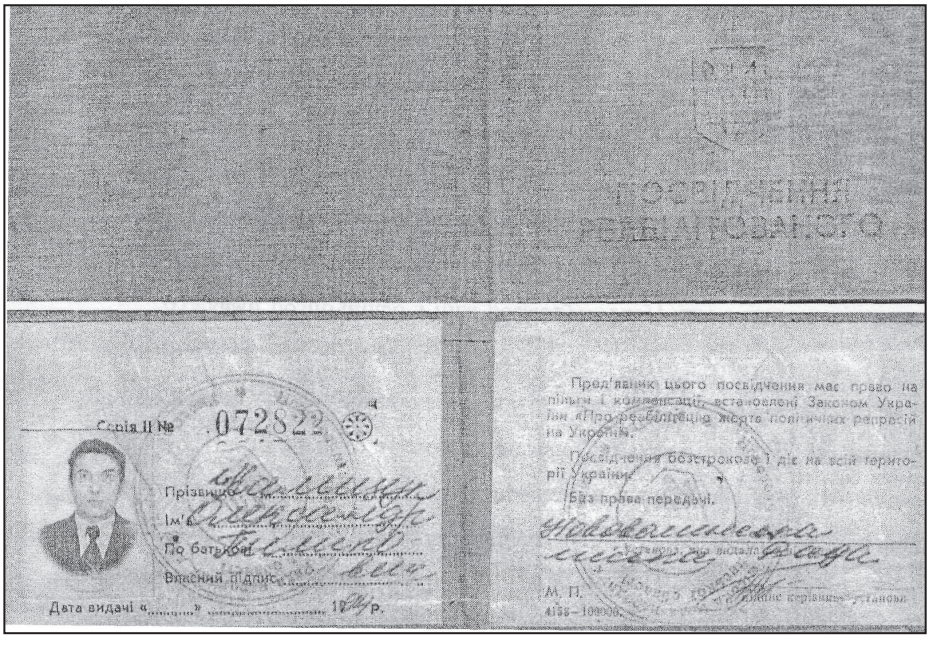

Посвідчення реабілітованого О. П. Каліщука,
видане Нововолинською міською радою. 1994 р.
Архів РВГ «НЦІСВ».

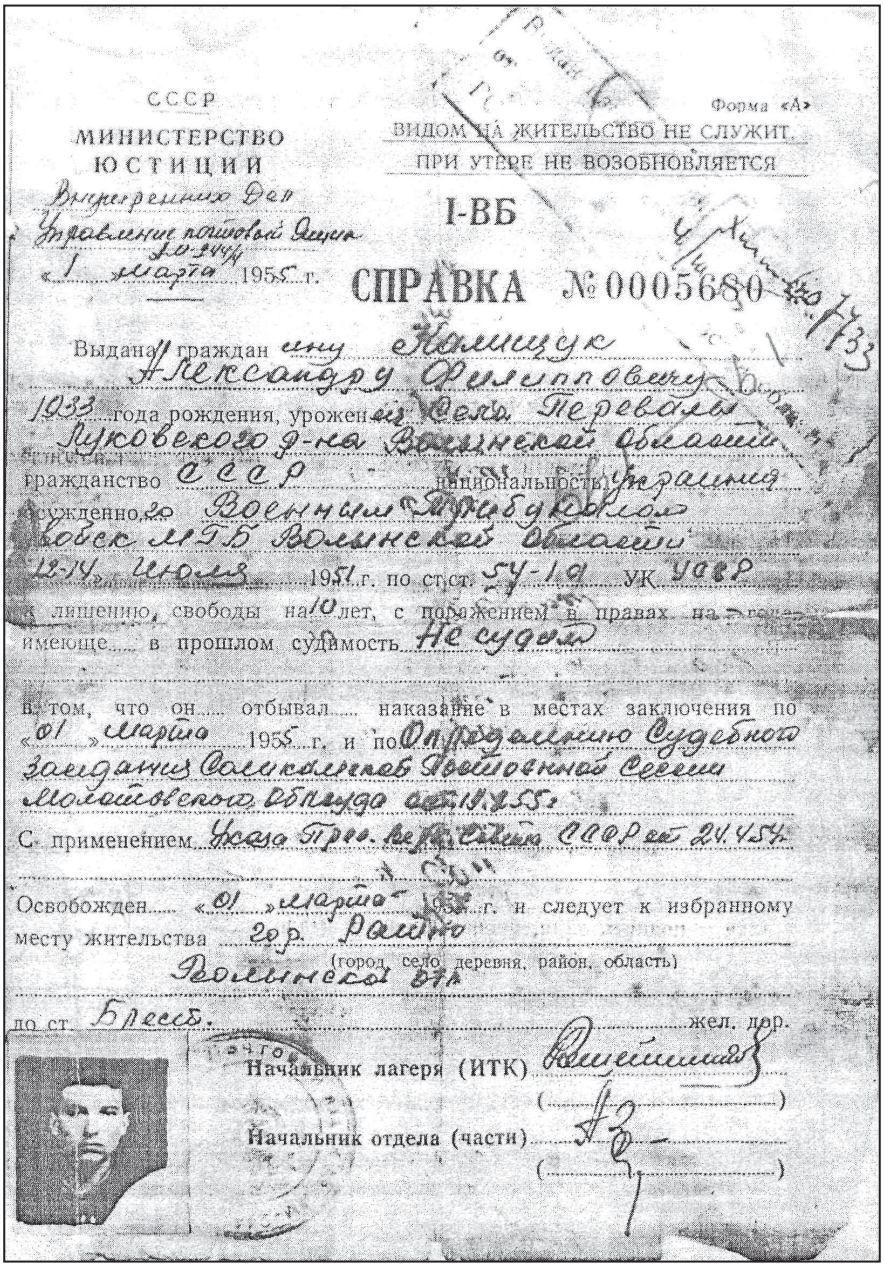

СССР

МИНИСТЕРСТВО ЮСТИЦИИ

Внутренних Дел

Управление почтовой Связи

Ф.О. 244/4

«1» марта 1955 г.

Форма «А»

ВИДОМ НА ЖИТЕЛЬСТВО НЕ СЛУЖИТ.

ПРИ УТЕРЕ НЕ ВОЗОБНОВЛЯЕТСЯ

I-ВБ

СПРАВКА №0005680

Выдана гражданину Калищук Александру Филипповичу 1933 года рождения, уроженец Села Перевалы Луковского р-на Волынской области гражданство СССР национальность Украинец осужденного Военным Трибуналом войск МГБ Волынской области 12-14 июля 1951 г. по ст.ст. 54-1а УК УССР к лишению свободы на 10 лет, с поражением в правах на 2 года имеюще в прошлом судимость Не судим

в том, что он отбывал наказание в местах заключения по «01» марта 1955 г. и по Определению Судебного заседания Соликамской Постоянной Сессии Молотовского Облсуда от 19.2.55 г.

С применением Указа Пред. Верх. Совета СССР от 24.4.54 г.

Освобожден «01» марта 1955 г. и следует к избранному месту жительства гор. Ратно (город, село, деревня, район, область) Волынской обл.

до ст. Брест. жел. дор.

Начальник лагеря (ИТК) [подпись]

Начальник отдела (части) [подпись]

Довідка Міністерства юстиції СРСР про засудження та відбуття покарання О. П. Каліщука. 1 березня 1955 р.
Архів РВГ «НЦІСВ».

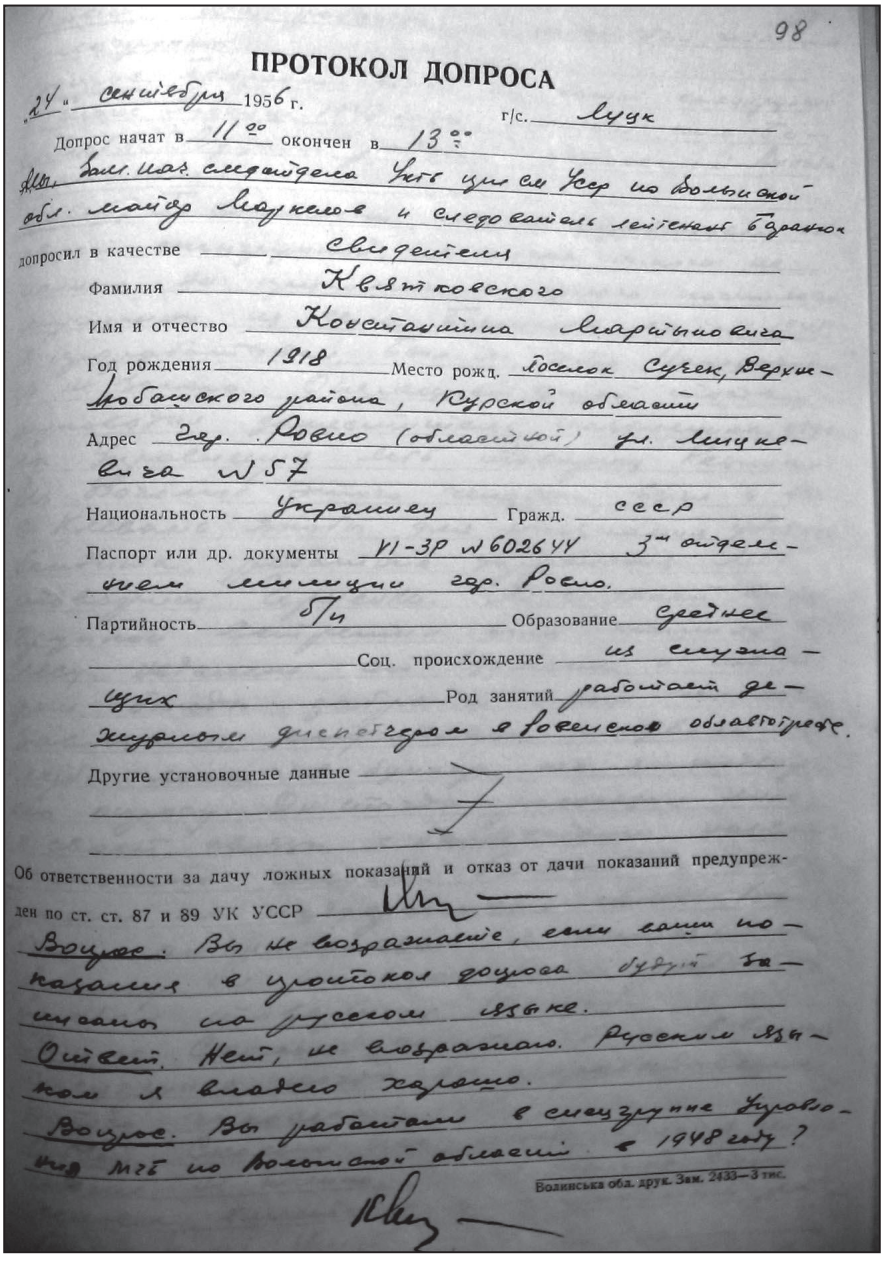

98

ПРОТОКОЛ ДОПРОСА

„24" сентября 1956 г. г/с. Луцк

Допрос начат в 11⁰⁰ окончен в 13⁰⁰

Мы, Зам. нач. следотдела Укть при см Усср по Волынской обл. майор Маркелов и следователь лейтенант Баранюк

допросил в качестве свидетеля

Фамилия Квятковского

Имя и отчество Константина Мартыновича

Год рождения 1918 Место рожд. поселок Сучек, Верхне-Любашского района, Курской области

Адрес гор. Ровно (областной) ул. Мицкевича №57

Национальность Украинец Гражд. СССР

Паспорт или др. документы VI-ЗР №602644 3-м отделением милиции гор. Ровно.

Партийность б/п Образование среднее

Соц. происхождение из служащих Род занятий работает дежурным диспетчером в Ровенском облавтотресте.

Другие установочные данные

Об ответственности за дачу ложных показаний и отказ от дачи показаний предупрежден по ст. ст. 87 и 89 УК УССР

Вопрос. Вы не возражаете, если ваши показания в протокол допроса будут записаны на русском языке.

Ответ. Нет, не возражаю. Русским языком я владею хорошо.

Вопрос. Вы работали в спецгруппе Управления МГБ по Волынской области в 1948 году?

Волинська обл. друк. Зам. 2433—3 тис.

Протокол допиту К. М. Кв'ятковського у зв'язку зі скаргою Л. М. Наконечного про побиття та тортури у 1948 р. від «підставних» вояків УПА.
а) перша сторінка протоколу;

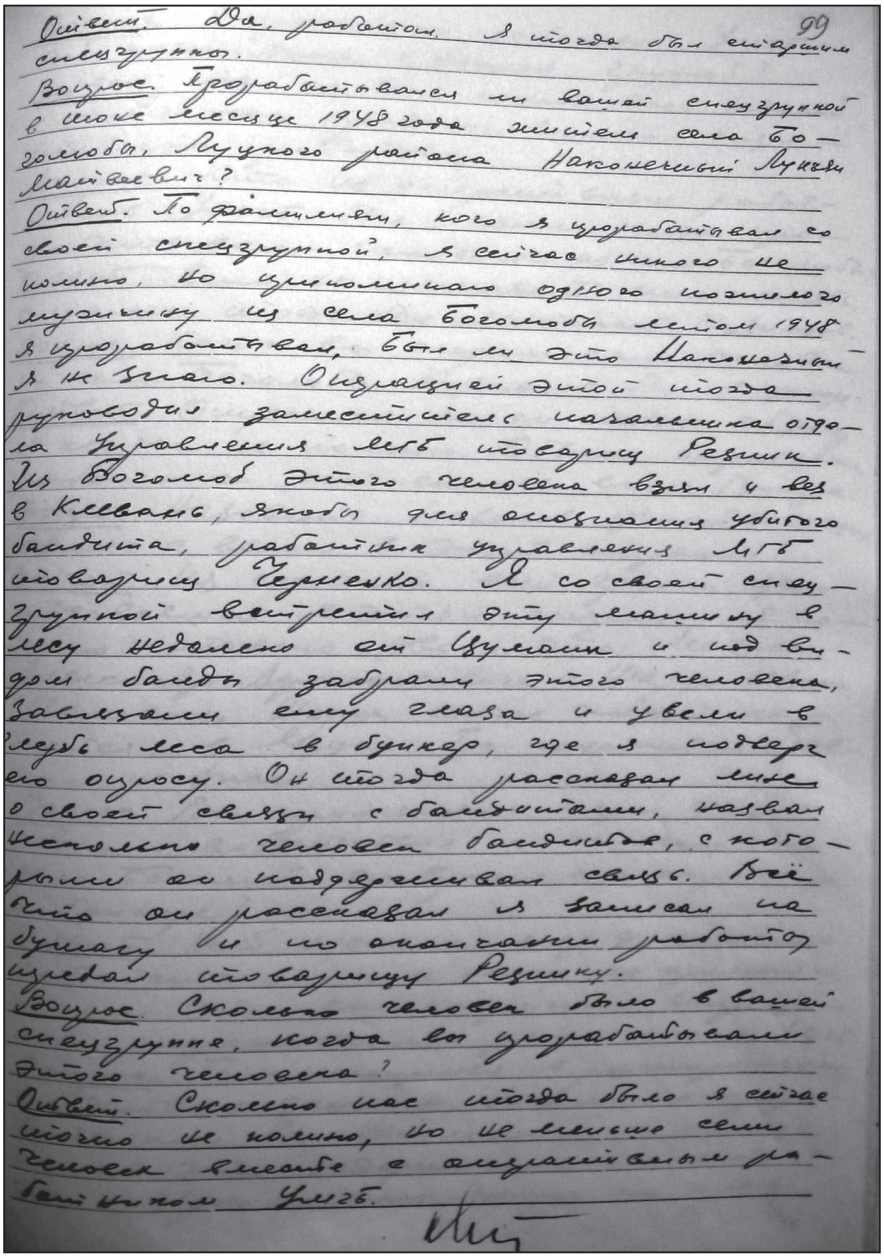

99

Ответ. Да, работал. Я тогда был старшим спецгруппы.

Вопрос. Прорабатывался ли вашей спецгруппой в июне месяце 1948 года житель села Богомобы, Луцкого района Наконечный Лукьян Матвеевич?

Ответ. По фамилиям, кого я прорабатывал со своей спецгруппой, я сейчас никого не помню, но припоминаю одного пожилого мужчину из села Богомобы летом 1948 я прорабатывал, был ли это Наконечный — я не знаю. Операцией этой тогда руководил заместитель начальника отдела Управления МГБ товарищ Резник. Из Богомоб этого человека взял и вез в Клевань, якобы для опознания убитого бандита, работник управления МГБ товарищ Черненко. Я со своей спецгруппой встретил эту машину в лесу недалеко от Цумани и под видом банды забрали этого человека, завязали ему глаза и увели в глубь леса в бункер, где я подверг его опросу. Он тогда рассказал мне о своей связи с бандитами, назвал несколько человек бандитов, с которыми он поддерживал связь. Всё что он рассказал я записал на бумагу и по окончании работы передал товарищу Резнику.

Вопрос. Сколько человек было в вашей спецгруппе, когда вы прорабатывали этого человека?

Ответ. Сколько нас тогда было я сейчас точно не помню, но не меньше семи человек вместе с оперативным работником УМГБ.

б) друга сторінка протоколу;

160

Вопрос. Оперативный работник УНКГБ был постоянно с вашей группой?

Ответ. Да, на выполнение всех заданий с нами, как правило, выходил оперативный работник.

Вопрос. Кто из оперативных работников УНКГБ был с вами, когда прорабатывали человека из села Боголюбы?

Ответ. Если не изменяет мне память, с нами тогда был лейтенант Кузнецов.

Вопрос. Когда вы опрашивали человека из села Боголюбы Кузнецов был в бункере?

Ответ. Опускался ли он тогда в бункер, я сейчас не помню. Обычно оперативные работники оставались возле бункера.

Вопрос. Назовите боевиков участвовавших вместе с вами в этой операции?

Ответ. Из состава всей группы, участвовавшей в этой операции я помню только двоих, это: Мовчан Александра Афанасьевича и Шару Ивана Ивановича. Шара сейчас живет, кажется, в Луцке. Где находится Мовчан не знаю.

Вопрос. Вы применяли меры физического воздействия к человеку из села Боголюб во время его опроса в бункере?

Ответ. Нет, никаких мер физического воздействия мы к нему не применяли, и нам это категорически запрещалось оперативными работниками УКГБ.

Вопрос. По имеющимся в распоряжении следствия данным, Наконечного прорабатывали вы. Наконечный в жалобе пишет, что, задержавшие его люди в лесу набросили ему мешок на голову,

Куз —

в) третя сторінка протоколу;

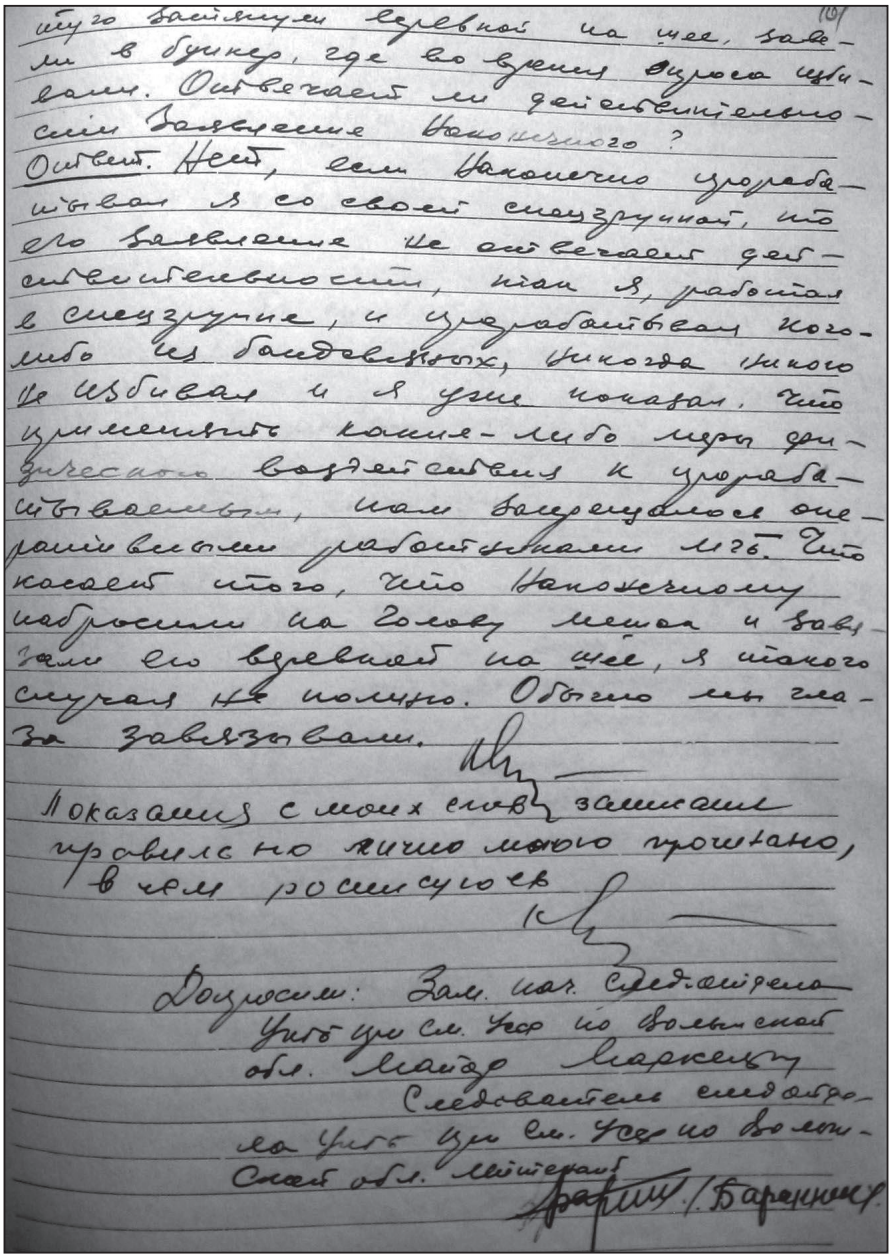

г) четверта сторінка протоколу. м. Луцьк, 24 вересня 1956 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

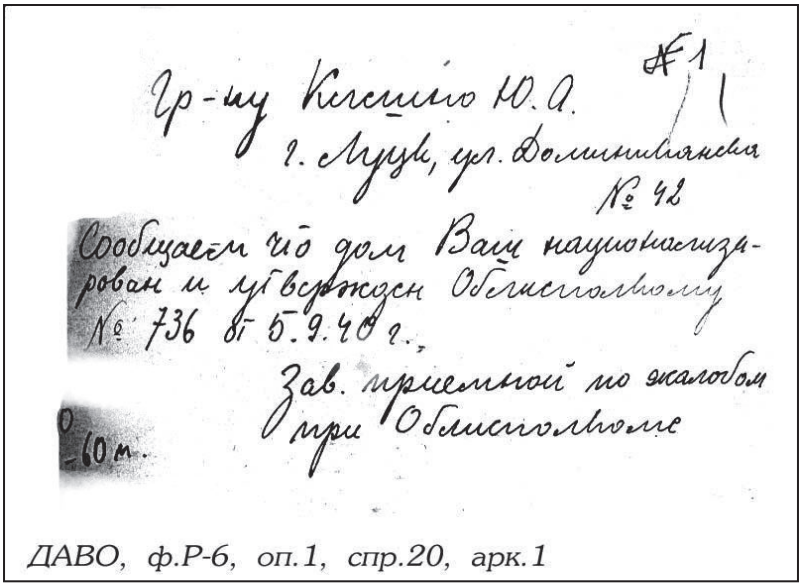

№1

Гр-ну Клешно Ю.А.
г. Луцк, ул. Доминиканская
№ 42

Сообщаем что дом Ваш национализирован и утвержден Облисполкому № 736 от 5.9.40 г.

Зав. приемной по жалобам при Облисполкоме

0-60 м.

ДАВО, ф.Р-6, оп.1, спр.20, арк.1

Довідка, видана облвиконкомом Ю. А. Кисілю про націоналізацію його будинку. м. Луцьк, 5 вересня 1940 р.
Фонд Держархіву Волинської області

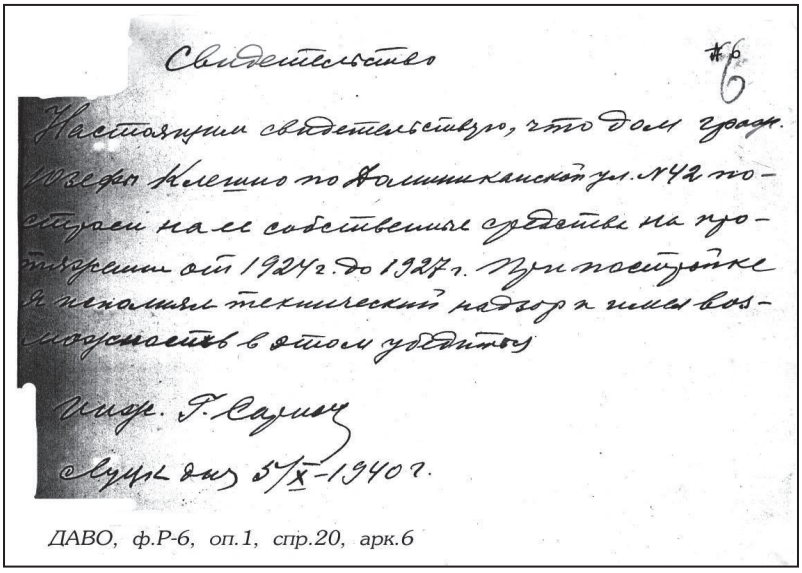

№6

Свидетельство

Настоящим свидетельствую, что дом граж. Юзефы Клешно по Доминиканской ул. №42 построен на ее собственные средства на протяжении от 1924 г. до 1927 г. При постройке я исполнял технический надзор и имел возможность в этом убедиться

Инж. Г. Сарнов

Луцк дня 5/X-1940 г.

ДАВО, ф.Р-6, оп.1, спр.20, арк.6

Довідка, видана Юзефі Клешно про будівництво будинка за власні кошти протягом 1924–1927 рр. м. Луцьк, 5 вересня 1940 р.
Фонд Держархіву Волинської області

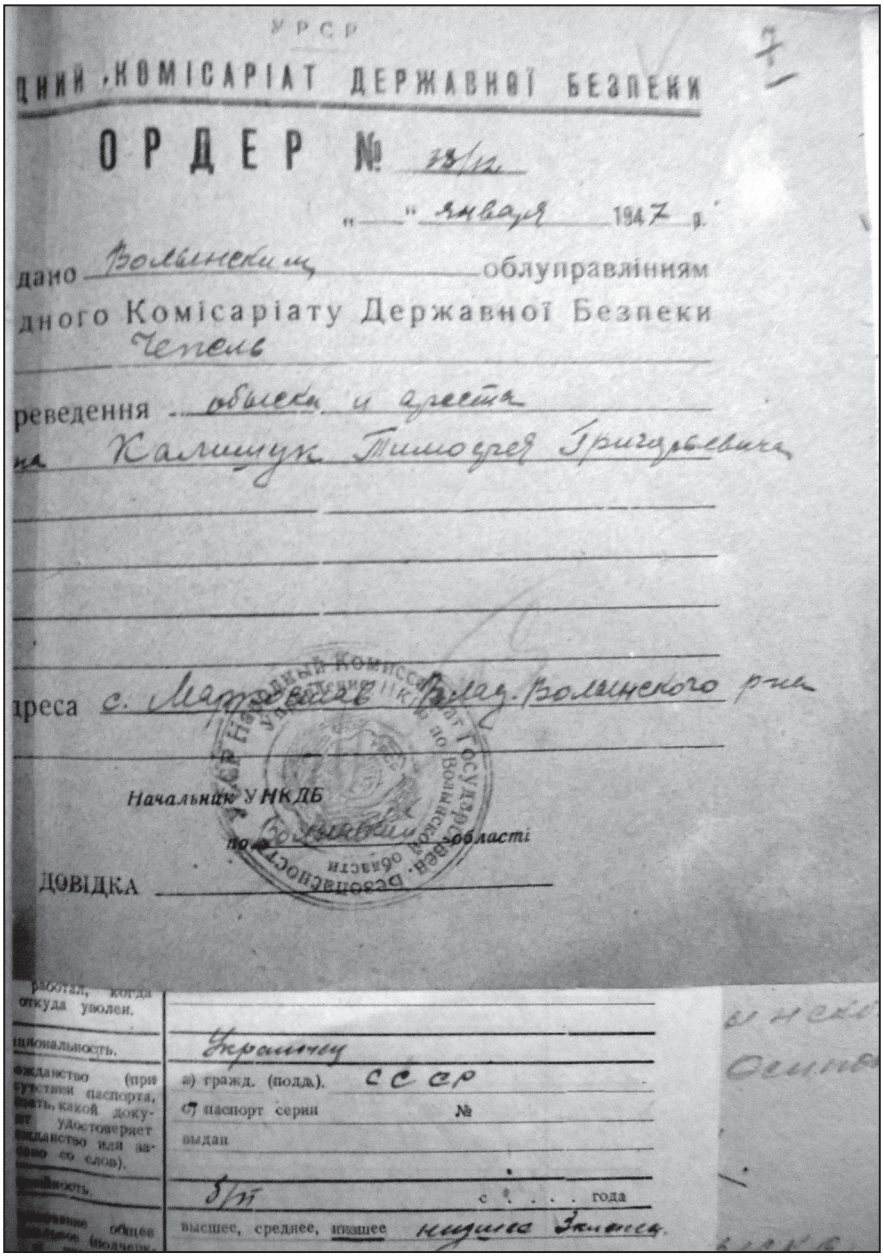

УРСР

ДНИЙ КОМІСАРІАТ ДЕРЖАВНОЇ БЕЗПЕКИ

ОРДЕР № 33/12

"__" января 1947 р.

дано Волынским облуправлінням

дного Комісаріату Державної Безпеки

Чепель

реведення обыска и ареста

на Калищук Тимофея Григорьевича

дреса с. Маркостав Влад. Волынского р-на

Начальник УНКДБ

по Волынской области

ДОВІДКА

работал, когда откуда уволен.

ціональность.

ожданство (при сутствии паспорта, ать, какой документ удостоверяет ожданство или заано со слов).

ность.

ование общее ьное (подчеркн

Украинец

а) гражд. (подд.). СССР

б) паспорт серии №

выдан

8/II с . . . . года

высшее, среднее, низшее низшее 3 класса

Ордер на обшук та арешт М. Г. Каліщука.
с. Маркостав Володимир-Волинського р-ну. 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

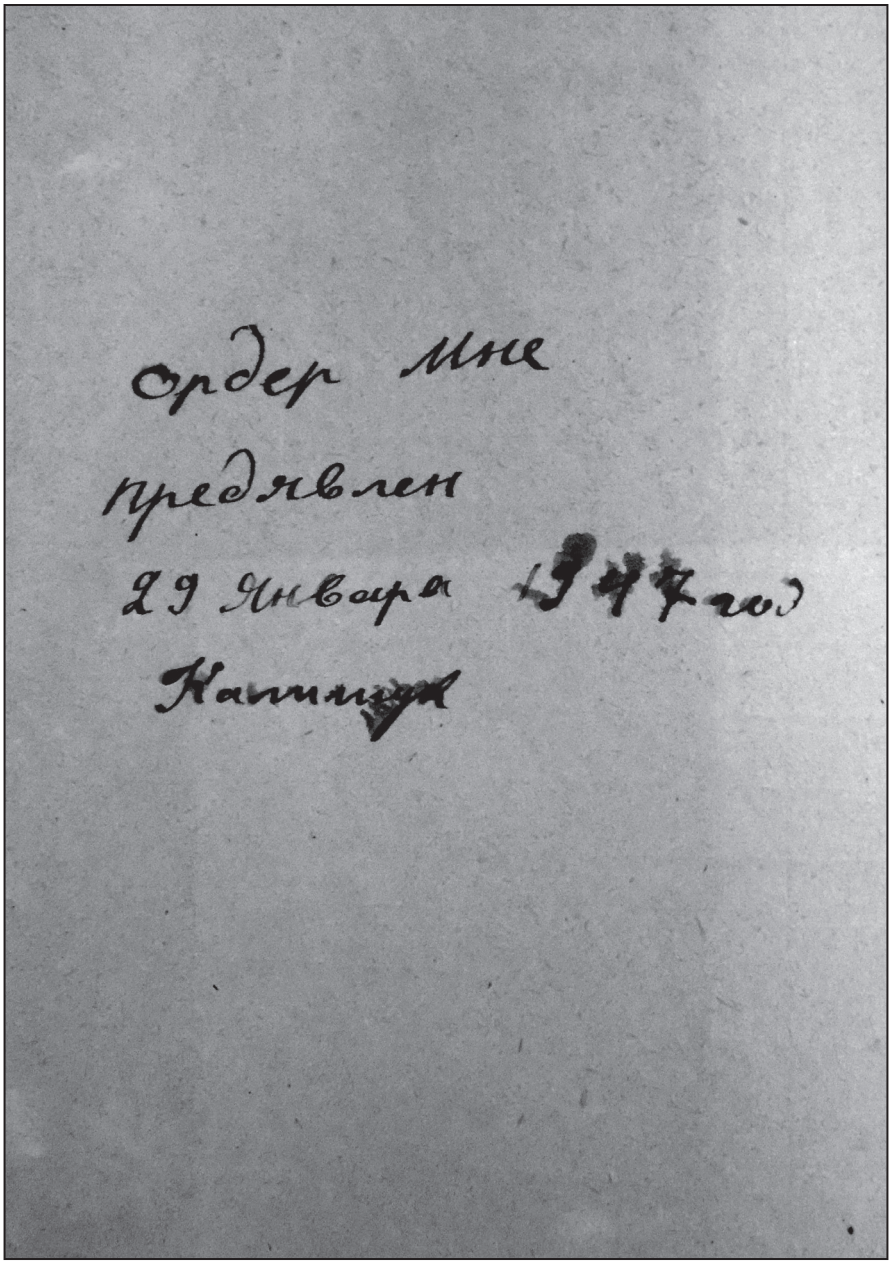

Підпис М. Г. Каліщука щодо вручення йому ордера. 29 січня 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

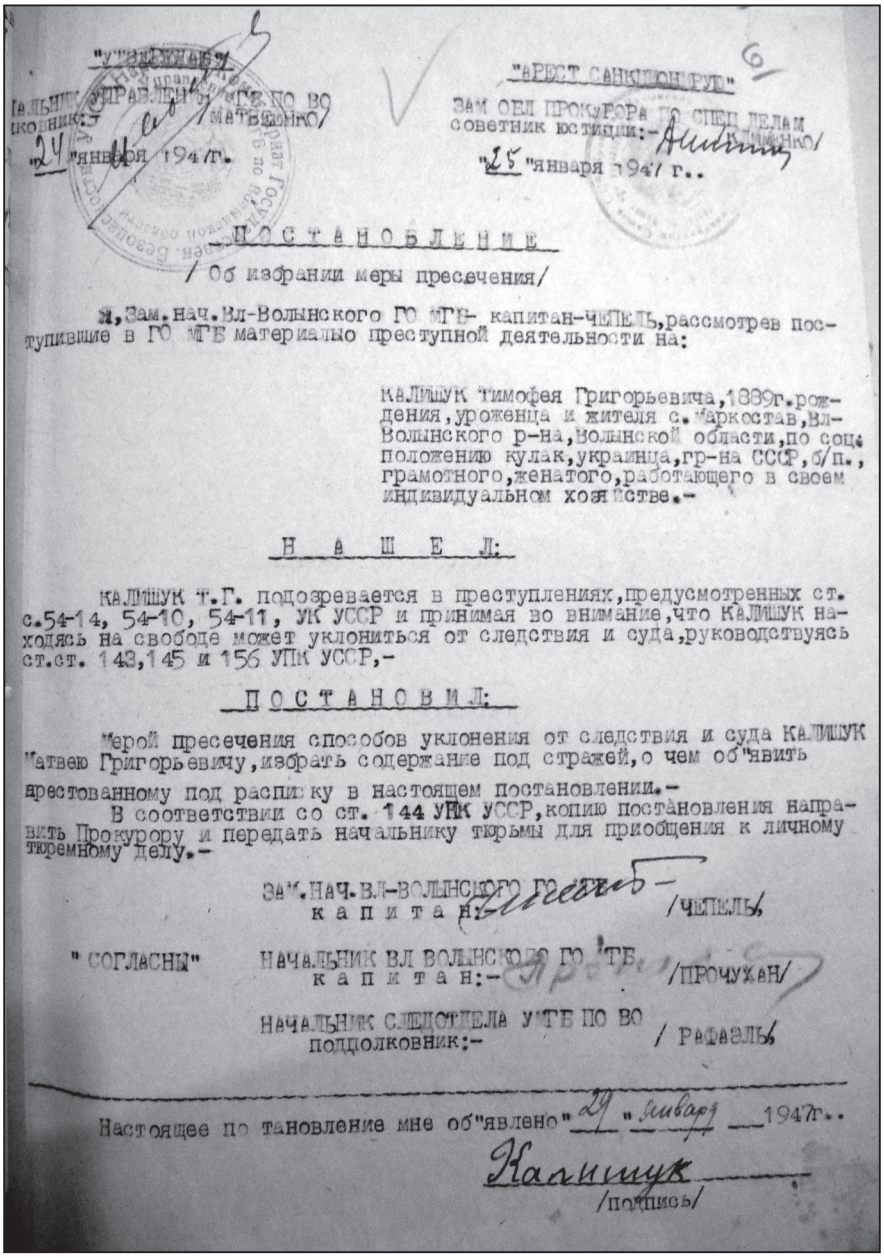

"УТВЕРЖДАЮ"
НАЧАЛЬНИК УПРАВЛЕНИЯ УМГБ ПО ВО
полковник:-
/Матвеенко/
"24" января 1947 г.

"АРЕСТ САНКЦИОНИРУЮ"
ЗАМ ОБЛ ПРОКУРОРА ПО СПЕЦ ДЕЛАМ
советник юстиции:-
/Матвеенко/
"25" января 1947 г..

П О С Т А Н О В Л Е Н И Е

/ Об избрании меры пресечения/

Я, Зам.нач.Вл-Волынского ГО МГБ- капитан-ЧЕПЕЛЬ, рассмотрев поступившие в ГО МГБ материалы преступной деятельности на:

КАЛИЩУК Тимофея Григорьевича, 1889г.рождения, уроженца и жителя с. Маркостав, Вл-Волынского р-на, Волынской области, по соц. положению кулак, украинца, гр-на СССР, б/п., грамотного, женатого, работающего в своем индивидуальном хозяйстве.-

Н А Ш Е Л:

КАЛИЩУК Т.Г. подозревается в преступлениях, предусмотренных ст. с.54-14, 54-10, 54-11, УК УССР и принимая во внимание, что КАЛИЩУК находясь на свободе может уклониться от следствия и суда, руководствуясь ст.ст. 143, 145 и 156 УПК УССР,-

П О С Т А Н О В И Л:

Мерой пресечения способов уклонения от следствия и суда КАЛИЩУК Матвею Григорьевичу, избрать содержание под стражей, о чем об"явить арестованному под расписку в настоящем постановлении.-

В соответствии со ст. 144 УПК УССР, копию постановления направить Прокурору и передать начальнику тюрьмы для приобщения к личному тюремному делу.-

ЗАМ.НАЧ.ВЛ-ВОЛЫНСКОГО ГО МГБ
капитан:- /ЧЕПЕЛЬ/

"СОГЛАСНЫ" НАЧАЛЬНИК ВЛ ВОЛЫНСКОГО ГО МГБ
капитан:- /ПРОЧУХАН/

НАЧАЛЬНИК СЛЕДСТВЕЛА УМГБ ПО ВО
подполковник:- / РАФАЛЬ/

Настоящее по тановление мне об"явлено "29" января 1947г..

Калищук
/подпись/

Постанова про визначення запобіжного заходу М. Г. Каліщуку.
м. Володимир-Волинський, 25 січня 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

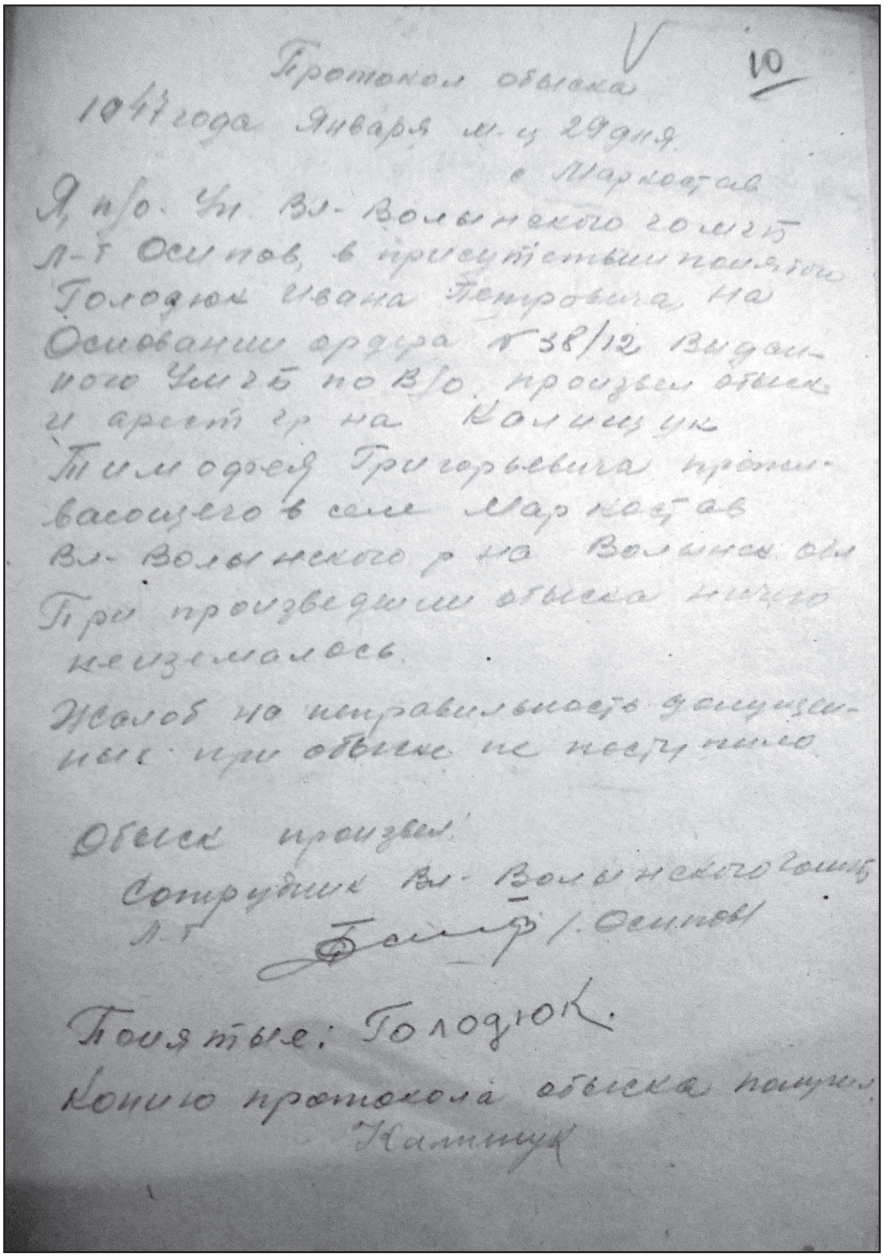

Протокол обыска 10

1947 года Января м-ц 29 дня.

с Маркостав

Я, п/о. Уп. Вл-Волынского гомгп

Л-т Осипов, в присутствии понятого

Голодюк Ивана Петровича, на

Основании ордера № 38/12 Выданного Умгп по В/о произвел обыск

и арест гр на Калищук

Тимофея Григорьевича проживающего в селе Маркостав

Вл-Волынского р на Волынск. обл

При произведении обыска ничего

неизмалось.

Жалоб на неправильность допущенных при обыске не поступило

Обыск произвел:

Сотрудник Вл-Волынского гомгп

Л-т [signature] /Осипов/

Понятые: Голодюк.

Копию протокола обыска получил

Калищук

Протокол обшуку М. Г. Каліщука. 29 січня 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

СССР

НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление МГБ по Волынской области

ДЕЛО № 1939

По обвинению

Начато „29" января 1947 г.

Окончено „17" апреля 1947 г.

В

Том №

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в 6300

название отдела НКГБ

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00859 от 10/IV 1939 г.

Архив № 737

Сдано в архив 1947 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы НКГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через

название учетного аппарата

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления НКГБ или его заместителем.

Титульна сторінка архівно-кримінальної справи М. Г. Каліщука та інших. 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

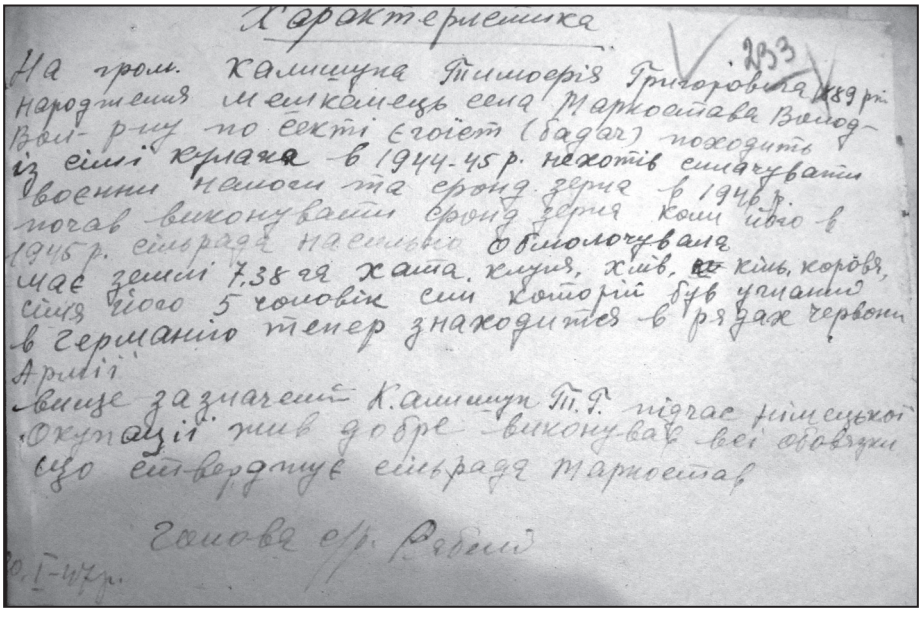

Характеристика

На гром. Калищука Тимофія Григоровича 1889 р.
народження мешканець села Маркостава Волод-
Вол. р-ну по секті Єгоїст (бадач) походить
із сімї кулака в 1944-45 р. нехотів сплачувати
воєнни налоги та фонд зерна в 1946 р.
почав виконувати фонд зерна коли його в
1945 р. сільрада насильно обмолочувала
має землі 7,38 га хата, клуня, хлів, кіль, корова,
сім'я його 5 чоловік син котрий був угнаний
в Германію тепер знаходиться в рядах червоної
Армії
вище зазначений Калищук Т. Г. підчас німецької
Окупації жив добре виконував всі обовязки
що стверджує сільрада Маркостав

Голова с/р. Рябий

20.I-47 р.

Характеристика М. Г. Каліщука. с. Маркостав Володимир-Волинського р-ну. 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

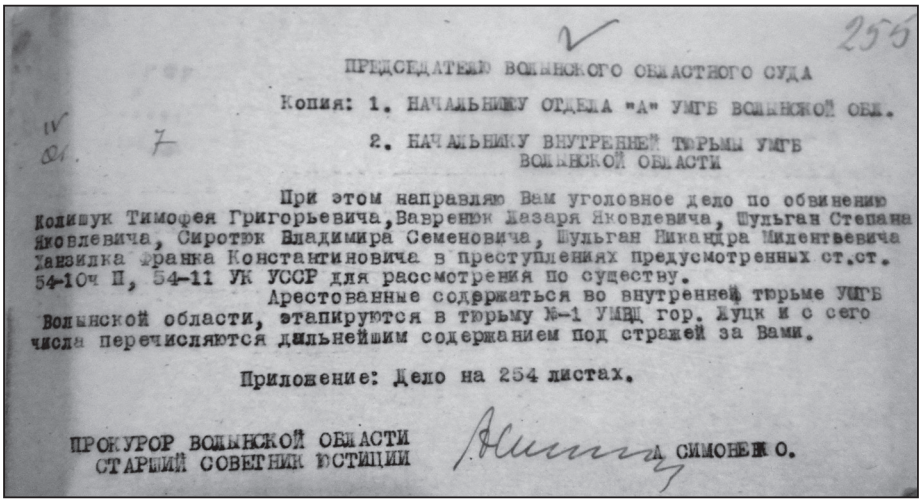

255

ПРЕДСЕДАТЕЛЮ ВОЛЫНСКОГО ОБЛАСТНОГО СУДА

Копия: 1. НАЧАЛЬНИКУ ОТДЕЛА "А" УМГБ ВОЛЫНСКОЙ ОБЛ.

2. НАЧАЛЬНИКУ ВНУТРЕННЕЙ ТЮРЬМЫ УМГБ ВОЛЫНСКОЙ ОБЛАСТИ

При этом направляю Вам уголовное дело по обвинению Колишук Тимофея Григорьевича, Вавренюк Лазаря Яковлевича, Шульган Степана Яковлевича, Сиротюк Владимира Семеновича, Шульган Никандра Милентьевича Ханзилка Франка Константиновича в преступлениях предусмотренных ст.ст. 54-10ч II, 54-11 УК УССР для рассмотрения по существу.

Арестованные содержаться во внутренней тюрьме УМГБ Волынской области, этапируются в тюрьму №-1 УМВД гор. Луцк и с сего числа перечисляются дальнейшим содержанием под стражей за Вами.

Приложение: Дело на 254 листах.

ПРОКУРОР ВОЛЫНСКОЙ ОБЛАСТИ
СТАРШИЙ СОВЕТНИК ЮСТИЦИИ А. СИМОНЕНКО.

Направлення кримінальних справ для розгляду у Волинський обласний суд на М. Г. Каліщука, Н. Я. Вавренюка, С. Я. Шульгана, В. С. Сиротюка, Н. М. Шульгана, Ф. К. Ханзілка.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

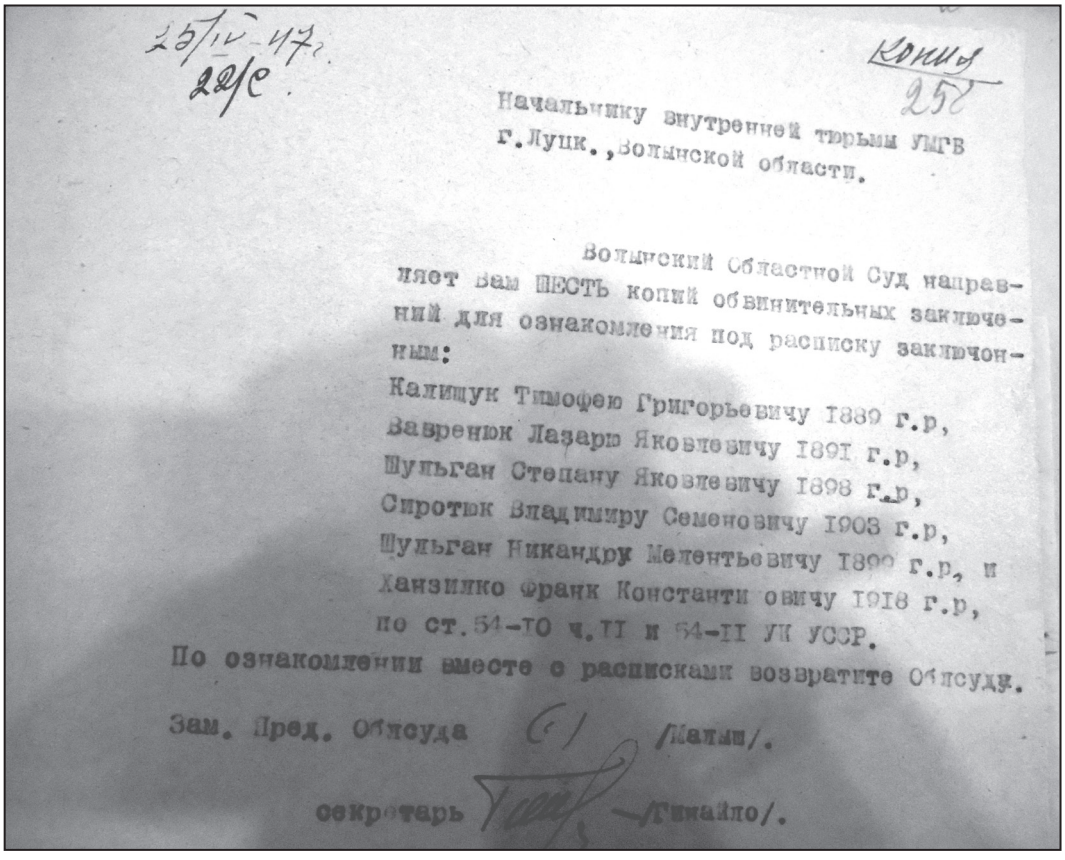

25/IV-47г.
22/с.

Копия
258

Начальнику внутренней тюрьмы УМГБ
г.Луцк.,Волынской области.

Волынский Областной Суд направляет Вам ШЕСТЬ копий обвинительных заключений для ознакомления под расписку заключенным:

Калищук Тимофею Григорьевичу 1889 г.р,
Завренюк Лазарю Яковлевичу 1891 г.р,
Шульган Степану Яковлевичу 1898 г.р,
Сиротюк Владимиру Семеновичу 1903 г.р,
Шульган Никандру Мелентьевичу 1899 г.р, и
Ханзилко Франк Константи овичу 1918 г.р,
по ст.54-10 ч.II и 54-II УК УССР.

По ознакомлении вместе с расписками возвратите Облсуда.

Зам. Пред. Облсуда /Малыш/.

секретарь /Гинайло/.

Волинський обласний суд направляє шість копій обвинувальних висновків для ознайомлення під розписку ув'язненим: М. Г. Каліщуку, Н. Я. Вавренюку, С. Я. Шульгану, В. С. Сиротюку, Н. М. Шульгану, Ф. К. Ханзілку. м. Луцьк, 1947 р. Фонд архіву УСБ України у Волинській області

-1-

Протокол задержания.

3 июля 1947 г.

Я Старший Оперуполномоченный с. Б-Обзыр Камень-Каширского РО МГБ л-т Малышев в присутствии председателя с/совета Мельничук Савы Григорьевича сего числа произвел задержание

Кольчук Дмитрия Семеновича 1928 года рождения, уроженца и жителя села Б-Обзыр К-Каширского р-на Вол. обл. из кр-н единоличников, украинец, образование 3 кл. боец истреб. батальона.

Нашел:

Кольчук Д.С. будучи истребком и имея на вооружении винтовку намеревался совершить террористический акт над уполномоченным РК КП(б)У т. Араковым, за то что последний пришел к Кольчук и приказал уплатить поставку.

Постановил:

На основании ст. 98 УПК УССР задержать Кольчук Дмитрия Семеновича с содержанием в КПЗ.

Подпись лица над которого составлен протокол.

Понятые.

Ст. Оперуполн РО МГБ
л-т (Малышев)

Протокол затримання Д. С. Кальчука (Кольчука). 3 липня 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

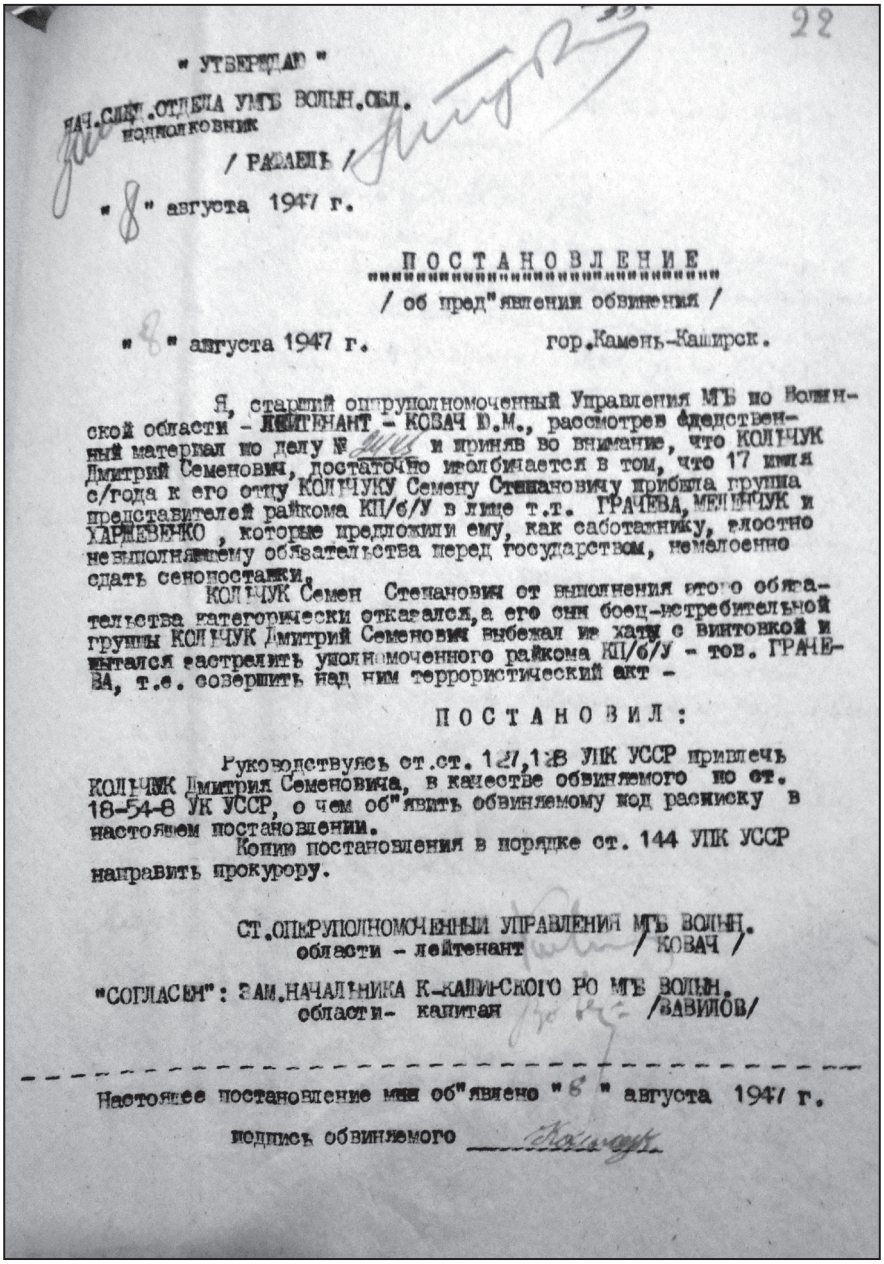

" УТВЕРЖДАЮ "
НАЧ.СПЕЦ.ОТДЕЛА УМГБ ВОЛЫН.ОБЛ.
подполковник
/ РАДАЕВЪ /
" 8 " августа 1947 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ
/ об пред"явлении обвинения /

" 8 " августа 1947 г. гор.Камень-Каширск.

Я, старший оперуполномоченный Управления МГБ по Волынской области - ЛЕЙТЕНАНТ - КОВАЧ Ю.М., рассмотрев следственный материал по делу № [illegible] и приняв во внимание, что КОЛЬЧУК Дмитрий Семенович, достаточно изобличается в том, что 17 июня с/года к его отцу КОЛЬЧУКУ Семену Степановичу прибыла группа представителей райкома КП/б/У в лице т.т. ГРАЧЕВА, МЕЛЬНИЧУК и ХАРЧЕВИЧКО, которые предложили ему, как саботажнику, злостно неисполняющему обязательства перед государством, немедленно сдать сенопостажи.

КОЛЬЧУК Семен Степанович от выполнения этого обязательства категорически отказался, а его сын боец-истребительной группы КОЛЬЧУК Дмитрий Семенович выбежал из хаты с винтовкой и пытался застрелить уполномоченного райкома КП/б/У - тов. ГРАЧЕВА, т.е. совершить над ним террористический акт -

П О С Т А Н О В И Л :

Руководствуясь ст.ст. 127,128 УПК УССР привлечь КОЛЬЧУК Дмитрия Семеновича, в качестве обвиняемого по ст. 18-54-8 УК УССР, о чем об"явить обвиняемому под расписку в настоящем постановлении.

Копию постановления в порядке ст. 144 УПК УССР направить прокурору.

СТ.ОПЕРУПОЛНОМОЧЕННЫЙ УПРАВЛЕНИЯ МГБ ВОЛЫН. области - лейтенант / КОВАЧ /

"СОГЛАСЕН": ЗАМ.НАЧАЛЬНИКА К-КАШИРСКОГО РО МГБ ВОЛЫН. области- капитан /ЗАВИЛОВ/

Настоящее постановление мне об"явлено " 8 " августа 1947 г.

подпись обвиняемого _____

Постанова про висунення звинувачення Д. С. Кальчуку (Кольчуку).
м. Камінь-Каширський, 8 липня 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

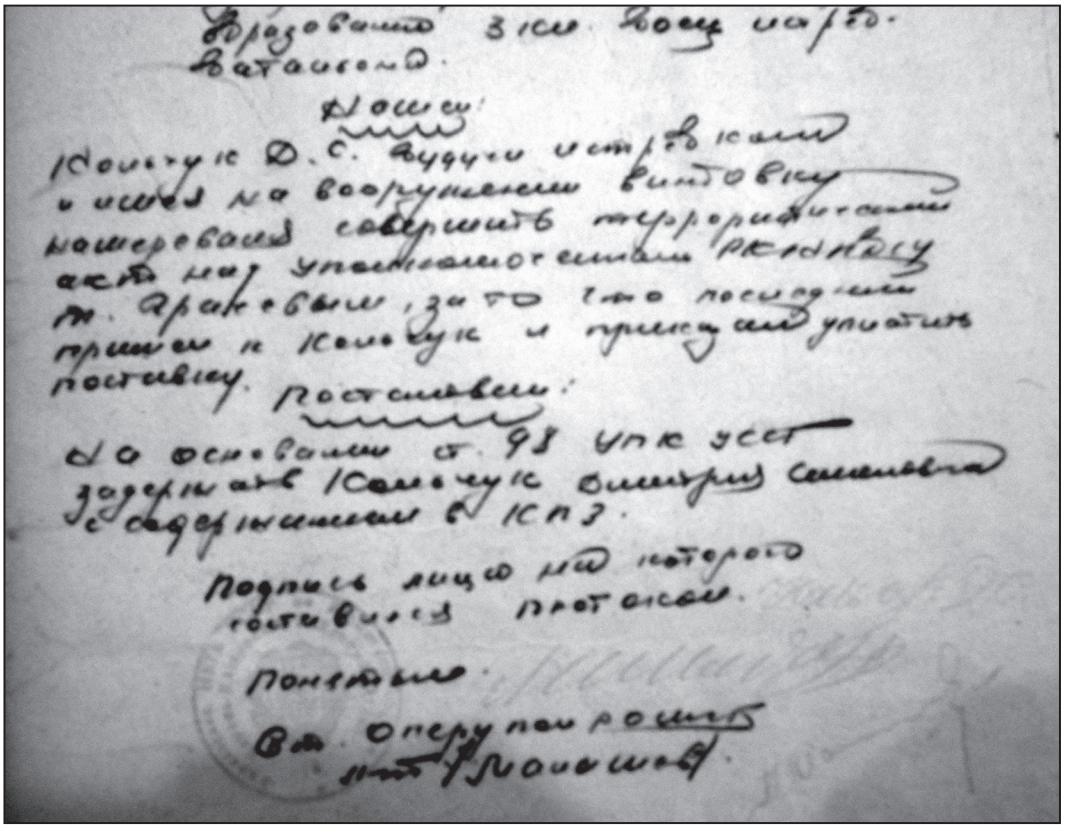

Постанова про затримання Д. С. Кальчука та утримання в КПЗ. 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

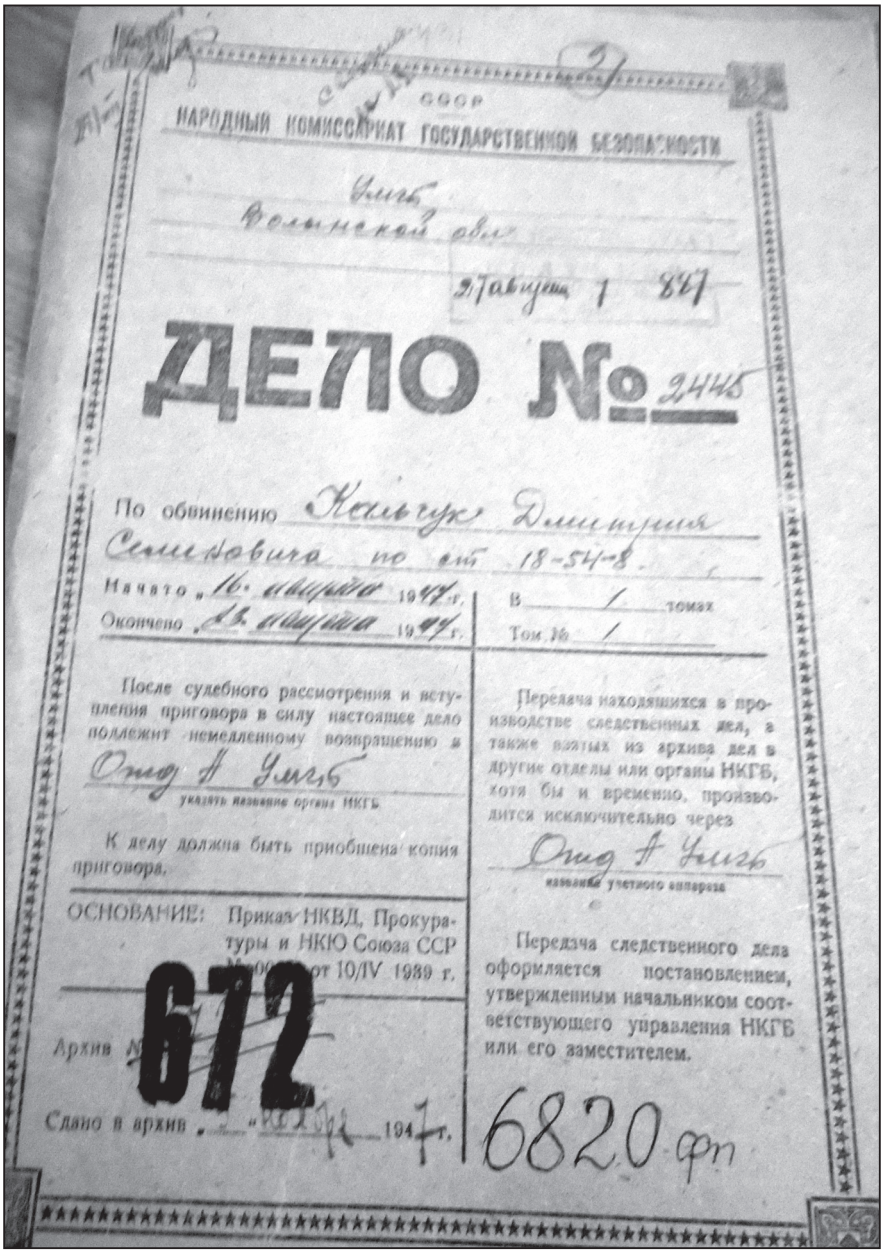

СССР

НАРОДНЫЙ КОМИССАРИАТ ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Умгб

Волынской обл

27 августа 1 887

ДЕЛО № 2445

По обвинению Кальчук Дмитрия Семеновича по ст. 18-54-8.

Начато „16" августа 1947 г.

Окончено „23" августа 1947 г.

В 1 томах

Том № 1

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в Отд. А Умгб

указать название органа НКГБ

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00[illegible] от 10/IV 1939 г.

Архив № 672

Сдано в архив „2" ноября 1947 г.

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы НКГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через Отд. А Умгб

название учетного аппарата

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления НКГБ или его заместителем.

6820 фп

Титульна сторінка архівно-кримінальної справи Д. С. Кальчука. 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

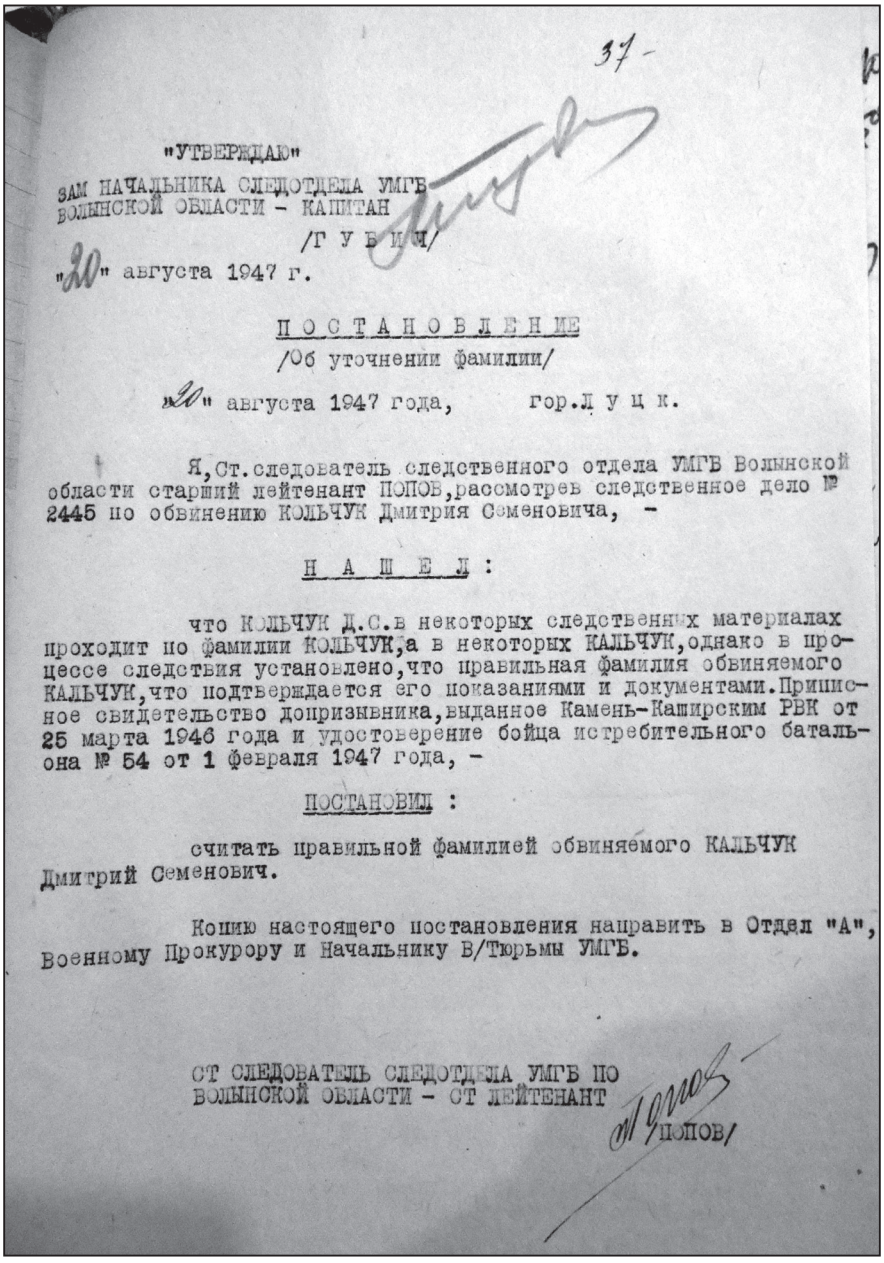

37-

"УТВЕРЖДАЮ"
ЗАМ НАЧАЛЬНИКА СЛЕДОТДЕЛА УМГБ
ВОЛЫНСКОЙ ОБЛАСТИ - КАПИТАН
/Г У Б И Н/
"20" августа 1947 г.

П О С Т А Н О В Л Е Н И Е
/Об уточнении фамилии/

"20" августа 1947 года, гор.Л у ц к.

Я,Ст.следователь следственного отдела УМГБ Волынской области старший лейтенант ПОПОВ,рассмотрев следственное дело № 2445 по обвинению КОЛЬЧУК Дмитрия Семеновича, -

Н А Ш Е Л :

что КОЛЬЧУК Д.С.в некоторых следственных материалах проходит по фамилии КОЛЬЧУК,а в некоторых КАЛЬЧУК,однако в процессе следствия установлено,что правильная фамилия обвиняемого КАЛЬЧУК,что подтверждается его показаниями и документами.Приписное свидетельство допризывника,выданное Камень-Каширским РВК от 25 марта 1946 года и удостоверение бойца истребительного батальона № 54 от 1 февраля 1947 года, -

ПОСТАНОВИЛ :

считать правильной фамилией обвиняемого КАЛЬЧУК Дмитрий Семенович.

Копию настоящего постановления направить в Отдел "А", Военному Прокурору и Начальнику В/Тюрьмы УМГБ.

СТ СЛЕДОВАТЕЛЬ СЛЕДОТДЕЛА УМГБ ПО
ВОЛЫНСКОЙ ОБЛАСТИ - СТ ЛЕЙТЕНАНТ
/ПОПОВ/

Постанова про уточнення прізвища Д. С. Кальчука (Кольчука). 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

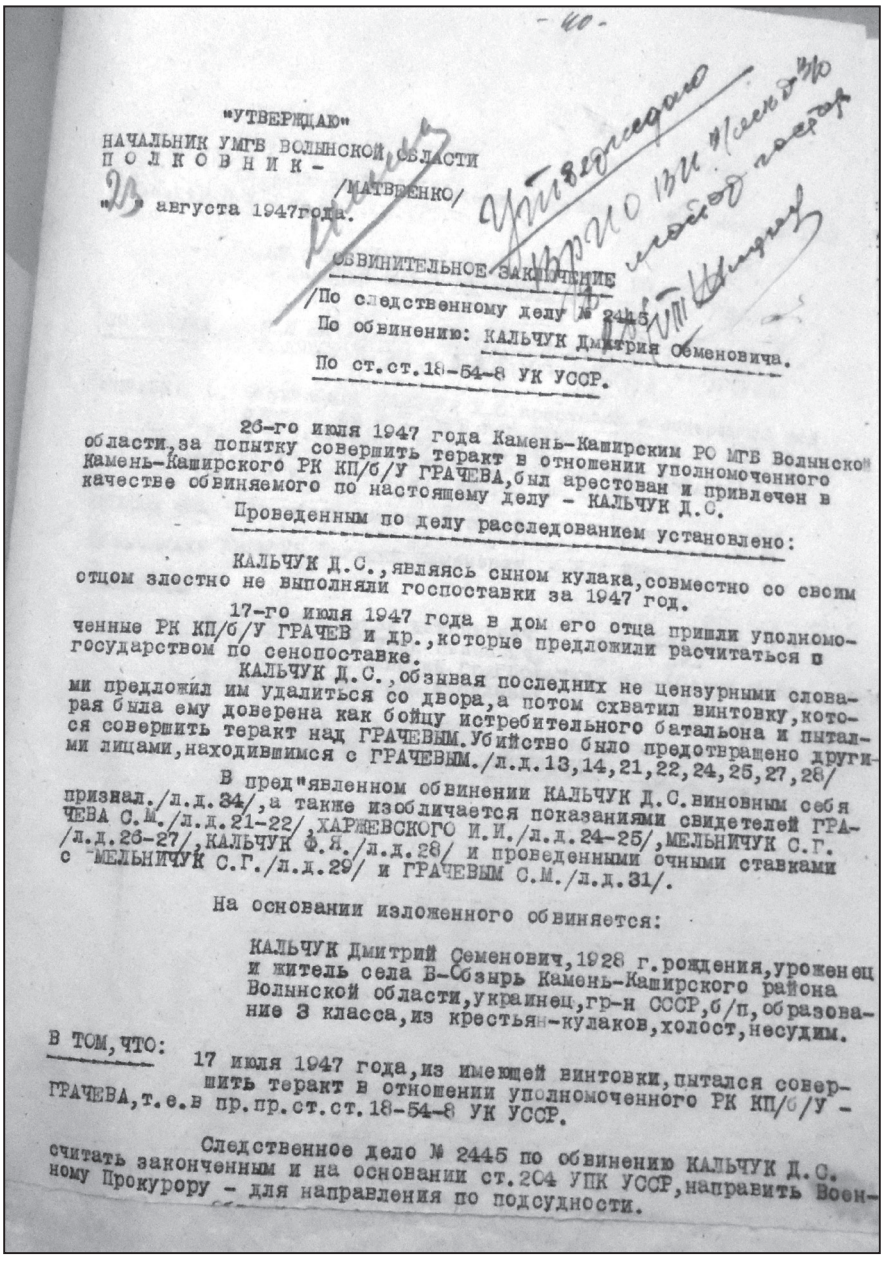

- 40 -

"УТВЕРЖДАЮ"
НАЧАЛЬНИК УМГБ ВОЛЫНСКОЙ ОБЛАСТИ
П О Л К О В Н И К –
/МАТВЕЕНКО/
"23" августа 1947года.

ОБВИНИТЕЛЬНОЕ ЗАКЛЮЧЕНИЕ
/По следственному делу № 2445/
По обвинению: КАЛЬЧУК Дмитрия Семеновича.
По ст.ст.18-54-8 УК УССР.

26-го июля 1947 года Камень-Каширским РО МГБ Волынской области,за попытку совершить теракт в отношении уполномоченного Камень-Каширского РК КП/б/У ГРАЧЕВА,был арестован и привлечен в качестве обвиняемого по настоящему делу – КАЛЬЧУК Д.С.

Проведенным по делу расследованием установлено:

КАЛЬЧУК Д.С.,являясь сыном кулака,совместно со своим отцом злостно не выполняли госпоставки за 1947 год.

17-го июля 1947 года в дом его отца пришли уполномоченные РК КП/б/У ГРАЧЕВ и др.,которые предложили расчитаться с государством по сенопоставке.

КАЛЬЧУК Д.С.,обзывая последних не цензурными словами предложил им удалиться со двора,а потом схватил винтовку,которая была ему доверена как бойцу истребительного батальона и пытался совершить теракт над ГРАЧЕВЫМ.Убийство было предотвращено другими лицами,находившимся с ГРАЧЕВЫМ./л.д.13,14,21,22,24,25,27,28/

В пред"явленном обвинении КАЛЬЧУК Д.С.виновным себя признал./л.д.34/,а также изобличается показаниями свидетелей ГРАЧЕВА С.М./л.д.21-22/,ХАРЖЕВСКОГО И.И./л.д.24-25/,МЕЛЬНИЧУК С.Г. /л.д.26-27/,КАЛЬЧУК Ф.Я./л.д.28/ и проведенными очными ставками с МЕЛЬНИЧУК С.Г./л.д.29/ и ГРАЧЕВЫМ С.М./л.д.31/.

На основании изложенного обвиняется:

КАЛЬЧУК Дмитрий Семенович,1928 г.рождения,уроженец и житель села Б-Обзырь Камень-Каширского района Волынской области,украинец,гр-н СССР,б/п,образование 3 класса,из крестьян-кулаков,холост,несудим.

В ТОМ,ЧТО:

17 июля 1947 года,из имеющей винтовки,пытался совершить теракт в отношении уполномоченного РК КП/б/У – ГРАЧЕВА,т.е.в пр.пр.ст.ст.18-54-8 УК УССР.

Следственное дело № 2445 по обвинению КАЛЬЧУК Д.С. считать законченным и на основании ст.204 УПК УССР,направить Военному Прокурору – для направления по подсудности.

Обвинувальний висновок у справі Д. С. Кальчука. 23 серпня 1947 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

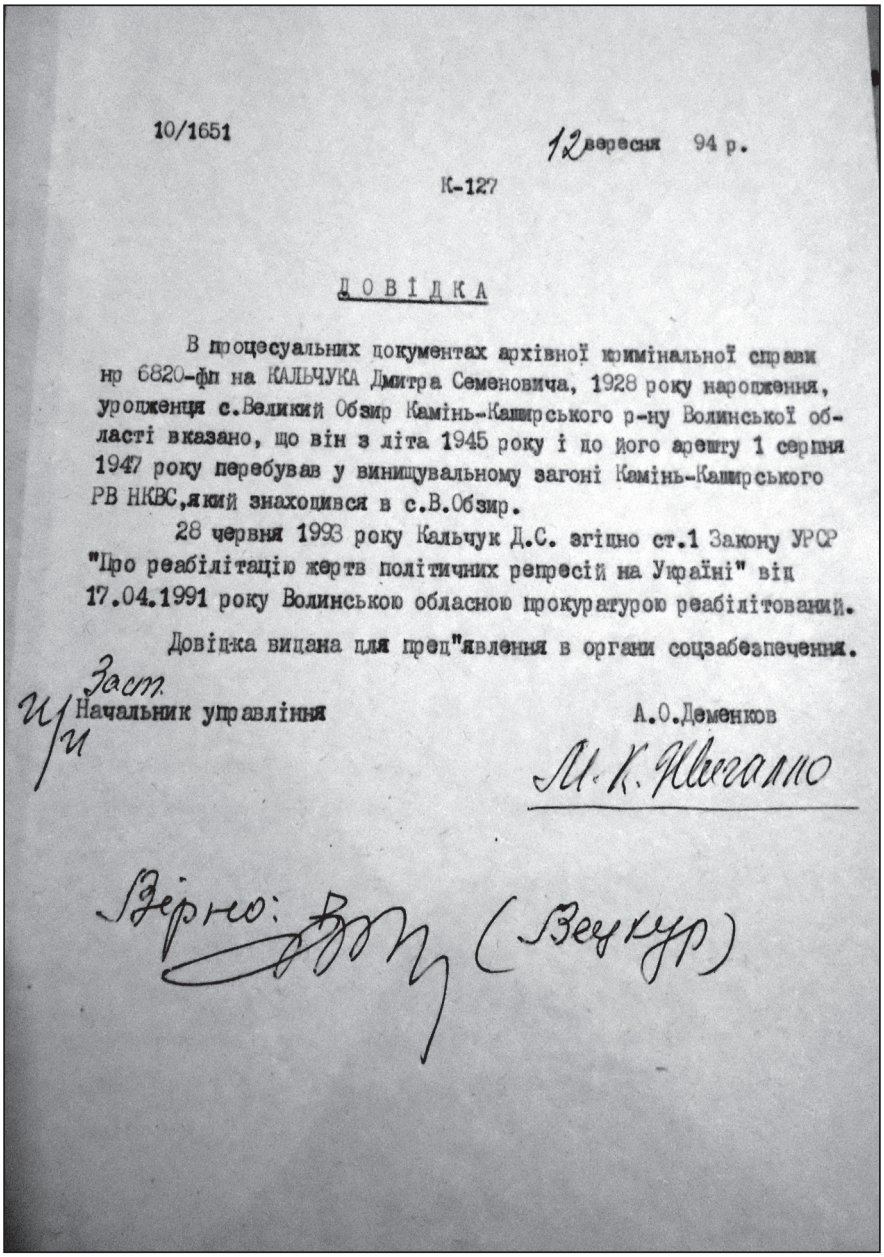

10/1651

12 вересня 94 р.

К-127

ДОВІДКА

В процесуальних документах архівної кримінальної справи нр 6820-фп на КАЛЬЧУКА Дмитра Семеновича, 1928 року народження, уродженця с.Великий Обзир Камінь-Каширського р-ну Волинської області вказано, що він з літа 1945 року і до його арешту 1 серпня 1947 року перебував у винищувальному загоні Камінь-Каширського РВ НКВС,який знаходився в с.В.Обзир.

28 червня 1993 року Кальчук Д.С. згідно ст.1 Закону УРСР "Про реабілітацію жертв політичних репресій на Україні" від 17.04.1991 року Волинською обласною прокуратурою реабілітований.

Довідка видана для пред"явлення в органи соцзабезпечення.

Зост. Начальник управління А.О.Деменков

М.К.Шигапо

Вірно: (Вецкур)

Довідка про реабілітацію Д. С. Кальчука. 12 вересня 1994 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

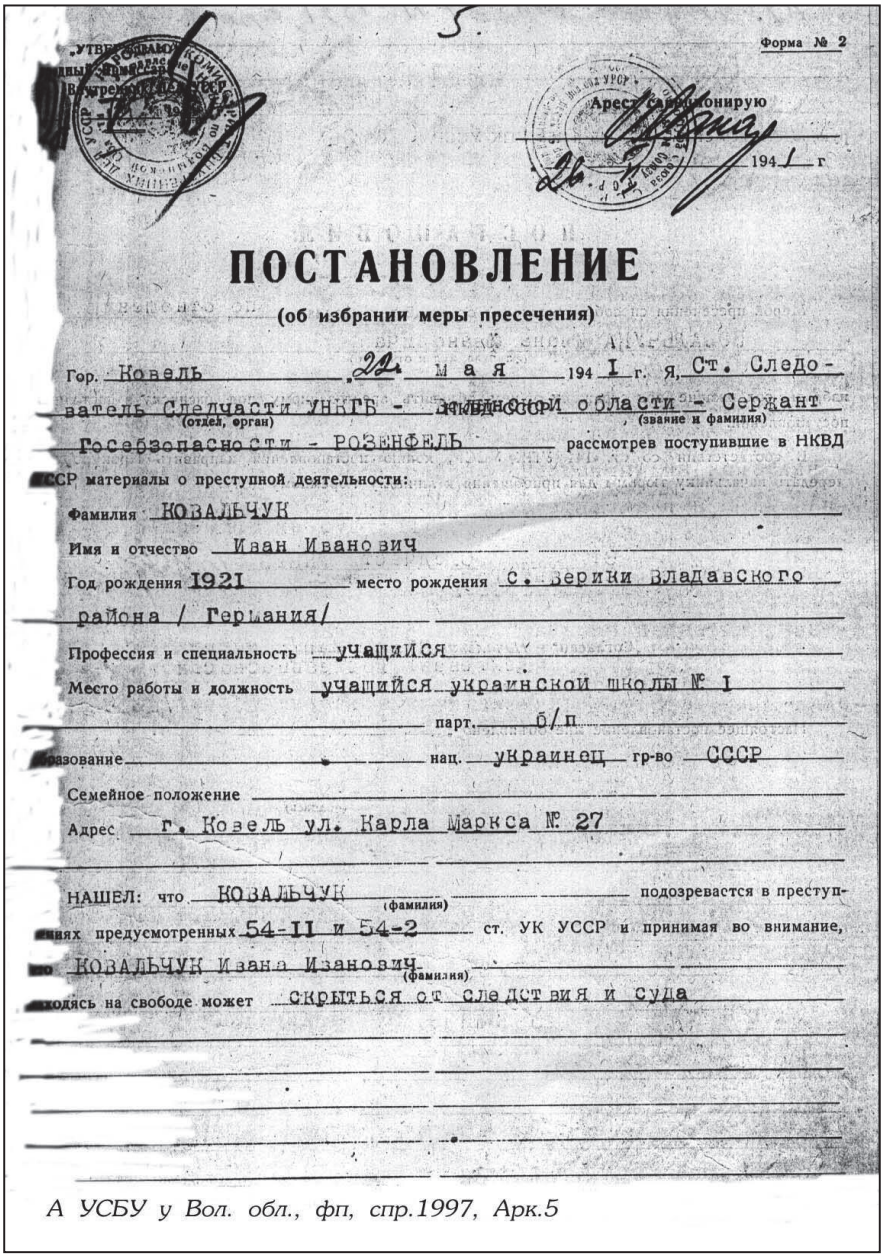

Форма № 2

Арест санкционирую

194 г.

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(об избрании меры пресечения)

Гор. Ковель 22 мая 194 I г. я, Ст. Следо-
ватель Следчасти УНКГБ - НКВД СССР по Волынской области - Сержант
(отдел, орган) (звание и фамилия)
Госбезопасности - РОЗЕНФЕЛЬД рассмотрев поступившие в НКВД
СССР материалы о преступной деятельности:

Фамилия КОВАЛЬЧУК

Имя и отчество Иван Иванович

Год рождения 1921 место рождения с. Зерники Владавского
района / Германия/

Профессия и специальность учащийся

Место работы и должность учащийся украинской школы № I

парт. б/п

Образование нац. украинец гр-во СССР

Семейное положение

Адрес г. Ковель ул. Карла Маркса № 27

НАШЕЛ: что КОВАЛЬЧУК (фамилия) подозревается в преступ-
лениях предусмотренных 54-II и 54-2 ст. УК УССР и принимая во внимание,
что КОВАЛЬЧУК Ивана Ивановича (фамилия)
находясь на свободе может скрыться от следствия и суда

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.1997, Арк.5

Постанова про визначення запобіжного заходу учню Ковельської української школи №1 І. І. Ковальчуку.
а) перша сторінка постанови;

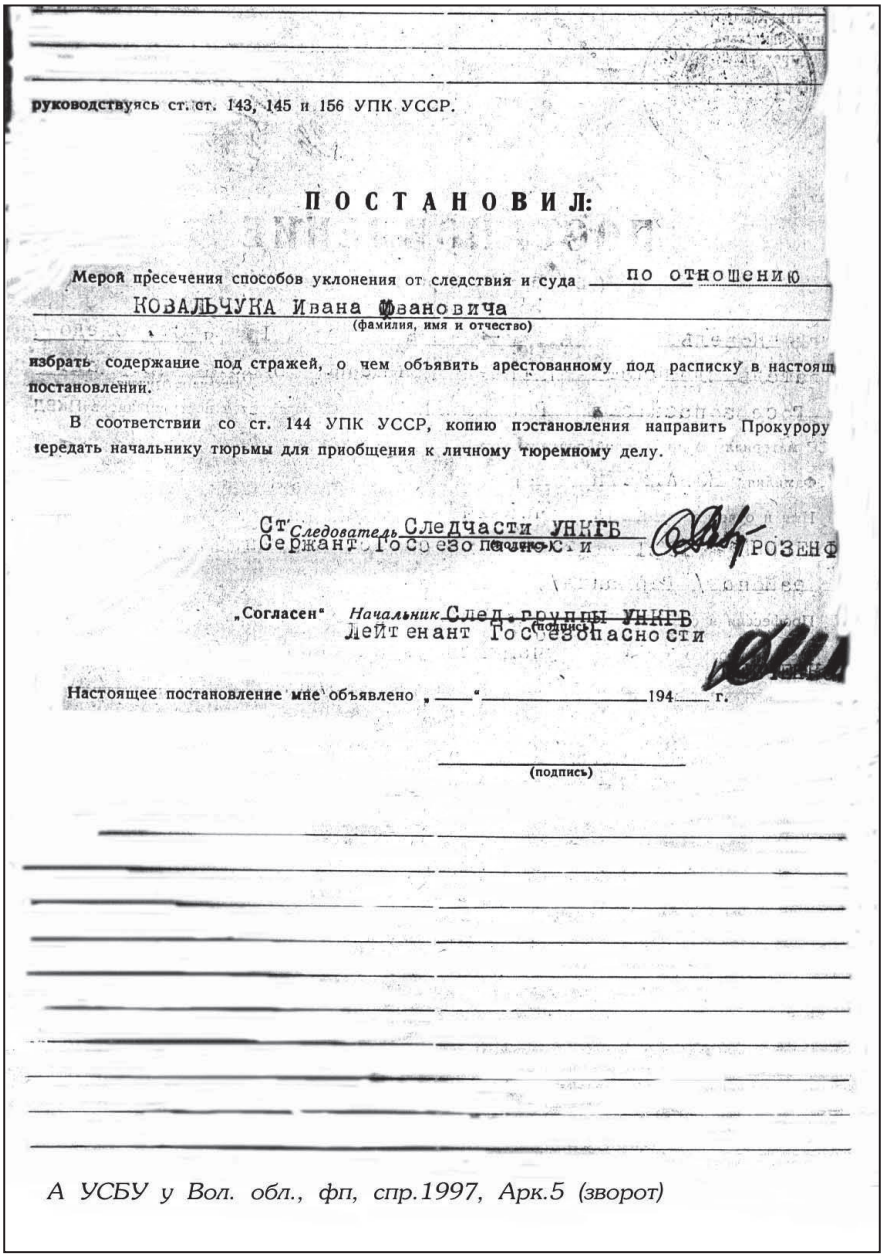

руководствуясь ст. ст. 143, 145 и 156 УПК УССР.

П О С Т А Н О В И Л:

Мерой пресечения способов уклонения от следствия и суда по отношению КОВАЛЬЧУКА Ивана Ивановича
(фамилия, имя и отчество)

избрать содержание под стражей, о чем объявить арестованному под расписку в настоящ постановлении.

В соответствии со ст. 144 УПК УССР, копию постановления направить Прокурору передать начальнику тюрьмы для приобщения к личному тюремному делу.

Ст. Следователь Следчасти УНКГБ
Сержант Госбезопасности (подпись) РОЗЕНФ

„Согласен" Начальник След. группы УНКГБ
Лейтенант Госбезопасности (подпись)

Настоящее постановление мне объявлено „ ____ " _____ 194____ г.

_____
(подпись)

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.1997, Арк.5 (зворот)

б) друга сторінка постанови. м. Ковель, 22 травня 1941 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

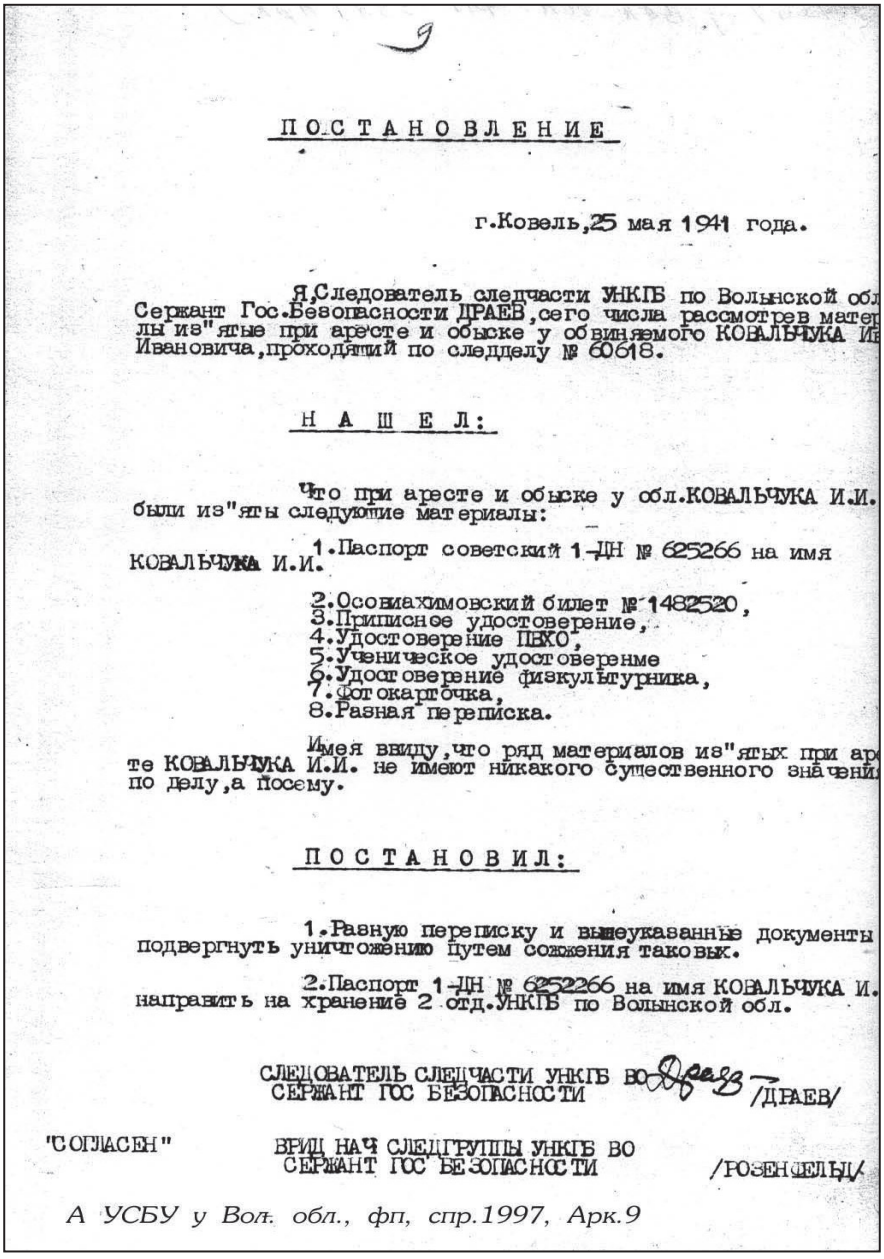

9

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

г.Ковель,25 мая 1941 года.

Я,Следователь следчасти УНКГБ по Волынской обл
Сержант Гос.Безопасности ДРАЕВ,сего числа рассмотрев матер
лы из"ятые при аресте и обыске у обвиняемого КОВАЛЬЧУКА И
Ивановича,проходящий по следделу № 60618.

НАШЕЛ:

Что при аресте и обыске у обл.КОВАЛЬЧУКА И.И.
были из"яты следующие материалы:

1.Паспорт советский 1-ДН № 625266 на имя
КОВАЛЬЧУКА И.И.

2.Осоавиахимовский билет №1482520,
3.Приписное удостоверение,
4.Удостоверение ПВХО,
5.Ученическое удостоверение
6.Удостоверение физкультурника,
7.Фотокарточка,
8.Разная переписка.

Имея ввиду,что ряд материалов из"ятых при ар
те КОВАЛЬЧУКА И.И. не имеют никакого существенного значени
по делу,а посему.

ПОСТАНОВИЛ:

1.Разную переписку и вышеуказанные документы
подвергнуть уничтожению путем сожжения таковых.

2.Паспорт 1-ДН № 6252266 на имя КОВАЛЬЧУКА И.
направить на хранение 2 отд.УНКГБ по Волынской обл.

СЛЕДОВАТЕЛЬ СЛЕДЧАСТИ УНКГБ ВО
СЕРЖАНТ ГОС БЕЗОПАСНОСТИ /ДРАЕВ/

"СОГЛАСЕН" ВРИД НАЧ СЛЕДГРУППЫ УНКГБ ВО
СЕРЖАНТ ГОС БЕЗОПАСНОСТИ /РОЗЕНФЕЛЬД/

А УСБУ у Волн. обл., фп, спр.1997, Арк.9

**Постанова слідчого відділу УНКДБ у Волинській області
про вилучення документів у І. І. Ковальчука. м. Ковель, 25 травня 1941 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області**

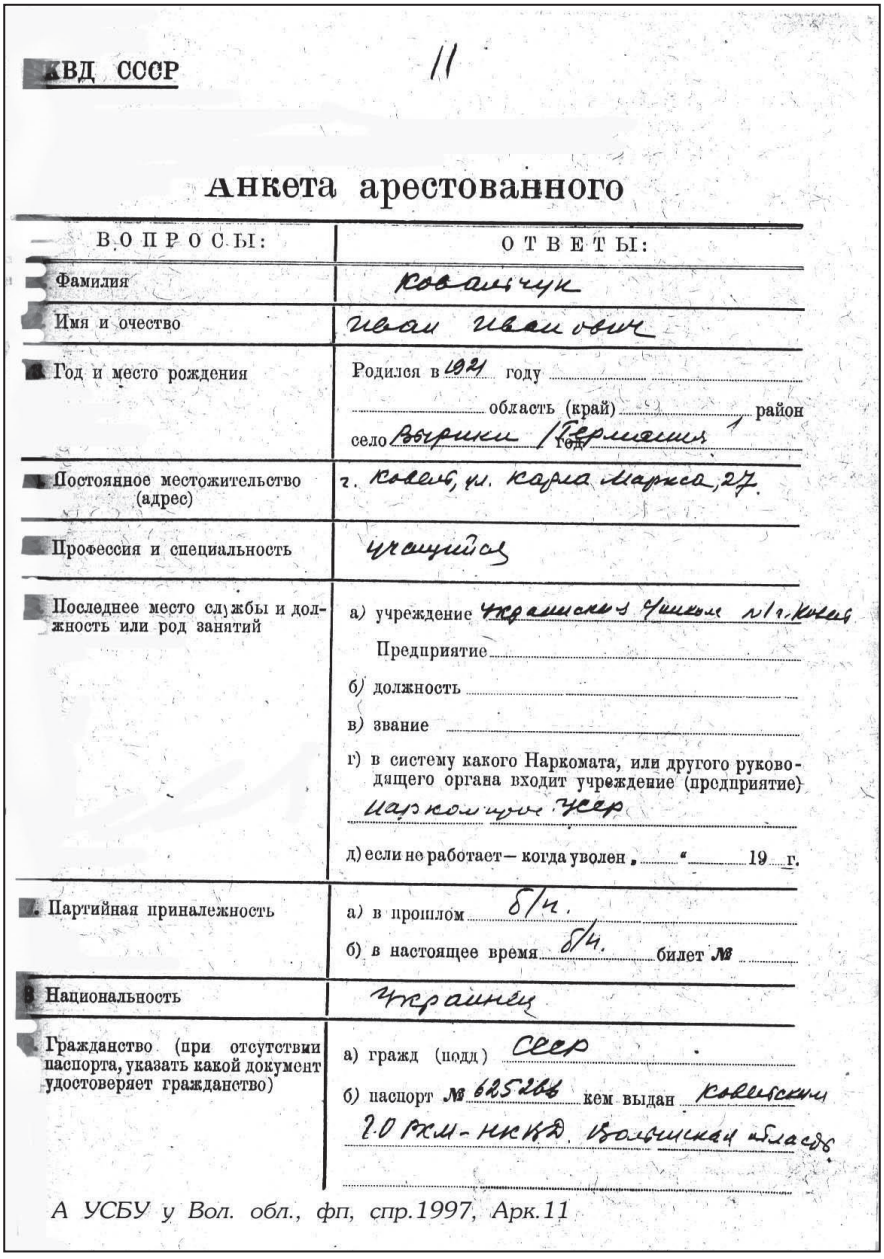

КВД СССР 11

Анкета арестованного

ВОПРОСЫ:	ОТВЕТЫ:
Фамилия	Ковальчук
Имя и очество	Иван Иванович
Год и место рождения	Родился в 1921 году ..... область (край) ..... район село Вырики / Германия год
Постоянное местожительство (адрес)	г. Ковель, ул. Карла Маркса, 27.
Профессия и специальность	учащийся
Последнее место службы и должность или род занятий	а) учреждение Украинская Школа №1 г. Ковель Предприятие ..... б) должность ..... в) звание ..... г) в систему какого Наркомата, или другого руководящего органа входит учреждение (предприятие) Наркомпрос УССР д) если не работает — когда уволен „.....“ ..... 19 ... г.
Партийная приналежность	а) в прошлом б/п. б) в настоящее время б/п. билет № .....
Национальность	Украинец
Гражданство (при отсутствии паспорта, указать какой документ удостоверяет гражданство)	а) гражд (подд) СССР б) паспорт № 625266 кем выдан Ковельским Г.О РКМ-НКВД. Волынская область

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.1997, Арк.11

Анкета заарештованого І. І. Ковальчука.
а) перша сторінка анкети;

ВОПРОСЫ:	ОТВЕТЫ:
10. Образование (подчеркнуть и указать, что закончил)	Высшее, среднее, низшее 9 класс
11. К какой общественной группе себя причисляет (подчеркнуть)	Рабочих, служащих, колхозников, единоличник[ов], кустарей, свободных профессий, служителей, куль[та], иждивенцев, прочих.
12. Социальное происхождение (кем были отец и мать	из крестьян — середняков, 11 га земли, лошади, 2 коровы и др. с/х-ный инвен[тарь]
13. Имущественное положение и чем занимался до 1929 года	а) имущ. полож. б) занятие иждивенец
14. То же до 1917 года	а) имущ. полож. — б) занятие
15. Служба в царской армии и чин	—
16. Служба в белой армии (какой) и чин	нет
17. Категория воинского учета (запаса)	военнообязан.
18. Участие в к-р восстаниях и бандах (когда и где)	нет
19. Судимости (состоял ли под судом и следствием, где, когда, за что, приговор)	нет
20. Примыкал ли к антисоветским партиям и организациям (меньшевики, с-р, анархисты, троцкисты, правые, националисты и т. д.), где и когда	не примыкал.

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.1997, Арк.11 (зворот)

б) друга сторінка анкети;

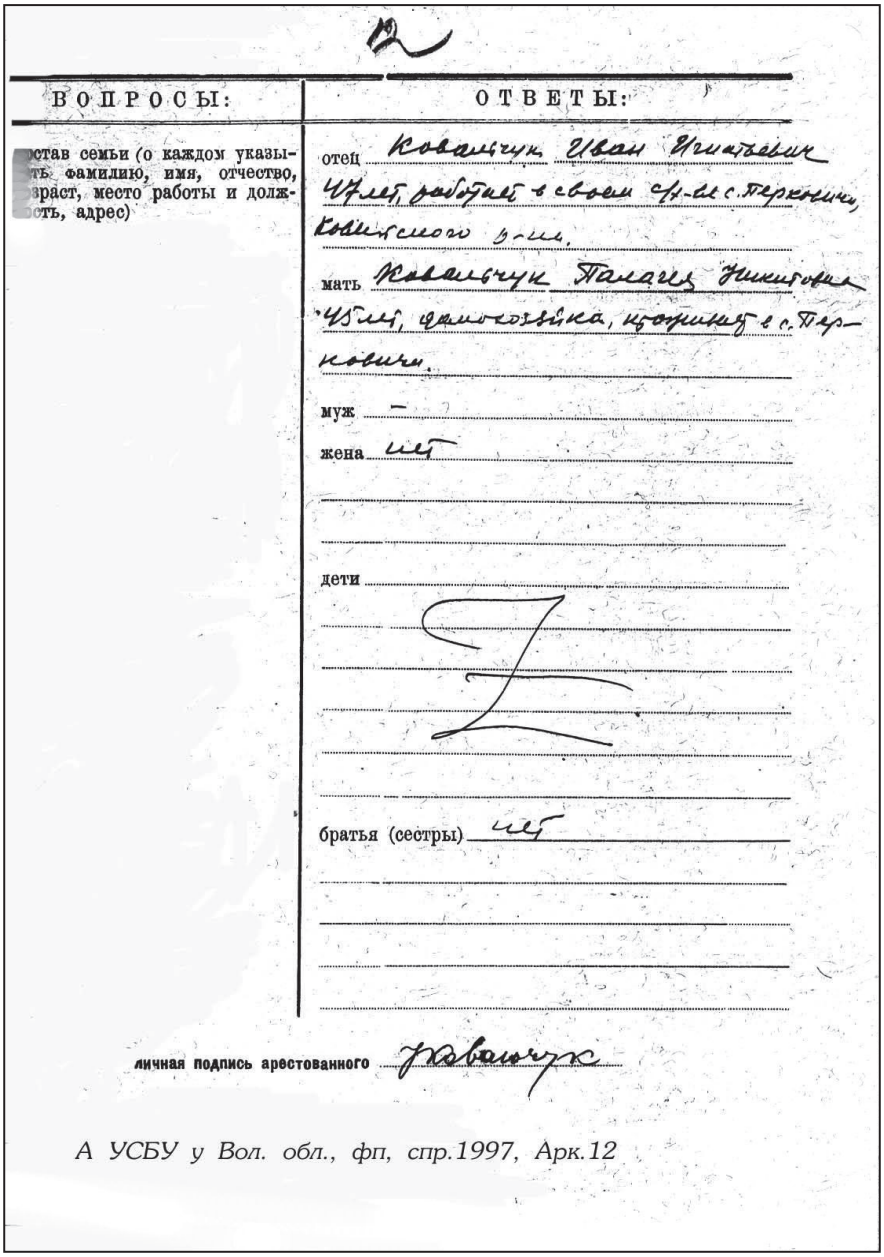

12

ВОПРОСЫ:	ОТВЕТЫ:
остав семьи (о каждом указы-ть фамилию, имя, отчество, зраст, место работы и долж-сть, адрес)	отец Ковальчук Иван Игнатьевич 47 лет, работает в своем с/х-ве с. Перковичи, Ковельского р-на.
	мать Ковальчук Палагея Никитовна 45 лет, домохозяйка, проживает в с. Перковичи.
	муж —
	жена нет
	дети
	братья (сестры) нет

личная подпись арестованного Ковальчук

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.1997, Арк.12

б) третя сторінка анкети;

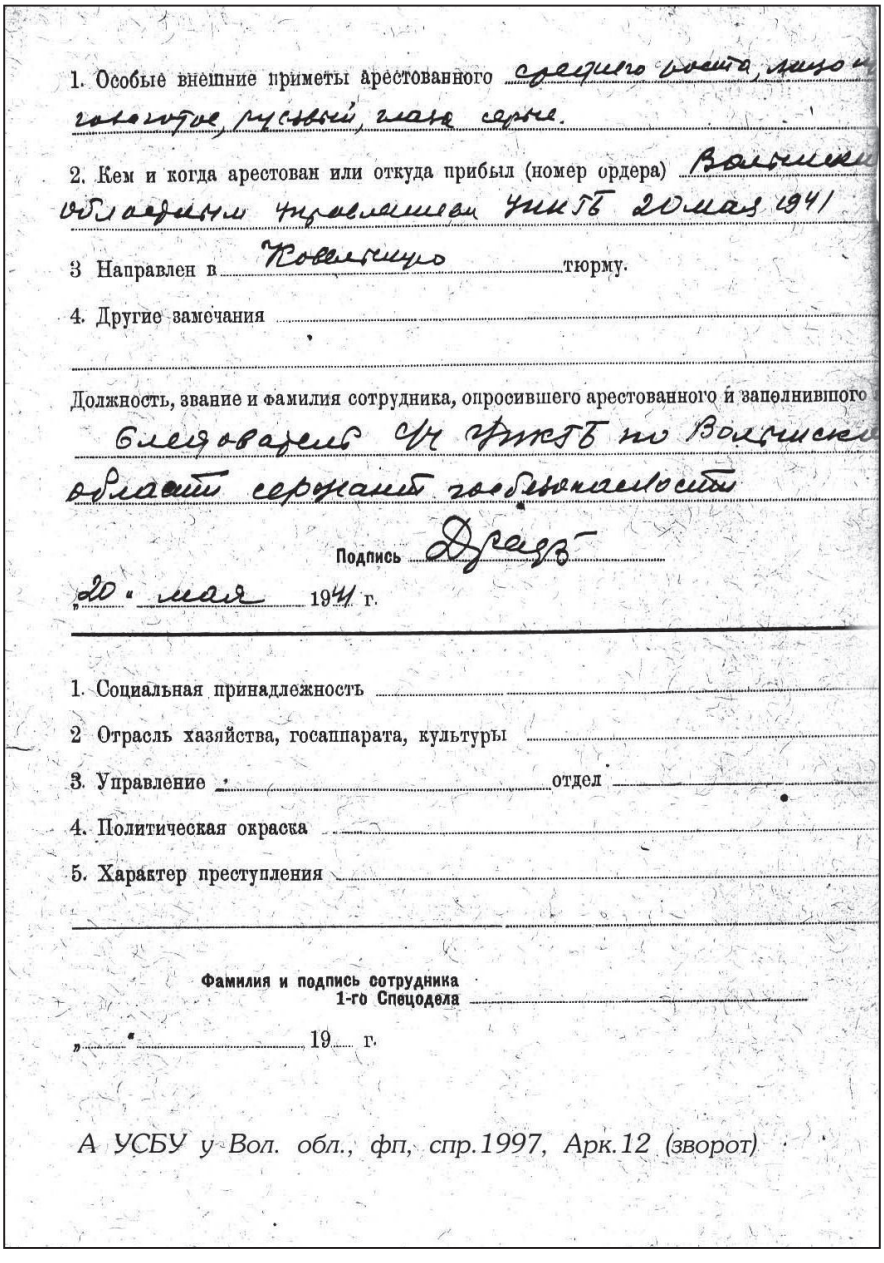

1. Особые внешние приметы арестованного среднего роста, лицо и голова круглое, русый, глаза серые.

2. Кем и когда арестован или откуда прибыл (номер ордера) Волынским областным управлением УНКВД 20 мая 1941

3 Направлен в Ковельскую тюрму.

4. Другие замечания

Должность, звание и фамилия сотрудника, опросившего арестованного и заполнившего

следователь УНКВД по Волынской области сержант госбезопасности

Подпись Дрозд

„20" мая 1941 г.

1. Социальная принадлежность

2 Отрасль хозяйства, госаппарата, культуры

3. Управление отдел

4. Политическая окраска

5. Характер преступления

Фамилия и подпись сотрудника 1-го Спецодела

„ " 19 г.

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.1997, Арк.12 (зворот)

г) четверта сторінка анкети. м. Ковель, 20 травня 1941 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

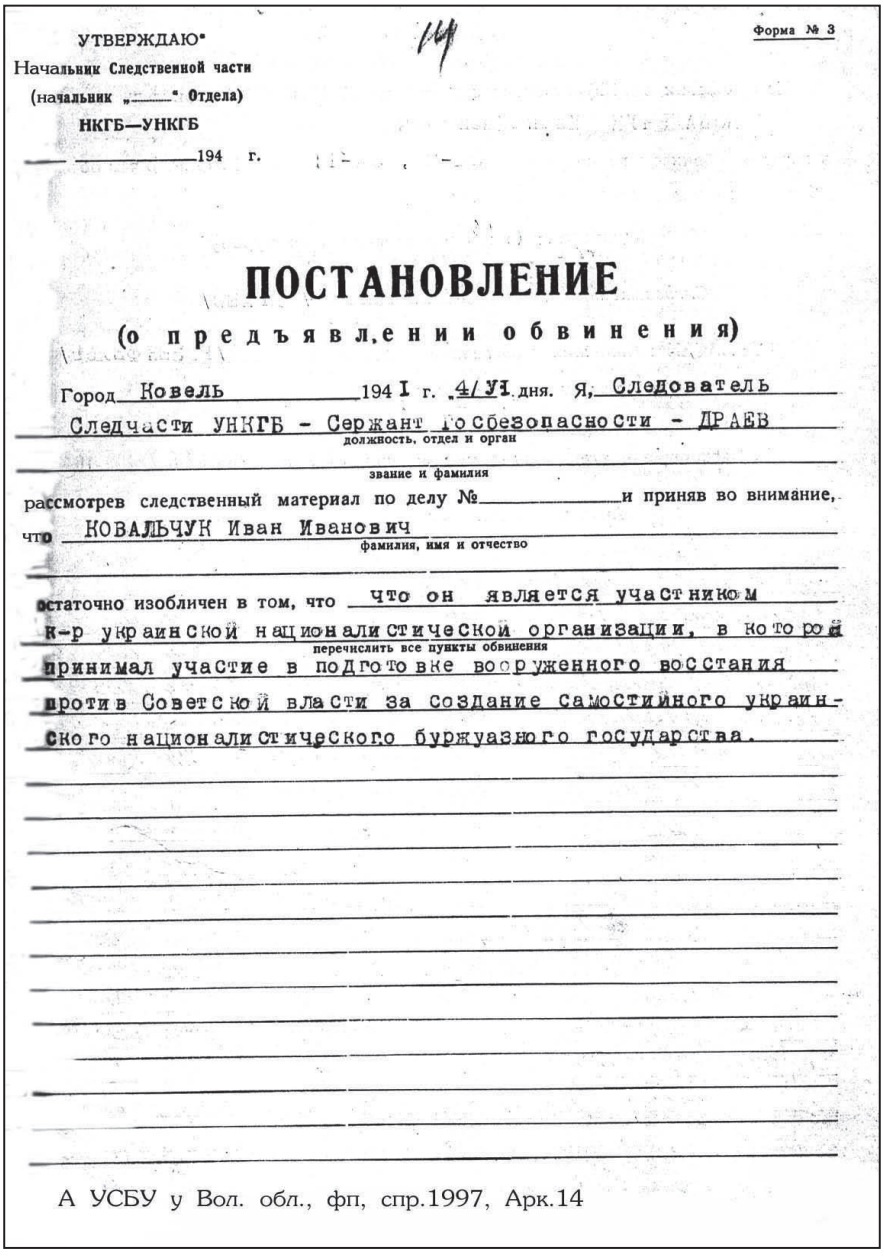

УТВЕРЖДАЮ"
Начальник Следственной части
(начальник „_____" Отдела)
НКГБ—УНКГБ
___ _____194 г.

14

Форма № 3

ПОСТАНОВЛЕНИЕ

(о предъявлении обвинения)

Город Ковель 194 I г. 4/VI дня. Я, Следователь
Следчасти УНКГБ - Сержант Госбезопасности - ДРАЕВ
должность, отдел и орган
звание и фамилия
рассмотрев следственный материал по делу №_____и приняв во внимание,
что КОВАЛЬЧУК Иван Иванович
фамилия, имя и отчество
достаточно изобличен в том, что что он является участником
к-р украинской националистической организации, в которой
перечислить все пункты обвинения
принимал участие в подготовке вооруженного восстания
против Советской власти за создание самостийного украин-
ского националистического буржуазного государства.

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.1997, Арк.14

Постанова про висунення звинувачення у націоналістичній діяльності І. І. Ковальчуку.
а) перша сторінка постанови;

ПОСТАНОВИЛ:

На основании ст. 126 и руководствуясь ст. 127 УПК УССР, привлечь КОВАЛЬЧУК Иван Иванович в качестве обвиняемого по ст. ст. 54-2, 54-II УК УССР, о чем объяв[ить] обвиняемому под расписку в настоящем постановлении.

Копию постановления направить прокурору

Следователь Драев /ДРАЕВ/

„СОГЛАСЕН": *Старший следователь* /РОЗЕНФЕЛЬД/

(Начальник „___" отделения)

Настоящее постановление мне объявлено „4" июня 194–

Подпись обвиняемого Ковальчук

Протокол допроса
обвиняемого Ковальчука Ивана Ивановича от 4/VI

Вопрос: Вам предъявлено обвинение в том, что Вы являетесь участником к-р. украинской националистической организации ОУН т.е. в преступлениях предусмотренных ст. ст. 54п2; 54п11 УК УССР. Признаете ли себя виновным в предъявленном Вам обвинении?

Ответ: Предъявленное мне обвинение я признаю так, что я, Ковальчук Иван, действительно являюсь участником к-р. украинской националистической организации в которую меня завербовал Рыбирчук Федор Тарасович в январе м-це 1941 г. и по заданию которого я проводил вербовочную работу по школе №1 г. Ковеля и по с. Гайно, о чем я подробно рассказал в сегодняшнем протоколе допроса от 4/VI и в последующих.

Протокол допроса с моих слов записан верно и мне прочитан: Ковальчук

Допросил: следователь Уч. части сержант ГБ Драев

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.1997, Арк.14 (зворот)

б) друга сторінка постанови. м. Ковель, 1941 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

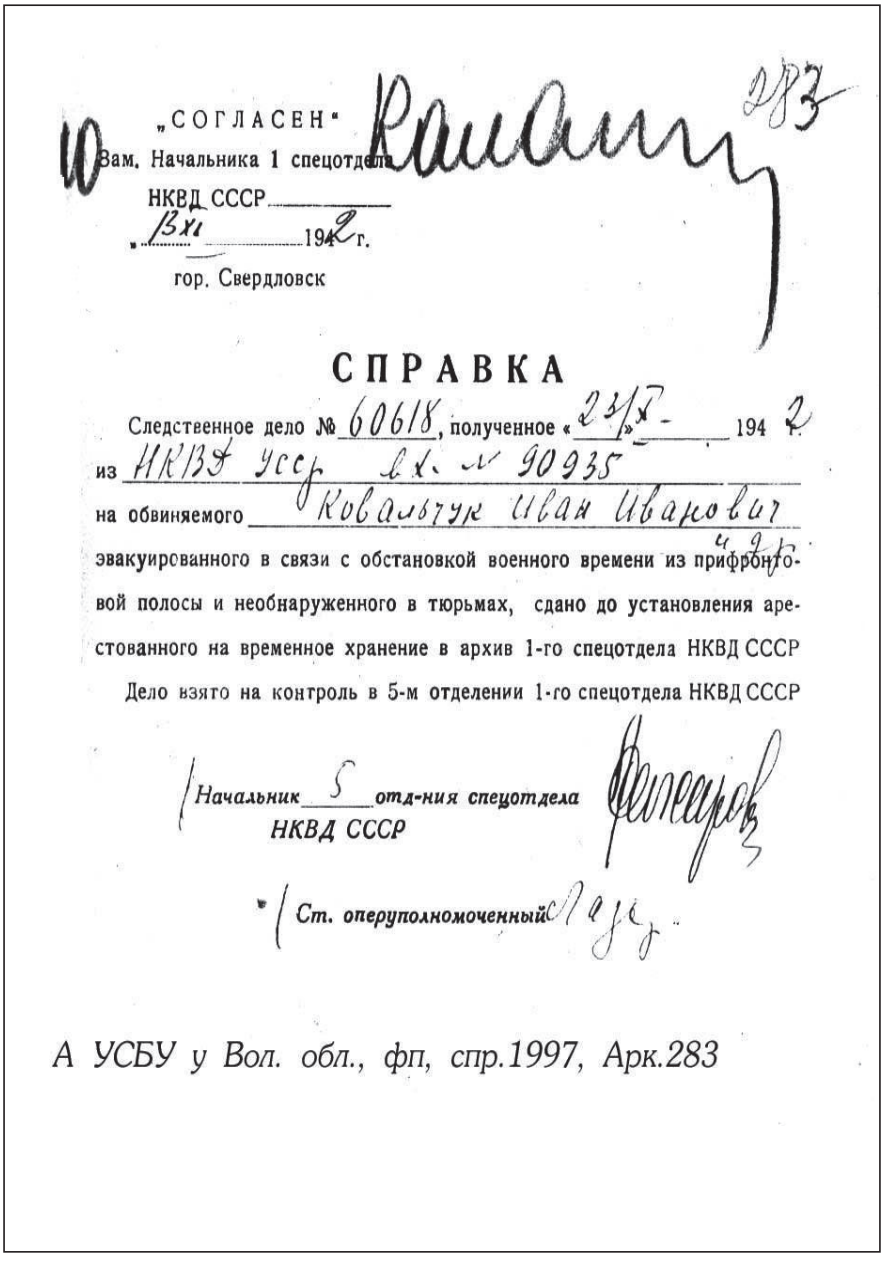

„СОГЛАСЕН"
Зам. Начальника 1 спецотдела
НКВД СССР
„13" XI 1942 г.
гор. Свердловск

283

СПРАВКА

Следственное дело № 60618, полученное «23» X 1942
из НКВД УССР арх. № 90935
на обвиняемого Ковальчук Иван Иванович
эвакуированного в связи с обстановкой военного времени из прифронтовой полосы и необнаруженного в тюрьмах, сдано до установления арестованного на временное хранение в архив 1-го спецотдела НКВД СССР
Дело взято на контроль в 5-м отделении 1-го спецотдела НКВД СССР

Начальник 5 отд-ния спецотдела НКВД СССР

Ст. оперуполномоченный

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.1997, Арк.283

Довідка про передачу слідчої справи І. І. Ковальчука на тимчасове зберігання в архів 1-го спецвідділу НКВС СРСР. м. Свердловськ, 13 листопада 1942 р. Фонд архіву УСБ України у Волинській області

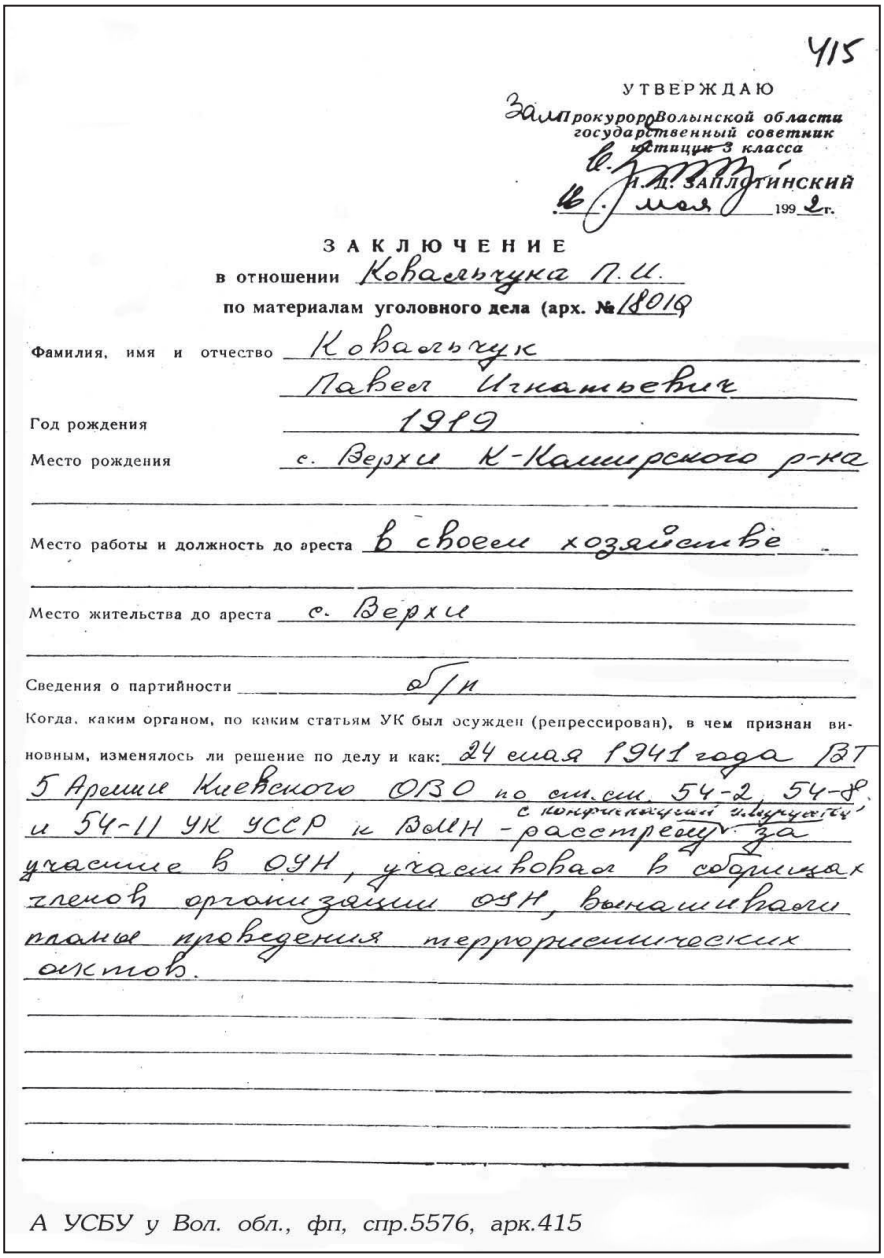

415

УТВЕРЖДАЮ

Зам. Прокурор Волынской области
государственный советник
юстиции 3 класса
В. Н. Д. ЗАПЛОТИНСКИЙ
16 мая 1992 г.

ЗАКЛЮЧЕНИЕ

в отношении Ковальчука П. И.

по материалам уголовного дела (арх. № 18010)

Фамилия, имя и отчество Ковальчук Павел Игнатьевич

Год рождения 1919

Место рождения с. Верхи К-Каширского р-на

Место работы и должность до ареста в своем хозяйстве

Место жительства до ареста с. Верхи

Сведения о партийности б/п

Когда, каким органом, по каким статьям УК был осужден (репрессирован), в чем признан виновным, изменялось ли решение по делу и как: 24 мая 1941 года ВТ 5 Армии Киевского ОВО по ст.ст. 54-2, 54-8 и 54-11 УК УССР к ВМН - расстрелу с конфискацией имущества за участие в ОУН, участвовал в сборищах членов организации ОУН, вынашивали планы проведения террористических актов.

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.5576, арк.415

Висновок прокурора Волинської області
з архівно-кримінальної справи П. Г. Ковальчука.
а) перша сторінка висновку;

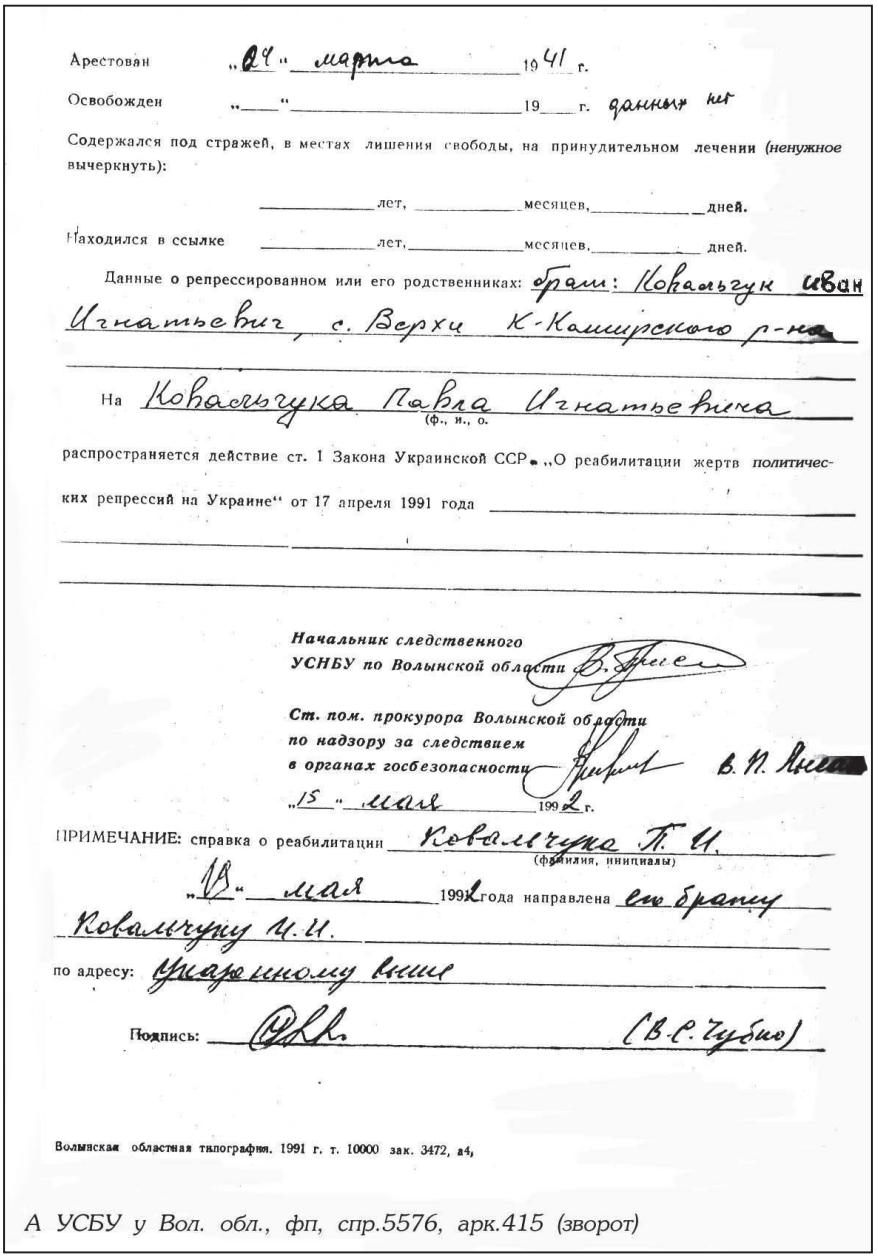

Арестован „24" марта 1941 г.

Освобожден „____" _____ 19____ г. данных нет

Содержался под стражей, в местах лишения свободы, на принудительном лечении (*ненужное вычеркнуть*):

_____ лет, _____ месяцев, _____ дней.

Находился в ссылке _____ лет, _____ месяцев, _____ дней.

Данные о репрессированном или его родственниках: брат: Ковальчук Иван Игнатьевич, с. Верхи К-Камирского р-на

На Ковальчука Павла Игнатьевича
(ф., и., о.

распространяется действие ст. 1 Закона Украинской ССР „О реабилитации жертв политических репрессий на Украине" от 17 апреля 1991 года

Начальник следственного
УСНБУ по Волынской области

Ст. пом. прокурора Волынской области
по надзору за следствием
в органах госбезопасности В. П. [redacted]
„15" мая 1992 г.

ПРИМЕЧАНИЕ: справка о реабилитации Ковальчука П. И.
(фамилия, инициалы)

„18" мая 1992 года направлена его брату Ковальчуку И. И.

по адресу: Указанному выше

Подпись: (В.С. Чубко)

Волынская областная типография. 1991 г. т. 10000 зак. 3472, а4,

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.5576, арк.415 (зворот)

б) друга сторінка висновку. м. Луцьк, 16 травня 1992 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

УПРАВЛІННЯ СЛУЖБИ БЕЗПЕКИ УКРАЇНИ ПО ВОЛИНСЬКІЙ ОБЛАСТІ

263021, м. Луцьк, пр. Перемоги, 4

№ 10/5576фп. «6» серпня 1997 р.

На № Вх. К-29.

293500, Львівська область м. Стрий
вул. Грабовецька, 118/63, Ковальчук
Трохиму Гнатовичу.

Повідомляємо, що Ковальчук Павло Гнатович, 1919 р.н., ур. с. Верхи Камінь-Каширського району Волинської області 25 лютого 1941 року був заарештований, згідно вироку ВТ 5 армії Київського особливого військового округу від 24 травня 1941 року за ст.ст. 54-2, 54-11, 17-54-8 КК УРСР засуджений до ВМП-розстрілу, з конфіскацією особисто належного йому майна.

Згідно висновку Генеральної прокуратури України від 20 жовтня 1992 року Ковальчук Павло Гнатович реабілітований.

В матеріалах архівної кримінальної справи №5576фп відсутні дані про приведення вироку щодо Ковальчука П.Г. до виконання та про місце його поховання.

Підстава: арх. крим. справа №5576фп.

Начальник підрозділу М.С. Ворошило.

Вірно:

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.5576, арк.420

**Повідомлення про реабілітацію П. Г. Ковальчука.
м. Луцьк, 6 серпня 1997 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області**

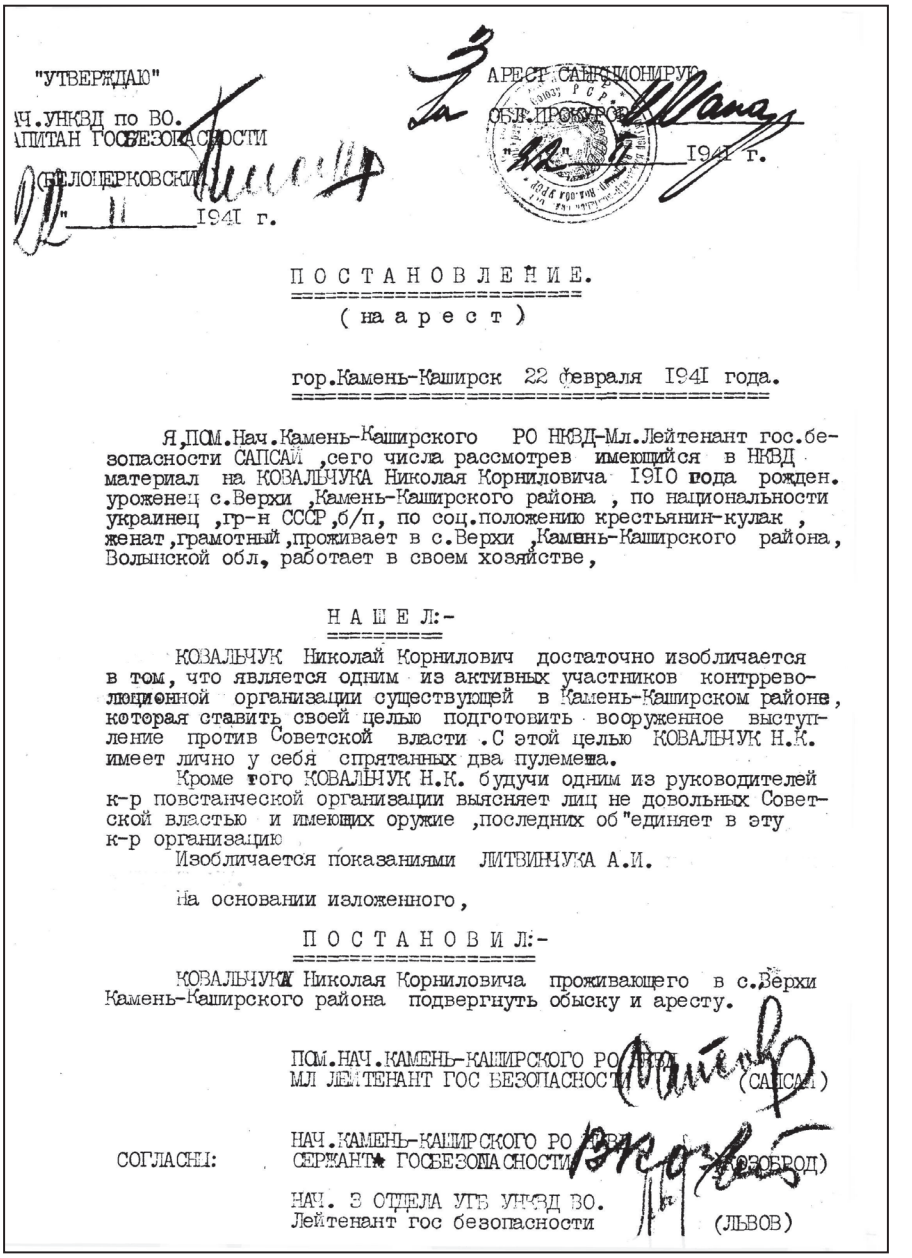

"УТВЕРЖДАЮ"
НАЧ.УНКВД по ВО.
КАПИТАН ГОСБЕЗОПАСНОСТИ
(БЕЛОЦЕРКОВСКИЙ)
"11" 11 1941 г.

За АРЕСТ САНКЦИОНИРУЮ
ОБЛ.ПРОКУРОР
"22" II 1941 г.

П О С Т А Н О В Л Е Н И Е.
(на арест)

гор.Камень-Каширск 22 февраля 1941 года.

Я,ПОМ.Нач.Камень-Каширского РО НКВД-Мл.Лейтенант гос.безопасности САПСАЙ ,сего числа рассмотрев имеющийся в НКВД материал на КОВАЛЬЧУКА Николая Корниловича 1910 года рожден. уроженец с.Верхи ,Камень-Каширского района , по национальности украинец ,гр-н СССР,б/п, по соц.положению крестьянин-кулак , женат,грамотный,проживает в с.Верхи ,Камень-Каширского района, Волынской обл, работает в своем хозяйстве,

Н А Ш Е Л:-

КОВАЛЬЧУК Николай Корнилович достаточно изобличается в том, что является одним из активных участников контрреволюционной организации существующей в Камень-Каширском районе, которая ставить своей целью подготовить вооруженное выступление против Советской власти .С этой целью КОВАЛЬЧУК Н.К. имеет лично у себя спрятанных два пулемета.

Кроме того КОВАЛЬЧУК Н.К. будучи одним из руководителей к-р повстанческой организации выясняет лиц не довольных Советской властью и имеющих оружие ,последних об"единяет в эту к-р организацию

Изобличается показаниями ЛИТВИНЧУКА А.И.

На основании изложенного,

П О С Т А Н О В И Л:-

КОВАЛЬЧУКА Николая Корниловича проживающего в с.Верхи Камень-Каширского района подвергнуть обыску и аресту.

ПОМ.НАЧ.КАМЕНЬ-КАШИРСКОГО РО НКВД
МЛ ЛЕЙТЕНАНТ ГОС БЕЗОПАСНОСТИ (САПСАЙ)

СОГЛАСНЫ: НАЧ.КАМЕНЬ-КАШИРСКОГО РО НКВД
СЕРЖАНТ ГОСБЕЗОПАСНОСТИ (КОЗОБРОД)

НАЧ. 3 ОТДЕЛА УГБ УНКВД ВО.
Лейтенант гос безопасности (ЛЬВОВ)

Постанова на арешт М. К. Ковальчука. м. Камінь-Каширський, 22 лютого 1941 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

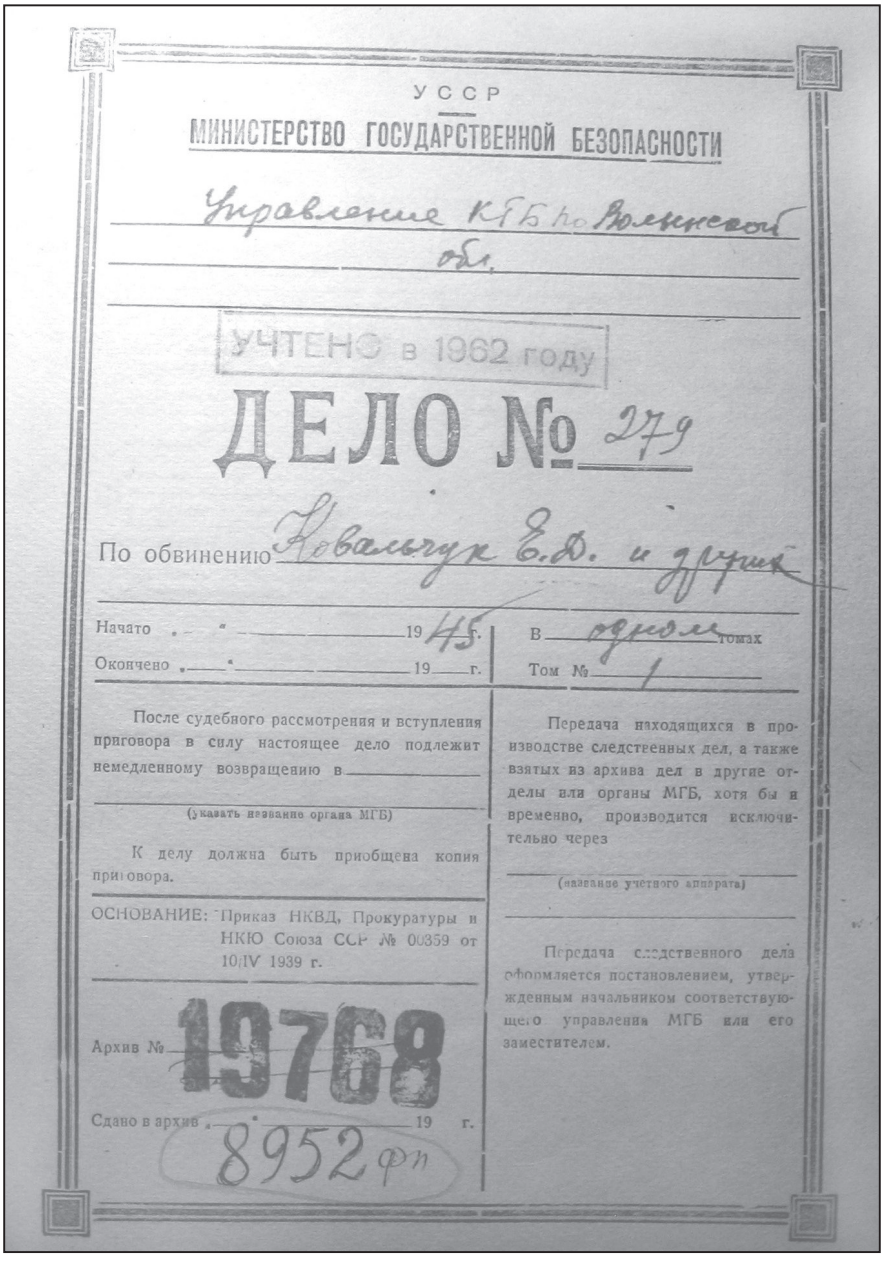

УССР

МИНИСТЕРСТВО ГОСУДАРСТВЕННОЙ БЕЗОПАСНОСТИ

Управление КГБ по Волынской обл.

УЧТЕНО в 1962 году

ДЕЛО № 279

По обвинению Ковальчук Е.Д. и других

Начато " " 1945 г.
Окончено " " 19 г.

В одном томах
Том № 1

После судебного рассмотрения и вступления приговора в силу настоящее дело подлежит немедленному возвращению в

(указать название органа МГБ)

К делу должна быть приобщена копия приговора.

ОСНОВАНИЕ: Приказ НКВД, Прокуратуры и НКЮ Союза ССР № 00359 от 10/IV 1939 г.

Архив № 19768

Сдано в архив " " 19 г.

8952 фп

Передача находящихся в производстве следственных дел, а также взятых из архива дел в другие отделы или органы МГБ, хотя бы и временно, производится исключительно через

(название учетного аппарата)

Передача следственного дела оформляется постановлением, утвержденным начальником соответствующего управления МГБ или его заместителем.

Титульна сторінка архівно-кримінальної справи Є. Д. Ковальчука. 1945 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

ЦЕНТРАЛЬНЫЙ АРХИВ

рства Внутренних Дел Союза ССР

Год производства 19

ственное дело № 70

К вх. №

Военный трибунал СевВО

ю Ковчун

вана Григорьевич

ВОЕННЫЙ ТРИБУНАЛ СЕВЕРНОГО ВОЕННОГО ОКРУГА

Военный Трибунал Прикарпатского военного округа

ДЕЛО №

(Надзорное)

№ Н-4892

« » 03 195 года

Докладчик

Прокурор

Поступило

Рассмотрено

о на « » « » 195 г.

Г284254 Зак. 353

1402151

Том № 1

в 19 г. Дело в 1 томах

№ 1236

Титульна сторінка архівно-кримінальної справи І. Г. Ковчуна. 1944 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

Копия

П Р И С Я Г А

Я син укра1нсько1 нац11 ствержую присягою, що вступаю добров1льно в ряди орган1зац11 укра1нських нац1онал1стив, як речника самост1йности 1 доборности укра1нсько1 нац11 в час 11 политичного поневолення.

1з ятистю буду виконувати вс1 11 прикази та без озву п1дпорядковуватися проводов1. Життя 1 праця це м1й обовязок супротив Укра1ни. Життям заплачу за невиконання 11 приказу. Смерть стане мен1 т1лько перешкодою на т1м шляху. Могилами найкращих син1в клянусь, що державу яку вони творили в сво1х державницких задумах, чинах творю 1 творитиму.

ВЕРНО:

Копия.

МОЛИТВА до УКРА1НИ.

Боже великий, творче всесильний нашу р1дну землю спогляни.
Ми будем в1рни твоЙу зав1ту, вислухай наших благань.
Люд у кайданах, край у ру1н1, нав1ть молитись ворог не дае.
Боже великий дай Укра1н1 волю 1 силу, 1 славу, 1 власть.

ВЕРНО: /Сердуков/

А УСБУ у Вол. обл, фп, спр.7876. - Т.2, арк.521
Машиноаисна копія "Присяги" і "Молитви" українського націоналіста, вилучена у звинуваченого по справі

Присяга українського націоналіста та Молитва до України.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

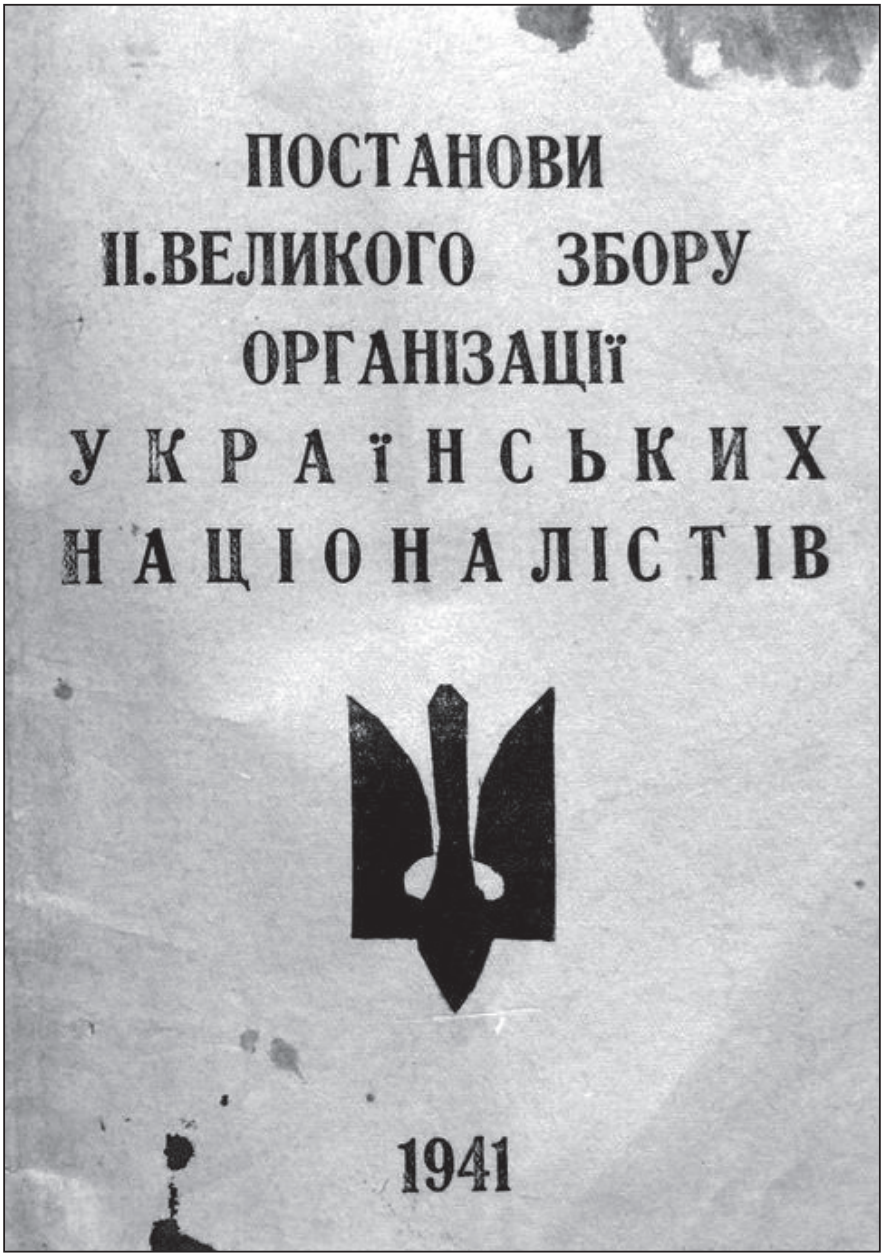

Постанови II Великого збору Організації українських націоналістів. Квітень 1941 р. ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 2, спр. 2, арк. 19.

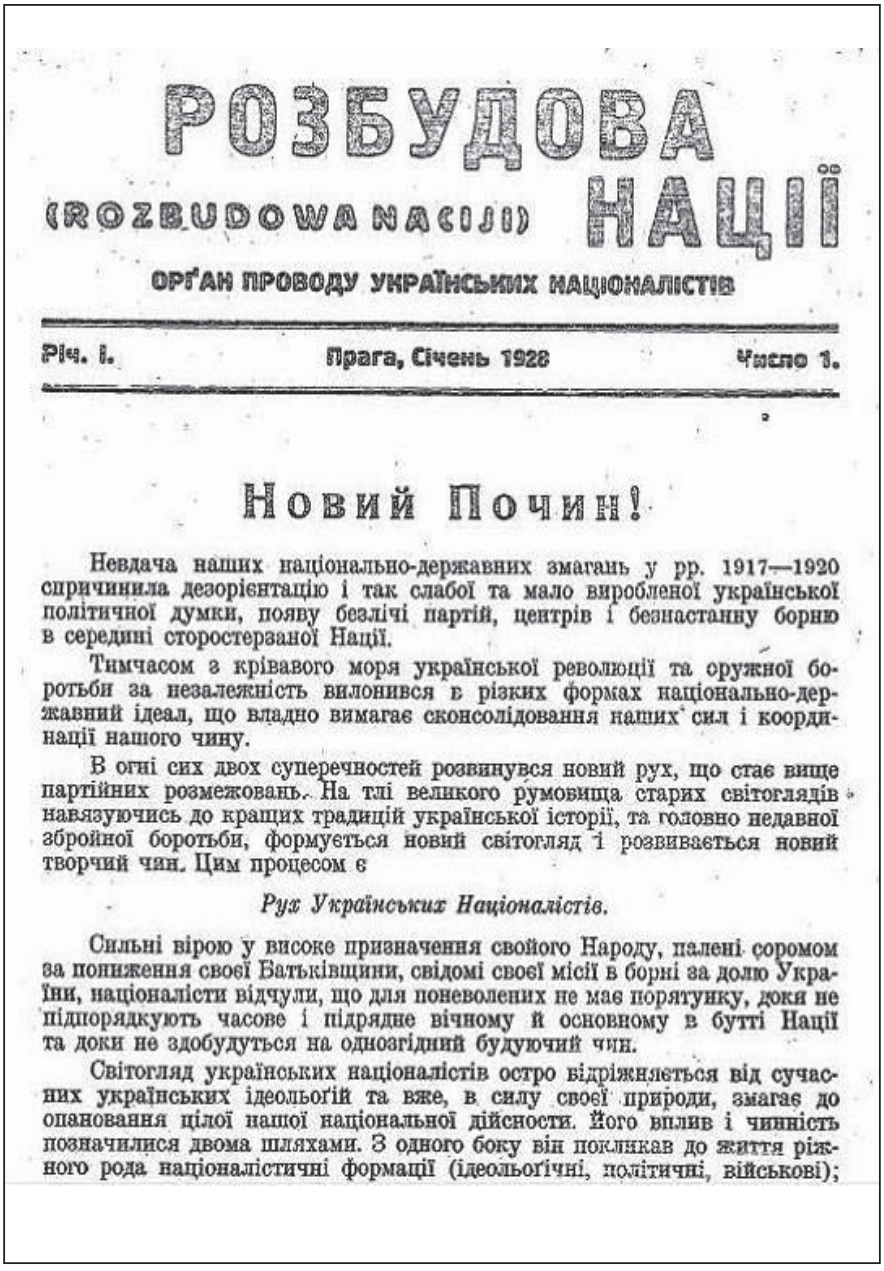

РОЗБУДОВА НАЦІЇ

(ROZBUDOWA NACIJI)

ОРҐАН ПРОВОДУ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Річ. І. Прага, Січень 1928 Число 1.

Новий Почин!

Невдача наших національно-державних змагань у рр. 1917—1920 спричинила дезорієнтацію і так слабої та мало виробленої української політичної думки, появу безлічі партій, центрів і безнастанну борню в середині сторостерзаної Нації.

Тимчасом з кривавого моря української революції та оружної боротьби за незалежність вилонився в різких формах національно-державний ідеал, що владно вимагає сконсолідування наших сил і координації нашого чину.

В огні сих двох суперечностей розвинувся новий рух, що стає вище партійних розмежовань. На тлі великого румовища старих світоглядів навязуючись до кращих традицій української історії, та головно недавної збройної боротьби, формується новий світогляд і розвивається новий творчий чин. Цим процесом є

Рух Українських Націоналістів.

Сильні вірою у високе призначення свойого Народу, палені соромом за пониження своєї Батьківщини, свідомі своєї місії в борні за долю України, націоналісти відчули, що для поневолених не має порятунку, доки не підпорядкують часове і підрядне вічному й основному в бутті Нації та доки не здобудуться на однозгідний будуючий чин.

Світогляд українських націоналістів остро відріжняється від сучасних українських ідеольоґій та вже, в силу своєї природи, змагає до опанування цілої нашої національної дійсности. Його вплив і чинність позначилися двома шляхами. З одного боку він покликав до життя ріжного рода націоналістичні формації (ідеольоґічні, політичні, військові);

Перший номер органу Проводу українських націоналістів «Розбудова нації». м. Прага, січень 1928 р.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

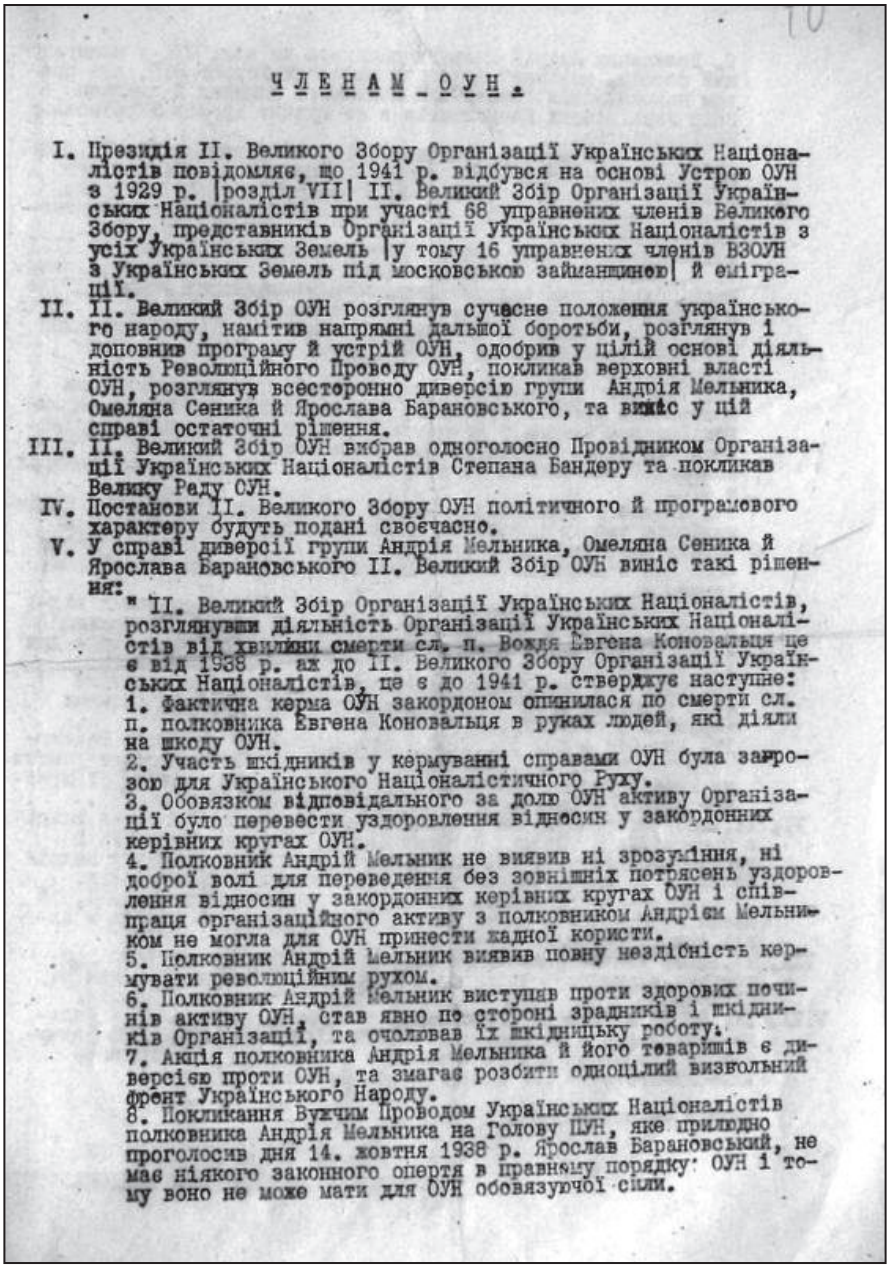

ЧЛЕНАМ ОУН.

I. Президія II. Великого Збору Організації Українських Націоналістів повідомляє, що 1941 р. відбувся на основі Устрою ОУН з 1929 р. |розділ VII| II. Великий Збір Організації Українських Націоналістів при участі 68 управнених членів Великого Збору, представників Організації Українських Націоналістів з усіх Українських Земель |у тому 16 управнених членів ВЗОУН з Українських Земель під московською займанщиною| й еміграції.

II. II. Великий Збір ОУН розглянув сучасне положення українського народу, намітив напрямні дальшої боротьби, розглянув і доповнив програму й устрій ОУН, одобрив у цілій основі діяльність Революційного Проводу ОУН, покликав верховні власті ОУН, розглянув всесторонно диверсію групи Андрія Мельника, Омеляна Сеника й Ярослава Барановського, та виніс у цій справі остаточні рішення.

III. II. Великий Збір ОУН вибрав одноголосно Провідником Організації Українських Націоналістів Степана Бандеру та покликав Велику Раду ОУН.

IV. Постанови II. Великого Збору ОУН політичного й програмового характеру будуть подані своєчасно.

V. У справі диверсії групи Андрія Мельника, Омеляна Сеника й Ярослава Барановського II. Великий Збір ОУН виніс такі рішення:

" II. Великий Збір Організації Українських Націоналістів, розглянувши діяльність Організації Українських Націоналістів від хвилини смерти сл. п. Вождя Евгена Коновальця це є від 1938 р. аж до II. Великого Збору Організації Українських Націоналістів, це є до 1941 р. стверджує наступне:

1. Фактична керма ОУН закордоном опинилася по смерти сл. п. полковника Евгена Коновальця в руках людей, які діяли на шкоду ОУН.

2. Участь шкідників у кермуванні справами ОУН була загрозою для Українського Націоналістичного Руху.

3. Обовязком відповідального за долю ОУН активу Організації було перевести уздоровлення відносин у закордонних керівних кругах ОУН.

4. Полковник Андрій Мельник не виявив ні зрозуміння, ні доброї волі для переведення без зовнішніх потрясень уздоровлення відносин у закордонних керівних кругах ОУН і співпраця організаційного активу з полковником Андрієм Мельником не могла для ОУН принести жадної користи.

5. Полковник Андрій Мельник виявив повну нездібність кермувати революційним рухом.

6. Полковник Андрій Мельник виступав проти здорових починів активу ОУН, став явно по стороні зрадників і шкідників Організації, та очолював їх шкідницьку роботу.

7. Акція полковника Андрія Мельника й його товаришів є диверсією проти ОУН, та змагає розбити одноцілий визвольний фронт Українського Народу.

8. Покликання Вищим Проводом Українських Націоналістів полковника Андрія Мельника на Голову ПУН, яке прилюдно проголосив дня 14. жовтня 1938 р. Ярослав Барановський, не має ніякого законного опертя в правному порядку ОУН і тому воно не може мати для ОУН обовязуючої сили.

Звернення Президії II Великого Збору ОУН до членів ОУН з приводу обрання Провідником ОУН С. Бандери та визначення напрямків подальшої боротьби. а) перша сторінка;

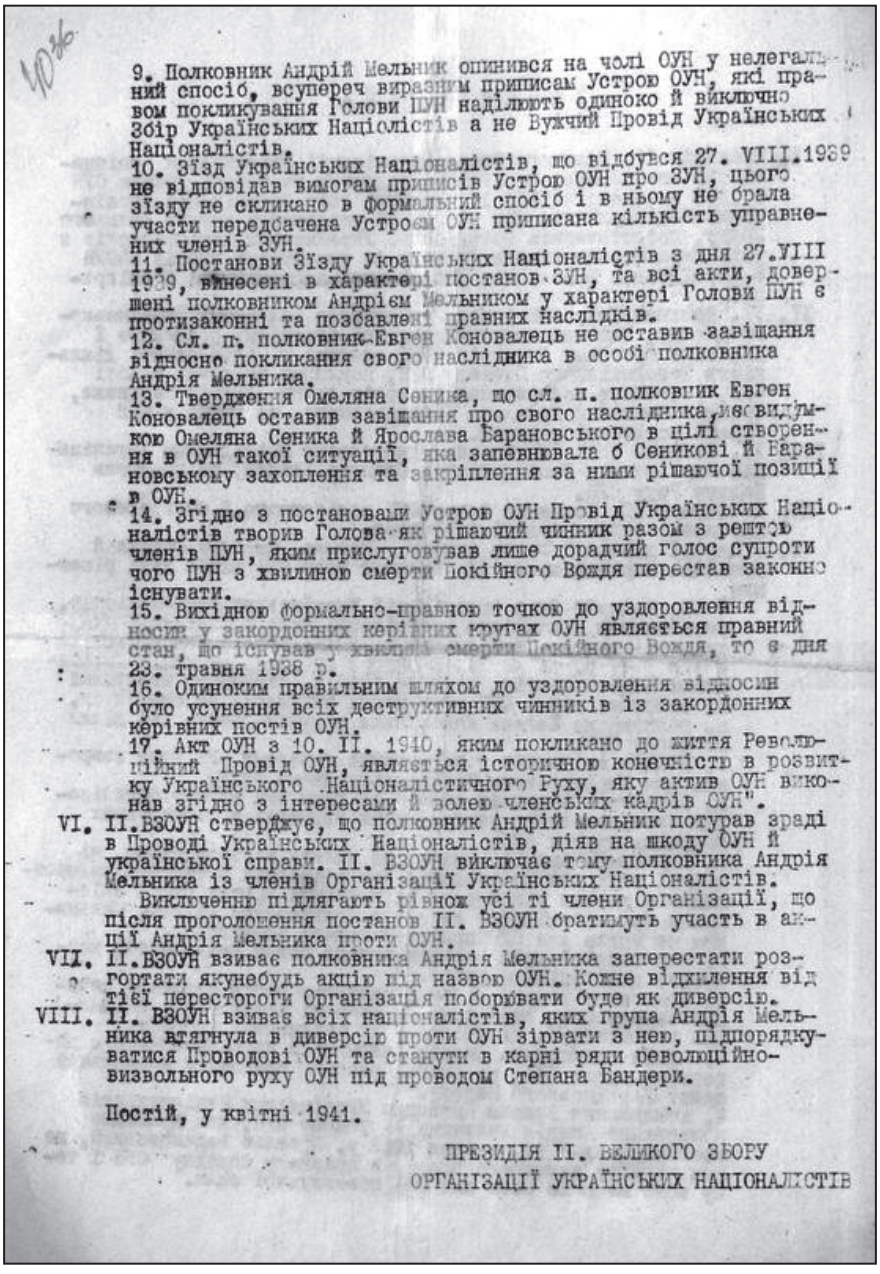

9. Полковник Андрій Мельник опинився на чолі ОУН у нелегальний спосіб, всупереч виразним приписам Устрою ОУН, які правом покликування Голови ПУН наділюють одиноко й виключно Збір Українських Націолістів а не Вужчий Провід Українських Націоналістів.
10. Зїзд Українських Націоналістів, що відбувся 27. VIII.1939 не відповідав вимогам приписів Устрою ОУН про ЗУН, цього зїзду не скликано в формальний спосіб і в ньому не брала участи передбачена Устроєм ОУН приписана кількість управнених членів ЗУН.
11. Постанови Зїзду Українських Націоналістів з дня 27.VIII 1939, внесені в характері постанов ЗУН, та всі акти, довершені полковником Андрієм Мельником у характері Голови ПУН є протизаконні та позбавлені правних наслідків.
12. Сл. п. полковник Евген Коновалець не оставив завіщання відносно покликання свого наслідника в особі полковника Андрія Мельника.
13. Твердження Омеляна Сеника, що сл. п. полковник Евген Коновалець оставив завіщання про свого наслідника, є видумком Омеляна Сеника й Ярослава Барановського в цілі створення в ОУН такої ситуації, яка заповнювала б Сеникові й Барановському захоплення та закріплення за ними рішаючої позиції в ОУН.
14. Згідно з постановами Устрою ОУН Провід Українських Націоналістів творив Голова як рішаючий чинник разом з радою членів ПУН, яким прислуговував лише дорадчий голос супроти чого ПУН з хвилиною смерти покійного Вождя перестав законно існувати.
15. Вихідною формально-правною точкою до уздоровлення відносин у закордонних керівних кругах ОУН являється правний стан, що існував у хвилині смерти покійного Вождя, то є дня 23. травня 1938 р.
16. Одиноким правильним шляхом до уздоровлення відносин було усунення всіх деструктивних чинників із закордонних керівних постів ОУН.
17. Акт ОУН з 10. II. 1940, яким покликано до життя Революційний Провід ОУН, являється історичною конечністю в розвитку Українського Націоналістичного Руху, яку актив ОУН виконав згідно з інтересами й волею членських кадрів ОУН".

VI. II.ВЗОУН стверджує, що полковник Андрій Мельник потурав зраді в Проводі Українських Націоналістів, діяв на шкоду ОУН й української справи. II. ВЗОУН виключає тому полковника Андрія Мельника із членів Організації Українських Націоналістів.
Виключенню підлягають рівнож усі ті члени Організації, що після проголошення постанов II. ВЗОУН братимуть участь в акції Андрія Мельника проти ОУН.

VII. II.ВЗОУН взиває полковника Андрія Мельника заперестати розгортати якунебудь акцію під назвою ОУН. Кожне відхилення від тієї перестороги Організація поборювати буде як диверсію.

VIII. II. ВЗОУН взиває всіх націоналістів, яких група Андрія Мельника втягнула в диверсію проти ОУН зірвати з нею, підпорядкуватися Проводові ОУН та стануть в карні ряди революційно-визвольного руху ОУН під проводом Степана Бандери.

Постій, у квітні 1941.

ПРЕЗИДІЯ II. ВЕЛИКОГО ЗБОРУ
ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ

Зворот. Квітень 1941 р.
ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 2, спр. 2.

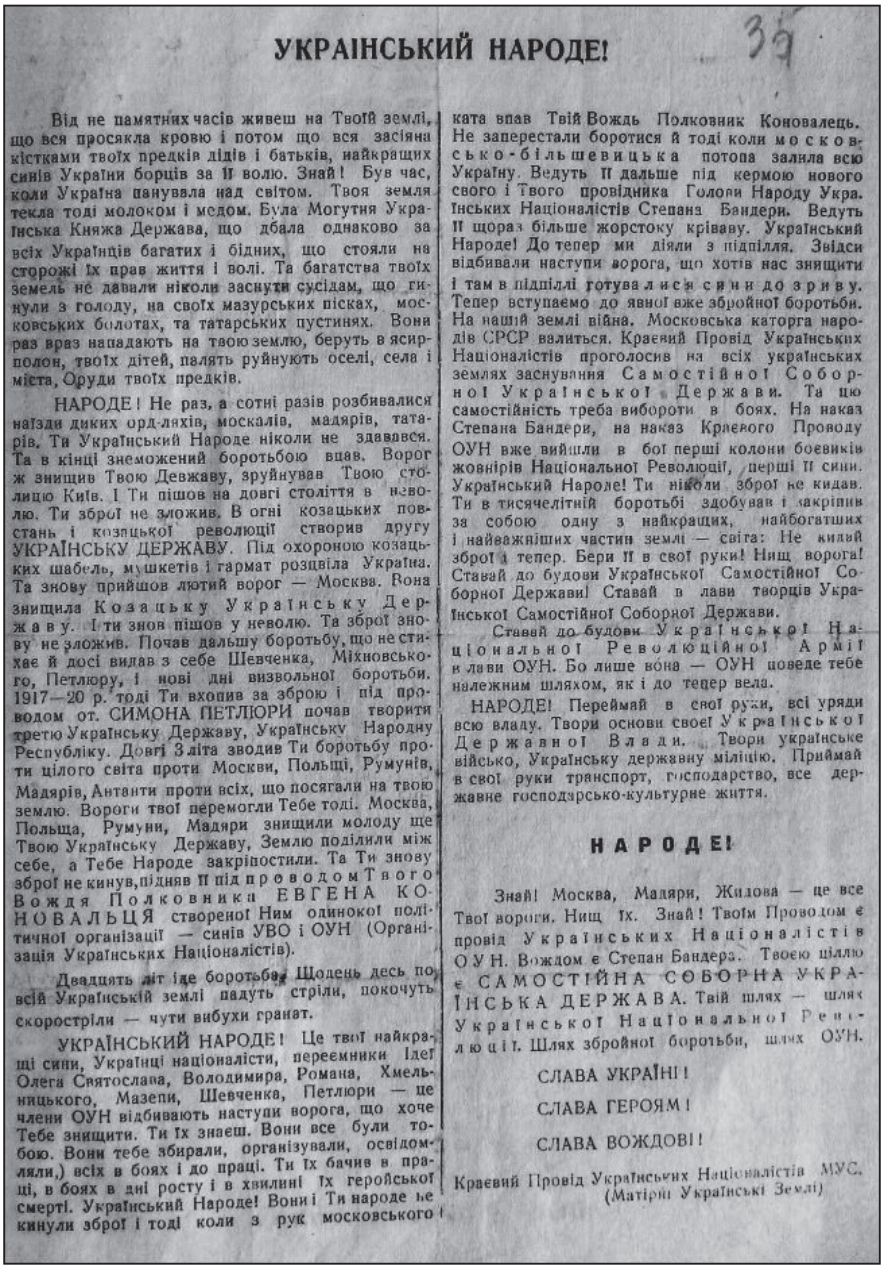

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ!

Від не памятних часів живеш на Твоїй землі, що вся просякла кровю і потом що вся засіяна кістками твоїх предків дідів і батьків, найкращих синів України борців за її волю. Знай! Був час, коли Україна панувала над світом. Твоя земля текла тоді молоком і медом. Була Могутня Українська Княжа Держава, що дбала однаково за всіх Українців багатих і бідних, що стояли на сторожі їх прав життя і волі. Та багатства твоїх земель не давали ніколи заснути сусідам, що гинули з голоду, на своїх мазурських пісках, московських болотах, та татарських пустинях. Вони раз враз нападають на твою землю, беруть в ясир-полон, твоїх дітей, палять руйнують оселі, села і міста, Оруди твоїх предків.

НАРОДЕ! Не раз, а сотні разів розбивалися наїзди диких орд-ляхів, москалів, мадярів, татарів. Ти Український Народе ніколи не здавався. Та в кінці знеможений боротьбою впав. Ворог знищив Твою Девжаву, зруйнував Твою столицю Київ. І Ти пішов на довгі століття в неволю. Ти зброї не зложив. В огні козацьких повстань і козацької революції створив другу УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ. Під охороною козацьких шабель, мушкетів і гармат розцвіла Україна. Та знову прийшов лютий ворог — Москва. Вона знищила Козацьку Українську Державу. І ти знов пішов у неволю. Та зброї знову не зложив. Почав дальшу боротьбу, що не стихає й досі видав з себе Шевченка, Міхновського, Петлюру, і нові дні визвольної боротьби. 1917—20 р. тоді Ти вхопив за зброю і під проводом от. СИМОНА ПЕТЛЮРИ почав творити третю Українську Державу, Українську Народну Республіку. Довгі 3 літа зводив Ти боротьбу проти цілого світа проти Москви, Польщі, Румунів, Мадярів, Антанти проти всіх, що посягали на твою землю. Вороги твої перемогли Тебе тоді. Москва, Польща, Румуни, Мадяри знищили молоду ще Твою Українську Державу, Землю поділили між себе, а Тебе Народе закріпостили. Та Ти знову зброї не кинув, підняв її під проводом Твого Вождя Полковника ЕВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ створеної Ним одиноко політичної організації — синів УВО і ОУН (Організація Українських Націоналістів).

Двадцять літ іде боротьба. Щодень десь по всій Українській землі падуть стріли, покочуть скорострільні — чути вибухи гранат.

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ! Це твої найкращі сини, Українці націоналісти, переємники Ідеї Олега Святослава, Володимира, Романа, Хмельницького, Мазепи, Шевченка, Петлюри — це члени ОУН відбивають наступи ворога, що хоче Тебе знищити. Ти їх знаєш. Вони все були тобою. Вони тебе збирали, організували, освідомляли,) всіх в боях і до праці. Ти їх бачив в праці, в боях в дні росту і в хвилині їх геройської смерті. Український Народе! Вони і Ти народе не кинули зброї і тоді коли з рук московського ката впав Твій Вождь Полковник Коновалець. Не заперестали боротися й тоді коли московсько-більшевицька потопа залила всю Україну. Ведуть її дальше під кермою нового свого і Твого провідника Голови Народу Українських Націоналістів Степана Бандери. Ведуть її щораз більше жорстоку криваву. Український Народе! До тепер ми діяли з підпілля. Звідси відбивали наступи ворога, що хотів нас знищити і там в підпіллі готувалися сини до зриву. Тепер вступаємо до явної вже збройної боротьби. На нашій землі війна. Московська каторга народів СРСР валиться. Краєвий Провід Українських Націоналістів проголосив на всіх українських землях заснування Самостійної Соборної Української Держави. Та цю самостійність треба виборати в боях. На наказ Степана Бандери, на наказ Краєвого Проводу ОУН вже вийшли в бої перші колони боєвиків жовнірів Національної Революції, перші її сини. Український Народе! Ти ніколи зброї не кидав. Ти в тисячелітній боротьбі здобував і закріпив за собою одну з найкращих, найбогатших і найважніших частин землі — світа: Не кидай зброї і тепер. Бери її в свої руки! Ниць ворога! Ставай до будови Української Самостійної Соборної Держави! Ставай в лави творців Української Самостійної Соборної Держави.

Ставай до будови Української Національної Революційної Армії в лави ОУН. Бо лише вона — ОУН поведе тебе належним шляхом, як і до тепер вела.

НАРОДЕ! Переймай в свої руки, всі уряди всю владу. Твори основи своєї Української Державної Влади. Твори українське військо, Українську державну міліцію. Приймай в свої руки транспорт, господарство, все державне господарсько-культурне життя.

НАРОДЕ!

Знай! Москва, Мадяри, Жидова — це все Твої вороги. Ниць їх. Знай! Твоїм Проводом є провід Українських Націоналістів ОУН. Вождом є Степан Бандера. Твоєю ціллю є САМОСТІЙНА СОБОРНА УКРАЇНСЬКА ДЕРЖАВА. Твій шлях — шлях Української Національної Революції. Шлях збройної боротьби, шлях ОУН.

СЛАВА УКРАЇНІ!

СЛАВА ГЕРОЯМ!

СЛАВА ВОЖДОВІ!

Краєвий Провід Українських Націоналістів МУС.
(Матірні Українські Землі)

Листівка ОУН під проводом Степана Бандери із закликом до боротьби. ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 1, спр. 42, арк. 35.

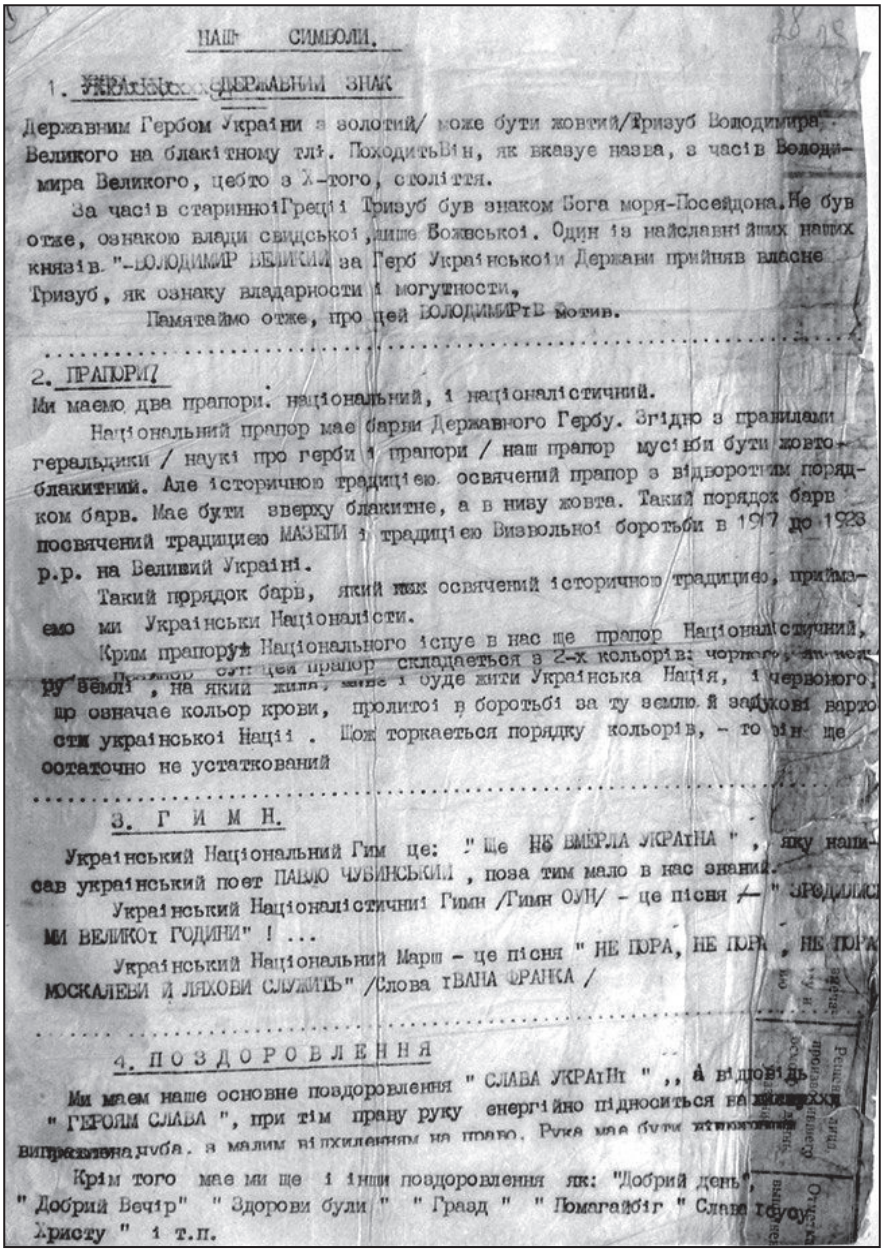

НАШІ СИМВОЛИ.

1. ДЕРЖАВНИЙ ЗНАК

Державним Гербом України з золотий/ може бути жовтий/Тризуб Володимира Великого на блакітному тлі. ПоходитьВін, як вказує назва, з часів Володимира Великого, цебто з X-того, століття.

За часів старинноіГреціі Тризуб був знаком Бога моря-Посейдона. Не був отже, ознакою влади свидськоі, лише Божвськоі. Один із найславнійших наших князів "-ВОЛОДИМИР ВЕЛИКИЙ за Герб Украінськоіи Держави прийняв власне Тризуб, як ознаку владарности і могутности,

Памятаймо отже, про цей ВОЛОДИМИРІВ мотив.

2. ПРАПОРИ.

Ми маємо два прапори: національний, і націоналістичний.

Національний прапор має барви Державного Гербу. Згідно з правилами геральдики / наукі про герби і прапори / наш прапор мусівби бути жовто-блакитний. Але історичною традицією освячений прапор з відворотним порядком барв. Має бути зверху блакитне, а в низу жовта. Такий порядок барв посвячений традициєю МАЗЕПИ і традицією Визвольноі боротьби в 1917 до 1923 р.р. на Великий Украіні.

Такий порядок барв, який освячений історичною традициєю, приймаємо ми Украінськи Націоналісти.

Крим прапору Національного існує в нас ще прапор Націоналістичний, [illegible] цей прапор складається з 2-х кольорів: чорного, як кольору землі, на який жила, живе і буде жити Украінська Нація, і червоного, що означає кольор крови, пролитоі в боротьбі за ту землю й задухові вартости украінськоі Націі. Щож торкається порядку кольорів, - то він ще остаточно не устаткований

3. Г И М Н.

Украінський Національний Гим це: " Ще НЕ ВМЕРЛА УКРАІНА ", яку написав украінський поет ПАВЛО ЧУБИНСЬКИЙ, поза тим мало в нас знаний.

Украінський Націоналістичниі Гимн /Гимн ОУН/ - це пісня - " ЗРОДИЛИСЬ МИ ВЕЛИКОІ ГОДИНИ" ! ...

Украінський Національний Марш - це пісня " НЕ ПОРА, НЕ ПОРА, НЕ ПОРА МОСКАЛЕВИ Й ЛЯХОВИ СЛУЖИТЬ" /Слова ІВАНА ФРАНКА /

4. П О З Д О Р О В Л Е Н Н Я

Ми маєм наше основне поздоровлення " СЛАВА УКРАІНІ ", а відповідь " ГЕРОЯМ СЛАВА ", при тім праву руку енергійно підноситься на [illegible] виправлена чуба, з малим відхиленням на право. Рука має бути [illegible]

Крім того має ми ще і інши поздоровлення як: "Добрий день", " Добрий Вечір" " Здорови були " " Гразд " " Помагайбіг " Слава Ісусу Христу " і т.п.

Опис символів ОУН.
ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 1, спр. 36, арк. 28.

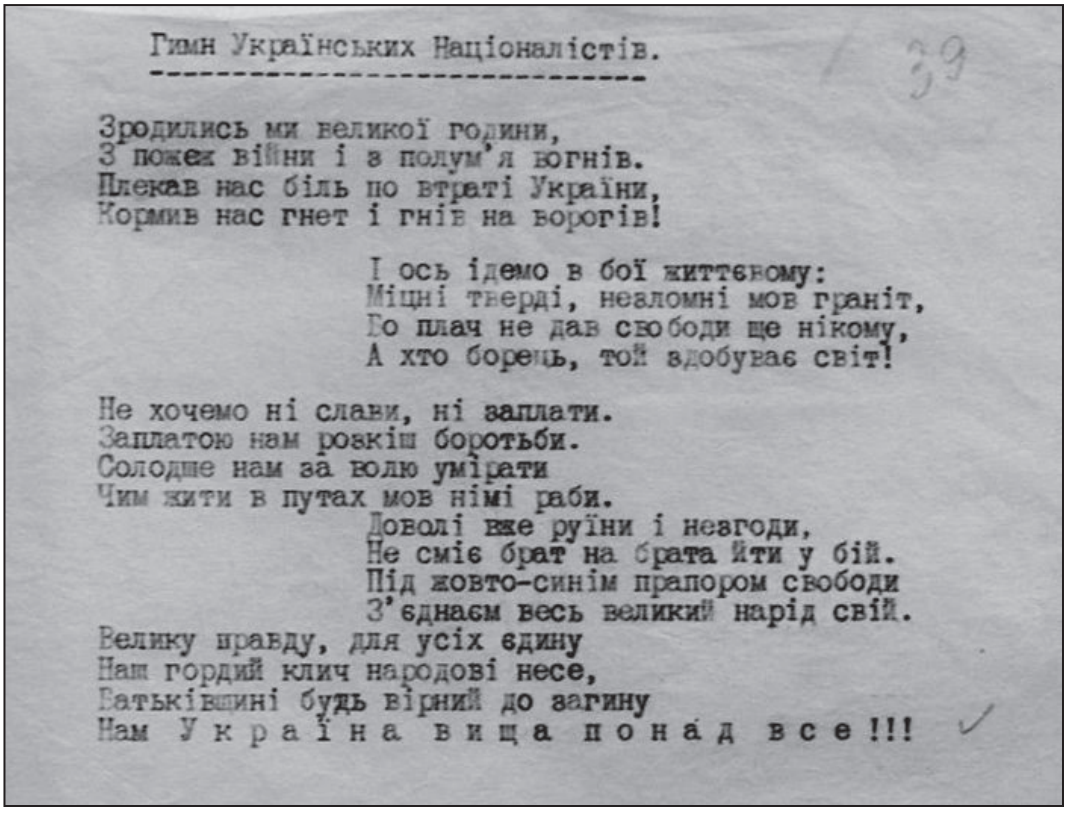

Гимн Українських Націоналістів.

39

Зродились ми великої години,
З пожеж війни і з полум'я вогнів.
Плекав нас біль по втраті України,
Кормив нас гнет і гнів на ворогів!

І ось ідемо в бій життєвому:
Міцні тверді, незломні мов граніт,
Бо плач не дав свободи ще нікому,
А хто борець, той здобуває світ!

Не хочемо ні слави, ні заплати.
Заплатою нам розкіш боротьби.
Солодше нам за волю умірати
Чим жити в путах мов німі раби.

Доволі вже руїни і незгоди,
Не сміє брат на брата йти у бій.
Під жовто-синім прапором свободи
З'єднаєм весь великий нарід свій.

Велику правду, для усіх єдину
Наш гордий клич народові несе,
Батьківщині будь вірний до загину
Нам У к р а ї н а в и щ а п о н а д в с е !!!

Гімн Українських націоналістів.
ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 1, спр. 37, арк. 39.

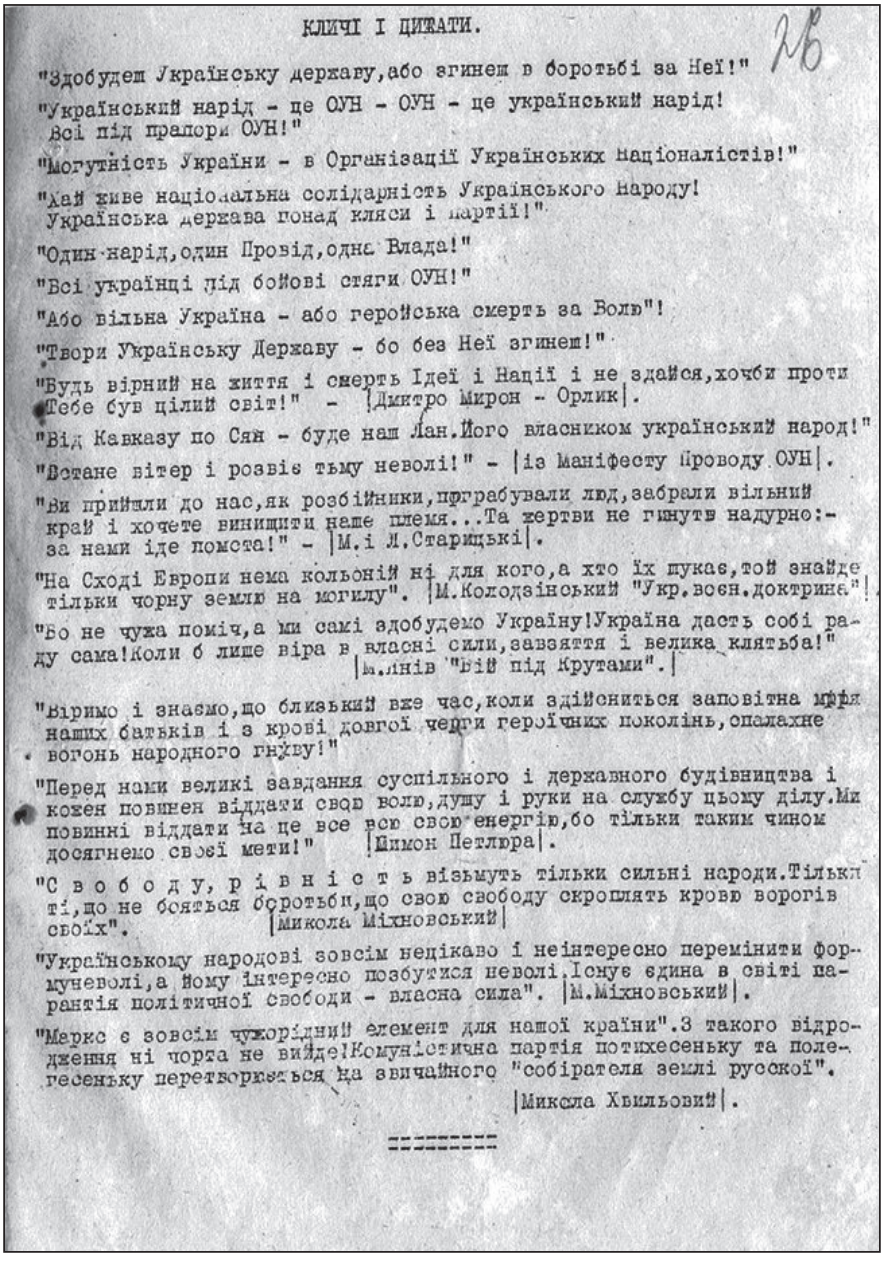

КЛИЧІ І ДИГАТИ.

26

"Здобудем Українську державу,або згинем в боротьбі за Неї!"

"Український нарід - це ОУН - ОУН - це український нарід! Всі під пралори ОУН!"

"Могутність України - в Організації Українських Націоналістів!"

"Хай живе національна солідарність Українського Народу! Українська держава понад кляси і партії!"

"Один нарід,один Провід,одна Влада!"

"Всі українці під бойові стяги ОУН!"

"Або вільна Україна - або героїська смерть за Волю"!

"Твори Українську Державу - бо без Неї згинем!"

"Будь вірний на життя і смерть Ідеї і Нації і не здайся,хочби проти Тебе був цілий світ!" - |Дмитро Мирон - Орлик|.

"Від Кавказу по Сян - буде наш Лан.Його власником український народ!"

"Встане вітер і розвіє тьму неволі!" - |із Маніфесту Проводу ОУН|.

"Ви прийшли до нас,як розбійники,пограбували люд,забрали вільний край і хочете винищити наше плем'я...Та жертви не гинуть надурно:- за нами іде помста!" - |М.і Л.Старицькі|.

"На Сході Европи нема кольоній ні для кого,а хто їх шукає,той знайде тільки чорну землю на могилу". |М.Колодзінський "Укр.воєн.доктрина"|.

"Бо не чужа поміч,а ми самі здобудемо Україну!Україна дасть собі раду сама!Коли б лише віра в власні сили,завзяття і велика клятьба!" |М.Лнів "Бій під Крутами".|

"Віримо і знаємо,що близький вже час,коли здійсниться заповітна мрія наших батьків і з крові довгої черги героїчних поколінь,спалахне вогонь народного гніву!"

"Перед нами великі завдання суспільного і державного будівництва і кожен повинен віддати свою волю,душу і руки на службу цьому ділу.Ми повинні віддати на це все всю свою енергію,бо тільки таким чином досягнемо своєї мети!" |Симон Петлюра|.

"С в о б о д у, р і в н і с т ь візьмуть тільки сильні народи.Тільки ті,що не бояться боротьби,що свою свободу скроплять кровю ворогів своїх". |Микола Міхновський|

"Українському народові зовсім нецікаво і неінтересно переминити форму неволі,а йому інтересно позбутися неволі.Існує єдина в світі гарантія політичної свободи - власна сила". |М.Міхновський|.

"Маркс є зовсім чужорідний елемент для нашої країни".З такого відродження ні чорта не вийде!Комуністична партія потихесеньку та полегесеньку перетворюється на звичайного "собірателя землі русской". |Миколи Хвильовий|.

=========

Бойові кличі Організації українських націоналістів.
ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 1, спр. 68, арк. 26.

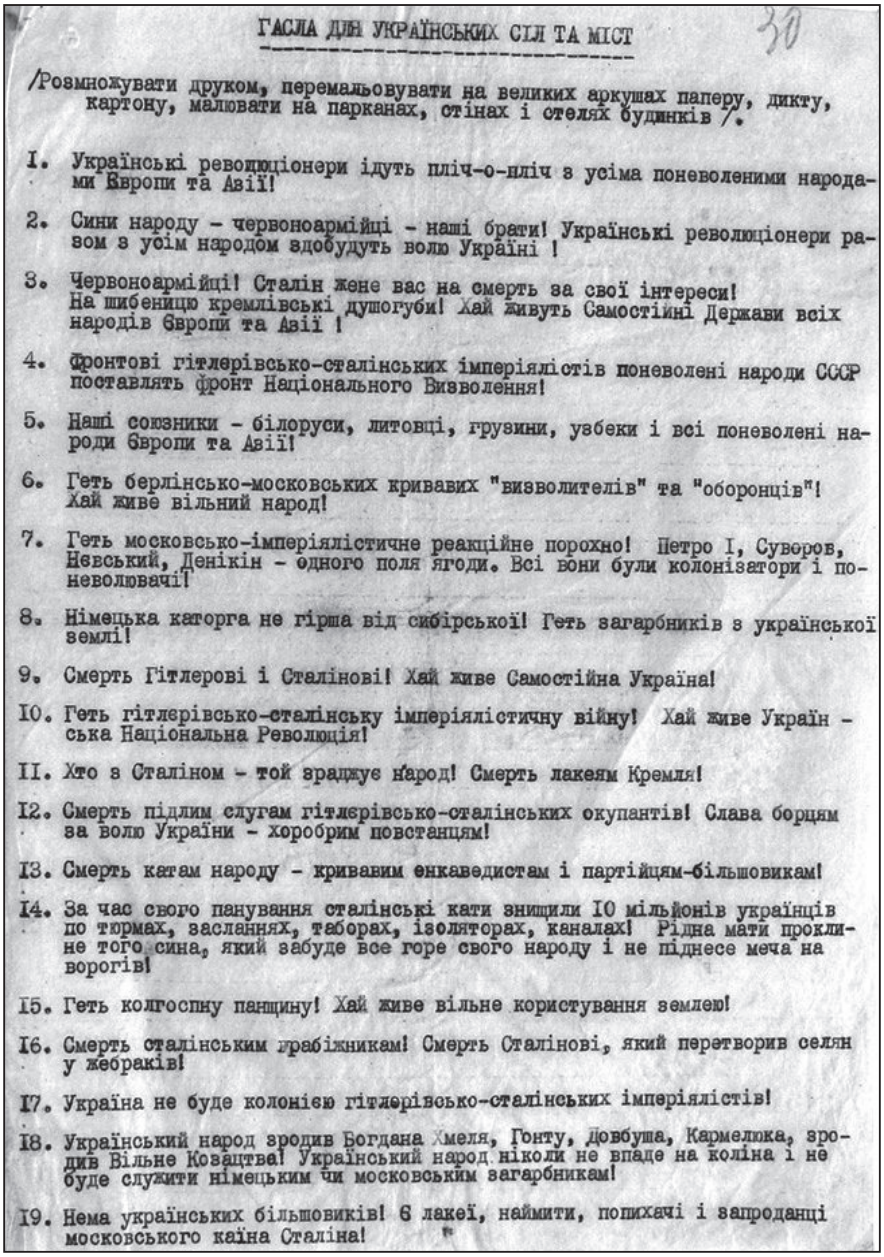

ГАСЛА ДЛЯ УКРАЇНСЬКИХ СІЛ ТА МІСТ

/Розмножувати друком, перемальовувати на великих аркушах паперу, дикту, картону, малювати на парканах, стінах і стелях будинків /.

I. Українські революціонери ідуть пліч-о-пліч з усіма поневоленими народами Європи та Азії!

2. Сини народу – червоноармійці – наші брати! Українські революціонери разом з усім народом здобудуть волю Україні !

3. Червоноармійці! Сталін жене вас на смерть за свої інтереси! На шибеницю кремлівські душогуби! Хай живуть Самостійні Держави всіх народів Європи та Азії !

4. Фронтові гітлерівсько-сталінських імперіялістів поневолені народи СССР поставлять фронт Національного Визволення!

5. Наші союзники – білоруси, литовці, грузини, узбеки і всі поневолені народи Європи та Азії!

6. Геть берлінсько-московських кривавих "визволителів" та "оборонців"! Хай живе вільний народ!

7. Геть московсько-імперіялістичне реакційне порохно! Петро I, Суворов, Невський, Денікін – одного поля ягоди. Всі вони були колонізатори і поневолювачі!

8. Німецька каторга не гірша від сибірської! Геть загарбників з української землі!

9. Смерть Гітлерові і Сталінові! Хай живе Самостійна Україна!

I0. Геть гітлерівсько-сталінську імперіялістичну війну! Хай живе Україн – ська Національна Революція!

II. Хто з Сталіном – той зраджує народ! Смерть лакеям Кремля!

I2. Смерть підлим слугам гітлерівсько-сталінських окупантів! Слава борцям за волю України – хоробрим повстанцям!

I3. Смерть катам народу – кривавим енкаведистам і партійцям-більшовикам!

I4. За час свого панування сталінські кати знищили I0 мільйонів українців по тюрмах, засланнях, таборах, ізоляторах, каналах! Рідна мати прокляне того сина, який забуде все горе свого народу і не піднесе меча на ворогів!

I5. Геть колгоспну панщину! Хай живе вільне користування землею!

I6. Смерть сталінським грабіжникам! Смерть Сталінові, який перетворив селян у жебраків!

I7. Україна не буде колонією гітлерівсько-сталінських імперіялістів!

I8. Український народ зродив Богдана Хмеля, Гонту, Довбуша, Кармелюка, зродив Вільне Козацтво! Український народ ніколи не впаде на коліна і не буде служити німецьким чи московським загарбникам!

I9. Нема українських більшовиків! Є лакеї, наймити, попихачі і запроданці московського каїна Сталіна!

Гасла ОУН для проведення агітаційної боротьби.
ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 1, спр. 68, арк. 30.

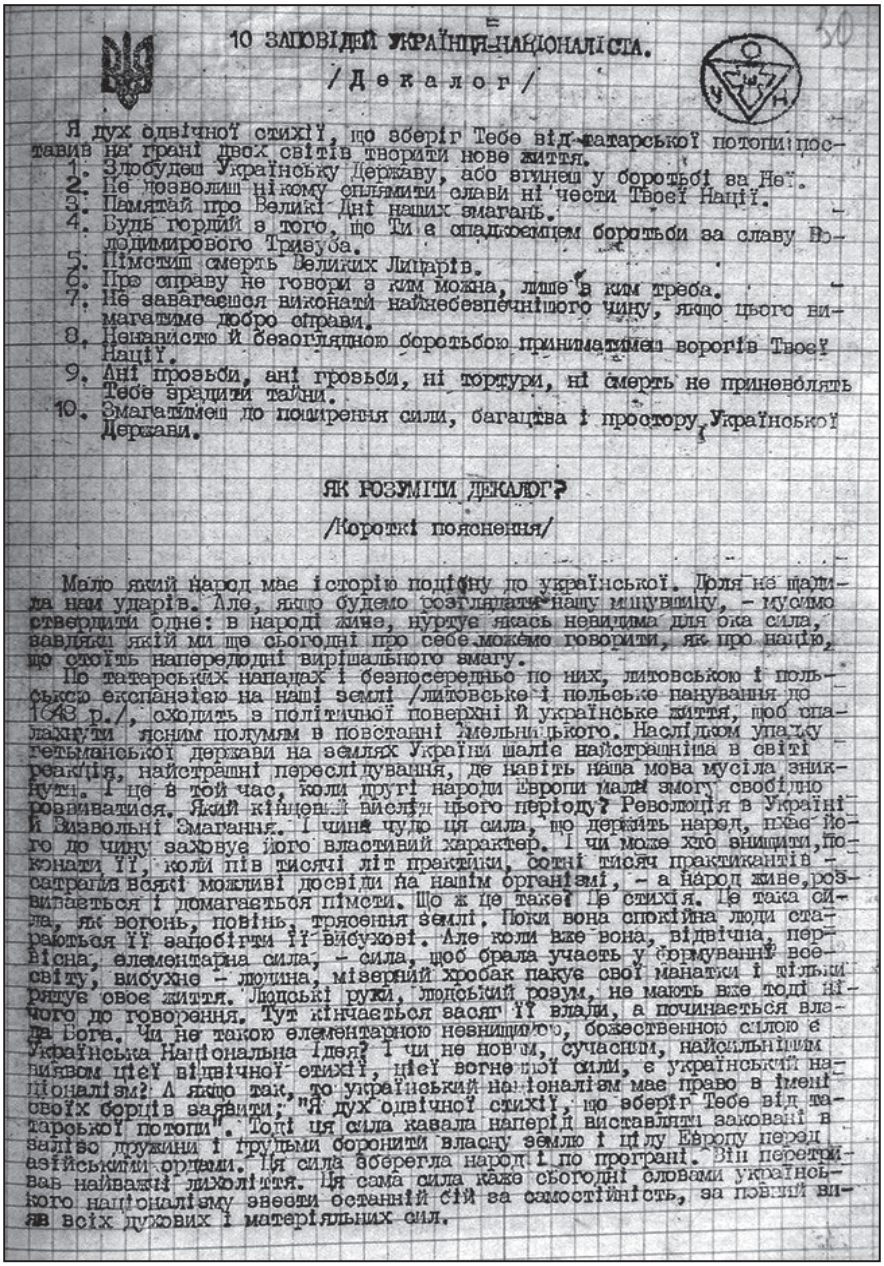

10 ЗАПОВІДЕЙ УКРАЇНЦЯ-НАЦІОНАЛІСТА.

/Декалог/

Я дух одвічної стихії, що зберіг Тебе від татарської потопи, поставив на грані двох світів творити нове життя.

1. Здобудеш Українську Державу, або згинеш у боротьбі за Неї.
2. Не дозволиш нікому сплямити слави ні чести Твоєї Нації.
3. Памятай про Великі Дні наших змагань.
4. Будь гордий з того, що Ти є спадкоємцем боротьби за славу Володимирового Тризуба.
5. Пімстиш смерть Великих Лицарів.
6. Про справу не говори з ким можна, лише з ким треба.
7. Не завагаєшся виконати найнебезпечнішого чину, якщо цього вимагатиме добро справи.
8. Ненавистю й безоглядною боротьбою приниматимеш ворогів Твоєї Нації.
9. Ані прозьби, ані грозьби, ні тортури, ні смерть не приневолять Тебе зрадити тайни.
10. Змагатимеш до поширення сили, багацтва і простору Української Держави.

ЯК РОЗУМІТИ ДЕКАЛОГ?

/Короткі пояснення/

Мало який народ має історію подібну до української. Доля не щадила нам ударів. Але, якщо будемо розглядати нашу минувшину, – мусимо ствердити одне: в народі живе, нуртує якась невидима для ока сила, завдяки якій ми ще сьогодні про себе можемо говорити, як про націю, що стоїть напередодні вирішального змагу.

По татарських нападах і безпосередньо по них, литовською і польською експанзією на наші землі /литовське і польське панування до 1648 р./, сходить з політичної поверхні й українське життя, щоб спалахнути ясним полумям в повстанні Хмельницького. Наслідком упадку гетьманської держави на землях України шаліє найстрашніша в світі реакція, найстрашні переслідування, де навіть наша мова мусіла зникнути. І це в той час, коли другі народи Европи мали змогу свобідно розвиватися. Який кінцевий вислід цього періоду? Революція в Україні й Визвольні Змагання. І чина чудо ця сила, що держить народ, пхає його до чину заховує його властивий характер. І чи може хто знищити, поконати її, коли пів тисячі літ практики, сотні тисяч практикантів – сатрапив всякі можливі досвіди на нашім організмі, – а народ живе, розвивається і домагається пімсти. Що ж це таке? Це стихія. Це така сила, як вогонь, повінь, трясення землі. Поки вона спокійна люди стараються її запобігти її вибухові. Але коли вже вона, відвічна, первісна, елементарна сила, – сила, щоб брала участь у формуванні всесвіту, вибухне – людина, мізерний хробак пакує свої манатки і тільки рятує своє життя. Людські руки, людський розум, не мають вже тоді нічого до говорення. Тут кінчається засяг її влади, а починається влада Бога. Чи не такою елементарною незнищимою, божественною силою є Українська Національна Ідея? І чи не новим, сучасним, найсильнішим виявом цієї відвічної стихії, цієї вогненної сили, є український націоналізм? А якщо так, то український націоналізм має право в імені своїх борців заявити: "Я дух одвічної стихії, що зберіг Тебе від татарської потопи". Тоді ця сила казала наперід виставляти заковані в залізо дружини і грудьми боронити власну землю і цілу Европу перед азійськими ордами. Ця сила зберегла народ і по програні. Він перетривав найважчі лихоліття. Ця сама сила каже сьогодні словами українського націоналізму звести останній бій за самостійність, за повний вияв всіх духових і матеріяльних сил.

10 заповідей українця – націоналіста (декалог).
ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 1, спр. 37, арк. 30.

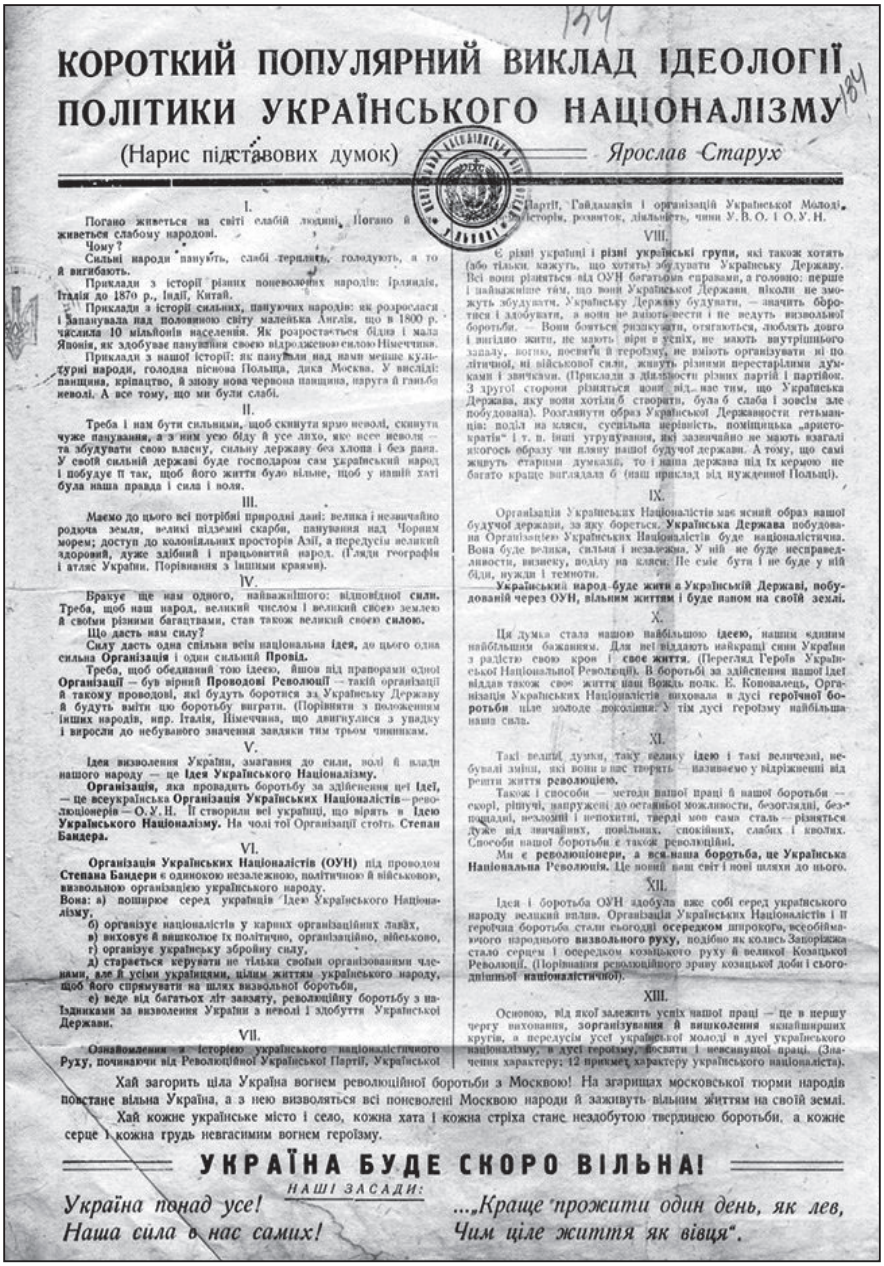

КОРОТКИЙ ПОПУЛЯРНИЙ ВИКЛАД ІДЕОЛОГІЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІЗМУ

(Нарис підставових думок) — *Ярослав Старух*

I.

Погано живеться на світі слабій людині. Погано й живеться слабому народові.

Чому?

Сильні народи панують, слабі терплять, голодують, а то й вимирають.

Приклади з історії різних поневолених народів: Ірландія, Італія до 1870 р., Індії, Китай.

Приклади з історії сильних, пануючих народів: як розрослася і запанувала над половиною світу маленька Англія, що в 1800 р. числила 10 мільйонів населення. Як розростається Відня і мала Японія, як здобуває панування своєю відродженою силою Німеччина.

Приклади з нашої історії: як панували над нами менше культурні народи, голодна пісчана Польща, дика Москва. У висліді: панщина, кріпацтво, й знову нова червона панщина, наруга й ганьба неволі. А все тому, що ми були слабі.

II.

Треба і нам бути сильними, щоб скинути ярмо неволі, скинути чуже панування, а з ним усю біду й усе лихо, яке несе неволя — та збудувати свою власну, сильну державу без хлопа і без пана. У своїй сильній державі буде господарем сам український народ і побудує її так, щоб його життя було вільне, щоб у нашій хаті була наша правда і сила і воля.

III.

Маємо до цього всі потрібні природні дані: велика і незвичайно родюча земля, великі підземні скарби, панування над Чорним морем; доступ до колоніальних просторів Азії, а передусім великий здоровий, дуже здібний і працьовитий народ. (Глядя географія і атлас України. Порівнання з іншими краями).

IV.

Бракує ще нам одного, найважнішого: відповідної **сили**. Треба, щоб наш народ, великий числом і великий своєю землею й своїми різними багатствами, став також великий своєю **силою**.

Що дасть нам силу?

Силу дасть одна спільна всім національна ідея, до цього одна **сильна Організація** і один сильний **Провід**.

Треба, щоб об'єднаний тою ідеєю, йшов від прапорами одної **Організації** — був вірний **Проводові Революції** — такій організації й такому проводові, які будуть боротися за Українську Державу й будуть вміти цю боротьбу виграти. (Порівняти з положенням інших народів, нпр. Італія, Німеччина, що двигнулися з упадку і виросли до небуваного значення завдяки тим трьом чинникам.

V.

Ідея визволення України, змагання до сили, волі й влади нашого народу — це **Ідея Українського Націоналізму.**

Організація, яка провадить боротьбу за здійснення цієї ідеї, — це всеукраїнська **Організація Українських Націоналістів**—революціонерів — О. У. Н. Її створили всі українці, що вірять в **Ідею Українського Націоналізму.** На чолі тої Організації стоїть **Степан Бандера.**

VI.

Організація Українських Націоналістів (ОУН) під проводом **Степана Бандери** є одинокою незалежною, політичною й військовою, визвольною організацією українського народу.

Вона: а) пошириє серед українців Ідею Українського Націоналізму,

б) організує націоналістів у карних організаційних лавах,

в) виховує й вишколює їх політично, організаційно, військово,

г) організує українську збройну силу,

д) старається керувати не тільки своїми організованими членами, але й усіми українцями, цілим життям українського народу, щоб його спрямувати на шлях визвольної боротьби,

е) веде від багатьох літ завзяту, революційну боротьбу з наїздниками за визволення України з неволі і здобуття Української Держави.

VII.

Ознайомлення з історією українського націоналістичного Руху, починаючи від Революційної Української Партії, Української Партії, Гайдамаків і організацій Української Молоді, їх історія, розвиток, діяльність, чини У. В. О. і О. У. Н.

VIII.

Є різні українці і **різні українські групи**, які також хотять (або тільки кажуть, що хотять) збудувати Українську Державу. Всі вони різняться від ОУН багатьма сторонами, а головно: перше і найважніше тим, що вони Української Держави ніколи не зможуть збудувати. Українську Державу будувати, — значить боротися і здобувати, а вони не вміють вести і не ведуть визвольної боротьби. — Вони бояться ризикувати, отягаються, люблять довго і вигідно жити, не мають віри в успіх, не мають внутрішнього запалу, вогню, посвяти й героїзму, не вміють організувати ні політичної, ні військової сили, живуть різними перестарілими думками і звичаями. (Приклади з діяльности різних партій і партійок. З другої сторони різняться вони від нас тим, що Українська Держава, яку вони хотіли б створити, була б слаба і зовсім зле побудована). Розглянути образ Української Державности гетьманців: поділ на кляси, суспільна нерівність, поміщицька „аристократія" і т. п. Інші угрупування, які звичайно не мають взагалі якогось образу чи пляну нашої будучої держави. А тому, що самі живуть старими думками, то і наша держава під їх кермою не багато краще виглядала б (наш приклад від нужденної Польщі).

IX.

Організація Українських Націоналістів має ясний образ нашої будучої держави, за яку бореться. **Українська Держава** побудована Організацією Українських Націоналістів буде націоналістична. Вона буде велика, сильна і незалежна. У ній не буде несправедливости, визиску, поділу на кляси. Не сміє бути і не буде у ній бідн, нужди і темноти.

Український народ буде жити в Українській Державі, побудованій через ОУН, вільним життям і буде паном на своїй землі.

X.

Ця думка стала нашою найбільшою **ідеєю**, нашим єдиним найбільшим бажанням. Для неї віддають найкращі сини України з радістю свою кров і **своє життя.** (Перегляд Героїв Української Національної Революції). В боротьбі за здійснення нашої ідеї віддав також своє життя наш Вождь полк. Е. Коновалець, Організація Українських Націоналістів виховала в дусі **героїчної боротьби** ціле молоде покоління. З тім дусі героїзму найбільша наша сила.

XI.

Такі великі думки, таку велику **ідею** і такі величезні, небувалі зміни, які вони в нас творять — називаємо у відрізненні від решти життя **революцією.**

Також і способи — методи нашої праці й нашої боротьби — скорі, рішучі, напружені до останньої можливости, безоглядні, безпощадні, незломні і непохитні, тверді мов сама сталь — різняться дуже від звичайних, повільних, спокійних, слабих і кволих. Способи нашої боротьби є також революційні.

Ми є **революціонери, а вся наша боротьба, це Українська Національна Революція.** Це вони наш світ і нові шляхи до нього.

XII.

Ідея і боротьба ОУН здобула вже собі серед українського народу великий вплив. Організація Українських Націоналістів і її героїчна боротьба стали сьогодні **осередком** широкого, всеобіймаючого народнього **визвольного руху,** подібно як колись Запоріжжа стало серцем і осередком козацького руху й великої Козацької Революції. (Порівняння революційного зриву козацької доби і сьогоднішньої **націоналістичної**).

XIII.

Основою, від якої залежить успіх нашої праці — це в першу чергу виховання, **зорганізування й вишколення** якнайширших кругів, а передусім усієї української молоді в дусі українського націоналізму, в дусі героїзму, посвяти і невсипущої праці. (Значення характеру; 12 приміет характеру українського націоналіста).

Хай загорить ціла Україна вогнем революційної боротьби з Москвою! На згарищах московської тюрми народів повстане вільна Україна, а з нею визволяться всі поневолені Москвою народи й заживуть вільним життям на своїй землі.

Хай кожне українське місто і село, кожна хата і кожна стріха стане нездобутою твердинею боротьби, а кожне серце і кожна грудь невгасимим вогнем героїзму.

УКРАЇНА БУДЕ СКОРО ВІЛЬНА!

НАШІ ЗАСАДИ:

Україна понад усе!
Наша сила в нас самих!

...„Краще прожити один день, як лев,
Чим ціле життя як вівця".

Нарис підставових думок Ярослава Старуха «Короткий популярний виклад ідеології політики українського націоналізму». ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 1, спр. 68, арк. 134.

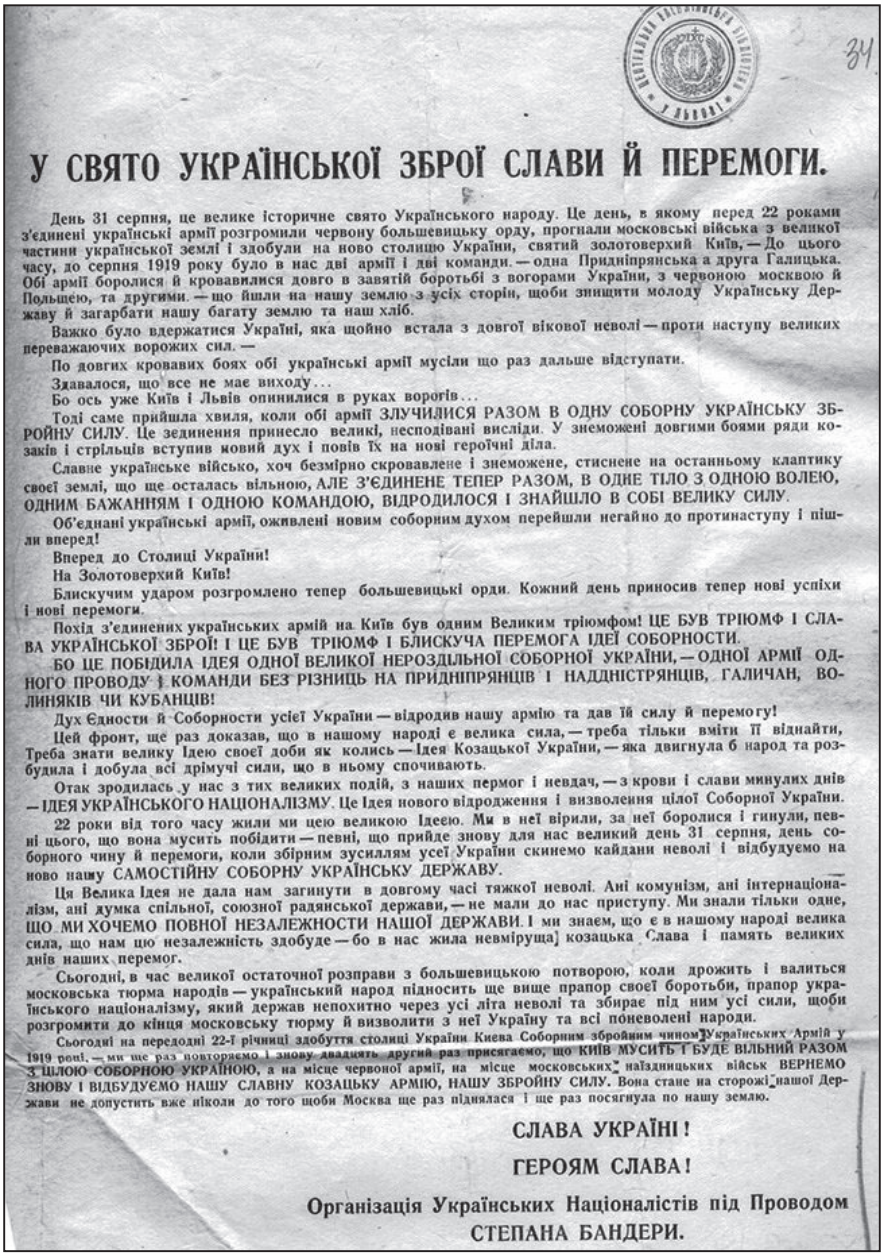

У СВЯТО УКРАЇНСЬКОЇ ЗБРОЇ СЛАВИ Й ПЕРЕМОГИ.

День 31 серпня, це велике історичне свято Українського народу. Це день, в якому перед 22 роками з'єднані українські армії розгромили червону большевицьку орду, прогнали московські війська з великої частини української землі і здобули на ново столицю України, святий золотоверхий Київ, — До цього часу, до серпня 1919 року було в нас дві армії і дві команди. — одна Придніпрянська а друга Галицька. Обі армії боролися й кровавилися довго в завятій боротьбі з вогорами України, з червоною москвою й Польщею, та другими. — що йшли на нашу землю з усіх сторін, щоби знищити молоду Українську Державу й загарбати нашу багату землю та наш хліб.

Важко було вдержатися Україні, яка щойно встала з довгої вікової неволі — проти наступу великих переважаючих ворожих сил. —

По довгих кровавих боях обі українські армії мусіли що раз дальше відступати.

Здавалося, що все не має виходу...

Бо ось уже Київ і Львів опинилися в руках ворогів...

Тоді саме прийшла хвиля, коли обі армії ЗЛУЧИЛИСЯ РАЗОМ В ОДНУ СОБОРНУ УКРАЇНСЬКУ ЗБРОЙНУ СИЛУ. Це зєднення принесло великі, несподівані висліди. У знеможені довгими боями ряди козаків і стрільців вступив новий дух і повів їх на нові геройчні діла.

Славне українське військо, хоч безмірно скровавлене і знеможене, стиснене на останньому клаптику своєї землі, що ще осталась вільною, АЛЕ З'ЄДИНЕНЕ ТЕПЕР РАЗОМ, В ОДНЕ ТІЛО З ОДНОЮ ВОЛЕЮ, ОДНИМ БАЖАННЯМ І ОДНОЮ КОМАНДОЮ, ВІДРОДИЛОСЯ І ЗНАЙШЛО В СОБІ ВЕЛИКУ СИЛУ.

Об'єднані українські армії, оживлені новим соборним духом перейшли негайно до протинаступу і пішли вперед!

Вперед до Столиці України!

На Золотоверхий Київ!

Блискучим ударом розгромлено тепер большевицькі орди. Кожний день приносив тепер нові успіхи і нові перемоги.

Похід з'єднених українських армій на Київ був одним Великим тріюмфом! ЦЕ БУВ ТРІЮМФ І СЛАВА УКРАЇНСЬКОЇ ЗБРОЇ! І ЦЕ БУВ ТРІЮМФ І БЛИСКУЧА ПЕРЕМОГА ІДЕЇ СОБОРНОСТИ.

БО ЦЕ ПОБІДИЛА ІДЕЯ ОДНОЇ ВЕЛИКОЇ НЕРОЗДІЛЬНОЇ СОБОРНОЇ УКРАЇНИ, — ОДНОЇ АРМІЇ ОДНОГО ПРОВОДУ І КОМАНДИ БЕЗ РІЗНИЦЬ НА ПРИДНІПРЯНЦІВ І НАДДНІСТРЯНЦІВ, ГАЛИЧАН, ВОЛИНЯКІВ ЧИ КУБАНЦІВ!

Дух Єдности й Соборности усієї України — відродив нашу армію та дав їй силу й перемогу!

Цей фронт, ще раз доказав, що в нашому народі є велика сила, — треба тільки вміти її віднайти, Треба знати велику Ідею своєї доби як колись — Ідея Козацької України, — яка двигнула б народ та розбудила і добула всі дрімучі сили, що в ньому спочивають.

Отак зродилась у нас з тих великих подій, з наших пермог і невдач, — з крови і слави минулих днів — ІДЕЯ УКРАЇНСЬКОГО НАЦІОНАЛІЗМУ. Це Ідея нового відродження і визволення цілої Соборної України.

22 роки від того часу жили ми цею великою Ідеєю. Ми в неї вірили, за неї боролися і гинули, певні цього, що вона мусить побідити — певні, що прийде знову для нас великий день 31 серпня, день соборного чину й перемоги, коли збірним зусиллям усеї України скинемо кайдани неволі і відбудуємо на ново нашу САМОСТІЙНУ СОБОРНУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ.

Ця Велика Ідея не дала нам загинути в довгому часі тяжкої неволі. Ані комунізм, ані інтернаціоналізм, ані думка спільної, союзної радянської держави, — не мали до нас приступу. Ми знали тільки одне, ЩО МИ ХОЧЕМО ПОВНОЇ НЕЗАЛЕЖНОСТИ НАШОЇ ДЕРЖАВИ. І ми знаєм, що є в нашому народі велика сила, що нам цю незалежність здобуде — бо в нас жила невміруща козацька Слава і память великих днів наших перемог.

Сьогодні, в час великої остаточної розправи з большевицькою потворою, коли дрожить і валиться московська тюрма народів — український народ підносить ще вище прапор своєї боротьби, прапор українського націоналізму, який держав непохитно через усі літа неволі та збирає під ним усі сили, щоби розгромити до кінця московську тюрму й визволити з неї Україну та всі поневолені народи.

Сьогодні на передодні 22-ї річниці здобуття столиці України Киева Соборним збройним чином Українських Армій у 1919 році, — ми ще раз повторяємо і знову двадцять другий раз присягаємо, що КИЇВ МУСИТЬ І БУДЕ ВІЛЬНИЙ РАЗОМ З ЦІЛОЮ СОБОРНОЮ УКРАЇНОЮ, а на місце червоної армії, на місце московських наїздницьких військ ВЕРНЕМО ЗНОВУ І ВІДБУДУЄМО НАШУ СЛАВНУ КОЗАЦЬКУ АРМІЮ, НАШУ ЗБРОЙНУ СИЛУ. Вона стане на сторожі нашої Держави не допустить вже ніколи до того щоби Москва ще раз піднялася і ще раз посягнула по нашу землю.

СЛАВА УКРАЇНІ!

ГЕРОЯМ СЛАВА!

Організація Українських Націоналістів під Проводом
СТЕПАНА БАНДЕРИ.

«У свято української зброї слави й перемоги». Листівка ОУН під проводом Степана Бандери. ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 1, спр. 42, арк. 34.

ВІСТНИК

МІСЯЧНИК ЛІТЕРАТУРИ, МИСТЕЦТВА, НАУКИ Й ГРОМАДСЬКОГО ЖИТТЯ.

ЗМІСТ:

Олекса Усенко: Подорожній 491
В. Пристинець: З циклю „Леся" 492
Е. Маланюк: Вітри 493
Р. Кедрів: Мойсей 494
Р. Запорожець: Дзвіночки 499
М. Бажанський: Шевчик 493
К. Малевський: (пер. Г. Чайковська) Фільварок чаю 494
М. Хвильовий: Вальдшнепи 501
Юнкер: Трактор і кінь 535
В. Кедровський: Погроми на Україні 533
О. Олесь: Пісні 546
І. Ковтунець: Літературні листки 549
М. Т.: Зелена вість 552
І. Зеленко: Як утворюється форма суспільна 553
О. Запорожець: Народження міфу 573
В. Кубійович: Українська академія в Польщі 574
М. — к.: Без приміток 584
Дм. Донцов: Фрейд проти Дрейсенштока 585
Дм. Донцов: М. Хвильовий: 591
Ю. Приходченко: Вигублення душ 609
М. Л.: З прозового фільму 611
Бібліографія 619

РІЧНИК І.
КНИЖКА 7—8.

ТОМ III.
ЛИПЕНЬ—СЕРПЕНЬ.

1933

Літературний часопис із несподівано радикальним логотипом. Головний редактор Дмитро Донцов. 1933 р. Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Український Націоналіст

Рік ч. 5 | СІЧЕНЬ | 1934 р.

Марш.

Іскру пожеж розкидаймо вряд
від срібного Сяну по гордий Кавказ!
Армій підійма наказ і одяг
тоді московських і лакейських чресл!

Рівній же, армія, залізні лави,
штики до бою загартуй,
у гук гарматній, у грім загравм
добро Батьківщини вартуй!

Всесвіту долю рішають мечі,
Будь Україно! дужають кличі,
сей як за Волзу, за Каспій в степах
у нечим тризубом устроїмо стяг.

Загрійте, сурми, нам у дорогу,
як хуртовина ми пройдем.
На славу вічну, на перемогу
Ми Україну поведем.

Хитрий москаль і розюшений лях
довго на наших сиділи землях.
Але рабами ніколи не буть
тим, що Батьківщині вказують путь!

Так рівно грати тюрем рашевих,
у наступ здвоєно вперед!
Хай гук гарматній, хай грім загравм
дітьми лавісу роздере!

Гирла заводів, лани чорнозем
лиш Україні шаблями займем
вражих кордонів зруйнуємо мур,
ми, що в майбутнє ідемо на штурм.

Повстань же, армія, героїв рать,
Літаври кличте в герць, на бій!
Ми Україну, неситий кат,
Тобі відберем в боротьбі.

22. І. 1918 - 19[illegible] — 22. І. 1934.

Шістьнадцять років тому, у бурхливі дні Української Національної Революції кинув Український Нарід голосно й отверто в лице своїм відвічним ворогам свої могутнє слово. Від сьогодні во віки живемо Україна Вільна, Незалежна. І відважними грудьми загородив ворогам наступ на Україну, та гарячою кров'ю своїх найкращих синів замінив кордони Вільної Незалежної Української Держави в історичному дні 22.І.1919 р. у старій столиці Великого Володимира, Києві, проголошив торжественно від сьогодні знаходиться усі Українські Землі в єдиній, Соборній Суверенній Україні до відсічі II Українській Нарід твердою й завзятою боротьбою з займанцями.

Незламної Волі народу жити вільним і бути могутнім не зломили віки неволі, не змогла й остання хвилева перемога омутити.

Відвічна воля діяльного життя, Золотий Тризуб Великого Володимира, гордий золото-блакитний прапор і золоті слова на ньому: Самостійна Соборна Українська Держава, благословляють нас у боротьбі за волю, поведуть нас до святої побіди і благословитимуть вільне життя Українського Народу у вільній державі.

Тризуб з мечем – лого ОУН, до того символ УВО. Кілька рядків із «Маршу»: «Хитрий москаль і роз'юшений лях / довго на наших сиділи землях. / Але рабами ніколи не буть / Тим, хто Батьківщині вказують путь! / Гирла заводів, ланів чорнозем / лиш Україні шаблями займем, / вражих кордонів зруйнуємо мур / ми, що в майбутнє ідемо на штурм. 1934 р.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

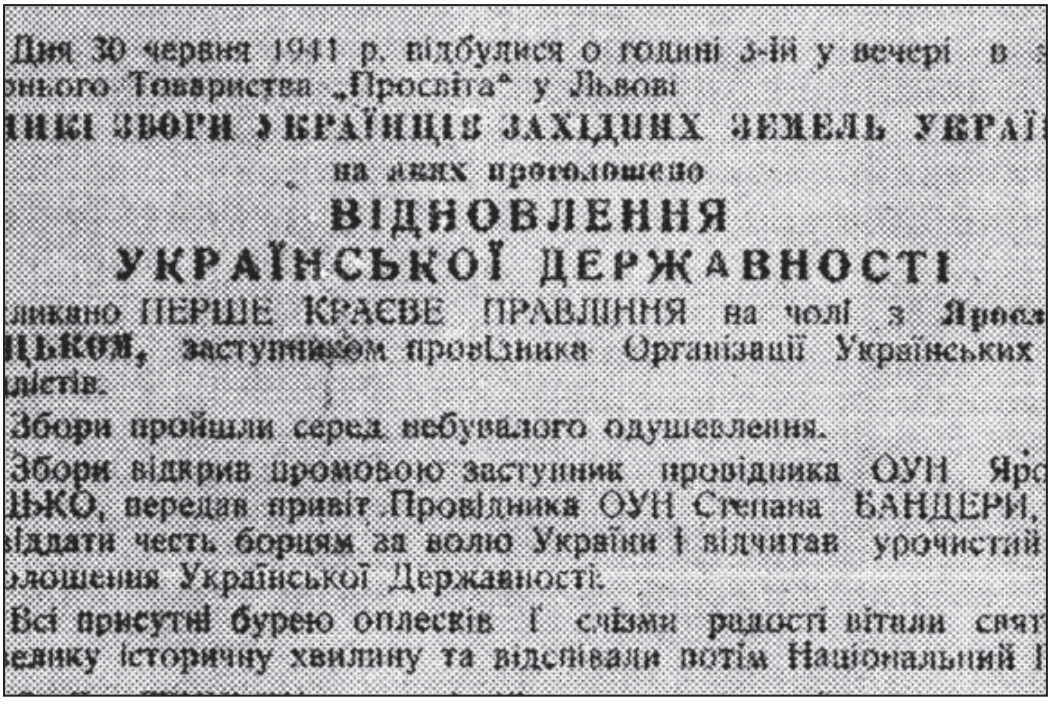

Дня 30 червня 1941 р. відбулися о годині 3-ій у вечері в
нього Товариства „Просвіта" у Львові
НИКІ ЗБОРИ УКРАЇНЦІВ ЗАХІДНИХ ЗЕМЕЛЬ УКРАЇ
на яких проголошено
ВІДНОВЛЕННЯ
УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВНОСТІ
ликано ПЕРШЕ КРАЄВЕ ПРАВЛІННЯ на чолі з Яросл
ЦЬКОМ, заступником провідника Організації Українських
лістів.
Збори пройшли серед небувалого одушевлення.
Збори відкрив промовою заступник провідника ОУН Яро
ЦЬКО, передав привіт Провідника ОУН Степана БАНДЕРИ,
віддати честь борцям за волю України і відчитав урочистий
олошення Української Державності.
Всі присутні бурею оплесків і сльозами радості вітали свят
велику історичну хвилину та відспівали потім Національний

30 червня 1941 року у м. Львові, представники революційного (або бандерівського) крила Організації Українських Націоналістів – ОУН(б) – здійснили спробу відновлення Української держави. Ними було оприлюднено відповідний Акт і склад національного уряду під назвою «Українське державне правління» (УДП). Очолив Державне правління Ярослав Стецько, майбутній головнокомандувач УПА Роман Шухевич отримав призначення заступника міністра оборони. Міністром держбезпеки був Микола Лебідь. Гербом УДП був традиційний Тризуб.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

СВОБОДА НАРОДАМ І ЛЮДИНІ!

[illegible]АВА УКРАЇНІ! ГЕРОЯМ СЛАВА!

[illegible] Обласна БІБЛІОТЕКА № 2014

БЮЛЕТЕНЬ

[illegible]ЕНЬ ЖОВТЕНЬ. 1942. Число 9—10.

ДРУЗІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ, ЧЛЕНИ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ!

Член Проводу й Краєвий Провідник Організації Українських Націона[illegible] Дмитро МИРОН—Андрій—не живе. Впав від кулі німецького окупанта [illegible] липня на вулиці столиці України—Києва.

Українська нація втратила одного зі своїх найкращих синів, борця й [illegible] Української Національної Революції, того, що словом і чином здійс[illegible] ідею державності й соборності.

Організація Українських Націоналістів тратить свого пробоєвика ідеї [illegible], що на протязі свого життя виховував і провадив соті—тисячі членів, [illegible] безупинній, впертій боротьбі, завжди на найтяжчі, найбільш [illegible].

Не [illegible] його польська тюрма, не зловило в свої сіті НКВД, впав [illegible] боротьбі з німецьким імперіалізмом, жорстоким окупантом України.

Німеччина, що вдавала союзника й „визволителя", не хоче бачити України самостійною і соборною, не хоче, щоб існувала Українська Держава; [illegible] хоче зробити Україну своєю кольонією, а український народ [illegible].

Ніко[illegible] не вдалося закувати в кайдани свободолюбивого українського народу. [illegible] боровся і буде боротися [illegible], хто [illegible] його поневолити. [illegible] народ здобуде в боротьбі Українську Самостійну Соборну Державу проти волі всіх імперіалістів, що хочуть загарбати багаті українські землі.

Члени О[illegible]!

Св'ята кров славної пам'яті члена Проводу й Краєвого Провідника Дмитра МИРОНА—Андрія пролилась немарно. Вона кличе кожного з нас віддати всі свої сили, стати на найважчому пості нашої боротьби, [illegible] Він [illegible] безстрашно в бій за Українську Державу. Його кров і кров [illegible]

Бюлетень бандерівського крила організації після розколу ОУН у 1940-му. Лого – ОУН (революційної), в той час як у більш поміркованих мельниківців залишився тризуб із мечем. Стаття про смерть Дмитра *«Орлика»* Мирона: «Впав від кулі німецького окупанта 25 липня на вулиці столиці України – м. Києва». Мирона вбили гестапівці на розі нинішніх Хмельницького і Лисенка, на стіні Опери на тому місці висить присвячена Мирону меморіальна дошка. 1942 р. Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

З ХАТИ ДО ХАТИ, З РУК ДО РУК.

СУРМА

ОРГАН ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ.

ПОСТІЙ 5. СІЧНЯ 1942.

22. XII. 1932.

(В річницю Смерти БІЛАСА й ДАНИЛИШИНА).

Чигають на здобич займанці безбожні...
Вже рипнули двері, здригнулась тюрма,
І пісню прощання сумну й тривожну
Заграла тужливо жалібна сурма.

Остання хвилина напруг і чекання...
На лобному місці з'явились Вони
Навколо — [illegible] в гробі! І тихе шептання
Завмерло з словами: „Умруть без вини!"

Їх постаті юні — безстрашні та горді
Стояли без плачу, стогнання і сльоз;
Сичали зловісно дикунськії орди
І клацав зубами грудневий мороз.

„Ми — вмремо! Та з нами не вмре Україна!
А вийде на Волю з за мурів та грат,
Наш Дух перетворить Варшаву в руїну
Заплаче з розпуки хижак-супостат!

Друкований орган ОУН мельниківців «Сурма». 1942 р.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Ч. 7. ОРГАН 30.6.1944. ВИВО ... Ч. 19.

... гой.

ЗА ДЕРЖАВУ.

Під Крутами стрілецькі окопи брутально трактор заорав. В Базарі на мо... ... трьох сотень героїв – цукрові буряки засадили. В Парижі байдужі ву... ... розчалапали по вуличних камінних плитах кипучу кров Симона Петлюри. ... в Роттердамі, над розшматованим тілом Коновальця зупинилися здивовані ... ... , та спитали:

Стрівайте!...

Що це?!...

... ж на світі є Україна?...

... живе, та бореться за державу український народ?!... Питали. Одна... ... їхні питання галасливо закричали п'ятий горлачі окупантів, мовляв: "Це ..., бандит, гайдамака."–

Ех! Колядки! Категи!... Але краще мовчімо. Не закупимо державу лайками, ... словами.– Адже ж од розвалу Княжої Держави, Українсько-литовської, ... гетьманської, аж до Визвольних Змагань та Республіки – ворог на всі лади ... цілому світові кричав: "Вори, бандити, гайдамаки; нет, не было і не будет ... какой Украины..." Та й сьогодні світ повірив. Ако ж – кому ділі з-за ... ... нехі не вірити?!.... А ще й ворог не забував найти по-серед кожного ... роду своїх симпатиків, а то й платних писак, журналістів, що чудово бре... ... і брешуть.– І сталося. Забула Персія, як то колись її торговельні кор... ... згинались під тягарем багацтва закупленого в портах Української Кня... ... Держави. Забули греки, та болгари, як то колись їхні прадіди віддавали ... Святославу, хороброму князеві Київської Держави ключі од їхніх городських ... .– Забули й французи, як то колись їхні королі женилися з дочками укра... ... ських князів. Дещо пізніше забули й німці, як то колись їхні отаманки про... ... в козаків підмоги проти неймовірно могутньої турецької імперії. Ба й ... турки забули, що колись їхні прадіди киями заганяли яничар на воєнні ... рабії воювати з козаками, боронити турецьку землю – а яничари на саме ... "козак" навічно втікали.– Для правди святої треба сказати – забули ... шведи, литовці, фіни та прочі, що колись їхній шлях у світ стелився че... ... Україну.– Та Бог з ними та їхню коротку пам'ять!... Політика сантимен... ... не знає!–

... тим часом український народ у важкій, кровавій боротьбі твесус – кує ву... ... льний камінь під величавий, державний обрінню. [illegible] могилами героїв у ... ... бленьотять полум'ям на лобах хоробрих стрільців нової армії.– Бистре око ... кожного, українського політика не проґавить ані одного моменту ... і в кож... ... сприятливий час кидає світові прямо в очі єдину правду: на Україні ... ... творити Українську Державу лише український народ!– За цею політикою ... традиції Княжої Держави, традиція Хмельницького – Мазепи, та всього, що ук... ... ... дороге. За боротьбою українського народу традиція оспівана "Сло... ... о полку Ігоревім", козацькими думами, "Гайдамаками" Т. Шевченка, та піснями ... ... гранат Визвольних Змагань 1918–1920 р.р.

Видання УПА «Стрілецькі вісті». 1944 р.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

ПРОЧИТАЙ І ПЕРЕДАЙ ДРУГОМУ!

ТРИЗУБ

ОРГАН БОРОТЬБИ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

ПЕРШИЙ НАШ НОМЕР ПРИСВ'ЯЧЕНИЙ ДНЮ II-ої КОНФЕРЕНЦІЇ „БОРЦІВ ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ" ЯКА ВІДБУЛАСЯ 4 СІЧНЯ 1948 РОКУ.

БАЖАЄМО ЩАСЛИВОЇ ПРАЦІ МОЛОДИМ ПІДПІЛЬНИКАМ І ЖДЕМО НА ВІДГУКИ! ЦК БзВУ

№ 1 НЕДІЛЯ, 4 СІЧНЯ 1948 РОКУ Арх. № 1

ВІДОЗВА

До Української Молоді

Вже тридцять років тяжких страждань і неволі. Вже тридцять років, як споконвічний ворог України — Москва, гнобить нас і використовує українські природні багатства.

* * *

З 1918—1920 рр. героїчно відстоювали наші батьки українську державу і її незалежність. Борючись на двох фронтах (на большевицькім і польськім) проти двох споконвічних ворогів, вони невпинно думали про добробут своїх наслідників — своїх дітей та внуків. Думали вони, що відвоюючи Україну зроблять щасливими своїх наступників. Так не сталось, не так хотіла судьба...

З 1920—1939 рр. бувші вояки були під владою Польщі. Вони уміло організувались в партію (ОУН), дальше в підпілю єднали навколо себе вірну українську молодь. Українці випускали цілий ряд націоналістичних газет, журналів, книжок і тим способом гартували нашу молодь. Українські письменники: М. Голубець, Ю. Шкрумеляк, Б. Левкий, А. Лотоцький, А. Чайковський і цілий ряд інших письменників, вірних синів нашого народу, своїми патріотичними творами піддержували українську молодь в націоналістичному дусі, викликаючи в них любов до батьківщини і ненависть до її ворогів. Тепер що живе багато участників УГА, УСС, стрільців і старшин, спитайте їх за що вони боролись в 1918—20 рр. і дістаните вірну і правдиву відповідь.

1 вересня 1939 р. прогреміли перші постріли на Німецько-польському

сильно працювати і не минуло тиждня коли по тюрмах пролунали перші постріли. Під гул тракторних моторів тарахкотіли скоростріли і окремі постріли з пістолетів.

22 червня 1941 року з другого берегу ріки Сяну пролунали вистріли важких гармат, по річці почались переплавляти німецькі війська. По большевицькій стороні почався хвостичний відступ „Красной армії". Тисячі гармат, танків і авт лишили большевики в тім своїм тимчасовим відступі.

Коли до Львова вступили перші стежі німців, на них посипався грамкнітів, як на своїх визволителів які пізніше показали своє справжнє обличчя. На вулицях Львова почалися „акції" на жидів, бувші жидівські слуги били тепер своїх хлібодавців. По тюрмах почались крики жидів. Жиди які перше немилосердно різали і стріляли людей, тепер виносили їхні трупи з казаметів НКВД. Знімали з стін роспятих людей, збирали рештки людського м'яса, яке розвалилося в червону масу.

Так минуло з 22 VI 41 до 27 VII 44 рр., тяжкого німецького терору на Україні (Галичині). Німецький визволитель нещадно винищував партизанський елемент на Галичині.

27 VII 1944 р. до Львова після короткого бою вступили наші уже знайомі „визволителі" змінилось лице — але душа дальше катівська. Почались облави на повстанців і партизанів. На раменах наших катів з[illegible] царські погони на грудях медалі і т. д.

Видання борців за волю України «Тризуб» із відозвою до української молоді. 1948 р.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

**Листівка Організації українських націоналістів.
ЦДАВО України, ф. 3833,
оп. 1, спр. 163, арк. 3, 12, 15, 16.**

**Листівка Організації
українських націоналістів.
ЦДАВО України, ф. 3833,
оп. 1, спр. 163.**

**Листівка Організації
українських націоналістів.
ЦДАВО України,
ф. 3833, оп. 1, спр. 163.**

**Листівка Організації
українських націоналістів.
ЦДАВО України,
ф. 3833, оп. 1, спр. 163.**

Великодня листівка Організації українських націоналістів. ЦДАВО України, ф. 3833, оп. 1, спр. 163.

Українська поштова марка. Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Марка Підпільної пошти України. Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Бійця УПА вітають попередники у створенні держави – князь і гетьман. Без місця і часу видання. Автор невідомий. Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Альманах «За державність», який у 1930-х роках видавало Українське воєнно-історичне товариство під проводом генерала Марка Безручка. Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Вісник УВО «Сурма». 1931 р. Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Часопис Закордонних частин ОУН. 1946 р. Берлін, Відень. Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

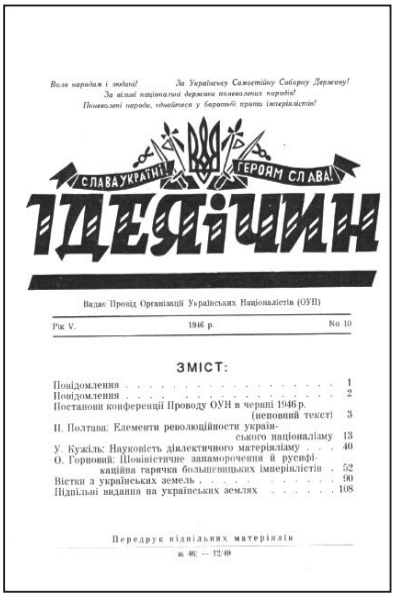

Видання «Ідея і чин». 1946 р. Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

\- РЕФЕРАТИ -

Копия

День 23 травня.

ДрузІ 23 травня 1938 року в полудні у Ротердамі впав вождь українського народу, комендант сичових стрільців, голова проводу українських націоналістив, командарм військової української організації і вождь української революційної армії Евген КОНОВАЛЕЦЬ

Приїхав він туди на удержання звязку з одною з націоналістичних груп у східній Україні, одночасно мав одержати від звязкового вартисних Совітських документів.

Треба знати, що б.П.У. е скрізь і також старается пролізти в ряди революційної організації, от-же і удалося їм впхати свого службовика і до цієї організації, де він проводит едину работу. І так будучи звязковим замість документів вручив вождеві пачку з пекальною бомбою.

Дороге і святе нам тіло вождя сколихнувся від звуку Ротердам. Заплакала з жалю Україна і присяглася на помсту і відплату москалёві відвічному ворогу україни, якій нам заподіяв численної шкоди. Якій з звірячою кровью несамовито розтинае нашу батьківщину, якій у відомий нам спосіб з жидівськими хитрощами позбавляе життя дорогих нам людей.

ДрузІ! коли впаде до ваших ух імя вождя і запистить свої пястуки утворді камінуки, Запрісягнится на незломану і безпощадну борьбу з ворогами нашого народу. Хай серця ваші ... твердою вірою в перемогу, хай горять вічним полумям боротьби, хай обернуться в гранітни скелі, яким нема перешкод, які розбиваіть усе, що спіткаіть на дорозі.

ДрузІ! Евген КОНОВАЛЕЦЬ не згінув, він живе, ворогу вдалося вбити його тіло з тією думкою, що вся праця і всі стежки до визволення перервуться. Але ворог грубо помилився бо життя його е і буде вічним. Бо дух його е нам дорогого вказом боротьби, за ідею, за волю народу, за яку він страждав і потерпів. Його смерть е життяму у країні, бо він нам показав дорогу як треба жити, як треба любити Україну. Він нам вказав дорогу якою маемо йти. Він доказав, що в борьби нема небезпеки яка моглаб перервати наше змагання.

ДрузІ! в назриваемой боротьби не спинимо прапору української революції, якій е зрошений кровью вождя. Ми не сміемо остатися позаду. Хай нас не брякне в наших рядах. Не жахаймось крови, не лякаймось смерти, бо смерть не зможе перервати боротьби. А кров хоч яка вона дорога, але для батьківщини, коли вона їй потрібна, то знайтися мусить, бо лише кров зроджуе борців.

ДрузІ! все, що зажадае від нас батьківщина дамо ії, зажадае від нас крови, проліймо море крови, схоче вона жертв, зложим горі трупів. Лише тоді ми зможем здобути волю України. Ми виберемо таке життя, яким жив наш вождь. І так його попереджуем, коли зайде потреба, а потреба ця може кожного часу настигти, будьмо готові. Ждем наказу нового вождя.

Всі як один під прапор зрошений кровью вождя Українського народу пол. Евгена КОНОВЦЯ! слава вождеві і всім полеглим лицярам, що полегли за волю України!!!

Смерть наїздникам- Слава Україні.

Травень 1940 року.

ВЕРНО: [signature] / [signature]

Реферат ОУН «День 23 травня» про вбивство московським агентом голови Проводу Українських націоналістів Євгена Коновальця.
а) перша сторінка;

– 2 –

СВЯТОЧНИЙ ОБІЖНИК ч. І.

Друзі ! найбільшим ворогом коммунізму –е український націоналізм. Червона Москва тремтить перед нашим революційним рухом, бо добре зна що ми украинськи націоналісти села, несемо їм безпощадну смерть і загладу. Десятки рокив мали більшовицкий терор проти кожного прояву українського життя, приводом смерти для Москви– е кожний украінець, що став на шлях державницької ідеї.

Таким жахливим привідом було для большевії велична постать вождя української націоналістичної революції п. Е. КОНОВАЛЬЦЯ. Плк. Евген КОНОВАЛЕЦЬ це вождь в йому втілені були всі велики прикмети надлюдські. Він був виразником своеї ідеї. Він був постать великого державного правителя, коли москаль з ляхом розшматували Україну плк. Е КОНОВАЛЕЦЬ – бере в свою вояцьку керму підпильно –революційной борьби украинської нації. Плк. української армії, командарм української військової організації. Вождь організації українських націоналістів –це стопи його військово державницької праці. Під його вояцькою рукою, під його вождівським зором зріс і розвився в усю свою потужність силу величнисть український –націоналістично-революційних рух.

Тремтіла Польща перед самою згадкою про нашого вождя, скаженіла Москва. І ось маскаль посилае вбивника думав, що зі смертю вождя згіне голошяна ним ідея. Ідея не гине. Геройська смерть пророка творить її безсмертію.

Своею кровью, свого вождя зрошена українська –націоналістична ідея, ще більше розвинулася та змогучніла. Стала на цілий світ з зріст та прямуе певник кроком у велике майбутне.

Вождь не гине, він вічно живе, його дух завжді з нами, память про його геройську боротьбу вчить нас та приготовляе до великого зриву. Його геройська смерть приказуе нам не на мить не випускати зброї з рук. Вибороти Україні державу та бути заборлом її самостійність, її життя–ось це завдання націоналістичного вояцтва, завдання, яке мітив вождь.

Друзі ! смерть вождя не пімщена – памятайте про це. Дні кровавої розплати з червоним катом–будут днем нашої помсти. Будьмо кожної хвилини приготовани до тих великих днів.

Україна в неволі.

ОБІЖНИК ч.2

"Покінь синочку мій ридати
Хай ворог сліз твоїх не п"е,
Почуем рідні гармати –
Побачим військо свое".

Друзі ! Кровави роки останніх визволених змагань в Україні йшли двома противними шляхами. Наставлення укр. інтелігенції державного проводу пересякнуте руйнуючись дурманом соціялізму. Гурт тусторолових диспотатів став причиною руїни нашої самостійности соціялізма це причина нашої трагеії. В противности до соціялістичних установ, пробудилась в країні здорова дієва сила, та появилось утворення своеї армії, що була, е і буде запорукою самостійно-державницкого життя і тут при розгляді збройного чину на чолове місце підноситься відмічена постать вождя українськоїармії–головного

б) друга сторінка;

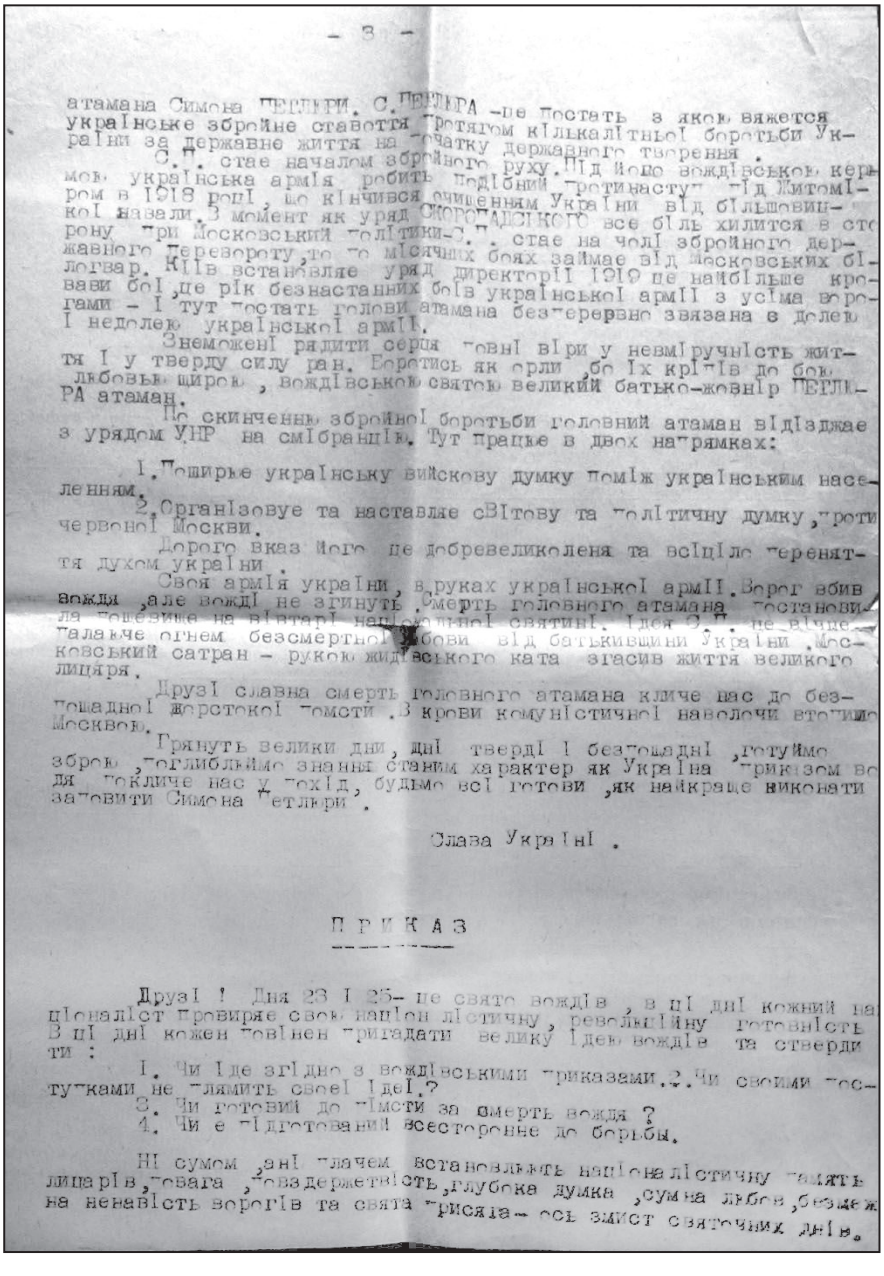

- 3 -

атамана Симона ПЕТЛЮРИ. С.ПЕТЛЮРА -це постать з якою вяжется українське збройне ставоття протягом кількалітньої боротьби України за державне життя на початку державного творення.

С.П. стае началом збройного руху. Під його вождівською керымою українська армія робить подібний протинаступ під Житоміром в 1918 році, що кінчився очищенням України від більшовицької навали. В момент як уряд СКОРОПАДСЬКОГО все біль хилится в сторону при Московський політики-С.П. стае на чолі збройного державного перевороту, то по місячних боях займае від Московських білогвар. Київ встановляе уряд директорії 1919 це найбільше кровави бої, це рік безнастанних боїв української армії з усіма ворогами - і тут постать голови атамана безперервно звязана в долею і недолею української армії.

Знеможені рядити серця повні віри у невміручність життя і у тверду силу ран. Боротись як орли, бо їх кріпів до бою любовью щирою, вождівською святою великий батько-жовнір ПЕТЛЮРА атаман.

По скинченню збройної боротьби головний атаман відізджае з урядом УНР на смібранцію. Тут працюе в двох напрямках:

1. Поширюе українську вийскову думку поміж українським населенням.
2. Організовуе та наставляе світову та політичну думку, проти червоної Москви.

Дорого вказ його це добревеликоленя та всіціло переняття духом україни.

Своя армія україни, в руках української армії. Ворог вбив вождя, але вожді не згинуть. Смерть головного атамана постановила пошевище на вівтарі національної святині. Ідея С.П. це вічне палаюче огнем безсмертної любови від батьківщини України. Московський сатран - рукою жидівського ката згасив життя великого лицяря.

Друзі славна смерть головного атамана кличе нас до безпощадної жорстокої помсти. В крови комуністичної наволочи втопимо Москвою.

Грянуть велики дни, дні тверді і безпощадні, готуймо зброю, поглиблюймо знання станим характер як Україна приказом вождя покличе нас у похід, будьмо всі готови, як найкраще виконати заповити Симона Петлюри.

Слава Україні.

П Р И К А З

Друзі! Дня 23 і 25- це свято вождів, в ці дні кожний націоналіст провиряе свою націоналістичну, революційну готовність. В ці дні кожен повінен пригадати велику ідею вождів та ствердити:

1. Чи іде згідно з вождівськими приказами. 2. Чи своими поступками не плямить своеі ідеі.?
3. Чи готовий до пімсти за смерть вождя?
4. Чи е підготований всесторонне до борьбы.

Ні сумом, ані плачем встановлюють націоналістичну память лицарів, повага, повздержетвість, глубока думка, сумна любов, безмежна ненавість ворогів та свята присяга- ось змист святочних днів.

в) третя сторінка;

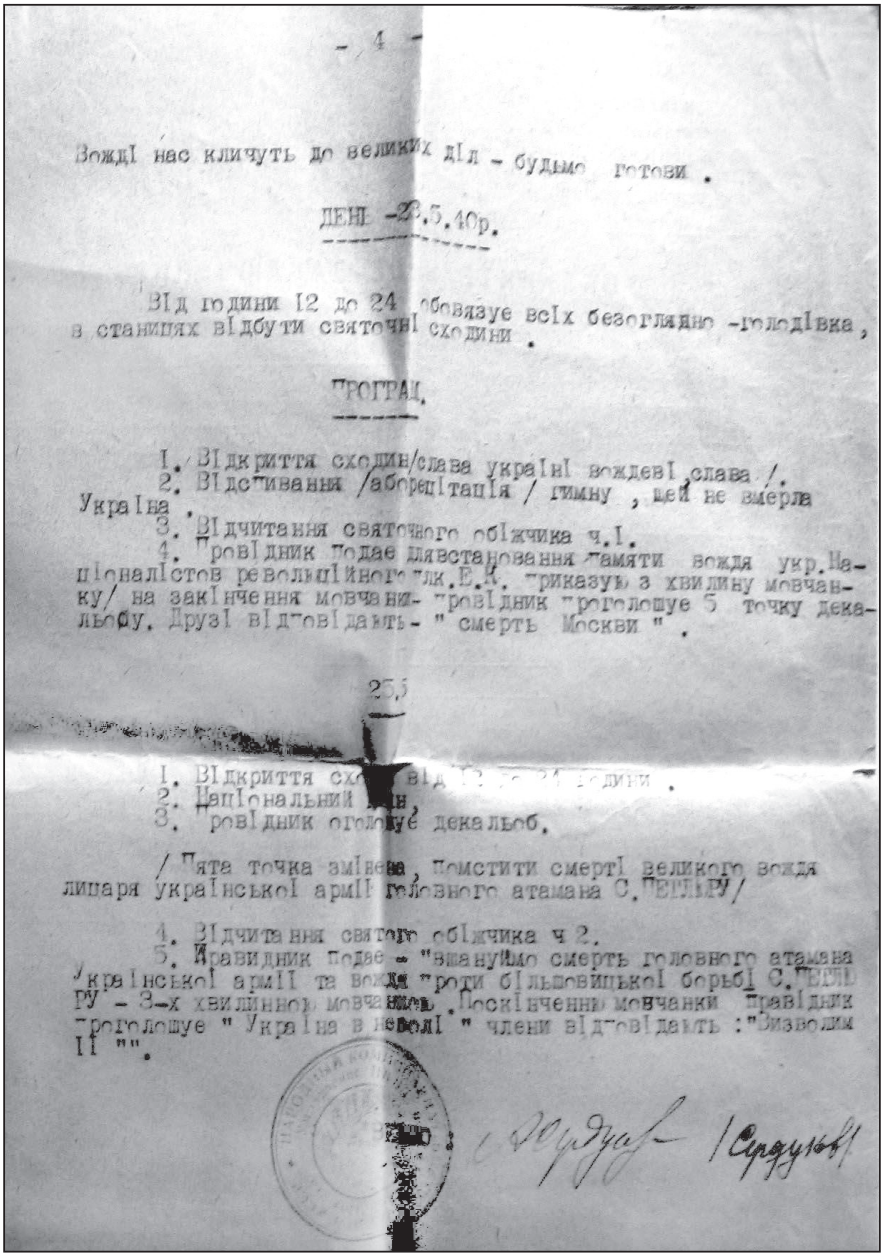

- 4 -

Вождi нас кличуть до великих дiл - будьмо готови .

ДЕНЬ -23.5.40р.

Вiд години 12 до 24 обовязує всiх безоглядно -голодiвка, в станицях вiдбути святочнi сходини .

ПРОГРАМ.

1. Вiдкриття сходин/слава українi вождевi слава /.
2. Вiдспивання /аборецiтацiя / гимну , щей не вмерла Україна .
3. Вiдчитання святочного обiжчика ч.1.
4. Провiдник подає для встановання памяти вождя укр.Нацiоналiстов революцiйного плк.Е.К. приказую з хвилину мовчанку/ на закiнчення мовчанки- провiдник проголошує 5 точку декальобу. Друзi вiдповiдають- " смерть Москви " .

25.5

1. Вiдкриття сх[illegible] вiд 12 до 24 години .
2. Нацiональний [illegible],
3. Провiдник оголошує декальоб.

/ Пята точка змiнена, помстити смертi великого вождя лицаря українськоi армiї головного атамана С.ПЕТЛЮРУ/

4. Вiдчитання святого обiжчика ч 2.
5. Правидник подає - "вшануймо смерть головного атамана Українськоi армiї та вождя проти бiльшовицькоi борьбi С.ПЕТЛЮРУ - 3-х хвилинною мовчанкою .Поскiнченню мовчанки правiдник проголошує " Україна в неволi " члени вiдповiдають :"Визволим її "".

[illegible] /Сердуков/

г) четверта сторінка. 23 травня 1940 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

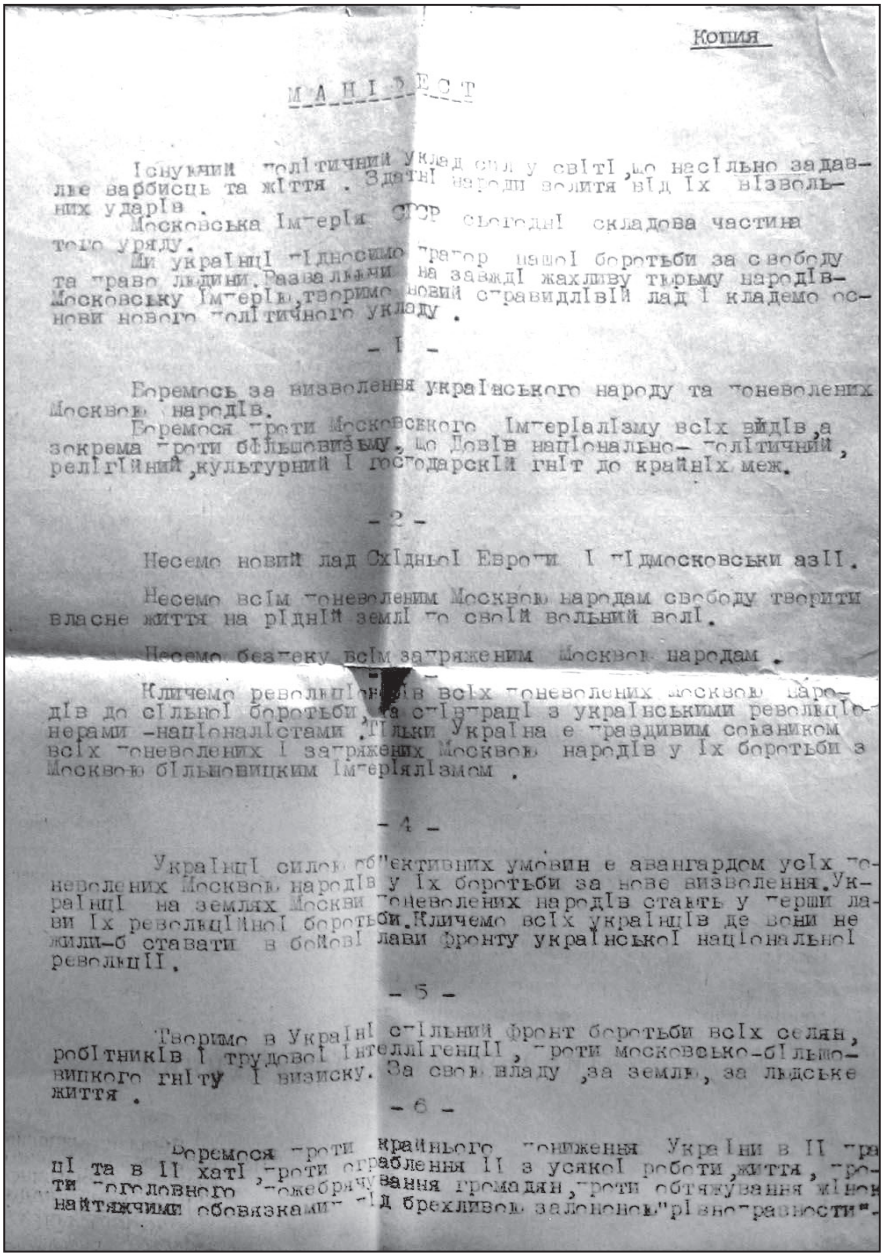

Копия

МАНІФЕСТ

Існуючий політичний уклад сил у світі, що насільно задавлює варбисць та життя. Здатні народи волити від їх візвольних ударів.

Московська імперія СРСР сьогодні складова частина того уряду.

Ми українці підносимо прапор нашої боротьби за свободу та право людини. Развалюючи на завжді жахливу тюрьму народів-Московську імперію, творимо новий справидлівій лад і кладемо основи нового політичного укладу.

- 1 -

Боремось за визволення українського народу та поневолених Москвою народів.

Боремося проти Московського імперіалізму всіх видів, а зокрема проти більшовизму, що Довів національно-політичний, релігійний, культурний і господарскій гніт до крайніх меж.

- 2 -

Несемо новий лад Східньої Европи і підмосковськи азії.

Несемо всім поневоленим Москвою народам свободу творити власне життя на рідній землі по своїй вольний волі.

Несемо безпеку всім запряженим Москвою народам.

- 3 -

Кличемо революціонерів всіх поневолених Москвою народів до сільної боротьби, та співпраці з українськими революціонерами -націоналістами. Тільки Україна є правдивим союзником всіх поневолених і запряжених Москвою народів у їх боротьби з Москвою більшовицким імперіялізмом.

- 4 -

Українці силою об"єктивних умовин є авангардом усіх поневолених Москвою народів у їх боротьби за нове визволення. Українці на землях Москви поневолених народів стають у перши лави їх революційної боротьби. Кличемо всіх українців де вони не жили-б ставати в бойові лави фронту української національної революції.

- 5 -

Творимо в Україні спільний фронт боротьби всіх селян, робітників і трудової інтеллігенції, проти московсько-більшовицкого гніту і визиску. За свою владу, за землю, за людське життя.

- 6 -

Боремося проти крайнього пониження України в її праці та в її хаті, проти ограблення її з усякої роботи, життя, проти поголовного пожебрячування громадян, проти обтяжування жінок найтяжчими обовязками під брехливою залононою "рівноправности".

Маніфест ОУН про боротьбу українського народу проти московського імперіалізму.
а) перша сторінка маніфесту;

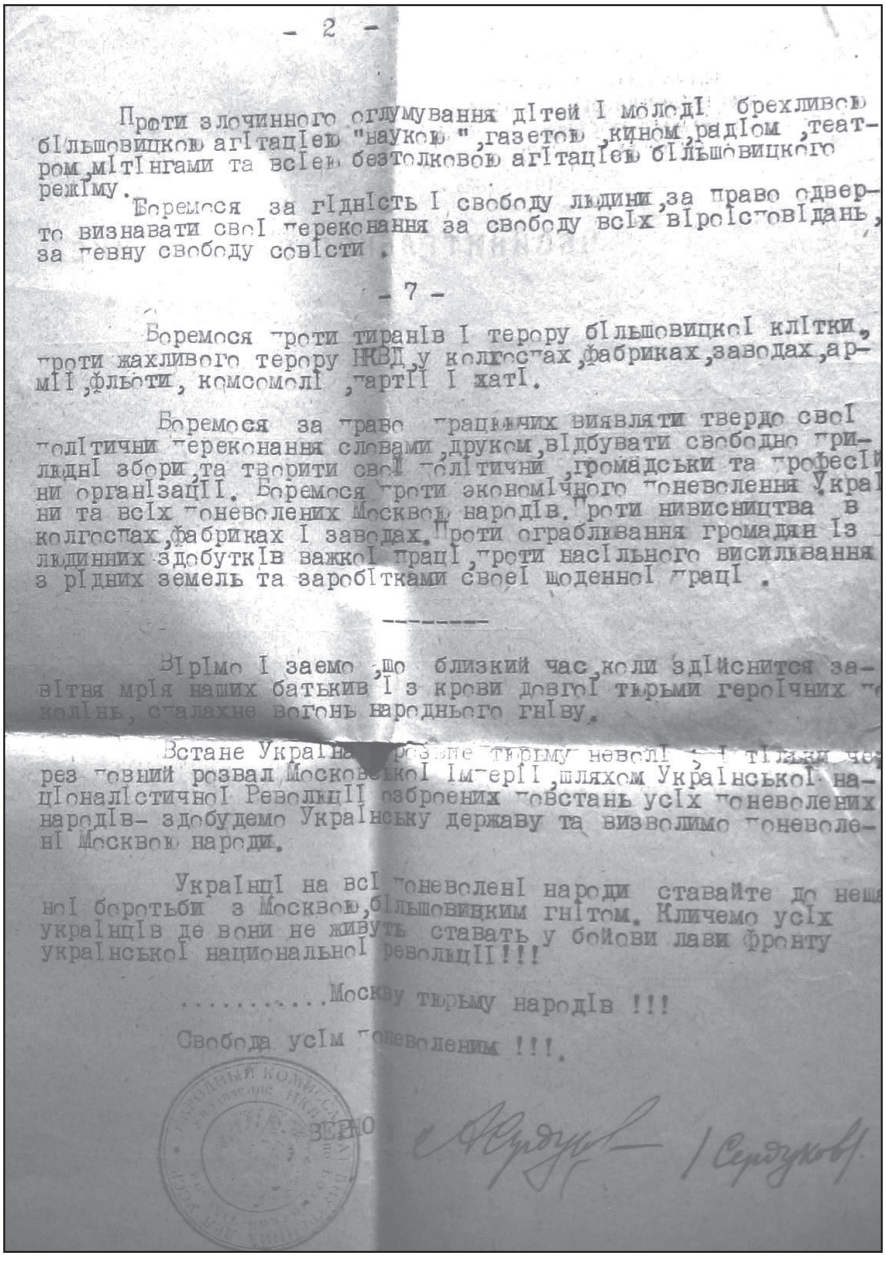

- 2 -

Проти злочинного оглумування дітей і молоді брехливою більшовицкою агітацією "наукою", газетою, кином, радіом, театром, мітінгами та всією безтолковою агітацією більшовицкого режіму.

Боремося за гідність і свободу людини, за право одверто визнавати свої переконання за свободу всіх віроісповідань, за певну свободу совісти.

- 7 -

Боремося проти тиранів і терору більшовицкої клітки, проти жахливого терору НКВД, у колгоспах, фабриках, заводах, армії, фльоти, комсомолі, партії і хаті.

Боремося за право працюючих виявляти твердо свої політичні переконання словами, друком, відбувати свободно прилюдні збори, та творити свої політичні, громадськи та професійни організації. Боремося проти економічного поневолення України та всіх поневолених Москвою народів. Проти нивисництва в колгоспах, фабриках і заводах. Проти ограблювання громадян із людинних здобутків важкої праці, проти насільного висилювання з рідних земель та заробітками своєї щоденної праці.

Вірімо і заемо, що близкий час, коли здійснится завітня мрія наших батькив і з крови довгої тюрьми героїчних поколінь, спалахне вогонь народнього гніву.

Встане Україна, розвине тюрьму неволі, і тільки через повний розвал Московської імперії, шляхом Української націоналістичної Революції озброених повстань усіх поневолених народів- здобудемо Українську державу та визволимо поневолені Москвою народи.

Українці на всі поневолені народи ставайте до нещадної боротьби з Москвою, більшовицким гнітом. Кличемо усіх українців де вони не живуть ставать у бойови лави фронту української національної революції!!!

.....Москву тюрьму народів !!!

Свобода усім поневоленим !!!.

ВЕРНО

/Сердуков/

б) друга сторінка маніфесту. Без місця і дати.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

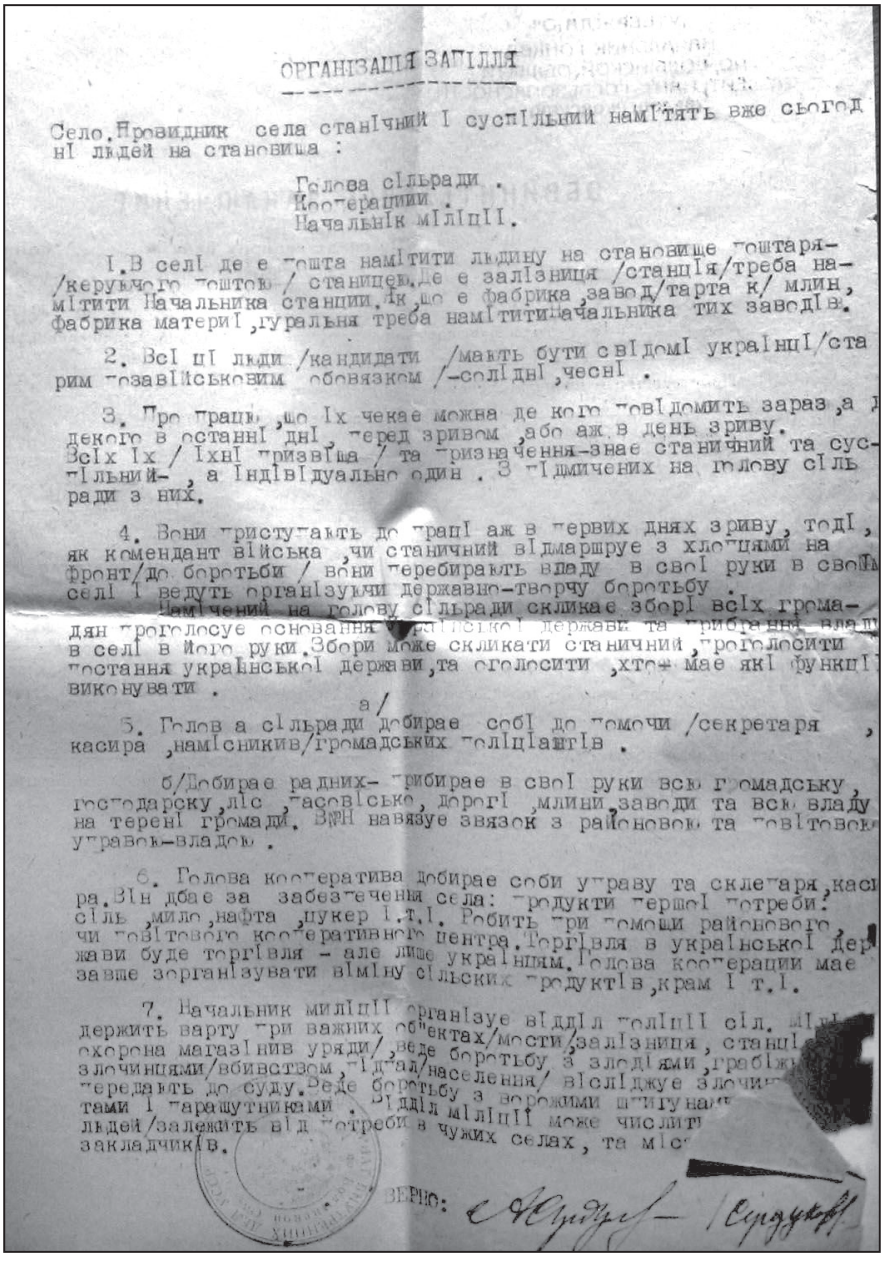

ОРГАНІЗАЦІЯ ЗАПІЛЛЯ

Село. Провидник села станічний і суспільний намітять вже сьогодні людей на становища :

Голова сільради .
Кооперациии .
Начальнік міліції.

1. В селі де є пошта намітити людину на становище поштаря- /керуючого поштою / станицею. Де є залізниця /станція/треба намітити Начальника станции. Як, що є фабрика, завод/тарта к/ млин, фабрика материї, гуральня треба намітити Начальника тих заводів.

2. Всі ці люди /кандидати /мають бути свідомі українці/старим позавійськовим обовязком /-солідні, чесні .

3. Про працю, що їх чекає можна де кого повідомить зараз, а декого в останні дні, перед зривом, або аж в день зриву. Всіх їх / їхні призвіща / та призначення-знає станичний та суспільний- , а індівідуально один . З підмичених на голову сільради з них.

4. Вони приступають до праці аж в первих днях зриву, тоді, як комендант війська, чи станичний відмаршрує з хлопцями на фронт/до боротьби / вони перебирають владу в свої руки в своїм селі і ведуть організуючи державно-творчу боротьбу .
Намічений на голову сільради скликає зборі всіх громадян проголосує основання української держави та прибрання влади в селі в його руки. Збори може скликати станичний, проголосити постання української держави, та оголосити, хто має які функції виконувати .

а/
5. Голова сільради добирає собі до помочи /секретаря , касира, намісників/громадських поліціантів .

б/Добирає радних- прибирає в свої руки всю громадську, господарску, ліс, пасовісько, дорогі, млини, заводи та всю владу на терені громади. ВУН навязує звязок з районовою та повітовою управою-владою .

6. Голова кооператива добирає соби управу та склепаря, касира. Він дбає за забезпечення села: продукти першої потреби: сіль, мило, нафта, цукер і.т.і. Робить при помощи районового, чи повітового кооперативного центра. Торгівля в української держави буде торгівля - але лише українцям. Голова кооперации має завше зорганізувати віміну сільских продуктів, крам і т.і.

7. Начальник миліції організує відділ поліції сіл. Мі[illegible] держить варту при важних об"єктах/мости/залізниця, станці[illegible] охорона магазінив уряди/, веде боротьбу з злодіями, грабіж[illegible] злочинцями/вбивством, підпал/населення/ вісліджує злочин[illegible] передають до суду. Веде боротьбу з ворожими шпигунами [illegible] тами і парашутниками . Відділ міліції може числити [illegible] людей/залежить від потреби в чужих селах, та міс[illegible] закладчиків.

ВЕРНО:

Лист ОУН про організацію запілля та призначення на керівні посади у селах свідомих українців. Без дати. Фонд архіву УСБ України у Волинській області

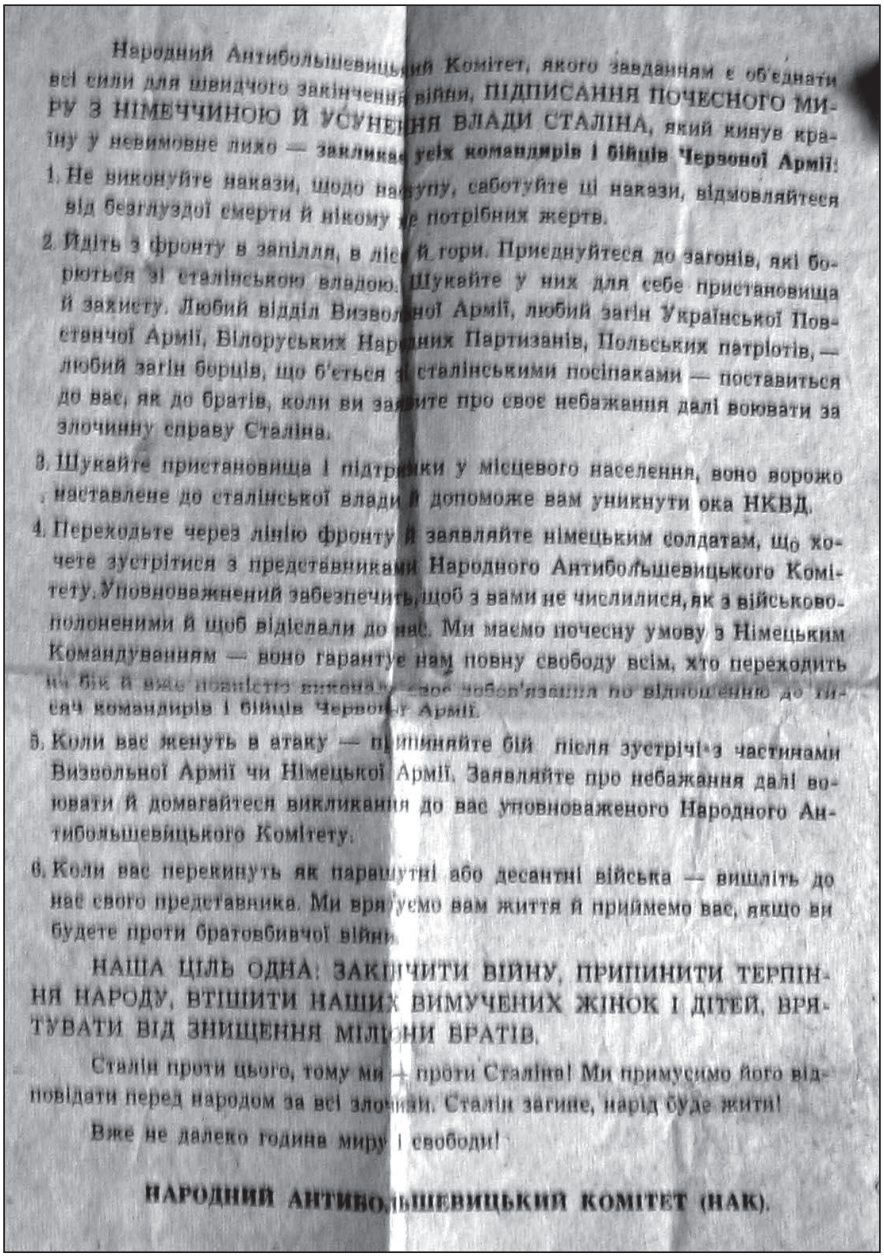

Народний Антибольшевицький Комітет, якого завданням є об'єднати всі сили для швидчого закінчення війни, ПІДПИСАННЯ ПОЧЕСНОГО МИРУ З НІМЕЧЧИНОЮ И УСУНЕННЯ ВЛАДИ СТАЛІНА, який кинув країну у невимовне лихо — **закликає усіх командирів і бійців Червоної Армії:**

1. Не виконуйте накази, щодо наступу, саботуйте ці накази, відмовляйтеся від безглуздої смерти й нікому не потрібних жертв.
2. Йдіть з фронту в запілля, в ліси й гори. Приєднуйтеся до загонів, які борються зі сталінською владою. Шукайте у них для себе пристановища й захисту. Любий відділ Визвольної Армії, любий загін Української Повстанчої Армії, Білоруських Народних Партизанів, Польських патріотів, — любий загін борців, що б'ється з сталінськими посіпаками — поставиться до вас, як до братів, коли ви заявите про своє небажання далі воювати за злочинну справу Сталіна.
3. Шукайте пристановища і підтримки у місцевого населення, воно ворожо наставлене до сталінської влади й допоможе вам уникнути ока НКВД.
4. Переходьте через лінію фронту й заявляйте німецьким солдатам, що хочете зустрітися з представниками Народного Антибольшевицького Комітету. Уповноважений забезпечить, щоб з вами не числилися, як з військовополоненими й щоб відіслали до нас. Ми маємо почесну умову з Німецьким Командуванням — воно гарантує нам повну свободу всім, хто переходить на бік й вже повністю виконав своє зобов'язання по відношенню до писач командирів і бійців Червоної Армії.
5. Коли вас женуть в атаку — припиняйте бій після зустрічі з частинами Визвольної Армії чи Німецької Армії. Заявляйте про небажання далі воювати й домагайтеся викликання до вас уповноваженого Народного Антибольшевицького Комітету.
6. Коли вас перекинуть як парашутні або десантні війська — вишліть до нас свого представника. Ми врятуємо вам життя й приймемо вас, якщо ви будете проти братовбивчої війни.

НАША ЦІЛЬ ОДНА: ЗАКІНЧИТИ ВІЙНУ, ПРИПИНИТИ ТЕРПІННЯ НАРОДУ, ВТІШИТИ НАШИХ ВИМУЧЕНИХ ЖІНОК І ДІТЕЙ, ВРЯТУВАТИ ВІД ЗНИЩЕННЯ МІЛЬЙОНИ БРАТІВ.

Сталін проти цього, тому ми — проти Сталіна! Ми примусимо його відповідати перед народом за всі злочини. Сталін загине, нарід буде жити!

Вже не далеко година миру і свободи!

НАРОДНИЙ АНТИБОЛЬШЕВИЦЬКИЙ КОМІТЕТ (НАК).

Листівка Народного антибільшовицького комітету із закликом до командирів та бійців Червоної армії не виконувати накази Сталіна. Без дати. Фонд архіву УСБ України у Волинській області

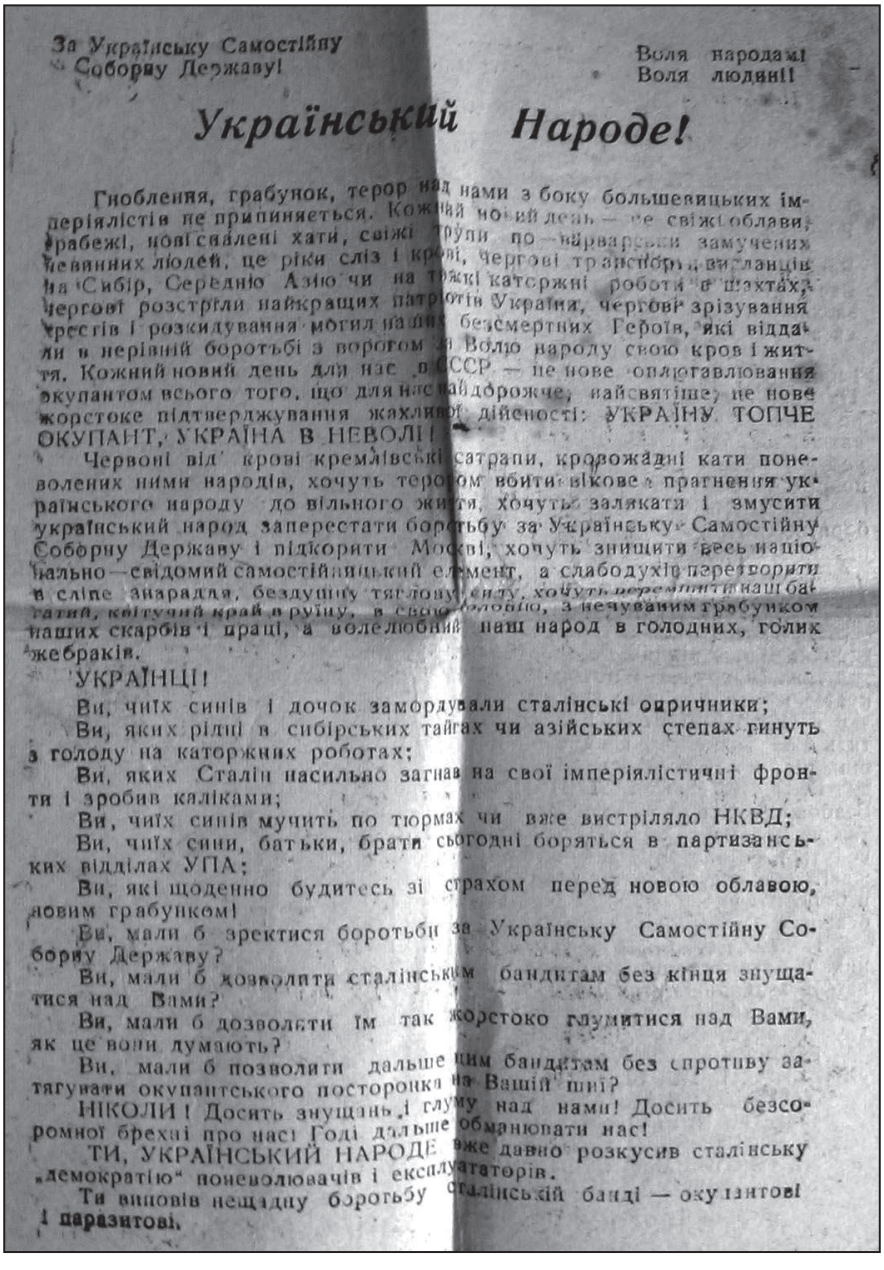

За Українську Самостійну
Соборну Державу!

Воля народам!
Воля людині!

Український Народе!

Гноблення, грабунок, терор над нами з боку большевицьких імперіялістів не припиняється. Кожний новий день — це свіжі облави, грабежі, нові спалені хати, свіжі трупи по — варварськи замучених невинних людей, це ріки сліз і крові, чергові транспорти висланців на Сибір, Середню Азію чи на тяжкі каторжні роботи в шахтах, чергові розстріли найкращих патріотів України, чергові зрізування хрестів і розкидування мотил наших безсмертних Героїв, які віддали в нерівній боротьбі з ворогом за Волю народу свою кров і життя. Кожний новий день для нас в СССР — це нове оплюгавлювання окупантом всього того, що для нас найдорожче, найсвятіше, це нове жорстоке підтверджування жахливої дійсності: УКРАЇНУ ТОПЧЕ ОКУПАНТ, УКРАЇНА В НЕВОЛІ!

Червоні від крові кремлівські сатрапи, кровожадні кати поневолених ними народів, хочуть терором вбити вікове прагнення українського народу до вільного життя, хочуть залякати і змусити український народ заперестати боротьбу за Українську Самостійну Соборну Державу і підкорити Москві, хочуть знищити весь національно — свідомий самостійницький елемент, а слабодухів перетворити в сліпе знаряддя, бездушну тяглову силу, хочуть перемолоти наш багатий, квітучий край в руїну, в свою колонію, з нечуваним грабунком наших скарбів і праці, а волелюбний наш народ в голодних, голих жебраків.

УКРАЇНЦІ!

Ви, чиїх синів і дочок замордували сталінські опричники;

Ви, яких рідні в сибірських тайгах чи азійських степах гинуть з голоду на каторжних роботах;

Ви, яких Сталін насильно загнав на свої імперіялістичні фронти і зробив каліками;

Ви, чиїх синів мучить по тюрмах чи вже вистріляло НКВД;

Ви, чиїх сини, батьки, брати сьогодні борються в партизанських відділах УПА;

Ви, які щоденно будитесь зі страхом перед новою облавою, новим грабунком!

Ви, мали б зректися боротьби за Українську Самостійну Соборну Державу?

Ви, мали б дозволити сталінським бандитам без кінця знущатися над Вами?

Ви, мали б дозволити їм так жорстоко глумитися над Вами, як це вони думають?

Ви, мали б позволити дальше цим бандитам без спротиву затягувати окупантського посторонка на Вашій шиї?

НІКОЛИ! Досить знущань, і глуму над нами! Досить безсоромної брехні про нас! Годі дальше обманювати нас!

ТИ, УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДЕ вже давно розкусив сталінську „демократію" поневолювачів і експлуататорів.

Ти виповів нещадну боротьбу сталінській банді — окупантові і паразитові.

Листівка ОУН із закликом до українського народу боротися проти сталінських окупантів. 1946 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

Копия

Н А К А З

1. Підшукати в кожній станиці підрайон районовий, людей сильних, відважных, рішучих, і з них зорганізовати бойовики. Боївки складаются від 3 до 5 людей. Таки боївки мають першої ночи повбивати людей таких, як ниже вимененї в "ЧОРНІМ ЛИСТІ".

2. Проробити "ЧОРНИ ЛИСТИ" в той спосіб, що тих людей, як конфиденти, доношики, старшини, підстаршини, сустільники і політични діячи НКВД, партійці, комсомольци, жиди, польски офицери, ксьондзи, списати іх і коротко зазначити іх вчинки, чи то публічни, чи то тайни /к.р. виступи на мітінгах чи на сходах и т.і./

3. Людей котри нас переслідують і перешкоджають праці вбивати вже можно зоставляючи трупи на дорозі.

4. Підшукати в станиці, підрайони, районі військового, котрий має зушколювати друзів. З чого складается кріс і як їм орудовати, муштра з крісом. Виводити друзів в поле і робити з ними вправи.

5. Вишукати людей з котрих можна створити с/ради в селі / голова, секретар/. В місті міску Управу. Як рівно-ж підшукати людей котри можуть заняти пошту, млин, тартак, створити милицію, обсадити залізницю, школи, волостні управління, шпиталь, взагалі ~~всі установи~~.

6. Підшукати в надбужних селах, як найбільше доріг, котрими можна було-б переправляти чи в одну сторону, чи в другу.

7. "ЧОРНА ЛИСТА" має бути в двох примирниках: одна залишается в станиці, друга іде вище / до підрайону /.

/ подпись /

СЛАВА УКРАЇНІ.

ЗГІДНО:

Верно: /Сердюков/

А УСБУ у Вол. обл., фп, спр.7876. - Т.2, арк.521
Машинописна копія директиви ОУН про організацію терору проти представників рад Влади

Копія директиви ОУН про організацію терору проти представників радянської влади. Фонд архіву УСБ України у Волинській області

Йосип Сталін та Йоахім фон Ріббентроп
в Кремлі під час підписання договору.
Фото з Вікіпедії.

www.istpravda.com.ua
ПРАВДА
історична правда
23 ДЕКАБРЯ 1939 г., № 353 (8038)

ПРИВЕТСТВИЯ ИНОСТРАННЫХ ГОСУДАРСТВЕННЫХ ДЕЯТЕЛЕЙ ТОВАРИЩУ СТАЛИНУ

Господину ИОСИФУ СТАЛИНУ

Москва

Ко дню Вашего шестидесятилетия прошу Вас принять мои самые искренние поздравления. С этим я связываю свои наилучшие пожелания, желаю доброго здоровья Вам лично, а также счастливого будущего народам дружественного Советского Союза.

АДОЛЬФ ГИТЛЕР.

Господину ИОСИФУ СТАЛИНУ

Москва

Памятуя об исторических часах в Кремле, положивших начало решающему повороту в отношениях между обоими великими народами и тем самым создавших основу для длительной дружбы между ними, прошу Вас принять ко дню Вашего шестидесятилетия мои самые теплые поздравления.

ИОАХИМ ФОН-РИББЕНТРОП
Министр иностранных дел.

Товарищу СТАЛИНУ.

Москва, Кремль.

От имени финляндского трудового народа, борющегося рука об руку с героической Красной Армией за освобождение своей страны от ига белогвардейских палачей народа и наймитов иностранных империалистических провокаторов войны, за победу Финляндской независимой демократической республики, Народное правительство Финляндии в день шестидесятилетия со дня рождения Иосифа Виссарионовича Сталина выражает свое глубочайшее уважение великому другу финляндского народа — Сталину, имя которого навсегда останется символом дружбы и братства народов Советского Союза и Финляндии, как и всех народов мира.

От имени Народного правительства Финляндии—Отто КУУСИНЕН.

Г-ну СТАЛИНУ.

Искренне Вас поздравляю с исполняющимся сегодня Вашим шестидесятилетием.

Расцвет и прогресс Вашего государства за последние годы достигнуты благодаря Вашему великому руководству. Подобные небывалые успехи вызывают уважение всего мира.

Китай, в настоящее время напрягающий все силы к оказанию сопротивления жестокому врагу для создания государства трех народных принципов, к осуществляемому Вами руководству великими планами строительства государства, к Вашим стремлениям по упрочению мира во всем мире и особенно за Вашу симпатию к нашей войне — сопротивлению, — чувствует особое уважение и признательность.

Представляя всю армию и весь народ Китая, приношу Вам самые горячие поздравления.

ЦЗЯН ЧЖУН-ЧЖЭН
(имя Чан Кай-ши).

Чунцин, 20 декабря 1939 г.

Н. В. Сталин (1920 год).
Фото П. Оцупа.

Привітання з днем народження Йосипу Сталіну від іноземних державних діячів, опублікованих в газеті «Правда».
м. Москва, 23 грудня 1939 р.
Фото з Вікіпедії.

ПРИВЕТСТВИЯ ИНОСТРАННЫХ ГОСУДАРСТВЕННЫХ ДЕЯТЕЛЕЙ ТОВАРИЩУ СТАЛИНУ

www.istpravda.com.ua
історична правда

Господину ИОСИФУ СТАЛИНУ

Ко дню Вашего шестидесятилетия прошу Вас принять мои самые искренние поздравления. С этим я связываю свои наилучшие пожелания, желаю доброго здоровья Вам лично, а также счастливого будущего народам дружественного Советского Союза.

Москва

АДОЛЬФ ГИТЛЕР.

Гітлер – Сталіну: З днем народження! 23 грудня 1939 року газета «ПРАВДА» вийшла із незвичною вітальною телеграмою на шпальті. Адольф Гітлер у найтепліших виразах привітав Йосипа Сталіна з шестидесятиріччям. Фото з Вікіпедії.

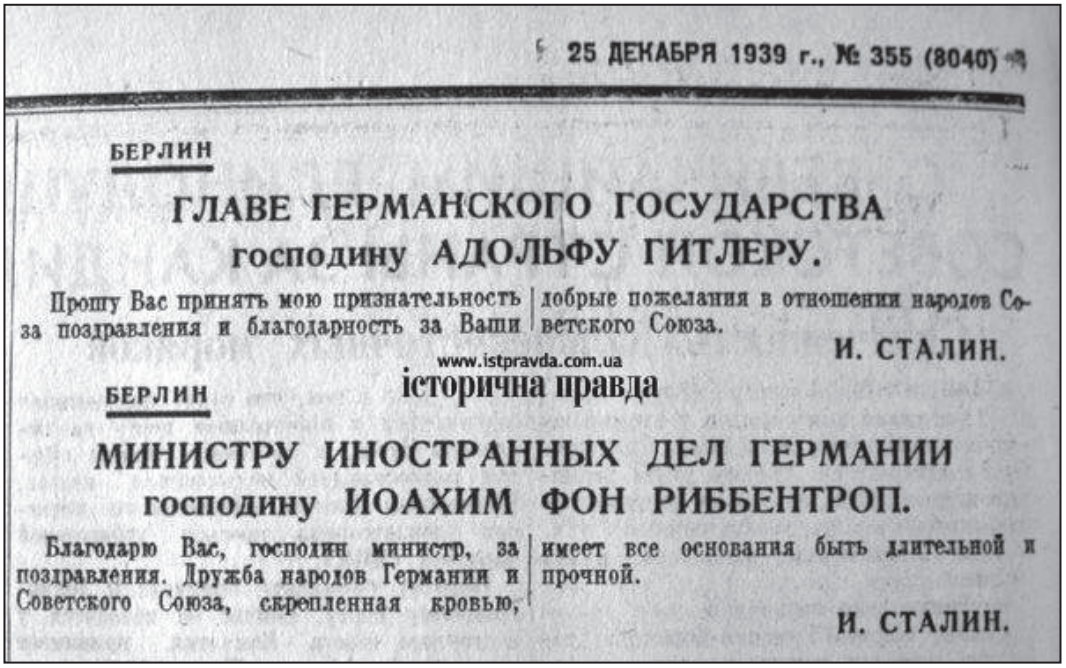

25 ДЕКАБРЯ 1939 г., № 355 (8040)

БЕРЛИН

ГЛАВЕ ГЕРМАНСКОГО ГОСУДАРСТВА господину АДОЛЬФУ ГИТЛЕРУ.

Прошу Вас принять мою признательность за поздравления и благодарность за Ваши добрые пожелания в отношении народов Советского Союза.

И. СТАЛИН.

www.istpravda.com.ua
історична правда

БЕРЛИН

МИНИСТРУ ИНОСТРАННЫХ ДЕЛ ГЕРМАНИИ господину ИОАХИМ ФОН РИББЕНТРОП.

Благодарю Вас, господин министр, за поздравления. Дружба народов Германии и Советского Союза, скрепленная кровью, имеет все основания быть длительной и прочной.

И. СТАЛИН.

Відповіді Сталіна Гітлеру і Ріббентропу. Сталін заявив: «Дружба народів Німеччини і Радянського Союзу, що скріплена кров'ю, має всі підстави бути довгою і міцною». 1939 р. Фото з Вікіпедії.

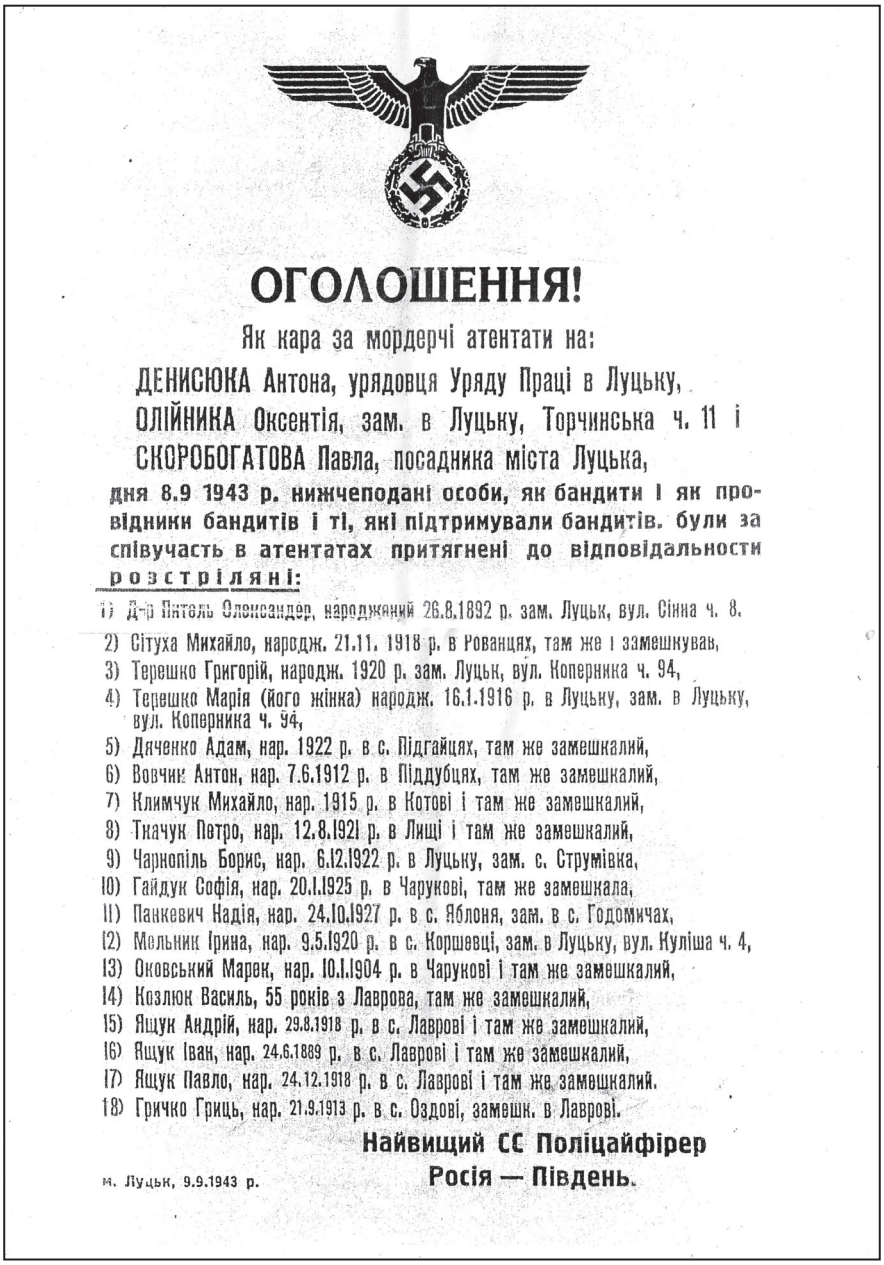

ОГОЛОШЕННЯ!

Як кара за мордерчі атентати на:

ДЕНИСЮКА Антона, урядовця Уряду Праці в Луцьку,
ОЛІЙНИКА Оксентія, зам. в Луцьку, Торчинська ч. 11 і
СКОРОБОГАТОВА Павла, посадника міста Луцька,

дня 8.9 1943 р. нижчеподані особи, як бандити і як провідники бандитів і ті, які підтримували бандитів. були за співучасть в атентатах притягнені до відповідальности

розстріляні:

1) Д-р Пінтель Олександер, народжений 26.8.1892 р. зам. Луцьк, вул. Сінна ч. 8.
2) Сітуха Михайло, народж. 21.11. 1918 р. в Рованцях, там же і замешкував,
3) Терешко Григорій, народж. 1920 р. зам. Луцьк, вул. Коперника ч. 94,
4) Терешко Марія (його жінка) народж. 16.1.1916 р. в Луцьку, зам. в Луцьку, вул. Коперника ч. 94,
5) Дяченко Адам, нар. 1922 р. в с. Підгайцях, там же замешкалий,
6) Вовчик Антон, нар. 7.6.1912 р. в Піддубцях, там же замешкалий,
7) Климчук Михайло, нар. 1915 р. в Котові і там же замешкалий,
8) Ткачук Петро, нар. 12.8.1921 р. в Лищі і там же замешкалий,
9) Чарнопіль Борис, нар. 6.12.1922 р. в Луцьку, зам. с. Струмівка,
10) Гайдук Софія, нар. 20.1.1925 р. в Чарукові, там же замешкала,
11) Панкевич Надія, нар. 24.10.1927 р. в с. Яблоня, зам. в с. Годомичах,
12) Мельник Ірина, нар. 9.5.1920 р. в с. Коршевці, зам. в Луцьку, вул. Куліша ч. 4,
13) Оковський Марек, нар. 10.1.1904 р. в Чарукові і там же замешкалий,
14) Козлюк Василь, 55 років з Лаврова, там же замешкалий,
15) Ящук Андрій, нар. 29.8.1918 р. в с. Лаврові і там же замешкалий,
16) Ящук Іван, нар. 24.6.1889 р. в с. Лаврові і там же замешкалий,
17) Ящук Павло, нар. 24.12.1918 р. в с. Лаврові і там же замешкалий.
18) Гричко Гриць, нар. 21.9.1913 р. в с. Оздові, замешк. в Лаврові.

Найвищий СС Поліцайфірер
Росія — Південь.

м. Луцьк, 9.9.1943 р.

Оголошення про розстріл осіб за вчинення терористичних актів.
м. Луцьк, 9 вересня 1943 р.
Архів РВГ «НЦІСВ».

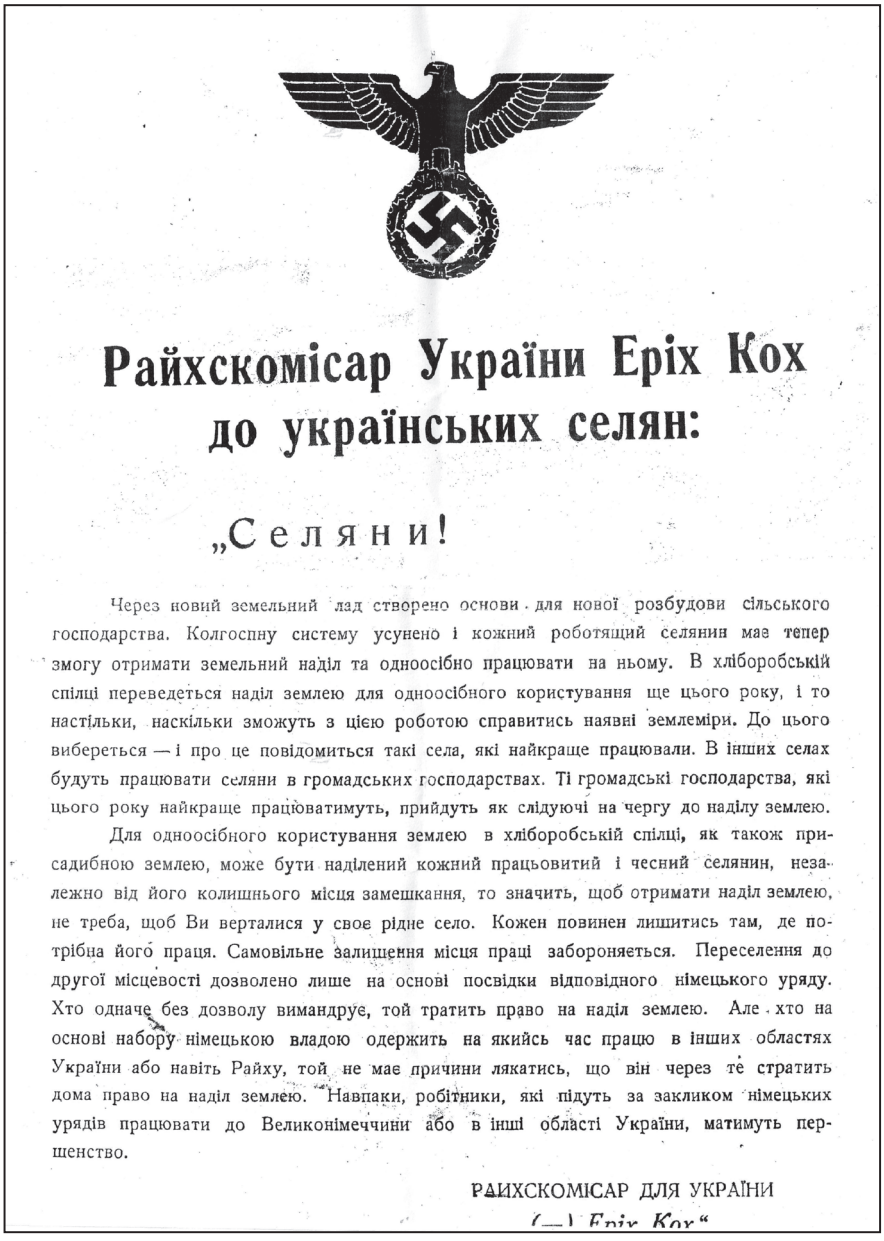

Райхскомісар України Еріх Кох до українських селян:

„Селяни!

Через новий земельний лад створено основи для нової розбудови сільського господарства. Колгоспну систему усунено і кожний роботящий селянин має тепер змогу отримати земельний наділ та одноосібно працювати на ньому. В хліборобській спілці переведеться наділ землею для одноосібного користування ще цього року, і то настільки, наскільки зможуть з цією роботою справитись наявні землеміри. До цього вибереться — і про це повідомиться такі села, які найкраще працювали. В інших селах будуть працювати селяни в громадських господарствах. Ті громадські господарства, які цього року найкраще працюватимуть, прийдуть як слідуючі на чергу до наділу землею.

Для одноосібного користування землею в хліборобській спілці, як також присадибною землею, може бути наділений кожний працьовитий і чесний селянин, незалежно від його колишнього місця замешкання, то значить, щоб отримати наділ землею, не треба, щоб Ви верталися у своє рідне село. Кожен повинен лишитись там, де потрібна його праця. Самовільне залишення місця праці забороняється. Переселення до другої місцевості дозволено лише на основі посвідки відповідного німецького уряду. Хто одначе без дозволу вимандруе, той тратить право на наділ землею. Але хто на основі набору німецькою владою одержить на якийсь час працю в інших областях України або навіть Райху, той не має причини лякатись, що він через те стратить дома право на наділ землею. Навпаки, робітники, які підуть за закликом німецьких урядів працювати до Великонімеччини або в інші області України, матимуть першенство.

РАЙХСКОМІСАР ДЛЯ УКРАЇНИ
(—) Еріх Кох“

Звернення Райхскомісара України Еріха Коха до українських селян.
Без дати і місця.
Архів РВГ «НЦІСВ».

Україна у знімках німецьких вояків.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Українські остарбайтери у Німеччині.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Полонені червоноармійці 1941–1943 рр.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Листівка УПА про грабування військами НКВС зерна у селян.
Без дати і місця.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

За Українську Самостійну Соборну Державу!

Воля Народам і Людині!

Українці Полісся!

У вогні запеклих змагань кується краща доля народів, які борються за своє визволення. Стає до бою і наш, найбільш між усіма народами пригноблений, український народ. Багата і велика земля наша, та на ній справжні вельможі чужинці, а нас справжніх її господарів не тільки поробили своїми наймитами, але й з світа звести хочуть, щоб і сліду нашого не осталось.

І Полісся не одного дошкульного удару зазнало від них, бо ж і воно є невідлучною частиною української землі, бо ж і ви мешканці Полісся є синами великого українського народу.

Не одні пани перевелися на вашій землі. Не одне ярмо ви зносили, але жодне не було солодке.

Була царська Росія — тримала народ у темряві, не давали йому доступитися до світла науки, дізнатися, хто ж він такий насправді, і охрестили вас „православними“.

Упокоїлася [illegible] ська Росія — накинула ярмо Польща. Але воно [illegible] рявою і смутком, вмирало з голоду на своїх нужденних болотах і пісках, але польським панам було це байдуже. Вони боялися, щоб поліщуки не довідалися, що вони — частина 45-мільйонового українського народу і не задумали добиватися своїх прав. І охрестили вас польські пани „тутешніми“. Не життя то було, а животіння звіряче. Ні книжки, ні газети. Куди не обернися — скрізь брехня і ошуканство. Хочеш добитися правди, то, так і знай, звікуєш у тюрмі. Хто тільки не ходив своїми брудними чобітьми по вашій душі, хто не плював у неї. А все таки не вмерла душа ваша, бо не відріклися ви своєї пісні, ані прадідівських звичаїв, ані рідної мови.

Дусилася з великої пихи панська Польща. Здавалося, що і над Поліссям зійде врешті сонце.

Але налетіла нова орда із півночі — большевики. Словами як медом мазали вони вашу душу, та насправді гіркі були як полинь. Стелили гладенько, та спати було твердо. Скільки то людей закатували червоні душогуби по тюрмах, скільки на Сибір, чи в Казахстан повивозили? А як вас нагодували? Не зважаючи на те, що у вас самих завжди не хватає хліба, обл[illegible] жили великими верховними поставками. А щоб ви не могли собі хліб[illegible] дістати на Волині, червоні кати відірвали вас від України і при[illegible] до Білорусі, відгородивши вас таким чином штучним кордо[illegible] від своїх українських братів, в яких ви рік-річно діставали хліб і [illegible] ші продукти. А скільки пограбували вони у вас худоби, вовни, мяса, [illegible] ець та інших продуктів. Якими треба було затикати неситу пел[illegible] ку червоних христопродавців. А щоб ви не марнували непотрібно [illegible] часу, то безпощадно гнали у далекі околиці возити дерево, де ви калічили коні і підривали своє здоров'я. Врешті, щоб запрягти [illegible] ас у вічне ярмо, створили вони для вас колгоспи, в яких ви му[illegible] ли погано їсти, погано одягатись, а багато працювати на червоних [illegible] катів. На довершення всіх своїх „добродійств“ заставляли вони в[illegible] ас говорити чужою вам білоруською або кацапською мовою і навіть [illegible] українцями не дозволили себе називати, тільки білорусами.

Така то була большевицька правда. Не одному вона боком вилізла.

Забрали чорти большевиків, але принесли замість них нову халепу — німців. Як і большевики, так і вони розпиналися на всі чотири сторони світу, що несуть волю і щастя. А принесли... Бодай не казати — сльози і кров, руїну і голод. Останню сорочку здирають, останній окрайць хліба відривають від рота... Мало того. Вбивають людей, палять цілі села, живцем кидають у вогонь людей, тисячами женуть на роботу в Німеччину і там закатовують нагаями або заморюють голодом.

Питаєте, як вирватися вам з тої халепи і хоч трохи пожити людським життям, при рідній родині?

І наче у відповідь на ваш заклик, чуєте ви „солодкий“ голос недавніх „визволителів“: „Ми вам поможемо. Ми вас навчимо не чому хліб і сіль. От тільки дайте себе в шори взяти“. Видно не досить ще крові нассалася большевицька п'явка, коли ні защо не може від того пиття відмовитися. Ще з німцями не вправилась, а вже висилає своїх попихачів — червоних партизан, щоб нам нове ярмо готували.

І сунуть попихачі цілими ордами на Україну — жиди, кацапи, цигани і всяке інше дрантя. І знову обіцяють грушки на вербі: „Все буде, все дамо, ви но здайтеся тільки під нашу опіку“.

А дулі під ніс не хочуть?

Українці Полісся!

Вороги червоні хочуть і на цей раз придушити [illegible]. І свіим [illegible], але гірко, ой як гірко ще каятимуться.

Не до Москви, не до Берліна і не до Варшави шлях верстатимем.

На своїй землі господарюватимем.

Досить по милостині руки простягати, чужі пороги оббивати.

Час визволення надходить! Український народ своїми власними силами, без допомоги сусідів, створив свою власну Українську Повстанчу Армію (УПА). Вона його захищає в ці тяжкі дні. Вона жене геть з України чужинецьку голоту.

І вам, українці Полісся, вона несе волю і щастя.

Єднайтеся під її прапори! Організовуйтеся, як лише можна і вступайте в ряди Української Повстанської Армії (УПА). Допомагайте їй чим можете, бо то і ваша армія.

Бийте червоних волоцюг! Видушуйте череватих німецьких катюг!

Досить нам жити у наймах у чужинців. Поставимо свою рублену хату — Українську Самостійну Соборну Державу і заживемо в ній без пана, на вольній волі.

Брати українці Полісся!

І над Поліссям зійде сонце в[illegible]. Оживуть ваші ліси, озера, ріки, поля. Підуть у школу ваші діти, [illegible] збагатієте і ви, загоїте і ви свої рани.

Українська Повстанча Арм[illegible] (УПА) цьому ЗАПОРУКОЮ!

Слава Україні [illegible] оям Слава!

УКРАЇНСЬКА П[illegible] СТАНЧА АРМІЯ
Штаб Г[illegible] упи „Турів“

Постій, серпень 1943 р.

„З друкарні УПА і[illegible] А. Марченка Зам. Ч. 59—43

Листівка штабу групи «Турів» УПА «Українці Полісся». Серпень 1943 р.
Архів УСБ України у Волинській області

Бойовий хрест УПА.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

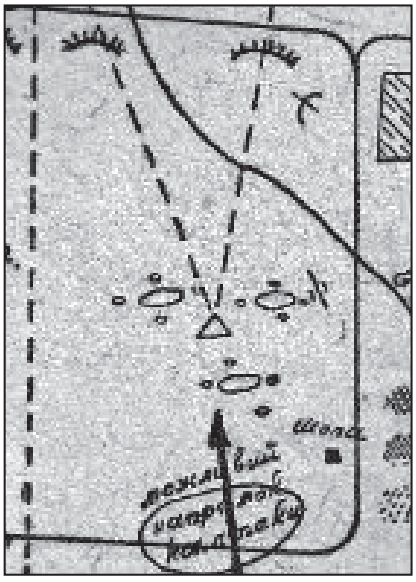

**Сторінка з підручника військової топографії
для вояків УПА. 1948 р.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.**

**Воїни УПА на Волині. 1946 р.
Волинь – нова. – 13 груд. – 2012. – № 141.**

Невідомі вояки УПА на Волині.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

Невідома сотня УПА з третьої ВО «*Лисоня*». Зима 1943–1944 рр.
Україна молода. – 1999. – 8 груд.

Радист групи УПА-Північ за роботою.
Волинь, 1943 р.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Великдень в УПА.
Архів РВГ «НЦІСВ».

Листівка спеціально до Нового року намальована олівцями.
Місце, час видання і автор невідомі.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Листівка УПА «За що борються українські повстанці?»
Архів РВГ «НЦІСВ».

Повстанська кравецька майстерня.
Однострій шиє хорунжий Володимир Якім'юк (*Аскольд)*. 1948 р.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Українські повстанці.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Повстанська криївка-шпиталь.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Кінна розвідка УПА.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Відділ Військово-польової жандармерії УПА.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Сергій Качинський, псевд. *Остап* – командир одного з перших повстанських відділів, організатор УПА на Волині.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Полонені бійці УПА перед стратою.
Фото знайдене в убитого німецького офіцера.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

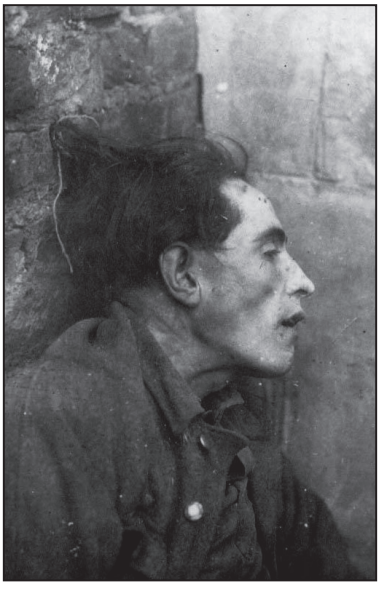

Член ОУН І. О. Ковальчук (псевд. *Дуб*), вбитий 4 жовтня 1947 р. під час проведення чекістсько-військової операції.
Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

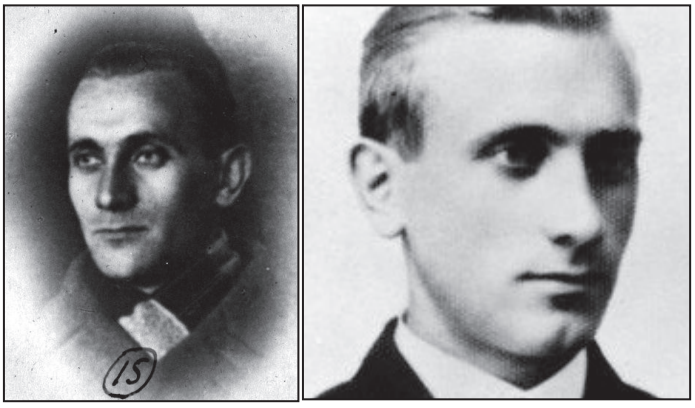

Дмитро Клячківський – (псевд. *Клим Савура*).
Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

Убитий Дмитро Клячківський (псевд. *Клим Савура*).
Органи радянської держбезпеки роздягнули труп, щоб обшукати.
Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

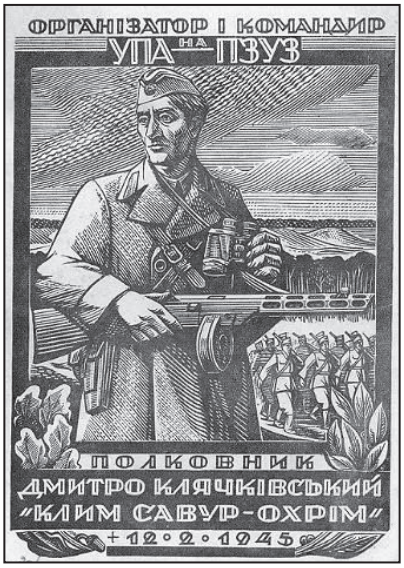

Плакат із Дмитром Клячківським (псевд. *Клим Савура),*
роботи повстанського художника Ніла Хасевича.
Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

Референт Служби безпеки ОУН на Волині
Микола Козак – (псевд. *Смок, Чупринко).*
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

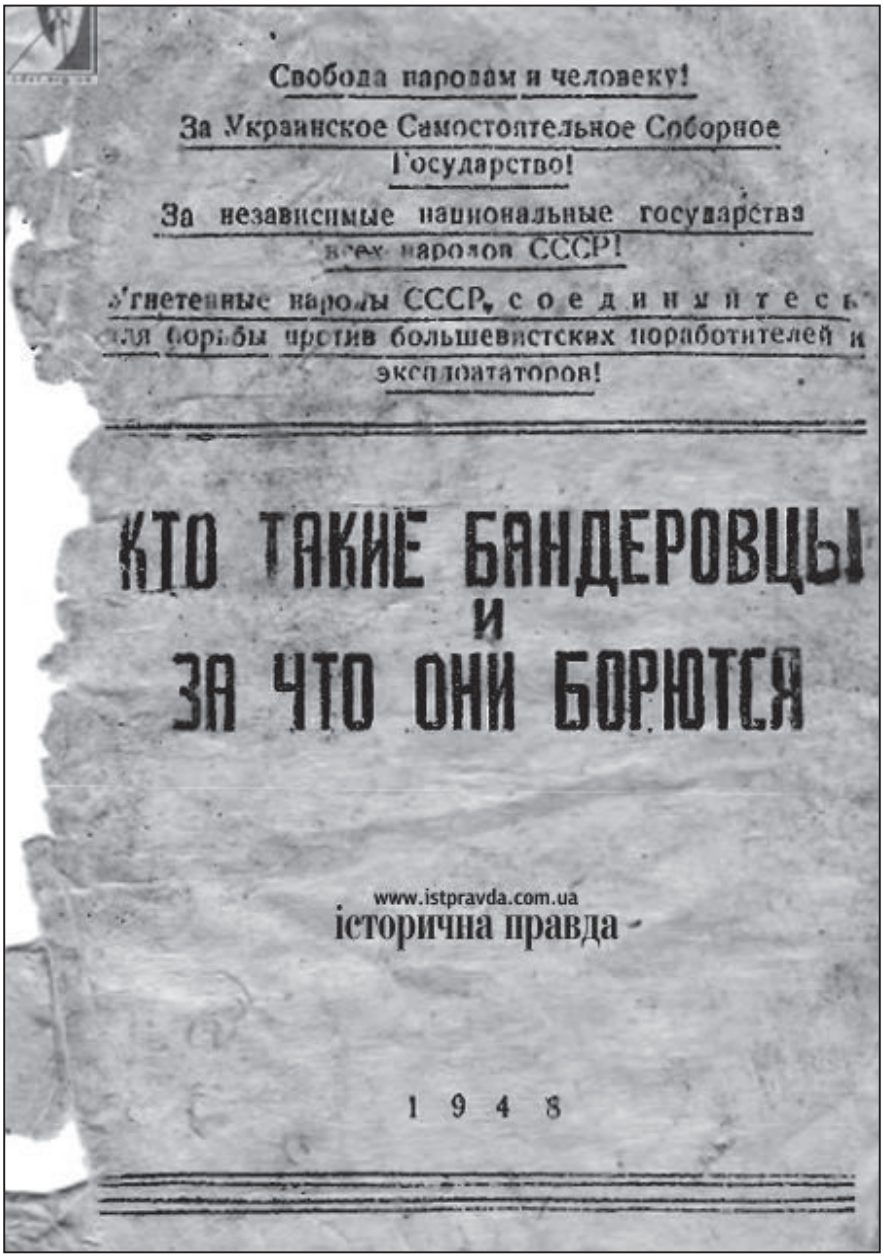

Обкладинка російськомовного варіанту брошури: «Кто такие бандеровцы, и за что они борются». Джерело: www.istpravda.com.ua

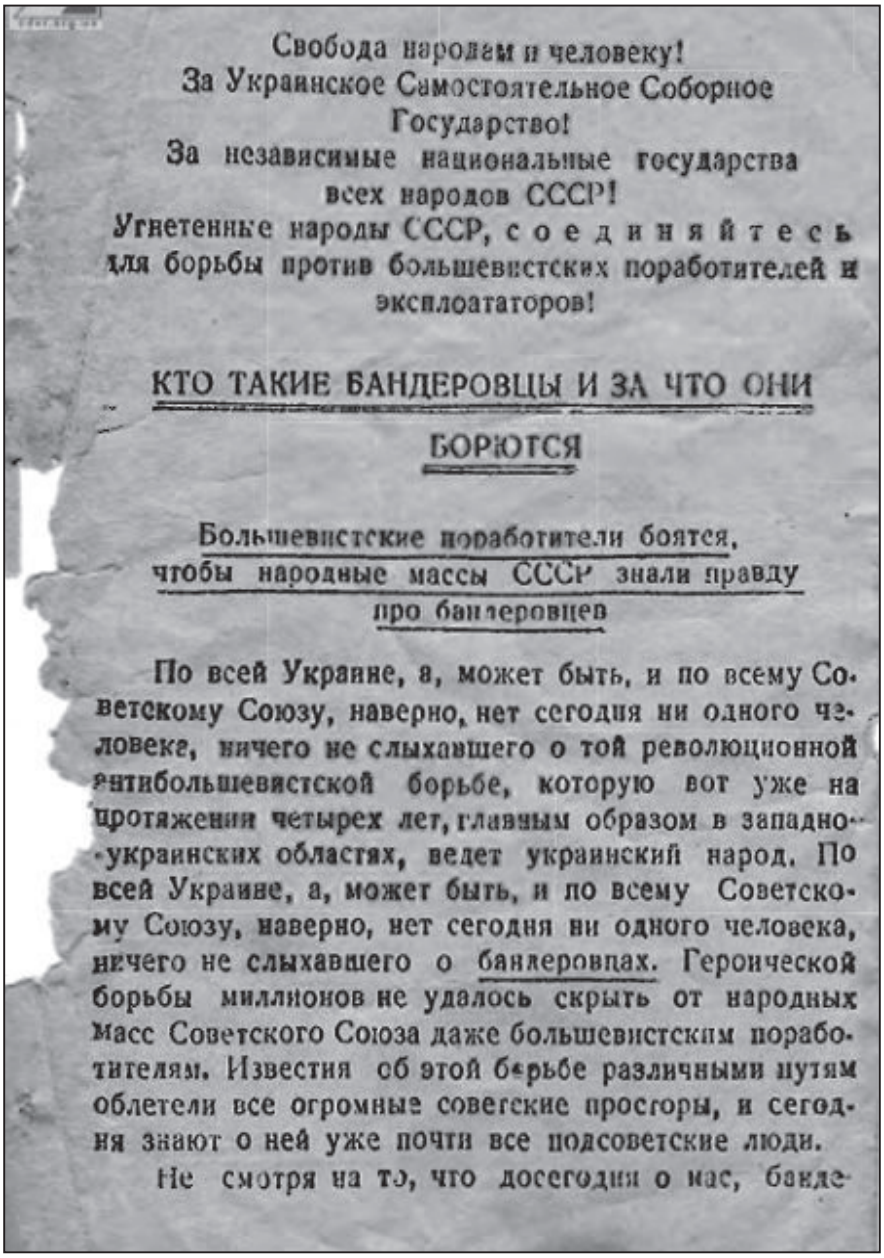

Свобода народам и человеку!
За Украинское Самостоятельное Соборное Государство!
За независимые национальные государства всех народов СССР!
Угнетенные народы СССР, с о е д и н я й т е с ь для борьбы против большевистских поработителей и эксплоататоров!

КТО ТАКИЕ БАНДЕРОВЦЫ И ЗА ЧТО ОНИ БОРЮТСЯ

Большевистские поработители боятся, чтобы народные массы СССР знали правду про бандеровцев

По всей Украине, а, может быть, и по всему Советскому Союзу, наверно, нет сегодня ни одного человека, ничего не слыхавшего о той революционной антибольшевистской борьбе, которую вот уже на протяжении четырех лет, главным образом в западно-украинских областях, ведет украинский народ. По всей Украине, а, может быть, и по всему Советскому Союзу, наверно, нет сегодня ни одного человека, ничего не слыхавшего о бандеровцах. Героической борьбы миллионов не удалось скрыть от народных масс Советского Союза даже большевистским поработителям. Известия об этой борьбе различными путями облетели все огромные советские просторы, и сегодня знают о ней уже почти все подсоветские люди.

Не смотря на то, что досегодня о нас, бандe-

Оригінал брошури «Кто такие бандеровцы, и за что они борются».

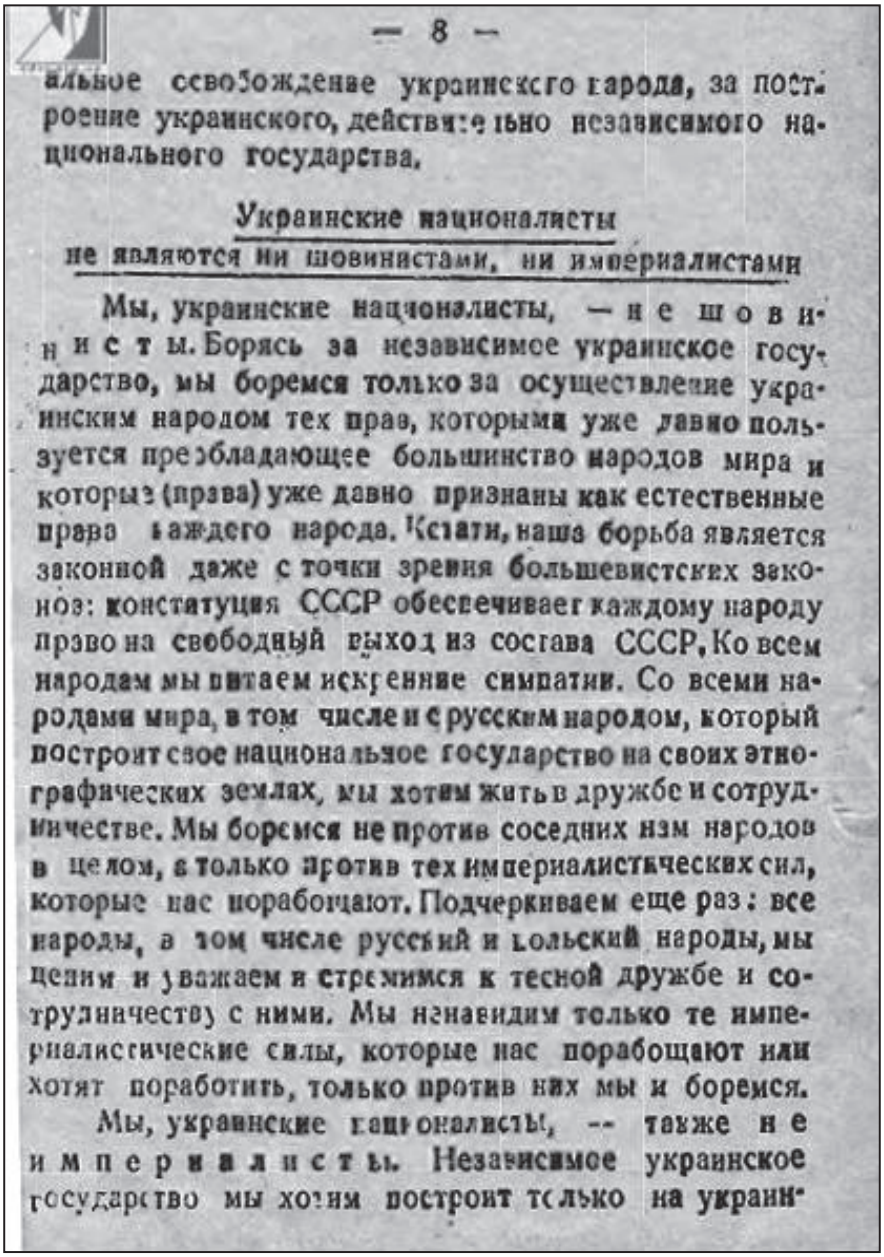

— 8 —

альное освобождение украинского народа, за построение украинского, действительно независимого национального государства.

Украинские националисты
не являются ни шовинистами, ни империалистами

Мы, украинские националисты, — н е ш о в и н и с т ы. Борясь за независимое украинское государство, мы боремся только за осуществление украинским народом тех прав, которыми уже давно пользуется преобладающее большинство народов мира и которые (права) уже давно признаны как естественные права каждого народа. Кстати, наша борьба является законной даже с точки зрения большевистских законов: конституция СССР обеспечивает каждому народу право на свободный выход из состава СССР. Ко всем народам мы питаем искренние симпатии. Со всеми народами мира, в том числе и с русским народом, который построит свое национальное государство на своих этнографических землях, мы хотим жить в дружбе и сотрудничестве. Мы боремся не против соседних нам народов в целом, а только против тех империалистических сил, которые нас порабощают. Подчеркиваем еще раз: все народы, в том числе русский и польский народы, мы ценим и уважаем и стремимся к тесной дружбе и сотрудничеству с ними. Мы ненавидим только те империалистические силы, которые нас порабощают или хотят поработить, только против них мы и боремся.

Мы, украинские националисты, — также н е и м п е р и а л и с т ы. Независимое украинское государство мы хотим построить только на украин-

Продовження брошури: «Кто такие бандеровцы, и за что они борются».

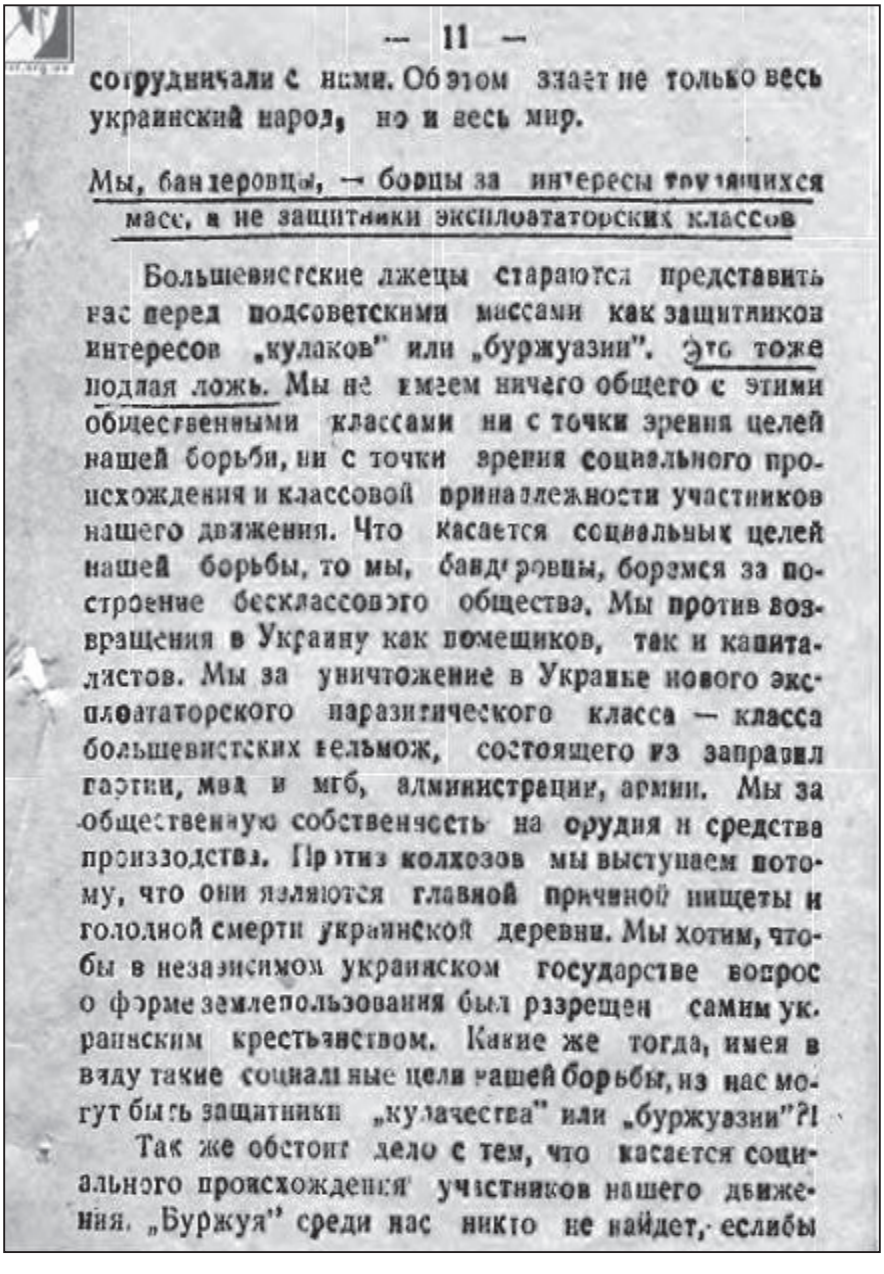

— 11 —

сотрудничали с ними. Об этом знает не только весь украинский народ, но и весь мир.

Мы, бандеровцы, — борцы за интересы трудящихся масс, а не защитники эксплоататорских классов

Большевистские лжецы стараются представить нас перед подсоветскими массами как защитников интересов „кулаков" или „буржуазии". Это тоже подлая ложь. Мы не имеем ничего общего с этими общественными классами ни с точки зрения целей нашей борьбы, ни с точки зрения социального происхождения и классовой принадлежности участников нашего движения. Что касается социальных целей нашей борьбы, то мы, бандеровцы, боремся за построение бесклассового общества. Мы против возвращения в Украину как помещиков, так и капиталистов. Мы за уничтожение в Украине нового эксплоататорского паразитического класса — класса большевистских вельмож, состоящего из заправил партии, МВД и МГБ, администрации, армии. Мы за общественную собственность на орудия и средства производства. Против колхозов мы выступаем потому, что они являются главной причиной нищеты и голодной смерти украинской деревни. Мы хотим, чтобы в независимом украинском государстве вопрос о форме землепользования был разрешен самим украинским крестьянством. Какие же тогда, имея в виду такие социальные цели нашей борьбы, из нас могут быть защитники „кулачества" или „буржуазии"?!

Так же обстоит дело с тем, что касается социального происхождения участников нашего движения. „Буржуя" среди нас никто не найдет, если бы

Продовження брошури: «Кто такие бандеровцы, и за что они борются».

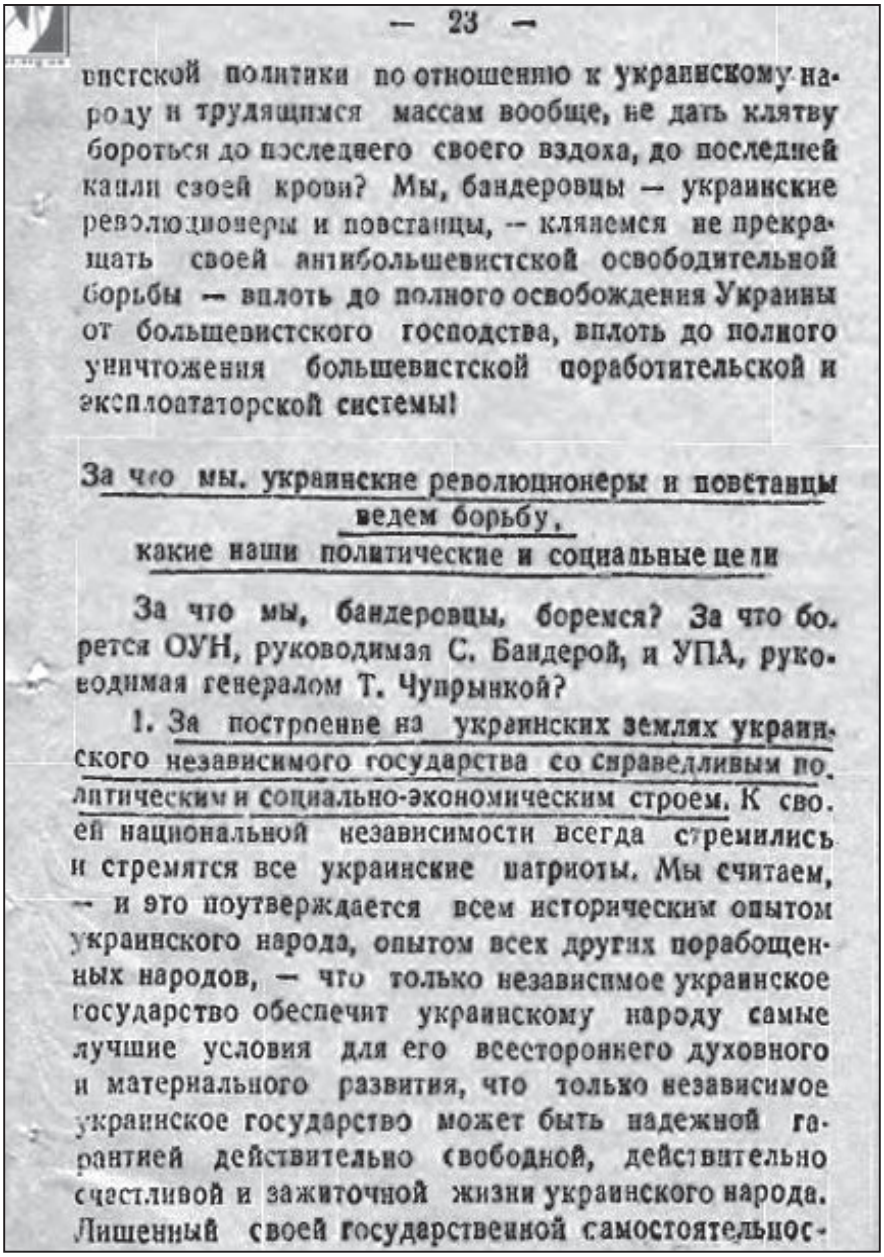

— 23 —

вистской политики по отношению к украинскому народу и трудящимся массам вообще, не дать клятву бороться до последнего своего вздоха, до последней капли своей крови? Мы, бандеровцы — украинские революционеры и повстанцы, — клянемся не прекращать своей антибольшевистской освободительной борьбы — вплоть до полного освобождения Украины от большевистского господства, вплоть до полного уничтожения большевистской поработительской и эксплоататорской системы!

За что мы, украинские революционеры и повстанцы ведем борьбу, какие наши политические и социальные цели

За что мы, бандеровцы, боремся? За что борется ОУН, руководимая С. Бандерой, и УПА, руководимая генералом Т. Чупрынкой?

1. За построение на украинских землях украинского независимого государства со справедливым политическим и социально-экономическим строем. К своей национальной независимости всегда стремились и стремятся все украинские патриоты. Мы считаем, — и это подтверждается всем историческим опытом украинского народа, опытом всех других порабощенных народов, — что только независимое украинское государство обеспечит украинскому народу самые лучшие условия для его всестороннего духовного и материального развития, что только независимое украинское государство может быть надежной гарантией действительно свободной, действительно счастливой и зажиточной жизни украинского народа. Лишенный своей государственной самостоятельнос-

Продовження брошури: «Кто такие бандеровцы, и за что они борются».

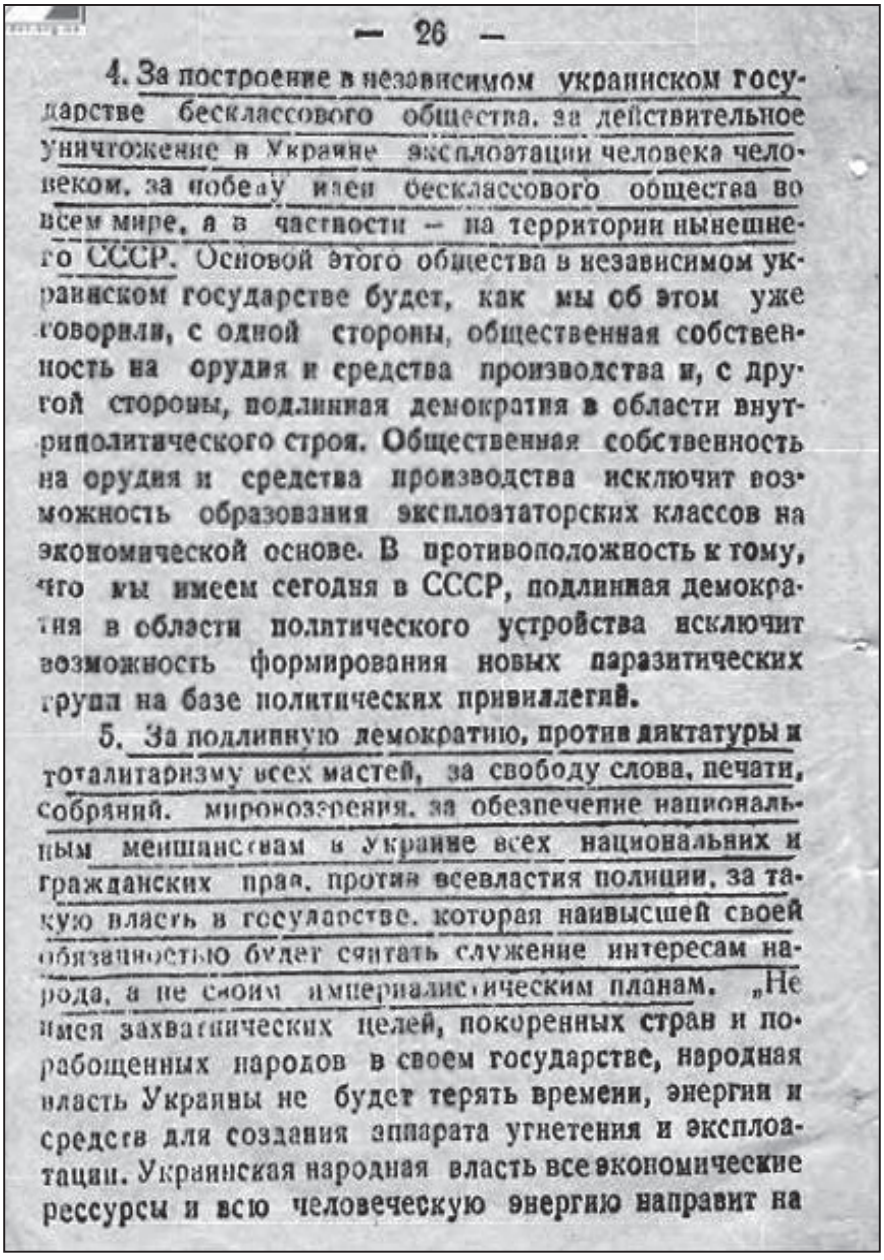

— 26 —

4. За построение в независимом украинском государстве бесклассового общества, за действительное уничтожение в Украине эксплоатации человека человеком, за победу идеи бесклассового общества во всем мире, а в частности — на территории нынешнего СССР. Основой этого общества в независимом украинском государстве будет, как мы об этом уже говорили, с одной стороны, общественная собственность на орудия и средства производства и, с другой стороны, подлинная демократия в области внутриполитического строя. Общественная собственность на орудия и средства производства исключит возможность образования эксплоататорских классов на экономической основе. В противоположность к тому, что мы имеем сегодня в СССР, подлинная демократия в области политического устройства исключит возможность формирования новых паразитических групп на базе политических привилегий.

5. За подлинную демократию, против диктатуры и тоталитаризму всех мастей, за свободу слова, печати, собраний, мировоззрения, за обеспечение национальным меньшинствам в Украине всех национальних и гражданских прав, против всевластия полиции, за такую власть в государстве, которая наивысшей своей обязанностью будет считать служение интересам народа, а не своим империалистическим планам. „Не имея захватнических целей, покоренных стран и порабощенных народов в своем государстве, народная власть Украины не будет терять времени, энергии и средств для создания аппарата угнетения и эксплоатации. Украинская народная власть все экономические рессурсы и всю человеческую энергию направит на

Продовження брошури: «Кто такие бандеровцы, и за что они борются».

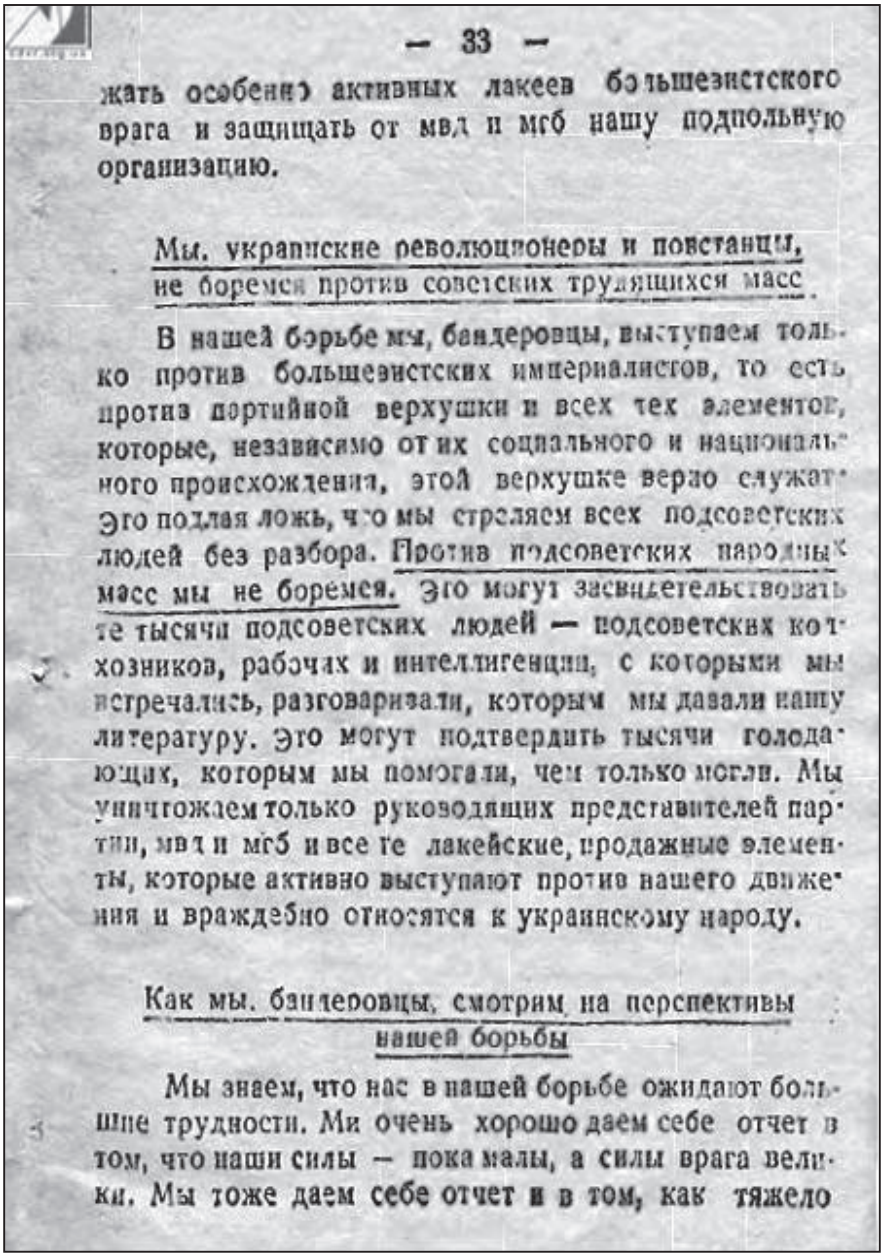

— 33 —

жать особенно активных лакеев большевистского врага и защищать от мвд и мгб нашу подпольную организацию.

Мы, украинские революционеры и повстанцы, не боремся против советских трудящихся масс

В нашей борьбе мы, бандеровцы, выступаем только против большевистских империалистов, то есть против партийной верхушки и всех тех элементов, которые, независимо от их социального и национального происхождения, этой верхушке верно служат. Это подлая ложь, что мы стреляем всех подсоветских людей без разбора. Против подсоветских народных масс мы не боремся. Это могут засвидетельствовать те тысячи подсоветских людей — подсоветских колхозников, рабочих и интеллигенции, с которыми мы встречались, разговаривали, которым мы давали нашу литературу. Это могут подтвердить тысячи голодающих, которым мы помогали, чем только могли. Мы уничтожаем только руководящих представителей партии, мвд и мгб и все те лакейские, продажные элементы, которые активно выступают против нашего движения и враждебно относятся к украинскому народу.

Как мы, бандеровцы, смотрим на перспективы нашей борьбы

Мы знаем, что нас в нашей борьбе ожидают большие трудности. Мы очень хорошо даем себе отчет в том, что наши силы — пока малы, а силы врага велики. Мы тоже даем себе отчет и в том, как тяжело

Продовження брошури: «Кто такие бандеровцы, и за что они борются».

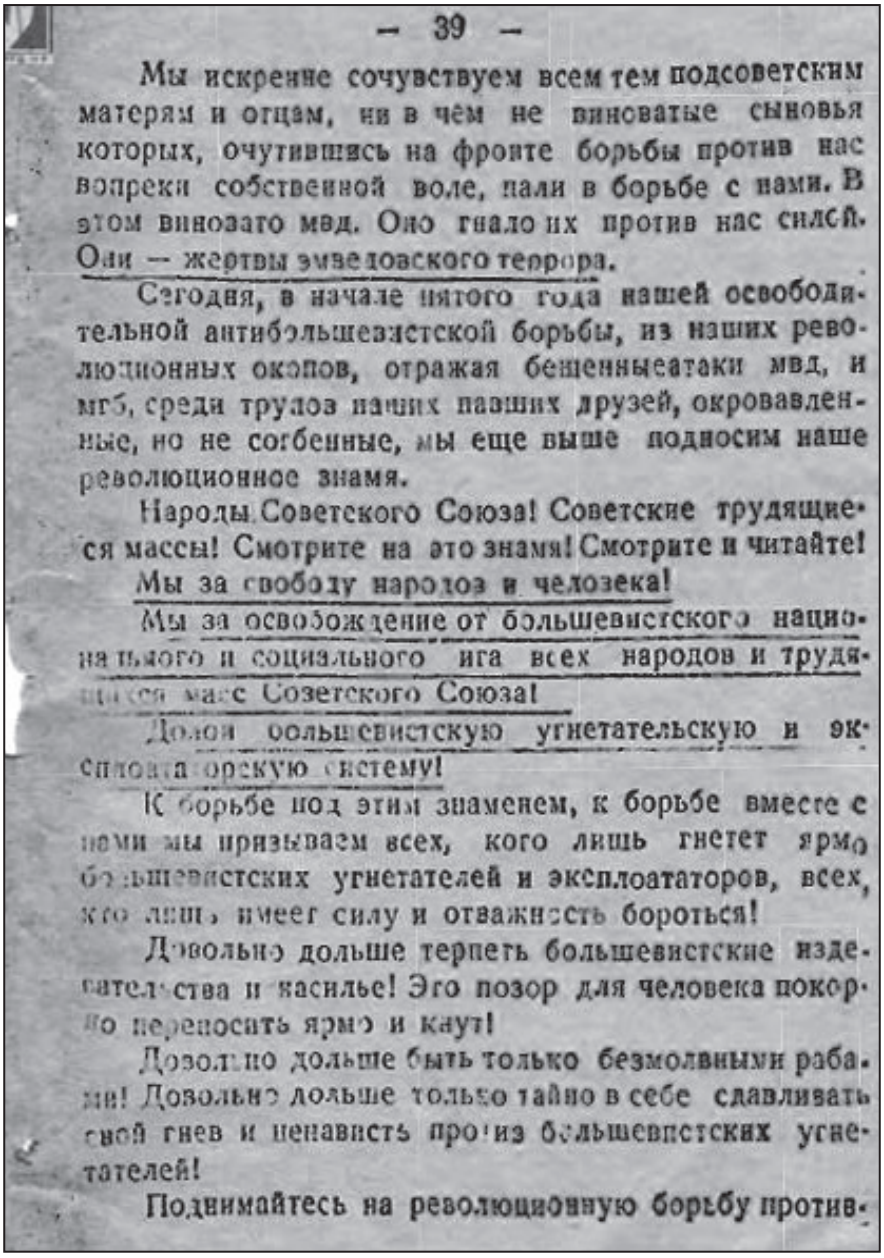

— 39 —

Мы искренне сочувствуем всем тем подсоветским матерям и отцам, ни в чём не виноватые сыновья которых, очутившись на фронте борьбы против нас вопреки собственной воле, пали в борьбе с нами. В этом виноват мвд. Оно гнало их против нас силой. Они — жертвы эмведовского террора.

Сегодня, в начале пятого года нашей освободительной антибольшевистской борьбы, из наших революционных окопов, отражая бешенные атаки мвд, и мгб, среди трупов наших павших друзей, окровавленные, но не согбенные, мы еще выше подносим наше революционное знамя.

Народы Советского Союза! Советские трудящиеся массы! Смотрите на это знамя! Смотрите и читайте!

Мы за свободу народов и человека!

Мы за освобождение от большевистского национального и социального ига всех народов и трудящихся масс Советского Союза!

Долой большевистскую угнетательскую и эксплоататорскую систему!

К борьбе под этим знаменем, к борьбе вместе с нами мы призываем всех, кого лишь гнетет ярмо большевистских угнетателей и эксплоататоров, всех, кто лишь имеет силу и отважность бороться!

Довольно дольше терпеть большевистские издевательства и насилье! Это позор для человека покорно переносить ярмо и кнут!

Довольно дольше быть только безмолвными рабами! Довольно дольше только тайно в себе сдавливать свой гнев и ненависть против большевистских угнетателей!

Поднимайтесь на революционную борьбу против-

Продовження брошури: «Кто такие бандеровцы, и за что они борются».

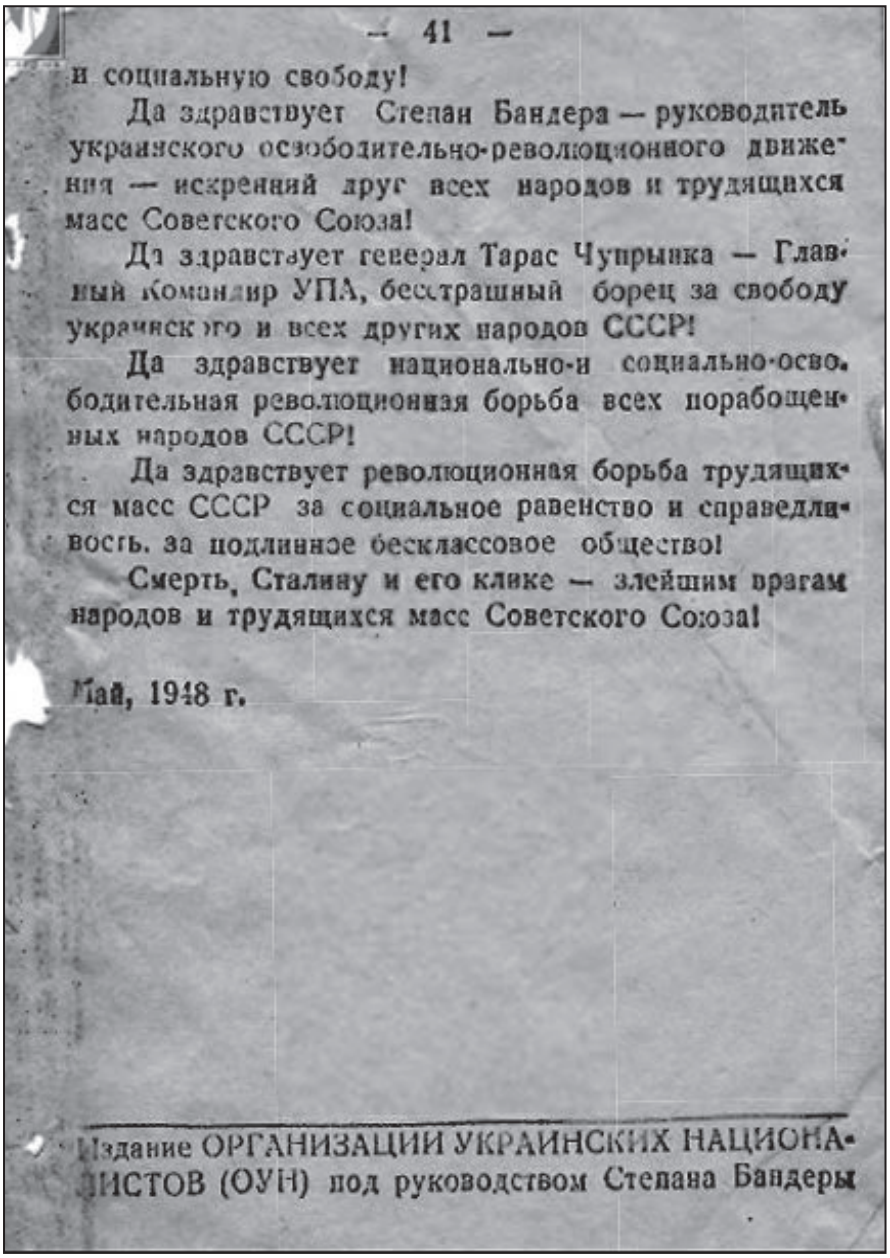

— 41 —

и социальную свободу!

Да здравствует Степан Бандера — руководитель украинского освободительно-революционного движения — искренний друг всех народов и трудящихся масс Советского Союза!

Да здравствует генерал Тарас Чупрынка — Главный Командир УПА, бесстрашный борец за свободу украинского и всех других народов СССР!

Да здравствует национально-и социально-освободительная революционная борьба всех порабощенных народов СССР!

Да здравствует революционная борьба трудящихся масс СССР за социальное равенство и справедливость, за подлинное бесклассовое общество!

Смерть Сталину и его клике — злейшим врагам народов и трудящихся масс Советского Союза!

Май, 1948 г.

Издание ОРГАНИЗАЦИИ УКРАИНСКИХ НАЦИОНАЛИСТОВ (ОУН) под руководством Степана Бандеры

Закінчення брошури: «Кто такие бандеровцы, и за что они борются». Травень 1948 р.

ДІЯЛЬНІСТЬ ОУН — ЗЛОЧИН ПРОТИ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ

Розповідь колишнього оунівського провідника Галаси Василя Михайловича

В. М. ГАЛАСА.

Моє життя було тісно пов'язане з українським націоналізмом. Ще сімнадцятирічним юнаком мене залучили до роботи в ОУН.

Такі «покаяння» друкувалися в газеті «Вісті з України», призначеної для української діаспори за межами СРСР. Архів РВГ «НЦІСВ».

Жертви таємної зброї МГБ «Нептун–47»

Галаса Василь *«Орлан».*

Качановський Микола *«Скоб».*

Мосійчук Петро *«Сірий».*

Зліва-направо: Савира Олександр *«Ярош», «Горпина»* та *«Василь».*

Савчин Марія *«Марічка».*

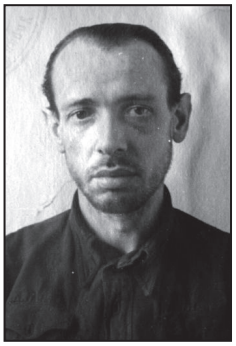

Тарановський Михайло *«Яструб».*

Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

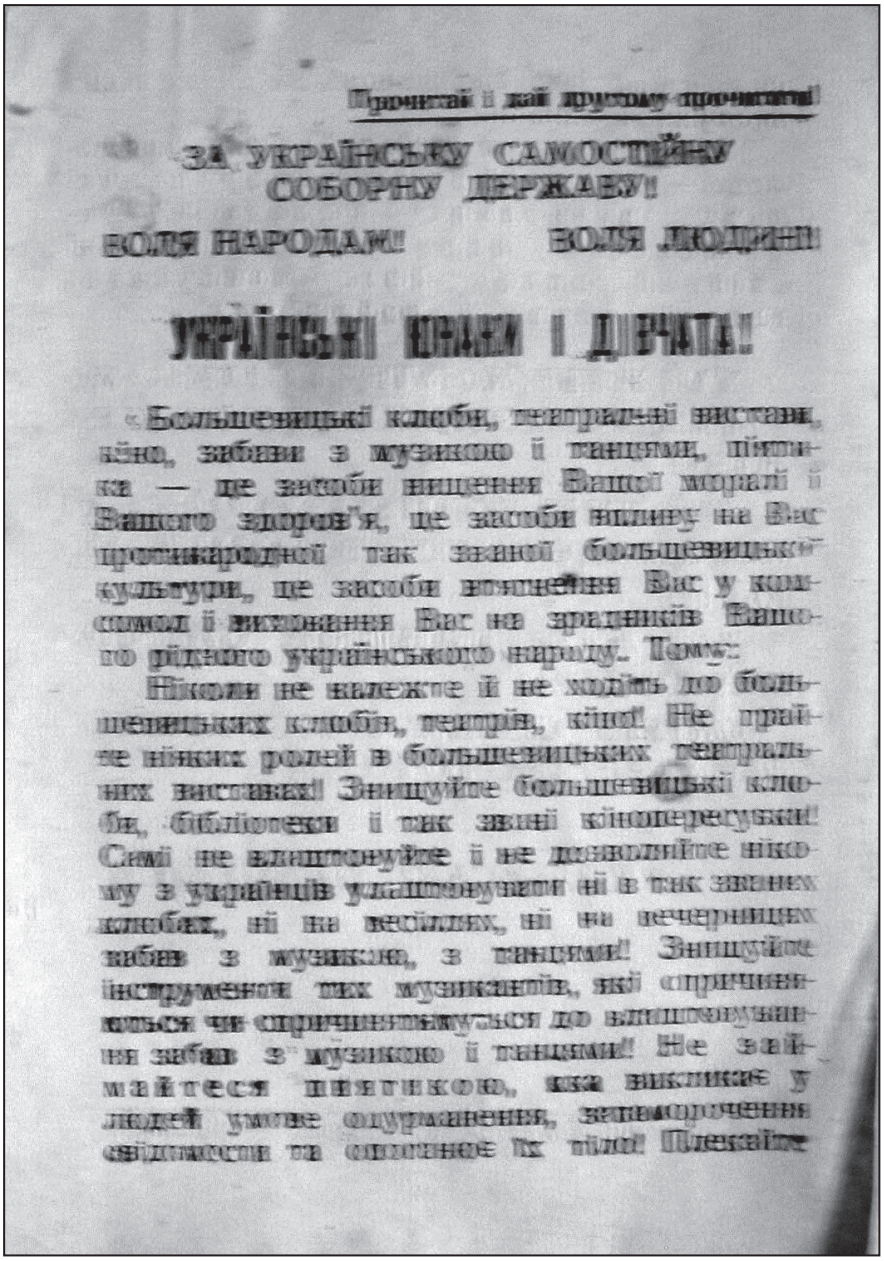

Прочитай і дай другому прочитати!

ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ!

ВОЛЯ НАРОДАМ! ВОЛЯ ЛЮДИНІ!

УКРАЇНСЬКІ ЮНАКИ І ДІВЧАТА!

«Большевицькі клюби, театральні вистави, кіно, забави з музикою і танцями, пятика — це засоби нищення Вашої моралі і Вашого здоров'я, це засоби впливу на Вас протинародної так званої большевицької культури, це засоби втягнення Вас у комсомол і виховання Вас на зрадників Вашого рідного українського народу. Тому:

Ніколи не належте й не ходіть до большевицьких клюбів, театрів, кіно! Не грайте ніяких ролей в большевицьких театральних виставах! Знищуйте большевицькі клюби, бібліотеки і так звані кінопересувки! Самі не влаштовуйте і не дозволяйте нікому з українців улаштовувати ні в так званих клюбах, ні на весіллях, ні на вечерницях забав з музикою, з танцями! Знищуйте інструменти тих музикантів, які спричиняються чи спричинятимуться до влаштовування забав з музикою і танцями! Не займайтеся пятикою, яка викликає у людей умове одурманення, заморочення свідомости та опоганює їх тіло! Плекайте

Листівка українських повстанців із закликами до юнаків і дівчат продовжувати боротьбу проти поневолювачів, знайдена під час викриття криївки в с. Борисовичі Берестечківського (теп. Горохівського) району.
а) перша сторінка листівки;

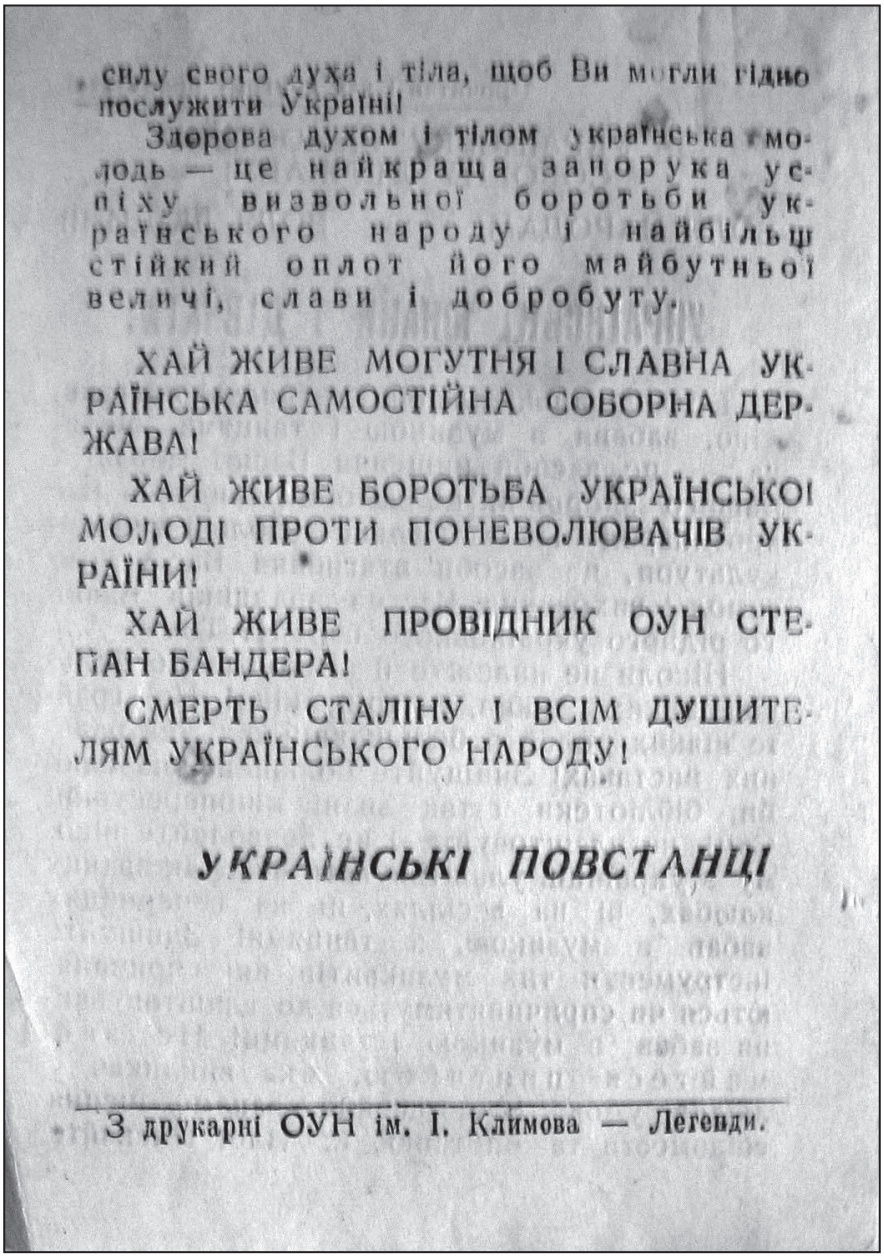

силу свого духа і тіла, щоб Ви могли гідно послужити Україні!

Здорова духом і тілом українська молодь — це найкраща запорука успіху визвольної боротьби українського народу і найбільш стійкий оплот його майбутньої величі, слави і добробуту.

ХАЙ ЖИВЕ МОГУТНЯ І СЛАВНА УКРАЇНСЬКА САМОСТІЙНА СОБОРНА ДЕРЖАВА!

ХАЙ ЖИВЕ БОРОТЬБА УКРАЇНСЬКОЇ МОЛОДІ ПРОТИ ПОНЕВОЛЮВАЧІВ УКРАЇНИ!

ХАЙ ЖИВЕ ПРОВІДНИК ОУН СТЕПАН БАНДЕРА!

СМЕРТЬ СТАЛІНУ І ВСІМ ДУШИТЕЛЯМ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ!

УКРАЇНСЬКІ ПОВСТАНЦІ

З друкарні ОУН ім. І. Климова — Легенди.

б) друга сторінка листівки. Без дати.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

ЗА УКРАЇНСЬКУ САМОСТІЙНУ СОБОРНУ ДЕРЖАВУ!
ЗА ВОЛЮ НАРОДІВ І ЛЮДИНИ!

РОБІТНИКИ!

Сталінські чиновники заставляють Вас виконувати непосильні норми. Ви часто голодні, обдерті, виснажені мусите працювати, щоб здобути кусень чорного хліба на прожиток для себе і сім'ї.

www.istpravda.com.ua
ІСТОРИЧНА ПРАВДА

Сталінська влада дбає не про Вас, а про свої імперіалістичні плани. Борються проти сталінсько-большевицьких імперіалістів і експлуататорів за Українську Самостійну Державу і за державну незалежність і соціяльне визволення всіх поневолених Москвою народів.

В Українській Державі Ви будете співвласниками фабрик, будете мати восьмигодинний день праці, високу заробітну платню, всесторонє забезпечення і повну національну й особисту свободу.

ХАЙ ЖИВЕ ВІЛЬНЕ РОБІТНИЦТВО В УКРАЇНСЬКІЙ ДЕРЖАВІ!

УКРАЇНСЬКІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ

З друкарні ОУН ім. І. Климова — Легенди.

Листівка УПА до робітників.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

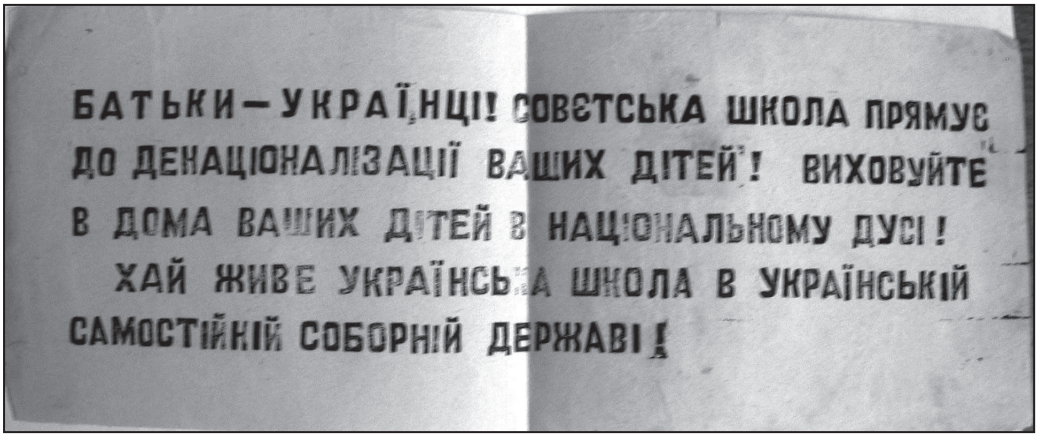
БАТЬКИ—УКРАЇНЦІ! СОВЄТСЬКА ШКОЛА ПРЯМУЄ
ДО ДЕНАЦІОНАЛІЗАЦІЇ ВАШИХ ДІТЕЙ! ВИХОВУЙТЕ
В ДОМА ВАШИХ ДІТЕЙ В НАЦІОНАЛЬНОМУ ДУСІ!
ХАЙ ЖИВЕ УКРАЇНСЬКА ШКОЛА В УКРАЇНСЬКІЙ
САМОСТІЙНІЙ СОБОРНІЙ ДЕРЖАВІ!

Листівка українських революціонерів із закликом до батьків виховувати дітей у національному дусі. Без дати і місця.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

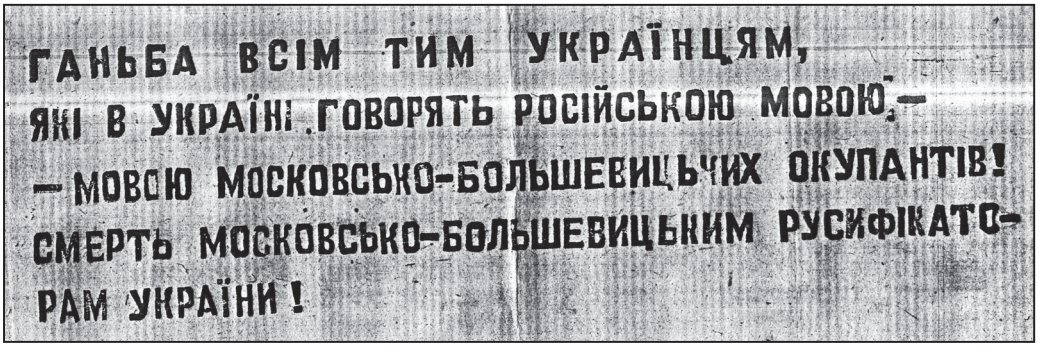
ГАНЬБА ВСІМ ТИМ УКРАЇНЦЯМ,
ЯКІ В УКРАЇНІ ГОВОРЯТЬ РОСІЙСЬКОЮ МОВОЮ,—
—МОВОЮ МОСКОВСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИХ ОКУПАНТІВ!
СМЕРТЬ МОСКОВСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКИМ РУСИФІКАТО-
РАМ УКРАЇНИ!

Листівка із закликом до українців розмовляти українською мовою.
Без дати і місця.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

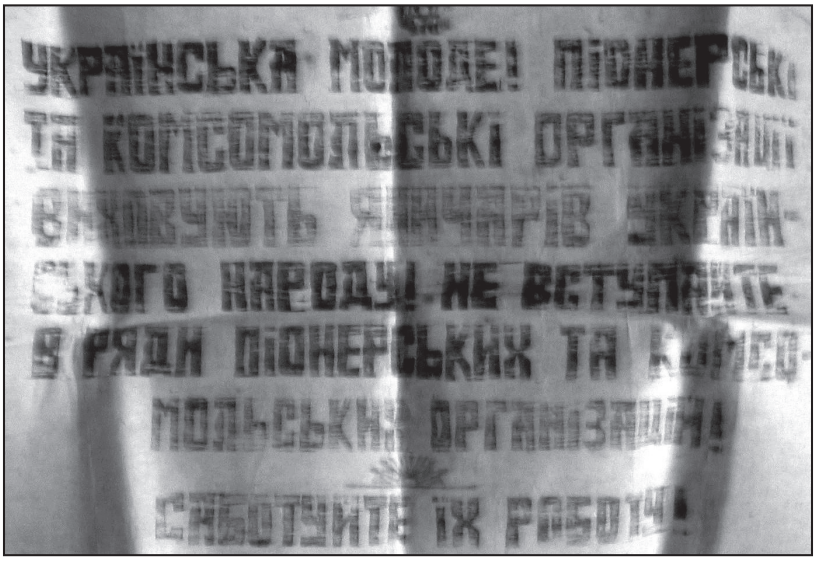

Листівка із закликом до української молоді не вступати в піонерські та комсомольські організації. Без дати і місця.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

Листівка українських революціонерів із закликом до селян боротися проти колгоспів. Без дати і місця.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

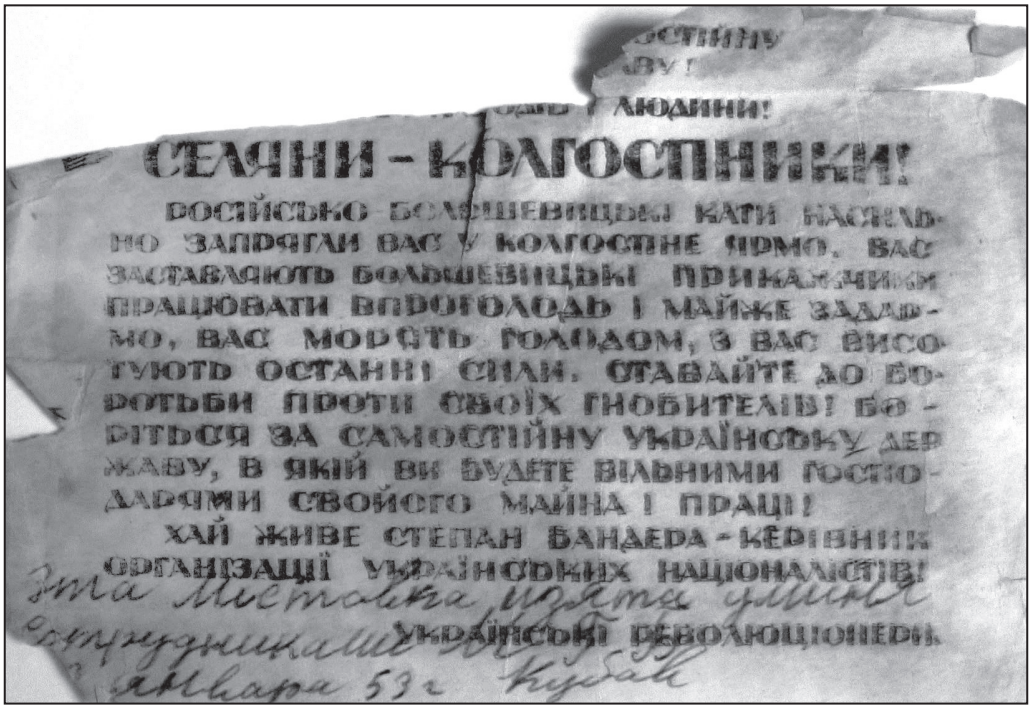

СЕЛЯНИ - КОЛГОСПНИКИ!

РОСІЙСЬКО-БОЛЬШЕВИЦЬКІ КАТИ НАСИЛЬНО ЗАПРЯГЛИ ВАС У КОЛГОСПНЕ ЯРМО. ВАС ЗАСТАВЛЯЮТЬ БОЛЬШЕВИЦЬКІ ПРИНАЙМНІ ПРАЦЮВАТИ ВПРОГОЛОДЬ І МАЙЖЕ ЗАДАРМО, ВАС МОРЯТЬ ГОЛОДОМ, З ВАС ВИСОТУЮТЬ ОСТАННІ СИЛИ. СТАВАЙТЕ ДО БОРОТЬБИ ПРОТИ СВОЇХ ГНОБИТЕЛІВ! БОРІТЬСЯ ЗА САМОСТІЙНУ УКРАЇНСЬКУ ДЕРЖАВУ, В ЯКІЙ ВИ БУДЕТЕ ВІЛЬНИМИ ГОСПОДАРЯМИ СВОЄГО МАЙНА І ПРАЦІ!

ХАЙ ЖИВЕ СТЕПАН БАНДЕРА - КЕРІВНИК ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ НАЦІОНАЛІСТІВ!

УКРАЇНСЬКІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ.

Листівка українських революціонерів із закликом до селян-колгоспників боротися за українську самостійну державу. 1953 р.
Фонд архіву УСБ України у Волинській області

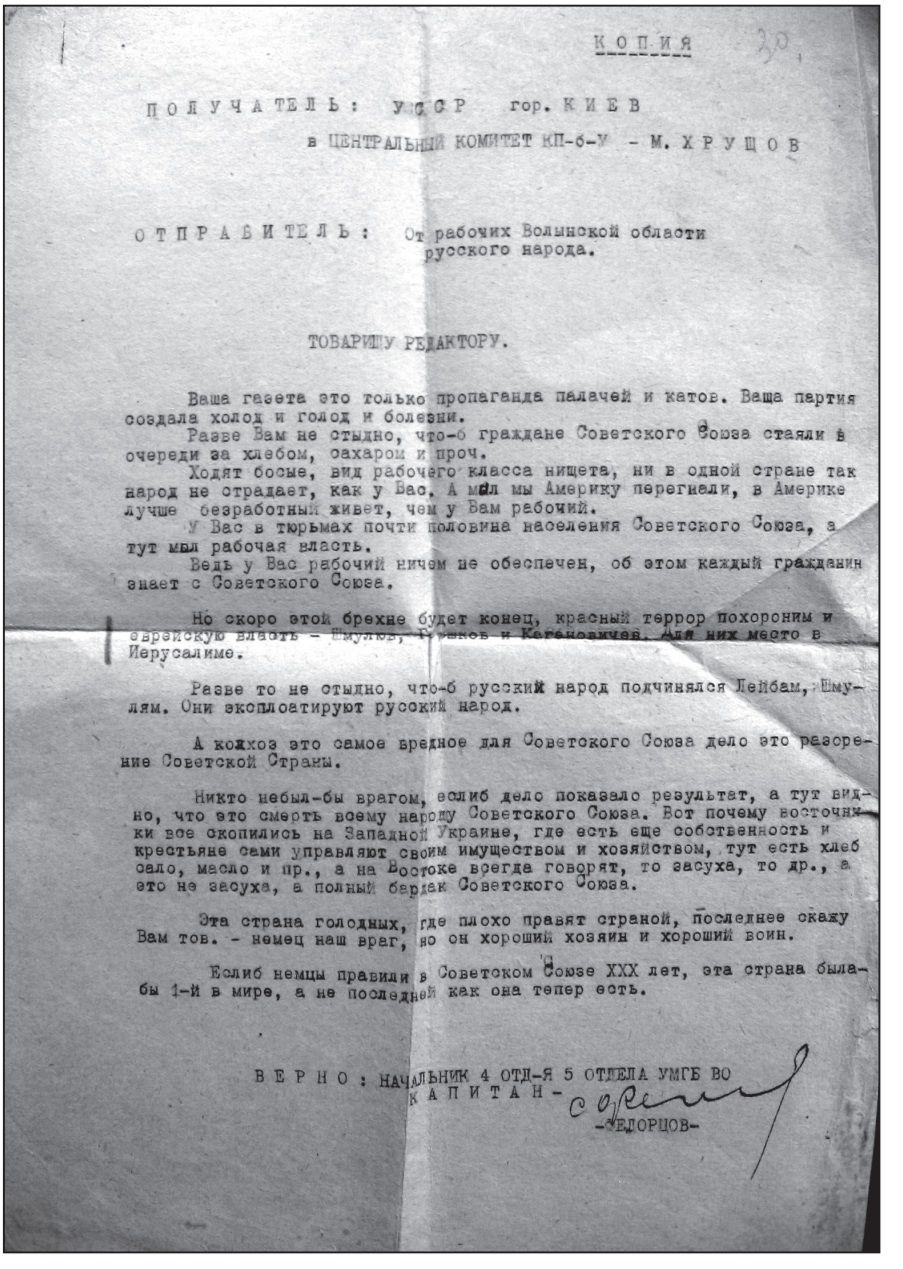

КОПИЯ

ПОЛУЧАТЕЛЬ: УССР гор. КИЕВ

в ЦЕНТРАЛЬНЫЙ КОМИТЕТ КП-б-У - М. ХРУЩОВ

ОТПРАВИТЕЛЬ: От рабочих Волынской области
русского народа.

ТОВАРИЩУ РЕДАКТОРУ.

Ваша газета это только пропаганда палачей и катов. Ваша партия создала холод и голод и болезни.

Разве Вам не стыдно, что-б граждане Советского Союза стояли в очереди за хлебом, сахаром и проч.

Ходят босые, вид рабочего класса нищета, ни в одной стране так народ не страдает, как у Вас. А мы мы Америку перегнали, в Америке лучше безработный живет, чем у Вам рабочий.

У Вас в тюрьмах почти половина населения Советского Союза, а тут мы рабочая власть.

Ведь у Вас рабочий ничем не обеспечен, об этом каждый гражданин знает с Советского Союза.

Но скоро этой брехне будет конец, красный террор похороним и еврейскую власть - Шмулю, Ефимов и Кагановичев. Для них место в Иерусалиме.

Разве то не стыдно, что-б русский народ подчинялся Лейбам, Шмулям. Они эксплоатируют русский народ.

А колхоз это самое вредное для Советского Союза дело это разорение Советской Страны.

Никто небыл-бы врагом, еслиб дело показало результат, а тут видно, что это смерть всему народу Советского Союза. Вот почему восточники все скопились на Западной Украине, где есть еще собственность и крестьяне сами управляют своим имуществом и хозяйством, тут есть хлеб сало, масло и пр., а на Востоке врегда говорят, то засуха, то др., а это не засуха, а полный бардак Советского Союза.

Эта страна голодных, где плохо правят страной, последнее скажу Вам тов. - немец наш враг, но он хороший хозяин и хороший воин.

Еслиб немцы правили в Советском Союзе XXX лет, эта страна былаб 1-й в мире, а не последней как она тепер есть.

ВЕРНО: НАЧАЛЬНИК 4 ОТД-Я 5 ОТДЕЛА УМГБ ВО
КАПИТАН - -ТЕЛОРЦОВ-

Звернення робітників Волинської області до першого секретаря Центрального комітету КП(б)У М. Хрущова. Фонд архіву УСБ України у Волинській області

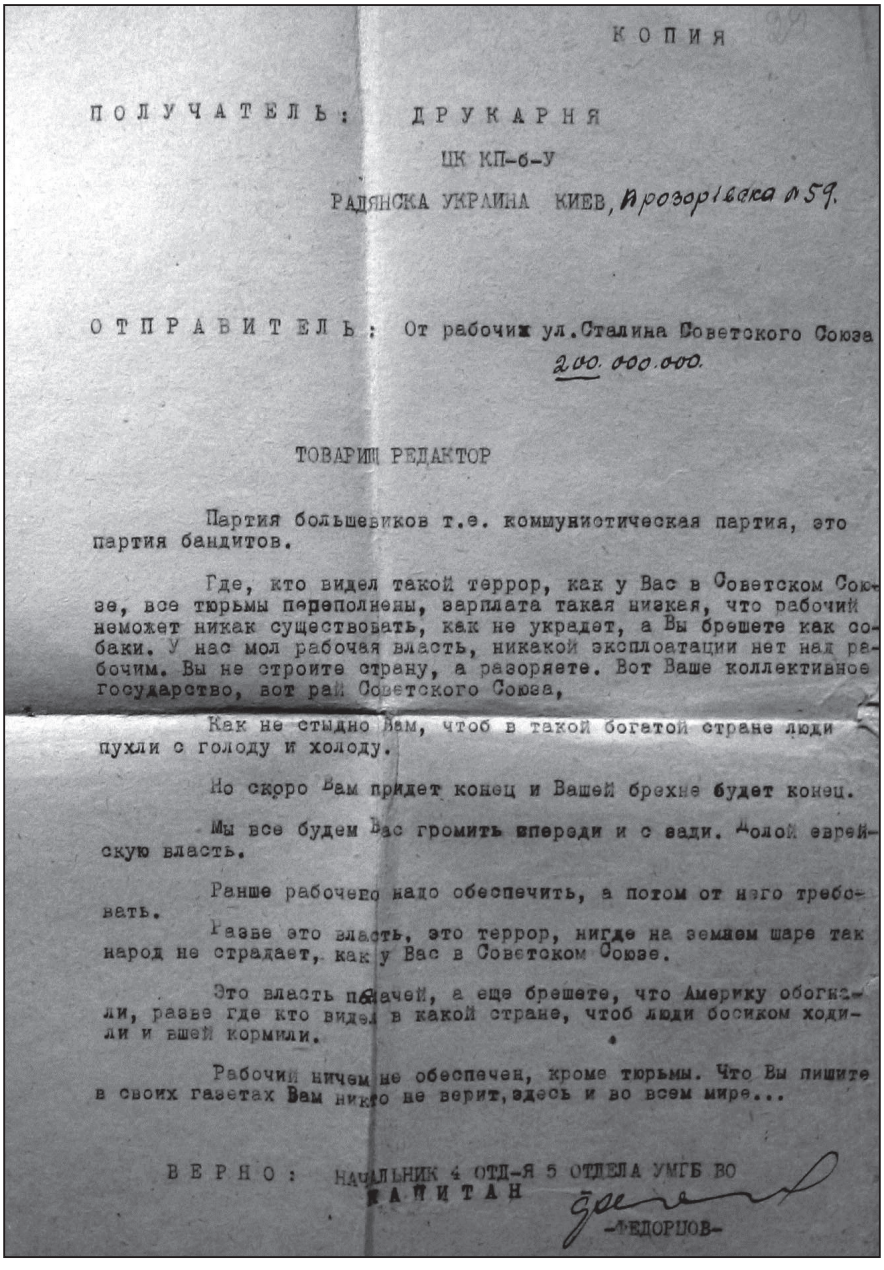

КОПИЯ

ПОЛУЧАТЕЛЬ: ДРУКАРНЯ

ЦК КП-б-У

РАДЯНСКА УКРАИНА КИЕВ, Прозорівська №59.

ОТПРАВИТЕЛЬ: От рабочих ул.Сталина Советского Союза

200.000.000.

ТОВАРИЩ РЕДАКТОР

Партия большевиков т.е. коммунистическая партия, это партия бандитов.

Где, кто видел такой террор, как у Вас в Советском Союзе, все тюрьмы переполнены, зарплата такая низкая, что рабочий неможет никак существовать, как не украдет, а Вы брешете как собаки. У нас мол рабочая власть, никакой эксплоатации нет над рабочим. Вы не строите страну, а разоряете. Вот Ваше коллективное государство, вот рай Советского Союза,

Как не стыдно Вам, чтоб в такой богатой стране люди пухли с голоду и холоду.

Но скоро Вам придет конец и Вашей брехне будет конец.

Мы все будем Вас громить впереди и с зади. Долой еврейскую власть.

Ранше рабочего надо обеспечить, а потом от него требовать.

Разве это власть, это террор, нигде на земном шаре так народ не страдает, как у Вас в Совеском Союзе.

Это власть палачей, а еще брешете, что Америку обокрали, разве где кто видел в какой стране, чтоб люди босиком ходили и вшей кормили.

Рабочий ничем не обеспечен, кроме тюрьмы. Что Вы пишите в своих газетах Вам никто не верит, здесь и во всем мире...

ВЕРНО: НАЧАЛЬНИК 4 ОТД-Я 5 ОТДЕЛА УМГБ ВО
КАПИТАН
-ФЕДОРЦОВ-

Звернення відправлене у м. Київ в друкарню «Радянська Україна» від робітників Радянського Союзу. Без дати. Фонд архіву УСБ України у Волинській області

**На ймовірному місці захоронення розстріляних в'язнів Луцької в'язниці.
Фото надані Лесею Бондарук.**

**Настя Волчкович шукає серед розстріляних прізвище свого прадіда Володимира Бондарука.
Фото надані Лесею Бондарук.**

**Хрест в пам'ять розстріляних громадян Луцької в'язниці.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

**Монастир у с. Загорові сьогодні.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.**

Всередині зруйнованого кількаденним боєм монастиря.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

Реконструкція бою під с. Загоровим.
Джерело: Центр досліджень визвольного руху.

**Пам'ятник воїнам УПА біля стін Загорівського монастиря.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

Петро Киричина, Володимир Стицюк, Володимир Охримович, Петро Парфенюк. Сільська боївка. С. Р. Каліщук (псевд. *Сурмач*) праворуч у нижньому ряду. Без місця і дати. Архів РВГ «НЦІСВ».

С. Р. Каліщук (псевд. *Сурмач*). м. Брест, в'язниця, 1961 р. Архів РВГ «НЦІСВ».

С. Р. Каліщук (псевд. *Сурмач*) з побратимами, четвертий справа. м. Львів.
Архів РВГ «НЦІСВ».

Урочисте нагородження С. Р. Каліщука (псевд. *Сурмач*)
орденом Ярослава Мудрого V ступеня.
Архів РВГ «НЦІСВ».

О. П. Каліщук (праворуч) та Олексій Митрофанов у таборі в Солікамському районі Молотовської області. 1952 р. Архів РВГ «НЦІСВ».

Зліва Олексій Митрофанов, справа О. П. Каліщук. Пермська область, 1953 р. Архів РВГ «НЦІСВ».

**Народний хор «Райдуга» Нововолинського заводу СТО
під керівництвом О. П. Каліщука. 1989 р.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

**О. І. Кащенюк (Ганяк), (справа друга),
поруч з дитиною на руках – чоловік.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

Г. Х. Кадян з чоловіком, засуджена за зв'язок з УПА. Архів РВГ «НЦІСВ».

М. В. Карпунь, чл. ОУН, псевд. *Квітка*, зв'язкова УПА. Архів РВГ «НЦІСВ».

**Г. Б. Ковалевський, засуджений у 1940 р.
за порушення державного кордону.
Фото з фондів Держархіву Волинської області**

**Г. П. Ковальчук, організатор борців
за вільну Україну в 1939–1941 рр. у с. Терешківці.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

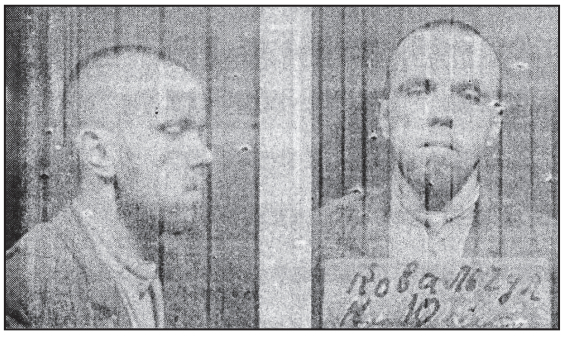

**М. Ю. Ковальчук, засуджений у 1941 р.
за порушення державного кордону.
Фото з фондів Держархіву Волинської області**

**О. О. Ковальчук, псевд. *Леся*, у 1943 р.
медсестра шпиталю УПА.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

**І. Г. Ковчун, засуджений у 1944 р. на 15 р. ВТТ.
Звинувачувався у зв'язках з УПА.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

**С. С. Козачук, заарештований у 1941 р. за
звинуваченням у порушенні державного кордону.
Фото з фондів Держархіву Волинської області**

**У. С. Козел (Дмитрусик) з чоловіком
на спецпоселенні в Іркутській області. 1951 р.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

**У. С. Козел (Дмитрусик) справа. 1951 р.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

А. М. Козицький, засуджений у 1944 р. за приналежність до ОУН.
Фото з фондів Держархіву Волинської області

І. Т. Козловський, поляк, мешкав у м. Луцьк, технік-топограф.
Заарештований у 1944 р. за звинуваченням у пособництві німцям.
Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

Біля пам'ятного знака в урочищі Зарічки у день його відкриття. Архів РВГ «НЦІСВ».

А. С. Козел (справа) нагороджується відзнакою «20 років Незалежності України». 14 жовтня 2011 р. Архів РВГ «НЦІСВ».

Під час святкування 69-ї річниці УПА на братській могилі вояків УПА в урочищі Обрізки Датинської сільської ради. 14 жовтня 2011 р. Архів РВГ «НЦІСВ».

Ветерани біля пам'ятника воякам УПА в м. Любомлі. Архів РВГ «НЦІСВ».

**Святковий парад в м. Любомлі, присвячений річниці виникнення УПА.
Архів РВГ «НЦІСВ».**

Г. К. Ка(о)бач, у 1952 р. виселена в Кокчетавську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

У. З. Ка(о)бач, у 1946 р. виселена в Кокчетавську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

В. В. Кавер, у 1950 р. виселений у Хабаровський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

С. Т. Кавер, у 1950 р. виселена в Хабаровський край за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. В. Кавський, заарештований у 1939 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

О. О. Каленчук, у 1950 р. виселений у Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

С. О. Каленчук, у 1950 р. виселений у Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Ф. О. Каленчук, у 1950 р. виселений у Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

А. В. Калинський, заарештований у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

О. Д. Калинюк, заарештований у 1949 р. Звинувачувався у пособництві німцям. Справу закрито за відсутності складу злочину. Фото з фондів Держархіву Волинської області

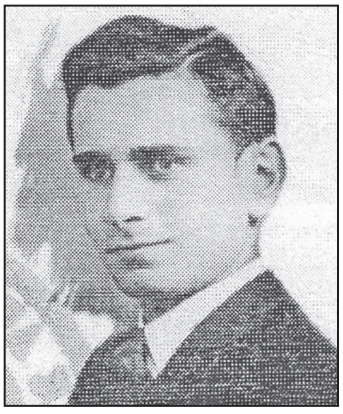

Ш. Я. Калиска, заарештований у 1939 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

А. О. Калиш, неповнолітня, у 1944 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

В. О. Калиш, неповнолітній, у 1944 р. виселений у Іркутську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

В. С. Калиш, у 1950 р. виселений у Іркутську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

К. М. Калиш, у 1944 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

К. С. Калиш, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Л. Т. Калиш, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

О. Д. Калиш, у 1948 р. засуджений на 5 р. ВТТ. Звинувачувався у недонесенні на ОУН. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

А. І. Каліщук, у 1951 р. виселений у Тюменську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Г. І. Каліщук, у 1951 р. виселена в Тюменську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Г. С. Каліщук, у 1951 р. виселена в Тюменську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

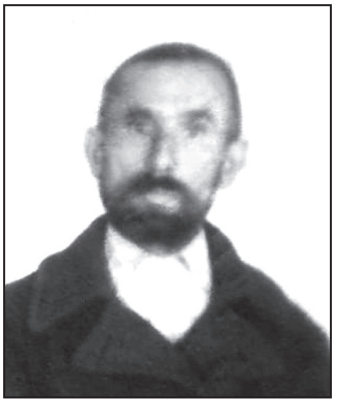

І. М. Каліщук, в 1951 р. виселений у Тюменську область за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

П. І. Каліщук, в 1951 р. виселений у Тюменську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

О. П. Калькова, у 1950 р. виселена в Хабаровський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

А. Є. Кальковець-Шкабура, у 1952 р. виселена в Хабаровський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

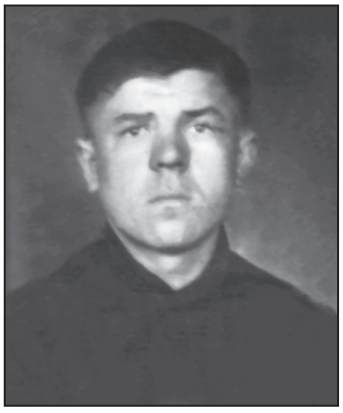

І. В. Ка(о)льчук, в 1950 р. виселений у Іркутську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

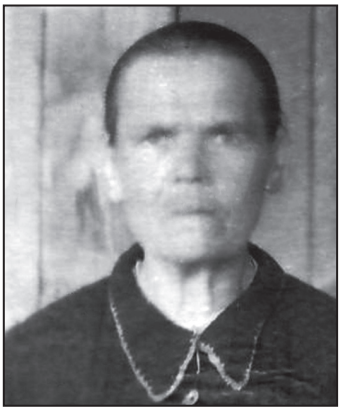

К. С. Ка(о)льчук, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

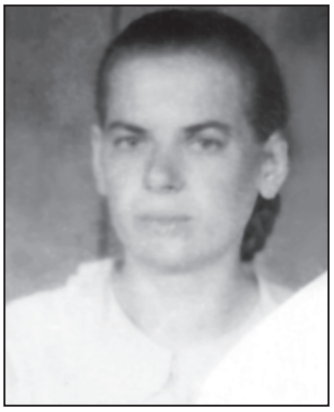

М. В. Ка(о)льчук, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Н. В. Ка(о)льчук, неповнолітня, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

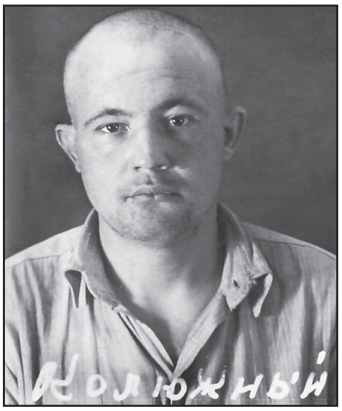

В. А. Калюжний, заарештований у 1946 р. Звинувачувався у шпигунстві. Справу закрито за відсутності складу злочину. Фото з фондів Держархіву Волинської області

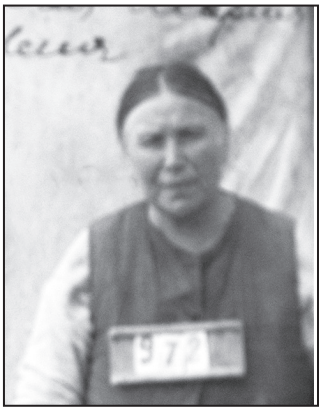

М. З. Камінська, заарештована в 1948 р. за зв'язок з УПА. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

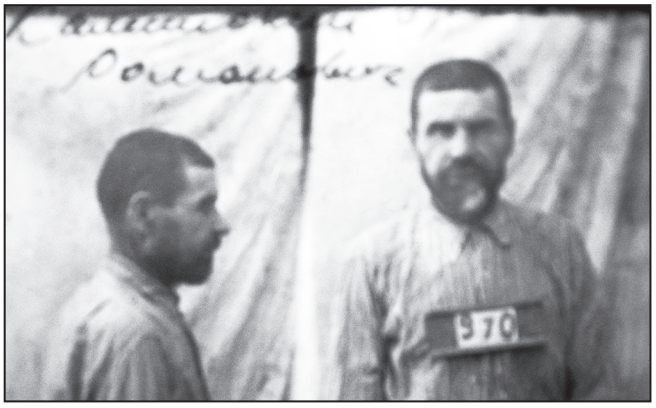

Б. Р. Камінський, заарештований у 1948 р. за зв'язок з УПА. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

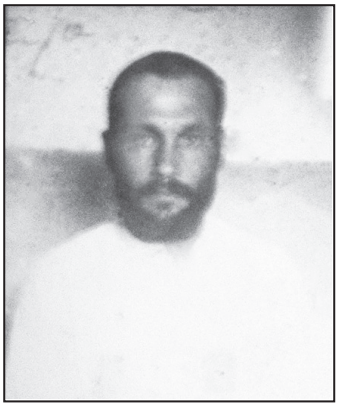

В. І. Кандиба, заарештований у 1948 р. за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

Георгій (Юрій) Євгенович Каннабих, затриманий з братом, колишнім офіцером Армії Денікіна. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Г. Л. Кантура, у 1950 р. виселена в Томську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Г. С. Кантура, в 1950 р. виселений у Томську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Д. Г. Кантура, в 1950 р. виселений у Томську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

У. Г. Кантура, неповнолітня, у 1950 р. виселена в Томську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. М. Капітан, у 1944 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

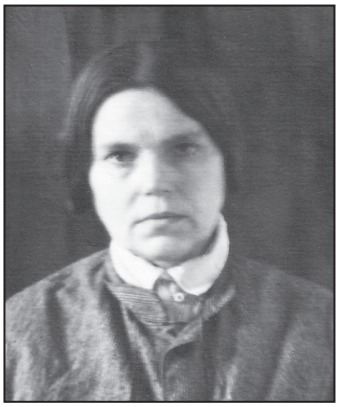

Г. А. Капітула, у 1950 р. виселена в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. А. Капітула, заарештований у 1944 р. за приналежність до ОУН. Фото з фондів Держархіву Волинської області

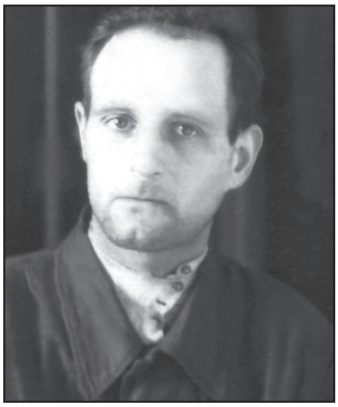

Н. В. Капітула, в 1950 р. виселений у Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. П. Капуста, заарештований у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

П. О. Каравацький, заарештований у 1937 р. за розвідувальну діяльність. Фото з фондів Держархіву Волинської області

І. М. Каразія, заарештований у 1944 р. за зв'язок з УПА. Фото з фондів Держархіву Волинської області

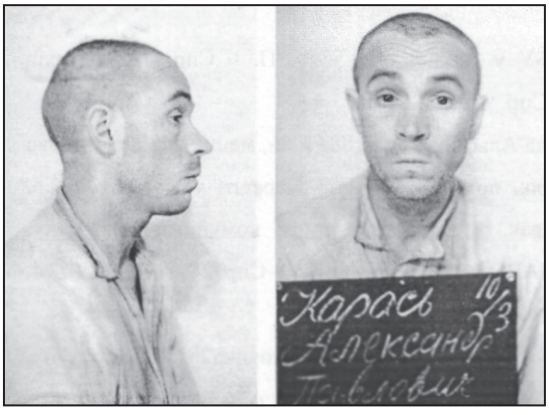

О. П. Карась, заарештований у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

І. А. Карась-Завадський, заарештований у 1939 р. за контрреволюційну діяльність. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

А. І. Каращук, у 1945 р. засуджений на 10 р. ВТТ. Звинувачувався у зраді Батьківщини. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Н. М. Каращук, у 1950 р. виселена в Хабаровський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

С. М. Карвацький, заарештований у 1944 р. за приналежність до ОУН. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Херш-Лейб Мошкович Каргер, заарештований у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Ф. С. Карлат, заарештований у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Д. А. Карп, заарештований у 1939 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

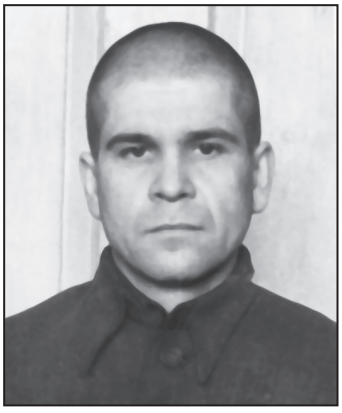

П. К. Карпець, у 1953 р. засуджений на 10 р. ВТТ. Звинувачувався у антирадянській агітації. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

П. І. Карпик, заарештований у 1944 р. за приналежність до ОУН. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Є. Б. Карпович, у 1944 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

А. М. Карпук, заарештований у 1944 р. за приналежність до ОУН. Фото з фондів Держархіву Волинської області

А. С. Карпук, в 1950 р. виселений у Томську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Г. С. Карпук, неповнолітня, у 1950 р. виселена в Томську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Є. А. Карпук, заарештований у 1944 р. за пособництво німцям. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Є. З. Карпук, у 1950 р. виселена в Томську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

І. А. Карпук, у 1947 р. виселена в Кемеровську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

К. В. Карпук, у 1950 р. виселена в Томську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. А. Карпук, у 1944 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. Т. Карпук, в 1944 р. виселений у Іркутську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Н. С. Карпук, неповнолітня, у 1950 р. виселена в Томську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

О. А. Карпук, неповнолітня, у 1947 р. виселена в Кемеровську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

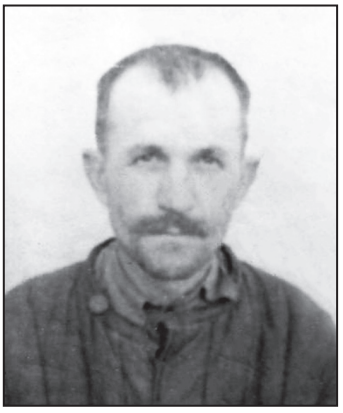

С. Т. Карпук, у 1950 р. виселений за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

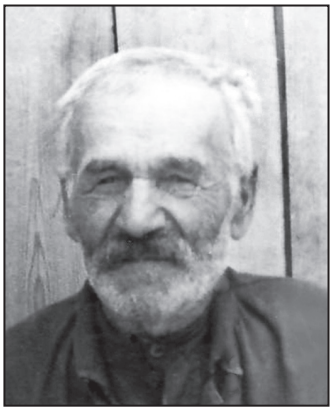

Т. П. Карпук, у 1950 р. виселений у Томську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

**В. Х. Карп'юк,
у 1945 р. засуджений на 15 р.
КТР. Звинувачувався
у зраді Батьківщини.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**Є. Ф. Карп'юк, у 1950 р.
виселена в Хабаровський
край як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

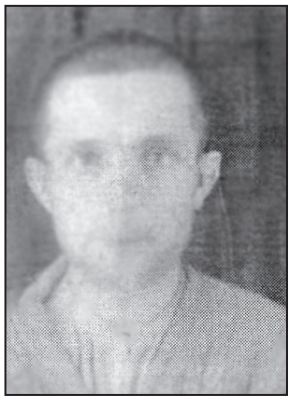

**М. Я. Карп'юк,
заарештований у 1940 р.
за порушення
державного кордону.
Фото з фондів Держархіву
Волинської області**

**О. С. Карп'юк, у 1944 р.
виселена в Іркутську область
як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**С. І. Карп'юк,
неповнолітній, в 1950 р.
виселений у Хабаровський
край як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

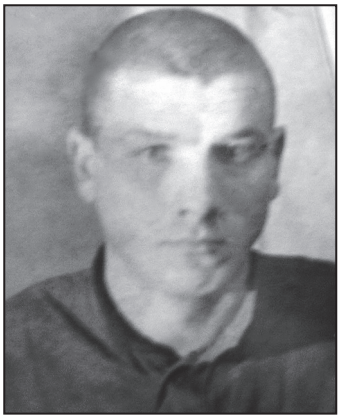

**С. Ф. Карп'юк, у 1951 р.
засуджений до ВМП.
Звинувачувався у
антирадянській агітації.
Фото з фондів архіву УСБ
України у Волинській області**

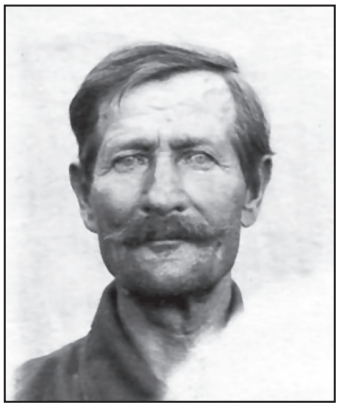

**Х. Я. Карп'юк,
в 1944 р. виселений
у Іркутську область як член
сім'ї вояка УПА.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**С. Л. Касперський, заарештований у 1941 р.
за співробітництво з польською розвідкою.
Фото з фондів Держархіву Волинської області**

**А. А. Кауза, заарештований у 1949 р.
за приналежність до ОУН.
Фото з фондів Держархіву Волинської області**

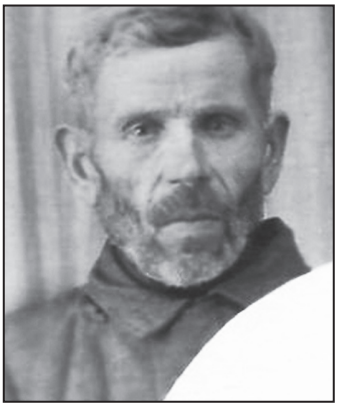

**А. Є. Кауза, в 1950 р.
виселений у Іркутську
область як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

І. А. Кауза, в 1950 р. виселений у Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. В. Кауза, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

О. А. Кауза, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

О. П. Кауза, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

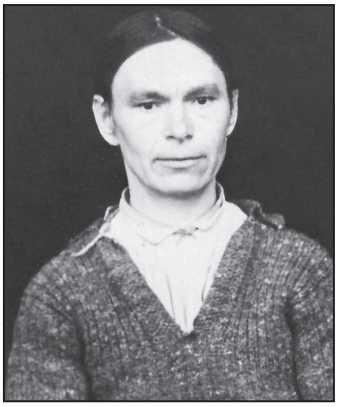

А. Т. Качан, у 1950 р. виселена в Красноярський край за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

І. Т. Качан, неповнолітній, в 1950 р. виселений у Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Л. Д. Качан, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Л. Т. Качан, неповнолітня, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. П. Качан, у 1950 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

П. П. Качан, в 1950 р. виселений у Іркутську область за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

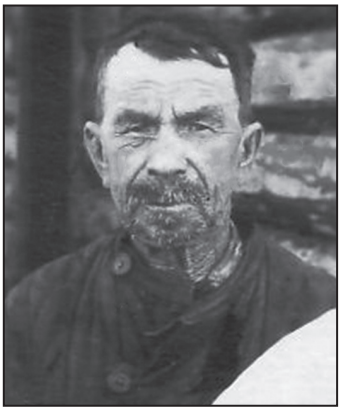

П. П. Качан, в 1950 р. виселений у Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

К. С. Качановський, заарештований у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Й. Ф. Качаровський, заарештований у 1944 р. за приналежність до польської націоналістичної організації ПЗП. Фото з фондів Держархіву Волинської області

К. Ф. Качаровський, заарештований у 1944 р. за приналежність до польської націоналістичної організації ПЗП. Фото з фондів Держархіву Волинської області

О. Т. Каширець, в 1951 р. виселений у Тюменську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Ф. Ф. Каширець, у 1951 р. виселена в Тюменську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

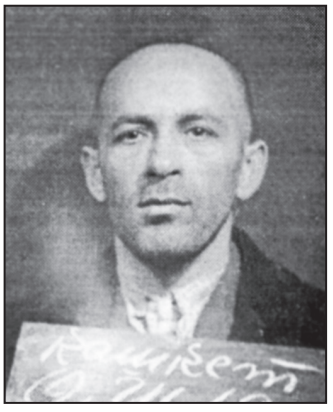

О. Ш. Кашкет, заарештований у 1940 р. за боротьбу проти революційного руху. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Я. М. Кв'ятковська, заарештована у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Е. Й. Кв'ятковський, заарештований у 1944 р. за приналежність до польської націоналістичної організації. Фото з фондів Держархіву Волинської області

С. А. Кв'ятковський, заарештований у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

І. М. Кеда, заарештований у 1941 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Б. Й. Кельчевський, заарештований у 1939 р. за боротьбу проти революційного руху. Фото з фондів Держархіву Волинської області

А. В. Кельчик, заарештований у 1940 р. за боротьбу проти революційного руху. Фото з фондів Держархіву Волинської області

С. С. Кемпинський, заарештований у 1944 р. за приналежність до польської націоналістичної організації. Фото з фондів Держархіву Волинської області

І. Т. Кирилюк, у 1948 р. засуджений на 25 р. ВТТ. Звинувачувався у зв'язках з УПА і ОУН. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

**І. О. Кириченко,
у 1944 р. виселена в
Кіровську область
як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**Є. І. Киричук, у 1944 р.
виселена в Іркутську
область як член
сім'ї вояка УПА.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській
області**

**І. М. Киричук,
заарештований у 1940 р.
за порушення
державного кордону.
Фото з фондів Держархіву
Волинської області**

**М. О. Киричук, заарештований у 1940 р.
як соціально небезпечний елемент.
Фото з фондів Держархіву Волинської області**

**П. С. Киричук,
засуджений на 25 р.
ВТТ. Звинувачувався у
зв'язках з УПА.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській
області**

В. Р. Кислюк, заарештований у 1944 р. за зв'язок з УПА. Фото з фондів Держархіву Волинської області

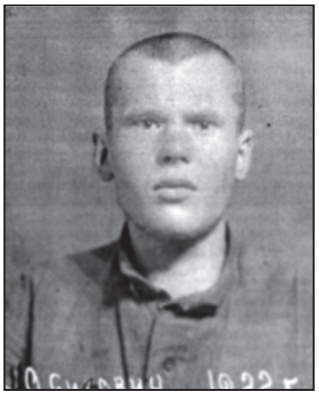

В. Й. Кислюк, заарештований у 1944 р. за зв'язок з УПА та приналежність до ОУН. Фото з фондів Держархіву Волинської області

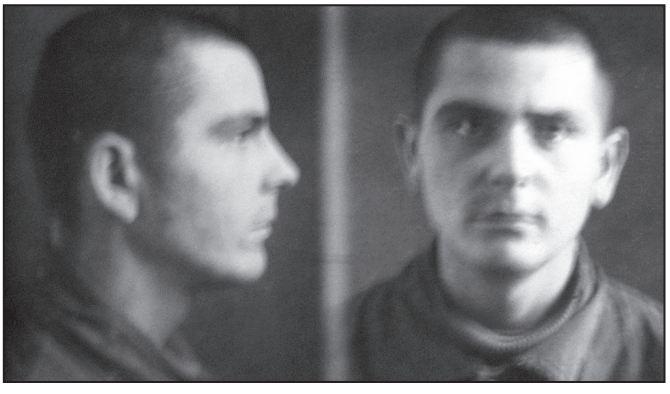

І. Г. Кислюк, звинувачувався у зв'язках з УПА. 1945 р. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

Л. І. Кислюк, у 1951 р. виселена в Кіровську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Н. І. Кислюк, у 1944 р. виселена в Кіровську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

П. Я. Кисляк, в 1951 р. виселений у Тюменську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

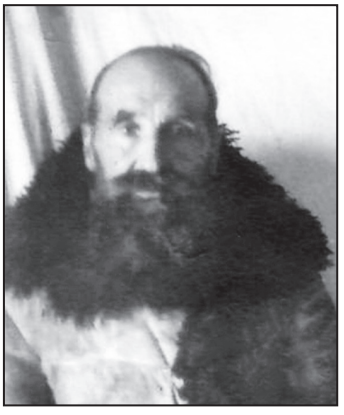

Я. Ф. Кисляк, в 1951 р. виселений у Тюменську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

А. Т. Кичук, у 1950 р. виселена в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. М. Кичук, у 1950 р. виселена в Красноярський край за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. Т. Кичук, у 1950 р. засуджений на 25 р. ВТТ. Звинувачувався у зв'язках з УПА і ОУН. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

П. Т. Кичук, у 1950 р. виселена в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Т. М. Кичук, в 1950 р. виселений у Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

У. І. Кичук, у 1950 р. виселена в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

У. Т. Кичук, у 1950 р. виселена в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

В. Д. Кіпень, заарештований у 1944 р. за приналежність до ОУН. Фото з фондів Держархіву Волинської області

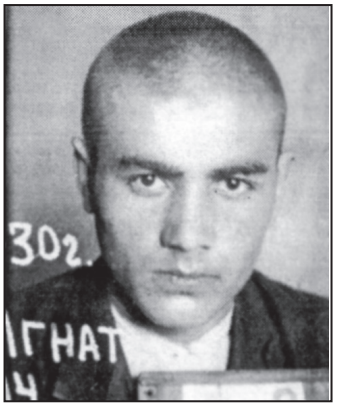

Г. Т. Клі(е)банський, заарештований у 1948 р. за приналежність до ОУН. Фото з фондів Держархіву Волинської області

П. Г. Клі(е)банський, заарештований у 1948 р. за антирадянську агітацію. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Я. Г. Клі(е)банський, в 1944 р. виселений у Іркутську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

П. Д. Клекоць, звинувачувався у антирадянській агітації та пропаганді. 1948 р. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

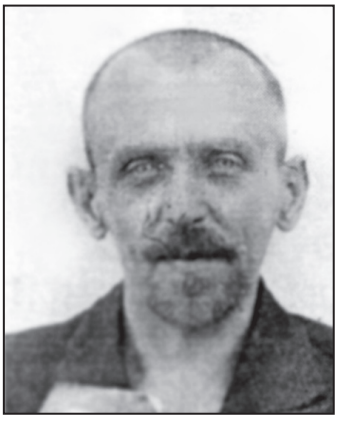

О. І. Клекоцюк, заарештований у 1940 р. за співробітництво з польською поліцією. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Я. С. Клецюк, неповнолітній, у 1944 р. засуджений на 10 р. ВТТ. Звинувачувався у контрреволюційній діяльності та приналежності до ОУН. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

В. М. Кликоцюк, в 1944 р. виселений у Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

І. Д. Кликоцюк, у 1944 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

В. В. Климек, заарештована у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Г. О. Климук, у 1950 р. виселена в Томську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

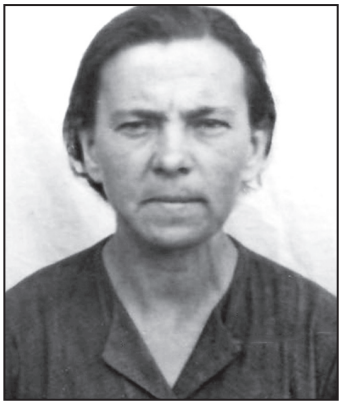

Є. К. Климук, у 1950 р. виселена в Томську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

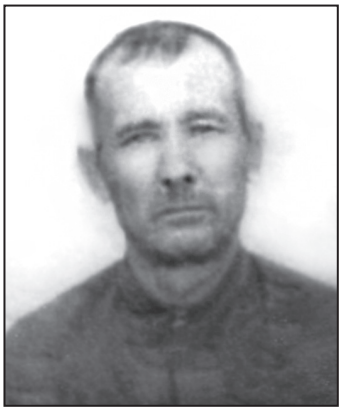

**О. К. Климук,
в 1950 р. виселений
у Томську область
як куркуль.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**Ф. І. Климук, у 1950 р.
виселена в Хабаровський
край як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**П. П. Климчук,
заарештований у 1944 р. за
зв'язок з УПА.
Фото з фондів Держархіву
Волинської області**

**І. К. Клинова, у 1944 р.
виселена в Іркутську область
як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**П. С. Клинова, у 1950 р.
виселена в Хабаровський
край як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**П. Ф. Клиновий,
неповнолітній, в 1944 р.
виселений у Іркутську
область як член
сім'ї вояка УПА.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

Є. П. Климовець, у 1944 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. І. Климовець, неповнолітня, у 1944 р. виселена в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Г. Г. Кліщук, у 1951 р. виселена в Тюменську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

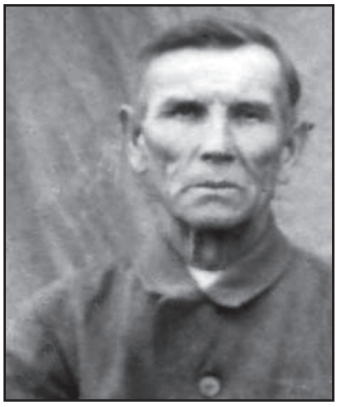

Г. О. Кліщук, в 1951 р. виселений у Тюменську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Н. Г. Кліщук, у 1951 р. виселена в Тюменську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

О. В. Кліщук, у 1951 р. виселена в Тюменську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

**Г. К. Клочко,
заарештований у 1948 р.
за приналежність до ОУН.
Фото з фондів Держархіву
Волинської області**

**Г. О. Кле(ю)к, у 1944 р.
виселена в Іркутську область
як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**П. А. Ключук, у 1950 р.
виселена в Іркутську область
за приналежність до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**О. Я. Книш.
Фото з фондів Держархіву
Волинської області**

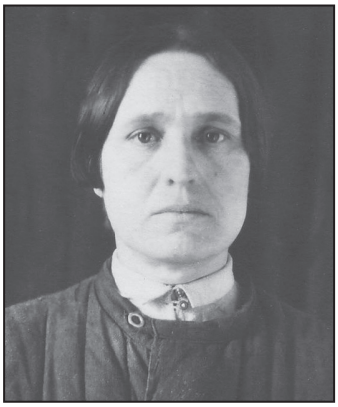

**Х. Я. Коб, виселена у 1950 р.
в Красноярський край
як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

**В. З. Коб, виселений у 1950 р.
в Красноярський край
як член сім'ї особи,
приналежної до ОУН.
Фото з фондів архіву УМВС
України у Волинській області**

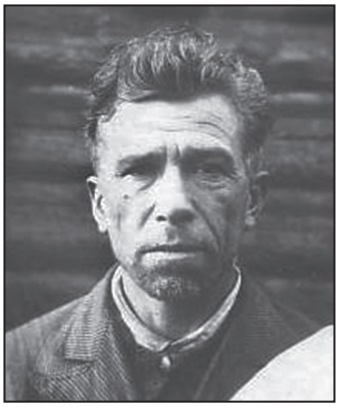

І. П. Кобак, виселений у 1950 р. в Іркутську область за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

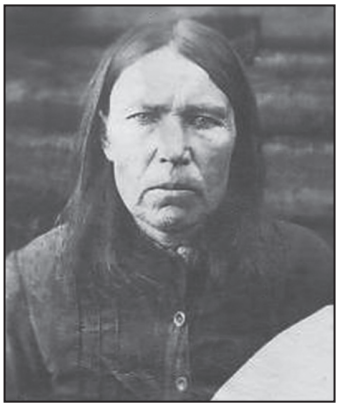

П. М. Кобак, виселена у 1950 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. С. Коваленко, засуджена у 1944 р. за пособництво німцям. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

І. С. Коваль, виселена у 1950 р. в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Й. К. Коваль, виселений у 1950 р. в Томську область за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Н. О. Коваль (Бровко), виселена у 1944 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. С. Коваль, виселена у 1950 р. в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

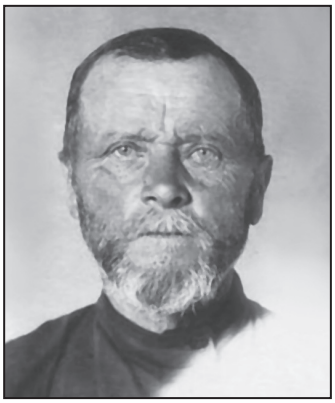

О. І. Коваль, виселений у 1944 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

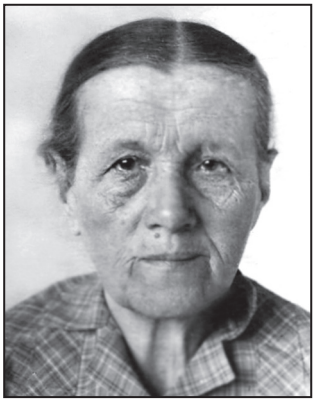

О. І. Коваль, виселена у 1944 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

П. С. Коваль, виселена у 1950 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

П. П. Коваль, засуджений у 1945 р. за зв'язок з УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

П. М. Коваль, виселений у 1950 р. в Красноярський край як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

С. М. Коваль, виселена у 1950 р. в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

С. П. Коваль, виселений у 1950 р. в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Т. Г. Коваль, виселена у 1950 р. в Амурську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Ю. С. Коваль, виселений у 1950 р. в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

В. П. Ковальчук, виселена у 1950 р. в Хабаровський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Г. І. Ковальчук, виселена у 1944 р. в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Г. П. Ковальчук, виселена у 1951 р. в Тюменську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

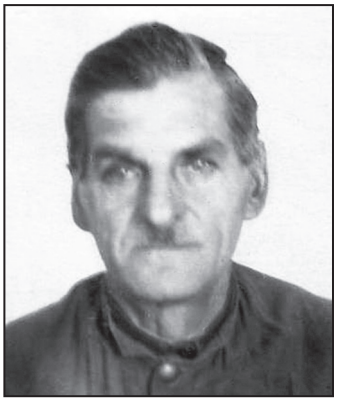

Г. Л. Ковальчук, засуджений у 1948 р. за саботаж держпоставок. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Є. І. Ковальчук, виселена у 1951 р. в Тюменську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Л. І. Ковальчук, виселена у 1944 р. в Красноярський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

М. І. Ковальчук, засуджений у 1944 р. за приналежність до ОУН і зв'язок з УПА. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

М. К. Ковальчук, у 1941 р. розстріляний органами НКВС у Ковельській в'язниці. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Н. О. Ковальчук, виселена у 1944 р. в Іркутську область як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Н. В. Ковальчук, виселена у 1951 р. в Тюменську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

П. Г. Ковальчук, засуджений у 1945 р. за зв'язок з УПА. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

П. Н. Ковальчук, виселена у 1944 р. в Красноярський край як член сім'ї вояка УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

П. А. Ковальчук, виселений у 1950 р. в Хабаровський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Т. Г. Ковальчук, виселений у 1950 р. в Тюменську область як член сім'ї куркуля. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

А. С. Козел, у 1945 р. засуджений на 15 р. КТР. Звинувачувався у зв'язках з УПА та приналежності до ОУН. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

В. С. Козел, виселений у 1950 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

К. С. Козел-Наумович, виселена у 1950 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Н. С. Козел-Павлюк, виселена у 1950 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

С. С. Козел, виселений у 1950 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

У. С. Козел, виселена у 1950 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Х. Л. Козел, виселена у 1950 р. в Іркутську область як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

Г. Ф. Козик, заарештована у 1945 р. за звинуваченням у антирадянській агітації. Фото з фондів Держархіву Волинської області

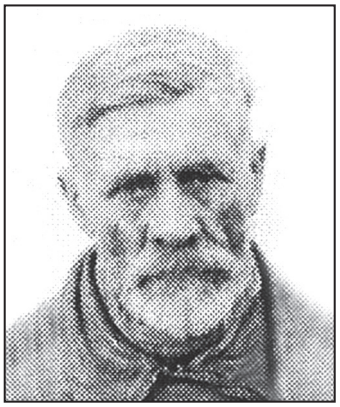

І. К. Козловський, заарештований у 1948 р. за звинуваченням у приналежності до ОУН. Фото з фондів Держархіву Волинської області

М. М. Козловський, засуджений у 1941 р. як соціально небезпечний елемент. Фото з фондів Держархіву Волинської області

О. І. Козловський, засуджений у 1948 р. за приналежність до ОУН. Фото з фондів архіву УСБ України у Волинській області

І. М. Козлюк, засуджений у 1940 р. за порушення державного кордону. Фото з фондів Держархіву Волинської області

Н. В. Козлюк, виселена у 1950 р. в Хабаровський край як член сім'ї особи, приналежної до ОУН. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

С. В. Козлюк, засуджений у 1945 р. за приналежність до ОУН та зв'язок з УПА. Фото з фондів архіву УМВС України у Волинській області

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК

А
Андрійчук Ірина Митрофанівна 32, 33
Андрійчук Василь Мусійович 32
Андрійчук Олена Мусіївна 32
Антонюк Гнат Михайлович 61
Антонюк Михайло Гнатович 61
Арендарчук Володимир Антонович – *Залізняк* (псевд.) 28, 29
Архип (псевд.) 112
Афонченко 99

Б
Байда (псевд.) 85
Бандера Степан Андрійович 56, 112, 113, 114
Бандура І. І. 34
Баран В. К. 12
Бєлов 101
Береза (псевд.) див. Марценюк Андрій
Берія 80
Біла (псевд.) 30, 84
Білецький Олександр 70
Білогуб Г. 109, 110
Бірук Петро Захарович 47
Богдан (псевд.) 20, 25, 74
Богдан (псевд.) див. Номінат Іван Антонович
Богдан (псевд.) 71
Богун (псевд.) 85
Бондаренко Г. В. 12
Бондарук Леся 62
Бористень (псевд.) 20, 24, 28
Боярчук Петро 50, 68
Бубела Артем Лукашевич 35
Бурмило (псевд.) 112
Буря (псевд.) 30

В
Василь (псевд.) див. Стасюк М.
Верещак (псевд.) 25, 26
Верховинець (псевд.) 30
Винниченко Володимир 39
Вік (псевд.) 112
Висоцький Володимир 97
Вишняк Степан Михайлович 54, 55
Вівчарик Богдан 70
Вільха (псевд.) див. Пойко Петро Федотович
Віталій (псевд.) 30
Войцех Новак 47
Волков 41
Володимир 62
Володя 83
Волонсевич В. 109, 110
Воробець Федір 112
Ворков 73
Ворон (псевд.) 71
Ворон В. О. 12
Ворошилов 52

Г
Гаврилюк Микола Васильович 28
Гаврилюк С. В. 12
Гайдучик Макар – *Дід* (псевд.) 74
Галайда (псевд.) 30
Галаса Василь – *Орлан* (псевд.) 73, 74
Галя 94
Ганейчук Любов 70
Гарбарчук Кость 79
Гедз Іван 65
Герасимчук В'ячеслав Петрович 38
Гика В. М. 37
Гіркий (псевд.) 59
Годлевський Сергій 66
Головчун Іван Андронович 42
Голубченко (псевд.) 85
Гордейчук 41
Гордій (псевд.) 29
Горіх (псевд.) 22, 28
Горобець Г. Г. 38
Горобець Ганна 57
Горська Алла 80, 81
Гриценко 112
Грушевська Марія 51
Грушевський Михайло 88
Грушецький Іван 31, 32, 33, 89
Гудзоватий 112
Гурська В. С. 39
Гуцик Степан Іванович 60, 61

Д
Данилюк Володимир 95, 103
Дарчик Г. А. 35
Джумко (псевд.) див. Маковецький Михайло
Дзиканська Марія 112
Дзюба Іван Михайлович 79, 80
Дід (псевд.) див. Гайдучик Макар
Дмитрук Сергій 70
Дмитрусик (дів. Козел) Устина Савівна 36, 37, 38
Довбня (псевд.) 29
Довгалюк В. Г. 97
Довгополий 99, 199
Докс (псевд.) 112
Дорош (псевд.) 67, 84
Достоєвський 37
Дуб (псевд.) див. Лисюк Григорій
Дубовий, Дубовий-Максим (псевд.) 17, 18, 20, 21, 24, 25, 27, 28, 29, 30
Дудка Михайло 47, 48
Дукельський Іван Степанович 54, 55
Дунайчук Валерій 70
Дуфанець Н. Г. 34, 35

Е
Еней (псевд.) 112
Еріх фон дем Баха-Залевскі 67
Ерко І. І. 36

Є
Ємець 110
Єрмолаєва 108
Єфремов С. В. 91

Ж
Желізняк (псевд.) 74
Жен (псевд.) 112

З
Забайкальський Данило 112
Заблоцький 46
Завадський 110
Загоровський Петро 66
Зайцева Віра Олександрівна 60
Залізняк (псевд.) див. Арендарчук Володимир Антонович
Залісний (псевд.) 18
Заплотинський І. Д. 36
Захарчук Григорій 61
Зінчук 25
Зінчук В. Я. 40
Зотов 41

І
Іван 56
Іван Нечуй-Левицький 83
Іванов 95, 96, 97, 98
Іванов Володимир Тимофійович 100, 102
Іванов Георгій 107, 108
Іванюк Альбіна Антонівна 33
Іванюк Антон Олексійович 33
Іванюк Георгій Олексійович 33
Іванюк Олексій Якович 32, 33
Ігор (псевд.) 30
Ізотов 41
Ілов Олександр 61

К
Калина (псевд.) 57
Калінчук Тамара 59
Каліщук Володимир Романович 83, 84
Каліщук Галина Олексіївна 91, 94
Каліщук Наталія Олександрівна 94
Каліщук Олександр Пилипович 40, 87, 88, 89, 90, 91, 92, 93, 94, 95
Каліщук Олександр Сергійович 87
Каліщук Олена Пилипівна 90
Каліщук Петро Романович 83
Каліщук Пилип Прокопович 88
Каліщук Роман Іванович 82
Каліщук Сергій Романович – *Сурмач* (псевд.) 82, 83, 84, 85, 86, 87
Каліщук Текля Йосипівна 88
Каліщук Юрій Олександрович 94
Калюх Богдан Іванович 45, 46
Калюх (в дів. Гуцуляк) Євдокія Михайлівна 45, 46
Калюх Іван Лукашевич – *Лищинюк* (псевд.) 45, 46
Каменєв 104
Капітула Іван 69
Каразія Наталія Хомівна 79, 80, 81
Каразія Олена 79
Каразія Хома 79
Каранович Євген 70
Карпук В. Г. 12
Карпук Віталій 69
Карпук Гнат 83
Карпунь Марія Василівна 50, 53
Катрушин Адам Адамович 34
Качановський Микола – *Скоб* (псевд.) 73
Кв'ятковський Данило Костянтинович – *Лев* (псевд.) 29
Киричина Василь 83, 84
Киричина Ольга 83, 84
Киселюк Єва Пилипівна 35
Кілюшик Ганна 104, 106
Кілюшик Галина Іванівна 106
Кілюшик Іван Сергійович 103, 104, 105, 108
Кілюшик Тетяна Іванівна 106
Кінах (в заміж. Кравчук) Анастасія Іванівна 54, 55
Кінах Ганна 53, 55
Кінах Дарія Михайлівна 53, 55
Кінах Іван Йосипович 53, 54, 55
Кінах Іван Степанович 53, 55
Кінах Михайло Іванович 54, 55
Кінах Степан Іванович 53, 54, 55
Кісільов Дмитрій 108
Клим (псевд.) див. Тучак Роман
Клим Савура (псевд.) див. Клячківський Дмитро
Клімєнтієва Варвара Максимівна 62
Клімєнтієв Сашко 62
Кліндухов Є. П. 95
Кліщук Надія 65
Клячківський Дмитро – *Клим Савура* (псевд.) 17, 18, 20, 22, 29, 30, 85, 87, 112
Кобець Антон 57
Кобець Віра Феофілівна 56, 57
Кобець Іван Феофілович 57
Кобець Іван – *Мазепа* (псевд.) 70
Кобець Надія Феофілівна 57
Кобець Петро Феофілович 56
Кобець Уляна 56, 57
Кобець Федора 57
Кобець Феофіл 56
Кобись Софія Іванівна 42
Коваль Степан Йосипович (він же Литвин Дмитро Петрович) – *Рубащенко* (псевд.) 17, 18, 19, 23, 25, 26, 27, 28, 29, 30
Ковальчук Василь Петрович 99
Ковальчук Григорій Павлович 60, 61
Ковальчук Данило Прокопович 98, 99, 100, 101, 102, 103
Ковальчук Євген Григорович 60
Ковальчук Іван Йосипович 54, 55
Ковальчук Михайло Андрійович – *Липа* (псевд.) 95, 96, 97, 98
Ковальчук Олена Олексіївна – *Леся* (псевд.) 59
Ковальчук Петро Данилович 98, 99, 101
Ковальчук Ф. М. 35
Ковбасюк Адам 57, 58
Ковбасюк Пестинія Терентіївна 58
Ковбасюк Тетяна 58
Ковбасюк Юхим Андрійович – *Лисенко* (псевд.) 57, 58

Козачук Лідія Федорівна 39
Козел Андрій Савович – *Кучер* (псевд.) 47, 48, 49, 50
Козел Володимир Савович 37, 38
Козел Йосип 47
Козел Надія Савівна 37
Козел Оксана Савівна 37
Козел Сава Юхимович 37
Козел Степан Савович 37, 38, 47, 48
Козел Христина Іванівна 37, 38
Козел Юстина Савівна 37, 38
Козловський Іван 57
Климів Іван 113
Клим'юк (диякон) 109
Колеса М. 92
Комар, Твердий (псевд.) див. Кравчук Йосип
Комаревич Ніна 51, 52
Кондзелевич Іов 67
Кононенко 102
Кора (псевд.) 29
Корнієнко 25
Корунець Гаврило Мефодійович 28
Кос (псевд.) див. Михалевич Андрій Сергійович
Кость 98
Косюк Дмитро Федорович 26
Косюк Ольга 26
Кох (псевд.) див. Мазурок Федір Карпович
Коханський Василь 113
Коханська Галина 59
Коцюба 68
Коцюбинська Михайлина 79, 80, 81
Коцюбинська Тетяна 81
Кравчук 110
Кравчук А. П. 37
Кравчук Йосип – *Комар, Твердий* (псевд.) 112
Кралько С. А. 102
Крилач (псевд.) 28
Круглова С. Н. 31
Крушельницька Соломія 95
Кубан (псевд.) 30
Куделя Микола 63, 65, 66
Кузьма – *Мороз* (псевд.) 20, 22, 23, 25, 26, 28
Кук Василь – *Леміш* (псевд.) 73
Курилюк О. І. 12
Кухтей Ростислав Адамович 70
Кучер (псевд.) див. Козел Андрій Савович
Кучер Таня 51
Кушнір Василь 111, 112

Л
Лаврук 19
Лазарук М. А. 35
Лазарук О. Н. 35
Лебідь Михайло 84
Лев (псевд.) див. Кв'ятковський Данило Костянтинович
Левицький Модест Пилипович 109
Леміш (псевд.) див. Кук Василь
Ленін 33, 104, 107, 112
Лепкий Б. 109
Лисенко (псевд.) див. Ковбасюк Юхим Андрійович
Лисенко Микола Віталійович 110
Лисий (псевд.) 85, 86
Лисюк Григорій – *Дуб* (псевд.) 74
Леся (псевд.) див. Ковальчук Олена Олексіївна
Леся Українка 79, 83
Липа (псевд.) див. Ковальчук Михайло Андрійович
Литвин Дмитро Петрович 17
Литвин М. Р. 12
Литвин Олександр Север'янович – *Олег* (псевд.) 41
Лищинюк (псевд.) див. Калюх Іван Лукашевич
Ліщук Валя 59
Ліщук П. М. 38
Лотоцький Марко 61
Людмила 50
Ліхнякевич О. 111

М
Маєвський А. – *Уліян* (псевд.) 72
Мазепа (псевд.) див. Кобець Іван
Мазурок Федір Карпович – *Кох* (псевд.) 41
Майкут Дозя 52
Макар (псевд.) 112
Македонський Олександр 89
Маковецький Михайло – *Джумко* (псевд.) 70
Маковецький Петро – *Вовчок (Вовчак)* (псевд.) 70, 85
Маленков 49
Малюжинський М. 109
Мануйлик І. 65
Марічка (псевд.) див. Савчин Марія
Марія 45
Марія 70
Марія (сестра Козел Андрія Савовича) 48
Маркіян Сергій 59
Марценюк Андрій – *Береза* (псевд.) 67, 68
Марчук Ігор 70
Марчуки (сім'я) 60
Матвійчук Надія 81
Маяк (псевд.) 28
Мелещук Віталій Самойлович 89
Мельник Валентина Сергіївна 62
Мельник Леонід 89
Мельничук 102
Меркулов 64
Митрофанов Олексій 90
Михалевич Андрій Сергійович – *Кос* (псевд.) 48, 49
Михалевич Микола Андронович 47, 50
Михалевич Йосип 47
Мицько Володимир 70
Мірчук Петро 17
Міцкевич 33
Модест (псевд.) 112
Мойсеюк Агафія Трохимівна 39
Мойсеюк Іван Олексійович 39
Мороз (псевд.) див. Кузьма

Мороз Валентин 80
Морозенко 110
Музика Настя 59

Н
Нагорний Олександр 98
Надюкова Ірина 56
Найденко М. М. 36, 98
Наконечний Владислав 106
Наумік Василь 70
Наумович Микола Петрович 38
Наумович (Козел) Надія Савівна 38
Небожинський І. 92
Невський Олександр 89
Неіжко 41
Нерозлучний (псевд.) 82, 85
Нечай (псевд.) 71
Никитич А. З. 28
Номінат Іван Антонович – *Богдан* (псевд.) 41, 104

О
Олег (псевд.) 20, 21, 23, 24, 25, 26
Олег (псевд.) див. Литвин Олександр Север'янович
Олександр 27
Олесь (псевд.) 73
Оля 62
Онищук П. В. 12
Орлан (псевд.) див. Галаса Василь
Орлик (псевд.) 20
Остапчук Петро 53
Остріжний (псевд.) 30

П
Павличко Дмитро 93
Павлович Микола – *Яворенко* (псевд.) 29, 30
Павлюк Альберт Семенович 33
Павлюк Василина Степанівна 33
Павлюк Володимир Семенович 33
Павлюк Едвард Семенович 33
Павлюк Семен Йосипович 32, 33
Павлюк Сара Семенівна 33
Павлюк Тереза Семенівна 33
Павлюткін П. Д. 100, 102
Палажка 56
Панасюк Марія 112
Парадуха Дмитро Михайлович – *Сокіл* (псевд.) 41
Парій-Шваївська Марія 51
Пасальський Сергій 59
Петрик Зіновій 106
Петро (псевд.) 18, 29
Петрович М. П. 102
Петровський 41
Пєрацкі Броніслав 112
Погідний (псевд.) 30
Пічко В. Д. 100
Пойко Петро Федотович – *Вільха* (псевд.) 30
Покотило Григорій 66
Полікарп (архієпископ) 109
Поліщук Василь Харитонович 28
Порванський Іван Васильович 61
Порванський Олександр 60, 61
Православний (псевд.) 30
Прахов А. 67
Примак Микола – *Чумак* (псевд.) 73
Прихода М. Г. 102
Прус К. І. 102
Пугач Дмитро Петрович – *Чорнота* (псевд.) 21, 29, 30
Пушкін Олександр Сергійович 89

Р
Рашкевич Адам 83, 84
Ревула В. О. 99, 100
Ривула Г. Ф. 102
Рибак (псевд.) 20
Рибачук Ф. Є. 34, 35
Рильський Максим 88
Родич С. В. 12
Рожко Каленик 74
Розов 64
Романик Іван 81
Рубаш (псевд.) 30
Рубащенко (псевд.) див. Коваль Степан Йосипович (він же Литвин Дмитро Петрович)
Руденко 97
Рудий (псевд.) див. Стельмащук Юрій 21, 30
Румно М. А. 102
Румовська Г. П. 38

С
Савира Олександр – *Ярош* (псевд.) 72, 73
Савич Василь 113
Савік Яна 82
Савлук Денис 47
Савлук І. С. 35
Савлук Іван Денисович 48
Савлук Павло 47
Савчин Марія – *Марічка* (псевд.) 73
Сакидон Сидір 88
Сацюк П. П. 35
Сачковський 74
Сверстюк Євген 79, 80, 81
Світлана (псевд.) 71
Світличний Іван 79, 80, 81
Світлична Леоніда 80
Світлична Надія 79, 80
Семикіна Людмила 80
Сенкевич Генріх 88
Семенюк М. 109
Середа Т. І. 60, 61
Сизий (псевд.) 112
Симон 104
Сірий (псевд.) 71
Скоб (псевд.) див. Качановський Микола
Скоп'юк Іван 64, 113
Славко (псевд.) 72
Слюсар Наталка 45
Смерек (псевд.) 71
Смоленський 83
Снєгирьов Дмитро 66
Собуцький Андрій 107
Сокол Іван Григорович 103, 106, 107, 108

Сокіл (псевд.) див. Парадуха Дмитро Михайлович
Сокол Іван Григорович 106, 107
Солдат Василь 19
Солженіцин 80
Сорочинська І. О. 60
Софія 82
Сталін Й. В. 33, 49, 52, 53, 54, 60, 90, 98, 99, 104, 106, 108
Стан 64
Старуєв 19, 22
Стасюк Клава 51
Стасюк М. – *Василь* (псевд.) 72, 73
Стельмащук Юрій – *Рудий* (псевд.) 21, 30, 83, 84, 85
Степанюк Антоніна 59
Степанюк Анатолія 59
Степанюк Ганна 59
Степанюк Марія 59
Стецько Я. 108
Стус Василь 81
Сурмач (псевд.) див. Каліщук Сергій Романович
Суров 41
Сухомлин А. С. 98
Сушко 70

Т
Тарановський Михайло – *Яструб* (псевд.) 71
Тарас 94
Тимовський Максим Ісакович 99, 100, 101, 102, 103
Тимощук Софія Іванівна 61
Трофимович В. В. 12
Тучак Роман – *Клим* (псевд.) 71

У
Улас (псевд.) 73, 112
Уліян (псевд.) див. Маєвський А.

Ф
Федоров 70
Феміда 112
Франко Іван Якович 109

Х
Холодний Микола 68
Христинка 94, 95
Хрущов М. С. 31, 102

Ч
Чабан Стефа 53
Чайка 110
Чацький Фадій 66
Червоненко С. В. 32, 33
Чєрних Людмила 105
Чикун К. Т. 34
Чорний (псевд.) див. Шарук Іван Іванович
Чорновіл Тарас 81
Чорновол В'ячеслав Максимович 79, 81
Чорнота (псевд.) див. Пугач Дмитро Петрович
Чугай І. Г. 101
Чумак (псевд.) див. Примак Микола
Чуприна (псевд.) 112
Чутка (псевд.) 30

Ш
Шарук Іван Іванович – *Чорний* (псевд.) 24, 25
Шашкевич Адам 83, 85
Шварц (псевд.) 84
Шевченко Тарас Григорович 46, 60, 70, 82, 109, 110
Шибалов 17, 18, 23, 27, 30
Шиманович Є. М. 12
Шоломай Мусій 99
Шопулко Зінаїда 76
Шпиль (псевд.) 71
Шульган Дем'ян 19
Шуберт Ф. П. 110
Шухевич Роман 108
Шухевич Юрій 86

Щ
Щорс М. О. 107

Ю
Юра (псевд.) 71

Я
Яворенко (псевд.) див. Павлович Микола
Якушенко 41
Яньо 109
Ярема (псевд.) 67
Ярослав Мудрий 87
Ярош (псевд.) див. Савира Олександр
Яструб (псевд.) див. Тарановський Михайло
Яцур (псевд.) 84

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК

А

Акмолінськ, м. (теп. м. Целиноград) 59
Америка 46
Антонівці, с. Тернопільської обл. 71
Аргентина 32, 33
Артемовськ, м. Приморського краю 35
Архангельськ, м. 49
Архангельська обл. 82
Астрахань, м. 63
Атагай, с-ще 106

Б

Балакшин Бор, с-ще 106
Бедгощ, м. (Польща) 54
Берестейщина 114
Берестечківський р-н (теп. не існує) 17, 72
Берестяне, с. Ківерцівського р-ну 21, 74
Берлін, м. 45
Білин, с. Володимир-Волинського р-ну 85
Біличі, с. Іваничівського р-ну 100
Білорусь див. Білорусія
Білорусія (Білорусь) 86, 112
Білосток, с. Луцького р-ну 57
Божів, с. (теп. с. Бистровиця) Горохівського р-ну 54
Боровичі, с. Маневицького р-ну 57, 58, 75, 76
Брест, м. 48, 86, 112
Брестська тюрма 112
Броди, м. Львівської обл. 107
Брянщина 103
Буг див. Західний Буг
Будки, с. Маневицького р-ну 62

В

Варшава, м. 54, 112
Ватин, с. Горохівського р-ну 42
Вербичне Друге, с. (теп. с. Бобли) Турійського р-ну 28
Велика Осниця, с. Колківського (теп. Маневицького) р-ну 21
Видраниця, с. Ратнівського р-ну 48
Відути, с. Турійського р-ну 82, 83, 85, 87
Вовняна, с. (теп. смт Рожище) 58
Вовчак, урочище 59
Волинська (Волынская, Луцкая) обл. 11, 12, 17, 18, 19, 21, 22, 23, 24, 26, 27, 28, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 41, 42, 55, 63, 64, 66, 72, 88, 95, 96, 98, 112
Волинський край див. Волинь
Волинь 11, 12, 22, 31, 55, 56, 58, 59, 63, 64, 65, 67, 70, 72, 74, 75, 76, 79, 82, 84, 85, 87, 90, 94, 103, 111, 112, 113, 114
Вологда, м. Вологодської обл. (Росія) 63
Володимир див. м. Володимир-Волинський
Володимир-Волинський, м. 54, 57, 58, 59, 60, 68, 86, 99, 102, 103, 113
Володимир-Волинський повіт 67
Володимирщина див. Володимир-Волинський р-н
Володимир-Волинський р-н 84, 100, 101
Володимирська тюрма на Клязьмі 86
Воркута, м. (Комі АРСР) 55
Вужиськ, с. Ратнівського р-ну 48
Вулька Котовська, кол. 24, 25

Г

Галіція див. Галичина
Галичина 21, 60, 64, 70, 113, 114
Гірка Полонка, с. Луцького р-ну 104
Гнідава (теп. м. Луцьк) 67
Голоби, смт Ковельського р-ну 67, 113
Голобський р-н (теп. не існує) 17, 22, 23
Горний табір 52
Городок, м. Львівської обл. 58
Горохів, м. 50, 68
Горохівщина див. Горохівський р-н
Горохівський р-н 60, 61
Гриніво, с. Шумилинського р-ну Вітебської обл. (Білорусь) 104
Грузятин, с. Маневицького р-ну 75
ГУЛАГ, табір 11, 49, 88, 105, 113
Гур'єво, м. 59
Гута, кол. 24, 28
Гута-Камінська, с. Камінь-Каширського р-ну 70

Д

Дажва, кол. 85
Датинський ліс 48
Демидівщина 72
Дераженський р-н Рівненської обл. 26
Дніпро, річка 82, 92
Дніпропетровщина див. Дніпропетровська обл.
Дніпропетровська обл. 102
Добромиль, м. 65
Довжиця, с. Маневицького р-ну 57, 58
Долобичів, с. 20
Донбас 82
Дрогобичі, м. 65
Друга Річ Посполита 112
Дубно, м. 65
Дудінка, м. Красноярського краю (Росія) 52

Е
Ельба, річка 86
Енджеюв, м. (Польща) 107

Є
Європа 15, 64

Ж
Жужель, с. Люблінського в-ва (Польща) 19, 27
Журавичі, с. Ківерцівського р-ну 21, 24, 25, 110

З
Заболоттівський р-н (теп. не існує) 34
Завидів, с. Іваничівського р-ну 41
Загорів, с. Локачинського р-ну 66, 67, 69
Замшани, с. Ратнівського р-ну 38, 47, 48, 49, 50
Заполяр'я (Заполярне коло) 49, 55
Запорізька Січ 27
Зарічки, урочище 69, 70
Західний регіон України див. Західна Україна
Західні обл. України див. Західна Україна
Західна Україна (Западная Украина) 17, 65, 67, 71, 108, 111, 113
Західна Двіна, річка 104, 105
Західний Буг (Буг), річка 17, 54, 55, 84, 113
Західний округ 31
Збаразький р-н 71
Здолбунівський р-н Рівненської обл. 72
Золота Гора 98
Зубкове, с. 27

І
Іваничі, смт 41, 55, 91
Іваничівський р-н 34, 41, 42
Іловиця, с. Тернопільської обл. 71
Ілув, м. (Польща) 54
Інта, м. (Комі АРСР) 45, 46
Іркутська обл. (Росія) 38, 50, 104, 105
Італія 113

К
Казанка, смт 57
Казахстан 50, 62, 97
Камінь-Каширський, м. 45, 46, 67, 70
Камінь-Каширський р-н 17, 29, 30, 67, 70
Кам'януха, с. Маневицького р-ну 62
Карпатська Україна 66
Кемеровська обл. (Росія) 58
Київ, м. 57, 66, 74, 80, 81, 82, 83, 86, 91, 92
Ківерці, м. 33
Ковель, м. 35, 36, 37, 38, 39, 47, 48, 65, 85, 86
Ковельщина див. Ковельський р-н
Ковельський р-н 17, 113
Ковельська тюрма 48
Колима (Колимський край) 106
Колимські табори 105
Колки, смт Маневицького р-ну 58, 74, 75, 79, 80, 81, 106, 107, 110
Колківщина див. Колківський р-н
Колківський р-н 21, 24, 25, 26, 74, 75
Коломийщина 71
Копилля, с. Маневицького р-ну 74
Кортеліси, с. Ратнівського р-ну 75
Корчин, с. Радехівського р-ну Львівської обл. 17, 18, 19
Котуш, с. Камінь-Каширського р-ну 69, 70
Кошари, кол. 24
Кошари, с. Шацького р-ну 48
Красне (теп. м. Луцьк) 18
Красива Елань, с-ще 106
Красноярськ, м. Красноярського краю (Росія) 50
Кременчук, м. Полтавської обл. 58
Крим 90, 110
Кримне, с. Старовижівського р-ну 34
Кукуріки, с. Старовижівського р-ну 85
Куликовичі, с. Маневицького р-ну 74
Купичів, с. Турійського р-ну 85
Курінні, кол. (теп. не існує) 21
Кучків, хут. Іваничівського р-ну 41

Л
Лаврів, с. Луцького р-ну 26, 109
Липенські хутори 28
Липне, с. Ківерцівського р-ну 28, 74
Лисище, кол. 26, 29, 30
Лудин, с. Володимир-Волинського р-ну 55
Луцьк, м. 17, 18, 19, 20, 22, 26, 27, 31, 32, 33, 34, 36, 37, 39, 42, 49, 51, 57, 58, 61, 63, 65, 66, 68, 70, 74, 89, 91, 108, 109, 110, 112, 114
Луцька тюрма 45, 47, 49, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 66, 74, 108, 111
Луцький р-н 20, 28, 67, 104
Луцька округа 112
Львів, м. 31, 58, 63, 64, 65, 81, 83, 84, 91, 108, 112, 113
Львівщина див. Львівська обл.
Львівська обл. 17, 19, 23, 56, 60, 61, 63
Любитів, с. Ковельського р-ну 58
Любомль, м. 35, 84, 85

М
Майдан, хут. Шумського р-ну Тернопільської обл. 71

Малинськ, станція 67
Маневицький р-н 17
Маневичі, смт 74, 87
Маріїнськ, м. Кемеровської обл. 51
Маціїв (Мацеїв), с. (теп. смт Луків) Турійського р-ну 67, 83, 84, 85, 86, 89, 113
Машівський ліс 85
Мельники-Річицькі, с. Ратнівського р-ну 70
Милятин, с. Іваничівського р-ну 41
Мицький ліс Колківського р-ну 21
Мінськ, м. 57
Молотовська обл. (теп. Пермська) Солікамського р-ну (Росія) 39, 90
Москва, м. 45, 46, 49, 50, 86, 97, 104, 107, 109
Мюнхен, м. 17

Н
Навіз, с. Рожищенського р-ну 75
Немовичі, станція 67
Нижньоудинський р-н 106
Німеччина 17, 18, 19, 20, 48, 53, 54, 59, 64, 84, 86, 106
Новий Загорів, с. Локачинського р-ну 66, 67, 68
Нові Червища, с. Камінь-Каширського р-ну 49
Нововолинськ, м. 82, 88, 91, 92, 93, 94, 95, 98
Норильськ, м. Красноярського краю (Росія) 49, 50, 52, 62, 86
Норильські табори 49

О
Об, річка 57
Одер, річка (Польща) 107
Олександрія, кол. 24, 25
Олеськ, с. Любомльського р-ну 85
Омськ, м. 57
Осекрів, с. Турійського р-ну 59
Острів Целикопольський, м. (Польща) 19
Острів, с. Володимирецького р-ну Рівненської обл. 103, 104
Острівок, с. Володимир-Волинського р-ну 59
Охлопів, с. Горохівського р-ну 34
Охотники, с. Турійського р-ну 90
Ощів, с. Горохівського р-ну 50

П
Павлівка, с. Іваничівського р-ну 91
Паридубський ліс 28
Пеньки, хут. (теп. с. Кругель) Ковельського р-ну 35
Перевали, с. Турійського р-ну 88
Підкормілля, с. Любешівського р-ну 80
Підгір'я, с. Ратнівського р-ну 70
Південно-Західний округ 31, 84
Північ 46
Полісся 47, 67, 69, 94, 111
Польська держава див. Польща
Польща 17, 18, 19, 27, 27, 47, 48, 52, 54, 56, 59, 62, 65, 67, 85, 86, 87, 96, 107
Порицьк, с. Іваничівського р-ну 41
Поромів, с. Іваничівського р-ну 98, 99, 102
Пшебраже, с. Ківерцівського р-ну (теп. не існує) 24, 25

Р
Радехівський р-н Львівської обл. 17, 18, 23
Радянська Україна див. Україна
Росія (Радянська Росія, Советская Россия) див. Російська Радянська
Федеративна Соціалістична Республіка
РРФСР див. Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка
Російська Радянська Федеративна Соціалістична Республіка (Великоросія, РРФСР, Росія, Советская Россия) 55, 104, 105, 106
Радянський Союз (Московська імперія, Союз РСР, СРСР (Советский Союз, СССР) 15, 18, 19, 20, 23, 31, 32, 34, 46, 54, 62, 63, 64, 65, 81, 86, 90, 93, 97, 99, 103, 104, 105, 106, 107, 108, 111, 113
Ратне, смт 38, 47, 90, 113
Ратнівський р-н 35, 50
Рафалівка, кол. (теп. с. Муравище) Ківерцівського р-ну 24, 104
Рафалівський р-н Рівненської обл. 26
Рівне, м. 67, 105
Рівненщина див. Рівненська (Ровенская) обл.
Рівненська (Ровенская) обл. 24, 34, 50, 64, 105, 108, 111
Рожище, смт 59
Розничі, с. Маневицького р-ну 74
Романів, с. Луцького р-ну 110, 111, 112
Ромашкове, кол. 29, 30
Рудня, с. Колківського (теп. Рожищенського) р-ну 25
Ружин, с. Турійського р-ну 85

С
Садів, с. Луцького р-ну 56, 57
Салехард, м. Тюменської обл. 57
Сарни, м. 67
Свинаринський ліс 59
Седлище, с. 48, 49
Селище, хут. Камінь-Каширського р-ну 67
Семки, с. Маневицького р-ну 57
Сенкевичівський р-н 17
Середня Азія 111
Сибір 45, 47, 48, 53, 56, 56, 58, 93, 106

Ситниця, с. Маневицького р-ну 25, 74, 75
Сицинава, м. (Польща) 107
Сімферополь, м. 95
Сліпче, с. (теп. територія Польщі) 55
Смоленськ, м. 47
Сокаль, м. Львівської обл. 113
Сокіл, с. Рожищенського р-ну 75
Союз Радянських Соціалістичних Республік (Союз Советских Социалистических Республик див. Радянський Союз)
Союз РСР див. Радянський Союз
СРСР див. Радянський Союз
Софіївка, кол. 24
Сталінград, м. 49
Станіслав, м. (теп. м. Івано-Франківськ) 18, 65
Станіславська обл. (теп. Івано-Франківська) обл. 18
Старий Чорторийськ, с. Маневицького р-ну 103, 107, 108
Старовижівщина див. Старовижівський р-н
Старовижівський р-н 37, 85
Стачин, урочище 75
Степанський р-н Рівненської обл. 26
Стир, річка 21, 63, 74, 75, 104
Стіжок, с. Тернопільської обл. 71
Сухоторка, с-ще Слобідського р-ну Кіровської обл. 55
Схід 54, 113
Східна Пруссія 59
Східний Сибір див. Сибір
Сьомаки, с. Старовижівського р-ну 83, 85

Т
Тайшет, м. 98
Тайшетський табір 51, 98
Твайшен, м. 59
Тельчі, с. Маневицького р-ну 21, 28
Теремнівський р-н Волинської обл. 25, 28, 72, 112
Терешківці, с. Горохівського р-ну 60, 61
Топільне, с. Рожищенського р-ну 110
Торговище, с. Турійського р-ну 39
Тернопіль, м. 65
Тернопільщина див. Тернопільська обл.
Тернопільська обл. 46, 53, 71
Торчин, смт Луцького р-ну 56
Торчинський р-н 17
Турійськ, смт 59, 67, 84
Турійський р-н 28
Томська обл. 58, 59
Тюменська обл. 57

У
Україна (УРСР, Українська РСР, Радянська Україна, Українська держава, УНР, Українська Самостійна Соборна Держава, Велика Україна (Украина, УССР, Украинская ССР) 11, 12, 15, 16, 17, 18, 19, 22, 23, 25, 27, 30, 31, 32, 33, 34, 35, 36, 37, 38, 39, 40, 42, 45, 46, 50, 51, 53, 55, 57, 59, 60, 61, 62, 63, 64, 65, 67, 69, 70, 72, 73, 75, 79, 81, 82, 84, 85, 87, 88, 89, 90, 92, 93, 94, 95, 96, 99, 100, 101, 102, 103, 106, 107, 108, 109, 110, 112
Українська держава див. Україна
Українська РСР див. Україна
УНР див. Україна
УРСР див. Україна
УССД див. Україна
Удмурдія 58
Усичі, с. Луцького р-ну 56
Усть-Куті, м. 59

Х
Ханта-Мансійськ, м. 57
Харків, м. 86
Харківщина 96
Хотешів, с. Камінь-Каширського р-ну 45, 69, 70
Хотешівський ліс 45, 70
Хотешівщина 70
Хочів, хут. 47
Худіївці, с. Борщівського р-ну Тернопільської обл. 45

Ц
Цуманський р-н 20, 26, 28, 75
Цуманський ліс 21
Цумань, смт Ківерцівського р-ну 21, 74
Цуцнів, с. (теп. с. Петрове) Іваничівського р-ну 53, 54, 55

Ч
Чарна-Ніда, річка (Польща) 107
Четвертня, с. Маневицького р-ну 75
Чорниж, с. Маневицького р-ну 21, 25
Чортківська тюрма 45
Чортківський ліс 45

Ш
Шариїнськ, м. 59
Шацьк, смт 67, 84, 113
Шепетівка, с. 101
Штейнау, м. (Польща) 107
Шумський р-н 71

Щ
Щедрогір, с. Ратнівського р-ну 70
Щитинь, с. Любешівського р-ну 70

Я
Яблунька, с. Маневицького р-ну 74
Ямпіль, с. Білогірського р-ну Хмельницької обл. 73
Японія 86, 111
Ярівка, с. Горохівського р-ну 51

ЗМІСТ

СПИСОК СКОРОЧЕНЬ.....7
СЛОВО ДО ЧИТАЧА.....11
РОЗДІЛ ПЕРШИЙ. МОВОЮ ДОКУМЕНТІВ.....13
1. Постанова III Надзвичайно Великого Збору ОУН «За що бореться Українська Повстанча Армія (УПА)». Без місця, серпень 1943 р. 15
2. Протокол допиту С. Й. Коваля (він же Д. П. Литвин). м. Луцьк, 15 липня 1954 р. 17
3. Протокол допиту С. Й. Коваля (він же Д. П. Литвин). м. Луцьк, 15 вересня 1954 р. ..19
4. Протокол допиту С. Й. Коваля (він же Д. П. Литвин). м. Луцьк, 23 вересня 1954 р. ..23
5. Протокол допиту С. Й. Коваля (він же Д. П. Литвин). м. Луцьк, 27 вересня 1954 р. ..27
6. Лист секретаря Волинського обкому КП України І. Грушецького секретареві ЦК КПРС М. С. Хрущову із проханням залишити Любомльський прикордонний загін в складі південно-західного округу прикордонних військ МВС СРСР. м. Луцьк, 15 липня 1955 р. 31
7. Доповідна записка секретаря Волинського обкому КП України І. Грушецького секретареві Центрального комітету КП України С. В. Червоненку про працевлаштування і забезпечення житловою площею сімей громадян І. М. Андрійчук, С. Й. Павлюк, О. Я. Іванюк. м. Луцьк, 25 жовтня 1956 р. 32
8. Про результати перевірок, зроблених на основі постанови бюро обкому Компартії України (протокол засідання бюро № 35 §4 від 4.07. [19]80 р.). м. Луцьк, 9 липня 1980 р. 34
9. Розгляд заяви Ю. С. Дмитрусик (дів. Козел) щодо її реабілітації. м. Луцьк, 21 лютого 1991 р. 36
10. Довідка державного архіву Волинської області про віднесення С. Ю. Козел до куркульського господарства. м. Луцьк, 31 липня 1991 р. 37
11. Рішення райфінвідділу відшкодувати вартість конфіскованого майна Х. Л. Козел. смт Ратне, 21 травня 1992 р. 38
12. Архівна довідка Л. Ф. Козачук. м. Луцьк, 21 серпня 1992 р. 39
13. Рукопис віршів О. П. Каліщука, складених в таборі.....40
14. Акт виявлення криївки вояків УПА. смт Іваничі, 23 жовтня 1948 р. 41
15. Скарга прокурору Волинської області від С. І. Кобись. с. Ватин Горохівського р-ну, 26 липня 1991 р. 42

РОЗДІЛ ДРУГИЙ. СПОГАДИ.....43
Наталка Слюсар. «Приїхали бандерівці з Інти і тризуб на хаті зробили!» (спогад про Калюха Івана Лукашевича і Калюх (в дів. Гуцуляк) Євдокію Михайлівну)....45
Микола Михалевич. Спогади повстанця. (спогад про Козел Андрія Савича).....47

Петро Боярчук. Каторжанка.
(спогад про Карпунь Марію Василівну).....50
Іван Кінах. «Мій дід був господарем»…
(спогад про Кінаха Івана Йосиповича).....53
Ірина Надюкова. Зустріч із Бандерою.
(спогад про Кобець Віру Феофілівну)…….....56
Адам Ковбасюк. Я був малолітнім в'язнем у колонії.
(спогад про Ковбасюка Юхима Андрійовича.....57
Медсестра шпиталю УПА з урочища Вовчак.
(спогад про Ковальчук Олену Олексіївну). Записала пошуковець
м. Володимир-Волинський Сорочинська І. О…….....59
Вони боролися за Україну.
(спогад про Ковальчука Євгена Григоровича). Записала Середа Тамара Іванівна,
вчитель історії Ощівської СШ…....60
За їжу для вояків УПА – 10 років покарання у Норильську.
(спогад про Кліментієву Варвару Максимівну). Записала пошуковець
Мельник Валентина Сергіївна.....62
Леся Бондарук. Знищення в'язнів у Луцькій тюрмі. 70 років бійні НКВД.....62
УПА проти нацистів. Бій під Загоровим. Уперше опубліковано в журналі
«Миротворець», № 3 (березень, 2016).....66
Іван Капітула. Тут була столиця УПА на Поліссі.....69
Ігор Марчук. «Нептун – 47» – таємна зброя МГБ.....70
Каленик Рожко. Розповідь про події на Колківщині, Волинь.....74
Володимир Засєкін. Грунтовно вивчено факт-подію, що сталася
в селі Боровичі Маневицького району 26 грудня 1943 р.....75

РОЗДІЛ ТРЕТІЙ. НАРИСИ.....77
Кость Гарбарчук. Сподвижниця В'ячеслава Чорновола живе у Колках.
(нарис про Каразію Наталію Хомівну)…….....……..79
Яна Савік. Нагороджений орденом Ярослава Мудрого.
(нарис про Каліщука Сергія Романовича).....82
Олександр Каліщук – український патріот і волинський соловейко.
Записав Кліндуков Є. П., керівник краєзнавчо-пошукового гуртка
Нововолинського ВПУ.....87
Володимир Данилюк. Псевдонім *«Липа».*
(нарис про Ковальчука Михайла Андрійовича).....95
Олександр Нагорний. Поромівський «куркуль».
(нарис про Ковальчука Данила Прокоповича.....98
Володимир Данилюк. Герої Радянського Союзу – в УПА.
(нарис про Кілюшика Івана Сергійовича та Сокола Івана Григоровича.....103

Герої не вмирають (За матеріалами Волинської преси).....108
Василь Кушнір. Болючі втрати озиваються сумом і жалобою…….....111
Данило Забайкальський. Шлях Бандери через Волинь.....112

РОЗДІЛ ЧЕТВЕРТИЙ. БІОГРАФІЧНІ ДОВІДКИ.....115
Літера К – прізвище (Кабан-Козярчук).....117

СПИСОК В'ЯЗНІВ, РОЗСТРІЛЯНИХ ОРГАНАМИ НКВС 22–23.06.1941 р. У ЛУЦЬКІЙ, КОВЕЛЬСЬКІЙ, ВОЛОДИМИР-ВОЛИНСЬКІЙ В'ЯЗНИЦЯХ.....375

ФОТОІЛЮСТРАЦІЇ 381

ІМЕННИЙ ПОКАЖЧИК.....570

ГЕОГРАФІЧНИЙ ПОКАЖЧИК.....575

Науково-документальне видання

РЕАБІЛІТОВАНІ ІСТОРІЄЮ

ВОЛИНСЬКА ОБЛАСТЬ

Книга п’ята

АВТОРСЬКИЙ КОЛЕКТИВ: КУЧЕРЕПА М. М. **(керівник),** БАЛЕЦЬКА Л. В., БЕРДНІКОВА І. В., НИКОНЧУК О. С. **(відповідальна за випуск),** ОНИЩУК О. Л., СУЩУК О. П., ТКАЧУК В. В.

У підготовці книги брали участь: Вісин В. В., Міхно О. В., Хмеляр А. М.

У книзі використано матеріали Вільчинського П. Я., Куделі М. П., Царука Я. В.

Літературний редактор **Ольга Никончук**

Художні редактори **Ірина Маліневська,** **Олександра Подолець**

Комп’ютерна верстка **Іванни Захарчук**

Підписано до друку 25.11.2019 р. Формат 70х100 1/16.
Папір офсетний. Офсетний друк. Гарнітура Times New Roman.
Обл.-вид. арк. 58,21. Ум. друк. арк. 47,06.
Тираж 300 пр. Зам. 139.

Вежа-Друк
(м. Луцьк, вул. Шопена, 12, тел. (0332) 29-90-65).
Свідоцтво Держ. комітету телебачення та радіомовлення України
ДК № 4607 від 30.08.2013 р.

Р 31 **Реабілітовані історією: У двадцяти семи томах. Волинська область** / Головна редколегія: (голова В. А. Смолій, заступники голови О. С. Рубльов, О. П. Реєнт, В. М. Бірчак та ін.); редколегія тому (голова С. Є. Мишковець, відповідальний секретар М. М. Кучерепа та ін.). – Кн. 5. – Луцьк : Вежа-Друк, 2019. – 584 с.

ISBN 978-966-361-559-2

ISBN 978-966-940-280-6 (Кн. 5)

У книзі публікуються документи і матеріали з архівів України, які висвітлюють процес становлення, функціонування радянського тоталітарного режиму на території Волинської області. Значне місце займають біографічні нариси про наших земляків і спомини громадян, які зазнали безпідставних переслідувань. Поміщено короткі біографічні довідки про громадян, прізвища яких починаються на літеру К, а саме склад: Каб-Коз.

Для широкого кола читачів: наукових працівників, викладачів, студентів, учнів, службовців органів державної влади й управління – всіх, хто небайдужий до минулого України, хто прагне знати правду про її трагічні сторінки, хто виявляє зацікавлення історією Волині, а також для тих, хто особисто зазнав репресій.

УДК 94(477.82)